

به رگی پازده به م

تہ فسیری سوورہ تی الکھف و مریم

[illegible]

عہلی بابیر

له نۆږه كۆتولايىڭىز، بىز بىلەن بىرلىكتە
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر مۇقاممۇل ئولتۇرۇڭىز

AliBapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

AliBapir/عەلى بابىر

كەڭەشچى

AliBapir/عەلى بابىر

AliBapir/عەلى بابىر

تەڤسىرى سۈۋرەتى

الإشراء

ته فیسیری سوورپه تی

الإسراء

نووسینی: عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهرده شت کاوانی

چاپی یه که م ۱۴۴۱ ز - ۲۰۲۰ ک

۵۴۳ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابه ت : ئایینی

له بهرئوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پئدراوه

ته فسیری سوورہ تی

الإشراء

نووسینی: عہلی باپیر

پێشهکی ئەم تەفسیرە بەگشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَنَجَدَ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَّقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوێنەرە بەڕیزو خۆشەویستەکان!

هیچ گومانی تێدانیه - بۆ مروۆقی ڕووادار - که ئەو تەمەنە ی له خزمەت دوایی کتیی خا (قورئان) دا بەسەر دەبری، جا به هەر شیوهیهک له شیوه کانی له خزمەت دا بووندا بێ؛ خوێندنهوه، تێفکری و پامان، فێرکردن، کاریپکردن ... هتد، به باشتترین جیگرتن جیگا دهگری و ، خاوهنهکهی له دنیاو دواڕۆژدا لێی بههره‌مه‌نده.

منیش که - وهک باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو - له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوا‌ی به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌شهر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بێ وێنه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووومو، به‌ر له‌ تەمەنی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم،

(۱) ئەوه پێی ده‌گووتری: (خطبة الحاجة) که پێغه‌م‌به‌ر ﷺ هاوه‌لانی به‌ڕیزی فێرده‌کرد، پێش هه‌ر قسه‌یه‌کی گ‌رنگ، بیلێن، وه‌ک وتاری جومعه‌و داخوازیی‌کردن (خطبة) و... هتدو، ئەم وتاره ، هه‌رکام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائي: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، طبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه‌و (مسلم) یش به‌شیکی هیناوه.

که قورئانی بەرپێزو پێز لەبەر بکەم و، سەرقالی خوێندنەوهی تەفسیرەکانی قورئان و تیوە پامانی ئایەتە پر بەرە که تەکانی و، لیۆردبوونەوهیان بم.

هەر بۆیەش تێکرای کتیب و نامیلکە و وتارو دەرسەکانم، کەم و زۆر لەبەر پۆشنایی قورئان داوون، کە دیارە هەر ئەمەش شتیکی سروشتیە؛ ئاخر ئایا ئیسلام بێجگە لە قورئان پاشان سوننەتی پیغەمبەر ﷺ، کە ئەویش هەر پوونکردنەوهی قورئان و چۆنیەتی جیبەجیکردن و کاریپکردنیەتی، شتیکی دیکەیه؟! بێگومان نەخیر.

ئەجا لەمێژ سالیس بوو، کە براو خوشکانێکی دلسۆزی نزیک و ئاشنام، داوايان لێدەکردم کە دەست بکەم بە دانانی تەفسیرو لێکدانەوهیەکی قورئان، هەتا لە پەرمەزانی سالی (١٤٢٨) دا هاتە دڵمەوه، کە ناوی خواي لیبیئیم و دەست بەو کارە گەورە و گرنگە بکەم، بە لکو ورده ورده بە پێی بوارو دەرفەت، هەرسالە هەندێکی لئ ئەنجام بەدم، لە گەل سەرقالی زۆرو جوراو جوریشدا، هەتا دەرفەتیکی وام بو دەپەخسێ کە بتوانم خیرایی تیدا بکەم و خۆمی بو یەکلایی (متفرغ) بکەمەوهو، خوا پشتیوان بی تەواوی بکەم، ئەگەر تەمەن بە بەریهوه مابی.

سەرچاوهی دانانی ئەم تەفسیرو لێکدانەوهیەشم، وێپرای سەرنجدانی زۆربەیی ئەو تەفسیرانەیی کە باون و، دەستم پێیان گەیشتو، بریتیە لە وردبوونەوهو تیوە پامانی خۆم لە خودی قورئان، چونکە بێگومان قورئان: هەندێکی هەندێکی پوون دەکاتەوه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننەتی پیغەمبەری خوا ﷺ، چونکە پیغەمبەری خواش پوونکەرەوهو (مُبَيِّن)ی قورئانە، وهك خوا ﷻ فەرموویەتی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفْكَرُونَ﴾ النحل.

واتە: زیکرمان بو لای تو ناردۆتە خوار، تاكو ئەوهی بو خەلکی نێراوەتە خوار، بۆیان پوون بکەیهوهو بە لکو خۆشیان بیربکەنەوه.

ئومیدیشم وایە - بە یارمەتی خواي بەخشەر ﷻ - شایستەیی ئەوهم هەبێ تەفسیرو لێکدانەوهیەکی وا بو قورئان پیشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوەشیئەوهو، مایەیی بەهرە سوودی خوێنەرانی، بە تاییەتیش کە زیاتر لە سی (٣٠) سالە لە گەل قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرهەمی جوراو جورم لە زۆربەیی بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پیشکەش کردوون.

شایانی باسیشه که ٲهو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانه م له لایهن ٲه مریکاوه- له (٢٠٠٣/٧/١٠ تا کو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - ده رفه ٲٲیکی گه وره و گرنگ بوو، بو زیاتر ٲیدا قوول بوونه وهی کٲٲبی خوا (تبارک و تعالی)، وه بو ٲهیدا بوونی ٲیگه یشتنی تایبهت له باره ی زوړ ٲک له ٲایه ته کانی یه وه، ٲه م ٲاستیه ش له مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زوړ چاک دره وشاوه ته وه^(١)، به لام هه لبه ته نالیم و هیچکه سیش بو ی نیه بلئ: که ٲه م ته فسیره ی من ٲیروته واوه، چونکه وٲرای سنووردار بوونی تواناو ٲرستم، له به رانه ر کٲٲبی له هه موو ٲوویکه وه ٲه ها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوا دا، نه شمویستوه که زوړ به ملاولادا ٲچم و ٲچمه نیو هه ندیک ورده کاریه وه، که یان من ٲییدا ٲسپوړو شاره زا نیم، یان خوینهر ٲیویستی ٲی نیه، له کاتیکدا ده یه وی له قوړٲان ٲٲیگات و، بزانی خوا (تبارک و تعالی) ٲاسته وخو چی ٲی فه رمووه !؟

ٲنجا هر لٲره شه وه به ٲیویستی ده زانم ٲر به دل سوپاسی ٲه و ٲرا گه نجه ٲووح سووک و گورج و گوډ و دل سوژه بکه م (حه زی نه کرد ناوی به ٲنم)، که هه لسا به نووسینه وه و هینانه سهر کاغه زو، ٲاشان تایک کردن و دوا یی ٲیدا چوونه وه و هه له گیری، سه رجه م ٲه م زنجیره ده رسه، که له ٲه سلدا له شیوه ی وتار (محاضرة) دا ٲیشکه ش کراون، هه روه ها هه لسا به (تخریج) ی سه رجه م ده قه کانی سوننه ت، له سه رچاوه متمان ه ٲیکراوه کانه وه و، زه حمه ت و ماندوو بوو ٲیکی زوړی به سه رجه م به رگه کانی ٲه م ته فسیره کیشاوه، خوا به باشت رین شیوه ٲادا شتی بداته وه و، هه ر صالح و ساغ و سه لامه ت و سه ربه رزبی^(٢) له خوا ی به رزو بیها و تاش داوا کارم ٲه و جوړه گنج و لاوانه له کوړان و کچان، له نیو گه له که ماندا، زوړ بکات .

(١) ٲه و مه وسووعه یه که ٲیستا چاپ کراوه و، که وٲٲته به رده سٲی خوینهران و، سه رجه م هه شت به رگ و ده وری سٲ هه زارو ٲینج سه د (٣٥٠٠) لاپه ٲه یه و، هه ولمداوه به گشتی ٲییدا باسی سه رجه م لایه نه کانی ئیسلام بکه م و، تاکه سه رچاوه شم قوړٲان بووه، وٲرای ده قه کانی سوننه ت، که له هوش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه ٲه و مه وسووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوا زده (١٢) کٲٲبی سه ربه خو، به مه به سٲی ئاسانه ر سوود لٲ بینرانی .

(٢) ٲه و ٲرا دل سوژه ئیستاش شٲلگیرانه له سه ر کاره که ی خو ی به رده وامه و، عه زمیشی جه زم کرده، که ٲه گه ر ته مه نمان به رده وام بٲ، هه تا کو ٲایی ٲه م ته فسیره سه رگه رمی کاره که ی بٲ .

شایانی باسیشه که ئیمه له م تەفسیره ماندا باسی به ش (جزء) هکانی قورئان و دابه شکردنه کانی دیکه ی وه ک: - (حزب) - ناکه یین، چونکه ههر سوورەتیک بۆ خووی شتیکی سهر به خویه و، سهرجه م ئایه ته کانی وه ک ئالقه کانی زنجیری ک پیکه وه په یوه ستن و، ئاشکراشه که دابه شکرانی سهرجه م قورئان بۆ سی (۳۰) به ش (جزء) و شه ست (۶۰) (حزب)، شتیکه له لایه ن زانایانه وه کراوه، بۆ ئاسانکاری خۆیندنی قورئان، دیاره ئیمه له دابه شکردنی به رگه کانی ئه م تەفسیره شدا، دیسان حیساب بۆ به شه کان (أجزاء) ی ناکه یین و، به گویره ی سوورە ته کان، به رگه کانی دیاریی ده که یین.

دوا قسه شم ئه وه یه که:

ئه م تەفسیره - وه ک پیشتر گوتمان - له ئه سلدا به شیوه ی دهرس و وتار پیشکه ش کراوه، به لام دواتر خو م دوو جار به وردیی پیندا چوومه وه و، به پپی پیویست ده ستکارییم کردوه، دیاره هه موو دهرسی کیش به ناوی خواو ستایشی خوا ﷺ ده ستی پیکردوه، به لام ئیمه له سهره تای دهرسه کانه وه ، ئه وانه مان لابرده و، بۆ زۆر دووباره نه بوونه وه و، ئه و (خطبة الحاجة) یه ی له سهره تای ئه م پیشه که ییه وه هاتوه، له جیاتی سهره تای سهرجه م دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه ولیر

بەرچاۋ روونىيەكى گرگ

لەبارەى ئەم تەفسىرەو

خوئەرى بەرپز !

ھەرچەندە لە (پېشەكى گشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردە، كە بۇ نووسىنى ئەم تەفسىرە لە ھەموو ئەو تەفسىرە باوانەى دەستم پېيان گەشتە، بە ھەرمەندبووم، ھەروەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوودمەند بووم، ناوەكانىاغان بەرپز نووسىو، بەلام لىرەش وەك جەختكردەوئەى زياترو بەرچاۋروونى باشتر بۇ تىوئەى بەرپز دەلیم :

مادام ناوى تەفسىرەكانمان نووسىو، نە پىويست دەكات و نەدەشگونجى، بۇ ھەر تىگەيشتن و بىرۆكەيەك، كە زۆر بەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتتەو، يان رستەو بېرگەيەكى ئايەتتەو، دەپھىنن، تىمە ھەموو جارئ ناوى ئەو تەفسىرانە بىنن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۆكەو تىگەيشتنىكى تايەتى يەككە لە تەفسىرەكان ھەبى و بکەوئە بەرچاۋ، ئنجا چ پەسندى بکەم، چ پەفزی بکەم، ھەر كات بە پىويستى بزانم، بە تايەت ئاماژەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گشتى و بە نووسىنى ناوى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكتىفا دەكەم و، زۆرىش لە ئەمانەتى زانستى (الأمانة العلمیة) دەخەفتىم و مەبەستمە پەچاۋى بکەم، چونكە ئەمىنى و ئەمانەت پارىزى، رەوشتىكى گەورەو بەرزى مەولمانەتتە .

شاينى باسشە جارى وا ھەيە بىرۆكەو تىگەيشتنىكى تايەتى خۆم دەربارەى كۆمەلە ئايەتتەكى يان ئايەتتەكى يان رستەو بېرگەيەكى ئايەتتەكى، بۇ دروست دەبى، وەك تىگەيشتن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كە چى رەنگە لە تەفسىرەكانى دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەوئەى بەھوئەوئەيە كە من ئەو تەفسىرەم نەكەوتتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادەم نەماو.

پىويستە ئەوئەش بگوترى كە بۇ شىكردەوئەى وشەكان، بە پلەى يەكەم پشتم بە كىتتە ناودارەكەى (راغب الأصفهاني) (مفردات ألفاظ القرآن) بەستەو، بەلام ھەندىك

جاریش دەگەریمەو ەبۆ ھەندیك سەرچاوەی دیکە بەتایبەت: (مختار الصحاح) ی (الرازي) و (المعجم الوسيط) و (صفوة البيان لمعاني القرآن) ی (حسین محمد مخلوف).

پوونکردنەو ەبەك لە بارەى

سى (۳۰) بەش (جزء) ەكەى قورئانەو

قورئان ھەمووی لە لایەن زانایانەو ەدابەش کراو، ەبۆ سى (۳۰) بەش (جزء) ھەلبەتە لە دابەشکردنی قورئاندا ەبۆ (۳۰) بەش، پەچاوی قەبارەى بەشەکان کراو و ھەولدارو ەبەكسان بن، لە پرووی قەبارەیانەو، ھەلبەتە، جارى وایە بەشیک قەبارەى لە بەشیکی دیکە زیاتر، بەلام ھەولیان داو ەقەبارەیان لە یەكدی نزیك ەبۆ.

شایانی باسە: ئیمە لەم تەفسیرەماندا نەمانکردو ەبە عادتە کە باسی سەرەتاو کۆتایی بەشەکان (أجزاء) ی قورئان بکەین، کە ەو ەگۆمان: ھەموو قورئان ەبۆ سى (۳۰) بەش، دابەشکراو، ھەر بەشیکیش ەبۆ دوو حیزب، {حیزبیش ھەر واتە: بەش} دابەش کراو، کە ئەمە زانایان وایان کردو، ەبۆ چۆنیەتی خویندنی قورئان، تاکو ەبۆیان ئاسان ەبۆ، لە کوێو تا کوێ، بخوینن، کە زۆریك لە زانایان ھەولیان داو ەبەلای کەمەو ەمانگی جارێك ھەموو قورئان بخوینن، ئنجا کردوویانە بە سى (۳۰) بەش و ھەر پۆژە، یان ھەر شەو، یان ھەر شەو پۆژە، بەشیکیان خویندو، بەلام کەسیك نەیتوانی بیت شەو پۆژ جوتیك بخوینى، لە دوو مانگدا خویندوویەتی و ئەو کاتە ھەر شەو پۆژە، نیو بەش واتە: یەك حیزبى خویندو، یانی: ئەو دابەشکردنەى قورئان، ھیچ پەيوەندی بە خواى پەرورەدگارو، بە پیغەمبەریشەو ﷺ نیە، بەو واتایە کە ئەوان دایانابى، واتە: شتیکی (توقیفی) ی نیە، بەلكو شتیکی ئیحتیهادی و (توفیقی) یەو زانایان کردوویانە، ئەویش ەبۆ چۆنیەتی مامەلەکردن لەگەڵ قورئاندا، لە بواری خویندنی و دابەش کردنیدا بەسەر شەو پۆژەکانی مانگ و سالد.

بۆیە ئیمە لەم تەفسیرەماندا خویمان پەيوەست نەکردو بە بەشەکانەو، ئەو پروون کردنەو ەبەشەم ەبۆ ئەو ەبوو کە چەند جارێك گوێ بیستبوومەو، گوتراو: ەبۆچی باسی سەرەتاو کۆتایی بەشەکانی قورئان ناکرێ؟! لەبەر ئەو ەوکارەى باسم کرد، من دەمەوێ لەم تەفسیرەدا باسی نیو ەپۆکی قورئان و ماناو مەبەستەکانی ئایەتەکان بکەم، ئنجا ئەو

کە زانایان بەو شیوەیە دابەشیان کردووە، باسکردنی هیچ تیشک ناخاتە سەر نیوەپۆکی واناو چەمکی ئایەت و سوورەتەکان.

هەلبەتە بۆ هەر کەسێکی تۆزێک شارەزای قورئان بێ هەر دیارە و، دەزانێ: هەراکام لە بەشەکان دەسپێک و کوئای کۆیە؟ بەلام ئەوەی گرنگە بزانری ئەوەیە: کە هەر سوورەتێک بۆ خۆی یەکیەکی بابەتی (وَحْدَةُ مَوْضُوعِيَّة) ی هەیە، هەر سوورەتێک ئایەتەکانی وەک ئالْقەکانی زنجیرێک پیکەو پەییوەستن، ئنجا هەندێک لە زانایان کە تەفسیرەکانیان بەپێی جوژنەکان دابەشکردووە، کە زۆربەیان وایانکردووە، لەبەر قەبارە بەرگی تەفسیرەکان بوو، ئەگەرنا لە پرووی نیوەپۆکەو: جاری وا هەیە کە دوو بەش (جزء) لە نیوەپراستی سوورەتێکدا دین و، سەرەنجام بابەتێک کە لەو سوورەتەدا هاتو، دەبێتە دوو بەشەو بەشیکی دەکەوێتە ئەو بەرگە و، بەشێکی دەکەوێتە ئەو بەرگەو، بۆیە من وام نەکردو، بەلکو من هەتا ئیستا و لە داهاووشدا ئەگەر خوا تەمەنمان بدات، هیچ سوورەتێک ناکەمە دوو بەشەو بەپێی بەشەکان، بەلکو وەک عادەتی خۆمان کە تا ئیستا هیناومانە ئەو سوورەتانە کە گەورەن و، قەبارە تەفسیرەکیان گەورە دەبێ، دەیانکەینە بەرگی، ئەوانە دیکەش دوو دوو، سێ سێ، یاخود زیاتر، دەکەینە بەرگی.

راگەیاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR Codes

له نۆڤە جۆمە بەنێمەکان لەکەلانی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir/عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

کەزانی

راگەیاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

QR Codes

پېئىشەكى ئەم بەرگە

خوئىنەرە بەرپىز و خوئىشە وىستە كانم!

ئەم بەرگى چواردە يەمە مان تەرخانكردوہ بۆ تەفسىر كىردنى ئايەتە بەپىزەكانى سوورەتى (الإسراء)، كە وىپراى تەفسىر كىردنى ئايەتەكانى و شىكردنەوہى واتا و مەبەستەكانىان، بە ھەوت ھەنگاو و قوئاغ، وەك عادەتى خوئمان لەم تەفسىرەدا و ھەر لەسەرەتاوہ، پازدە (۱۵) كورتە باسى گەورەو گرنگىشمان تىدا كىردوون:

- ۱- كورتە و باسىك دەر بارەى شەو و پوؤ بەرزبوونەوہ (الإسراء و المعراج) ھوہ.
- ۲- كورتە باسىك دەر بارەى دوو كەپەت خراپەكارىيى بەنو ئىسپرائىل و سزادانى خوا بۆيان.
- ۳- كورتە باسىك دەر بارەى شەوگار و پوؤزگارو، پەيوەندى ئىوان زەوى و مانگ.
- ۴- كورتە باسىك دەر بارەى چوار راستى گەورە و گرنگ.
- ۵- كورتە باسىك دەر بارەى دەستبلاويى (تبذير) و زىدەپوؤيى (إسراف).
- ۶- كورتە باسىك دەر بارەى بەپاكگرتن و ستايشكردنى خواوہ، لەلايەن سەر جەم دروستكراوہ كانىەوہ.
- ۷- كورتە باسىك دەر بارەى رىزگرتنى خوا بۆ مروؤف.
- ۸- كورتە باسىك لە پىنج سەرنجدا دەر بارەى ئايەتەكانى ۷۳ و ۷۴ و ۷۵.
- ۹- كورتە باسىك دەر بارەى گرنگىيى و پىويستى خوا پەرستىيى بۆ خوؤپاگرىيى لە بەردەم ئاستەنگ و كىشە و گىرەتەكاندا.
- ۱۰- كورتە باسىك دەر بارەى دىارىيەكردنى كاتى پىنج نوؤزە فەرزەكان.
- ۱۱- كورتە باسىك دەر بارەى گرنگىيى و گەورەيى نوؤزى بەيانى و شەونوؤز.
- ۱۲- كورتە باسىك دەر بارەى پىنگەيى ستايشكراو (المقام المحمود).
- ۱۳- كورتە باسىك دەر بارەى شىفابوونى قورئانەوہ.
- ۱۴- كورتە باسىك دەر بارەى پرووح.

۱۵- كورتە باسېك دەر بارەى مرقۇبۇونى پىغەمبەران.

بۆيە دەتوانىن بلىين: ئەم بەرگى چواردە يەمە يەككە لەو بەرگانەى زۆرتىن كورتە باسيان گرتوونەتە خۇيان و، كورتە باسە كانىش، زۆر جۇراو جۆرن و گەلىك بواريان گرتوونەو.

شايانى باسيشە - خوا پشتىوان بى - پىارمان داوہو عەزىمان جەزم كىدوہ، كە لەمەو دوا زياتر دەست لەم تەفسىرە بجوولتىن، ھەم لە تۆمار كىردن و نووسىنەوہ و ئامادە كىردنى بۆ چاپ و، ھەم لە چاپ كىردىشى و، شايانى باسە لە تۆمار كىردنى دا، گەشتووينە جوزئى بىست و ھەشت (۲۸).

۲۲ / شەعبان / ۱۴۴۱ ك

۱۵ / نىسان / ۲۰۲۰ ز

ھەولير

دەتوانىن مەكتەبى مەكتەبى مەكتەبى مەكتەبى

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

دەتوانىن مەكتەبى مەكتەبى مەكتەبى مەكتەبى

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

نه نوره، کوملار پنهان نهکولئین
Stay in touch on social media
نن سترم غیر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاکټر ياندني مهکته بي ماموستا عهلي باپير

AliBapir/علي باپير

archive.org/details/@alibapir

علي باپير/ AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

ډاکټر ياندني مهکته بي ماموستا عهلي باپير

که تڼي

ډاکټر ياندني مهکته بي ماموستا عهلي باپير

تەفسیری سوورەتی

الإسراء

دەستپێک

بەڕێزان!

خوای پەشتیوان بێ، ئەمڕۆ کە (۷) ی مانگی شەه‌ووالی سالی (۱۴۳۸) ی کۆچی، بەرانبەر: (۷) ی تەمموزی (۲۰۱۷) ی زاینییه، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الإسراء)، ئنجا ئیمە ئەم دەرسەمان تەرخان دەکەین بۆ پێناسەکردن و، خستنه‌پرووی نێوه‌پۆکی سوورەتی (الإسراء)، ئەویش لە حەوت (۷) بڕگەدا.

پێناسە و نێوه‌پۆکی ئەم سوورەتە

یەكەم: شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە لەلای زۆربە ی زانایان سوورەتێکی مەككەییە و، ژمارە ی ئایەتەکانی بەپێی سەرژمێری ژماردنی (أهل الكوفة) بریتیە لە (۱۱۱) ئایەت، بەلام (أهل المدينة، وأهل الشام، وأهل البصرة، وأهل مكة) ژمارە ی ئایەتەکانیان بە (۱۱۰) ئایەت داناه، بەلام هەندێ لە زانایان رایان وایە کە (۲) یان (۴) یان (۵) یان (۸) ئایەتی ئەم سوورەتە، مەدینەیین.

ئنجا هەندێکیان دەڵێن: ئەو ئایەتەتەش، ئنجا (۲) یان (۴) یان (۵) یان (۸) ن، لێرەو دەست پێدەکەن، (واتە: لە دوا ی ئەم ئایەتەو، ئایەتە مەدینەییەکان دەست پێدەکەن): ﴿وَأَن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَآ إِلَيْكَ لِفَتْرِی عَلَيْنَا غَیْرُهُ...﴾ (۷۳) الإسراء، لەوێو تاكو (۸) ئایەت، یاخود تاكو (۲) یان (۴)، یان (۵) بژمێرە.

هەندێکیان رایان وایە کە نەخیر ئایەتە مەدینەییەکان لێرەو دەست پێدەکەن: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِی حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ...﴾ (۳۲) الإسراء، لەوێو تاكو ئەوەندە ئایەتە، بەپێی جیاوازیی بۆچوونەکان، (۲، ۴، ۵، ۸) .

بەلام ئەوەی کە من لێی حالیی بووم، دوا ی ئەوەی ورد سەرەنجی سروشتی سوورەتەكەم داوه، هەرەها پێکەوه پەیوەست بوونی ئایەتەکان، ئەوەیە کە سوورەتەكە

هه مووی مه ککه ییه، هه لبه ته ده شگونجی - وه ک ته وه هه یه له هه ندی سووړه ته کاند -
 نایه ټیک له مه دینه دا هاتیبته خوار، دوايي خرابیته نیو سووړه ټیک که پیشت له مه ککه دا
 هاتوته خوار، واته: ده گونجی هه ندیک سووړه ټی مه ککه یی، به چه ند نایه ټیک که له
 مه دینه دا هاتوونه ته خوار، ته واو کرابن، به لام به سهره نجدانی من هم سووړه ته وا
 پیناچی هیچ نایه ټیک وای تیدا بی، که ناچارمان بکات بلین: ته وه له مه دینه دا هاتوته
 خوار و هیچ به لکه یه کی دنیا که ره وهش له وباره وه نیه.

چهند ده قیک له باره ی ته هم سووړه ته موباره که وه:

{أَخْرَجَ النَّحَّاسُ وَابْنُ مُرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي مَكَّةَ، وَأَخْرَجَ ابْنُ مُرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، (عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ الزُّبَيْرِ) مِثْلَهُ.}

واته: نه ححاس و ټیبنو مورده وه یه، له عه بدولای کوری عه عباس وه (خوا له خو و
 بابی پازی بی) گیراویانه ته وه که گوتوویه ټی: سووړه ټی به نی ئیسرا ئیل له مه ککه هاتوته
 خوار، هه رو هه (ابن مُردَوَیه) له عه بدولای کوری زوبه پریشه وه هه مان ده قی هیناوه.

ته مه له زوربه ی ته فسیره کاند هاتوه، بو وینه:

۱- (فتح القدیر) ی (الشوکانی)،

۲- (التحریر والتنویر) ی (محمد الطاهر بن عاشور)،

۳- (جامع البیان) ی (الطبري).

دوهم: ناوی ته هم سووړه ته:

ته هم سووړه ته دوو ناوی سهره کی هه ن:

۱- (سُورَةُ الْإِسْرَاءِ)، له بهر ته وه ی سهره تاکه ی ناوا ده ست پیده کات: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ﴾، که له
 زوربه ی موصحه فه کاند هه روا نوو سراوه: (سُورَةُ الْإِسْرَاءِ).

۲- (سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ)، که له سهرده می هاوه لاند (خوا لیان پازی بی)، هه زیاتر ته و ناوه باو
 بووه، واته: (سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) باو بووه بو ته هم سووړه ته، با ته ماشای ته هم ده قه بکه ین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ كُلَّ لَيْلَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۹۲۰، قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبَرَى: ۱۱۴۴۴، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واته: دايکمان عائشه (خوا لى پازى بى)، دهلى: پيغمبهري خوا ﷺ عادهتى وابوو هه موو شه ويک سوورپهتى بهنى ئيسراييل و سوورپهتى (الرؤمرى) ده خویند.

دياره که فهرموويهتى: هه موو شه ويک، مه رجيش نيه، هيچ شهوى نه بواردین! به لام واپيده چى تهو کاته دايکمان عائشه زورجار پيغمبهري خواى بينيى ﷺ که تهو دوو سوورپهتهى خویندوون، ئنجا ئايا ههر له بهر خويه وه خویندوونى، به بى نويز؟ يان له نويزدا خویندوونى؟ تهوهى پروون نه کردوته وه، به لام ههردوو ته گهره که، هه ن:

أ- وهک ويرديک خویندبنى.

ب- ياخود له شهو نويزدا خویندبنى، يان له نويزى به يانى، يان له خهوتاندا.

۲- ده قتيكى دیکه لهو باره وه که ته م سوورپهتى (الإسراء) له سهردهمى هاوه لاند سوورپهتى بهنى ئيسراييليان پى گوتوه: {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالْكَهْفِ وَمَرِيَمَ، إِنَّ هُنَّ مِنَ الْعِتَاقِ الْأُولَى، وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي} (۱).

واته: عه بدوللای کورى مه سعود (خوا لى پازى بى)، ده بارهى سوورپهتى بهنى ئيسراييل و که هف و مهريه م گوتوويهتى: ته م سى سوورپهته له ماله زور به نرخه کهى سه رهتان و، لهو سوورپهتانهن که له سه رهتاوه من له بهرم کردوون.

وشهى: (الْعِتَاقِ) دهلى: (عِتَاقٍ: عَتِقَ الشَّيْءُ يَعْتِقُ عِتْقًا وَعَتَقًا: قَدِمَ فَهُوَ عَاتِقٌ وَعَتِيقٌ، وَالْعِتَاقُ مِنَ الطَّيْرِ الْجَوَارِحِ، وَمِنَ الْخَيْلِ: النَّجَائِبِ، وَالْعَتِيقُ: الْكَرِيمُ، وَثُوبٌ عَتِيقٌ: جَيِّدُ الْحَيَاكَةِ، وَالْبَيْتُ الْعَتِيقُ: الْكَعْبَةُ، وَالْجَمْعُ: عُتُقٌ وَعِتَاقٌ) (۲).

واته: (عِتَاقٍ: عَتِقَ الشَّيْءُ يَعْتِقُ عِتْقًا وَعَتَقًا: قَدِمَ)، واته: تهو شته له ميژينهيه، ديژينه، ئنجا ناوه کهى (عَاتِقٌ، وَعَتِيقٌ) ي بو به کاردين و، (عِتَاقٍ) له بالندان، واته: تهو بالندانى که گوشت خوړن و، له ولاخه بهرزان (عِتَاقٍ) واته: ولاخى نه جيب {النَّجَائِبِ}، که کوى (نَجِيبَة) يه، واته: ته سپى په سه ن، ههروه ها (عَتِيقٌ)، واته: بهريز، (ثُوبٌ عَتِيقٌ) واته: پوشاكن باش چنرابى، (الْبَيْتُ الْعَتِيقُ) که عبه يه، کوى (عَتِيقٌ) يش بريته له: (عُتُقٌ وَعِتَاقٌ)، که واته: که گوتوويهتى: {إِنَّ هُنَّ مِنَ الْعِتَاقِ الْأُولَى}، واته: لهو سوورپهته ديژين و زور به پيز و به هيژانهن، که له سه رهتاوه عه بدوللای کورى مه سعود له بهرى کردوون.

(۱) فَتْحُ الْقَدِيرِ للشوكاني: ج ۳، ص ۲۴۷

(۲) الْمُعْجَمُ الْوَسِيطُ، ص ۵۸۲.

وشه ی (تِلاد): دهَلّی: (تَلَدَ: الشَّيْءُ يَتَلَدُ وَيَتَلَدُ: قَدَمٌ، وَالتَّلَادُ: الْمَالُ الْأَصْلِيُّ الْقَدِيمُ)، (وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي: أَي: مِنْ أَوَّلِ مَا تَعَلَّمَ مِنَ الْقُرْآنِ وَكَسَبَهُنَّ عِلْمًا) ^(۱).

(تَلَدَ يَتَلَدُ، وَتَلَدَ يَتَلَدُ: قَدَمٌ)، ئەو شته قه دیم بوو، دیرین بوو، (تِلاد): مَالِیکی په سه نی دیرینه، که ئینسان هه یی و زۆر خۆشیبوئی، که عه بدو لّای کوپی مه سهوود (خوا لّی یازی بّی) دهَلّی: (وَهُنَّ مِنْ تِلَادِي)، لهو سووپه تانه ن که له سه ره تاوه من له بهرم کردوون و، دهستم هیناون وهك گه نجینه یه ك (گه نجینه یه كی مه عنه ویی).

۳- لهو باره وه ئەم دهقه شه هه یه: که سووپه تی (الإسراء) له سهرده می هاوه لاند سووپه تی به نی ئیسرا ئیلی پّی گو تراوه: (أَخْرَجَ بَنُ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ أَبِي عَمْرِو الشَّيْبَانِي، قَالَ: صَلَّى بِنَا عَبْدُ اللَّهِ الْفَجْرَ، فَقَرَأَ السُّورَتَيْنِ الْأَخْرَةَ مِنْهُمَا: بَنُو إِسْرَائِيلَ).

واته: ئینو ئەبی شه یه له باوکی عه مری شه بیانیه وه هیناویه تی، دهَلّی: عه بدو لّای (عه بدو لّای کوپی مه سهوود) نو یژی به یانی پیکردین، دوو سووپه تی خویندن، ه ی دووهمیان سووپه تی به نو ئیسرا ئیل بوو.

سێیه م: ریزه ندیی ئەم سووپه ته:

به نسه ت ریزه ندیی ئەم سووپه ته موباره كه وه، له (مصحف) دا، ژماره: (۱۷) یه و، له ریزه ندیی دابه زین (تَرْتِيبُ النُّزُولِ) دا زۆربه ی زانا یان به ژماره (۵۰) یان دانا وه و، گو توویانه: پيش سووپه تی (یونس) و له دوا یی سووپه تی (الْقَصَص) هاتۆته خوار ی، به لام به شیکیشیان به كه متر له (۵۰) شیان دانا وه، بۆ وینه گو توویانه: ریزه ندیی دابه زینی، بریتیه له (۴۷) یان (۴۸) یان (۴۹)، ئنجا به پّی ئەو ریزه ندیه ده بّی ئەم سووپه ته له نیوه راستی قو ناغی مه ككه، یان زووتریش دابه زیبّی، كه ئەوهش له گه لّ ئەو پایه دا گونجا وه كه دهَلّی: سه فه ری شه و پّوی و به رزبوونه وه (الإسراء والمعراج) له كو تای ی قو ناغی مه ككه (سالانی: ۱۰ - ۱۲) دا نه بووه، به لكو زۆر زووتر بووه، یان پّیغه مبه ری خوا ﷺ زیاتر له سه فه ری کی له و جو ره ی بووه، وهك خوا پشتیوان بّی له کاتی ته فسیر کردنی سه ره تای سووپه تی (النجم) دا پّیده گه ی ن.

(الْأَصْحَ أَنَّهُ كَانَ قَبْلَ الْهِجْرَةِ بِنَحْوِ سَنَةٍ وَخَمْسَةِ أَشْهُرٍ)^(۱)، واتە: قسە ی رای راستەر ئەوەیە
کە شەوڕۆی پێغەمبەر ﷺ لە مەككەووە بۆ فەلەستین (بۆ قودس)، پێش كۆچکردنی
بوو بۆ شاری یەئەزب، بە دەوری سالتیک و پینج مانگ، یانی: سالت و نیویک، یان ئەو
دەورووبەرە.

چوارەم: نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

نێوەڕۆکی ئەم سوورەتەش وەك هی سەرچەم قورئانی مەككەیی دەچێ، کە ئێمە
لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا بە درێژی لەو بارەو قسەمان کردووە،
دەربارە ی سروشتی قورئانی مەككەیی، لەبەر ئەوە کە یەكەم سوورەتی مەككەیی
بوو، ئێمە لە ریزبەندیی موصحفدا لە تەفسیرکردنماندا پێی بگەین، بەو قەبارە،
ئەگەرنا سوورەتی (الفاتحة) هەش زۆریك لە زانیان هەر بە سوورەتێکی مەككەییان داناو،
ئەجانب ئەو بابەتانە ی کە لە قورئانی مەككەیی دا جەختیان لەسەر کراوەتەو - کە ئەم
سوورەتی (الإسراء) هەش یەكێكە لەوان - بابەتی بوونناسی، ئیمان و عەقیدە، خواپەرستی،
پەروەردگاریتی، واتە: باسی خوا ﷻ، سیفەتەکانی، ناوەکانی، بەدییهێنەراییەتی خوا،
پەروەردگاریتی خوا، تەنیا پەرستراویتی خوا، پاشان باسی فریشتەکان، ئەجانب باسی پڕۆژی
دوایی: ئاخیر زەمان، قیامت، بەهەشت، دۆزەخ، هەروەها باسی پێغەمبەرەکان (علیهم
الصلاة والسلام) و، کتیبەکان کە خوا بۆ پێغەمبەرانی ناردوون، ئەو بابەتانە نێوەڕۆکی
قورئانی مەككەیی پێك دێنن، کە وەك گوتمان: ئەم سوورەتی (الإسراء) ی، هەر یەكێكە
لەوان، بەلام لەم سوورەتەدا بە شیوێکی تایبەت جەخت لەسەر هەردوو بابەتی:
سەلمانندی پێغەمبەراییەتی موحەممەد ﷺ، سەلمانندی ئەوە کە قورئان وەحیی خواپەرست:
(إِبْرَاهِيمَ نَبُوءَةً مَّحَمَّدٍ، وَإِبْرَاهِيمَ أَنَّ الْقُرْآنَ وَحْيٌ مِنَ اللَّهِ)، ئەم دوو بابەتە زۆر جەختیان لەسەر
کراوەتەو، پانتاییەکی زۆر لەم سوورەتەدا، بۆ ئەو دوو بابەتە تەرخانکراوە.

هەروەها ئەم سوورەتە تاکە سوورەتێکی مەككەییە، کە پانتایی هەژدە (۱۸) ئایەت
بەسەرپەرکەووە تییدا تەرخانکراون، بۆ باسی پەروەشت و ئاکار، هەم پەروەشتە پەسند و
جوانەکان، هەم خوو خەدە خراپ و پەستەکان، کە ئەوانیش ئایەتەکانی (۲۲ - ۳۹) ن، کە
ئێمە لە دەرسی سێیەمی ئەم تەفسیرماندا شیوان دەکەینەو.

پینجەم: تاییه تمه ندییه کانی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە چەند شتیکی تاییه تی دا هاتوون، که پیم وایه تاییه تن بهم سوورەتەوه، ئەوانیش:

۱- باسی شەورۆیی (سەفەری شەوی) پیڤه مبهری خوا ﷺ له مه ککهوه بو شام، ته نیا له م سوورەتەدا باسکراوه، به لێ له سوورەتی (النجم) دا له تاییه تی: (۱۲ - ۱۸)، له ویدا باسکراوه، به لām هی ئەوی باسی بهرزبوونهوهی پیڤه مبهره ﷺ و باسی شەورۆ، ته نیا له م سوورەتەدا هاتوه.

۲- ته نیا له م سوورەتەدا باسی دوو جار تیکدان و خراپه کاری جووله کهو، سزادانی شیان کراوه.

۳- ته نیا له م سوورەتەدا به سهریه کهوه، خوا باسی بیست و چوار (۲۴) رهوش و ئاکار ده کات، که (۱۸) تاییه تیان بو ته رخان ده کات، تاییه ته کانی: (۲۲ - ۳۹)، که (۱۲) یان رهوش و ئاکاری په سندن و (۱۲) شیان رهوش و ئاکاری ناپه سندن، که له تهفسیره کاندانه مبینیه بهو شیویه دابه شکرابن، به لām من به زور لیورده بوونهوه و سه رنجاندان بۆم ده رکهوتوه، که ژماره یان (۲۴) و (۱۲) به (۱۲) ه، به په سندن و ناپه سندهوه، ئنجا ئەو رهوش و ئاکاره په سندنه و خو پێ پازاندنه وه یان و، رهوشته ناپه سندنو خراپه کان و، خو لێ دوورخستنیان و، خو لیبار کردنیان، به حیکمه ت ناوه یتراره.

۴- باسی ئەوه که هیچ شتیکی نه ته سیح و ته حمیدی خوا نه کات، (واته: خوا به پاک نه گری و ستایشی نه کات)، به لām تیمه تی ناگهین، ئەویش ته نیا له م سوورەتەدا هاتوه، له تاییه تی ژماره (۴۴) دا هاتوه: ﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾ (۴۴) الإسراء، ئەگه رنا له زور سوورەتەدا خوا ﷺ باسی ئەوهی کردوه که ئاسمانه کان و زهوی خوا به پاک ده گرن و ستایشی ده کهن، به لām ئەوه که هه موو شتیکی خوا به پاک بگری و ستایشی بکات و تیمه ش تی نه گهین، ته نیا له م سوورەتەدا هاتوه.

۵- ته نیا له م سوورەتەدا باسی پیزگرتنی خوا له مرووف کراوه، به بیژهی (تکریم) که له تاییه تی ژماره (۷۰) دا هاتوه: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ...﴾ (۷۰) الإسراء، بهو بیژهیه ته نیا لیردها هاتوه، ئەگه رنا له سوورەتی (التین) دا: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (۴) التین، واته: به دنیایی مروفمان له باشتترین شیوه دا دروستکردوه.. ههروهه له کو تایی سوورەتی (الأحزاب) دا: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (۷۲) الأحزاب، واته: ئەمانه تمان پانواند له سه ر ئاسمانه کان و زهوی و چیاکان، نه یان توانی هه لی بگرن و لێ ترسان، به لām ئینسان هه لی گرت، ههروهه له سوورەتی (البقره) و له

چەند شوئیتیکی دیکەدا، باسی ئەوێ کراوە کە مەرووف جێنشینى خواى، بەلام وشەى پێژمان لێگرتووە (کرمنا) تەنیا لەم ئایەتی ژمارە (۷۰) ی سوورەتی (الإسراء) دا هاتووە.

۶- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی پایەى ستایشکراو (المقام المحمود) ی پێغەمبەر ﷺ کراوە: ﴿وَمِنْ أَيْلٍ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (۷۱) الإسراء، واتە: لە شەویدا بێداربە وشەونوێژ بکە ئەوێ زێدەیه (لە فەرزه‌کان) بۆ تۆ، نیزیکی کە پەرورەدگار تۆ زیندوو بکاتەوێ و پایەى ستایشکراوت پێیدا.

۷- تاییەتەندییەکی دیکەى ئەم سوورەتە ئەوێ، کە تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ڕووح کراوە، هەلبەتە وشەى ڕووح لە قورئاندا زۆر جار هاتووە، بەلام ڕووح کە لە بارەیه‌وێ پرسیار لە پێغەمبەر ﷺ کرابێ و مەبەستیش پێی گیان (روح) ی مەرووف بێ و، خواى پەرورەدگار وەلامەکەى فێر بکات، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە، کە دەفەرموێ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵) الإسراء، واتە: لە بارەى ڕووحەوێ پرسیارت لێدەکەن، بێ: ڕووح لە کارى پەرورەدگارمە و، ئەندازەیه‌کى کەمیش نەبێ زانیاریتان پێنەدراوە {یانى: بەو ئەندازە کەمە زانیارییەش دەرکى چیه‌تی ڕووح ناکەن}.

۸- لەم سوورەتەدا لە بیانووەکانى کافرەکان بەسەر یەکەوێ نۆ (۹) بیانو و هاتوون، ئەوانەیان کردوێتە پاساو و بیانو کە ئەوێ داواکارییانەیان بۆ جێبەجێ بکات، ئنجا ئیمان بە پێغەمبەر ﷺ بێن و بڕوا بە قورئان بێن، لە ئایەتەکانى: (۸۹ - ۹۴) دا.

۹- تاییەتەندییەکی دیکەى ئەم سوورەتە ئەوێ، کە تەنیا لەم سوورەتەدا باسی چۆنیەتی نوێژ و پارانەوێ کراوە، لە ڕووی دەنگ هەلێنان و دەنگ کپ کردنەوێ، خوا ﷻ نامۆزگاریی پێغەمبەر ﷺ دەکات: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱۰) الإسراء، (صلاة) دەگونجێ مەبەست پێی نوێژ بێت و، دەشگونجێ مەبەست پێی مۆتەلەقى پارانەوێ و ڕاز و نیاز بێ لەگەڵ خوا، دەفەرموێ: نە دەنگت بە (صلاة) بەرز بکەوێ، نە دەنگیش کپ و نزم بکەوێ، ﴿وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، لەو نێواندا {لە نێوان دەنگه‌لێنان و دەنگ کپ کردن دا} ڕێیه‌کى میانجی بگرە، واتە: هالەتێکی میانجی بەخوێ بگرە.

ئەمە پێناسە و خستەڕووی بابەت و نێوڕۆکی سوورەتی موبارەکی (الإسراء) بوو، خوا پشتیوان بێ لە داهاوودا دەچینە سەر دەرسى یەکەم و، ڕوونکردنەوێ شیکردنەوێ مانا و نێوڕۆکی هەشت (۸) ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە موبارەکە، کە وەك گوتم: وەك پێشەکی وێان بۆ کۆى بابەتەکانى.

شەشەم: دابەشکردنی بابەتەکانی ئەم سورەتە بۆ یازدە دەرس:

وەك عادەتی خۆم لە تەفسیر كردنی هەموو سورەتەكاندا، پێشێ باش باش سەرنجی ئایەتەكان دەدەم و تێیانەوه رادەمێنم: داخۆ چەند ئایەت زیاتر پێكەوه پەيوەستن، ئەگەرنا وەك لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الأنعام)دا باسم كردووە، بە تايبەت سوورەتە مەككەییەكان، (ماشاءاللہ) وەك دەریا چۆن شەپۆل دەدات، شەپۆل لە دواى شەپۆل دێ و بۆت لە یەك جیا ناکرێتەوه و هەمووی پێكەوه پەيوەستە، زۆر جار سوورەتە مەككەییەكانیش بەو شیوەیەن، سوورەتە مەدینەییەكان جار جار بەپێی باس و بابەتەكان، دەتوانی لێکیان جیا بکەیهوه.

بەلام بەهەر حال، پێموایە سوورەتە مەككەییەكانیش خوای کارزان و زاناو شارەزا و میهرەبان، وای داناون {وەك تاكو ئیستا هەروام هیناوه} کە هەر کۆمەلە ئایەت، کۆمەلە ئایەت، جوړیک لە پەيوەستیی تايبەتیان پێكەوه هەیه، کە دەتوانی بیانکەى بە دەرسیک، لە کوپێکدا، لە وتاریکدا، ئەوانە بەیهکەوه تەفسیر بکەى، ئەوەش یەکیکی دیکەیه لە پرووەکانی ئیعجازی قورئان! ئنجا من ئەم سوورەتە موبارەکە کە ئایەتەکانی: سەدو یازدە (۱۱۱)ن، کردوومن بە یازدە (۱۱) دەرس:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، واتە: (۸) ئایەت، کە وەك پێشەکیی وایە، بۆ سەرچەم بابەتەکانی دیکەو، باسی شەوڕۆی پیغەمبەری خوا ﷺ دەکات، لە مزگەوتی حەرەمەوه لە مەككە بۆ مزگەوتی ئەقصا لە شام، هەروەها باسی پرووداویکی گرنگی گەلی جوولەکە دەکات، کە بریتیه لەوهی دوو جارێان خراپەکاریی و تێکدان دەکەن لە زەویداو، هەردووێ جارەکەش خوا ﷻ کەسانێکیان بۆ دەپەخسێت کە سزایان بدەن و، لەسەر ئەوه تەمبییان بکەن.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۹ - ۲۱)، واتە: (۱۳) ئایەت، کە لەو (۱۳) ئایەتەدا خوا ﷻ وێرای پێناسەیهکی ناوازی قورئان، کە باشترین پێنماییه، باسی چەند مەسەلەیهکی دیکەى جوړاو جوړیشی کردووە، کە هەموویان لە بازنەى خستنه پرووی یاساکانی خوا (سُنُّ اللّٰه)دا خۆیان دەبیننەوه، کە وەك دواتر قسەیان لەسەر دەکەین، خوا ﷻ لەو چەند ئایەتەدا، کۆمەلێک یاسای خۆی (یاسای گەردوونی) کە لە ژیاى بەشەردا دایناون، خستوونیه پروو.

دەرسی سێهەم: ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۹)، واتە: (۱۸) ئایەت، کە باسی بیست و چوار (۲۴) رەوشت و ئاکاریان تێدا کراوه، دەشگونجی بلیین: (۲۵) یان زیاتریش، (۱۲) ی پەسندو، (۱۲) ی ناپەسند، کە

(۱۲) په سنده كان به به ته نیا په رستنی خوا (التوحيد) ده ستیان پیکراوه، هەر به ویش کو تیا یان پئ هی تراوه، تنجا تیکه له کیش له گه ل ته نیا په رستنی خوا، وهک ئاکاریکی زور ناپه سندی ش باسی هاوبه ش بو خوا دانان کراوه، ههم له سهره تاوه ههم له کو تاییه وه، هه روه ها پیناسه ی حکمه ت کراوه به: وه ده سته پینانی خو رازاند نه وه به سیفه ته به رزو په سنده کان و، له خو دارپین و خو پاک کرده وه له سیفه ته نرم و په سته کان، واته: (التَّحْلِيَةُ بِالْفَضَائِلِ، وَالتَّحْلِيَةُ مِنَ الرَّدَائِلِ).

ده رسی چواره م: ئایه ته کانی: (۴۰ - ۵۲)، واته: (۱۳) ئایه ت ده گرنه وه، که تیا ندا کو مه لیک راستی گه و ره و گرنه له باره ی: خوا به یه کگرتن و، پوژ ی دوای و قور ئانه وه، خراونه پروو، له میانی ته وه شدا ئامازه به ژماره یه ک بیرۆکه و هه لویستی پووچ و نه فامانه ی بی پروایان کراوه و ته گه ر به پیویست زانراب، ته و بیرۆکانه به رپه رچیش دراونه وه، جاری واش هه یه بیرۆکه یه ک که هاوبه ش بو خوا دانه ره کان (کافره کان) خستوو یانه ته پروو، خوا ﷺ باسی ده کات، هه ر به باس کردنی ئیکتیفا ده کات، چونکه هینده پووچه! پیویستی به ده رختنی پووچه لیه که ی ناکات.

ده رسی پینجه م: ئایه ته کانی: (۵۳ - ۶۰)، واته: (۸) ئایه ت، له م (۸) ئایه ته شدا چه ند پینماییه کی گرنه ئاراسته ی پیغه مبه ر ﷺ و مسو لمانان کراون، له بواری هه ل سوکه وت له گه ل نه یارانیان دا، هه روه ها باسی پایه ی به رزو ب وینه ی خوا کراوه، که پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و به نده بو خوا صو ل حاوه کان، چو ن مامه له ی له گه ل دا ده که ن و، چو ن هه موو هه و ل و کو ششیان ته وه په که زیاتر له خوا نیزیک ببه وه، هه روه ها باسی چه ند یاسایه کی خوای کارزان کراوه، له ژیا نی به شه ردا.

ده رسی شه شه م: ئایه ته کانی: (۶۱ - ۶۵)، واته: (۵) ئایه ت، تیا ندا باسی به سه رهاتی ئاده م ﷺ، و ئییلیسی نه فرین لیکراو، کراوه، که چو ن له به ر هه سه د و خو به زلگری، کپنووشی پیزگرتنی بو ئاده م نه برده و، هه رپه شه ی سه ختشی له وه چه که ی کردوه، که هه موویان گو مپا بکات، خوای بالا ده ستیش بئ منه تی کردوه و، پیتی راگه یاندوه: که ناتوانی به نده چاک و ساغه کانی خوا، بخاته ژیر رکیفی خو یه وه.

ده رسی هه وته م: ئایه ته کانی: (۶۶ - ۷۲)، واته: (۷) ئایه ت ده گریتته وه، که له م هه وت ئایه ته شدا خوا ﷺ باسی به خشش و که پرهمی بئ سنووری خو ی له گه ل به نده کانیدا ده کات، ههم له بواری نیعمه ته کانیدا، وهک ملکه چکردنی ده ریا و وشکانی، بو یان، ههم له بواری ده رباز کردنی مرو فقه کاندا له کاره سات و به لایه کان، پاشان باسی پیزگرتنی خوا له مرو فقه کان و، دابینکردنی پیداو یستییه کانی ژیا ن و گو زه رانیان کراوه، له کو تاییشدا باسی سه ره نجامی پر خیر و فه ری پرواداران ی به رچاو رو شن کراوه، به پیچه وانه شه وه: سه ره نجامی شووم و نه گبه تی بی پروایانی دل کویر له قیامه تدا، خراوه ته پروو.

ده رسی هه شه م: ئایه ته کانی: (۷۳ - ۸۱)، واته: (۸) ئایه ت ده گریتته وه، له م ده رسه دا ته وه ری سه ره کیی بریتیه له ئاموژگاری و پینمای ی کردنی خوا بو پیغه مبه ر ﷺ و له پشت ته ویشه وه

بۆ ئۆممەتەكەى و شوینکەوتووانى، که وریای فرت و فیل و پیلان و گوشاری بیروایان بن: له راسته پرى لایان نه ده ن، ههروهها باسی ههولێ کافرهکان کراوه بۆ دهر به دهر کردن و شار به دهر کردنی پیغه مبه ر ﷺ له مه ککه کراوه، پاشان خوا پینمایى پیغه مبه ره کهى خوی کردوه، که نوێژه فه رزه کان و شه و نوێژیش بکات و، له خواش بپاړتیه وه که چونه ژوور و چونه ده رى، باش و راست و پێک بى و پایبگه یه ن: که هه ق هات و باتیل پووچه ل بۆوه.

ده رسی نۆیه م: ئایه ته کانی: (۸۲ - ۹۶)، واته: (۱۵) ئایه ت ده گرێته وه، که ته وه رى سه ره کیى ته م یازده ئایه ته ش دوو بابته ن:

بابه تی یه که م: باسی قورئانه، هه رچه نه ده هه ندیک مه سه له ی دیکه شى له گه ل ئیواخن کراون، به لام چه که که هه ر باسی قورئانه.

بابه تی دووه م: که ته وه رى دووه م پیکدینى، باسی بیانوو گرتنى کافره کانه، که پینشیاری سه یرو سه مه رهیان بۆ پیغه مبه رى خوا کردوه ﷺ تاکو برۆای پینین، خواش وه لامى ددانشکینى قسه کانیانى فیری پیغه مبه ره کهى کردوه ﷺ، تیره تاکه شوینیکه که کۆمه لێک بیانوو به سه ر یه که وه له لایه ن کافره کانه وه بۆ پیغه مبه رى خاته م ﷺ خراونه روو، که ئه و شتانه مان بۆ جیه جى بکه، ئنجا ئیمه بروات پى دینن.

ده رسی ده یه م: ئایه ته کانی: (۹۷ - ۱۰۴)، واته: (۸) ئایه ت، له م (۸) ئایه ته شدا، سه ره تا له چوار ئایه تی یه که مدا چه ند مه سه له یه کی جوړاو جوړ خراونه روو، که ته وه رى سه ره کییان به ر په رچه دانه وه ی قسه و قالى کافره کان و ده رخستنى سه ره نجامی شوومیا نه له روژی دوای دا، ههروهها باسی توانایى خوا ﷺ به سه ر زیندووو کردنه وه ی مردوواندا و، باسی چرووکی کافره کان و ده وله مهنیدی و بى نیازی خوا کراوه،

پاشان له چوار ئایه تی دووه م دا، پیکه وه باسی رووبه روو بوونه وه ی مووسا ﷺ، فیرعه ون کراوه و هه ر کام له: وتووێژى ئیوانیان و، سه ره نجام و ئاکامى بى مرادانه ی فیرعه ون و شوینکەوتووانى و، ئاکامى به خته وه رانه ی مووسا و گه له که ی (بنو اسرائیل)، خراوته روو.

ده رسی یازده یه م و کو تایى: ئایه ته کانی: (۱۰۵ - ۱۱۱)، واته: (۷) ئایه ت ده گرێته خوی، ته وه رى سه ره کیى ته م جه و ت ئایه ته ش، هه ر باسی قورئان و پیغه مبه رى کو تاییه ﷺ، پاشان باسی یه کتایی خوا له هه ر سى بواره کانی: (ناوو سیفه ته کان، په روه ردگارێتیی، په رستراوێتیی) دا، ههروهها ئامۆژگاریی خوا ﷺ بۆ پیغه مبه ر ﷺ له بواری چوونیه تی نوێژ و پارانه وه ی دا، به نه سبه ت ده نگ به رز و نزم کردنه وه، ئه وه ش خراوته روو، که هه ولبدات به شیوه یه کی میانجیى نزاو پارانه وه کان، یاخود نوێژ و تاعه ته که ی ئه نجام بدات، واته: نه ده نگ زۆر هه لێنى، نه ده نگ زۆریش کپ بکات.

دەرسى يەكەم

له نۆزه كۆمەنلەپەنرەكەن لەكەلەن
Today we reach on social media
ئەن مەكەم بىر مۇلاچ ئىسلاھاتى

AliBapir/عەلى ياپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

عەلى ياپىر/AliBapir

كەتەلى
ئەلى ياپىر/عەلى ياپىر

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

عەلى ياپىر/AliBapir

كەتەلى
ئەلى ياپىر/عەلى ياپىر

له نېره څېرمه نېټه پېژنئ، لیکه یانې
Stay in touch on social media
نن معکم سر موافق انټرنیټ اجتماعی

رځپېژندنې مخکښې ماموستا علي بابېر

علي بابېر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/ AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

AliBapir

ځانګړې مخکښې ماموستا علي بابېر

ځانګړې مخکښې ماموستا علي بابېر

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا هەشت (۸) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الإسراء) شی دەکەینەوه، ئایەتی: (۱ - ۸)، کە وەك پێشتر باسمان کرد: ئەم (۸) ئایەتە بۆ کۆی باس و بابەتەکانی ئەم سوورەتە، وەك پێشەکیی وان و، دوو بابەتی گەورە و گرنگیان تێدا خراونه روو:

یەكەم: سەفەری شەو، شەوڕۆیی کردنی خوای بەرز و مەزن بە پێغەمبەر ﷺ لە مزگەوتی حەرامەوه لە مەككە، بۆ مزگەوتی ئەقصا لە شام (فەلەستین) لە بەشێکی شەوێکدا، کە ئەو بە برۆی من، پاش پێغەمبەراییەتی و وەحیی بۆ ناردنی خوا بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ گەورەترین و گرنگترین ریز لێنانی خوای کارزانە، بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ.

دووهم: هەوالدان بە: دوو جار هەڵسانی جوولەکە بە تێکدان و خراپەکاریی و، ستم و دەستدریژی لە زەویدا، لەو شوێنە ی کە خۆیان دەسەلاتیان تێیدا دەبن لە شام، دوایی پەخساندنی کە سائیک لە لایەن خواوە (پەخساندنی کۆمەڵە بەندەیهک)، بۆ تەمبێ کردنی جوولەکەکان و لووت شکاندنیان، بابەتی یەكەم لە ئایەتی یەكەمدا، خراوەتە رووو، بابەتی دووهمیش لە ئایەتەکانی: (۴ - ۸)دا خراوەتە رووو، لە ئایەتی: (۲ و ۳) شدا بابەتیکی دیکە نێواخن کراوە، کە باسی نووحە علیهِ السَّلَام و باسی ئەوێهە کە خوا ﷻ کتیبی بە مووسا داوە، بێتە رێنمایی بۆ گەلی ئیسرائیل.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ۝۲ ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝۳ وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝۴ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولُنَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ۝۵ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ

بِأَمْوَالٍ وَبَنِيكَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنُكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْفُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّوْا مَا عَلَوْا تَبِيرًا ﴿٧﴾ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

مانای دهقا و دهقی نایه‌تہکان

{به ناوی خوای به به‌زہیی به‌خشنده . تہو کہ‌سہ (تہو زاتہ) پاک و بی‌خہ‌وشہ کہ (لہ به‌شیکی) شہ‌ویکدا شہ‌ورویی به به‌ندہ‌کھی خوی کرد، لہ مزگہ‌وتی حہ‌رامہ‌وہ (لہ شاری مہ‌ککہ) بو مزگہ‌وتی دوورتر (تہ‌قصا، لہ شاری قودس)، کہ پیت و پیزمان خستوتہ دور و بہ‌ری، (بویہ‌ش تہو سہ‌فہر و شہ‌وروییہ‌مان پیگرد)، تاکو لہ نیشانہ‌کانی خو‌مانی پیشان بدہین، بیگومان تہو (خوا) بیسہ‌ری بینہ‌رہ ﴿١﴾ ہہ‌روہا کتییشمان بہ مووسا داو، کردمانہ رینمایمی بو بہ‌نی ئیس‌رائیل (پیشمان گوتن): کہ جگہ لہ من سہ‌رپہ‌رشتیاریکی دیکہ مہ‌گرن ﴿٢﴾ تہی وہ‌چہی تہوانہی کہ لہ‌گہ‌ل نووح دا (لہ کہ‌شتیہ‌کیدا) ہہ‌لمانگرتن! بہ دنیایی تہو بہ‌ندہیہ‌کی سوپاسگوزار بوو (بو خوا) ﴿٣﴾ لہ کتیبی (تہ‌ورات) یشدا بریارمان لہ‌سہر بہ‌نی ئیس‌رائیل داو، پیشمان راگہ‌یاندن کہ: بہ دنیایی ئیوہ دوو کہ‌رہ‌تان خراپہ‌کاریی و تیکدان لہ زہ‌ویدا دہ‌کهن و، بہ ستم و خو سہ‌پاندنیکی گہ‌ورہ بالادہ‌ست دہ‌بن ﴿٤﴾ ئنجا کہ (کاتی) بہ‌لینی کہ‌رہ‌تی یہ‌کہ‌میان ہات (و خراپہ‌کارییتان کرد)، چہ‌ند بہ‌ندہیہ‌کی جہ‌نگاوہ‌ری زہ‌بر دہ‌ستی خو‌مانمان دہ‌نیرینہ سہ‌رتان، کہ کہ‌لین و کونی خانوہ‌کان (لینان) دہ‌پشکنن، (بو سو‌راغ کردنتان و گرتن و کوشنتان)، تہ‌وہ‌ش گفتیکہ تہ‌نجام دراوہ (بریاری کو‌تایی لہ باروہ دراوہ) ﴿٥﴾ دویی نورہی زالبوون بو ئیوہ دہ‌گیرینہ‌وہ، سامان و کوپانتان بو دہ‌رہ‌خسینین و ژمارہی کہ‌سہ‌کانی ئیوہ (کہ‌سہ جہ‌نگاوہ‌رہ‌کان) زیاتر دہ‌کہ‌ین (لہ‌وان) ﴿٦﴾ تہ‌گہر چاکہ بکہن! چاکہ لہ‌گہ‌ل خو‌تان دہ‌کهن و، تہ‌گہر خراپہ‌ش بکہن! ہہر بہ خو‌تانی دہ‌کهن، ئنجا کہ (کاتی) بہ‌لینی تہ‌وی دیکہ (دوہم) ہات، (ستم و خراپہ‌کارییتان کردہوہ لہ زہ‌ویدا، ئیمہ دووبارہ بہ‌ندہ جہ‌نگاوہ‌رہ زہ‌بر دہ‌ستہ‌کاہانتان دہ‌نیرینہ‌وہ سہ‌رتان)، تاکو پرووہ‌کانتان (بہ ہوی مہ‌ینہ‌تی و گرفتاریہ‌وہ) خہ‌مبار بن، ہہ‌روہا تاکو (دوژمنہ‌کانتان) بچنہ‌وہ ئیو

مزگەوتە کەو، وەك چۆن یەكەمجار چوون و، بۆ ئەوێ هەرچی ملهووری و خۆسەپینی کردوو یانە، بە وێرانکردن و یرانی بکەن ﴿۷﴾ نزیكە پەرورەدگار تان بە زەبیتان لە گەلدا بنوینی، ئەگەر بگەرێنەو سەر راستە پێ، ئەگەر بگەرێنەو (سەر سته م و خراپە کاریی)، ئیمەش دەگەرێنەو سەر سزادانتان، دۆزە خیشمان کردۆتە سجنی بپروایان ﴿۸﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(سُبْحَنَ): (السَّبْحُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، وَالتَّسْبِيحُ تَنْزِيهُ اللَّهِ تَعَالَى، وَسُبْحَانَ أَصْلُهُ مَصْدَرٌ نَحْوُ غُفْرَانَ).

وشە (سُبْحَانَ) لە (سَبَحَ) دەو هاتو، کە بە پۆشتنی خیرا دەگوتری: لە ئاو، یاخود لە هەوادا، [مەلەکردن]، (تَسْبِيح) یش بریتیه لە بە پاکگرتنی خوای بەرز، (سُبْحَانَ) ئەوێ کە چاوگە، یانی: (أَسْبَحُ سُبْحَانَ)، یان: (سَبَّحْتُ اللَّهَ تَسْبِيحاً) آی (نَزَّهْتُ اللَّهَ تَنْزِيهاً) یانی: خوام بە پاکگرت بە پاکگرتن.

(أَسْرَى): (الْأَسْرَى: سَيَّرَ اللَّيْلَ يُقَالُ: أَسْرَى يُسْرِي، وَسَرَى يَسْرِي)، (سَرَى): بریتیه لە شەو پۆی (سەفەری شەو)، ئنجا بە دوو شیو هاتو: ۱- (أَسْرَى يُسْرِي)، ۲- (سَرَى يَسْرِي)، هەردووکیان بە مانای: سەفەری شەوی کرد، دین.

(وَكَيْلًا): (الْوَكِيلُ: أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَى غَيْرِكَ، وَتَجْعَلَهُ نَائِباً عَنْكَ، وَالْوَكِيلُ فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ ﴿النِّسَاء﴾، أَي: إِكْتَفَى بِهِ أَنْ يَتَوَلَّى أَمْرَكَ، وَشَهُ (تَوَكَّلَ) ئەوێ کە تۆ پشت بە غەیری خۆت ببەستی و، بیکە یە بریکاری خۆت، وشە (وَكِيلَ) (فَعِيل) ه، بەلام بە مانای (مَفْعُول) ه، (وَكِيل)، واتە: (مَوْكُول)، یانی: (مَوْكُولٌ إِلَيْهِ)، کار پێ سپێردراو، کە دەفەرموی: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ ﴿النِّسَاء﴾، واتە: ئیکتایفا بکە بەوێ خوا کاروبارت بۆ بەپێو بەری.

(وَفَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ): (الْقَضَاءُ: فَضْلُ الْأَمْرِ قَوْلًا كَانَ أَوْ فِعْلًا)، (قَضَاء): بریتیه لە یەکلایی کردنەوێ کاریک، ئنجا بە قسە، یان بە کردەو، ئەگەر بە قسە بێ، واتە: بریاری کۆتایی، ئەگەر بە کردەو بێ، واتە: بە کردەو ئەو شتە لێک جیا

بکەیهو، (وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ)، واتە: لە کتیبدا کە مەبەست پێی تەوڕاتە، یاخود کتیبەکانی دیکە، وەك دوایی باسی دەکەین، ئەو بپارەمان بۆ بەنی ئیسرائیل داو، پێشمان پاگەیاندن.

(وَلَنَعْلُنَّ عُلُوءًا كَبِيرًا): هەروەها خۆتان بەرز دەکەنەو و بالا دەست دەبن بە بالا دەست بوونیکی گەورە، (عَلَا يَعْْلُو عُلُوءًا وَهُوَ عَالٍ، وَعَلِيَّ يَعْلىٰ عَلَاءً فَهُوَ عَلِيٌّ، وَالْعُلُوءُ: الْإِرْتِفَاعُ)، (عَلَا، يَعْلى، عُلُوءًا، وَهُوَ عَالٍ)، واتە: بەرز بوو، بەرز دەبێتەو، بەرز بوونەو، ئەو بەرزە، هەروەها (عَلِيٌّ، يَعْلى، عَلَاءً فَهُوَ عَلِيٌّ)، ئەویش بە هەمان شێوە، بەرز بۆو، بەرز دەبێتەو، بەرز بوونەو، ئەو بەرزە، کەواتە: (عَالٍ) و (عَلِيٍّ)، هەردووکیان بە مانای بەرز دێن، ئنجایەکیان لە (عَلَاء) و هاتو، یەکیان لە (عَلِيٍّ) یەو هاتو، (عُلُوء) یش، واتە: بەرز بوونەو، کە بە تەئکید مەبەست پێی بالا دەستی و دەسەلات پانان و خەلک خستنه ژێر پکێفی خۆیە.

(أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ): (الْبَأْسُ وَالْبَأْسَاءُ: الشَّدَّةُ فِي التُّكَايَةِ)، وشە (بَأْسٌ) و (بَأْسَاءٌ)، ئەو یە کە ئینسان لە جەنگدا سەخت بێ و توند و بەهێز بێ، (أُولَى): یانی (أَصْحَاب)، (أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ): یانی: خاوەنانی هێزێکی زۆر لە جەنگدا، (أَيَّ ذَوِي قُوَّةٍ شَدِيدَةٍ)، یانی: خاوەنانی هێزێکی زۆر، واتە: زەبر دەست و، زەبرووشین.

(فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ)، (أَيَّ: تَوَسَّطُوهَا وَتَرَدَّدُوا بَيْنَهَا، وَقِيلَ: الْجَوُّسُ: طَلَبُ ذَلِكَ الشَّيْءِ بِاسْتِقْصَاءٍ)، (فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ)، واتە: ئەو دوژمنانە کە بەسەرتاندا دەدەن، بە نێو کۆلان و کووچەکاندا دەگەرین، واتە: پێیدا دێن و دەچن، یانی: هەمووی دەخەنە ژێر پکێفی خۆیان، هەندیکیش گوتووین: وشە (جَوُّس)، بریتیه لە داوا کردنی شتێک بە پشکین و سوڕاغ کردن و لێگەرانی، واتە: هەموو کون و قوژبنانتان لێ دەگەرین.

(الْكُرَّةُ): (الْكُرَّةُ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالذَّاتِ أَوْ بِالْفِعْلِ)، (كُرَّ) بریتیه لەوێ شتێک بگێردێتەو بەو شتێک، بابدێتەو بەو لای، ئنجا خودی شتێک بگێردێتەو، یاخود، کردەوێکە بەو بگێردێتەو، (الْكُرَّةُ: الرَّجْعَةُ وَزَنًا وَمَعْنَى)، (كُرَّة) بە مانای (رجعة) دی، واتە: یەك جار گەرانهو، پەنگە (کەرەت) ی کوردیش هەر لەوێ هاتبێ.

(نَفِيرًا): (نَفَرُوا إِلَى الشَّيْءِ: أَسْرَعُوا إِلَيْهِ، وَيُقَالُ لِلْقَوْمِ النَّافِرِينَ لِحَرْبٍ، أَوْ غَيْرِهَا: نَفِيرٌ، تَسْمِيَةً بِالْمَصْدَرِ)، (نَفَرُوا)، واتە: بۆ شوێنە کە چوو بە خێرای، (نَفَرُوا)، واتە: بە خێرای بۆ چوون،

خەلکێک کە بۆ جەنگ، یان بۆ شوێنێک دەچن بە خێرای، پێیان دەگوێرێ: (نَفِير)، واتە: کەسانێک کە بە خێرای بەرەو ئەو شوێنە دەچن، بە تایبەتی بۆ جەنگ، کە دیارە (نَفِير) چاوگە، بەلام وەك ناویش بەکار هاتووە بۆ کۆمەڵە کەسێک کە بە خێرای بەرەو جەنگ، یان بەرەو مەترسییەك، یان بەرەو شوێنێک دەچن.

(لِيسْتَوْا وَجُوهَكُمْ): بۆ ئەوەی ڕووتان خراپ بکەن، (السَّيِّءُ: خِلَافُ الْحَسَنِ، وَهُوَ اسْمٌ فَاعِلٍ، مِنْ سَاءَ يَسُوءُ: إِذَا قُبِحَ...)، (سَيِّئٌ) پێچەوانەی (حَسَن) ه، (حَسَن) یانی: باش، بەلام (سَيِّئٌ) یانی خراپ، ئنجا (سَيِّئٌ) (إِسْمُ الْفَاعِلِ) ه، لە (سَاءَ يَسُوءُ فَهُوَ سَيِّئٌ)، (سَاءَ) خراپ بوو، (يَسُوءُ) خراپ دەبێ، (سَيِّئٌ) یانی: خراپ، هەلبەتە (لِيسْتَوْا وَجُوهَكُمْ): بۆ ئەوەی ڕووتان ناشرین بکەن، ڕووتان تلخ و دزیو بکەن، ئینسان کە گرفت و مەینەتییه کی بوو، بە ڕووی، بە دەم و چاویدا دەرەكەوێ، خەفەتبار دەبێ، دەم و چاوی ڕەش و تلخ دەبێ.

(وَلِيسْتَرَوْا مَا عُلُوًّا تَبِيرًا): (تَبِيرٌ يَتَبَرُّ وَيَتَبَرُّ: هَلَكٌ، وَيَتَعَدَّى بِاللَّضْعِيفِ: تَبَرُّهُ وَالْإِسْمُ التَّبَارُ)، (تَبَرُّ يَتَبَرُّ وَيَتَبَرُّ)، (تَبَرُّ: هَلَكٌ) فەوت. (تَبَرُّ)، (لازم) ه و پێویستی بە (مَفْعُولٌ بِهِ) ناکات، (تَبَرُّ زَيْدٌ) واتە: لەبەین چوو، بەلام ئەگەر بتهوێ پێویستی بە (مَفْعُول) بکات، دەلیی: (تَبَرُّ)، وەك: (تَبَرُّ زَيْدٌ فَلَانًا) یانی: لەبەینی برد، (تَبَرُّ) یانی: لە بەینی بردو فەوتاندی، ناوی فەوتاندنیش بریتیە لە (تَبَارُ)، ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا﴾ (۲۸) نووح، واتە: سته مکارەکان تەنیا فەوتانیان بۆ زیاد بکە، وەك نووح ﷺ لە سوورەتی نووح دا فەرموویەتی.

(حَصِيرًا): (الْحَصِيرُ: الْحَبْسُ)، (حَصِيرٌ) بەمانای سجن (زیندان) دی، (الْحَصْرُ: التَّضْيِيقُ، حَصِيرًا حَاسِبًا وَمَهَادًا)، دیارە (حَصْرٌ) بە مانای تەنگ پێهه لچینی شتێک دی، (حَصِيرٌ) بە مانای (حەپسکەر) و (سجنکەر) دی، شتێک کە هێلی بڕوات، هەروەك (حَصِيرٌ) بە مانای پرایەخ و شتێکیش دی کە ڕادەخری، بۆ ئەوەی خەلک لەسەری دابنیشی.

مانای گشتی نایه تەکان

لەبەر ئەوەی ئێمە دواتر باسیکی تایبەت دەکەین، دەربارەی شەپۆیی پیخەمبەر ﷺ لە مەککەووە بۆ شام، پاشان باسیکی تایبەتیش دەکەین، دەربارەی ئەو دوو تیکدانەیی جوولەکەکان، ئەو دوو ئازاوەگیریی و تیکدان و خراپەکارییەکی دەیانکەن. هەروەها ئەو دوو جوورە سزادانەیی کە بەسەریاندا سەپێزان، ئنجا ئەم (۸) نایەتەش زیاتر باسی ئەو دوو بابەتەن، بۆیە ئێمە لە مانا گشتیەکەدا بە خێراییی بەسەریاندا دەپۆین، چونکە دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا، دوو باسی تایبەت لەو بارەووە دەکەین.

خوای ﷻ سەرەتا دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، واتە: بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە ئەم کارە دەست پێدەکەم، دەست پێکردنی ئەم کارەم بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، کە ئەویش وەک زۆر جاری دیکە گوتوو مانە واتە:

ئەم کارە بە ناوی خواوە دەکەم.

ئەم کارە بۆ خوا دەکەم.

ئەم کارە بە پێی شەریعەت و بەرنامەیی خوا دەکەم.

ئەم کارە بە پشتیوانیی و هێزو پێژیک کە خوا پێم دەدات، ئەنجامی دەدەم.

هەموو ئەو واتایانە دەبێ لە دڵ بگری، کە دەلێی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾.

دەفەرموێ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾، پاکیی بۆ ئەو کەسە، پاکیی بۆ ئەو زاتە، بێ خەوشیی بۆ ئەو زاتە، کە شەپۆیی بە بەندەکەیی کرد، ﴿سُبْحَنَ﴾، چاوە، هەندیکیش دەلێن: ناو، بەلام ئەو زاتەر پێدەچێ کە چاوە (مصدر) بێ، واتە: (أَسْبَحَ تَسْبِيحًا)، یان (سَبَّحْتُ تَسْبِيحًا)، بە پاکم گرت بە بە پاکگرتن، یانی: خوا ﷻ، خوام بە پاک گرت، بە بە پاکگرتن واتە: دوورخستنهوێ خوا لە هەڵەو کەم و کوپیی و عەیب و ناتەواویی، خواش بۆ خوێ هەر دوورە لە هەڵەو کەم و کوپیی و عەیب و ناتەواویی، بەلام واتە: تۆ لە قەناعەت و میسکی خۆتدا، خوا دوور دەخەیهو، ئەگەرنا خوا لە واقعیدا هیچ هەڵەو کەم و کوپیی و ناتەواوییەکی نیە، بەلام گرنگ ئەوێهە تۆ

قەناعەتە کەت وای لیبی، ئنجا ئەو بە نەسبەت ستایشی خواوە ھەر وایە، بە نەسبەت بە گەورە گرتنی خواوە ھەر وایە، بە نەسبەت بە بەرز گرتنی خواوە ھەر وایە، خوا ھەر بەرز و ھەر گەورە و ھەموو گەورەیی و بەرزیی و مەزنی و پاکیی و چاکیی و ستایشێک ھەر ھی خواوە، ئەگەر هیچ کەسێش ستایشی نەکات، وکەسێش بە گەورە و بە بەرز نەگرتی، خوا ھەر وایە، بەلام لێرەدا مەبەست ئەوێە کە ئەو کەسە دەلی: من خۆم قەناعەتە کەم وای دەکەم، گرنگ ئەوێە تۆ خۆت وای، ئەگەر نا خۆی بەرز و مەزن بۆ خۆی ھەر وایە، ﴿أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾، شەپۆی بە بەندە کە خۆی کرد، بە دلناییی مەبەست لە بەندە کە (محمد) پیغەمبەر ﷺ ﴿لَيْلًا﴾.

ئنجا ھەلبەتە: خۆی ﴿أَسْرَىٰ﴾، یانی: شەپۆی پیکرد و سەفەری شەوی پیکرد، بەلام ئەمە لێرەدا بۆ زیاتر جەختکردنەوێە کە سەفەرە کە بە شەو بوو، یاخود بۆ ئەوێە کە ھەموو شەو کەشی دانەگرتو، بە لکو لە بەشێک لە شەو پیکرد ئەو شەپۆیی و سەفەرە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەنجام دراو، ﴿مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، لە مزگەوتی حەرەمەو، ئەو مزگەوتە کە قەدەغە کراو، لەو شتانە کە شایستە نین، تێیدا ئەنجام بدری، یان لە کەسانێک کە شایستە نین توخنی بکەون، یان قەدەغە کراو لەو کە دوژمنان زەفەری پێبەرن، ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، بەرەو مزگەوتی دوورتر، (مزگەوتی دوورتر) بە نەسبەت مەککەو، دیارە ئەو کاتە مزگەوتێک کە لە قودس بوو، دوورتر بوو، ئنجا مزگەوتی ئەقصا بەو پێناسە دەکات: ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، کە پیت و پێژمان خستبوو دەوروبەرە کە، ئنجا پیت و پێژمان خستبوو دەوروبەرە کە، وەک دواتر باسی دەکەین، دەگونجی مەبەست پیتی پیت و پیزی مەعنەویی بێ و، دەشگونجی مەبەست پیتی پیت و پیزی ماددی بێ، یاخود ھەردووکیان بێت پێکەو، ھەم بەرە کەتی ماددی، ھەم بەرە کەتی مەعنەویی، ﴿حَوْلَهُ﴾، یانی: ئەو ھەر شارە کە، بە لکو کۆی شام، شام لە چەند شوێنێکدا خوا لە قورئاندا بە: ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا...﴾ (٣١) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، بەو ناو پێناسە کردو، لەبەر ئەوێ شام:

١- لە ڕووی مەعنەوییەو: شوێنی پیغەمبەر (عليهم الصلاة والسلام) بوو، بە لای کەمەو جگە لە پیغەمبەری خۆمان کە سەفەری پێدا کردو بۆ ئاسمانەکان، جگە لەو، ھەر کام لە ئیبراھیم (عليه السلام) و ئیسماعیل و یەعقوب و یوسف و کورەکانیشی کەم و زۆر پەيوەندیان بەوێو ھەبوو، پاشان موسا (عليه السلام) و پیغەمبەران دیکە، داوود و سولەیمان، ئنجا زەکەرریا و یەحیا و عیسا، ئەوانە ھەموویان لە شام بوون.

۲- له ږووی ماددییسه وه: ټه شوینه شوینیکي به بهر هکت و به پیږه، له ږووی کشتوکال و، نازده لډاری دهرامهت و، له ږووی کهش و ههواو، له ږووی ناوی سازگار و... هتده وه، ﴿لِئُرِيَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا﴾، خوا دهقه رموی: بویه ټه و شه ورپه مان به پیږه مېر کرد ﷻ، بهو به ندهیهی خو مان که موحه ممه ده، تا کو له نیشانه کانی خو مان پېشان بدهین، چ له شام دا، چ له کاتی بهر زبونونه دی دا بو ناسمانه کان، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، به دلنایي ټه و بیسه ری بینره، واته: خوا ﷻ هه موو شتیک ده بیستی و هه موو شتیک ده بیستی.

﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، هه روه ها کتیب مان به مووسا داو، گپرامان به پینمایي بو به نی ئیسرا ئیل، (بنی) واته: وه چه، کوران، یا خود: ږوله کان، (إسرائيل) یش نازناوی یه عقوبه ﷻ، له بهر ټه وهی ټه و هوز هه موویان له یه عقوبه وه په یدا بوون، یه عقوبه ییش کوری ئیسحاقه، ئیسحاقیش کوری ئیبراهیم (خَلِيلُ اللَّهِ) یه، صه لات و سه لامی خوا له سه ر هه موویان بی، ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾، پېشمان ږاگه یان دن که جگه له من بریکاریکی دیکه، کار پی سپړدراویکی دیکه، مه گرن، واته: ته نیا کاره کانی خو تان به من بسپرن، ته نیا پشت به من بیهستن، ته نیا به ندهیه تی بو من بکهن، ته نیا چاوه ږوانیستان له من هه بی، بو ټه و شتانه ی که ته نیا به خوا ده کرین.

﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾، ټه ی وه چه ی ټه وان ه ی که له گه ل نووح دا هه لمان گرتن! (له که شتییه که ی نووح دا)، بېگومان ټه و به ندهیه کی سوپاسگوزار بوو، واته: ټیوه ټه ی به نی ئیسرا ئیل! وه چه ی ټه وان ه ن که له که شتییه که ی نووح دا هه لمان گرتن و دهر بازمان کردن، که نووح یش به ندهیه کی سوپاسگوزار بوو بو خوا، که واته: ټیوه ش:

أ - هه م له بهر ټه و نیعمه ته ی که خوا ټیوه ی دهر باز کردو، له فهورتاوه کانی گه لی نووح نه بوون، به لکو له دهر باز کراوه کان بوون، ټه گهرنا ټیوه په یدا نه ده بوون.

ب - هه م له بهر ټه و هه موو چاکه و نیعمه تانه ش که پیمداون، ټیوه ش وه ک باپیره تان نووح ﷻ به نده ی سوپاسگوزاری خوا بن.

ټنجا دیت ه سه ر باب ه تی دوو هم: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾، هه روه ها له کتیب دا بریارمان بو به نی ئیسرا ئیل داو، پېشمان ږاگه یان دن، چونکه: (قضى) واته: بریارماندا، یان ټه نجامماندا، (الْقَضَاءُ: الْقَصْلُ قَوْلًا وَفِعْلًا)، که لیږه دا مه به ست پیی بریار دانه، بریاری

(تَكْوِينِي) و (قدری) خوا، بەلام بۆچی بە ﴿إِلَى﴾، تەعەددای کردو؟ دەیتوانی
بفهرموئ: (قَضَى)، بەبئ پیتی (الی) وهك: ﴿فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ...﴾ ﴿فَصَلَتْ﴾،
بەلام بۆچی دةفهرموئ: ﴿إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾؟ ئەمە یانی: بریارمان بو دان و پیشمان
راگەیاندن: (قَضَيْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَبْلَغْنَاهُ إِلَيْهِمْ).

که دةفهرموئ: (في الكتاب) له کتیبدا، کتیب، یان مەبەستی پئ تەوراتە، یاخود
کتیبەکانی دیکەیانە، ﴿لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ﴾، که بە دنیایی ئیوہ دوو کەرەتان
لە زەویدا خراپەکاری دەکەن، ﴿وَلَنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾، بە خو بە زلگرتن و خو
سەپاندنێکی گەورەش خۆتان دەسەپێنن، واتە: دەستەلات پەیدا دەکەن و بالادەست دەبن.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَهُمَا﴾، ئنجا هەركات بەئینی یەكەمیان هات، واتە: کاتی تێکدانی
یەكەمیان هات، لەو دووجارە کە خراپەکاری دەکەن، (إِذَا جَاءَ وَعْدُ الْإِفْسَادِ الْأُولَى)،
یەكەمجار هەلسان بەتێکدان و خراپەکاری و خو فەرزدکردن، ﴿بِعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا
أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، چەند بەندەییەکی خۆمان کە خاوەن هیز و توانایەکی زۆری جەنگیین،
بۆتان دەتێرین و دەتێرینە سەرتان، ﴿فَجَاسُوا خِلَلِ الدِّيَارِ﴾، هەموو کون و قوربانی
مالەکانتان لئ دەپشکنن، بە دواتاندا دەگەڕێن، لێتان دەخەفتێن، سۆراغتان دەکەن،
بو گرتن و کوشتنتان، ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾، ئەوێش بەئینیکی جیبەجی کراوە،
واتە: هیچ گومانتان تێدا نەبئ، ئا ئەو هەوالە کە خوا پێتان دەدات، ئەو بریارێکی
قەدەری هەلبراو (محسوم)ی خوا یەك، ئەگەر ئیوہ خراپەکاری بکەن! دوا یەكەم
خراپەکاریتان، خوا کۆمەلێک لە مروڤەکان کە بەندەیی خوینی، دەتێرێتە سەرتان، کە
خاوەن هیزیکی زۆرن و، هەموو کون و کەلێنانتان لئ دەپشکنن و، سۆراغتان دەکەن، بو
گرتن و کوشتنتان.

﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾، دوا یی ئەوجار نۆرەیی بالادەستی بو ئیوہ
دەگێڕینەو بەسەر ئەواندا، ﴿وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾، هەروەها هاوکاریتان دەکەن
بە سامان و بە کوڕان، واتە: وەچەتان زۆر دەکەین، ﴿وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، کەسە
جەنگاوەرەکانی ئیوہش زیاتر دەکەین، کە دەلئ: زیاتر دەکەین، واتە: زیاتریان دەکەین لە
جاری پیشتان، یاخود زیاتریان دەکەین لە بەرانبەرەکانتان، هەردوو واتاکە ی هەن.

ئنجا پیش ئەوێش بۆ تێکدان و خراپەکاری جاری دووهم بکات، دةفهرموئ: ﴿إِنْ
أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾، ئەگەر چاکە بکەن، بو خۆتان چاکە دەکەن، ﴿وَإِنْ

أَسَأْتُمْ فَلَهَا ﴿٢٨﴾، ئەگەر خراپەش بکەن، هەر بۆ خۆتانی دەکەن، واتە: ئەگەر چاکە بکەن بە قازانجی خۆتانەو، ئەگەر خراپەش بکەن، هەر بە زیانی خۆتانە، چاکەو خراپەکە، هەر ئەستۆی خۆتان دەگریتەو، دەچیتە گیرفانی خۆتانەو.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾، ئنجا کاتیک بەلێنی کەرەتی تیکدانی دووهمیان هات، بەلێنی دواجاریان هات (دواجار لە دووهمکان)، ﴿لِئَسْأَلُوا وَجُوهَكُمْ﴾، واتە: هەرکات بۆ جاری دووهم ئیوە خراپەکاریتان کردو، خۆتان فەرزکرد بەسەر خەڵکدا، ستەمکاریتان کرد و خۆ سەپاندنتان کرد، ئیمەش لەسەر بەلێنی خۆمان: کۆمەلێک لە بەندەکانی خۆمان دەنێرین بۆ سزادانتان، ئنجا کە سزایان دان و دەستیان کرد بە گرتن و کوشتنتان، ﴿لِئَسْأَلُوا وَجُوهَكُمْ﴾، سەرەنجام دەم و چاوتان خراپ دەبێ، واتە: دەم و چاوتان خەفەتبار دەبێ، پرووتان تەمی خەمی لێ دەنیشێ، چونکە ئینسان کە تووشی گرفتاری و مەینەتی و نەرەحەتیەک بێ، لە دەم و چاویدا دەردەکەوێ، ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾، هەر وەها بۆ ئەوێ {وێرێ سزادانێک کە هۆکاری ئەوێ بێ پرووتان پەشەلگەرێ و باری خەمی لێ بنیشێ} بچنەوێ نێو مزگەوتەکەشەو، ﴿كَمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، وەك چۆن جاری یەكەمیش چووبونە نێو، چووبونە نێو مزگەوتەکە، کە بە تەئکید مەبەست: (مزگەوتی ئەقصا)یە، چونکە ئەو مزگەوتە کە خوا ﷻ لێرەدا باسی کردو، مزگەوتی ئەقصا بوو، کە پەرستگای جوولەکەکان بوو، کە وەك دواوی باسی دەکەین: پێشێ ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام) بنیاق ناو، دواوی داوود چادرەکە لەو شوێنە هەڵداو، دواوی سولەیمان لەسەر وەصیەتی بابی لەوێ ئەو پەرستگایە دروستکردو، کە ناوی لێناو: (هَيْكَلُ سُلَيْمَانَ)، پەرستگاکانی بە پێی ژینگەو بارودۆخەکان و بە پێی لەهەجوو زمانەکان، ناوەکیان گۆراو، لە سەردەمی ئیبراھیم دا، لە پەیمانی کۆندا بە سەرپرگە (مَذْبَح) ناوی هاتو، لەبەر ئەوێ قوربانیان لەوێ سەر بریون، دواوی بە هەیکەل ناوی هاتو، بەلام لە ئیسلامدا بە (مَسْجِد) شوینی کړنووش بۆ خوا بردن، ناوی هاتو: ﴿وَلِيَسْتَرْوُا مَاعَلَوْا تَنْبِيْرًا﴾، ئەوێان بەسەردی، تاکو: هەرچی خۆ فەرز کردن و خۆ سەپاندنی کە ئەنجامیان داو، هەمووی تەخت بکەن، واتە: ئەو دەسەلات و خۆ بەرزکردنەوێە کە جوولەکەکان کردوویان، لەبەینی بەرن، ئەو واتایەك، یاخود: ﴿وَلِيَسْتَرْوُا مَاعَلَوْا تَنْبِيْرًا﴾، هەتا ئەو کاتە ئەو جەنگاوەرانە دەسەلاتیان هەیه، هەموو ئەوێ کە جوولەکەکان وەسەریکیان ناو لە سەلتەنەت و دەسەلات و دەستەلاترانان، هەمووی تەخت بکەن و لەبەینی بەرن.

له كۆتایی دا: خوا ﷻ هەر ڕوو به جووله كه كان (بهنی ئیسرائیل) و له پشت
 ئەوانیشەوه ڕوو له هەموو مڕۆڤه كان و بهنده كانی دیکه ی ده کات و، دهفه رموئ: ﴿عَسَىٰ
 رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ﴾، نزیكه پهروه ردگارتان بهزهیی پیتاندا بیټ، ئەگەر ئیوه خۆتان وا لئ
 بکهن، كه شایسته ی بهزهیی خوا بن، بیگومان بهزهیی خوا لیتانه وه نزیكه، ﴿وَإِنْ
 عُدْتُمْ عَدَاً﴾، ئەگەر ئیوه بگهڕینه وه، ئیمه ش ده گهڕینه وه، واته: ئەگەر ئیوه بگهڕینه وه
 بۆ تیکدان و خراپه کاری، ئیمه ش ده گهڕینه وه بۆ سزادانتان، ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا﴾، دۆزه خیشمان کردوه به سجن بۆ بیروایان، یاخود بۆمان کردوون به پایه خ و،
 له دۆزه خدا ئەگەر شویتێك هه بئ بیته نشینگه و شوینی نیشته جئ بوون و، تیدا
 پشوو دانیان، دۆزه خ و ئاگری دۆزه خه، خوا په نامانبات، به لام زیاتر ئەو مانایه به هیژتره
 كه ﴿حَصِيرًا﴾، واته: (حَاصِرًا أَيْ: حَاسِرًا)، واته: ئابلووقه ده ره و سجنکه ره و زیندانتان
 ده کات و ناهیلئ به ولای لادا بچن، به لکو هه صرتان ده کات و تهنگتان پئ هه لده چنئ.

له نۆزه كۆمهله لایه نیه كان له كۆتایی دا
 Stay inspired on social media
 نحن نعلم من مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير / AliBapir

AliBapir

Available on the Google Play

Available on the App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

كه نای

زانیانده ئی مهكتهبی مامۆستایه علی بابیر

AliBapir

Available on the Google Play

Available on the App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

كه نای

زانیانده ئی مهكتهبی مامۆستایه علی بابیر

مهسه له گرنگهکان

مهسه له یه کهم:

پاکیی و بئ خهوشیی بۆ خواجهك، که له بهشیکی شهوێکدا، شهوړویی به بندهکهی خۆی (موحه ممه‌د) کرد، له مزگه‌وتی حه‌رامه‌وه بۆ مزگه‌وتی ئه‌قصا، که پیت و پیزی خستۆته ده‌وروبه‌ری، تاکو له نیشانه‌کانی خۆی پێشانی بدات:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١)

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌ته، له شه‌ش برگه‌دا:

١- ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾، پاك و بئ خهوشیی بۆ ئه‌و زاته‌ی که شه‌وړویی به بندهکه‌ی خۆی کرد.

وشه‌ی: ﴿سُبْحَنَ﴾، زانایان ده‌ڵین: به پاك گرتنی خوا کاتیک ده‌بێته ده‌ستپێکی قسه، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که له دوا‌ی ئه‌وه‌وه هه‌واڵیکی سه‌یر و سه‌رسوهرینه‌ردی، چونکه: (سُبْحَانَ اللَّهِ) زیاتر بۆ حاله‌تی سه‌رسوهرمان به‌کاردی، وه‌ك هه‌ر له‌م سووهرتی (الإسراء) دا هاته‌وه: ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ (١٣)، واته: بلی: پاکیی بۆ په‌روه‌ردگارم، ئایا من جگه له مرۆفیکی په‌وانه‌کراو، چی دیکه‌م؟

وشه‌ی: ﴿سُبْحَنَ﴾، لێره‌دا (إِسْمٌ مَّصْدَرٌ لِّ (سَبَّحَ) مَنْصُوبٌ بِفِعْلِ مُضَمَّرٍ تَقْدِيرُهُ: سَبَّحْتُ اللَّهَ سُبْحَانًا، أَي: تَسْبِيحًا مَعْنَى: نَزَّهْتُهُ تَنْزِيهًا وَبَاعَدْتُهُ تَبْعِيدًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ، وَفِيهِ: مَعْنَى التَّعَجُّبِ مِنْ بَاهِرِ قُدْرَتِهِ فِي إِسْرَائِهِ بِعَبْدِهِ).

﴿سُبْحَنَ﴾، لێره‌دا: وه‌ك چۆن به كه‌سیك ده‌ڵی: (شُكْرًا)، (شُكْرًا نَابَ مَنَابَ فَعْلٍ: أَشْكُرُكَ)، له جیا‌تی بلی: (أَشْكُرُكَ) سوپاست ده‌که‌م، ده‌ڵی: (شُكْرًا)، سوپاس، ﴿سُبْحَنَ﴾، هه‌ش، ناوی چاوگه‌ بۆ (سَبَّحَ) یانی: به پاکي گرت، مه‌نصوب بووه به کرداریکی شیردراوه، به مجو‌ره: (سَبَّحْتُ اللَّهَ سُبْحَانًا أَي: تَسْبِيحًا)، خوام به پاك گرت

به به پاکگرتن، واته: دوورمخستهوه و به پاکم گرت و به بی خهوشم ته ماشا کرد له ههر شتیکی خراب که شایستهی خوا نیه، ههروهها مانای سهرسوورپمانیشی تیدایه که خوا ﷺ به دهسته لاتی بی سنووری خوئی تهو سه فهره سهرسوورپهینه رهی شهوی به بهنده کهی خوئی کردوه، {که موحه ممه ده ﷺ و هیچ گومان له وهدا نیه که مه به ست له (عَبْدِه) موحه ممه ده ﷺ} خوا ﷺ نازناوی عه بدی بو پیغه مبه ر ﷺ به کارهیناوه، لهو مه قامه به رزه دا که مه قامیکی زور موشه رریفه، نه مه ش تهوهی لیوه رده گیری که بهندهی خوا بوونی مرووف، باشتین حاله تی مرووفه، به رزترین پیگه و مه قامه که مرووف پیی بگات، چونکه تهوه تا خوا ﷺ له کاتیکدا باسی شهو پوئی پیغه مبه ر ده کات ﷺ، باسی تهو سه فهره سهرسوورپهینه رهی ده کات، به (عَبْدِه) ناوی دینن، نافه رموی: (بَنِيَّه)، یان (پِرْسُولِه)، چونکه له راستییدا: باش بهندهی خوا بوونی پیغه مبه ر ﷺ، وای کردوه شایستهی تهوه بی خوا بیکاته پیغه مبه ر و په وانه کراوی خوئی، (أَسْرَى بِهِ)، واته: سه فهری شهوی پیکرد، به لام ﴿لَيْلًا﴾، بویه به (نکرة) هاتوه (أَي: فِي جُزْءٍ قَلِيلٍ مِنَ اللَّيْلِ)، له ماوهیه کی که می شهودا، یانی: هه موو شهوه که شی نه گرتوتهوه.

ئنجا ﴿أَسْرَى﴾ و (سَرَى): (أَي: سَارَ لَيْلًا، مِثْلُ: بَانَ وَأَبَانَ)، واته: نه گهر خوا فهرموو باشی: (سَرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا)، ههروه ک: ﴿أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ ه، وه ک چوَن (بان) و (أَبَانَ) ههردووکیان یانی: ده رکهوت، به لام (أَبَانَ) و پرای مانای (لازم) مانای (مَتَعَدِّي) یشی ههیه یانی: ده ریخست، ئنجا لییره دا: (أَسْرَى وَسَرَى)، وه ک: (بان و أَبَانَ) ههردووکیان حاله تی لازیمیان ههیه، واته: سه فهری شهوی کرد، به لام به هوئی (ب) هیه که وه، ﴿أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾، مانای حاله تی (مَتَعَدِّي) یان پهیدا ده بی، واته: خوا سه فهری شهوی پیکرد، نه گهرنا: ﴿أَسْرَى﴾، واته: سه فهری شهوی کرد و (سَرَى)، یانی: سه فهری شهوی کرد.

دوایی خوا ﷺ باسی سهره تاو کو تایی شوینی سه فهره که ده کات و ده فهرموی.

(۲) - ﴿مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، له مزگه وتی حه پامه وه به ره و مزگه وتی نه قضا، مزگه وتی حه پام، ده لی: (هُوَ الْكَعْبَةُ وَالْفَضَاءُ الْمُحِيطُ بِهَا الْمُتَّخَذُ لِلْعِبَادَةِ الْمُتَعَلِّقَةِ بِالْكَعْبَةِ، مِنْ طَوَافٍ بِهَا وَاعْتِكَافٍ عِنْدَهَا، وَصَلَاةٍ قُرْبَهَا، وَالْمَسْجِدُ): مَكَانُ السُّجُودِ، وَالْحَرَامُ: الْأَمْرُ الْمَمْنُوعُ مُشْتَقٌّ مِنَ الْحَرَمِ وَهُوَ الْمَنْعُ).

واتە: مەبەست لە مزگەوتی حەرەم: کەعبەییەو، ئەو حەوشەیی کە دەوری داوە، کە بۆ خواپەرستی دانراوە، ئەو خواپەرستیانی کە پەيوەستن بە کەعبەو، وەك طەواف کردن بە دەوری کەعبەدا (سووپراندەو) و مانەو لەلای کەعبەو نوێژ کردن لەوێ.

مەبەست لە (مَسْجِد)یش، واتە: شوێنی کڕنووش لێ بردن.

(حَرَام)یش، واتە: شتێکی قەدەغەکراو لە (حَرَم)هوە هاتو، یانی: (منع)، ئنجا مزگەوتی کەعبە بۆیە پێی گوتراوە: مزگەوتی حەرەم (کەعبەو دەورووبەری)، لەبەرئەوێ خوا نەپهێشتووە ئەهلی زوڵم و کوفر دەستیان بیکات، یاخود لەبەر ئەوە کە ئەو شتانەیی لە شوێنەکانی دیکە پەوان، لەوێ قەدەغەن.

(فَالْمَسْجِدُ الْحَرَامُ: هُوَ الْمَكَانُ الْمُعَدُّ لِلْسُجُودِ أَي: لِلصَّلَاةِ وَهُوَ الْكَعْبَةُ وَالْفَنَاءُ الْمَجْعُولُ حَرَمًا لَهَا، وَهُوَ يَخْتَلِفُ سَعَةً وَضِيقًا بِاخْتِلَافِ الْعُصُورِ مِنْ كَثَرَةِ النَّاسِ فِيهِ لِلطَّوَافِ وَالْإِعْتِكَافِ وَالصَّلَاةِ، وَأَوَّلُ مَنْ جَعَلَ لِلْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حِدَارًا يُحْفَظُ بِهِ، هُوَ عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَنَةَ سَبْعٍ عَشْرَةَ (۱۷) لِلْهِجْرَةِ^(۱)).

واتە: مزگەوتی حەرەم ئەو شوێنەییە کە دانراوە بۆ کڕنووش تێدا بردن، یانی: نوێژ تێدا کردن، کە بریتیە لە کەعبەو ئەو حەوشەییە بە دەوریەوێهەتی، کە بۆی کراوە بە حەرەم، کە ئەویش فراوانیی و تەسکییە کە بە پێی جیاوازی چاخ و سەردەمەکان گۆراوە، ئەگەر خەلک زیاتر بووبێ بۆ طەواف و ئیعتیکاف و نوێژ، ئەوێش کە بە دەوری کەعبەوێهە بازە و شوێنە کە فراوانتر بوو، ئەگەر خەلکە کە مەتر بووبێ، ئەویش تەسکتر بۆتەو، یە کەم کەشیش کە دیواری کرد بۆ ئەو مزگەوتە، (کە بە دەوری کەعبەوێهە) عومەری کۆری خەتتاب بوو لە سالی (۱۷)ی کۆچیدا.

ئەگەرنا پێشێ دیواریکی نەبوو، یە کسەر دواي کەعبە بەتالایی و بۆشایی بوو، یە کسەر دواي دەگەشتە مالهەکان، ئەو خانووانەیی کە بە دەوریەوێهە بوون، بەلام عومەر خوا لێی پازی بێ دیواریکی بۆ کرد، بۆ ئەوێ سنوورە کە دیاریی بکات، ئیدی ئەوێ ئیستاش هەر وەك دەبینین: هەر ماوە ماوە، ئەو سنوورە (سنووری ئەو مزگەوتە) فراوانتر دەکری و دووکان و خانووەکان دەرووخیترین، وەك چەند جاریک تا ئیستا ئەوێ کراوە، بە ئەندازەیی ئەو کە خەلک زۆر دەبێ، دەبێ ئەو حەوشە و ئەو شوێنەش فراوان بکری، بۆ ئەوێ جێی خەلکە کە بێتەو.

۳- ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، بهرەو مزگەوتی دوورتر، (أَقْصَى)، یانی: دوورتر، لەبەر ئەوەی که له مه ککهوه دوور بووه، (محمد الطاهر بن عاشور) گوتویهتی: (هُوَ الْمَسْجِدُ الْمَعْرُوفُ بِبَيْتِ الْمَقْدِسِ، الْكَائِنِ بـ (إِيلِيَاء) وَهُوَ الْمَسْجِدُ الَّذِي بَنَاهُ سُلَيْمَانُ، وَالْأَقْصَى: الْأَبْعَدُ، وَالْمُرَادُ بَعْدَهُ عَن مَّكَهَ، بِقَرِينَةِ جَعْلِهِ نِهَایَةَ الْإِسْرَاءِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) ^(۱).

واته: ﴿الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾، ئەو مزگەوتەیه که ئیستا ناسراوه به (بَيْتِ الْمَقْدِسِ)، که ئیستا له شوێنیکه کاتی خۆی پێی گوتراوه: (إِيلِيَاء) ئەویش ئەو مزگەوتەیه که سولهیمان دروستی کردوه، {هه‌لبه‌ته پێش سولهیمانیش داوود چادری لهوێ هه‌لداوه، پێش ئەویش ئیبراهیم عليه السلام وهك دوايي باسی ده‌کەین و یه‌که‌م که‌س ئیبراهیم دروستی کردوه، به‌لام دوايي سولهیمان لهو شوێنه که داوود بو‌ی دیاری کردوه، شوێنیک بووه که ئیبراهیم عليه السلام کاتی خۆی مزگەوتی لێ دروستکردوه، لهوێ ئەو مزگەوتەیهی خۆی دروستکردوه که ناوی لێنراوه: (هَيْكَلُ سُلَيْمَانَ)، په‌یکه‌ری سولهیمان، (الْأَقْصَى) ش واته: دوورتر، که مه‌به‌ست پێی: دوورتره له مه‌ککه‌وه، به‌ نیشانه‌ی ئەوه که کراوه به‌ کۆتایی شه‌وڕۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له مزگەوتی هه‌رامه‌وه به‌ره‌و ئەوێ.

۴- ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾، خوا پێناسه‌ی مزگەوتی ته‌ق‌صا ئاوا ده‌کات، ده‌فه‌رمو‌ی: ئەو مزگەوتەیه که پیت و پێزمان خستۆته ده‌و‌روبه‌ری، ده‌لێ: (الْبَرَكَةُ: مَاءُ الْخَيْرِ وَالْفَضْلُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)، (بَرَکة) یانی: پیت و پێزو به‌ره‌م و چاکه‌و خێر و خوشیی، چ به‌نسبه‌ت دونیاوه، چ به‌نسبه‌ت دوا‌ڕۆژه‌وه.

هه‌لبه‌ته ده‌گونجی مه‌به‌ست له‌و به‌ره‌که‌ت و پێزه، به‌ره‌که‌ت و پێزی مه‌عنه‌ویی و ماددی بێ:

أ- پیت و پێزه مه‌عنه‌ویییه‌که:

یه‌که‌م: ئیبراهیم عليه السلام ئەو مزگەوتەیه بنیات ناوه، یه‌که‌مجار.

دووهم: پیغه‌مبه‌رانیکێ زۆر کردوویانه به‌ ڕووه‌گه (قبلة) وهك داوود و سولهیمان، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ی به‌نی ئیسرائیلیش هه‌ر ڕوویان لهوێ کردوه وهك قبيله، پیغه‌مبه‌ری خوشمان ﷺ ماوه‌ی شازده (۱۶) مانگ، دوا‌ی ئەوه که نوێژی له‌سه‌ر فه‌ر‌ز بوو، دوا‌ی ئەو شه‌و‌ڕۆ و سه‌فه‌ری شه‌وه، هه‌ر ڕووی ده‌کرده ئەوێ، واته: سالتیک و چوار مانگ له‌ مه‌دینه‌ش، هه‌ر ئەوێ ڕووه‌گه‌ی بوو، تنجا دوا‌یی ڕووی پێ وه‌رسو‌و‌پێنرایه‌وه به‌ره‌و که‌عبه‌ که له‌ مه‌ککه‌یه.

سێهەم: عیسا عليه السلام بانگهوازی خۆی لەوێ لەو شوێنەو لەو دەور و بەره راگەیاندووە.

چوارەم: دەرکەوتووە کە گۆری هەر کام لە داوود و سولهیمان لە دەور و بەرهی مزگەوتی ئەقسان.

پنجەم: پیڤەمبەری خاتەم عليه السلام ئەو سەفەرە سەر سۆرەینەر و یاسادەری پیکراوە بۆ ئەوێ و، لەویدا نوێژی بە پیڤەمبەران کردووە، پیش نوێژی بۆ کردوون.

ئەمە پیت و پێزە مەعنەوییه کە، کە دەگونجی شتی دیکەش باس بکری.

ب - پیت و پێزە ماددییه کە:

مەبەست لە پیت و پێزی ماددی، ئەو پووێبار و بەروبووم و کشتوکال و دار و درەخت و کەش و، هەوای گونجاو و ... هتدەیه، کە لە شام هەن.

دوایش باس دەکەین: بۆچی خوا عليه السلام بە نەسبەت مزگەوتی ئەقساوە پێناسە ی کردووە کە بەره کەتی خستۆتە دەور و بەره، بەلام بۆ مزگەوتی حەرەم، باسی نەکردووە؟!

(۵) - ﴿لَتُرِيَهُ مِنْ أَيْنَأَ﴾، بۆ ئەوێ لە نیشانهکانی خۆمانی پێشان بەدەین.

لێرەدا خوا عليه السلام حیکمەتی ئەو شەوڕۆییه باس دەکات، (تَعْلِيلُ الْإِسْرَاءِ بِإِرَادَةِ إِرَاءَةِ الْآيَاتِ الرَّبَّانِيَّةِ)، خوا عليه السلام بەوێ حیکمەتە کە ی بەیان دەکات، کە بۆیه ئەو شەوڕۆییه ی پیکردووە، چونکە خوا ویستوویەتی نیشانهکانی خۆی پێشانبدات، نیشانهکانی خۆی چ بە نەسبەت شەوڕۆییه کەو، کە لە ماوێیه کی کەمی شەودا، کردوویەتی و، سەرجه م پیڤەمبەران (عليه الصلاة والسلام) لەوێ پیش نوێژی بۆ کردوون، چ بە نەسبەت بەرز بوونەوێ کە ی و ئەو شتانهوێ کە بینووی. کە دوایی باسیان دەکەین.

(۶) - ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، بێگومان خوا بێسەری بینەر، ئاشکرایە ئەو پاناو: ﴿إِنَّهُ﴾، {ئەو بە دلنایی} بۆ خۆی پەرورەدگار دەچێتەو، بەلام (محمد الطاهر بن عاشور)^(۱)، دەلی:

پاناوێکان بۆ پیڤەمبەر عليه السلام دەچنەو، واتە: پیڤەمبەر عليه السلام بێسەر و بینەر، یانی: ئەو شتانهی چاک بیستن کە پێی گوتران لەو شەوڕۆییه داو، هەر و هە ئەو شتانهی پێشانی دران، چاک دیت.

بەلام من ئەوێ بە دوور دەزانم و، وا پێکتر دێتەو، کە خوا عليه السلام خۆی بەو دوو وەسفە پێناسە بکات.

حیکمەتی ئەو سەفەرە لەو کات و ساتەدا

پیش ئەوەی کۆتایی بەم دەرسە بێنم، دەمەوێ باسی حیکمەتی ئەو شەوڕۆیە. بکەم، ئەو سەفەرە موبارەکە ی پێغەمبەر ﷺ، چ لە سالانی سەرەتادا بوو بێ، وەک هەندیک دەلێن، چ لە سالێ دەیهەمدا بووبێ، یان لە سالێ دوازدەیهەمدا، واتە: سالیك، یان سال و نیویك پیش ئەوەی کۆچ بکات لە مەككەووە بۆ مەدینە، کە ئەم پرایەیان بەلای زۆرینەیه، دەتوانین بڵێین: حیکمەتی سەرەکی ئەو سەفەرە ی پێغەمبەر ﷺ لەو ئان و ساتەدا، ئەو بوو کە وێرە خەفەت و پەژارە ناسۆری بەردەوام سەربارە، لە سالێ دەیهەمی پێغەمبەر پەڕاوە تیشت دا هەر کام لە ئەبوو تالیبی مامی و خەدیجە ی هاوسەری دلسۆزی (خوا لێی پازی بێ) وەفات دەکەن، کە دوا ی مێژوونووسان ئەو سالەیان ناو ناوە سالێ خەمباری (عام الحزن)، ئەو سالە ی کە ئەو دوو پشتیوانە ئیخوویی و دەرەکیە ی پێغەمبەر ﷺ تییدا وەفات دەکەن، چونکە خەدیجە پشتیوانی ئیخوویی و نیو مائی پێغەمبەر بوو ﷺ بۆ پێغەمبەر، ئەبوو تالیبیش پشتیوانی دەرەکی بوو، کاتی ئەو دوو پشتیوانە لە دەست دەدات^(۱)، پێغەمبەر ﷺ هەر ماتەمین و خەمبار، ناپەرەت بوو، چونکە هەر کام لەو دوو کەسە، پشتیوانی باشیان لیکردووە:

أ - یەکیان لە چوارچۆی مالد، کە مەوێ پێوستی بە پشتیوانی ئیخوویی و نیو مأل هەیه پستی بگری، چ پیاو چ ئافرەت، چ پیر، چ گەنج، لە نیوخۆدا پشت بگیری گرنگە.

ب - ئەوی دیکەش لە دەری، کە ئەبوو تالیبی مامی بوو، ئنجا ئەو سالە، کە ئەو دوو پشتیوانە لە دەست دەدا، خەم و ناپەرەتیەکی زیاتر دێتە سەر دڵ و دەروونی، بۆیە خۆی کارزان و میهرەبان، بە چاک زانیووە لەو ئان و ساتەدا لەو کاتی خەم و پەژارە ی زۆردا، ئەو سەفەرە موبارەکە بە پێغەمبەرەکی ﷺ بکات و، لە جەوی زەوی و خەلکی زەوی بە تاییەت خەلکی مەككە، کە کەللە رەق و نەسەلێن و خراپەکار بوون و، زۆربەیان لە گەلیدا بێ مەعریفەت و نانەجیب بوون، سەرباری ئەوەی کە هاوبەش بۆ خوا دانەر بوون، لەوێ دووریخاوە و بیات بۆ لای هاوێلانی سەری (الملأ الأعلى) و، لەوێ ئەو هەموو پێز و حورمەتە ی لێ بێژی لە لایەن خۆی پەرەردگار و فریشتەکانی و،

(۱) ئەو بێنا لەسەر ئەو پرایە، کە ئەو سەفەرە دوا ی سالێ دەیهەم بووبێ، بەلام وەک لە تەفسیری سوورەتی (النجم) دا روونی دەکەینەو: ئەو سەفەرە، یان دەبێ لە سالانی زووتردا بووبێ، یان زیاتر لە جاریك بووبێ و جاری دووهم یان کۆتاییان دوا ی سالێ دەیهەم بووبێ .

پِیغەمبەرانهوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که ئاسمان به ئاسمان پۆشیستوه هه موویان سلاویان لیکردوه و پێزیان لیگرتوه، ئنجا ئەمە وهك قهره‌بوو کردنه‌وه‌یهك، بووه، که ئەگەر خه‌لکی سهر زه‌وی له‌گه‌لتدا بێ ماریفه‌تن، ئەگەر خه‌لکی سهر زه‌وی ئەه‌لی مه‌ککه له‌گه‌لتدا خراپن، ئەوه تۆ له‌لای خوا به‌پێژ و حورمه‌تی و، له‌لایه‌ن خوا و فریشته‌کانه‌وه‌و، له‌لایه‌ن پِیغەمبەرانهوه، پێژت لێ ده‌گیری، خوا ﷺ به‌ لوتف و که‌رهمی خۆی ئیمه‌ش له‌و که‌سانه‌ بگێڕی که به‌پێژ و حورمه‌تێک که خۆی بۆمان ده‌ر‌خسێتی، قهره‌بووی خراپه‌کاریی خه‌لکی‌که‌مان بۆ بکاته‌وه، که ناحه‌قیی و زولممان لێده‌که‌ن و، خوا به‌ لوتف و که‌رهمی خۆی، وامان لێ بکات که به‌ هۆی فه‌زڵ و به‌خششی ویه‌وه، بێنیاز بین له‌ چاوه‌روانیی له‌ جگه‌ له‌و (اَللّٰهُمَّ اَغْنِنَا بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ)، ئامین.

رێگه‌پاڵاندنی مه‌کتبه‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

نه ئۆره‌ کۆمه‌ڵه‌یه‌که‌مان نه‌که‌ڵاتین

Stay in touch on social media

نحن نبقى مع مواقع التواصل الاجتماعي

عەلی بابێر/ AliBapir

AliBapir

کەتانی

رێگه‌پاڵاندنی مه‌کتبه‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

QR codes for social media and website

کورتە باسیک دەربارە ی

شەوڕۆ و بەرزبوونەو (الإسراء والمعراج) هوه

ئەم کورتە باسە لە پینج بڕگە، پیکهاتو:

(۱)- مانای (إسراء) و (معراج).

(۲)- کاتی شەوڕۆ و بەرزبوونەو.

(۳)- شوینی شەوڕۆ و بەرزبوونەو، لە کوێو بۆ کوێ؟

(۴)- چۆنیەتی شەوڕۆ و بەرزبوونەو ی پیغەمبەر ﷺ لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننەت دا.

(۵)- ئایا ئەو سەفەرە موبارەکە بە ڕووح و جەستەو بوو؟ یان تەنیا بە ڕووح؟ هەر وەها ئایا لە کاتی بیداریی دا بوو، یان لە کاتی خەودا؟!

(۱)-مانای (إسراء) و (معراج):

(الإسراء والمعراج) بە کورتیی واتە: سەفەرکردن بە شەوو، بەرزبوونەو، ئنجا - وەك دوايي شى دەکەینەو - وشەى (إسراء) بە مانای سەفەری شەو، بەلام (معراج) وەك وشەیهكى باو، دیارە لە سەردەمى پیغەمبەریشەو ﷺ لە ئیو هاوہلاندا باو بوو، ئەگەرنا وەك ڕوونی دەکەینەو، وشەى (معراج) مانای بەرزبوونەو ناگەینى، بەلکو مانای ئامرازى پى بەرزبوونەو دەگەینى و، وشەى (عروج) مانای بەرزبوونەو دەگەینى.

أ- (إسراء) یانی: شەوڕۆی، یاخود سەفەری شەو، لە (أَسْرَى، يُسْرَى، إِسْرَاء) هوه هاتو، (أَسْرَى) سەفەری شەوی کرد، (يُسْرَى) سەفەری شەو دەکات، (إسراء) واتە: سەفەری شەو، شەوڕۆی، کە دەشگونجی بگوتری: (سَرَى، يَسْرَى، سَرَى)، ئەویش بەهەمان شیو هەمان مانای هەیه، وەك شارەزاییانى زمانى عەرەبى دەلین: (سَرَى) لە (سَرَى) (الْفِعْلُ الثَّلَاثِي) وەرگیراو و سَرَى پیتە، بەلام (إسراء)، لە (أَسْرَى) (الْفِعْلُ الرُّبَاعِي) یه و ئەمیان چوار پیتە.

کەواتە: مەبەست لە (إسراء) شەوڕۆ پیکرانی موخەممەد ﷺ لە مەککەو، لە مزگەوتی حەرەامەو، بۆ شام بۆ مزگەوتی (أقصى).

ب - دەربارەهی (معراج) (ابن المنظور) له کتیی: (لسان العرب)^(١)، قاموسە ناودارەکهی خۆیدا دەلێ: (المِعْرَاجُ شِبْهُ سُلْمٍ، أَوْ دَرَجَةٍ تَعْرُجُ إِلَيْهِ الْأَرْوَاحُ إِذَا قُبِضَتْ يُقَالُ: لَيْسَ شَيْءٌ أَحْسَنَ مِنْهُ، إِذَا رَأَهُ الرُّوحُ لَمْ يَتِمَّاكَ أَنْ يَخْرُجَ، قَالَ (الْفَرَّاءُ): وَلَوْ جُمِعَ عَلَى الْمَعَارِيجِ لَكَانَ صَوَابًا، فَأَمَّا الْمَعْرَاجُ فَجَمْعُ الْمِعْرَاجِ، قَالَ الْأَزْهَرِيُّ: وَيَجُوزُ أَنْ يَجْمَعَ الْمِعْرَاجُ مَعَارِجَ، وَالْمِعْرَاجُ السُّلْمُ، وَمِنْهُ لَيْلَةُ الْمِعْرَاجِ وَالْجَمْعُ مَعَارِجَ وَمَعَارِيجَ، مِثْلُ مَفَاتِحَ وَمَفَاتِيجَ، قَالَ الْأَخْفَشُ: إِنْ شِئْتَ جَعَلْتَ الْوَاحِدَ مِعْرَاجًا وَمِعْرَاجًا مِثْلُ: مِرْقَاةٍ وَمِرْقَاةٍ، وَالْمَعَارِجُ: (المصاعد، ...)، (عَرَجَ فِي السُّلْمِ وَالْدَّرَجَةِ: يَعْرُجُ عُرُوجًا، أَي: ارْتَقَى وَعَرَجَ فِي الشَّيْءِ، وَعَلَيْهِ يَعْرُجُ وَيَعْرُجُ عُرُوجًا أَيْضًا: رَقِيَ، وَعَرَجَ الشَّيْءُ فَهُوَ عَرِيجٌ: ارْتَفَعَ وَعَلَا).

واته: (معراج) وهك په‌یژه و قادرمه وایه، ڕووحه‌كان پێیدا به‌رزده‌بنه‌وه، کاتیک که له جه‌سته ده‌کشریڤ و جیاده‌بنه‌وه، هیچ شتیک له‌و (معراج)ه جوانتر نیه، هه‌ر بۆیه کاتیک ڕووح له جه‌سته دیته‌ ده‌ری، خۆی ڕاناگری و ته‌ماشای ده‌کات، (فرء) که یه‌کیکه له شاره‌زایانی زمان ده‌لێ: ئه‌گه‌ر وشه‌ی (معراج) به (معاریج) کو‌بکریته‌وه ئه‌وه شتیکی ڕاسته، به‌لام (معراج) کو‌ی (معراج)ه، (الازهری) که یه‌کیکه له شاره‌زایانی زمان ده‌لێ: ده‌گونجی وشه‌ی (معراج) به (معراج) کو‌بکریته‌وه‌و، (معراج) بریتییه له په‌یژه، یان قادرمه که وشه‌ی (لَيْلَةُ الْمِعْرَاجِ) شه‌وی (معراج) له‌وه‌وه هاته‌وه، {واته: شه‌وی ئه‌و په‌یژه‌یه‌ی که پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێیدا سه‌رکه‌وتوه} کو‌ی (معراج)یش (معراج) و (معاریج)ه، {واته: به (کسرة) و به (یاء)} وهك (مَفَاتِجَ) و (مَفَاتِيجَ)، که هه‌ردووکیان کو‌ی (مَفَاتِجَ)ن، و (مَعَارِجَ) و (مَعَارِيجَ)یش هه‌ردووکیان کو‌ی (معراج)ن.

(الْأَفْخَش) که یه‌کیکی دیکه‌یه له زانایان ده‌لێ: ده‌شتوانی بلی: (مِعْرَجَ) و (مَعْرَجَ) تاکێ (مَعَارِجَ)ن، وهك (مِرْقَاةٍ و مِرْقَاةٍ)، و (مَعَارِجَ) (مَصَاعِدَ)ه، که کو‌ی (مَصْعَدَ)ه، ئه‌وه‌ی که ئینسان پێیدا به‌رزده‌بیته‌وه.

ئنجا ده‌گوتری: (عَرَجَ فِي السُّلْمِ وَالْدَّرَجَةِ)، واته: به په‌یژه و قادرمه‌که‌دا سه‌رکه‌وت، (يَعْرُجُ عُرُوجًا، أَي: ارْتَقَى)، واته: هه‌لکشا یاخود به‌رزبووه‌وه، (وَعَرَجَ فِي الشَّيْءِ وَعَلَيْهِ، يَعْرُجُ وَيَعْرُجُ عُرُوجًا)، ئه‌وه‌ش به‌کاردی، (عَرَجَ الشَّيْءُ فَهُوَ عَرِيجٌ: ارْتَفَعَ و علا) واته: شته‌که به‌رزبووه‌وه وئهو به‌رز، یانی: بڵندبوو وه‌لکشا.

کهواته: (إسراء) بریتیه له سه فهری شهوی پیغه مبهەر ﷺ که کورتکراوه کهی (شه و پۆی) یه، به شهو له مه که وه بو شام، (معراج) یش مه به ست پیی بهرز بوونه وه یه تی له مزگه و تی (أقصى) وه بو ئاسمانه کان.

باسی شه و پۆ (إسراء) ته نیا له سوورەتی (الإسراء) دا هاتوه، که خوا ده فهرموئ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ...﴾ (١)، به لām (عروج) له م جهوت ثابته ی سوورەتی (النجم) دا هاتوه، وه که خوا ده فهرموئ: ﴿أَفْتَمْرُوهٗ عَلَى مَا يَرَىٰ﴾ (١٢) ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (١٣) ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (١٤) ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ (١٥) ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ﴾ (١٦) ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ﴾ (١٧) ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (١٨)، که ئیمه دوا یی ثابته کان زیاتر شی ده که ینه وه، به لām لی ره دا به کورتیی مانایان ده که ین:

واته: ئایا ئیوه مونا قشه (شه ره قسه له گه ل موحه ممه ددا ﷺ ده که ن) له سه ر ئه وه ی که بینویه تی (که جیریله) (١٢) به دنیایی جاریکی دیکه ش (بینویه تی جیریل له سه ر شیوه ی خو ی) (١٣) له لای دره ختی کو تایی (١٤) که به هه شتی ئیمانداران له و ییه {له لای (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) یه} (١٥) کاتی که داده پو شتی ئه وه ی ئه و دره خته داده پو شتی (زور گه وره و گرنگه) (١٦) (موحه ممه د) چاوی لای نه داو سه رکیشیشی نه کرد (١٧) به دنیاییه وه ئه و له نیشانه گه وره کانی پهروه ردگاری خو ی بین ی (١٨).

٢- کاتی شه و پۆ و بهرز بوونه وه:

له و باره شه وه زانیان پاجیایان هیه، هه ندیکیان گو توویانه: هه ر له سآله کانی سه ره تآی پیغه مبه رايه تییه وه ﷺ بووه، که سآله کانی پینجه م و شه شه م و جه و ته میان دیاریی کردوه (١)، به لām زور به یان ده ئین: سآلئک یا خود سآلئک و پینج مانگ، یا خود سآلئک و شه ش مانگ، پینش کوچی پیغه مبه ر ﷺ بو شاری مه دینه، بووه، واته: له سآلی دوا زده یه می پیغه مبه رايه تی دا بووه، خاوه نی کتیی: (التحریر والتنویر) (٢) ده لئ: ﴿وَقَدْ اخْتَلَفَ فِي وَقْتِ الْإِسْرَاءِ، وَالْأَصْحُ أَنَّهُ كَانَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ بِخَوِ سَنَةٍ وَخَمْسَةِ أَشْهُرٍ، فَإِذَا كَانَتْ قَدْ نَزَلَتْ عَقِبَ وَقْعِ الْإِسْرَاءِ بِالنَّبِيِّ، تَكُونُ قَدْ نَزَلَتْ فِي حُدُودِ سَنَةِ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ بَعْدَ الْبِعْثَةِ، وَهِيَ سَنَةُ اثْنَتَيْنِ قَبْلَ الْهَجْرَةِ فِي مُنْتَصَفِ السَّنَةِ﴾.

(١) له ته فسیری سوورەتی (النجم) دا راستیی ئه و پايه، جوان پوون ده که ینه وه.

(٢) ج ١٥، ص ٦.

واته: راجیایی هه یه لهبارهی کاتی شهوړویی پیڅه مبهروه ﷺ و رای راستر تهوویه: که تهو شهوړویه پیش کوچی پیڅه مبهره ﷺ بووه بو مه دینه به سالتیک و پینج مانگ، ئنجا ته گهر سووړهتی (الإسراء) له دواي شهوړوی پیڅه مبهره ﷺ دابه زیبئ، ده بی ئهم سووړته له دهوړی سالی دوازدهیه می پیڅه مبهرایه تی دابه زیبئ، که ده کاته سالی دووهم، پیش کوچ، له نیوه راستی سالد، {مه بهستی پی دابه زینی سووړهتی (الإسراء) ه، که به دلنایی ده بی له دواي شهوړویی پیڅه مبهره ﷺ بیت، چونکه له سهره تای ئهم سووړته دا باسی ئهو سه فهره کراوه که واته: ده بی سه فهره که پیشتر بووبی}.

خاوهی (صفوة البيان لمعاني القرآن)^(۱)، که باسی کاتی (الإسراء والمعراج) ده کات، ده لی: (في السَّنةِ الثَّانِيَةِ عَشْرَةَ مِنَ الْبَيْتَةِ، فِي قَوْلٍ، وَالْمَشْهُورُ أَنَّهُ فِي لَيْلَةِ السَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَجَبٍ) واته: له سالی دوازدهیه می پیڅه مبهرایه تییه وه بووه، تهو په رایه که و، رای باوتر تهوویه که له شهوی (۲۷) ی مانگی په جه بی ئهو سالد دا بووه.

۳- شوینی شهوړو و بهرزبوونه وه، له کوپوه بو کوئ؟!

۱- شوینی شهوړویی پیڅه مبهره ﷺ، سهره تاو کو تاییه که ی ههر له ثایه ته که دا، دیارییکراون خوی په نهانزان ده فهرموئ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^(۱)، واته: پاک و بیگهرده ئهو که سه ی که شهوړوی به بنده ی خوی کرد، له کاتیکی که می شهودا، له مزگه وتی (الحرام) وه بو مزگه وتی (الأقصى)، که پیت و پیزمان خستوته دهوړوبه ری، تاکو له نیشانه کانی خو مانی پی نیشان بدهین، بیگومان (خوا) بیسه ری بینره.

أ- پیناسه ی مزگه وتی حه رام:

ئیمه پیشتر باسی مزگه وتی (حرام) مان کرد، که پوخته ی پیناسه ی مزگه وتی (حرام) ئاوايه:

(المسجد الحرام: هُوَ الْكَعْبَةُ وَالْفَنَاءُ الْمَجْعُولُ حَرَمًا لَهَا، وَهُوَ يَخْتَلِفُ سَعَةً وَضِيقًا بِاخْتِلَافِ الْعُصُورِ مِنْ كَثَرَةِ النَّاسِ فِيهِ، لِلطَّوَافِ وَالْإِعْتِكَافِ وَالصَّلَاةِ)^(۲).

(۱) الشيخ حسين محمد مخلوف، ص ۲۵۹.

(۲) التحرير والتنوير ج ۱۵، ص ۱۳.

واتە: مزگەوتی حەرەم بریتیە لە کەعبە و ئەو حەوشەییە کە لە دەوری کراوە بە حەرەم، ئەویشت {واتە: ئەو حەرەمە بە دەوری کەعبەوێه} بە پێی جیاوازی سەرەمەکان فراوانیی و بەرتهسکی دەگۆڕێ بە ئەندازەی ئەو کە خەڵک زیاتر لێی کۆدەبنەو بە تەواف و مانەو نوێژکردن.

بێگومان تاكو خەڵكەكەى زیاتر بوو بۆ، سنوورەكەى فراوانتر بوو، كاتى خۆى، بە تايبەت كاتى كە دیواری بۆ نەكراوە، كە پیشتریش باسمان كردووە: یەكەم كەس عومەرى كۆپى خەتتاب خوا لێى پازى بۆ، دیواری كرد بۆ سنوورى حەرەمى دەورى كەعبە، بۆ ئەوێ لێك جیا بێتەو لەگەڵ ئەو شوێنانەى دیکەى كە بە دەوریەو، ئنجا قوناغ بە قوناغ ئەو دیوار و حەوشەیهش فراوانتر و گەورەتر كراوە، بە ئەندازەى ئەوێ كە خەڵك زۆر بوو، ئەویشت فراوانتر كراوە.

ب- پێناسەى مزگەوتى ئەقصا:

ئەوێ كە پێویست دەكات زیاتر پرووى بكەینەو، مزگەوتى (الأقصى) یە، چونكە ئەو دوو شوێنە: مزگەوتى حەرەم، سەرەتای سەفەرەكەى پێغەمبەر ﷺ بوو لە مەككە، هەرەها شەو پڕۆییەكەى لەسەر زەوى، كۆتا مەنزلى مزگەوتى (الأقصى) بوو، ئنجا لەوێو بەرەو ئاسمانەكان بەرز بۆتەو.

تێستاش با لە چەند خاڵێك دا قسە لە بارەى مزگەوتى (ئەقصا) وە بكەین:

۱ - مزگەوتى (الأقصى) ئەو مزگەوتەیه كە تێستا بە (بيت المقدس) ناسراوە و لەو شوێنەیه كە كاتى خۆى (إلياء) پێ گوتراوە، ئەو مزگەوتەش وابوو كە پێغەمبەر سولهيمان عليه السلام دروستى كردووە، وەك مزگەوت، بۆیهش پێى دەگوترى: (الأقصى)، واتە: (الأبعد) لەبەر ئەوێ كە لە شارى مەككەو دەورترە.

۲- مزگەوتى (الأقصى) لە شێوێ مزگەوتدا، ئەوێ كە باو، ئەوێهە كە سولهيمان دروستى كردووە، بەلام لە سەرەتادا بۆ یەكەمجار مزگەوتى (الأقصى)ش دوو مەین مزگەوتە كە پێغەمبەر ئیبراھیم عليه السلام بنیاتى ناو، وەك لەو بارەو لە فەرماشتى پێغەمبەردا ﷺ هاتو:

{عَنْ أَبِي دَرٍّ قَالَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيُّ مَسْجِدٍ وَضَعَ فِي الْأَرْضِ أَوَّلَ؟ قَالَ: «الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ»، قُلْتُ: ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: «الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى»، قُلْتُ: كَمْ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: «أَرْبَعُونَ سَنَةً» { (رَوَاهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۷۱، وَالبخاري: ۳۳۶۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۱۶۲، وَالنسائي: ۶۸۹، وَابْنُ مَاجَهَ: ۷۵۳، وَابْنُ خُرَيْمَةَ فِي «صَحِيحِهِ»: ۷۸۷).

واته: ئەبو زەر رضی اللہ عنہ دەلێ: گوتم: ئەه ی پیغه مبهری خوا! یه کهمین مزگهوت که له سههر زهوی دروستکرا کامه بوو؟ فهرمووی: مزگهوتی چهپام (واته: ئەوهی له مه ککهیه)، گوتم: دوا وی کامه؟ فهرمووی: مزگهوتی ئەقصا، گوتم: چهنده ماوهیان کهوتۆته نیوانیان؟ فهرمووی: چل سأل. یانی: چل سأل ماوه هه بووه له نیوان دروستکرانی مزگهوتی چهپام و، مزگهوتی ئەقصا دا که له (قودس)ه.

ئنجبا و باوه که داوودو سولهیمان (عليهما الصلاة والسلام)، مزگهوتی ئەقصایان دروستکردوه، بهلام له ئەسلدا ئەوان دروستیان نه کردوه، بهلکو نوژنهیان کردۆتهوه، چونکه ئەگەر له نیوان دروستکرانی مزگهوتی چهپام و مزگهوتی ئەقصادا، چل سأل بوو بئ، ناگونجی داوودو سولهیمان (عليهما الصلاة والسلام)، بنیاتنهری مزگهوتی ئەقصا بووبن، چونکه بهلای کهمهوه داوودو سولهیمان له گهڵ ئیبراهیم (عليه الصلاة والسلام)، که دروستکهری مزگهوتی چهپامه، ههزار سالیان نیوانه، کهواته: له ئەسلدا مزگهوتی ئەقصاش به ماوهیهکی کورت که چل (۴۰) سألە دوا ی کهعبه دروستکراوه، ئەویش وهک میژوونووسان و توێژه رهوان دهلێن: یه عقووب له شوینهی که کاتی خوێ ئیبراهیم (عليه الصلاة والسلام) وهک سههرپرگه (مذبح) دایناوه، دروستی کردوه بهلام دوا یی جووله که شهپوشو پریان به سههرهاتوه و په رستگاکهش تیکچوووه، دوا یی له سهردهمی داوودو سولهیماندا (عليهما الصلاة والسلام) که پادشاو دهسته لاتدار بوون و پیرای پیغه مبهرایهتی، دروست کراوه تهوه و نوژنه کراوه تهوه.

کهواته: مزگهوتی ئەقصاش ههر ئیبراهیم عليه السلام بنیاتی ناوه، بهلام خاوهن کتیبه کان باسی ئەوهیان نه کردوه، هه رچهنده له ته وراتدا ئاماژهیهک بهوه کراوه، که ئیمه دهقی ئەوهی له ته وراتدا هاتوه، دهیمینین: (وَقَالَ الرَّبُّ لِأَبْرَامَ: أَتَرَكَ أَرْضَكَ وَعَشِيرَتَكَ وَبَيْتَ أَبِيكَ، وَأَذْهَبَ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أُرِيكَ....، فَشَرَعَ أَبْرَامُ يَنْتَقِلُ فِي الْأَرْضِ إِلَى أَنْ بَلَغَ مَوْضِعَ شَكِيمَ إِلَى سَهْلِ مُورَةَ، وَكَانَ الْكِنَعَانِيُّونَ أَنْذِي يَقْطِنُونَ فِي الْأَرْضِ، وَظَهَرَ الرَّبُّ لِأَبْرَامَ وَقَالَ لَهُ: سَأُعْطِي هَذِهِ الْأَرْضَ لَذَرِيَّتِكَ، فَبَنَى أَبْرَامُ هُنَاكَ مَذْبَحًا لِلرَّبِّ الَّذِي ظَهَرَ لَهُ، وَانْتَقَلَ مِنْ هُنَاكَ إِلَى الْجَبَلِ شَرْقِيَّ بَيْتِ إِيلٍ حَيْثُ نَصَبَ خِيَامَهُ مَا بَيْنَ بَيْتِ إِيلٍ غَرْبًا وَعَايَ شَرْقًا، وَشَيْدَ هُنَاكَ مَذْبَحًا لِلرَّبِّ وَدَعَاهُ بِاسْمِهِ، ثُمَّ تَابَعَ أَبْرَامُ ارْتِحَالَهُ نَحْوَ الْجَنُوبِ) ^(۱).

واتە: پەرەردگار بە ئێپراھیم بە (ئەپرا) نوبراوە لە پەیمانی کۆندا و ئەو ناوانەش لە زمانیکەووە بۆ زمانیک و لە وەرگیرانیاندا، گۆپانیان بەسەر دادی، سەرزمینی خۆت و خزەمە کانت و مائی بابت بە جی بھێلەو بەرەو ئەو سەرزمینە برۆ کە پێشانت دەدەم، [دواى چەند قسەیک دەلی] ئێپراھیم دەستی کرد بە کوچکردن بە زەویدا، هەتا گەیشتە شوینی (شەکیم) لە لای دەشتی (مورا)، کە کەنعانیەکان ئەو کاتە لەوێ نیشته جی بوون، ئنجا پەرەردگار بۆ ئێپراھیم دەرکەوت و پێی گوت: ئەم زەویە دەدەمە وەچەکەى تۆ، ئێپراھیم لەوێ سەرپرگە (مذبح) یکى بۆ ئەو پەرەردگاری کە لەوێ بۆی دەرکەوت دروستکردو، لەوێو گواستەووە بۆ چیاى کە، ئەو چیاى کە لە پۆژەلای (بەیتی ئیل)، لەوێ چادەرەکانى خۆی چەقاندن (هەلدان)، لە ئیوان (بەیتی ئیل) بە لای پۆژئاوا و (عایە) بە لای پۆژەلاتدا، [واتە: بەیتی ئیل دەکەوێتە پۆژئاوا و عایە دەکەوێتە پۆژەلای ئەو شوینەى کە چادەرەکانى لێ هەلدا]، ئنجا لەوێ سەرپرگەیکى بۆ پەرەردگار بنیاتنا، [ئەو شوینەى کە ئاژەلێ تێدا سەردەپردێ بۆ خۆی پەرەردگار]، بە ناوی پەرەردگاریەووە ناوی نا، دواى ئێپراھیم بەرەو خواروو پۆشت، [واتە: بەرەو خوارووی ئەو شوینەى کە لێی بوو].

بێگومان مەبەست لە سەرپرگە (مذبح) یش {یانى: ئەو شوینەى کە قوربانى لێ سەر دەپردێ} مەبەست پێى مزگەوتە، چونکە ئەوان عادەتیان وابوو قوربانیان لە مزگەوتدا دەکرد.

ئنجا شایانى باسە: دواى داوود، چادەرەکەى خۆی لە شوینی مزگەوتەکەى ئێپراھیمدا هەلداو و میحرابەکەشى بە فەرمانى خوا هەر لەوێ بنیاتناو {محراب} یش شوینی تاییەتی خواپەرستى تێداکردنە، پاشان داوودیش وەسیەتی بۆ سولەیمانی کوپی کردووە کە پەرستگایەکەى {پەیکەر (هیکل)ە} کەى خۆی لەوێ بنیاتبنی، کە بە هەیکەلى سولەیمان ناسراو.

کەواتە: پێش ئێپراھیم عليه السلام بە پێى قسەى تەورات شوینیکی ئاژەل سەرپرین (واتە: شوینیکی قوربانى) ی لەویدا بنیات ناو، چادەرەکانى لەوێ هەلداون، دواى داوودیش میحرابەکەى خۆی لەوێ دروست کردووە چادەرەکانیشى لەو شوینەى ئێپراھیمدا هەلداون، وەسیەتیشى بۆ سولەیمان کردووە و هەر لەوێ هەیکەلەکەى وەک پەرستگا بنیاتناو {هەیکەل ناویک بوو، هەر بۆ مزگەوت بە کاریان هیناوە}.

ئنجاً مېژوو زانە عېرانییەکان بە تاییەت (یوسیفس) گوتوو یەق: (أَنَّ الْجَبَلَ الَّذِي سَكَنَهُ إِبْرَاهِيمَ بِأَرْضِ كُتْعَانَ إِسْمُهُ نَابُو، وَأَنَّهُ الْجَبَلَ الَّذِي ابْتَنَى عَلَيْهِ سُلَيْمَانُ الْهَيْكَلُ وَهُوَ الْمَسْجِدُ الَّذِي بِهِ الصُّخْرَةُ)^(۱)

واتە: ئەو چیا یەکی کە ئیبراھیم تێیدا نیشتەجێ بوو لەسەر زەمینێ کەنعان، ناوی (نابو) بوو، ئەو چیا یەکی کە سولەیمان هەیکەلی خۆی لەسەر بنیاتناوە کە ئەو مزگەوتە یە (صخرة) ی لێیە، ئەویش دیارە هەر ئەو شوێنە یە.

ئنجاً لە (سفر الملوك الأول) دا کە یەکی کە لە سیفرەکانی تەورات، بە درێژیی باسی چۆنیەتی دروستکردنی هەیکەل کراوە لەلایەن سولەیمانەوە (عليه السلام)، بەلێ لەو سەرچاوە یەدا وردەکاریی زۆر باسکراوە - بەلام مەرج نیە راست بن - لە و بارەووە کە چۆن چۆنی سولەیمان (عليه السلام) ئەو مزگەوتە ی بنیاتناوە، کە دوایی ناوی لێناوە (هیکل سلیمان).

کورتە ی قسان: سەرەتا ئیبراھیم مزگەوتی (الأقصى) ی بنیاتناوە، چل سالی پاش دروستکردنی کەعبە، پاشان داوود لەو شوێنە چادری هەلداوە و قوربانگا (مذبح) یکی لەو بنیاتناوە، دواتر وەسیەتی بو سولەیمان کردووە کە لەو شوێنە، مزگەوت (هیکل) یێک بنیات بنێ.

(۲) - ئنجاً شایانی باسە، کە مزگەوتی (ئەقصا) سی جارێ وێران کراوە:

أ - وێرانکردنی یە کەم:

(بُخْتَنْضِرُ، يَان بُخْتَنْضِرُ) کە بە چەند بێژە یە کە هاتو، پادشای (بابل) لە سالی (۵۷۸) پیش زایندا ئەو مزگەوتە ی تێکداوە، بەلام دواتر جوولە کە لەسەر دەمی حوکمی فارسەکان دا، مزگەوتە کە یان نۆژە نکر دۆتووە، لە پرۆژگاری حوکمرانیی کۆرشی گەورە (کوروش بزرگ) دا.

ب - وێرانکردنی دوو هەم:

پۆمەکان لەسەر دەمی حوکمی (طيطوس) دا پاش چەند جەنگێک لە نێوان ئەو و جوولە کە دا، وێرانی کردو، دوایی جارێکی دیکە نۆژە نکر دۆتووە، بەلام (ئەدریانوس) کە یەکی کە بوو لە پادشاکانی پۆمەکان، جارێکی دیکە لە سالی (۱۳۵) ی پیش زاین دا بە تەواوی وێرانی کردو.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۵، ص ۱۷.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، ص ۷۱۵ - ۷۱۸، سفر الملوك الأول، الإصحاح: ۵، ص ۷۱۵ (الإستعدادات لبناء الهيكل)، الإصحاح: ۶، ص ۷۱۶ (أوصاف الهيكل).

ج - وێرانکردنی سییه:

دوای ئەوێ (شاژنە هیلان) ه دایکی ئیمپراتۆر (قسطنطین) پادشای رۆمی (بیزنطی) بۆتە نەصرانی، لە کاتی سەردانیدا بۆ (ئۆرشەلیم) هیچ لە شوێنەوارهکانی ئەو مزگەوتە نەهێشتووە و فەرمانی کردووە شوێنی مزگەوتەکە بکریته زبڵخانه، ئەمەش لە کتیی: (الأنس الجلیل فی تاریخ القدس والخلیل) دا، هاتووە کە (التحریر والتنوير) لێی خواستۆتەو.^(۱)

(۳) - بەلام دوایی کە مسوڵمانان (شام) یان پزگارکرد، لە پزۆگاری عومەری کۆری خەتتاب دا ﷺ، خەلیفە دووھمی پیغەمبەر ﷺ، عومەر بۆ خۆی چوو، تاکو ئاگاداری ئازادکردنی شاری (ئیلیاء) بێ، کە ئەو کاتە بە (ئۆرشەلیم) ناسرا بوو، بەلام دوایی ناوی لێنا (ئیلیاء) کە لە بنچینەدا (ئیلیاء) ناوی یەکیەک لە پیغەمبەرەکان بوو، لە سەرەتاکانی سەدە نۆی پێش زاینی دا ژیاو، ئنجا عومەر ﷺ، صولحی لە گەڵ خەلکە نەصرانیە کە ی ئەو شارەدا کردو، (بطریق) یکیان هەبوو، (بطریق) یش ناوی پلەیه کی زانایانی نەصرانیە، ناوی (صفرونیوس) بوو، پێی گوت، شوێنی مزگەوتی داوودم پێشان بدە! ئەو (بطریق) ه عومەری بردە ئەو شوێنە، کە بردی بۆ لای مزگەوتەکە عومەر گوتی: {اللَّهُ أَكْبَرُ!! هَذَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَسْجِدُ دَاوُدَ الَّذِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أُسِرِيَ بِهِ إِلَهِهُ، وَاتِهِ: خَوَا گەورەترە {اللَّهُ أَكْبَرُ} یکی کرد بۆ نیشانە ی سەرسووڕمان، سوێند بەوێ گیانی منی بە دەستە، ئەمە مزگەوتەکە ی داوودە کە پیغەمبەری خوا ﷺ هەوالی پێداوین، کە شەوپۆیی بۆ ئەوێ پێکراو.

واتە: لە مزگەوتی حەرەمەو بەو ئەو مزگەوتە.

دوایی عومەر ﷺ و مسوڵمانان زبڵەکیان لادا، چونکە کرابوو بە زبڵخانه، هەتا (صخرة) هەمووی دەرکەوت، (صخرة) ش دەبی بەردیکی گەورە بێ، ئنجا عومەر لەلای میحرابی (داود) دوو پکات نوێژی کرد، بەلام خەلیفە ی دووھم عومەر ﷺ، هیچ مزگەوتی لەو شوێنە دروست نەکرد.

(۴) - کەچی دوایی (عبدالمک بن مروان) هەستا بە راسپاردنی (رجاء بن حیاة الکندی) کە یەکیەک بوو لە زانایانی ئیسلام، لە سالانی (۶۶ - ۷۳) دا، مزگەوتێکی گەورە ی لەوێ بنیاتنا، واتە: حەوت سالان بە دروست کردنیەو بوون!

(۵) - که واته: ناوهینانی ئەو شوینە لە قورئاندا بە (المَسْجِدُ الْأَقْصَى) بە دوو ئیعتیبار، چونکە ئەو کاتە ی که پیڤخەمبەر ﷺ چوووە بۆ ئەوێ، مزگەوت نەبوو، بە لکو شوینی مزگەوت بوو، بە لام بە دوو ئیعتیبار بە: (المَسْجِدُ الْأَقْصَى) واته: {مزگەوتە دوورە که} یان {مزگەوتە دوورترە که} ناوهینراوە:

ئیعتیباری یە که م: لەبەر ئەوەی پیشتر مزگەوت بوو، چونکە حوکمی زەوییه که مزگەوتی لەسەر دروست کرابی، ئەوەیە که لە مزگەوت ناشوێ، با مزگەوتە که شی لێنەماپی، هەر بە مۆلکی مزگەوت دادەنری، ئەمە بە ئیعتیباری پابردوو.

ئیعتیباری دووهم: بە ئیعتیباری داهاوو، که لە داهاوو، ئەو شوینە دەبیته مزگەوت.

(۶) - مسوڵمانانیش هەر لە کاتی فەرز بوونی پینج نوێژەکانەو، لە شەوی شەوڕۆی (لیلة الإسراء) دا، مزگەوتی (أقصى) یان کرد بە پرووگە، تاكو شازدە (۱۶) مانگ دواي کۆچ کردنیشیان بۆ مەدینە، واته: دواي ئەوەی پیڤخەمبەر ﷺ شازدە (۱۶) مانگ لە مەدینەش مایهوە، بۆ نوێژەکان پرووگەیان مزگەوتی (أقصى) بوو، بە لام دواي پروویان پی وەر سووپیتر بەرەو که عەبە.

(۷) - گەڕیدە (ساح) یکی نەصرانیی بە ناوی (أركولف) لە سالی (۶۷۰) ی زایینی دا، واته: پاش حوکمرانیی عومەر ﷺ بە سی و چوار (۳۴) سال، سەردانی قودسی کردووە و لە کتیبە که ی خوێ دا دەلی: مزگەوتیکم بینی عومەر دروستی کرد بوو، چوارگۆشە بوو، جیی سی هەزار (۳۰۰۰) که سی تیدا دەبوو که نوێژی تیدا بکهن.

دەشگونجی مسوڵمانان لە دواي عومەر ﷺ، بە داری گەورە گەورە ئەو شوینەیان پەرژین کردبی بۆ پاراستنی، که نەصرانییەکان لە رقی جوولە که کان، کردوویانە بە زبڵخانە، هەر لە سەردەمی (هیلا) ی دایکی (قسطنطین) هوە، که وه که گوتمان: عومەر و ئەو هاوێلانە ی که لە خزمەتی دابوون، مسوڵمانان خوا لێیان رازی بی، پاکیان کردووەو زبڵە که یان لادا، تاكو شوینی مزگەوتە که دەرکهوتەو، دوو پکات نوێژی تیدا کرد، دەبی چەندە ی پیو بووبن!

که گویشمان: وا پیدە چی مسوڵمانان داری گەورە گەورەیان لە دەوری دانابن دانا بی وه که شوورایه که، بۆ ئەوەی شوینی مزگەوتە که دیار بی، ئەو لە گوڤاریکدا هاتو، بە ناوی (مجلة رسالة العلم) که لە سالی دوازدەیه م (۱۲)، لە ژمارە دووی کانوونی

یەكەمی سالی (۱۹۶۸ ز) ۱۵ (عارف عارف) وتاریکی نووسیوە و خواوەنی (التحریر والتنوير)^(۱) لێی وەرگرتووە.

۸- لێرەدا لەوانەیە پرسیارێك بێتە پێش كە ئایا بۆچی خوای پەروەردگار تەنھا بۆ مزگەوتی (الأقصى) باسی پیت و پێزی كردووە و فرموویەتی: ﴿أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ﴾. واتە: شەڕووی بە بەندەكە ی كرد لە مزگەوتی حەرامەوە بۆ ئەو مزگەوتی ئەقصابە ی كە پیت و پێزمان خستۆتە دەورووبەری؟!

زانایان گوتووین: ئەو پرسیارە دەگونجی بە سێ جۆر وەلام بدریتەو:

۱/ گەلی عەرەب زانیاریان نەبوو دەربارە ی ئەو مزگەوتە، بۆیە پێویست بوو بئاسنێ.

۲/ نەصرانیەكان بەهۆی بوغزیان بەرانبەر بە جۆولەكەكان، شوینەواری ئەو مزگەوتەیان سڕیوەتەووە و كردووین بە زبڵخانە، خەلكەكە هەر نەشیانزانیوە كە ئەو شوینە پێشتر مزگەوت بوو!

۳/ جۆولەكەكانیش لێی ناوێمێد بوون، كە چنگیان بكەوێتەو.

كەواتە: بۆیە حەكمەتی خوا وایخواستو، كە سەرنجی خەلك پاكێشی، كە ئەو مزگەوتە شوینیکی بە بەرەكەتە، پیت و پێزە، پێشتریش باسماں كرد، كە بەرەكەتەكە ی چییە و چۆنە؟

سەبارەت بە بەرزبوونەوێ پیغەمبەر ﷺ كە وەك گوتمان: زیاتر وشە ی معراج بەكارهاتو، بەلام راستەر وایە كە بگوترێ (عروج)، چونكە (معراج) وەك فەرھەنگەكانی زمان دەڵێن: زیاتر بەو ئامرازە دەڵێن كە پیغەمبەر ﷺ یاخود ڕووحەكان پێیدا بەرز دەبنەو، بەو پەڕێیە بەو ئامرازە كە هەر خوا دەزانێ چۆنە! بۆ ئەو بەكارهاتو، پێشتر گوتمان كە لە حەوت ئایەتی (۱۲ - ۱۸) ی سوورەتی (النجم) دا باسكراو، واتە: باسی بەرزبوونەوێ پیغەمبەر ﷺ، بەلام درێژییەكە ی لە سوننەت دا باسكراو، كە ئێمە دوایی دەیهێنین.

۴- چۆنیەتی شەورۆ و بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننەتدا:

یەكەم: لە قورئاندا:

لە قورئاندا لە دوو شوێندا، باسی چۆنیەتی شەورۆ و بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ کراوە، واتە: (الإسراء والعروج):

أ- شەورۆییەکی لە ئایەتی ژمارە (۱) سوورەتی (الإسراء) دا باسکراوە، کە پیشتەر قسەمان لێ کرد.

ب- بەلام بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ بەرەو ئاسمانەکان، لە حەوت ئایەتی سەرەتای سوورەتی (النجم) (۱۲ - ۱۸) دا، هاتووە، کە ئەگەر تۆزێ تەماشای ئەو ئایەتە بکەین، بە پروونی و بۆمان دەردەکەوێ کە ئەو ئایەتە دەربارەی بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ دەدوێن، چونکە هەندێک لە زانایان گوتووین: باسی بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ لە قورئاندا نەکراوە! کە راستە بە وشە (معراج) و (عروج) باس نەکراوە، بەلام ئەم ئایەتە بۆ کەسێک کە سەرنجیان بدات، زۆر جوان دیارە، کە باسی بەرزبوونەوهی پیغەمبەر ﷺ دەکەن، کە ئەو دەقی ئەو حەوت (۷) ئایەتە بە پێزە و پوختەییەکی چەمک و واتایەکیانە:

۱- ﴿ أَفْتَمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۚ ﴾ (۱۲)، پرووی دواندن لە کافرە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە، واتە: ئایا شەرە قسە لە گەڵدا دەکەن، مشتومپی لە گەڵدا دەکەن، لەسەر ئەو کە دەیبینێ، یاخود: ئایا لە دوو دلی دان لەبارە ئەووە کە دەیبینێ، ئنجا ئایا ئەووە دەیبینێ چییە؟ بە ئایەتی دواوە بۆمان دەردەکەوێ کە مەبەست پێی جبریلە.

۲- کە دەفەرموێ: ﴿ وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۚ ﴾ (۱۳)، ئەووە کە ئێوە مشتومپی لەسەر دەکەن، یاخود لە دوو دلی دان لەو بارەو کە ببینێ، جارێکی دیکەش ببینوێتی، کە بێگومان پاناو کە بۆ جبریل دەچێتەو، چونکە دواوە دەری دەخات.

۳- کە دەفەرموێ: ﴿ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۚ ﴾ (۱۴)، واتە: لەلای درەختی کۆتایی، ئنجا درەختی کۆتایی ەک لە فەرمايشته کاندە هاتووە کە دواوە دەیانھێنن، کۆتا مەنزل و شوێن بوو کە پیغەمبەر ﷺ لە شەوی شەورۆیی و بەرز بوونەویدا، پێی گەیشتووە و لە سەر ووی ئاسمانەکانەو، کەواتە: ئەووە لەوێ ببینوێتی، جبریل بوو.

۴- ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ (۱۵)، لە لای درەختی کۆتایی، بەهەشتی جیگای حەوانەوێی ڕووداران هەیه.

۵- ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى﴾ (۱۶)، لە حالیکدا درەختە کە دادەپوڤی، ئەوێی کە دادیدەپوڤی، یانی: شتیکی زۆر مەزن و سەر سۆرەینەر دادیدەپوڤی!

۶- ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾ (۱۷)، چاو (واتە: چاوی پیڤەمبەر ﷺ) لای نەدا و سەرکیشی نەکرد و، سنوور شکینیشی نەکرد، یانی: لەو سنوورە کە بوێ دانرابوو، چاوی پیڤەمبەر ﷺ لای نەداو، سنوور شکینیی و سنوور بەزینیشی نەکرد.

۷- ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (۱۸)، بە دنیایی (موحەممەد) لە نیشانە گەورەکانی پەرورەدگاری خوێ بینی.

پیڤەمبەر ﷺ لێی گیردراووەتەو کە جبریلی لە سەرشیوێی خوێ دوو جاران بینیو:

أ- جَارِيكَ لەسەر زەوی، کە شەشەد بەلێ هەبوو (قَدْ سَدَّ الْأَفْقُ) ئاسۆی ون کردو، کە ئەمەیان لە صەحیحی بوخاریی^(۱) دا هاتو.

ب- جَارِيكَش لە شەوی شەوڕۆ بەرزبوونەو، بینیو، وەک دایکمان عایشە ﷺ گوتوو، کە دوایی دەقە کەش دینین، ئەم دوو بینینە جبریل لەسەر شیوێی خوێ بوو، کە خوا جبریلی لەسەر خولقاندو، بەلام لە شیوێی پیاویکدا و بە شیوێی دیکە، چەندان جار پیڤەمبەر ﷺ جبریلی بینیو.

دووهم: لە سوننەت دا:

ئەوێ کە لە سوننەت دا هاتو، هەم لە (صحیح البخاری) و، هەم لە (صحیح مسلم) دا هاتو، کە ئیمە دەقی ئەوێ (صحیح مسلم) دینین و، ئەوێ (صحیح البخاری) جیاوازییەکی ئەوتۆی نیە لە گەڵ ئەوێدا کە (مسلم) لە صەحیحە کە خۆیدا هیناویەتی، واتە: ئەو دەقە کە ئیستادەیهینم لە هەردوو صەحیحی بوخاریی و صەحیحی موسلیم دا هاتو، لە صەحیحی بوخاریی دا بە ژمارە: (۳۵۷۰) و بە ژمارە: (۷۵۱۷) و، لە صەحیحی موسلیم دا بە ژمارە: (۴۰۹) هاتو، کە دەقە کە بەم شیوێیە:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَتَيْتُ بِالْبَرَقِ (وَهُوَ دَابَّةٌ أَبْيَضُ طَوِيلُ قَوْقُ الْحِمَارِ، وَدُونَ الْبَغْلِ يَضَعُ حَافِرَهُ عِنْدَ مُنْتَهَى طَرَفِهِ) قَالَ: فَرَكْبْتُهُ حَتَّى أَتَيْتُ بَيْتَ الْمَقْدِسِ

(قَالَ): قَرَّبْتُهٗ بِالْحَلَقَةِ الَّتِي يَرِبْتُ بِهٖ الْاَنْبِيَاءُ «قَالَ»: ثُمَّ دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَصَلَّيْتُ فِيْهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجْتُ، فَجَاءَنِيْ جَبْرِیْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِاَنْاءٍ مِنْ خَمْرِ، وَاَنْاءٍ مِنْ لَبَنٍ، فَاخْتَرْتُ اللَّبَنَ، فَقَالَ جَبْرِیْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: اخْتَرْتُ الْفِطْرَةَ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا اِلَى السَّمَاءِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِیْلُ فَقِيْلَ: مَنْ اَنْتَ؟ قَالَ جَبْرِیْلُ، قِيْلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ، قِيْلَ: وَقَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ، قَالَ: قَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَاِذَا اَنَا بِاَدَمَ، فَرَحَّبَ بِيْ وَدَعَا لِيْ بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا اِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِیْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقِيْلَ: مَنْ اَنْتَ؟ قَالَ: جَبْرِیْلُ. قِيْلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ، قِيْلَ: وَقَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَاِذَا اَنَا بِاِبْنِی الْخَالَةِ: عِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَيَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمَا فَرَحَّبَا وَدَعَوَا لِيْ بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِيْ اِلَى السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِیْلُ، فَقِيْلَ: مَنْ اَنْتَ؟ قَالَ جَبْرِیْلُ، قِيْلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ قِيْلَ: وَقَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَاِذَا اَنَا بِيُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا هُوَ قَدْ اُعْطِيَ شَطْرَ الْحُسْنِ، فَرَحَّبَ وَدَعَا لِيْ بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا اِلَى السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِیْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قِيْلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِیْلُ. قِيْلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ مُحَمَّدٌ. قَالَ: وَقَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَاِذَا اَنَا بِاِدْرِيسَ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِيْ بِخَيْرٍ، قَالَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ: (وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا).

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا اِلَى السَّمَاءِ الْخَامِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِیْلُ، قِيْلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِیْلُ. قِيْلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ، قِيْلَ: وَقَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَاِذَا اَنَا بِهَارُونَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِيْ بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا اِلَى السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِیْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قِيْلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جَبْرِیْلُ. قِيْلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ؟ قِيْلَ: وَقَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا، فَاِذَا اَنَا بِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَحَّبَ وَدَعَا لِيْ بِخَيْرٍ.

ثُمَّ عُرِجَ بِنَا اِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ، فَاسْتَفْتَحَ جَبْرِیْلُ، فَقِيْلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ جَبْرِیْلُ، قِيْلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ قِيْلَ: وَقَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ؟ قَالَ: قَدْ بُعِثَ اِلَيْهِ، فَفُتِحَ لَنَا فَاِذَا اَنَا بِاِبْرَاهِيْمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسْنِدًا ظَهْرَهُ اِلَى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، وَاِذَا هُوَ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ اَلْفَ مَلَكٍ لَا يَعْوَدُوْنَ اِلَيْهِ، ثُمَّ ذَهَبَ بِيْ اِلَى السُّدْرَةِ الْمُنْتَهَى، وَاِذَا وَرَقُهَا كَاِذَا النِّفْلَةِ، وَاِذَا هَمْرُهَا كَالْقِلَافِ «قَالَ» فَلَمَّا غَشِيَهَا مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ مَا غَشِيَ، تَغَيَّرَتْ فَمَا اَحَدٌ مِنْ خَلْقِ اللّٰهِ يَسْتَطِيْعُ اَنْ يَنْعَتَهَا مِنْ حُسْنِهَا، فَاَوْحَى اللّٰهُ

إِلَىٰ مَا أَوْحَىٰ، فَفَرَضَ عَلَيَّ خَمْسِينَ صَلَاةً فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَنَزَلْتُ إِلَىٰ مُوسَى   فَقَالَ: مَا فَرَضَ رَبُّكَ عَلَىٰ أُمَّتِكَ؟ قُلْتُ: خَمْسِينَ صَلَاةً. قَالَ: ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ، فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا يُطِيقُونَ ذَلِكَ، فَإِنِّي قَدْ بَلَوْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَخَبَرْتُهُمْ. قَالَ: فَارْجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي فَقُلْتُ: يَا رَبِّ! خَفِّفْ عَلَىٰ أُمَّتِي، فَحَطَّ عَنِّي خَمْسًا، فَارْجِعْتُ إِلَىٰ مُوسَى، فَقُلْتُ: حَطَّ عَنِّي خَمْسًا، قَالَ: إِنَّ أُمَّتَكَ لَا يُطِيقُونَ، ذَلِكَ فَارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، «قَالَ»: فَلَمْ أَزَلْ أَرْجِعُ بَيْنَ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ وَبَيْنَ مُوسَى   حَتَّىٰ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّهُمْ خَمْسُ صَلَوَاتٍ، كُلُّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لِكُلِّ صَلَاةٍ عَشْرٌ، فَذَلِكَ خَمْسُونَ صَلَاةً. وَمَنْ هُمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا، وَمَنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، لَمْ تُكْتَبْ شَيْئًا، فَإِنْ عَمِلَهَا، كُتِبَتْ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةٌ، قَالَ: فَنَزَلْتُ حَتَّىٰ انْتَهَيْتُ إِلَىٰ مُوسَى   فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ التَّخْفِيفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ  : فَقُلْتُ قَدْ رَجَعْتُ إِلَىٰ رَبِّي حَتَّىٰ اسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ».

واته: نه‌سی کوری مالیک (خوا لئی رازی بی) ده‌گیریت‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا   فەرموویه‌تی: بوراقیان بو هینام (که ئازەلیکه سپیه، درێژە، له‌که‌ر گه‌وره‌تره و له‌ ئیستر بچوو‌کتره، سمی له‌و شوینه‌ دانه‌نی که تاکو ئە‌وپه‌ری چاو حوکمی ده‌کات، {واته: یه‌کجار زۆر خیرایه‌} ^(۱)، پی‌غه‌مبه‌ر   فەرمووی: سواری بووم هه‌تا هاته‌ (بیت المقدس)، {واته: له‌ مه‌که‌وه‌ له‌ مزگه‌وتی (حرام) وه‌ هاته‌ شام (بیت المقدس)}، و‌لا‌خه‌ که‌م به‌سته‌وه‌ به‌و ئالقه‌یه‌وه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌ران پێ‌بانه‌وه‌ به‌ستۆته‌وه‌، ئە‌مه‌ش ئە‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ پی‌غه‌مبه‌رانی دیکه‌ش ده‌بی ئە‌و جوړه‌ سه‌فه‌ره‌یان هه‌بوو بی، {دوایی چوومه‌ مزگه‌وته‌وه‌ دوو پکات نویژم تیدا کرد، {واته: ئە‌و شوینه‌ی که‌ مزگه‌وتی لی بووه‌، یاخود مزگه‌وتی لی ده‌بی، {دوایی چوومه‌ دهر، جبریل   قاپیک شه‌راب و قاپیک شیر ی بو هینام، من شیره‌که‌م هه‌لبژارد، جبریل   گوێ: خواپسک و فیتره‌تیک که‌ خوا مروّفه‌کانی له‌سه‌ر خولقاندو هه‌لبژارد، {واته: پیکات} له‌ فەرما‌یشتیکی دیکه‌دا هاته‌وه‌: ده‌لی ئە‌گه‌ر شه‌را‌به‌که‌ت هه‌لبژاردبا‌یه‌ ئۆمه‌ته‌که‌ت لایان ده‌دا، وه‌ک چۆن ئۆمه‌تانی پێ‌شوو لایان دا، {دوایی به‌رزکراینه‌وه‌ به‌ره‌و ئاسمان، جبریل داوای کردنه‌وه‌ی دهرگای کرد، {ده‌بی ئاسمانی یه‌که‌م بوو بی، هه‌ر ئاسمانه‌و دهرگای خو‌ی هه‌یه‌، {گو‌ترا: تو‌ کی‌ی؟ گو‌تی: جبریل، گو‌ترا: کیت له‌گه‌لدایه‌؟ گو‌تی: مو‌حه‌مه‌د، گو‌ترا: به‌دوای دا نێ‌ردراوه‌؟ گو‌تی: به‌دوای دا نێ‌ردراوه‌، بۆ‌مان کرایه‌وه‌ {واته: دهرگای ئاسمانی یه‌که‌م، {ئاده‌م بینی به‌خیری هینام و، دوایی دو‌عای به‌ خیری بو‌ کردم.

(۱) شایانی باسه: نێ‌وان که‌وانه‌کان هه‌موویان، زیاده‌ی خو‌مه‌، بۆ‌ زیاتر رو‌ونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

ئىنجا بەرزكراينه‌وه بەرەو ئاسمانى دووهم، جبريل داواى كردنه‌وه‌ى دەرگاى کرد، پىي گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبريلم، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه‌ممەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بە دواى دا ئىردراوه، ئىنجا : دەرگاى ئاسمانى دووهممان بۆ كرايه‌وه، لەوئى هەردوو كۆرە پووورەكان {واتە: كە كۆرە پووورى يەكدين و دايكيان خوشك بوون} عيساى كۆرى مەريەم و، يەحياى كۆرى زەكەرييام بينى، بە خىريان هينام و دوعاى خىريان بۆ كردم.

دواىى بەرزكراينه‌وه، بەرەو ئاسمانى سىيەم، جبريل داواى كردنه‌وه‌ى دەرگاى کرد، گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبريلم، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه‌ممەد، گوترا: بە دواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، ئىنجا دەرگاى ئاسمانى سىيەممان بۆ كرايه‌وه، لەوئى (يوسف)م بينى، كە بينيم نيوەى جوانى پىدرا بوو! {واتە: زۆر زۆر جوان و بە شان و شەوكت و شكۆو، سەرنجراكيش بوو}، ئەويش بەخىرى هينام و دوعاى خىرى بۆ كردم.

دواىى بەرزكراينه‌وه بەرەو ئاسمانى چوارەم، جبريل ﷺ داواى كردنه‌وه‌ى دەرگاى کرد، گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبريلم، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه‌ممەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، دەرگامان بۆ كرايه‌وه، لەوئى (ئىدريس)م بينى، ئەويش بەخىرى هينام و دوعاى چاك و خىرى بۆ كردم، خواى زالى پايەبەرزىش فەرموويه‌تى: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ مەريەم، {واتە: (ئىدريس)مان بۆ شوينىكى بلند بەرزكردۆته‌وه}.

دواىى بەرزكراينه‌وه بەرەو ئاسمانى پىنجه‌م، جبريل ﷺ داواى كردنه‌وه‌ى دەرگاى کرد، گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبريلم، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه‌ممەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بە دواى دا ئىردراوه، بۆمان كرايه‌وه‌و، لەوئى (هاروون)م بينى، بەخىرى هينام و دوعاى چاكى بۆ كردم.

دواىى بەرزكراينه‌وه بۆ ئاسمانى شەشەم، جبريل ﷺ داواى كردنه‌وه‌ى دەرگاى کرد، گوترا: ئەوه كىيه؟ گوتى: جبريلم، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه‌ممەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، دەرگامان بۆ كرايه‌وه، لەوئى (مووسا)م بينى، بەخىرى هينام و دوعاى چاكى بۆ كردم.

دواىى بەرزكراينه‌وه بەرەو ئاسمانى حەوتەم، جبريل ﷺ داواى كردنه‌وه‌ى دەرگاى کرد، گوترا: تۆ كىي؟ گوتى: جبريلم، گوترا: كىت لەگەڵدايه؟ گوتى: موحه‌ممەد، گوترا: بەدواى دا ئىردراوه؟ گوتى: بەدواى دا ئىردراوه، دەرگامان بۆ كرايه‌وه، لەوئى (ئىبراهيم)م بينى، كە پشتى بە (بيت المعمور)ه‌وه دابوو، (بيت المعمور)م بينى كە هەموو پوژى

حەفتا ھەزار (۷۰۰۰) فریشتە دەچوونە ئیوی و، جاریکی دیکە ئەو حەفتا ھەزار فریشتە یە نەدەچوونەو نیوی، {واتە: فریشتەکان زۆر زۆرن، ئەو (بیت المعمور) ەش لە ئاسمانەو شوێنێکی زۆر موبارەك و پیرۆزە، پەرستگای فریشتەکانە} ^(۱)، دوایی میان برد بەرەو درەختی کۆتایی (سدرە المنتهی)، کە گەلایەکانی وەك گۆیی فیلەکان وا بوون، {واتە: گەلایەکانی زۆر گەورە بوون}، ھەرۆھەا میوەکە ی وەك گۆزەو کووپە ی گەورە وابوون، کاتێک بە فەرمانی خوا ئەو دەیپۆشی کە دایپۆشی، {وەك ئایەتە کەش دەفەرموێ: ﴿إِنَّ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى﴾} ئەو درەختە، گۆرا بەجۆریك کە هیچ کام لە دروستکراوانی خوا لەبەر جوانیی ناتوانن وەسفی بکەن.

ئەنجا خوا ﷻ سەروشی بۆ کردم ئەو ی کە بۆی سەروش کردم، پەنجا نوێژی لەسەر فەرەز کردم لە ھەر شەو و پۆژێکدا.

دوایی دابەزیم ھەتا گەیشتمە مووسا {واتە: لە ئاسمانی شەشەم}، گوێ: پەرۆردگارت چی لەسەر ئۆممەتە کەت پێویست کرد؟ گوتم: پەنجا نوێژ، گوێ: بگەرێوێ بۆ لای پەرۆردگارت و داوای لێ بکە بۆت سووك بکات، چونکە ئۆممەتە کەت ناتوانن ئەو پەنجا نوێژە ئەنجام بدەن، من ئەزموونم لە گەل بەنی ئیسرائیلدا ھە یەو، جەرباندوومن {دوایی باسی دەکەین، کە زیاتر مەبەستی پێ چییە؟} {پێغەمبەر ﷺ} فەرمووی: گەر پامەوێ بۆ لای پەرۆردگارم، گوتم: ئە ی پەرۆردگارم! ئەرك لەسەر ئۆممەتە کەم سووك بکە، ئەویش پێنج نوێژی لێ کەم کردنەوێ {لەو پەنجا نوێژە}، دووبارە گەر پامەوێ {لەسەرەوێرا} بۆ لای مووسا، گوتم: خوا پێنج نوێژی لەسەر سووك کردووم، مووسا گوێ؟ ئۆممەتە کەت ئەوێان لە توانادا نیە، بگەرێوێ بۆ لای پەرۆردگارت، داوای سووك کردنی لێبکە، فەرمووی: بەو شیوێە من لە ئیوان پەرۆردگارم ﷻ و لە ئیوان مووسادا ﷻ دەھاتم و دەچووم، {خوای میھرەبان پێنج پێنج نوێژەکانی دابەزاندوێ}، ھەتا خوای (خوا) فەرمووی: ئە ی موحەممەد! ئەوانە پێنج نوێژن لە ھەر شەو و پۆژێکدا، ھەر نوێژیك بە دە (۱۰) نوێژە، ئەوێ دەکاتە پەنجا نوێژ، ھەرۆھەا ھەر کەسیك ویستی چاکە یەك بکات و، نەیکرد، چاکە یەکی بۆ دەنووسری و، ئەگەر کردی، دە (۱۰) چاکە ی بۆ دەنووسری و، ھەر کەسیك ویستی خراپە یەك بکات و، نەیکرد، ھێچی بۆ نانووسری و، ئەگەر کردی، یەك خراپە ی بۆ دەنووسری.

(۱) ئەمە ھەر لە خودی فەرماشتە کەوێ دیارە، بۆ یەش زانیان گووتوویانە: (البیت المعمور) - کە لەسوورەتی (الطور) یش دا ناوی ھاتوێ - کەعبە ی فریشتەکانە.

فەرمووی: دوایی دابەزیم بۆ لای مووسا عليه السلام ھەوالم پێدا، گوێ: بگەرێو ھەو لای پەرورەدگارت داوای لێکە بۆت سووک بکات، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەو ھەندە گەر ھەو ھەو لای خوا تاكو شەرمم لێکرد {چی دیکە ناگەرێمەو}.

دەلێن: بێگومان خوا ﷻ ھەر لە ئەزەلدا، پێنج نوێژی دیاری کردوون، بەلام:

(١) - بە پەنج (٥٠) ھەوێ پێداو، تاكو بزانی ئەو پێنج نوێژە یەك بە دە (١٠) ن و خێری پەنجا نوێژیان ھەیە.

(٢) - ھەروەھا بۆ ئەو ھەش کە قەدر و حورمەتی پێغەمبەری خوا ﷺ دەر بکەوێ، کە خوا چەندە لەلای بەرێزو بە حورمەتە، لەسەر داوای ئەو لەسەر ئۆممەتە کە ی سووک کردو.

(٣) - لەو لاشەو ھەو پلەو پایە ی مووساش عليه السلام، دەر بکەوێ.

(٤) - ھەروەھا ئەو ھەش کە پێغەمبەران ھەموویان دلسۆزی یە کدین و دلسۆزی ئۆممەتەکانی یە کدین.

لێرە پرسیارێک دیتە پێش: ئایا مووسا عليه السلام کە بە دنیاییەو ھەو پلەو پایە ی پێغەمبەری خاتەم لە ھەموو سا بەرزترە، یانی چی، لێرە دا بۆتە چاوساگی پێغەمبەری خوا ﷻ، بۆتە ئامۆژگاریکاری؟ کە ھەندیک کەس توانج لەم فەرماشتە دەدەن و دەلێن: ئەو ھەو ئیسرائیلیاتی جوولە کە کانە، چونکە ئەو ھەو مەدحی مووسای تێدا یە، کە ھەلێژێردراو ھەو ھەو موحەممەددا ﷺ و بۆتە مامۆستاو ئامۆژگاریکاری؟

دەلێن: ھێچ پێویست بەو ھەو ناکات و دروست و پەواش نیە: توانج لە فەرماشتێک بەدەین، کە لە ھەموو کتێبەکانی سوننەت دا ھاتبێ، چونکە ھیکمەتی ئەو ھەو کە پێغەمبەری خاتەم لە پێنمایە ی مووسا عليه السلام بە ھەرمەند ھەو، مووسا بۆ خۆی پوونی کردۆتەو، کە گوتوویەتی: (فَإِنِّي قَدْ بَلَوْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَخَبَرْتُهُمْ)، واتە: من ئەزموونم لەگەڵ نەو ھەو ئیسرائیل دا ھەو ھەو، لێیان شارەزەم! ئەو کاتەش کە موحەممەد ﷺ چوو بۆ ئەو سەفەرە، جاری ئەو ھەو بەرێو ھەو ھەو کۆمەڵگاو دەوڵەتی نەو ھەو ھەو سەرشان و، ئەو ئەزموونە ی نەو ھەو، ئەو شارەزاییە ی نەو ھەو، بەلام مووسا عليه السلام پێشتر ئەزموونی بەرێو ھەو کۆمەڵگای بەنی ئیسرائیلی ھەو ھەو، ئنجا مووسا کە (مفضل) ھەو، و موحەممەد کە (أفضل) ھەو، سەر نیە کە مووسا عليه السلام زانیاریەکی لە لای و، موحەممەد ﷺ لە لای نەو ھەو، چونکە نەو مووسا، بەلکو (الحباب ابن المنذر) لە جەنگی بەدردا پێشنیار بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات و، لێشی وەر دەگرێ، ھەروەھا چەند جاری دیکە، ھاو لەن پێشنیار بۆ پێغەمبەر ﷺ دەکەن، یان

له شتێك ئاگاداری دەكەنەوه، كه ئەو لێی شارەزا نیه و، لێشیان وەردهگری، چ جایی
پێغه مبه‌رێکی پایە بەرزێ وهك موسا عليه السلام.

سێ مه‌سه‌له‌ی گ‌رنگی په‌یوه‌ست به‌ شه‌ورۆیی و به‌رزبوونه‌وه‌وه

پێش ئەوه‌ی بچینه‌ سه‌ر ب‌رگه‌ی پێنجه‌م و کو‌تایی شه‌ورۆیی و به‌رز بوونه‌وه‌ی
پێغه مبه‌ر عليه السلام، باسکردنی سێ مه‌سه‌له‌ی گ‌رنگ به‌پێویست ده‌زانی:

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م: وه‌سف‌ی (بیت المقدس):

پێغه مبه‌ر عليه السلام دوا‌ی ئەوه‌ی ئەو شه‌وه‌ ئەو سه‌فه‌ره‌ ده‌کات، بۆ به‌یانی باسی شه‌ورۆیه‌که‌ی
خۆی ده‌کات، ئنجا دوا‌ی گ‌یرانه‌وه‌ی باسی سه‌فه‌ره‌که‌ی، کافره‌کانی قورهب‌یش به‌ حیسابی خۆیان
که‌ره‌سته‌یه‌کی پ‌رو پاگه‌نده‌ی خراپیان له‌ دژی پێغه مبه‌ر عليه السلام ده‌سته‌ده‌کو‌ی، هه‌تا له‌ هه‌ندی
شوێنه‌واراندا هاتوه‌: هه‌ندی له‌ هاوه‌لانی‌ش که‌ ئیمان‌یان دامه‌زراو نه‌بووه‌، هه‌لگه‌راونه‌وه
له‌ به‌ر ئەوه‌ی شته‌که‌یان له‌ عه‌قله‌وه‌ نه‌چوو، له‌و باره‌وه‌ش ئەم فه‌رمووده‌یه‌ هه‌یه، که
روونی ده‌کاته‌وه‌ چۆن خوا‌ی به‌ به‌زه‌یی و مبه‌ره‌بان دوا‌ی ئەوه‌ی کافره‌کان له‌ باره‌ی (بیت
القدس) وه‌ پرسیاری لێ ده‌که‌ن بۆ سه‌غله‌تکردنی - گوايه‌ پاست ناکات و ئەو شه‌ورۆیه‌ی
نه‌کردوه - باش ده‌فریای پێغه مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌و‌ی:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ،
قُمْتُ فِي الْحِجْرِ، فَجَلَا اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَطَفِقْتُ أَخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَيْهِ} (أَخْرَجَهُ
الْبُخَارِيُّ: ٣٨٨٦ و ٤٧١٠).

هه‌روه‌ها موسلیمیش ه‌یناویه‌تی، به‌ ب‌یژه‌ی: {لَمَّا كَذَّبَنِي قُرَيْشٌ، قُمْتُ فِي الْحِجْرِ فَجَلَا
اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَطَفِقْتُ أَخْبِرُهُمْ عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَيْهِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٢٧، وَالتِّرْمِذِيُّ:
٣١٣٣).

واته‌: جابیری کو‌ری عه‌بدو‌ل‌لا (خوا له‌ خۆی و با‌ی پازی ب‌ی)، ده‌ل‌ی: گو‌یم له‌
پێغه مبه‌ری خوا بوو عليه السلام ده‌یفه‌رموو: کاتی قورهب‌یش، میان به‌ درۆ دانا (دوا‌ی ئەوه‌ی ئەو
شه‌ورۆیه‌ی بۆ گ‌یراونه‌وه‌) هه‌ل‌سام له‌ (حیجر) دا {پارامه‌وه‌} حیج‌ریش ئەو پار‌دۆکه‌یه‌ که‌

له نيزيك كه عبه وهيه، قوره يشيه كانيش له وى بوون له نيزيكى، خواش (بيت المقدس) پيشان دام و بوى دهرخستم {تهوانيش دياره له دهورى بوون}، منيش ههوالم پیده دان دهربارهى نيشانه كانى (بيت المقدس) و شوينه واره كانى و، ته ماشام ده كرد، واته: ته ماشای تهو شارو شوينه واره م ده كرد كه من سه فهرم بوى كردوه و، تهوانيش ده يانگوت نه چوو، دهمگوت: فلان شوینی ئاوايه و فلان شوینی ئاوايه و..... هتد.

مه سه له ی دووهم: نوێژکردنی پیغه مبهری خوا ﷺ به پیغه مبهران:

كه ته مېش موسليم به ژماره (٤٢٩) هیناويه تی له: (باب صلاة النبي بالأنبياء) پیغه مبهەر له درێژه ی فهرموده كه دا ده فهرموى:

{...وَقَدْ رَأَيْتَنِي فِي جَمَاعَةٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَإِذَا مُوسَى قَائِمٌ يُصَلِّي، فَإِذَا رَجُلٌ صَرَبٌ جَعْدٌ، كَأَنَّهُ مِنْ رَجَالِ شَنْوَةِ، وَإِذَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عليه السلام قَائِمٌ يُصَلِّي، أَقْرَبُ النَّاسِ بِهٍ شَبَهًا: عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ الثَّقَفِيُّ، وَإِذَا إِبْرَاهِيمُ عليه السلام قَائِمٌ يُصَلِّي أَشَبَهُ النَّاسِ بِهٍ صَاحِبُكُمْ «يَعْنِي نَفْسَهُ» فَحَانَتْ الصَّلَاةُ فَأَمَمْتُهُمْ، فَلَمَّا قَرَعْتُ مِنَ الصَّلَاةِ، قَالَ قَاتِلٌ: يَا مُحَمَّدُ! هَذَا مَالِكٌ صَاحِبُ النَّارِ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، فَأَلْتَفْتُ إِلَيْهِ، فَبَدَأَنِي بِالسَّلَامِ}.

واته: خوّمم بینى له نیو کوّمه ئیک له پیغه مبهراندا، {ئنجایا هه موویان بوون، یان ته نیا هه ندیکیان بوون؟ لیڤه دا به پیی پوآله تی فهرموده كه ده رده كه وى كه ته وانه كه ناوی هیناون، ته نیا ته وان بوون، یاخود هه موویان بوون، به لām تهو ته نیا ناوی هه ندیکیان هیناوه، كه دیمهن و شیوه یان له بیر ماوه} مووسام بینى نوێژی ده كردو ده پارایه وهو په رستش بۆ خوا ده كرد، {نازانین چۆن بووه؟ چونكه وشه ی (صلاة) له زمانى عه ره بییدا، به مانای نوێژ و به مانای پارانه وهش دى، به ندایه تی ده كرد،} پیاویك بوو قژی لوول بوو {كه له گهت بوو} وهك پیاوانى هۆزى شه نووته، عیسا شم بینى (عیسای كورى مەریم عليه السلام)، راوه ستا بوو ده پارایه وه و به ندایه تی بۆ خوا ته نجام ددها، نزیكترین كهس كه وى بیچى: عوپروه ی كورى مه سعوودى سه قه فیه بوو، هه روه ها ئیبرا هیم بینى عليه السلام، ته ویش راوه ستا بوو ده پارایه وه و به ندایه تی بۆ خوا ده كرد، كه سیك كه له هه موو كهس زیاتر پیتی بیچى هاوه له كه ی خو تانه، (واته: خوّم، پیغه مبهەر (محمد عليه السلام))، ئنجا كاتی نوێژ هات و پیش نوێژییم بۆ كردن، كاتى له نوێژ ته واو بووم، یه كيك گوتی: ته ی موحه ممه د عليه السلام ته وه (مالیک) سه ره پهرشتیاری ئاگرى دۆزه خه سه لامى لى بكه، ئاوړم لی دایه وه، تهو سلاوى له من كرد.

مەسەلەى سێیەم: ئایا پیڤخەمبەر ﷺ خۆى بەرزى بینووه لهو سه‌فه‌ره‌یدا، یان نا؟!

له‌و باره‌وه‌ را‌جیایى هه‌یه‌ له‌ نێوان زانیاندا، تێمه‌ چه‌ند ده‌قیك له‌و باره‌وه‌ دێنین، هه‌لبه‌ته‌ وا باوه‌ كه‌ عه‌بدوللای كورێ عه‌به‌باس (خوا له‌ خۆى و با‌ی پا‌زى بێ)، پا‌ی وا‌یه‌ كه‌ پیڤخەمبەر ﷺ خۆى په‌روه‌ردگارى له‌ شه‌وى به‌رزبوونه‌وه‌دا، بینووه‌! به‌لام هاوه‌لانی دیکه‌ (خوا لیان پا‌زى بێ)، را‌یان وا‌یه‌ كه‌ پیڤخەمبەر ﷺ خۆى په‌روه‌ردگارى به‌ چاوى سه‌ر نه‌بینووه‌، له‌ شه‌وى به‌رزبوونه‌وه‌دا، به‌لكو به‌ چاوى عه‌قل و دلى بینوویه‌تی، كه‌ دوا‌یى له‌ عه‌بدوللای كورێ عه‌به‌باسیسه‌وه‌ دێنین، كه‌ ته‌ویش با‌س له‌وه‌ ده‌كات كه‌: به‌ چاوى عه‌قل و دلى بینوویه‌تی، با له‌و باره‌وه‌ ته‌ماشای ته‌و ده‌قانه‌ بکه‌ین:

فه‌رمووده‌ى یه‌كه‌م: { عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ: «نُورٌ أَنَّى أَرَاهُ» } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢١٤٢٩، وَمُسْلِمٌ: ٤٤٢، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٨٢، وَقَالَ: حَسَنٌ، وَابْنُ حِبَّانَ: ٥٨).

واته‌: عه‌بدوللای كورێ شه‌قیق ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ ته‌بوو زه‌ره‌وه‌ ﷺ، گوتوویه‌تی: پرسیارم له‌ پیڤخەمبەرى خوا ﷺ كرد، ئایا په‌روه‌ردگارى خۆت بینى؟ (واته‌: له‌ شه‌وى شه‌وپۆ و به‌رزبوونه‌وه‌دا)، ته‌ویش فه‌رمووی: رووناکیه‌، چۆنى بینم؟ (واته‌: ناتوانم بینم).

فه‌رمووده‌ى دووه‌م: { عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: لَوْ رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: عَنْ أَيِّ شَيْءٍ كُنْتَ تَسْأَلُهُ؟ قَالَ: كُنْتُ أَسْأَلُهُ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ أَبُو ذَرٍّ: قَدْ سَأَلْتُ فَقَالَ: «رَأَيْتُ نُورًا» } (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٤٣).

واته‌: عه‌بدوللای كورێ شه‌قیق: (كه‌ یه‌كێكه‌ له‌ زانیانی تابعین، واته‌: ته‌و جیله‌ى كه‌ له‌ دوا‌ى هاوه‌لانه‌وه‌ هاتوون)، ده‌لى به‌ ته‌بو زه‌رى غیفارییم ﷺ گوت: ته‌گه‌ر پیڤخەمبەرى خوام ﷺ بینبایه‌ پرسیارم لى ده‌كرد، ته‌بوو زه‌ر ﷺ گوتى: له‌ باره‌ى چیه‌وه‌ پرسیارم لى ده‌كرد؟ گوتى: له‌و باره‌وه‌ لیم ده‌پرسى كه‌: ئایا په‌روه‌ردگارى خۆت بینووه‌؟ ته‌بوو زه‌رى غیفاریش گوتى: من له‌و باره‌وه‌ لیم پرسى، فه‌رمووی: رووناکییم بینى.

فه‌رمووده‌ى سێیه‌م: { عَنْ أَبِي مُوسَى ﷺ، قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنُغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، وَلَكِنَّهُ يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهَا لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا

انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْفِهِ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٩٦٤٩، مُسْلِمٌ: ٤٤٤، وَابْنُ مَاجَهَ: ١٩٥، وَأَبُو عَوَانَةَ: ٣٧٩، وَابْنُ جَبَّانَ: ٢٦، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي «الْأَوْسَطِ»: ٦٠٢٥).

واته: ئەبوو موسای ئەشعەریی ﷺ دەلی: پۆژیک پیڤەمبەری خوا ﷺ هەلسا له تیوماندا پینج وشە فەرموون: (پینج شتی پێ فەرمووین) فەرمووی: بێگومان خوا (ی زāl و پایه بەرز) ناخەوێ و ناخگونجی بخەوێ، تەرازوو نزم دەکات و بەرز دەکاتەوه، کردەوهی شەوێ پێش هی پۆژێ بۆ لای بەرز دەکێتەوه و، کردەوهی پۆژی پێش هی شەوێ بۆلا بەرز دەکێتەوه، پەردەکە (خوا) بریتیه له پووناکیی، « له پیاوایەتی ئەبوو بەکر - که ئەویش یەکیکه له پیاوییه کان - دەفەرموێ: پەردەکە بریتیه له ئاگر»، ئەگەر لایبەت، پڕشنگەکانی پووی (خوای پەرودەرگار) هەرچی بەدی بکات، له دروستکراوهکانی هەمووی دەسووتێ. {واته: ئەگەر ئەو پەردەیهی که خۆی پووناکییه، یاخود ئاگر، خوا لایبەت، بە پڕشنگەکانی پووی خوا ﷺ هەموو دروستکراوهکان له بەین دەچن}.

ئەجلا لێرەوه بۆمان دەردەکەوێ که پیڤەمبەر ﷺ فەرموویهتی: (رَأَيْتُ نُورًا)، وادیاره هەر ئەو پەردەیهی بینووه که کهوتۆته نێوان خوا ﷺ و دروستکراوهکانیهوه.

هەلبەتە ئیمە بە درێژی لهوبارهوه قسهمان کردوه، له کاتی تەفسیر کردنی سوورەتی (الأنعام) دا ئایهتی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾، بۆیه لێرەدا هەر بە کورتیی بەسەریدا پۆشیتین.

هەلویستی هاوهلان (خوا لییان رازی بێ) لهوبارهوه:

لهو بارهوه له سه حیحی موسلیم دا: (باب: معنی قول الله عز وجل ولقد رآه نزلة أخرى، وهل رأى النبي ﷺ ربّه ليلة الإسراء؟) باسی مانای قسهی خوای پەرودەرگار: (ولقد رآه نزلة أخرى)، واته: جاریکی دیکهش بینوویهتی، که ئایا پیڤەمبەر ﷺ پەرودەرگاری خۆی بینووه له شەوی شەوڕۆیی دا، یان نا؟ چەند دەقیك دینێ، که ئیمەش هەندیکیان دینین:

١- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ (١٣) قَالَ: رَأَى جِبْرِيلَ!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٣٤).

واته: ئەبوو هورەیره خوا لێی رازیی له بارە ئایهتی: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ (١٣) واته: جاریکی دیکهش بینێ، دەلی: جبریلی بینێ.

۲- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَاهُ بِقَلْبِهِ!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ٤٣٥).

واته: ئیبنو عبباس خوا لییان رازی بئی دەلی (رای) واته: مەبەست پێی خواى پەرورەدگارە، بەلام بە دلی بینویەتی.

۳- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ ۱۱ ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ۱۲ ﴿قَالَ: رَأَى بِفُؤَادِهِ مَرَّتَيْنِ!﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ٤٣٦).

ئیبنو عبباس خوا لییان رازی بئی دەلی: (کە دەفەرموی: عەقل و دلی بە هەلە دا نەچوو لەوەدا کە بینى و، جارىکی دیکەش بینى)، لەو بارەووە گوتویەتی: بە دلی، دوو جارەان بینى.

۴- {عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: هَلْ رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ؟ فَقَالَتْ: سُبْحَانَ اللَّهِ؟! لَقَدْ قَفَّ شَعْرِي لِمَا قُلْتُ!!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ٤٤٠).

واته: مەسرووق کە یەکیکە لە زانیانی تابعیین (واته: جیلی دواى هاوەلان)، دەلی: پرسیارم لە عائیشە کرد خوا لێی رازی بئی، ئایا موحەممەد ﷺ پەرورەدگاری خۆی بینووە؟ گوتی: پاکیی بو خوا، (واته: شتیکی سەیرت گوت!)، بە هۆی ئەوەوە کە گوتت موووە کانم وەستان!! (وەك چۆن لە کوردەوارییدا یەکیک بە یەکیک دەلی: مووم گرژبوون!)، واته: شتیکی زۆر گەورەت گوت، واته: پیغەمبەر ﷺ خواى پەرورەدگاری نەبینووە بە چاوی سەر.

۵- {عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَأَيَّنَ قَوْلُهُ: ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ ۸ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ۹ ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ۱۰ ﴿النجم﴾، قَالَتْ: إِنَّمَا ذَاكَ جَبْرِيلُ كَانَ يَأْتِيهِ فِي صُورَةِ الرِّجَالِ، وَإِنَّهُ أَتَاهُ فِي هَذِهِ الْمَرَّةِ فِي صُورَتِهِ الَّتِي هِيَ صُورَتُهُ، فَسَدَّ الْأَفْقُ!} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ٤٤١).

واته: مەسرووق دەلی: بە عائیشەم گوت ﷺ (کە نکوولی لەوە کرد: پیغەمبەر ﷺ لە شەوی شەوڕۆیی دا خواى پەرورەدگاری بینیی)، گوتم: ئەدی فەرماشتی خوا کە دەفەرموی: ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ ۸ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ۹ ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ۱۰ ﴿النجم﴾، واته: دواى ئەوە شوڕ بوو، تاكو وەك دوو کەوانەى لى هات، یاخود کەمترین، ئنجا ئەوەی بە بەندەى خۆی راگەیاندا، کە بوى سروش کرد، مەسرووق دەلی: ئەدی ئەوە لە کوێیە؟ (مەسرووق وای لى حالى بوو کە ئەوە مەبەست پێی خواى پەرورەدگارە، کە لە پیغەمبەر ﷺ نزیک بوو ئەوە)، (عائشە) خوا لێی رازی بئی گوتی:

ئەو مەبەست پێی جبریلە، پێشتر جبریل لە شیوەی پیاواندا دەهاته لای پێغمبەر ﷺ، بەلام ئەو جارە لەسەر شیوەی راستەقینەیی خۆی بینی، کە ئاسۆی هەموو پر کرد بوو. هەروەها لە دەقیکی راست دا هاتو، کە جبریل شەش سەد بۆی هەیە^(۱).

(۱) {عن الشيباني قال: سألت زر بن حبیش: عن هذه الآية: (لقد رأى من آيات ربه الكبرى) قال: قال عبد الله: رأى جبريل في صورته له ست مئة جناح} أخرجه ابن حبان: ٦٤٢٧، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

ئىنا ئايا ئەو سەفەرە مووبارەكە بە رووح و بە جەستە بوو، ياخود تەنيا بە رووح؟ ھەرۈھە ئايا لە كاتى بىدارييدا بوو؟ ياخود لە كاتى خەودا بوو؟

لەو بارەو زانايان زۆر قسەيان كىردو، بەلام بە گشتى دەتوانىن قسەكانيان بىكەين بە سى پاي گشتى:

پاي يەكەم: گوتوويانە رووح و جەستەو بوو، لە كاتى بىدارييدا بوو، ھەم شەوپرۆ ھەم بەرزبوونەو كەش، ئەمە قسەى زۆربەى زۆرى زانايانە.

پاي دووھەم: دەئىن: ھەتا شام بە رووح و جەستەو بوو، لەوئى بەولاو، تەنيا بە رووح بوو، بەلام رووحەكەى لە كاتى بىدارييدا، نەك لە نووستن و خەون دا.

پاي سىيەم: دەئىن: ئەو شەوپرۆ بەرزبوونەو، ھەمووى لە حالەتى خەوندا بوو و تەنھا بە رووح بوو، كە ئەمە پالداو تە لاي عايشەو موغايەو ھەسەنى بەصرایى و ئىبنو ئىسحاق، ھەلبەتە جارى وایە پايەك پال دەدرىتە لاي يەكەك لە ھاوئلان، يان يەكەك لە تابىعین، كە پەنگە ھەمان كەس پاي دىكەشى ھەبى.

بەلام ئەو پايەى كە ئىمە پىمان راسترەو پىمان بەلگەدارترە، ھەر پاي يەكەمە و، زۆربەى ھەر زۆرى زانايان پايان وایە: كە پىغەمبەر ﷺ بە رووح و جەستەو لە مزگەوتى ھەرپامەو، لە مەككە، لە كاتىكى كەمى شەوئىكدا، شەوپرۆي پىكراو و سەفەرى پىكراو، سەرەتا بۆ (بيت المقدس) لە شام و، دواتر لەوئىشەو بەرزكراو تەو بۆ ئاسمانەكان، دەتوانىن زۆر بەلگان لەو بارەو بىننەو، كە زۆرىك كە زانايانىش ئاماژەيان بە ھەموو، ياخود بەشەك لەو بەلگانە كىردو^(۱):

(۱) بۆ وئە:

۱ - (أضواء البيان) (الشنقيطي).

۲ - (التحرير والتنوير) (محمد الطاهر بن عاشور).

۳ - (الطبري).

۴ - (الشوكاني).

۵ - (ابن كثير).

۶ - (فخرالدين الرازي).

ھەموويان كەم و زۆر ئەو بەلگانە دىنن، بەلام ئەو بەلگانەى كە من دەيانھىم، پىم وایە كۆى ھەموو ئەو بەلگانەى، كە دەگونجىن پكرىنە سەلمىنەرى ئەو كە پىغەمبەرى خوا ﷺ بە جەستەو رووحەو، ئەو سەفەرەى كىردو و لە حالەتى بىداريىشدا بوو.

بەلگەى يەكەم: خوا دەفەرموى: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾، واتە: پاکیى بۆ ئەو خوايەى كە شەورپۆى بە بەندەكەى خۆى كرد.

ئىنا وشەى (عبد) یش چەمك و واتايەكەى بریتىە لە كۆى پرووح و جەستە، ئەگەرنا خوا دەیفەرموو: (بروح عبده)، بەلام بەندە (عبد) كۆى پرووح و جەستەىە و بە ھەردووکیان دەگوترى: بەندە و مروّف، ئەگەرنا پرووحەكەى، ھەر پرووحى پى دەگوترى و، جەستەكەشى تەنیا جەستەى پى دەگوترى و، لە كۆى ھەردووکیان مروّف پىك دى، خواى پەرورەدگاریش بە نازناوى بەندەى خۆى (عبدە) پىغەمبەر ﷺ باسكردوہ.

بەلگەى دووہم: كە خوا دەفەرموى: ﴿سُبْحَنَ﴾، شارەزايانى زمان گوتوويانە: (وَالْتَسْبِيحُ يَكُونُ لِلْأُمُورِ الْعِظَامِ، فَلَوْ كَانَ مَنَامًا، لَمْ يَكُنْ لَهُ كَبِيرُ شَأْنٍ، حَتَّى يُتَعَجَّبَ مِنْهُ)، يانى: (سُبْحَانَ) واتە: پاك و بى خەوشى، پاك و بى خەوشە ئەو كەسەى كە شەورپۆى بە بەندەكەى خۆى كرد، ئىنا بە پاكگرتنى خواش بۆ كارى مەزن بە كاردى و، ئەگەر خەون بووايە ھىندە شتىكى گرنگ نەبوو، كە وشەى (سبحان) كە بۆ سەرسورمانە و مەبەست ئەوہىە كە خوا پاك و بى خەوشە لەوہى نەتوانى سەفەرپكى وا بە بەندەى خۆى بكات، ئىنا ئەگەر سەفەرەكە خەون بووايە، پىويستى نەدەكرد ئەو شىوازە لە دەرپرین بەكاربى.

بەلگەى سىيەم: لە سوورەتى (النجم) دا خوا دەفەرموى: ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾، واتە: (پىغەمبەرى خوا) چاوى لاى نەداو سەركىشى نەكرد، ئىنا شتىكى ئاشكرايە كە چاوى (بصر) لە ئامرازەكانى جەستەىە، يانى: لە ئامرازەكانى مروّفە، لە ھاىكدا كە پرووحى لە جەستەى داىە، نەك تەنیا ھى پرووح بى!

بەلگەى چوارەم: كە خوا لە سوورەتى (الإسراء) دا دەفەرموى: ﴿لِزَيِّفِهِ مِنْ أَيْنُنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، واتە: (ئەو شەورپۆيەمان پىكرد) تاكو لە نىشانە گەورەكانى خۆمانى نىشان بدەين.

ھەرورەھا لە سوورەتى (النجم) دا، دەفەرموى: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾، بە دلىيائى (موحەممەد) لە نىشانە گەورەكانى پەرورەدگارى خۆى بىنين.

ئىنا بىنين بۆ چاوى، واتە: چاوى سەر، كەواتە: ديارە ئەو سەفەرەش بە جەستەو پرووحەوہ بووہ.

بەلگەى پىنجەم: لە ئايەتى ژمارە (۶۰) ى سوورەتى (الإسراء)دا، كە ئىمە خەرىكى روونکردنەوہى واتاكانىنى، خوا دەفەرموئى: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ (۶۰) واتە: ئەو بىننەى كە پىشانى تۆماندا، تەنیا تاقىکردنەوہ بوو بۆ خەلكى و، درەختى نەفرىن لىكراویش لە قورئاندا كە باس دەكەين، ئەویش تاقىکردنەوہى بۆ خەلك.

دىارە كە درەختى نەفرىنلىكراو (الشجرة الملعونة) مەبەست پىي (زقۇوم)ە، كە كافەرەكان دەيانگوت: چۆن درەخت لە نىو ئاگردا دەروئى، ھەرشىك بخرىتە نىو ئاگرەوہ دەيسووئىتى؟! نەياندەزانى كە ئەحوال و ھەل و مەرجه كانى پۆزى دوايى، جيان لە ھى دنيا.

ئىجا خوا كە لىرە دەفەرموئى: ئەو پىشاندانەى كە پىشانى تۆمان دا تاقىکردنەوہ بوو بۆ خەلكى، شايانى باسشە: وشەى: (الرؤيا)، ھەندىك لە زانايان، كەدوويانەتە بەلگە لەسەر ئەوہ كە ئەو سەفەرە خەون بوو، بەلام، نا، زانايان دەلین: (رؤيا) و (رؤية) ھەردووکیان بە مانای بىنن دین! بىنن بە چاوى سەر، بەلئى: (رؤيا)، بە مانای خەون دى، بەلام بە مانای بىننى (چاوى سەر)یش دى، ئىجا خوا كە لىرەدا دەفەرموئى: ئەو بىنن و دیمەنانەى كە پىشانى تۆمان دا، تەنیا تاقىکردنەوہ بوو بۆ خەلك، زانايان دەلین: ئەگەر شەو پۆیە كە خەون بووايە، كافەرەكانى مەككە پىي تاقى نەدەكرانەوہ، نەدەبوو بە ماىە تاقىکردنەوہ، چونكە كافەرەكان دەيانگوت: خەون بووہ بىنویەتى! ھەر كەسىك دەتوانئ بلى: خەونم بىنى چوومە ئاسمان، خەونم بىنى چوومە سەر مانگ، خەونم بىنى...، بەلام لىرەدا مەبەستى پىي: بىنن بوو بە چاوى سەر، بۆشەش بۆ خەلك بۆتە جىگای تاقىکردنەوہ، بۆيان بۆتە ھۆى ئەوہ كە لە عەقلىانەوہ نەچئ، بەلام ئەگەر خەون بووايە، لە عەقلىانەوہ دەچوو و، ھىچ كىشەو مشتومرى لەسەر دروست نەدەبوو.

بەلگەى شەشەم: ئەگەر خەون بووايە، نەدەبوو ھۆى ئەوہى قورەشىيەكان پىغەمبەر ﷺ بە درۆكار دابنن، كە ئەمە ھەر لە بەلگەى پىنجەمەوہ نزىكە، بەلام بەلگەى پىنجەم لە بەرتىشكى ئايەتى ژمارە (۶۰) ى سوورەتى (الإسراء)دا ھاتو، بەلام ئەمەيان لە سىرەى ئىبنو ھىشام و ئەو سەرچاوانەى دىكەدا كە باسى ژيانى پىغەمبەر دەكەن ﷺ ھاتو، ھەتا دەلئ: ھەندىك لەوانەى كە ئىمانيان بئ ھىز بوو ھەلگەراونەتەوہ و، لە ھەندى

شوینه وارن دا هاتوه، که نازناوی (الصديق) واته: زور به راستدانه، لهو کاتهوه بوو به نازناوی ته بووبه کر ﷺ که هه والیان پیدا گوټیان: ده زانی هاوه له که ت چی ده لئ؟ کافر کان وایان زانی که نو هه نگیان له داریکدا دوزیونه وه، ئیستا ته بووبه کر هه لده گیرنه وه، له بهر ته وهی موحه ممد ﷺ شتیک ده لئ، که له عه قلئ ته بووبه کریشه وه ناچئ! ته بووبه کر گوټی: چی ده لئ؟ گوټیان: ده لئ: دویئ شهو لیرو هه له مزگه وتی حه پامه وه سه فهرم کردوه بو شام و گه پراویشمه وه! اده بئ پیغه مبه ر ﷺ باسی به رزبوونه وه ((عروج)) که ی نه کردبئ، یاخود قوره یشیه کان هه ر ته وه نده یان به کافی زانیئ، که په خنه ی لیبرن، که به یه که شهو له مه ککه وه بچئ بو شام! ته بووبه کر ﷺ گوټی: ئنجا ته وه چییه! من پړوا ده که م به وه، که له یه که چرکه دا، جبریل له سه رووی حه وت ئاسمانانه وه، هه والئ بو بینئ! ته وه ش ئاساییه: {فَإِنِّي أَشْهَدُ إِنَّكَ قَالَ ذَلِكَ لَقَدْ صَدَقَ} (أُخْرِجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي الْمُصَنَّفِ: ۹۷۱۹).

واته: من شایه دیی ده ده م، ته گهر ته وهی گوټی، راستی فهرمووه.

ده لئین: لیرو هه نازناوی (الصديق) واته: به راستدانه (یان: راستگو) به گه وره مان ته بوو به کر درا، که هه رچی پیغه مبه ر ﷺ فهرمووبای، به راستی داده نا، هه لویسته که شی زور راست و ژیرانه بووه، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ هیچ شتیک نافهرموئ، وانه بئ.

به لگه ی حه وته م: له فهرمایشته که دا هاتوه که: سواری ناژه لیک بووه به ناوی (بوراق)، دیاره سوار بوونیش بو جه سته یه، ته گهرنا پرووح پیویستی به ئامپازی ماددی نیه بو گواستنه وه، به به لگه ی ته وه که ئینسان له خه ودا خه ون به به هه شته وه ده بینئ، خه ون به دوزه خه وه ده بینئ، خه ون به قیامه ته وه ده بینئ، خه ون بهو سه ری دنیا وه ده بینئ! به لئ خه ون کاری پرووحه، پیویستی به ئامپاز نیه ته و پرووحه بگوازیته وه و پیی بیت و بچئ، به لکو وایده چئ که پرووح نه که له ژیر هه یمه نه ی شوین دا نیه، به لکو له ژیر هه یمه نه ی کاتیش دا نیه، چونکه له چرکه یه کدا خه ونیک ده بینئ که زور دریژه و په نگه کات هه ر نه خایه نئ.

به لگه ی هه شته م: لهو باره وه فهرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ زور هاتوون، بویه ئیمه ناگونجئ هه ر له خو مانه وه ته و فهرمایشتانه ی پیغه مبه ر ﷺ که گه وره پیاوایی راست بیژ و متمان ه پیکراوی وه که بوخاریی و موسلیم و تیرموذیی و نه سسائی و ته بوو داوود و ئین ماجه و ته حمده، گیراویاننه وه، که ته وانیش له خه لکی متمان ه پیکراوو، ته وانیش له خه لکی

متمانە پیکراوو، ئەوانیش لە ھاوێلان و، ئەوانیش لە پیغەمبەری خوا ﷺ بیستووین، ئیمە بێن ھەر لە خۆمانەو نیشانە پرسیار بخەینە سەریان، یان بە جوریک مانا و تەئویلیان بکەین، کە لە نیوەرۆک خالی بنەو، ئەو شتیکی زۆر بێ جیە.

ھەلبەتە رایەکە دیكەش چەند بەلگەیکە دینەو، یەکیان ئەو یە کە: لە ھەندێ لە بیژەکاندا پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: دواوی لە خەو بیدار بوومەو: (ثُمَّ اسْتَيْقَظْتُ مِنَ النَّوْمِ)، واتە: باسی شەوڕۆ و بەرزبوونەو کە داکات، دواوی باسی بیداربوونەو کە داکات! بەلام لە ئەگەری راست بوونی ئەو پیاوێتەدا کە ئەو رستەییە تیدا ھاتو، دەڵێن: دەگونجی ئەو سەفەرە پیغەمبەر ﷺ وەک چۆن لە سالی ھەوتەمدا کە پێی دەگوتری: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ)، پیغەمبەر ﷺ چوو تێو مژگەوتی ھەرامەو، بەلام لە سالی شەشەمدا خەونی بینییو، کە دەچیتە تێو مژگەوتەو خۆی و ھاوێلەکانی، واتە: دوا ئەو یە کە کۆچی کردبوو لە مەککەو بۆ مەدینە، نەچوو بۆ مەککەو مژگەوتی ھەرام و چوار دەوری کەعبە، ئنجا خەونی بینی کە خۆی و ھاوێلانی، دەچنە تێو مژگەوتی ھەرام و تەواف بە دەوری کەعبەدا دەکەن، بەلام ئەو سالی کە خەونە کە بینییو نەھاتە دی و سالی دواوی ھاتە دی، ئنجا وەک چۆن ئەو مەسەلەیان کە سالی پێشی خەونی دیبوو، بەلام سالی دواتر ھاتە دی شەوڕۆ و بەرزبوونەو کەش دەگونجی، پیغەمبەر ﷺ پێشتر بە خەون بینییتی و، دواوی بە کردەو ھاتیە دی، وەک لە سوورەتی (الفتح) ئایەتی (۲۷)دا، خۆی پەرورەدگار دەفەرموی: **لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ**، واتە: خوا ﷻ خەونی پیغەمبەرە کە ی راست ھینایە دی، ئەگەر خوا بیەوی: بە دلنایی دەچنە تێو مژگەوتی ھەرامەو، بە دلنایی و ھیمنییەو.

کە دوایش ئەو بوو، خەونە کە ھاتە دی، بەلام لە سالی داھاتوودا.

کەواتە: دەگونجی ئەو شەوڕۆ و بەرزبوونەو یەش، پێشی خۆی پەرورەدگار بە خەون نیشانی پیغەمبەری ﷻ دابی، وەک زەمینە سازییە ک، دوایش بە کردەو سەفەرە کە کرد بێ.

کۆتا قسە لەوبارەو ئەو چەند قسە یە (ابن کثیر) ھو دینین، کە لە تەفسیرە کە خۆیدا بە تایبەتی لە خولاصە تەفسیرە کە: (المصباح المنير في تهذيب تفسیر ابن کثیر)^(۱) دا دەلێ: (وَالْحَقُّ أَنَّهُ ﷺ أُسْرِيَ بِهِ (يَقْظَةً) لَا (مَنَامًا) مِنْ مَكَّةَ إِلَى بَيْتِ الْمُقَدَّسِ رَاكِبًا عَلَى الْبُرَاقِ، فَلَمَّا انْتَهَى إِلَى بَابِ الْمَسْجِدِ رَبَطَ الدَّابَّةَ عِنْدَ الْبَابِ، وَدَخَلَ فَصَلَّى

فِي قِبْلَتِهِ تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أَتَى بِالْمُعْرَاجِ وَهُوَ كَالسَّلَامِ ذُو دَرَجٍ يُرْقَى فِيهَا فَصَعِدَ فِيهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، ثُمَّ إِلَى بَقِيَّةِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، فَتَلَقَّاهُ مِنْ كُلِّ سَّمَاءٍ مُقْرَّبُوهَا، وَسَلَّمَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ فِي السَّمَاوَاتِ بِحَسَبِ مَنَازِلِهِمْ وَدَرَجَاتِهِمْ).

واتە: راست و هەق ئەوەیە کە پێغەمبەری خوا ﷺ سەفەری شەوی پێکراوە بە بێداریی و، لە کاتی خەوو لە خەوندانەبوو، بە لکو بیدار بوو، لە مەککەووە بۆ (بیت المقدس)، سواری بوراق بوو و کاتێک گەشتۆتە لای دەرگای مزگەوتە کە، ئەو ئازەلە ی کە پێی بوو، لە لای دەرگا کە بەستوووەتەو، دوا یی چۆتە ئێو مزگەوتە کەو لە شوینی پرووگە کە ی، دوو پرکاتی سلاوی مزگەوتی کردوون، دوا یی (معراج) یان بۆ هیناوە، کە وە ک قادرمە و پەیزە یە کە، پلیکانە ی پێو، لەو یو سەرکەوتوو بەرەو ئاسمانی یە کە م، دوا یی بۆ حەوت ئاسمانە کان و، لە هەر ئاسمانێکدا فریشتە زۆر نزیکە کانی پێشوازیان لێکردووە، سلاوی لەو پێغەمبەرە کە کردووە کە لەو ئاسمانانە دا بوون، هەر کامیان بە گوێرە ی پێگەو پلە ی خۆ ی.

ئە مە پوختە یە ک بوو دەر بارە ی شەو پۆ یی و بەرز بوونەو ی پێغەمبەری خاتە م مو حە مە د ﷺ، هەر چەندە ئە م بابە تە دە گونجی قسە ی زۆر زیاتری لە سەر بکری، بە تاییە ت لەو بارە وە کە ئایا چۆن پێغەمبەر ﷺ ئە گەر بەرز بوو بێتەو بۆ سەر ووی حەوت ئاسمانە کان، ئیستا بە پێی زانستی گەردوونی تازە، زانراوە کە تیشک لە چرکە یە کدا سی سە د هە زار (۳۰۰۰۰۰) کیلۆمە تر دە بری، مانگ کە (۳۶۰) تا کو (۳۸۰) هە زار کیلۆمە تر لە زەوی یە وە دوورە، بە چرکە یە ک و یە ک لە سەر چواری چرکە یە ک پرووناکی یە کە ی دە گاتە ئیمە و، خۆر (شمس) کە سە د و پەنجا ملیۆن (۱۵۰۰۰۰۰۰) کیلۆمە تر لە ئیمە وە دوورە، تیشکە کە ی بە هە شت خولە ک دە گاتە ئیمە، بە لام ئە ستێرە ی وا هە یە کە هەر لە سنووری ئاسمانی یە کە مدایە و بە ملیۆنێ ک سالی پرووناکی ی، تیشکە کە ی دە گاتە ئیمە، بە لکو هە یانە بە دە یان ملیۆن سالی تیشکی، ئنجا تیشکە کە ی دە گاتە ئیمە، کە واتە: ئە وە ی کە پێغەمبەر ﷺ سە فەری پێکردووە (بوراق) ئە گەر بە خێرای تیشکیش پۆشتی، ئنجا بە چەندان سالی ش، ناگاتە نزیکترین ئە ستێرە ش! چ جایی ئە و مە سافە دوورە ی بری بی، لە و ماوە کە مە دا؟!

وہ لأمہ کہی ئەوہ یه:

کہ ئیمہ نالیین: پیغەمبەر ﷺ ئەو سەفەرە ی کردوہ وەك سەفەریکی ئاسایی و، ناشلیین: بوراق بە خیرایی تیشك دەروات، هەلبەتە کہ باسی (بوراق) کراوہ، تەنیا بو ئەو مەسافە یە نیوان مزگەوتی حەرەم و مزگەوتی ئەقصا، واتە: لە شاری مەككەوہ بو شام، هەر ئەوہ نەدە باسی (بوراق) کراوہ، ئەگەرنا بو ئەوی دیکە، باسی (معراج) کراوہ، کہ ئامرازیکێ دیکە یەو، پیغەمبەر ﷺ پێی بەرزبۆتەوہ، بەلام هەر چۆن بێ، ئەو سەفەرە، ناگونجی وەك سەفەریکی ئاسایی بێ، چونکە:

۱- جەستە ی مروؤف تەحەممولی ئەو هەموو خیراییە ناکات و، هەپروون بە هەپروون دەبێ.

۲ - پاشان ئۆکسجین نیە بگرە هەر هەوا نیە.

۳- ئنجا تیشکە زیانبەخشەکان هەن.

کەواتە: ئەو ئامرازە کہ پیغەمبەر ﷺ پێی بەرزبۆتەوہ و سەفەرە کہ هەمووی بە موعجیزە دادەنری! شتیک کہ تاكو ئیستا مروؤف ناتوانی بە عەقل و زانستی ئاسایی دەرکی بکات، موعجیزە واتە: شتیک یاسادەر (خارق العادة)، شتیک کہ بە پێی ئەو یاسا باوانە ی کہ مروؤف دەیانزانی، بە پێی ئەوانە نیە، بەلێ موعجیزەش بە پێی هەندێ یاسای خوای پەروەردگارە، بەلام ئەو یاسایە خوا، جیا یە لەو یاسا باوانە ی کہ ئیمە دەیانزانین، ئەگەرنا ئەگەر بە پێی ئەو یاسا باوانە بێ، کہ پیغەمبەر ﷺ ئەو سەفەرە ی کردوہ، خەلکی دیکەش دەیتوانی ئەو سەفەرە بکات! بەلێ ئەو شەوڕۆییە ی پیغەمبەر، شتیک یاسادەر بوو، ئەو حالەتە ی پیغەمبەر ﷺ موعجیزە بوو، وەك چۆن گەلێک لە شتەکانی دیکەشی یاسادەر! واتە: نابێ بە پێودانگی ئەو یاسایانە ی ئیمە دەیانزانین، تەماشای بکەین، ئەگەر وا تەماشای بکەین، ئەو کاتە هیچ چارمان نیە دەبێ بلیین: سەفەرە کہ ی پیغەمبەر ﷺ ئەگەر لە مەككەوہ بو شامیش بە بوراق بوو بێ و، ئەو نەدە خیراییە دەگونجی، بەلام سەفەرە کہ ی دیکە ی بو ئاسمانەکان، بە دلنایی دەبێ بلیین: بە ڕووح بوو! کہ پایەکی ئاواش هە یە.

بەلام من پێم وایە کہ: بە ڕووح و جەستەوہ بوو، بەلام بە شیوەیەکی تایبەت، بە شیوەیەکی یاسادەر کہ ئیمە نازانین چۆنە؟

مەسەلەى دووهم:

خوا پرایگەیاندوھ: کە کتیبى بە مووسا داوھو، گێراویەتی بە ڕێنمایى بۆ گەلى بەنى ئیسرائیل، کە جگە لە خوا بریکارو سەرپەرشتیارىکی دیکە، نەگرن، ئەوانیش وەچەى ئەوانەن کە خوا لەگەڵ (نووچ) دا بە سواری کەشتیى ھەلیگرتن و دەربازى کردن، نووحیش بەندەىھەکی زۆر سوپاسگوزار بوو بۆ خوا:

خوا دەفەرموی: ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ۝٢ ذُرِّيَّتَهُ مَن حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝٣﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پینچ بەرگەدا:

(١) - ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، ھەرۆھەا کتیبمان بە مووسا ﷺ دا، پەسپۆرانی زمان گوتووینانە: (عَطَفٌ عَلَى جُمْلَةٍ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾)، واتە: وەک چۆن پاکى بۆ ئەو خواىەى کە سەفەرى شەوى بە بەندەکەى خۆى کرد، لە مزگەوتى حەرامەوہ بۆ مزگەوتى ئەقصا، بە ھەمان شێوہ: کتیبیشمان بە مووسا دا.

ئنجە (الکتاب) لێرەدا، وەک ئەوہ وایە کە خوا فەرموویەتی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاء بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلَّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝١١﴾، **الأنعام**، کە لە بەرگی پینچ (٥) ی ئەم تەفسیرەدا بە تەفصیل لە بارەىھوہ قسەمان کردوہ: کە (أل) ی سەر (الکتاب) ئەلیف و لام (أل) ی تەعریفە، بەلام بۆ (عہد) ٥، واتە: کتیبەکەمان بە مووسا دا، کە بە دلنایى بە مەبەست پێى تەوراتەو، لە زۆر شوێنى قورئاندا، تەورات بە (الکتاب) ھاتوہ، یانی: کتیبەکەى مووسا ﷺ.

(٢) - ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، کردیشمان بە ڕێ پێشاندەر و ڕێنمایى بۆ بەنى ئیسرائیل، واتە: ئەو کتیبەمان کردە ھۆکارى ئەوہ کە پێى پێ بدۆزنەوہ و، بەر پێى خۆیانى پێ ببینن و، بزائن: چۆن ژيانتيك بگوزەريئن مايهى رەزامەندى خوا بى.

۳- ﴿أَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا﴾، ئەمە خوێنراویشە تەو: (أَلَا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا) یانی: ئەهێ بهنی ئیسپرائیل! جگە لە من بریکارو سەرپەرشتیارێکی دیکە بۆ خۆتان پەیدا مەکەن، یاخود: بۆیە ئەو کتیبەمان بە مووسا دا، کە بێتە پێنمایمی بۆ بهنی ئیسپرائیل، تاکو لە جیاقی من و جگە لە من بریکارو سەرپەرشتیارێکی دیکە پەیدا نەکەن.

ئنجاکە دەفەرموی: (أَلَا) لە بنچینەدا (أَنْ لَا) یە، دەلی: (أَنْ: تَفْسِيرِيَّةٌ لِمَا تَصْمَنُهُ لَفْظُ الْكِتَابِ مِنْ مَعْنَى الْأَقْوَالِ، أَوْ (أَنْ) مَصْدَرِيَّةٌ مَجْرُورَةٌ بِلَاَمٍ مَحْذُوفَةٌ حَذْفًا مُطَرِدًا، وَالتَّقْدِيرُ آتَيْنَاهُمْ الْكِتَابَ لِئَلَّا يَتَّخِذُوا....) لە پرووی پێزمانی عەرەبییەو: ئەو (أَنْ لَا)، (أَنْ)، یان پروونکەرەو: (تفسیری) یە، لەبەر ئەوە کە وشە (الكتاب) کۆمەڵیک مانای قسان دەگرێتە خۆی، واتە: ئاوامان پێگوتبوون، یاخود (أَنْ) ی چاوگی (مصدری) یە و ژێردار کراوە بە لامیک کە هەمیشە قرتاو (حذف) دەبێ، کە ئاواي لیدیتهو: (آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ لِيَلَّا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا) کتیبمان پێدان تاكو جگە لە من سەر پەرشتیارو بریکاریکی دیکە نەگرن.

۴- ﴿ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾:

أ - (ذُرِّيَّةً) لێرەدا لەسەر (مدح و إختصاص) مەنصوبە، واتە: وهك مه‌دحکردن و تایبەتکردن، یانی: ئەهێ ئەو وەچە تایبەتەهێ لەگەڵ نووحدا هەڵمان گرتن! واتە: بە سواری کەشتییەکەهێ هەڵمان گرتن.

ب - یاخود وشە (ذرية) حاله، واتە: لە حالیکدا ئیوه وەچەهێ ئەوانەن کە لەگەڵ نووحدا هەڵمانگرتن.

ج - یاخود وشە (ذُرِّيَّةً) يُنْتَصَبُ عَلَى النَّدَاءِ بِتَقْدِيرِ النَّدَاءِ، يَعْنِي: يَا ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا، واتە: لێرەدا بانگکردن مەزەننە کراوە بۆیە مەنصوبە: هۆ وەچەهێ ئەو کەسانەهێ کە لەگەڵ نووحدا بەسواری کەشتییەکە دەربازمان کردن! ئنجاک لێرەدا مەبەست ئەوەیە: ئیوه ئەهێ بهنی ئیسپرائیل! لەوەچەهێ ئەو کەسانەن کە لەگەڵ نووحدا بە سواری کەشتییەکە دەربازمان کردن.

هەر وهك لە سوورەتی (الحاقة) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ﴾ ۱۱، ئیمە کاتیک ئاوه کە لە سنوور دەرچوو، تۆفان هەڵسا، ئیوه مان سواری پویشتوو (جاریه) کرد، واتە: ئەو کەشتییە کە بە نیو ئاودا، دەرپوێ.

۵- ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾، بێگومان نووح بەندەیهکی زۆر سوپاسگوزار بوو، کەواتە: ئیوهش سوپاسگوزاربن بۆ خوا، سێلهو ناسوپاس مەبن، وهك باپیره گەورەهێ خۆتان نووح ﷺ بن، کە ئەوانەهێ کە لەگەڵ ئەودا بوون، هەموویان وەچەهێ نووح بوون و، ئیوهش لەوەچەهێ ئەوان.

مەسەلەى سىيەم:

خو ۱۱۱ برىارى بۆ بەنى ئىسرائىل داۋە، لە كىتەبە كە ياندا پىي پراگە ياندوون: كە لە زەۋىدا دوو كەرەتان خراپە كارىي و ملهۋورپى دەكەن، ئنجا كاتى ۋەختى جىبە جىكردى بەلئىنى يەكەمىان هات، چەند بەندەيەكى زەبەدەست و بەهتيزيان بۆ دەنئىرى، كە كون و قوژبنى ماله كانيان لئيان دەپشكنن بۆ گرتن و كوشتنيان، ئنجا دواى ئەۋە خوا نۆرى زالبوونيان بۆ دەگىرتەۋە (بۆ بەنى ئىسرائىل) و، سامان و كورانيان بۆ دەپەخسىنى و، ژمارەى جەنگاۋەرە كانيان لە ھى دوژمنانيان زياتر دەكات، كە ئەگەر چاكە بكەن خويان سوودمەندن و، لە خراپە شيان ھەر خويان زيانبارن، ئنجا ھەر كات كاتى بەلئىنى دوۋەم كەرەتى لووت شكاندنيان هات (بە ھۆى ملهۋورپى و ستەميانەۋە)، خوا چەند بەندەيەكى زەبەدەستى بەهتيزيان دەنئىرتەۋە سەر، تاكو كاريكيان پىي بكەن، تەمى خەمبارى لە پرويان بنىشى و، ۋەك يەكەمجار ئەۋ جەنگاۋەرە دوژمنانەيان بچنە مزگەۋتە كە يانەۋە، ھەرچى بە ملهۋورپى بنياتيان ناۋە، بىرووخىنن و تەختى بكەن:

خو دەفەرەمۆي: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُفْسِدُنَ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلَنَّ
عُلُوًّا كَبِيرًا ۝٤ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَٰئِهِمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ
الدِّيَارِ وَكَاتَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝٥ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۝٦ إِن أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ لِيَسْتَقُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا
عَلَوْا تَنْبِيرًا ۝٧﴾

شىكردەنەۋەى ئەم ئايەتانه، لە نۆزدە برگەدا :

١- ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، ھەرۋەھا برىارمان بۆ بەنى ئىسرائىل داۋ، پىمان پراگە ياندن، (بەنى) واتە: ۋەچە، يان كوران و كچان، (إِسْرَءِيل) یش نازناۋى يەعقوبە عليه السلام، كەۋاتە: (بەنى إِسْرَءِيل) واتە: ۋەچەى يەعقوب عليه السلام، كە ديارە پىشى بنەمالەيەك بوون، دوايى بوونە ھۆز، دوايى بوونە دوازدە تيرەۋ ھۆز، دوايى بوونە گەلئىك، كە ئىستا گەلى جوۋلەكەيان پىي دەلئىن.

که دەفه رموی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، دەلێ: (الْقَضَاءُ: الْحُكْمُ وَالتَّقْدِيرُ، وَعُدِّي بـ (إِلَى) لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى: أَبْلَغْنَا، مِثْلُ: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ﴾ ٦٦ ﴿الْحَجَرِ، واتە: (قَضَاء) بە مانای بریاردان و ئەندازەگیری کردنی شتێک دی، بەلام لێرە بە (إِلَى) تێپەراندنی پێکراوە، {بەرکار (مفعول)ی خواستوە} تاکو مانای (أَبْلَغْنَا)ی بچێتە نێو، ئەگەرنا (وَقَضَيْنَا) واتە: بریارماندا، بەلام: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، واتە: بریارمان بوو دان و پیشمان ڕاگەیاندن بە بەنی ئیسرائیل، وەك لە سوورەتی (الحجر)دا دەربارە ی گەلی لووط خوا دەفه رموی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَتُولَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ﴾ ٦٦، واتە: ئەو بریارمان بوو داو پیشمان ڕاگەیاندا، کە ئەوانە دەمەو بەیان دوا بپارو دەبن! (واتە: گەلی لووط).

٢- ﴿فِي الْكِتَابِ﴾، واتە: لە کتێبدا، کە مەبەست لە (کتێب) وا پێدەچێ تەورات بێ، کە ئەلیف و لامی ناساندن (أَلِ التَّعْرِيفِ) بوو (عهده)، واتە: لە کتێبە کەدا، چونکە پێشتر باسی کتێب کراوە: ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾، واتە: لەو کتێبەدا کە بە موسامان داوو، پێمان ڕاگەیاندا بوون ئەو بریارەمان بوو داووون

دەشگونجی (الكتاب) مەبەستی کتێبیکی دیکە بێ لە کتێبەکانیان، چونکە بە پێی ئەوە کە لە پەیمانی کۆندا هاتو، کۆمەڵێک لە پیڤەمبەرانیان ناویان هاتو: (إشعيا، إرميا، حزقيال، دانيال، ملاخي، عزرا، نحميا، سفنيا، ناحوم، ميخا)، دیارە ئەمە جگە لە زەکەریا و یەحیا و عیسا و، ژمارەیهکی دیکەش ناو هاتوون.

هەلبەتە ئوبال بە ئەستۆی پەیمانی کۆن کە دەلێ: ئەوانە هەموویان پیڤەمبەر بوون، کتێبەکانیشی هەموویان هێناون و بە هەموویان، (پەیمانی کۆن) پێک دێنن، ئنجا ئایا ئەو بریارە ی خوا بوو داو و، پێی ڕاگەیانداوون بە بەنی ئیسرائیل، چی بوو؟

٣- ﴿لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾، خوا ئەو بریارە ی بوو داو و پێی ڕاگەیانداوون، کە تێو دوو کەرەتان لە زەویدا خراپەکاری دەکەن و، بە بالادەستییهکی گەوره، بالادەست دەبن، واتە: دەبنە حوکمران و خاوەن دەسلالت، بەلام دەسلالتیکی گەوره و پێرزا.

وشە (لِنُفْسِدَنَّ) لە ئەسلدا ئاوايه: (لِنُفْسِدُوْنَ).

وشە (وَلِنَعْلُنَّ) ش لە ئەسلدا ئاوايه: (لَتَعْلُوْنَ).

به لّام کاتيک نوون (ن) ی ته ټکیدو لام (ل) ی ته ټکیدان خراو ته سهر، ټهو گوړانه یان به سهر دا هاتوهو بهو جوړهش که قوړټان هیڼاونی، کورترن، واته: به دلّیاییه وه له زهویدا دوو که پرته تان خراپه کاری و ټیکدان ده که ن و بالآ ده سټیه کی که ورته تان ده بی.

ټه وهی لّیره دا قوړټان فرموویه تی له (په یمانی کوڼ) یش دا ټاماژهی پیکراوه، بو وینه:

أ- له کتیبی (إرمیاء) دا: ټهم حهوت ناوونیشانان ده بیترن، که ټیمه له (التفسیر التطبیقي للکتاب القدس، العهد القديم، سفر إرمیاء) دا ده یان هیټین و لاپه پرته کانی (التفسیر التطبیقي...) یش دینین:

۱/ {وَعَدُ الرَّبِّ بِعَقَابِ يَهُوذَا، الإصحاح: ۱، ص ۱۴۷۶} واته: به لّینی په روه ردگار به سزادانی یه هووذا، یه هووذاش تیره یه کن له جووله که کان، یا خود مه به ست پیی کووی به نی ټیسرا ئیل بووه.

۲/ {خِيَانَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۸} واته: ناپاکی به نی ټیسرا ئیل.

۳/ {عَوَاقِبُ ارْتِدَادِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۹} واته: سهره نجامه کانی هه لگه پرته وهی به نی ټیسرا ئیل.

۴/ {الْوَعْدُ بِمُعَاقِبَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۷۹} واته: به لّیندان به سزادانی به نی ټیسرا ئیل.

۵/ {إِفْتِرَافُ مَوْعِدِ الْعِقَابِ، الإصحاح: ۲، ص ۱۴۸۰} واته: نیزیک بوونه وهی کانی سزادان.

۶/ {الْحِضُّ عَلَى غَرْوِ يَهُوذَا، الإصحاح: ۵، ص ۱۴۸۶} واته: هاندان بو دا گیرکردنی یه هووذاو هیشرکردنه سهر یه هووذا، (واته: جووله که کان).

۷/ {إِنْقِصَاضُ الْغَزَاةِ الْمُبَاغِتِ، الإصحاح: ۶، ص ۱۴۸۹، په لاماردانی کت و پری جه نگاوه ره کان {بو سهر که لی جووله که}.

(إرمیاء) به حیساب یه کیک له پیڅه مبه رانی به نی ټیسرا ئیل بووه، هه موو ټهو ناوونیشانان هی له کتیبه که ی خویدا، هیڼاون، یانی: هه موویان ناوونیشانی قسه کانی (إرمیاء) ن، که جوولکه کانی ټاگادار کردوونه وه: ټپوه به هووی گونا هو تاوانه کانتانه وه، ټهی که لی جووله که! به لاتان به سهر دی و خوا سزاتان ده دات.

ب- له کتیبی: (إشعیاء) دا: دووهم لهو سهرچاوانه ی که باسی ټهو لادانه ی به نی ټیسرا ئیل و ټیکدان و خراپه کاری کردنیان له زهویدا و، به لا به سهر هاتنیانی، کردوه، کتیبه که ی: (إشعیاء) ه، که به پیی قسه ی په یمانی کوڼ، ټه ویش یه کیک بووه له پیڅه مبه رانی به نی ټیسرا ئیل و، خوا کتیبی کیشی بهو داوه.

له (التفسير التطبيقي للكتاب القدس، العهد القديم، سفر إشعياء الإصحاح: ۳، ص ۱۳۸۱) دا، له ژیر ناوونیشانی: (عِقَاب جَمِيعِ الطَّبَقَات) دا، واتە: سزادانی تێکپاری چینه‌کان، ئەمە هاتووە:

(هَآ هُوَ الرَّبُّ الْقَدِيرُ مُزْمَعٌ أَنْ يَقْطَعَ عَنْ أُورُشَلِيمَ وَيَهْوَذَا الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ، وَيَقْضِيَ فِيهَا عَلَى كُلِّ بَطْلٍ وَمَحَارِبٍ وَقَاضٍ وَتَبْيٍّ وَعِرَافٍ، وَشَيْخٍ، وَعَلَى كُلِّ قَائِدٍ وَمَشِيرٍ وَصَانِعٍ مَاهِرٍ، وَسَاحِرٍ بَارِعٍ، وَاجْعَلُ الصُّبْيَانَ رُؤَسَاءَ لَهُمْ، وَالْأَطْفَالَ حُكَّامًا عَلَيْهِمْ).

واتە: ئەو پەرورەدگاری توانا بپاریداوێت کە لە ئۆرشەلیم و یەهوودا (کە هەردووکیان دەوڵەتێکی جێگیر بوون) خواردن و خواردنەوهو ئاویان لێ دەبێت و، هەموو پالەوانێکی جەنگاوێر لە بەین دەبات، هەروەها هەر قازییەک (دادوەری) و هەر پێغەمبەرێک کە لەویدا هەیە، هەر عەرپاڤێک (واتە: ئەوانەی کە پێشبینی شتان دەکەن) و، هەر بە تەمەنێک و، هەر سەرکردەیەک و هەر پراوێژکاریک و، هەر صەناعاتکاریکی شارەزا و، هەر جادوو گەریکی کارامە، هەموو ئەوانە لە بەین دەبات و، وا دەکەم کە منداڵ ببنە سەرۆکیان و، کەم تەمەنان ببنە حوکمرانیان.

هەروەها له (الإصحاح، ۵، ص ۱۳۸۵) دا، له ژیر ناوونیشانی: (قضاء الله على يهوذا) دا، واتە: بپاری خوا بەسەر یەهوودا دا، هاتووە:

(..لِذَلِكَ احْتَدَمَ غَضَبُ الرَّبِّ ضِدَّ شَعْبِهِ، فَمَدَّ يَدَهُ عَلَيْهِمْ وَضَرَبَهُمْ، فَيَرْفَعُ رَأْيَهُ لِأَمَمٍ بَعِيدَةٍ وَيُضْفِرُ لِمَنْ فِي أَطْرَافِ الْأَرْضِ، فَيَقْبَلُونَ مُسْرِعِينَ (إِلَى أُورُشَلِيمَ)، دُونَ أَنْ يَكْلُوا أَوْ يَتَعَرَّوْا، أَوْ يَغْتَرِبِهِمْ نُعَاسٌ أَوْ نَوْمٌ... سَهَامُهُمْ مُسْتَنَّةٌ، وَقَسِيَّتُهُمْ مَشْدُودَةٌ، حَوَافِرُ خِيَلِهِمْ كَأَنَّهَا صَوَانٌ، عَجَلَاتُ مَرْكَبَاتِهِمْ مُنْدَفِعَةٌ كَالْإِعْصَارِ، زَبَرُهُمْ كَأَنَّهُ زَنْبَرُ أَسَدٍ يَزْمَجِرُ، وَيَنْقُصُ عَلَى قَرِيسَتِهِ وَيَحْمِلُهَا وَلَيْسَ مِنْ مُنْقِذٍ).

ئەویش هەر باسی ئەو مەسەلەیە دەکات، دیارە پێشی چەند شتێک باس دەکات، کە بەنو ئیسرائیل تووشی لادان و زوڵم و ستەم و خراپە دێن، دواوی دەلێ: پەرورەدگار زۆر توورە بووێ گەلەکە، بۆیە دەستی بۆ درێژکردن و لێی دان، ئالاً بەرز دەکاتەوه بۆ گەلاتیکی دوور و فیکەیان بۆ لێدەدات کە لە هەموو شوێنەکانی سەر زەمینەوه بێن، زۆر بە خێرای دێن بۆ ئۆرشەلیم، بەبێ ئەوێ ماندووبن، یان هەلبەنگون، یاخود وەنەوز بیانگری، یاخود خەویان بێ، نووکی پەکانیان زۆر تێرە، ژێی کەوانەکانیان زۆر توندە، سمی ئەسپەکانیان وەک بەرد وایە، تایە عەرەبانەکانیان وەک گەردەلوول بە خێرای دێ، نەپەیان وەک نەپەری شێرێکە کە بنەپێنی و خۆی بە نیچیرەکە دا دەداو هەلێدەگری، هیچ کەسێکی نە دەربازی بکات.

هەلبەتە خوا ﷻ که دەفەرموی: ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ دەگونجی لە تەو پراتدا بێ و، دەشگونجی لەو کتیبانە ی دیکە دا بێ، که نموونە مان لێهێنانەو، هەم لە کتیبی (إرمیاء) و، هەم لە کتیبی (إشعیا) دا.

ئنج: جیی سەرئەنجه، که:

خوای کارزان دوو وشە باس دەکات: (إفساد وعلو) که دەفەرموی: ﴿لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنٍ وَلِنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾.

وشە ی (إفساد) واتە: تێکدان، وشە ی (علو) ش واتە: خو بەرزکردنەو و هەیمەنەکردن، کهوا پێدەچێ (إفساد) مەبەست پێی تێکدان بێت لە پرووی کۆمەلایەتیەو و، (علو) یش بالادەستی و ستم و زور بێ لە پرووی سیاسییەو، واتە: هەم لە پرووی کۆمەلایەتیەو، هەم لە پرووی سیاسییەو، بەنو ئیسرائیل لادەدەن و، تووشی تاوان و خراپەکاریی دین، ئنج خوا ﷻ سزایان دەدات.

ئنج خوا ﷻ باسی ئەو دوو تێکدانە دەکات، که لەئێو بەنو ئیسرائیل دا دەبن، پاشان ئەو دوو سزادانە ی که بەرھەمی ئەو دوو تێکدانەن:

(۴) - دەفەرموی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾، هەر کاتیک بەلێنی یە که میان هات، (الْوَعْدُ: مَصْدَرٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ أَي: مَوْعُودِ الْمَرَّتَيْنِ، أَي: الزَّمَانِ الْمُقَدَّرِ لِحُصُولِ الْمَرَّةِ الْأُولَى مِنَ الْفَسَادِ وَالْعُلُوِّ).

که دەفەرموی: ﴿وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾، (وعد) لێرەدا بە مانای (مفعول) ه، واتە: (موعود) واتە: بەلێن لەسەردراو، که مەبەست پێی ئەو کاتە یە، که دیاریی کراوە لە جاری یە که مەدا، بو خراپەکاریی و خو بەرزکردنەو ی بەنو ئیسرائیل، که پالداووەتە لای (أولاهما) بو پروونکردنەو، پالداووەتە لای، واتە: (الموعود الَّذِي هُوَ أَوَّلِي الْمَرَّتَيْنِ مِنَ الْفَسَادِ وَالْعُلُوِّ)، ئەو بەلێنە ی که یە که مجارە لە خراپەکاریی و خو بەر زانیی بەنی ئیسرائیل، هەر کاتیک ئەو هات، جاری یە که م ستمیان کردو خویان فەرز کرد:

(۵) - ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ﴾، دەنێرینە سەرتان، دەلێ: (الْبَعْثُ: الإِزْسَالُ مُسْتَعْمَلٌ فِي تَكْوِينِ السَّيْرِ إِلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ، وَتَعْدِيَّةٌ (بَعَثْنَا) بِحَرْفِ (عَلَى) لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى التَّسْلِيطِ).

﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ﴾ واتە: دەنێرینە سەرتان، (بعث) بریتیه لە ناردن، بەلام لێرەدا مەبەست پێی ناردنی (تکوینی) یە، ناردنی قەدەریی خوای پەرورەدگار، وشە ی (بعثنا) ش که بە

(عَلَى) گواستووێههوه بۆ بهرکار (مَفْعُولٌ بِهِ)، بۆ ئهوهیه که مانای دهست بهسهرداگرتن و خستنه ژێر پکیف بگریته نێو خۆی.

ئنجایا خوا کیان بۆ دهنیری؟

(٦-) ﴿عِبَادًا لَّنَا﴾، چهند بهندهیهکی خۆمان، که دهفهرموێ: (عِبَادًا لَّنَا)، چه مکه گشتیه که ی مه بهسته (بهنده کاغان)، چونکه هه موو مروقه کان بهنده ی خوان، (العِبَاد: أَي: الْمَمْلُوكُونَ، وَهَؤُلَاءِ الْعِبَادُ الْمَخْلُوقُونَ: الْأَشُورِيُّونَ أَهْلُ بَابِلِ جُنُودٌ بُخْتَنَصْرُ)، مه بهست پێیان ئه و بهندانن که خوا خولقاندوونی، واته: بهنده ی دروستکراوی خوان {نهک ئه و بهندانن که بهندایه تی بۆ خوا ئه نجام دهدهن} که مه بهست: ئاشوورییه کانی خه لکی بابلن، سه رباره کانی (بختنصر).

تویژهرانی قورئان له و باره وه، زۆر کیشه و مشتومریان بووه، ئایا ده بی ئه وانه کێ بن، ئه و بهندانن که خوا ده یاننیری؟ به لام له میژوودا دهرنه که وتوه که کۆمه لێک خه لکی خواپه رست و پابه ند به شه ریه ت و بهندایه تیکه ر بۆ خوا، ئه ویه ان کرد بی، به لکو ئه وانه ی ئه وکاره یان کردوه دژی به نی ئیسرا ئیل، ئه ویه ان ئه نجامداوه: ئاشوورییه کانی خه لکی بابل بوون، سه رباره کانی بوخته ننه صر بوون، که هاو به ش بۆ خوادانه رو کافر بوون، که واته: مه بهست له بهنده کاغان (عِبَادًا لَّنَا) یانی: ئه وانه ی خۆمان دروستمان کردوون، بهنده دروستکراوه کاغان (عبادنا المخلوقین لنا).

ئنجایا ئه و بهندانن، سیفه تیان چۆنه که خوا ده یاننیری بۆ به نی ئیسرا ئیل، که یه که م جار تیکدان و خراپه کاری ده که ن له زه ویداو سته م و خۆ فه رز کردن ئه نجام ده ده ن:

(٧-) ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأُحْطَابِ﴾، (أُولَئِكَ) واته: (أَصْحَابُ)، (بَأْسُ) واته: سه ختی و توندی له جه نگدا، (شَدِيدٌ) یش هه ر واته: سه ختی، (الْبَأْسُ: الشَّوْكَةُ وَالشَّدَّةُ فِي الْحَرْبِ)، واته: خاوه ن زه برده ستی و هیژو پێژیکی زۆری جه نگاوه ریین.

(٨-) ﴿فَجَاسُوا خَلَلِ الدِّيَارِ﴾، (أَي: تَخَلَّلُوهَا فَطَلَبُوا مَا فِيهَا، كَمَا يَجُوسُ الرَّجُلُ أَخْبَارَ مَنْ يَطْلُبُهَا)، واته: به نێو کون و که لێن و قوژبنی ماله کاندایه گه ران و هاتن و چوون و، به دوا ی ئه وهدا گه ران که تێدایه وهک چۆن پیاویک سوراغی بابایه که ده کات که به دوایدا ده گه ری، یانی: چوونه ماله کانه وه بۆ پشکنین و سوراغ کردنی گه لی به نی ئیسرا ئیل که بیانگرن و بیانکوژن و سزایان بدن.

(الْخِلَالُ: إِسْمٌ جَاءَ عَلَى وَزْنِ الْجُمُوعِ، وَلَا مُفْرَدَ لَهُ، وَهُوَ وَسْطُ الشَّيْءِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ مِنْهُ: فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ. ﴿٤٣﴾ النور.

واتە: (خِلَال) ناوی کۆیە و، تاکی نیه لە خووی، واتە: نێوەراستی شتیک، نێوەراستی ئەو شتە ی که دەچیتە نێوی، وەك خوا دەفەرمووی: ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾، باسی هەلەم دەکات که لەسەر دەریاکان هەلەدەستێ، تیشکی خۆر لێی دەدات و هەلەم هەلەدەستێ و بایەکان دەیهێنن، دواوی دەبێتە هەورو موتوربە دەبی، دواوی دەفەرمووی: ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾، (الودق) واتە: (المطر)، واتە: باران دەبینی دێتە دەر لە نێو ئەو هەورە، واتە: لەمیانی ئەو هەورە دێتە دەر، کەواتە: (خلال) واتە: میان.

﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾، واتە: بەمیان ماله کان و خانووکاندا دین و دەچن و سوراغ دەکەن و دەپشکنن.

(الدِّيَار: التَّعْرِيفُ لِلْعَهْد: أَي: دِيَارُكُمْ) (الدِّيَار) یش که ئەلیف و لامی تەعریفی لەسەرە، ناساندنەکە ی بۆ عەهده، واتە: (فَجَاسُوا خِلَالَ دِيَارِكُمْ)، یانی: بەدواتاندا دەگەڕین و سوراغتان دەکەن لە کەلین و کونی ماله و خانووکانتاندا.

﴿وَكَاثٌ وَعَدًا مَّفْعُولًا﴾، ئەو بەلێنەش بپاریکی جیبەجێ کراوه، واتە: دێتە دی و جیبی مشتومڕ نیه.

دواوی باسی دەکەین: که ئەو چۆنە و، لەبەرچی وایە؟

﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾، دواوی نۆرە ی زال بووگان بۆ نێو گێرایهوه، (كُرَّة) واتە: جار، (الْكُرَّة: الرَّجْعَةُ إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي ذَهَبَ مِنْهُ)، گەرانهوه بۆ ئەو شوێنە ی که لێی رویشتوه. کەواتە: (رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ)، واتە: (أَرْجَعْنَا لَكُمُ الرَّجْعَةَ، أَعَدْنَا لَكُمُ الرَّجْعَةَ عَلَيْهِمْ)، واتە: نۆرە زال بووگان بۆ نێو گێرایهوه.

(ثُمَّ: تَفِيدُ التَّارِخِي الرَّبِّي وَالزَّمَنِي مَعًا)، (ثم) لێرەدا بەدوادا هاتنی پلهیی و کاتیی ویکرا دەگەینێ، واتە: دوا ی ئەو ی که نێو بە دەستی ئەوان شکست دەخۆن و، خوا ئەوانە دەتیریتە گیانتان و، تەمبیتان دەکەن و، بەو شیوێه کەلین و کونی ماله کانتان لێ دەپشکنن، بۆ ئەو ی بتانگرن و بتانکوژن، دواوی بارودۆخە که دەگوێرێ و، ئنجا نۆرە ی زال بوون بۆ نێو گێرینهوه و نێو بەسەر ئەو دوژمنانه تاندا زال دەبن.

چۆنیەتی ئەو زال بوونەش لە تەفسیرەکاندا باسکراوه، بۆ وینە: (التحریر والتنوير) (محمد الطاهر بن عاشور)^(۱) دەلێ:

(وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ قَضَىٰ بنو إسرائيل نيفاً وأربعين سنةً في أسر البابليين، وتابوا إلى الله وندموا على ما قَرَطَ مِنْهُمْ، سَلَطَ اللهُ مُلُوكَ فَارِسَ عَلَى مُلُوكِ بَابِلِ الْأَشُورِيِّينَ، فَإِنَّ الْمَلِكَ «كُورَش» مَلِكَ فَارِسَ حَارَبَ الْبَابِلِيِّينَ وَهَزَمَهُمْ، فَضَعُفَ سُلْطَانُهُمْ، ثُمَّ نَزَلَ بِهِمْ «دَارْيُوس» مَلِكُ فَارِسَ، وَفَتَحَ بَابِلَ سنةً (٥٣٨) قَبْلَ الْمِيلَادِ، وَأَذِنَ لِلْيَهُودِ فِي سنةً (٥٣٠) قَبْلَ الْمِيلَادِ، أَنْ يَرْجِعُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ وَيَجِدُوا دَوْلَتَهُمْ، وَذَلِكَ نَصْرٌ انْتَصَرُوهُ عَلَى الْبَابِلِيِّينَ، إِذْ كَانُوا أَعْوَاناً لِلْفُرسِ عَلَيْهِمْ).

واته: دواى ئەوێ {بەنو ئیسرائیل جارى یەكەم تیکدەشکین، بە دیل دەگیرین} چل و ئەوێندە سالا بە دیلیەتی لەلای بابلیەکان بەسەر دەبن، بۆ لای خوا دەگەرێنەوێ و پەشیمان دەبنەوێ لەوێ کە کردوویانە، دواى ئەوێ خوا پادشاکانی فارس بەسەر پادشاکانی بابل و ئاشووریەکاندا زāl دەکات و، پادشا کوێش کە پادشای فارس بوو، جەنگ لە دژی بابلیەکان دەکات و تیکیان دەشکینێ و بابلیەکان بى دەسلالت دەبن، دواى داریوس پادشای فارس لەدواى کوێش جارىکى دیکە شەریان لەگەڵ دەکات و لەسالى (٥٣٨) پيش زاینندا، بەسەریاندا زāl دەبى و، مۆلەت دەدات بە جوولەکەکان لەسالى (٥٣٠) پيش زاینندا، بگەرێنەوێ بۆ ئۆرشەلیم و دەولەتەکیان تازە بکەنەوێ، ئەوێش سەرکەوتنێکی بەنو ئیسرائیل بوو بەسەر بابلیەکاندا، چونکە بەنو ئیسرائیل هاوکار و هاوپەیمان بوون لەگەڵ فارسەکان دا، لە دژی بابلیەکان.

هەوالی تیکشکانی بابلیەکان لە پەیمانی کۆندا، لە دوو شوێندا هاتو:

١- لە (سفری (إشعيا) دا هاتو، کە یەکیك بوو لە پیڤخەمبەرانى بەنو ئیسرائیل، هەر بە ناوونیشانی (خَبَرُ انْهَزَامِ الْبَابِلِيِّينَ)^(١)، هەمووی باسی ئەوێ کراوە کە چۆن بابلیەکان تیکدەشکین، پیڤخەمبەرەکیان پيشتر ئاگاداریان دەکاتەوێ، کە تیکدەشکین، بیگومان خواى زاناوتوانا پيشی راگەیانندو.

٢ - هەروەها لە (سفری (إرميا) دا، ئەمە هاتو: (هَذَا مَا يُعَلِّينَهُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ، إِلَهُ إِسْرَائِيلَ لِكُلِّ الْمَسْبِيِّينَ الَّذِينَ أَجْلَيْتَهُمْ مِنْ أورشليم إلى بابل، أُنَبِّئُوا بِيَوْتًا، وَأَقِيمُوا فِيهَا وَاعْرِسُوا الْبَسَاتِينَ، وَكُلُّوا مِنْ نَتَاجِهَا، تَزَوَّجُوا وَأَنْجِبُوا بَنِينَ وَبَنَاتٍ، وَاتَّخِذُوا نِسَاءً لِابْنَائِكُمْ وَزَوْجُوا بَنَاتِكُمْ، وَلِيَلِدْنَ أَبْنَاءً وَبَنَاتٍ، وَتَكَاثَرُوا هُنَاكَ وَلَا تَتَنَاقَصُوا، وَلَكِنْ بَعْدَ انْقِضَاءِ سَبْعِينَ سنةً عَلَيْكُمْ فِي بَابِلَ، أَلْتَفَتَ إِلَيْكُمْ، وَأَنِّي لَكُمْ بِوَعْدِي الصَّالِحَةِ بِرَدِّكُمْ إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ).

واته: ئەمە ئەوێە کە پەرەردگاری توانا پرایدەگەینى، پەرستراوى ئیسرائیل، بۆ هەموو ئەوانەى کە بە دیل گیراون لە ئۆرشەلیم و، دوورخراونەوێ بۆ بابل، پيشان پراڤەگەینى

(١) الإصحاح: ١٠، ص ١٣٩٢-١٣٩٥، الإصحاح: ١١ و ١٣ و ١٤، ص ١٣٩٦-١٤٠٠.

(٢) الإصحاح: ٢٩، ص ١٥٢٦.

کە خانووێ بۆ خۆتان دروست بکەن و، تێیاندا نیشتهجێ بن و، کشتوکال بکەن و، لە بەروبوومی کشتوکال و باغەکانتان بخۆن و، هاوسەرگیری بکەن و با کوڕان و کچانتان پەیدابن، ھەرۆھە ژن بۆ کوڕەکانتان بێن و، کچەکانتان بە شوو بدەن و، با ئەوانیش کوڕیان بن و کچیان بن، زۆربن و کەم مەبن، پاشان دوای تێپەڕینی ھەفتا (۷۰) ساڵ بەسەرتاندا لە بابل، ئاورتان لێ دەدەمەو، بەلێنە چاکەکانی خۆمتان بۆ دینمە دی، کە بتانگێرمەو بۆ ئەو شوینە، واتە: شوینی خۆتان لە فەلەستین.

ئەمە ڕوونکردنەوی واتاو چەمکی ئەوێە کە دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ﴾، بەو شیوێە تێمە میژوو ھاوکارمان دەبێ و، ھەندیک شوینی (پەیمانی کۆن) یش بەرچاو ڕوونیمان دەدات، بۆ زیاتر تێگەشتن لە چەمک و واتای ئەم ئایەتە بە پێزە، ھەرچەندە ھەوایی یەقین و جێی دلناییی و پشتپێ بەستنی تەواو، تەنیا لەوێە پارێزراوی خوا دایە، بەلام پەیمانی کۆنیش وەک سەرچاوەیەکی میژوویی، دەگونجێ سوودی لێ ببینن و، بەرچاو ڕوونیمان بدات بۆ زیاتر تێگەشتن لە چەمک و واتای ھەندیک لەو ئایەتانە کە پەيوەستن بە ھەندیک ڕووداوی میژووییەو.

(۱۱) - ﴿وَأَمْدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِيٍّ﴾، واتە: ھاوکاری ئێوەمان کرد بە سامان و بە کوڕان، وەک پێشتر باسمان کرد و (الإصحاح) ی (۲۹) لە (سفری) (إرمياء) بۆی ڕوون کردینەو.

(۱۲) - ﴿وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، ھەرۆھە ژمارە سەربازانی ئێوەمان زۆر کرد، ژمارە کەسانی ئێوەمان زۆر کرد، (نفیر: تَمَيُّزٌ لِّأَكْثَرِ)، فَهُوَ تَبْيِينٌ لِّجِهَةِ الْأَكْثَرِيَّةِ، وَالنَّفِيرُ اسْمُ جَمْعٍ، لِلْجَمَاعَةِ الَّتِي تَنْفِرُ مَعَ الْمَرْءِ مِنْ قَوْمِهِ وَعَشِيرَتِهِ، مِنْهُ قَوْلُ أَبِي جَهْلٍ: لَا فِي الْعَيْرِ وَلَا فِي النَّفِيرِ، واتە: (نفیر) (تمییز) ە بۆ (أكثر) و ڕوونکردنەوێە بۆ لایەنی زۆرییە، ھەرۆھە (نفیر) ناوی کۆیە بۆ کۆمەلێک، کە لەگەڵ مەروڤە، لە خەزەکانی و ھۆزەکە ی خۆی و لە دەورووبەری کە ڕادەکەن بەرەو دوژمن واتە: (نفیر) ناوی کۆیە بۆ کۆمەلە خەلکێک کە لەفریای ئینسان دێن لە کاتی کدا کە لەگەڵ دوژمنیدا ڕووبەروو دەبێتەو، وەک ئەبو جەھل کاتێک لە مەککەو دێ بۆ دەرباز کردنی کاروانەکە ی ئەبوو سوفا ن ئەو قەسە، وەک پەندیک دەلی: (لَا فِي الْعَيْرِ وَلَا فِي النَّفِيرِ)، کە بە نەسبەت ھەندیک لە قورەیشییەکانەو گوتوویەتی، واتە: نە لەگەڵ کاروان دان و نە لەگەڵ سوپادان، (نفیر) واتە: ئەو سوپایە هاتو بۆ دەربازکردنی کاروان.

ئەجا کە دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾، دەلی: (التَّفْضِيلُ فِي أَكْثَرِ، التَّفْضِيلُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ، أَي: جَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ مِمَّا كُنْتُمْ قَبْلَ الْجَلَاءِ، وَهُوَ الْمَنَاسِبُ لِمَقَامِ الْإِمْتِنَانِ).

که دەفهرموو: ﴿وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِیْرًا﴾، ئیوه مان زۆر کرد، جەنگاوەره کانی ئیوه مان زۆرتر کرد، واتە: بە نەسبەت خۆتانەوه، پێش ئەوهی، دەربرکێن کەم بوون، بەلام ئیستا زۆرترمان کردوون، دەشگونجێ: ﴿وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِیْرًا﴾، (آی: مَنْ اَعْدَاکُمْ الَّذِیْنَ اَخْرَجُوْکُمْ مِنْ دِیَارِکُمْ، آی: اَفْنِیْ مُعْظَمَ الْبَابِلِیِّیْنَ فِی الْحَرْوْبِ مَعَ الْفُرْسِ، حَتّٰی صَارَ عَدَدُ بَنِیْ اِسْرَآئِیْلَ فِیْ بِلَادِ الْاَسْرِ، اَکْثَرُ مِنْ عَدَدِ الْبَابِلِیِّیْنَ)، واتە: ژمارەى جەنگاوەره کانی ئیوه زۆرتر دەکەین لە دوژمنە کانتان کە بابلییه کانی، چونکە بابلییه کان لەو جەنگانەى کە لەگەڵ فارسه کاندای کردیان، زۆریان فەوتان، هەتا وای لێهات کە بەنو ئیسرائیل کە ژێر دەستی بابلییه کان بوون، ژمارەیان زۆرتر بوو لە خەڵکە ئەصلیه کەى کە کاتی خوێ بە دیلیان گرتبوون.

(۱۳)- ﴿اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لَافْسِکُمْ﴾، ئەگەر چاکە بکەن، بە قازانجی خۆتان چاکە دەکەن، ﴿وَإِنْ اَسَآتُمْ فَلَهَا﴾، ئەگەر خراپەش بکەن، خراپە کەش بەس بۆ خۆتان دەکەن.

تەعبیرهى: ﴿اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لَافْسِکُمْ﴾، وهك ئەو تەعبیرهى دیکەى قورئان وایە، کە دەفهرموو: ﴿وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَارِیْنَ﴾ (الشعراء، واتە: هەر کاتیک سزای خەڵک دەدەن، سزایان دەدەن بە زۆردارانە و ملهوپرانە.

یان ئەو تەعبیرهى دەفهرموو: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (الفرقان، واتە: کاتیک بە لای قسه و کرداری پووچ دا تێ دەپەرن، بەرپزەوه تێدەپەرن.

ئەمانە کە خوای زاناو شارەزا دوو جاری دووبارە کردوونەتەوه، مەبەست پێیان گرنگی پێدانی ئەو کردارەیه کە باسی کراوه.

(۱۴)- ﴿وَإِنْ اَسَآتُمْ فَلَهَا﴾، دەلێ: (فَلَهَا: مُتَعَلِّقٌ بِفِعْلِ مَحْذُوفٍ تَفْذِيرُهُ: اَسَآتُمْ لَهَا)، ئەگەر خراپەشتان کرد، خراپەتان بۆ نەفسەکانی خۆتان کرد.

لە سوورەتی (فصلت) دا، ئەم تەعبیره بە شیوهیهکی دیکە هاتوه، دەفهرموو: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ اَسَآءَ فَلْعَلَّهَا﴾ (۴۶)، واتە: هەر کەسێک چاکە بکات، سوودەکەى بۆ خۆیهتی و، هەر کەسێک خراپەش بکات، زیانەکەى لەسەر خۆیهتی، (آی: النَّفْعُ لَهَا وَالضَّرَرُ عَلَیْهَا، لَکِنْ آيَةُ الْاِسْرَاءِ يُقْصَدُ بِهَا اِخْتِصَاصُ النَّفْسِ بِعَمَلِهَا خَيْرًا اَوْ شَرًّا)، لە سوورەتی (فصلت) دا، باسی ئەوه دەکات، کە کردەوهی چاک سوودی هەیه بۆ خواوەنه کەى و، خراپەش زیانی هەیه بۆ خواوەنه کەى، بەلام ئەمەى سوورەتی (الإسراء) مەبەست پێی ئەوهیه، کە نەفسی

مروؤف چاکە بکات، یان خراپە بکات، تاییەت دەبی بە خۆیەو، مەبەست پێی زیان و قازانج نیە، بە لکو مەبەست پێی تاییەتە ندبوونی مروؤفە بە کردووەکیەو.

وەک (محمد حسین طباطبائی) لە تەفسیرە کەیدا^(۱)، دەلێ: (قَالَ مَقَامٌ مَّقَامٌ بَيَانٍ: أَنْ أَثَرُ الْعَمَلِ لِصَاحِبِهِ، خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا، وَلَيْسَ مَقَامٌ بَيَانٍ: أَنْ الْإِحْسَانَ يَنْفَعُ صَاحِبَهُ، وَالْإِسَاءَةُ تَضُرُّهُ، حَتَّى يُقَالَ: ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ كَمَا فِي الْبَقَرَةِ: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (۲۸۶)).

واتە: ئەو حالەتە ی ئێرە، مەبەست پێی روونکردنەوێ شوێنەواری کردارە بۆ خواوەنەکی، ئنجا چاک بێ، یان خراپ و، مەبەست پێی ئەو نیە کە چاکە سوودی هەیە بۆ خواوەنی و خراپەش زیانی پێ دەگەینێ، تاكو وەك لە شوێنی دیکەدا هاتو، فەرمووبای: ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ فصلت، یان وەك لە سوورەتی (البقرة) دا هاتو، کە دەفەرموێ: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...﴾ (۲۸۶)، واتە: هەر کەسێک چاکە بکات، سوودەکی بۆ خۆیەتی و، خراپەش بکات، زیانەکی لەسەر خۆیەتی.

دیارە تاكو ئێرە هەر باسی تێکدان و خراپەکاری یە کە مە و، سزادانی خوا یە ﷻ بۆ ئەو خراپەکاری و تێکدانە کە بەسەر بەنی ئیسرائیلیدا دێنێ.

(۱۵) - ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾، ئنجا هەرکات بەلێنی جارەکی دیکە هات، واتە: جاری دووهم، (أَي: وَعْدُ الْمَرَّةِ الْآخِرَةِ، أَي: الْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ)، واتە: بەلێنی کاتی کەرەتی دوایی، یانی جاری دووهم، (فَالْآخِرَةُ صِفَةٌ لِمُوصُوفٍ مَحْذُوفٍ وَهُوَ: الْمَرَّةُ، أَي الْمَرَّةُ الثَّانِيَةِ) وشە ی (الآخرة) سیفەتی وەسفکراویکی قرتێراو، کە بریتییە لە (کەرەت) یانی: کەرەتی دووهم.

(۱۶) - ﴿لِيَسْتَوُوا وَجُوهَكُمْ﴾، بۆ ئەوێ رووتان خراپ و تلخ، رووتان ناشیرین بکەن، واتە: کاتێک کە بەلێنی کەرەتی دووهم هات، کە ئێو بۆ جاری دووهم خراپەکاری دەکەن لە زەویدا و خۆتان فەرز دەکەن و ستەمکاری دەکەن، ﴿لِيَسْتَوُوا وَجُوهَكُمْ﴾، بە سیاق و سەلیقە دەزانرێ، کە ئەمە دەرەنجامە، چونکە (ل) ی ﴿لِيَسْتَوُوا وَجُوهَكُمْ﴾ (لام العلة) یە، واتە: کۆمەڵێک بەندە ی خۆمان کە خواوەنی زەبرو زەنگن، خواوەنی زەبر دەستین، دەتێرینە سەرتان بۆ تەمبێ کردنتان لەسەر ئەو خراپەکارییە، کە لە ئەنجامدا دەم و چاوتان تلخ و ناشیرین بێ.

ئەم پستەییە، ئاواش: (لِيَسْوَءَ وَجُوهَكُمْ) ییش خۆتێراو تەو، واتە: بۆ ئەوێ (خوا) دەم و چاوتان خراپ بکات، کە راناووەکی دەچێتەو بۆ خوا عزوجل.

تھم رستہ یہ دہ گونجی سیّ مانای ھہ بن:

أ - (مَا: مَوْصُولُهُ، وَهِيَ مَفْعُولٌ (يَتَّبِعُوا)، ﴿وَلِيَسْتَرْوُوا مَاعَلَوْا تَبِيرًا﴾، وَعَائِدُ الصَّلَةِ مَحْذُوفٌ لِأَنَّهُ مُتَّصِلٌ مَنْصُوبٌ، وَالتَّقْدِيرُ: مَا عَلَوْهُ، وَاتَّه: تَهَو سَهْرَبَازَانَه دهنيرين بو تهوهي ههرچي كه جووله كه كان كردبوويان به مايه ي خو زالكردن و خو فهرز كردن به سهر ولاتدا، هه موو تهوه تيكبدن.

(وَالْعَلُّو: عَلُوٌ مَجَازِيٌّ، وَهُوَ الْإِسْتِيلَاءُ وَالْغَلَبُ)، (عَلُو) مه به ست پي به رزييه، به لام ليره دا ماناي مه جازيي هه يه، واته: ده ستالات به سهر دارانان و زال بوون، ياني: تهو بهنده به هيزانه ي خوا، سهرجه م خو فهرز كردن و ملهوورپي و هه يمه نه ي جووله كه كان ته خت بكهن و نه يهيئلن.

ب - واتايه كي ديكه ي تهوه يه كه: (ما) له: ﴿مَاعَلَوْا﴾، ده يته (ما الْمَصْدَرِيَّة) واته: (عَلَوْهُمْ) ياني: زال بوون و هوكم رانيه كه يان لي ويران بكهن.

ج - مانايه كي ديكه ي رسته ي: ﴿وَلِيَسْتَرْوُوا مَاعَلَوْا تَبِيرًا﴾، ياني: له ماوه ي زال بوونيان به سهرتان دا، ههر خه ريكي تيكدان و ته خت كردن و له به ين بردن خوتان و، شارو ولاتتان بن. ئيمه دوايي له باسيكي سهر به خو دا، تيشكي زياتر ده خه ينه سهر ته م بابه ته.

لا تَوَرُّهُ كَوْنَهُ لَا يَنْفِيهِ كَانُ لَهُ كَيْفُ الْفَعْلِ
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

رنگه باندني مهكته يي ماموستا عهلي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆږډي

عەلې بابېر/ AliBapir

عەلې بابېر/ AliBapir

که نالاي

رنگه باندني مهكته يي ماموستا عهلي بابير

WhatsApp Telegram Phone

رنگه باندني مهكته يي ماموستا عهلي بابير

مەسەلەى چوارەم:

خو بە بهنى ئىسپائىلى راگەياندو: نىزىكە خوا بەزەبىتان لەگەل بنوئى، بەلام ئەگەر بگەرپىنەو بە سەم و خراپەكارى، ئىمەش دەگەرپىنەو سەر سزادانتان و، دۆزەخىش حەپسخانەى كافرانە:

خو دەفەرموى: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾ (۸)

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە. لە سى برگەدا:

(۱)- ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ﴾، نىزىكە خوا بەزەبىتان لەگەل بنوئى.

بەلام ئايا بەزەبى خوا لە كى نىزىكە؟ بىگومان لە چاكەكاران، وەك لە ئايەتى (۵۶) سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، واتە: بىگومان بەزەبى خوا لە چاكەكارانەو نىزىكە، واتە: پەنگەو نىزىكە، بە هوئى ئەووەو كە ئىو واز لە خراپەكارى دەهينن و دەبنە چاكەكار و، واز لە خو فەرز كردن و سەم و زۆر، دین و، تەبا دەبن لەگەل خەلك، لەوانەىو نىزىكە بەهوئى ئەووەو، پەروەردگارتان بەزەبىتان لەگەل بنوئى.

(۲)- ﴿وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا﴾، بەلام هەركات گەرپانەو {واتە: گەرپانەو بو تىكدان و خراپەكارى} ئىمەش دەگەرپىنەو {بو سزادانتان}.

(إِنْ عُذْتُمْ إِلَى الْإِفْسَادِ، عُدْنَا لِعِقَابِكُمْ)، ئەگەر گەرپانەو بو خراپەكارى، ئىمەش دەگەرپىنەو بو سزادانتان، ديارە ئەم شىوازە لە كورت و پوختى، تەنها لە فەرمايشتى خوادا هەيه، چونكە بەپى سىاق و سەلىقە دەزانرى، بۆيه پىويستى نەكردو كە بفەرموى: (إِنْ عُذْتُمْ إِلَى الْإِفْسَادِ عُدْنَا لِعِقَابِكُمْ)، چونكە ديارە ئەوان دووجار خراپەكارىيان كردو، كە دەفەرموى: كە گەرپانەو، واتە: كە گەرپانەو بو خراپەكارى، هەروەها ديارىشە كە خوا ﷻ لەسەر هەردوو جارەكە سزای داو، كەواتە: (وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا) ئەگەر بگەرپىنەو سەر خراپەكارى، ئىمەش سى بارە سزاتان دەهين، وەك جارى يەكەم و دووهم.

۳- ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا﴾، دۆزه‌خیشمان کردوه به زیندان و چه‌پسخانه بۆ بیبروایان. (الْحَصِيرُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُحْصَرُ فِيهِ، فَلَا يُسْتَطَاعُ الْخُرُوجُ مِنْهُ، فَهُوَ مَعْنَى قَاعِل: أَي حَاصِر، أَوْ مَعْنَى مَفْعُول: أَي مَحْصُور فِيهِ)، واتە: (حَصِير) ئەو شوێنە یە کە مەرووفی تێدا کورت هەڵدەهێنرێ و، لێ دەرچوونی ناکرێ (مەرووف تێدا ئابڵووقە دەدرێ و بەردەست دەکرێ).

کەواتە: (حَصِير) لێره‌دا (فعل) ه، به‌لام به مانای (فاعل) ه، واتە: (حَاصِر)، قۆره‌خکه‌ر، دەست به‌سه‌رکه‌ر، یاخود: (حَصِير) به مانای (مفعول) ه، واتە: (مَحْصُور فِيهِ)، واتە: دۆزه‌خ شوێنێکه که کافران تێیدا زیندانیی و چه‌پس ده‌کرێن، خوا په‌نامان بدات.

ئەجا بۆ ئەوه‌ی زیاتر تیشک بخه‌ینه سه‌ر ئەو بابەته‌ی که له‌م چوار پێنج ئایه‌ته‌دا هاتبوو کورته‌ باسیک ده‌خه‌ینه‌ روو، که پێم وایه ئەو بابەته له‌م پۆژگا‌ره‌دا زۆر گرنگه چونکه گه‌لی جووله‌که ته‌واو شوولیان لێ هه‌لکێشاوه‌و سته‌م و زۆرو خراپه‌یه‌کی زۆریان په‌یدا کردوه:

راگه‌یاندنی مه‌کتەبی مامۆستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

هه‌نگامی

راگه‌یاندنی مه‌کتەبی مامۆستا عه‌لی بابێر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Facebook

کورتە باسیک دەربارەیی

دوو کەرەت خراپەکاریی و، سزادانەکی خوا بو بەنو ئیسرائیل

- ئایا مەبەست لەو دوو کەرەت خراپەکارییە گەلی جوولەکە و سزادانی خوا بۆیان، چییە؟
- زانایان لەو بارەووە پاجیاییەکی زۆر زۆریان ھەیە، من بە پێویستم نەزانێوە کە بگەرێمەووە بۆ ھەموو تەفسیرەکان، بەلام شەش پام ھێناون، لەوانە:
- ۱ - (الطبري)، کە بەپراستی توێژەرەووەی یەکەمی قورئانەو، پێشەوای توێژەران و پروونکەرەوانی قورئانە.
- ۲ - لە دوای وی: (ابن کثیر).
- ۳ - لە دوای ویش (فخرالدین الرازي)، پاشان ئەوانی دیکەش، زۆربەیان باسی ئەو بابەتەیان کردووە.
- بەلام من لە کۆی ھەموویان، شەش پام ھەبژاردوون و، دواییش ئەووەی خۆم بەپراستتری بزانم، دەرخەمە پروو:
- پای یەکەم:** (المراغي)^(۱) ھیناویەتی دەلی:

۱- (الْإِسَادَةُ الْأُولَى: تَغْيِيرُ التَّوْرَةِ وَقَتْلُ إِسْعِيَاءَ وَحَبْسُ إِرْمِيَاءَ فِي الْبُئْرِ حِينَ أَنْذَرَهُمُ سَخَطَ اللَّهِ، فَأَغَارَ عَلَيْهِمْ أَوْلًا، وَخَرَّبَ بَيْتَ الْمَقْدِسِ (بُخْتَنْصَر) فِي زَمَنِ إِرْمِيَاءَ).

واتە: **تیکدانی یەکەم:** کە جوولەکەکان پێی ھەلساون بریتی بوو لەووە کە تەوہراتیان گۆڕیووە و، (إسعیاء) یان {کە یەکیک بوو لە پێخەمبەرانیان} کوشتووە، (إرمیاء) یاشیان زیندانی کردووە لە نێو بێردا، کاتیکی کە ئاگاداری کردنەووە کە خوا لییان تووہریە، بۆیە بۆ یەکەمجار بوختەننەصەر پاشادی ئاشووروو بابل ھێرشی کردوونە سەر (بیت المقدس) ی تیکداووە، ئەووە لە پروژگاری (إرمیاء) دا.

۲- (وَالْإِسَادَةُ الثَّانِيَّةُ: قَتْلُ زَكَرِيَّا وَيَحْيَى، وَقَصْدِهِمْ قَتْلَ عِيسَى، فَأَغَارَ عَلَيْهِمْ ثَانِيًا (أَسْبِيَانُوس) قَيْصَرُ الرُّومِ، وَكَانَ بَيْنَ الْإِغَارَتَيْنِ نَحْوُ خَمْسِمِائَةِ سَنَةٍ).

(۱) تفسیر المراغي: ج ۱۲، ص ۱۴ و ۱۵.

واته: **تیکدانی دووهم:** ئەو بوو که زهکه ریاو یه حیای کورپان کوشت و، ویستیان: عیساخ بکوژن، بۆیه بو جاری دووهم (ئیسبیانووس) قهیسهری پۆم هیرشی کرده سهریان و، له نیوان ئەو دوو تیکدان و هیرشکرانه سهرهش دا: ماوهی پینجسهه (۵۰۰) سأل بووه.

پای دووهم: که (سعيد حوى) له (الاساس في التفسير) دا هیناویهتی^(۱)، دهلی:

۱- (الْإِفْسَادُ الْأَوَّلَى: انْحِرَافَاتُهُمُ الَّتِي جَرَّتْ عَلَيْهِمْ غَزْوَةٌ بَخْتَنَصْرَ الْبَابِلِيِّ).

واته: **تیکدانی یه که میان** ئەو لادانانهیان بووه، که وایکردوه که بوخته ننه صری بابلی هیرشیان بکاته سهر.

۲- (الْإِفْسَادُ الثَّانِيَّة: هِيَ مَا نَرَاهُ الْآنَ إِذْ لَهُمْ دَوْلَةٌ وَسُلْطَانٌ وَإِفْسَادٌ وَطُغْيَانٌ).

واته: مه بهست له **تیکدانی دووهم:** ئەو حاله یانه که ئیستا دهیبینین، که دهوله تیان ههیه و دهسته لاتیان ههیه و، خراپه کاری و سهرکیشیان ههیه.

ئنجا به پیی ئەم لیکدانه وه بی، ئایهتی: (۱۰۴) له سوورهتی (الإسراء) دا که دواپی دهیگه نیی - خوا پشتیوان بی - که دهفه رموی: ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ائْسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾، واته: له دواپی (مووسا) به بهنی ئیسپرائیلمان گوت: له سهر زه ویدا نیشه جی بن (له سهر زهوی شام)، ههر کاتیک به ئینی جاری دووهم هات، ئیمه ده تان پیچینه وهو ده تانهینین، ده بی مه بهست پیی ئەو سزادانه بی، که له جاری دووهمدا که پۆژگاری ئیستایه، دهقه ومی.

پای سییه م: که ئه ویش ههر (سعيد حوى) هیناویهتی، دهلی:

۱- (الأولى: وَفَوْقَهُمْ فِي وَجْهِ الدَّعْوَةِ الْإِسْلَامِيَّة، ثُمَّ تَسْلِيْطُ اللَّهِ الْمُسْلِمِينَ عَلَيْهِمْ).

۲- (الثانية: هِيَ الْإِفْسَادُ الْحَالِيَّة) ^(۲).

واته: مه بهست له **تیکدانی یه که م:** ئەو بوو که کاتیک که ئیسلام هات، له به رانبه ر ئیسلام وهستان و دژایه تی بانه وازی ئیسلامه تییان کرد، دواپیش سزادانه که ئەو بوو که خوا مسولمانانی به سهردا زالکردن.

(۱) الأساس في التفسير، دار السلام، القاهرة، الطبعة: السادسة، ۱۴۲۴ هـ، عدد الأجزاء: ۱۱ (في ترقیم واحد متسلسل) ج ۱۱، ص ۲۰۷.

(۲) سهرچاوهی پیشو.

که هەر سێ تیرە جووله که کهی به نی قهینوقاع و، به نی نه زیرو، به نی قوریزه، له مه دینه ده رکرا، دوایی جووله که کانی خه یبه ریش ده رکرا و، ئاواره ی شام بوون، له نه جانی په یمان شکی نی و بێ به ئینیان دا.

تیکدانی دووه میان: تهوه یه که ئیستا ده یینین.

ئنجابه و پییه بێ، ده بێ خوا ی دادگهر، جاریکی دیکه ش به دهستی مسولمانان - یان که سانیکی دیکه - سزایان بدات.

رای چواره م: که (سید القطب) په حمه تی خوا ی لیبی له تهفسیره کهی خو ی (فی ظلال القرآن) دا^(۱)، هیناویه تی، ده لی:

(وَلَقَدْ صَدَقَتِ النَّبِيُّهُ وَوَقَعَ الْوَعْدُ، فَسَلَّطَ اللَّهُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ مَنْ قَهَرَهُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ، ثُمَّ سَلَّطَ عَلَيْهِمْ مَنْ شَرَدَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَدَمَّرَ مَمْلَكَتَهُمْ تَدْمِيرًا، وَلَا يَنْصُ الْقُرْآنُ عَلَى جُنْسِيَّةِ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ سَلَّطَهُمُ اللَّهُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّ النِّصَّ عَلَيْهَا لَا يَزِيدُ مِنَ الْعِبْرَةِ شَيْئًا).

وا دیاره (سید القطب) (په حمه تی خوا ی لیبی) هه ردوو تیکدانه کان، ده گه پینیته وه بو میژوو، وه ک رای ژوربه ی زانیان وایه، ده لی:

ئه وه هه وال پیدانه ی که خوا هه والی پیداه، هاتوته دی و، به ئینه که جی به جی بووه، خوا ﷺ که سانیکی به سه ر جووله که کان دا زالکرد {ئه وه ته نیا باسی یه که مجار ده کات، به لام بو جاری دووه می ش هه روایه}، که له سه ر زهوی ده ربه ده ریان کردن و، ولاته که یان کاول کردن، به لام قورئان ئه وه ده رنا خات که ئایا ئه وانه کئ بوون: خوا به سه ر گه لی جووله که یدا زال کردوون؟ چونکه ده ر خستنی ماهیه تی کئ بوون و چ که س بوون؟ هیچ له و عیبه رت و په نده زیاد ناکات، که ئیمه له و به سه رهاته وه ریده گرین.

رای پینجه م: خاوه نی (تفسیر فونه) (ناصر مکارمی شیرازی)، که تهفسیریکی فارسییه و له گه ل کومه ئیک له زانیان دایان ناوه^(۲) ده لی:

۱- (الإفسادَةُ الْأُولَى: تَشْكِيلُ حَرْبٍ صَهْيُونِيْزِمٍ وَحُكُوْمَةِ إِسْرَائِيْلَ فِي سَنَةِ ١٩٤٨م).

۲- (الإفسادَةُ الثَّانِيَّةُ: إِخْتِلَالُ الْأَرَاْضِي الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْبَيْتِ الْمَقْدِسِ وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى).

واته: **تیکدانی یه که م:** بریتی بوو له وه که: جووله که کان حزبی سه هیونیزمیان دروستکرد و پیک هیناو، پاشان دهولهتی ئیسرائیلیان دامه زرانده، له سالی ۱۹۴۸ زاینی دا.

تیکدانی دووه میس: ئه وه یه که دواي ئه وه ی که دهوله تیان دامه زرانده، سه رزه مینکی ئیسلامی زوریان {به شیکی لوبنان و، به شیکی ئوردن و، به شیکی میصرو، به شیکی سووریا} یان داگیرکرد، ههروه ها (بیت المقدس) و، مزگه وتی ئه قشاشیان خسته ژیر پکیفی خویانه وه.

رای شه شه م: که (محمد الطاهر بن عاشور) ده یهینئ، هه رچه نده من خستوو مه ته کوتایی، به لام من له هه موویانم پی راستره، هه لبه ته ئه وه رایانه ی دیکه ش ده گونجین به لگه یان له سه ر به یتر پته وه، به لام من پیموایه رای شه شه میان، که نیزی که له وه ی (المراغي) هینای، ههروه ها نیزی که له یه کی که له وه دوو رایانه ی (سعيد حوی) هینانی، ههروه ها نیزی که له وه ی (سید قطب) گوتوو یه تی، به لام (محمد الطاهر بن عاشور) وردتر ده یهینئ و، زیاتر تیشک ده خاته سه ر پروودا وه کان.

(محمد الطاهر بن عاشور)^(۱)، ده لی:

(فَالْمِرَّةُ الْأُولَى: هِيَ مَجْمُوعُ حَوَادِثٍ مُتَسَلِّسَةٍ تُسَمَّى فِي التَّارِيخِ بِالْأَسْرِ الْبَابِلِيِّ، وَهِيَ غَزَوَاتُ بُخْتَنْصَرٍ مَلِكِ بَابِلٍ وَأَشُورَ، بِلَادَ (أُورَشَلِيمَ):

الغزو الأول سنة: (۶۰۸) قبل الميلاد، أسر جماعات كثيرة من اليهود ويسمى بالأسر الأول.

الغزو الثاني سنة: (۶۰۶) قبل الميلاد، الأسر الثاني وهو أعظم من الأول، وأسر ملك يهوذا وجمعاً غفيراً من الإسرائيليين، وأخذ الذهب الذي في هيكل سليمان، وما فيه من الآنية النفيسة.

الغزو الثالث: سنة (۵۸۸) قبل الميلاد، غزاهم بختنصر وسبأ كل شعب يهوذا، وأحرق هيكل سليمان، وبقي أورشليم خراباً ياباً، ثم عادوا لتعميرها، فيما بعد).

شایانی باسه ئه وه - محمد الطاهر بن عاشور - ته نیا باسی سزایه که ده کات، تیکدانه که یان بریتی بووه له وه: که کتیه کانی خویان گوپیوه و، پیغه مبه ره کانیان کوشتوون و، ملیان داوه ته گوناوه تاوان و زولم و سته م و خراپه کاری، ده لی:

تیکدانی یه که م: کومه له پرووداویکی به دواي یه کدان، که له میژوودا به (الأسر البابلي) ناسراون، واته: به دیل گرتنی بابلی، {بابلییه کان جووله که کانیان به دیل گرته وون} که

ئەویش ئەو جەنگانەن کە (بُخْتَنَصْر) پادشای بابل و ئاشوور کردوونی، لە دژی ولاتی ئۆرشەلیم، (واتە: ولاتی جوولەکەکان)، کە:

۱- جەنگی یەكەم لە سالی: (۶۰۸) ی پيش زایین دا بووه، کە کۆمەلێکی زۆری لە جوولەکەکان بەدیل گرت و ئەمە پێی دەگوتری: بە دیل گرتنی یەكەم، {کە بردوونی بۆ بابل}.

۲- جەنگی دووهم لە سالی: (۶۰۶) پيش زایین دا بووه، کە پێی دەگوتری: بەدیل گرتنی دووهم، کە لە هی یەكەم گەورەتر بووه و پادشای یەهووداش گیراوه، هەروەها ژمارەیهکی زۆر لە ئیسپرائیلییهکان (واتە: جوولەکەکان)، هەروەها زۆرێک کە لە هەیکەل (پەرستگا) ی سولهیماندا بووه، ئەویشی بردوه و هەرچی قاپ و قاچاگی بە نرخ و نایاب بووه {کە لە سەردهمی سولهیماندا کۆ کراوەتەوه} هەمووی بەتالان بردوه.

۳- جەنگی سێهەم لە سالی: (۵۸۸) ی پيش زایین دا بووه، کە دیسان هەر بە قیادە ی بوختەننەصر بووه، (واتە: بوختەننەصر سی جارێ هێرش کردۆتە سەر جوولەکەکان)، ئەمجارە هەموو گەلی یەهوودای بەدیل گرتوه، بە پیاوو ئافرەت و مندالەوه و هەمووی بردوون و هەیکەلی سولهیمان (پەرستگای سولهیمان) ی سووتاندوه و ئۆرشەلیم {ئەو ولاتە ی کە جوولەکەکانی لێ بوون} بەوێرانی و کاولکراوی ماوەتەوه، بەلام پاشان گەراونەتەوه بۆ ئاوەدانکردنەوهی، دوا ی ماوەیهکی زۆر.

ئەوه بە نسیبەت تێکدانی یەكەمەوه کە (محمد الطاهر بن عاشور) و هەندیک لە سەرچاوه میژوووییەکانی دیکەش، کە من دەرفەتم نەبوو، ئاماژە بە هەموویان بدهم، بەوه لێکی دەدەنەوه، کە بریتیه لەو جەنگانە ی کە بوختەننەصر پادشای بابل و ئاشوورییهکان، لە دژی ولاتی جوولەکە کردوونی و بەو شیۆهیه ی لێکردوون، کە باسما کرد.

تێکدانی دووهم: (محمد الطاهر بن عاشور) دەلی: (وَأَمَّا الْمَرَّةُ الثَّانِيَّةُ فَهِيَ سِلْسِلَةُ غَزَاوَاتِ الرُّومَانِيِّينَ بِلَادِ أُورُشَلِيمَ)، سزادانی دووهم، کە لە ئەنجامی خراپەکاریی دووهمی جوولەکەکاندا و، لە ئەنجامی لە پێی دەرچوونی دووهمیاندا، خوا جارێکی دیکە سزای داو، بریتیه لە زنجیرهیهک جەنگی پۆمانیهکان بۆ سەر ولاتی ئۆرشەلیم، کە ئەویش: (محمد الطاهر بن عاشور) ئاوا دەیهێتی:

(وَبَيَّانُ ذَلِكَ: أَنَّ الْيَهُودَ بَعْدَ أَنْ عَادُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ وَجَدُوا مُلْكَهُمْ، وَمَسْجِدَهُمْ فِي زَمَنِ دَارْيُوسَ) وَأُطْلِقَ لَهُمُ التَّصَرُّفُ فِي بِلَادِهِمُ الَّتِي غَلَبَهُمْ عَلَيْهَا الْبَابِلِيُّونَ، وَكَانُوا تَحْتَ نَفُوذِ مَمْلَكَةِ

فَارِسَ، فَمَكْتُوَا عَلَى ذَلِكَ مَائَتَيْ سَنَةٍ مِنْ سَنَةِ ٥٣٠ إِلَى سَنَةِ ٣٣٠ قَبْلَ الْمَسِيحِ، ثُمَّ أَخَذَ مُلْكُهُمْ فِي الْإِنْجِلَالِ بِهَجُومِ الْبَطَالِسَةِ مُلُوكِ مِصْرَ عَلَى أُورُشَلِيمَ، فَصَارُوا تَحْتَ سُلْطَانِهِمْ إِلَى سَنَةِ ١٦٦ قَبْلَ الْمَسِيحِ، إِذْ قَامَ قَائِدٌ مِنْ إِسْرَائِيلَ اسْمُهُ (مِثْيَا) وَكَانَ مِنَ الْأَوِيِّينَ فَانْتَصَرَ لِلْيَهُودِ، وَتَوَلَّى الْأَمْرَ عَلَيْهِمْ، وَتَسَلَّسَلَ الْمُلْكُ بَعْدَهُ فِي أَبْنَائِهِ فِي زَمَنِ مَلِيٍّ بِالْفَتْحِ إِلَى سَنَةِ أَرْبَعِينَ قَبْلَ الْمَسِيحِ، دَخَلَتْ الْمَمْلَكَةُ تَحْتَ نُفُوذِ الرُّومَانِيِّينَ، وَأَقَامُوا عَلَيْهَا أُمَرَاءَ مِنَ الْيَهُودِ كَانَ أَشْهُرُهُمْ (هِيْرُودُسَ) ثُمَّ مَرَدُّوا لِلْخُرُوجِ عَلَى الرُّومَانِيِّينَ، فَأَرْسَلَ قَيْصَرَ رُومِيَّةً: الْقَائِدَ (سِيسْيَانُوسَ) مَعَ ابْنِهِ الْقَائِدِ (طَيْطُوسَ) بِالْجُيُوشِ فِي حُدُودِ سَنَةِ أَرْبَعِينَ بَعْدَ الْمَسِيحِ.

فَخَرِبَتْ أُورُشَلِيمَ وَاخْتَرَقَ الْمَسْجِدُ، وَأَسَرَ (طَيْطُوسَ) نَيْفًا وَتَسْعِينَ أَلْفًا مِنَ الْيَهُودِ، وَقَتَلَ مِنْ الْيَهُودِ فِي تِلْكَ الْحُرُوبِ نَحْوَ أَلْفِ أَلْفٍ (١٠٠٠٠٠)، ثُمَّ اسْتَعَادُوا الْمَدِينَةَ وَبَقِيَ مِنْهُمْ شَرْدَمَةٌ قَلِيلَةٌ بِهَا إِلَى أَنْ وَافَاهُمُ الْإِمْبِرَاطُورُ الرُّومَانِيُّ (أَدْرِيَانُوسَ) فَهَدَمَهَا وَخَرَّبَهَا، وَرَمَى قَنَاطِيرَ الْمِلْحِ عَلَى أَرْضِهَا كَيْلًا تَعُودَ صَالِحَةً لِلزَّرَاعَةِ، وَذَلِكَ سَنَةِ ١٣٥ لِلْمَسِيحِ، وَبِذَلِكَ انْتَهَى أَمْرُ الْيَهُودِ وَانْقَرَضَ، وَتَفَرَّقُوا فِي الْأَرْضِ وَلَمْ تَخْرُجْ أُورُشَلِيمُ مِنْ حُكْمِ الرُّومَانِ، إِلَّا حِينَ فَتَحَهَا الْمُسْلِمُونَ فِي زَمَنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ سَنَةَ ١٦ هـ ضُلْحًا مَعَ أَهْلِهَا وَهِيَ تُسَمَّى يَوْمَئِذٍ (إِيلِيَاءَ)).

واته: ڀوونڪردنه وهی ٿه وهش به مشیوهیه: جووله که کان دواى ٿه وهی گه ڀانه وه ٻو ٿور شه لیم و ولات و مه مله که ته که ی خوڻان تازه کرده وه و مزگه وته که ی خوڻان دروست کرده وه، له سه رده می (داریوش) پادشای فارسه کاند، ٿه ویش دهستی ٻو ٿاوه لاگردن که ولاته که ی خوڻان ٿاوه دان بکه نه وه، که بابلیه کان به دیلیان گرتبون و، بردبوویانن ٻو ولاتی خوڻان و، ولاته که شیان کاولکرد بوون، جووله که کان له سه رده می (داریوش) وه که گه ڀانه وه، ولاتی خوڻان ٿاوه دان کرده وه، مزگه وته که شیان تازه کرده وه و هه تا دوو سه د (٢٠٠) سال له سه ر ٿه وه به رده وام بوون، واته: له ولاتی خوڻان به هیمنی و ٿاسایش ژیان و، خاوه نی قه واره ی سیاسی خوڻان بوون، له (٥٣٠) تا کو (٣٣٠) پیش زاین (واته: دوو سه د سال)، به لام دواپی جاریکی دیکه دهسته لات و هوکمپرانیه که یان دهستی کرده وه به هه ٿوه رین و به ٿلوسیه کان (واته: پادشاکانی مصر) هیرشیان کرده سه ر ٿور شه لیم و که وتنه ژیر ده سه لاتی به ٿلوسیه کان، له سالی (٣٣٠) پیش زاینه وه، تا کو (١٦٦) پیش زاینی، له و کاته دا فه رمانده یه که له جووله که کان، هه لسا به هه لگیرساندن شورشیک به ناوی (میثیا) که ٿه ویش له هوژی: (الاولین) ٻوو و به سه ر دوژمنه کاند سه رکه وت و، ٿوله ی ٻو جووله که کان ستانده وه له دوژمنه کانی و ٻوو به هوکمپران به سه ریانده وه، دواپی

حوکمپانیی له کۆپهکانیدا بهردهوام بوو، بهلام له پڕۆگاریکی پر له کیشه و ئاشووبدا، تاكو سالی (۴۰) ی پيش زایین، (واته: چل سال پيش ئهوهی که عیسا عليه السلام بێته دنیاوه).

ئیدی لهو کاتهوه مهمله کهتی یه هووذا (ولاتی جووله کهکان) کهوته ژیر دهسته لاتی پۆمانیه کهکان، که تهوانیش کۆمه لیک فەرماندهیان ههه له جووله کهکان دهکردنه سههرکردهیان، که له هه موویان ناسراوتر هیرپۆدۆس بوو، {هیرپۆدۆس جووله که بوو، پۆمانه کهکان کردبوویان به گهورهی جووله که، بهلام ههه له ژیر دهسته لاتی تهوان دا بووه، وهک زۆر له سهروکهکانی تهو دهوله تانهی ئیستا، که له دهوله تانی زلهیز دایان دهتین و وهک داشی دامه دهیان جوولینن!}، بهلام دوایی جووله که هه لکه پانه وه و جهنگیان له دژی پۆمانه کهکان کرد، بۆیه قهیسهری پۆمای تهو کاته فەرمانده (سیسیانووس) ی له گهه کۆپه کهی به ناوی (طیطوس) نارد ههریان، {واته: (سیسیانووس) تهو فەرماندهیه بوو، که قهیسهری پۆم ناردیه سهه جووله کهکان له گهه کۆپه کهی دا: (طیطوس)، که تهویش ههه فەرمانده بوو، ئنجا له دهووبههری سالی: چل (۴۰) ی زایینی دا، {واته: چل سال دوای له دایک بوونی عیسا عليه السلام ئۆرشه لیمی کاول کرد و مزگه وته کهشی سووتاند و (طیطوس) نهوهد و تهوهنده ههزار کهسهی له جووله کهکان به دیلگرتن و، له کۆی تهو جهنگانه دا که جووله کهکان له گهه پۆمانه کهکانا کردوویانه، ههزار ههزار کهس (واته: یهک ملیۆن کهس) له جووله که کوژران و، بهلام دوایی جاریکی دیکه دووباره جووله کهکان شاره کهیان وهرگرت هوه، بهس که میکیان لی مابوون، تاكو دوایی ئیمپراتۆری پۆمانی (ئهدریانۆس) به سهریاندا زāl بوو و، ولاته کهیانی کاولکرد و شاره کهانیانی پروخاندن و خویشی به زهوییه کشتوکالییه کهانیاندا کرد، بۆ تهوهی جاریکی دیکه به که لکی کشتوکāl نهیهت، تهویش له سالی: (۱۳۵) زایینی دا، {واته: (۱۳۵) سال دوای تهوهی که عیسا عليه السلام له دایک بووه}، دوایی دهلی:

بهو شیویه له سالی: (۱۳۵) زایینی وه شوینیک بۆ جووله کهکان وهک ولات و قهوارهی سیاسی و دهولهت نهماو، به زهویدا بلبوونه وه، بۆیه ئیستا جووله که له هه موو دنیا دا ههه و به هه موو ولاتاندا بلبوونه وه، ههروهها ئۆرشه لیم ههه له ژیر دهسه لاتی پۆمانه کهکان دا بوو و له ژیر دهسه لاتی پۆمانه کهکان دهه بازی نه بوو، تاكو مسولمانان ئازادیان کرد له سهردهمی عومهری کۆری خهتاب عليه السلام له سالی شازده (۱۶) ی کۆچیدا، که تهویش عومهه عليه السلام به صولح و پیکهاتن و ئاشتهوایی چووه نیو شاره کهیانه وه (واته: شاری قودس)، که تهو کاته (ئیلیاء) ی پی دهگوترا.

{ياخود ڪوئي ولاتہ ڪهيان (ئيلاء) پيدہ گوترا، ڪہ وەك پيشتر گوتمان: (ئيلاء) يہ ڪيڪ
بووہ لہ پيغہمبہراني بہنو ئيسراييل صہلات و سہلامی خوا لہ سہر تيڪراي پيغہمبہراني
خوا بي.

پيم وايہ: ئەو راہي (محمد الطاهر بن عاشور) تہ بہنيسي کردوہ و، ئاوا پرووني کردوتہوہ و
راہہ ڪہي خوئي بہ بہ لگہي سہرچاوہ ميژوويہ ڪان پشتراست کردوتہوہ، نيزيڪترين راہہ
لہ راستيہوہو ڪوڪرہوہي زوريڪ لہ راہہ ڪاني ديكہ شہ، ہەر چہندہ ناشليم: راہہ ڪاني
ديڪہ ش - بہ تايہت لہ بارہي تيڪداني دووہم و سزايہ ڪيہوہ - پريان تيناچي.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نيزہ شوعا لايہنيڪن لہنيڪن
Stay in touch on social media
نہن مہکم عہر فوالج اتواسل اتواسل

راگہ پاندي مہکنہي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

راگہ پاندي مہکنہي ماموستا علي بابير

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ڪه نالي

راگہ پاندي مہکنہي ماموستا علي بابير

QR codes for social media and website

دەرسى دووهم

له نۆزده كۆمەنە بە ئىيەكان ئەكەلەنەن
Stay in touch on social media
ئەن ئەكەم عىز مۇلاخەتەل ئەكەلەنەن

رەكەتەندى مەكتەبى مامۇسە عەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردى

رەكەتەندى مەكتەبى مامۇسە عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

مەكتەبى
رەكەتەندى مەكتەبى مامۇسە عەلى بابىر

له لاره كومه ناپه نيوپه شان نه كنه لمان
Stay in touch on social media
نن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir / علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گوردی

AliBapir / علی بابیر

کونه لمان
له لاره كومه ناپه نيوپه شان نه كنه لمان

QR codes for AliBapir

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سىز دە (۱۳) ئايەت پىك دى و، ئايەتەكانى (۹ - ۲۱) لە خو دەگرى،
كە خواى زانا و توانا تىياندا، باسى سىز دە (۱۳) بابەتى جورا و جور دەكات، كە هەمويان
لە تەوهرى: {قورئان بە چاكترىن پىيازو بەرنامە دانان} دا دەخولتەو:

۱- قورئان باشتىن پىنمايە و موژدەدەرى بروداران و ترسىنەرى بىپروايانە.

۲- مروقى بىپروا لەبەر پەلەپەل، جارى وا هەيە نزاى خراپ لە خوى دەكات.

۳- شەوگارىو رۆژگار، دوو نىشانەى خوان و، پىر لە حىكمەت و سوود.

۴- هەموو مروقىك چارەنووسى خوى بە دەست خویتی و، لە رۆژى دوايش دا نامەى كردهوكانى
بە دەستەو دەدرى!

۵- هەر كەس پى راست بگرى، خوى بەهرەمەندەو، لە گومرايش هەر خوى زەرەرمەندە.

۶- كەس تاوانى كەس هەلناگرى و لە كوئى ناكاتەو.

۷- خوا هەتا پىغەمبەران نەتيرى بو كۆمەلگاو خەلكىك، لەسەر كوفر و خراپە، سزايان نادات.

۸- خوا بە هوى خوشگوزەرانى و خراپەكارىيەو، ئاوەدانىيەكان دەفەوتىنى.

۹- خوا زۆر گەلى لە دواى گەلى نووج، بە هوى گوناھەكانىانەو، فەوتاندوون.

۱۰- هەر كەس ئامانجى دنيا بى، بە پى وىستى خوا پى دەكات، بەلام لە قىامەتدا جىگەى دۆزەخە.

۱۱- هەر كەس ئامانجى دواپوژ بى و، بە ئىمانەو هەولى بو بدات، بە ئاكام دەكات.

۱۲- خوا بە پى سىستى دادگەرانهى لە گەردووندا، كارتاسانى بو هەموو لايەك دەكات، (چ
چاكەكاران، چ خراپەكاران، چ دنيا وىستان، چ دواپوژ وىستان).

۱۳- لە دنيادا بەرزى و نزمى هەيە، بەلام لە رۆژى دوايدا، ئەو بەرزى و نزمى، زۆر زياتر
دەبى.

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝۹﴾ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۰ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝۱۱ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۝۱۲ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُقْبِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۝۱۳ أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَسِيبًا ۝۱۴ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نَزِرُ وَازِرَةٌ وَزَرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝۱۵ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مَتَرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝۱۶ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِمَّنِ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝۱۷ مَن كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ۝۱۸ وَمَن أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا ۝۱۹ كُلًّا نُّمِدُّ هَهُنَا وَلَهُنَّ أَمْثَلُهَا مِن عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝۲۰ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْصِيلًا ۝۲۱﴾

لا تفرحوا بكونكم آمنين

Stay cheerful on social media

نحن نعلم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علی بابیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علی بابیر/ AliBapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربی - گوردی

کتابی

لا تفرحوا بكونكم آمنين

Stay cheerful on social media

نحن نعلم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربی - گوردی

کتابی

لا تفرحوا بكونكم آمنين

Stay cheerful on social media

نحن نعلم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ماناي دىقاۋ دەقى ئايەتەكان

((بە دۇنيايى ئەم قورئانە (خەلىكى) پېنمىي دەكات بەرەو بەرنامە (وېبازىك كە) راستىر و چاكتىنە و، موژدەش دەدات بە پروادارانىك كە كىردەۋەي چاك دەكەن، كە پاداشتىكى گەۋرەيان ھەيە ۹ ھەروەھا (رايدەگەيەن) كە ئەۋانەي پروايان بە پۇژى دوايى نىە، سزاۋ ئازارىكى بە ئىشمان بۇ داناون ۱۰ مروقى (بېپروا) ىش ۋەك پەلە كىردى بۇ ھاتنى خىر و خۇشى، پەلەي ھاتنى بەلا و خراپە دەكات و، مروقى (بە سروشت زۇر) پەلە كارە ۱۱ شەۋگارو پۇژگارېشمان كىردوۋنە دوو نىشانە (لەسەر پەروەردگارېتىي خوا)، ئىجا ھەرچى نىشانەي شەۋگار (مانگ) ە، خەفەمان كىردوۋە، نىشانەي پۇژگار (خۇر) ىشمان كىردۇتە بىنەر (ھۆكارى بىنن) تاكو (بە پۇژگار) لە بەخشى پەروەردگارتان داۋا بىكەن (كارو كاسى بىكەن) و، بۇ ئەۋەش كە ژمارەي سالان و، ژمىرەي كارەكانتان بزانن و، ھەموو شىكىشمان زۇر باش پوونكىدۇتەۋە (ۋەھەر كامىكىيانان لەۋانى دىكە جىا كىردۇتەۋە) ۱۲ پىشك و چارەنوۋسى ھەر مروقىكىشمان خىستۇتە ئەستۇي خۇيەۋە و، پۇژى قىامەتىش نووسراۋىكى بۇ دەردىنن بە كراۋەيى دەيىننى ۱۳ (پىي دەگوتى: نووسراۋەكەت بخۇيەۋە! ئەمپۇ ھەر خۇت ژمىرەر و چاۋدىرى خۇت بى، بەسە ۱۴ ھەر كەس پىي راستى گرت، پىي راست گرتەكەي سوۋدى بۇ خۇيەتى و، ھەر كەس شىش گومرا بى، گومرا بوۋنەكەي زىانى بۇ خۇيەتى و، ھىچ نەفسىكى كۆل (ى قورسى گوناھان) ھەلگىر، كۆلى گرانى كەسى دىكە ھەلناگرى و، ئىمەش سزادەر (ى ھىچ خەل ك و كۆمەلگايەك) نىن، تاكو پەۋانە كراۋى بۇ نەئىرىن (و بىانوۋ پروايان نەكەين) ۱۵ ھەر كاتىكىش وىستمان (خەلىكى) ئاۋەدانىيەك بىفەۋىتىنن، فەرمان بە خۇشگوزەرانەكانى دەكەين (چاكە بىكەن) كە چى ئەۋان لادان و تاۋانى تىدا دەكەن و، سەرەنجام قسە (و بىيارى خوا) لەسەر دەچەسپى (كە: لادەرو خراپەكاران سزادەدەين) ۱۶ و كاول و وىرانى دەكەين ۱۷ لە دواي (گەلى) نوۋىش گەلەك سەدەمان لە نىو بردوۋن و، پەروەردگارېشت بەسە بۇ شاھزا بوۋن و دىتنى گوناھەكانى بەندەكانى ۱۷ ھەر كەس ژيانى پەلەي (دنيا) بوى، بۇ ھەر كەس، ئەۋەندەي بۇيمان بوى، تىيدا بوى پىش دەخەين، دوايى دۇزەخى بۇ دادەننن بە عەبىدارىي و دەر كراۋى دەخىتە نىۋى (و تىيدا دەسوۋتى) ۱۸ ھەر

کەسێکیش دواڕۆژی بوو و، کۆششی شایستەیی بۆ بکات و، برواداریش بێ، ئا ئەوانە کۆششەکیان سوپاسکراو (و پەسند) ە (۱۹) ھەر کامێکیان ئەوانیش و ئەوانیش (دوا ڕۆژ خوازانێ بروادارو دنیاویستانی بێڕوا) لە بەخششی پەرورەدگارت هاوکاری دەکەین و، بەخششی پەرورەدگاریشت (لە هیچ کەس کە کۆشش بکات) قەدەغەکراو نیە (۲۰) سەرنج بدە! چۆن زێدەییمان داوەتە ھەندێکیان بەسەر ھەندێکیاندا، بە دنیاییش (مەزلگای) دواڕۆژ، پلەکانی گەورەترن و زێدەییەکیشی گەورەترە (۲۱) .

شیکردنەوێ ھەندێک لە وشەکان

(أَقْوَمَ): (الْأَقْوَمُ: تَفْضِيلُ الْقَوِيمِ) (الَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) صِفَةٌ لِمَحْذُوفٍ دَلَّ عَلَيْهِ: (يَهْدِي)، الْقَوِيمُ: الْمُعْتَدِلُ، وَالْحَسَنُ الْقَامَةُ، وَالْجَمْعُ: قِوَامٌ).

(أَقْوَمَ): دیارە صیغەیە کە لە بە چاکتردانانی (قویم)، واتە: ڕێک و راست (أَقْوَمَ) واتە: ڕێک و راست، ئنجا (الَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) سیفەتە بۆ شتێک کە قرتینراوە کە وشە (يَهْدِي) دەلالەتی لەسەر دەکات، یانی: (لِلطَّرِيقَةِ الَّتِي هِيَ أَقْوَمُ).

وشە (قویم)یش واتە: ڕێک و راست، دەگوترێ: (فُلَانٌ قَوِيمٌ) واتە: قەد و قیافەیەکی ڕێکی ھەیە، کە کۆی (قویم) بریتییە لە (قِوَام).

(عَجُولًا): (الْعَجَلَةُ: طَلَبُ الشَّيْءِ وَتَحْرِيهِ قَبْلَ آوَانِهِ)، (عَجَلَةٌ) بریتییە لە داواکردنی شتێک و لێ خەفتانی شتێک، پێش ئەوەی کە کاتی خۆی بێ.

(فَحَوَّنَا): (الْمَحْوُ: إِزَالَةُ الْأَثَرِ)، (مَحْوٌ) بریتییە لە سڕینەوێ شوینەوار، ﴿فَحَوَّنَا﴾ **آيَةُ الْإِيلِ**، واتە: نیشانی شەو کە مەبەست پێی (مانگ)ە، خەفەمان کردووە، شووقەکیمان کەم کردووە.

(مُبْصِرَةٌ): واتە: پێ بێنەر، دەلێ: (أَي: مُضِيئَةٌ لِلأَبْصَارِ) واتە: وا دەکات کە چاوەکان بێنن، خۆی (بصیر) یانی: بێنەر، بەلام (مُبْصِر) واتە: پێنێنەر، وابکە ی ئەوەی بەرانبەرە کەت بێنێ، ئەو شتە بێنێ، بێگومان لە ئەنجامی تیشکی خۆردا، ئێمە شتەکان دەبێنن، واتە: خۆر پێمان دەبێنێ.

(وَالْحِسَابُ): (الْحِسَابُ: إِسْتِعْمَالُ الْعَدَدِ)، (حساب) بریتیه له به کارهێنانی ژماره، دهگوتری: (حَسَبْتُ أَحْسَبُ حِسَابًا حَسْبَانًا)، واته: ئهه شتهم ژمارد.

(فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا): واته: ڕووغان کردۆتهوه به ڕوونکردنهوه، (الْفَصْلُ: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ، حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ، وَالْجَمْعُ مَفَاصِلُ وَالْمُفْرَدُ مِفْصَلٌ).

وشه (فَصْلٌ) بریتیه له جیاکردنهوهی دوو شت که نێوانیکیان ههبن، ئنجا (مَفَاصِلُ) که کۆی (مِفْصَل) ه، واته: جومگه، له بهر ئهوهی جومگه کان دهبنه هۆی لێک جیاکردنهوهی ئه ندامه کان، که واته: (فَصْلْنَاهُ) یانی: (بَيْنَاهُ تَفْصِيلًا، أَيْ: تَبْيِينًا)، جواغان ڕوونکردۆتهوه، چونکه کۆمه لێک شت که لێک جیاکرانهوه، هه ریه که یان به جیا، باشتەر دیار دهبن.

(طَائِرُهُ): (أَيْ: عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ عَنْهُ، مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ)، ئهه کردهوهی که لهوهوه ڤیوه و، لهوهوه پهیدا بووه، ئنجا چاک بن، یان خراپ بن.

(حَسِيبًا): (رَقِيبًا، فَعِيلٌ مَعْنَى فَاعِلٍ، أَيْ: الْحَاسِبُ الضَّابِتُ)، (حَسِيبًا) به مانای چاودێر لێره دا ئه مه (فعیل) ه، به لام به مانای: (فَاعِلٌ) ه، (حَسِيبٌ) واته: (حَاسِبٌ)، ژمێره ر و (ضابط) کۆنترۆلکهر.

(وَاِزْرَهُ): (الْوِزْرُ: الثَّقْلُ، تَشْبِيهًا بِوِزْرِ الْجَبَلِ، وَيَعْبُرُ بِذَلِكَ عَنِ الْإِثْمِ، كَمَا يُعْبَرُ عَنْهُ بِالثَّقْلِ)، (وَاِزْرَ) یانی: هه لگری قورسای، (وِزْرٌ) مانای قورسای دێ و، گونا ه چوینراوه به قورسای چیاوه و بهوه تهعبیر ده کری له گونا، وه ک چۆن تهعبیر ده کری به قورسای، وه ک خوا له سوورهی (العنکبوت) ئایه تی (۱۳) دا ده فهرموی: ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾، واته: قورسایه کانی خۆیان و قورسایه کانی دیکه ش وێرای قورسایه کانی خۆیان، هه لده گرن.

(مُتْرَفِيهَا): واته: خۆشگوزهرانه کانی، (الْتَّرَفَةُ: التَّوَسُّعُ فِي النُّعْمَةِ، كَمَا يَقُولُ: أَتَرَفَ فُلَانٌ فَهُوَ مُتْرَفٌ)، (تَّرَفَةً) واته: فراوانیی له نازو نيعمه تدا، واته: خۆشگوزهرانی، دهگوتری: (أَتَرَفَ فُلَانٌ فَهُوَ مُتْرَفٌ) خاوهن فراوانییه له نازو نيعمه تدا.

(فَفَسَقُوا فِيهَا): ده لێ: (فَسَقَ فُلَانٌ: خَرَجَ عَنْ حَجَرِ الشَّرْعِ)، واته: له سنووری شهرع چووه ده ری، (فَسَقَ الرُّطْبُ: خَرَجَ عَنْ قَشْرِهِ)، فهرکه خورما که له کهوله کهی خۆی ده رده چێ (که ولی هیشوه کهی) ئه وهی پێده گوتری، که واته: ﴿فَفَسَقُوا فِيهَا﴾، واته: ده رچوون له و سنوورهی، که ده بوو لێی ده رنه چن.

(الْقُرُونُ): (الْقُرُونُ: الْقَوْمُ الْمُفْتَرُونَ فِي زَمَنِ وَاحِدٍ، وَجَمْعُهُ قُرُونٌ)، (قَرْنٌ) بریتیه له کومه له خه لکیک که پیکه وه ده بن، له پوژگار یکدا، که تاکه که ی (قَرْنٌ) ه، کویه که ی (قُرُونٌ) ه، واته: سه ده کان، ئنجا هندی که ده لاین: سه ده (قَرْنٌ) هفتا ساله، هندی که ده لاین: چل ساله، هندی که ده لاین: سه ده ساله، ئیستا زیاتر و اباهه، که سه ده، بریتیه له سه ده سال.

(الْعَاجِلَةُ): (الْحَيَاةُ الْعَاجِلَةُ)، واته: ئه و ژیا نه ی که به په له یه، ژیا نیک که زوو دیته ئاراهه و زوو تیده په ری، که مه به ست ژیا نی دنیا یه.

(مَذْمُومًا): واته: لومه کراو، سه رزه نشتکراو، عه یب لیگیراو، (الذَّمُّ: الْوُصْفُ بِالْمَعَائِبِ الَّتِي فِي الْمَوْصُوفِ)، (ذَمٌّ) بریتیه له وه صفکردنی که سی که، به و عه ییا نه ی که تیدان.

(مَذْخُورًا)، (الْمَذْخُورُ: الْمَطْرُودُ، دَحْرَةً: طَرْدَهُ)، (مدحور) واته: ده رکراو، چونکه: (دَحْرَةً: طَرْدَهُ) واته: ده ریکردو دوور یخسته وه.

(عَطَاءً): (أَعْطَاهُ مَالًا، وَالْإِسْمُ: الْعَطَاءُ)، واته: مالی پیدا و پی به خشی، ناوه که ش بریتیه له (عَطَاءٌ) واته: به خشی پیدراو، (رَجُلٌ مِعْطَاءٌ: كَثِيرُ الْعَطَاءِ، اسْتَعْطَى وَتَعَطَّى: سَأَلَ الْعَطَاءَ)، واته: (مِعْطَاءٌ) که سی که که زور ده به خشی، پیاویکی زور به خشنده، (اسْتَعْطَى وَتَعَطَّى) واته: داوای به خشی نی کرد، داوای شتیکی کرد که پی بدری.

(مَحْظُورًا): (مَمْنُوعًا)، واته: قه ده غه، (الْحَظَرُ: الْمَنْعُ)، واته: نه هیشتن و قه ده غه کردن، ئنجا ئایا ئه وه له چیه وه هاتوه؟ ده لی: (الْحَظَرُ: جَمْعُ الشَّيْءِ فِي الْحَظِيرَةِ، وَالْمَحْتَظَرُ فَاعِلٌ الْحَظِيرَةِ)، (حَظِيرَةٌ) ئه وه یه که چوارچیه یه کرابی که زیاتر بو ئه وه ی که ئاژه لیا ن تیدا کو کرد بیته وه پی گوتراوه: (حَظِيرَةٌ)، ئاغه ل، یاخود شوینیک که ده غل و دانیان تیدا کو کرد بیته وه، گوتوو یانه: (حَظِيرَةٌ)، ئنجا (مُحْتَظَرٌ) که سی که که (حَظِيرَةٌ) ه که دروست ده کات، ئه و چوارچیه یه، یا ن ئه و ئاغه له.

که واته: (مَحْظُورٌ) واته: شتی که له شوینیک دانرابی و، ری له خه لکیک گیرابی که ده ستی بیگاتی، بویه خوی پهروه ردگار ده فهرموئ: ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، به خشی پهروه ردگاری تو، له هیچ که سی که قه ده غه نیه و، هیچ که س ری لی نه گیراوه، که ده ستی بیگاتی، به مهرجی کارکردن و هه ولدان و په چاوکردنی سیستمی خواو یاسا کانی له گه ردوون و ژیا نی به شه ردا.

مانای گشتی نایه ته کان

دوای ته و هه شت نایه ته ی باس مان کردن، که وه ک پیښه کی وان بو کوی باس و بابه ته کانی سووړه تی (الإِسْرَاءُ)، ئنجا خوا ﷺ ته و راستیه راده گه یه نی که وه ک پیش دهستی ته هم سیژده (۱۳) نایه ته یه و دهفه رموی:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، به دلنایی ته م قورنانه رینمای خه لک ده کات بو ریازو شیوازی که راسترین و چاکترین، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾، ههروه ها موژده ش ده دات ته و پرواداران ه کی که کرده و باشه کان ته نجام ده دن، که پاداشتی کی گوره یان هیه، ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، هه والیش ده دات به و که سانه کی که پروایان به پوژی دوایی نیه، که تیمه نازاری کی به تیمان بو ناماده کردون.

یا خود موژده ده دات به پرواداران که: پاداشتی گوره یان هیه و، موژده شیان پیده دات که: ته وانه ی پروایان به پوژی دوایی نیه نازاری کی به تیمان بویان دناوه! یانی: پروادارینه! موژده تان لیبی: دوژمنه کانیشان که ری راست ناگرن و دژایه تی تیمه ده که ن و، دژایه تی هه ق ده که ن و، دژایه تی خوا و پیځه مبه ره که ی ده که ن، موژده تان لیبی که: نازاری کی به تیمان بو داناون و، وه ک به رزه کی بانان بوی درناچن و، به ناسانی قوتار نابن!

یانی: دوای ته وه ی خوا ﷺ باسی چاره نووسی ره ش و به سهرهاتی تالی گه لی جووله که ی کرد، دهفه رموی: ته م قورنانه ته گهر مسولمانان شوینی بکه ون، ده یانپاریزی له و چاره نووسه ره ش و تاله ی که گه لی جووله که تووشی بوون، به هو ی لادانیانه وه له به رنامه ی خوا، قورن مان مسولمانان ده پاریزی و، رینمایان ده کات بو چاکترین و باشرین شیوه ژیان و گوزهران، له رووی رووحی و فیکری و ره وشتی و نابووری و کومه لایه تی و سیاسی و هتده وه.

ئنجا خوا ﷺ باسی سروشتی مروّف ده کات: ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾، وشه ی: تیمسان لیره دا هه ندیک له زانایان ده لین: مبه به ست پیی: مروّفه به گشتی،

بەلام واپىدەچى مەبەست پىي مەروفي بېروابى، واتە: مەروفيك كە جارى دەستى ھىدايەتى
خوای ئەگەشتوتى، واتە: مەروفي دەپارپتەوہ بو خراپە، وەك چۆن دەپارپتەوہ بو چاكە،
واتە: جارى وا ھەيە كە توورە دەبى، يان لە ئەنجامى پەلەكردنى دا، دوەى خراپ لە
خوى دەكات، وەك چۆن داواى چاكە بكات لە خوای پەروەردگارى! ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾،
مەروفي زۆر بە پەلە و بە تالووكەيە، يانى: بە سەروشت وا خولقيترەوہ، وەك خوا لە ئايەتى (۳۷)
سوورەتى (الانبىاء) دا دەفەرموى: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ﴾، واتە: مەروفي لە پەلەپەل
دروستكراوہ، يانى: مەروفي بە سەروشت خورانه گرە، وەك لە سوورەتى (المعارج) دا فەرموويەتى:
﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (۱۹) ﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا﴾ (۲۰) ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾، واتە: مەروفي
بە ھەلپەو خورانه گرە دروستكراوہ، ئەگەر ناخوشى و خراپەى تووش بوو زۆر شەژاوو شپىزە
و، ئەگەر خوشى و چاكەشى تووش بوو، زۆر دەستگرەوہيە.

كەواتە: مەروفي دەبى ئاگادارى ئەو خالە بى ھىزانەى خوى بى، يەكيك لەوانە
ئەوہيە كە پەلە دەكات، كە ھەميشە لە ئەنجامى پەلەكردندا تووشى ھەلە دى، جارى
وا ھەيە لە ئەنجامى پەلەكردندا كە لەسەر شتيكى خراپ خوى پاناگرى، نزاى خراپ
دەكات، وەك چۆن بو خيروچاكە دەپارپتەوہ، ئاواش دوەى خراپ لە خوى، يان لە
خزمىكى، يان لە مندالىكى دەكات.

﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ﴾، ھەروەھا شەوگارىو پۆژگاريشمان كەردوون بە دوو
نیشانە، ﴿فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانەى شەو (مانگ) مان سەپوہتەوہ
و كەم شوڤمان كەردوہ، واتە: پووناكىى نىە و تاريكە، بە تايەت لەو شەوانەدا كە
مانگ لە حالەتى (محاق و ھلال) دايە، يانى: شەوہكانى سەرەتا و كۆتايى مانگ (شەر)،
﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانەى پۆژگاريشمان كەردوہ بە پيىنەر، (مبصر) واتە:
ئەو شتەى وا دەكات خەلك بىنى، وەك دوايى باسى دەكەين، ئەم وشەيە ئىعجازيكي
عيلمىي تىدايە، چونكە پيشتەر و ايان دەزاني بىنى شتەكان، بە ھوى ئەوہوہ كە لە
چاوہوہ تيشكىك دەچى و شتەكان دەبىنى، بەلام ئىستا دەرکەوتوہ، كە نەخىر شتەكان
تيشك دەتيرن بو چاو و وینە دەتيرن و چاو وینەيان دەگرى.

﴿لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾، بۆيە پۆژگاريمان وا لىكەردوہ و كەردوومانە بە پيىنەر،
تاكو لە بەخشى پەروەردگارتان داوا بكەن، واتە: لە پۆژيدا كارو كەسابەت بكەن و لە
نيعمەتەكانى خوا پەيدا بكەن، ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَظَمَ الدِّينِ وَالْحِسَابِ﴾، ھەروەھا تاكو:

بە ھۆی نیشانەى شەوھو، بە مانگەو، بە ھۆی نیشانەى پوژەو بە خۆرە، ژمارەى سالاھەکان و ژماردنی شتەکان بزانن، (حِسَاب) واتە: ژماردن.

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَانُهُ تَفْصِيلًا﴾، ھەر ھەھا ھەموو شتێکمان پوون کردۆتەو، واتە: ھەموو شتێک بە پوویست بکات بۆ مرۆڤەکان، وەك ھیدایەتی خوا، لە قورئاندا پوونمان کردۆتەو، یاخود: ھەر شتێک بە بۆ ژیاى مرۆڤان پوویست بکات، لە قورئاندا پوونمان کردۆتەو، یاخود: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَانُهُ تَفْصِيلًا﴾ ھەر شتێک بە دروستمان کردو، جوان پوونمان کردۆتەو و، ھەر کامێکیان بوونێکی تایبەتییان پێداو.

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعُهُ فِي عُنُقِهِ﴾، ھەر مرۆڤێك چارەنووسی خۆیمان خستۆتە ئەستۆى خۆى، (طَبْعُهُ) ھەر (عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ مِنْهُ)، ئەو کردەوێەى بە لەو ھەو دەفرێ و پەیدا دەبێ، ئنجا خێر بێ یان شەر، (أَلْزَمْنَاهُ) واتە: وامان لێکردو بە بچێتە گەردنەو، لە ئەستۆى دابى و، پێھەو پەيوەستمان کردو، ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ ھەر ھەھا پوژى دواى و پوژى ھەلسانەو، نووسراوێكى بۆ دەردنێن، بە کراوھى دەبینن، پێى دەگوترێ: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ﴾، نووسراو کەت بخوینەو، ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، ئەمرو خودى خۆت بەسە بۆ ئەوێ ژمێرەرى گوناھەکانى خۆت بێ، یان: سەرکۆنەى خۆت بەکەى.

﴿مَنْ أَمْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَمْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، ھەر کەسێک پێى راست بگرێ، ئەو پێى راستى بۆ خۆى گرتو و قازانجەکەى بۆ خۆیەتی، ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ھەر ھەھا ھەر کەسێک گومرا بێ، ئەو بە زیانى خۆى گومرا بوو، ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ﴾، ھێچ کۆل ھەلگريک کۆلى کەسێکى دیکە ھەلناگرێ، واتە: (وَلَا تُزِرُّ نَفْسٌ وَازِرَةً)، ھێچ نەفسێکى گوناھبار کۆلى نەفسێکى دیکەى گوناھبار ھەلناگرێ، واتە: کەس لە جیاتى کەس گوناھەکان ھەلناگرێ، ھەر کەسە گوناھى خۆى لە ئەستۆى خۆیداى.

دوايش باسى ئەو دەکەین ئایا کاتێک کەسێک گومرا دەکات، ئەو چۆنە؟ پوونى دەکەینەو: ئەو کە بابەتی گومراکەر بەھۆیەو گوناھبار دەبێ، مانای وانە کە گوناھى گومراکراى ھەلگرتو، چونکە ئەوێ کە گومرا دەگرێ، گومرا بوو، کە گوناھەکەى ھەر لە ئەستۆیەتی، بەلام بابای گومراکەر گوناھى گومراکردنەکەش ھەلدەگرێ و، گوناھى خۆشى ھەلدەگرێ، بێ ئەوێ لە گوناھى گومراکراو کەم بێتەو.

ننجا خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، ټيمه سزاده و تازارده ريش نين بو خه لك و كومه لگايه كان، تاكو پيڅه مبه ر نه نيرين.

ټايا ټه وه مه به ست پي ټي دنيايه، يان پوژي دوايه؟ ده گونجي مه به ست پي هه ردووكيان بي، واته: ټيمه نه له دنيا و نه له دواړوژدا، گه لان و كومه لگاکان سزا ناده ين، تاكو پيڅه مبه ريان بو نه نيرين و به لگه يان له سهر ته واو نه كات، وهك له سووره تي (النساء) دا له ټايه تي: (۱۶۵) دا خوا ده فهرموئ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾، واته: پيڅه مبه رانيكي موژده ده و ترسي نه رن، تاكو خه لك له دوايي پيڅه مبه ران، به لگه يان له سهر خوا نه بي.

ننجا خواي دادگه ر باسي راستييه كي ديكه ده كات، ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً﴾، هه ر كاتيک ويستان خه لك ټاوه داننيه ك بفه وتي نين، (أَمْرًا مُتَرَفِّهًا) فهرمان ده كه ين به خوشگوزهرانه كاني، (كه چاكه كاريي بكن) (فَفَسَقُوا فِيهَا) كه چي ټه وان خراپه و لاداني تي دا ده كه ن، ټاشكرايه خوا فهرمان به لادان (فسق) و خراپه ناكات، چونكه دياره كه خوا فهرمان به چي ده كات، بويه ټه وه ي قرتانده و، واته: ټيمه فهرمانمان پي كرن به چاكه، به لام ټه وان لادانيان تي دا كرد و تاوان و خراپه يان تي دا كرد، ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾ سهرنجام قسه ي له سهر هاته دي و چه سپا، واته: برياري سزاداني خواي له سهر چه سپا، وهك ياسايه كي دادگه رانه ي خوا له ژياني به شه ردا. ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾، ټيمه ش به كول كردن كاومان كرد و ټي كماندا.

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾، چه ندان سه ده شمان له دواي نووح فه وتانده وون، واته: خه لك ي زور سه دامن فه وتانده و، (گم) لي ره دا، (كم الخبرية) يه: ياني: بو هه والدانده و مه به ست پي زورييه، واته: زور خه لك كه له سه ده كاندا ژياون، له دواي نووح فه وتانده ومانن، له ټه نجامي خراپه كاريي حوكمرانه خوشگوزهرانه كاندا له سهر حيسابي خه لك ي رهش و پروت، ﴿وَكُنِيَ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِمَادٍ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾، به سيشه كه په روه ردگار تشاره زا و بينه ري گوناوه ي بهنده كاني بي، واته: له دواي شاره زايي و ديتني خوا بو گوناوه ي بهنده كان، پيويست به ديتن و شاره زايي كه سي ديكه ناكات، چونكه خوا ﷻ ټه وپه ري زانياري و شاره زايي و ديتني هه يه، بو گوناوه لاداني بهنده كاني و، كه به پي ټه وهش لتيان ده پرسيتته وه و سزيان ده دات.

ئىنجا دېتە سەر باسى راستىيە كى دىكە: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾، لېرەدا مەبەستە كەي ديارە كە: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الْعَاجِلَةَ﴾، واتە: ھەر كەسك ئىيانى بە پەلەي بوى، واتە: ئىيانى دىناي بوى، تەنيا مەبەستى ئىيانى دىناو تىدا رابواردنى بى، ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، خىرايى بۆ دەكەين لە ئىيانى دىنادا، ئەوئەندەي كە مەنەوى، بۆ ھەر كەسك كە مەبەستمان بى، واتە: لە خوئشى و نىعمەتى دىنا، بە خىرايى بوى دەھىنە دى، بەو ئەندازىيە كە مەنەوى، بۆ ھەر كەسك كە ويستمان لەسەرى بى، ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا﴾، دوايش دۆزەخى بۆ دادەئىين كە بە سەرزنەشتكرائوى و بە دەركرائوى دەخىرئە ئىوى و تىيدا سزا دەدرئى و دەسووتىنئى.

﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾، ھەر كەسك كىش كۆتا مەنزلگاي دواپوژى بوى، واتە: ئىيانى پوژى دوايى، ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا﴾، كۆشى شايستەي خوئشى بۆ بكت، ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، لە حالىك دا پرواداريش بى، ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعِيَهُمْ مَّشْكُورًا﴾، ئا ئەوانە كۆشش و ھەولەكەيان، سوپاس لەسەركرائو و پىزاندرائو، واتە: كۆشش و ھەولەكەيان نرخیئراو.

﴿كَلَّا نُمَدِّدُ هُوْلًا ۖ وَهُوَ لَاءٌ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾، ھەر كامىك لەوانە ھاوكارىي دەكەين، (إمداد) واتە: رست بۆ درىژ كردن و يارمەتىيدان (هؤلاء وهؤلاء) ئەوانەش و ئەوانەش، واتە: ئەوانەي كە دىنا ويستن و، ئەوانەش كە دواپوژ ويستن، ھاوكارىي ھەردوو كيان دەكەين، لە بەخششى پەرورەدگار، ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، بەخششى پەرورەدگار شت قەدەغە نى، لە كەس قەدەغە نەكرائو، لەم ئىيانى دىنايەدا خوا ﷻ ھاوكارىي مروقەكان دەكات، بە ھەر شىوئەيەك بىانەوى بژين و بۆ ھەر ئامانجىك بچن، خواي پەرورەدگار بە پىئى ئەو ھەول و كۆششە كە دەيدەن، وا دەكات كە بەرھەميان بىتە دەست.

﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَلْنَا بَعْضَهُم عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، سەرنج بدە! چۆن ھەندىكيايمان بەسەر ھەندىكياندا زىدەيى داو، (تَفْضِيل) واتە: زىدەيى پىدان، يانى: بەرزمان كردوونەو و ھەلمانبىژاردوون، لە پرووى ئەو پىژەيەو كە لە ناز و نىعمەتەكان پىيان دەدەين، نەك لەو پرووئە: خوا ھەلبىژارد بى، بەو واتايە: بە چاكترى دانا بى، واتە: خوا دەفەرموى: سەرنج بدە! چۆن لە ئىيانى دىنادا، ھەندىكيايمان بەسەر ھەندىكيان دا ھەلبىژاردو و لەپرووى پىدانى نازو نىعمەتەو، واتە: ھەندىكيان ناز و نىعمەتى زياترمان پىداون،

بہ سہر ہندیکیاندا، ئنجا ئہو ناز و نیعمہ تہ عہقلہ، ساغی جہستہیہ، جوانی پہنگ و روخسارہ، مال و سامانہ، خزم و کہسہ، ہرچی ہہیہ، **وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ** و **وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا**، بہ دنیایی کۆتا مہنزلگا و ژیانی دواروژیش، پلہکان تئیدا گہورہ ترن و، زیدہی پیدانیش تئیدا گہورہ ترہ، واتہ: لہ ژیانی بہہشتدا: ہم پیگہو پلہکان زیاترن و بہرترن و گہورہ ترن، ہم ئہو زیدہی پیدان و ئہو بہسہردا ہلہبژاردنہی لہ دواروژیشدا ہہیہ، بہ پیی تہقوا و کردہوہ چاکہکان، کہ مروّفہکان ئہنجامیان دہدہن، ئہو جیاوازی و نیوانانہ، لہوئی زور زیاترن.

لیرہدا ئیمہ دینہ کۆتایی مانای گشتی ئہم سیژدہ ئایہ تہ مبارکہو، لہ خوا دہپارپینہوہ: خواہ! بہ لوتف و کہرہمی بی سنووری خوٹ، ئیمہ لہو کہسانہ بگپرہ و وامان لی بکہ کہ ئامانجمان رازیکردنی تو و، ژیانیکی سہرہرزانہ و پاک و ریگ و راست بی لہ دنیادا، بہلام ئاوات و ئامانجی ہرہ بہرزمان رازیکردنی تو و بہ دہستہینانی بہہشتی تو بی و، خواہ! لہوئی بہو پلہ بہرزمانہمان بگہینہ و، ئہو زیدہیہمان پییدہ، کہ بو بہندہ پەسندو ہلہبژاردہکانی پەسند دہکە، بیگومان تہنیا ئہوئی شایستہی ئہوہیہ کہ مروّف ہلہوئی بو بدات.

لہ تہرہ کۆمەڵەلاوەتیہکان لہکەلتان

Stay in touch on social media

لەن بھێم بھێر مھابھال لایھماھ

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir

Available on the Google Play Store

کەلتانی

Alibapir/عەلی بابیر

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خوایندە فەرەمۆی: بە دنیایى قورئان مەرفەھەکان بەرەو پاسترین و پێک و پێکترین
پێباز پێنمایى دەکات و، مۆژدەى پاداشتی گەورە بە پێوادارانى کردار چاک دەدات و،
هۆشدارى ئازارى بە ئیش بە پێپروایان بە پۆژى دواى، دەدات:

خوایندە فەرەمۆی: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

۱- ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، بە دنیایى ئەم قورئانە پێنمایى دەکات بەرەو
باشترین و پێک و پێکترین.

لێرەدا دوو شت قرتێنراون:

یە کەم: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي﴾: یەنێ یەدێ النّاس، یەدێ الإنسان، یەدێ المجتمعات، ئەو ديارە،
بەلام بۆچی قرتێنراوە؟ لەبەر ئەوەی کە مەرفەھ بە سیاق و سەلیقە دەیزانی کە ئەم قورئانە پێنمایى
دەکات، کێ؟ خەڵک پێنمایى دەکات، مەرفەھەکان پێنمایى دەکات، کۆمەڵگاکان پێنمایى دەکات.

دووهم: ﴿لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ بەرەو ئەوەی کە پاسترە و پێک و پێکترە، دیسان لێرەدا شتێک
قرتێنراوە، واتە: (لِلْحَيَاةِ لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ)، بەرەو ژيانیک کە پێک و پاسترە، وشەى (أَقْوَمُ) یش پێژگەى
(تَفْضِيل) ە لە (قَوِيم)، (قَوِيم) واتە: پێک و پاست، (أَقْوَم) واتە: پێک و پاستر.

ئەنجا لێرەدا وەك گۆمان: شتێک قرتێنراوە کە (الَّتِي) دەلالەتی لەسەر دەکات، کە
(الزُّمَشْرِي) لە تەفسیرەکەى خوێ (الْكَشَاف) دا، جوان دەلی: (وَأَيُّهَا قَدَّرْتُ لَمْ تَجِدْ مَعَ
الْإِنْبَاتِ دَوَقَ الْبَلَاغَةِ الَّذِي تَجِدُهُ مَعَ الْحَدَفِ، لِمَا فِي إِنْهَامِ الْمُوصُوفِ بِحَدَفِهِ، مِنْ فَحَامَةِ تَفَقُّدِ
مَعَ إِضَاحِهِ).

واتە: تۆ ھەر چەندە بۆنی ئەو وەسفکراوە قرتیزاوە مەزەننەو ئەندازەگیری بکە، بۆ وینە: (لِلْحَيَاةِ الدِّينِ، لِلطَّرِيقَةِ الدِّينِ، لِلْكَفِيَّةِ الدِّينِ)، ئەو تام و چۆرە پەوانبۆیەکی کە لە کاتی قرتیزانیدا ھەستی پێدەکە، لە کاتی چەسپاندنی ئەو وەسفکراوەدا، ھەرچییەکی بۆ، ئەو چۆرەکی نە، چونکە وەسفکراوەکە بە ھۆی قرتیزانیەو، نامۆی (ابھام)ە کە مەزنی و گرنگیەکی تایبەت پەیدا دەکات.

زانایانی دیکە پەوانبۆیەکی لە شوێنی دیکە دەلێن: (كَيْ يَذْهَبَ الذُّهْنُ أَيَّ مَذْهَبٍ)، تاكو زەین بەرەو ھەر شوێنێک بچێ، وەك: بۆ ژیاڵێک کە باشترە، بۆ پێبازێک کە باشترە، بۆ بەرپۆھەووتێک کە پێک و راستترە...ھتد. دەگونجێ زۆر شت دابنێی کە بگونجێ لەگەڵ ئەو ناوی ئاماژەیدەدا، بەلام کە بقرتیزێ، چەمکەکی زۆر فراوانتر دەبێ، لەو کە دیاریی بکری، چونکە ئەگەر دیاریی کرابایە بۆ وینە: (لِلطَّرِيقَةِ الدِّينِ هِيَ أَقْوَمُ)، یاخود: (لِلْحَيَاةِ الدِّينِ هِيَ أَقْوَمُ) سنووردەر دەبوو، بەلام ئیستا ھەم ژیان دەگرێتەو، ھەم پێباز دەگرێتەو، ھەم بەرنامە دەگرێتەو، ھەم شیوەی بەرپۆھەردن دەگرێتەو، ئەوانە ھەموویان دەگرێتەو و جگە لەوانەش دەگرێتەو.

لێرەدا پێویستە ئەو بزانری کە: خوا ﷻ ھەم ئەم دوو ئایەتە و، ھەم ئەم ئایەتانە دیکە دێن، فەرموونی دوا ئایەتە کە لە ھەشت (۸) ئایەتی دەرسی پێشوو، باسی دوو پرووادی گرنگی کرد:

یەكەمیان: سەفەری شەوڕۆیی و بەرزبوونەوێ پێغەمبەر ﷺ، کە لە ئایەتی یەكەمدا باسی کرد. **دووھەمیان:** پرووادی دوو کەرەتە تان تێکدان و خراپە کارییەکانی جوولە کەکان و، دوا یی سزادانیان لەلایەن خواوە ﷻ.

ئەجا ئەو ئایەتانە بە موسولمان دەلێن:

یەكەم: سەرنجی سەرھەو ژیاڵی پێغەمبەر کەتان (محمد) ﷺ بەدن، چۆن خۆی خواوەن بەزەیی و بەخششی بۆ سنوور لە کاتی ئەو پەری سەغڵەتی و تەنگانەدا، ئەو سەفەرە گەورە و گرنگە شەوڕۆیی و بەرز بوونەو (الإسراء والمعراج) ی پێکدە، بۆ لابرەتی تەمی خەم و پەژارە و دلدانەو و بەرچا و پروونکردنەو زیاتری! ئەجا ئێوەش شوێنکەوتوو ی بۆن، تاكو خۆی کارزان و میھرەبان لەگەڵ ئێوەش دا - ھەر کەسە بە پێی خۆی - بەزەیی و بەخشش بنوێ.

دووھەم: سەرنجی گەلی جوولە کە بەدن کە لە ئەنجامی سەركیشیی و خراپە کاریی دا، خوا چۆنی سزاداون و بەلاداری کردوون، دەجا دەرس و پەندیان لێوەر بگرن و، بێگومان ئەگەر شوێن ئەم

قورپانەش بکەون، بە مەرەدی ئەوان ناچن، چونکە ئەم قورپانە بەرەو راستترین و چاکترین و رێک و پێکترین شیواز و رێباز و شیوەی ژیان و بەرپۆوەبردنی کۆمەڵگا، ئێوە پێنمایی دەکات و رێتان پێشان دەدات!

ئێجا راستییەکانی دیکەش کە دین، بە هەمان شیوە، کە لێردا خوا ﷻ چەند راستییەک دەخاتەپروو بۆ ئەهلی ئیمان و بۆ مسوڵمانان، کە بریتین لە: ژمارەیەک لە یاساکانی خۆی لە ژبانی بەشەردا لەو سێزده ئایەتەدا، ئاشکراشە کاتیک ئەم سوورەتە دا بەزیو، ئێجا چ لە سالی چوار یان پینجی پیڤه مەرایە تییدا بوو بێ، یان لە سەرەتای سالی دەیهەم، یان لە نیوەیدا بوو بێ، گرنگ ئەو یە پێش کوچی پیڤه مەبەر ﷻ و هاوێلانی لە مەککەو بەو مەدینە، بوو، واتە: لە پێش راگەیانندی دەوڵەتی ئیسلامیدا بوو، واتە: ئەم سوورەتە کاتیک دا بەزیو کە وردە وردە، کۆمەڵی مسوڵمان لە مەککە، خەریک بوو بەچیتە قونای بوونە کۆمەڵگا و، پیکهێنانی دەوڵەت و قەوارە سیاسی، بۆیە پێویستی بەو کردووە کە کۆمەڵێک یاسای خوا ﷻ بخرێنە بەرچاوی و بە هۆی زانیانی ئەو یاسایانە خواو، بزانی چۆن ئەو کۆمەڵ و کۆمەڵگایە خۆی بەرپۆوە بات و، چۆن دەرس و پەند وەر بگری لە گەلانی پێشوو و هەلەکانی ئەوان دووبارە نەکاتەو، بە تایبەت گەلی جوولەکە ی دراوسی و نیزیکیان!

(۲) - ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، هەروەها قورپان موژدەش بە پرۆادارەکان دەدات.

(۳) - ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾، کە کردەو بەشەکان ئەنجام دەدەن، (الصَّالِحَاتِ) سێفەتە بۆ وەسفکراویکی قرتێراو، یانی: (الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْأَعْمَالَ الصَّالِحَاتِ، الْخِصَالِ الصَّالِحَاتِ) واتە: کردەو بەشەکان ئەنجام دەدەن، خەسڵەتە باشەکان لە خوێاندا دەهێننە دی، ئایا موژدە ی چیان پێ بدات؟

(۴) - ﴿أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾، کە پاداشتیکی گەورەیان هەیه، پاداشتی گەورەش دەگونجێ مەبەست پێی لە دنیا دا بێ، یانی: لە ئەنجامی ئیمان و کردەو بەشەکان، ئیماندارانی کردارباش، بەرهەمی باشیان دەست دەکەوێ، خوا پاداشتی باشیان دەداتەو لە دنیا دا، هەروەها دەشگونجێ مەبەست پێی پۆژی دوا یی بێ، یاخود: مەبەست پاداشت و بەرهەمی دنیاو دوا پۆژی بێ.

بەلام بەپێی پستە ی دوا یی کە دی، مانای دوو هەمیان گونجاوترە: پاداشتی گەورە ی پۆژی دوا یی.

(۵) - ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، ئەمە دەگونجێ لە سیاقی موژدە پێدانی پرۆاداران دا بێ، واتە: قورپان موژدەش دەدات بە پرۆاداران کردار باش، کە ئەوانە ی پرۆایان بە پۆژی دوا یی نیه،

سزاو ئازاریکی بە ئیشمان بۆ داناون، یانی: موژده بە پرواداران دەدات، که خویمان سەرهنجامیان خیرە لە دنیا و لە دواپوژدا و خاوەنی پاداشتیکی گەورە دەبن، هەروەها موژدەشیان پێ دەدات، که دوژمنانی خوا و پێبازو بەرنامەیی خوا ﷺ، ئەوانەیی پروایان بە پوژی دوایی نیە، ئەوانەش ئازار و سزایەکی بە ئیشیان بۆ ئامادە کراوە، لە دواپوژدا.

٦- ﴿اعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ واتە: ئازاریکی بە ئیشمان بۆ داناون، بێگومان لە پوژی دوایی و لە دۆزەخ دا.

لە بارەیی ئەوەوە که خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّيْ هِيَ أَقْوَمُ﴾، (محیی الدین درویش) لە تەفسیرەکی خۆی (إعراب القرآن الکریم و بیانە) ^(۱) دا، دەلێ:

(رَجَحَ أَبُو حَيَّانَ أَنَّهَا لَيْسَتْ لِلتَّفْضِيلِ، إِذْ لَا مُشَارَكَةَ بَيْنَ الطَّرِيقَةِ الَّتِي يُرْشِدُ إِلَيْهَا الْقُرْآنُ وَطَرِيقَةَ غَيْرِهَا، وَفُضِّلَتْ هَذِهِ عَلَيْهَا، وَإِنَّمَا الْمَعْنَى: الَّتِي هِيَ قَيِّمَةٌ، أَيْ: مُسْتَقِيمَةٌ، كَمَا قَالَ: ﴿وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ﴾ (البینة)، واتە: ئەبوو حەییانی تەوھیدی دەلێ: که دەفەرموێ: ﴿هِيَ أَقْوَمُ﴾ بەرەو پێبازی، یاخود شیوازی، یان ئیدارەدانێک و بەرنامەییەک، که پێک و راستەر، مەبەست ئەوە نیە که بەراوردی پێکراوی لەگەڵ پێبازیکی دیکەدا، که ئەو پێبازەیی قورئان مەرقەکانی بۆ پێنمایی دەکات، راستەر و پێک و پێکترە، لەو پێبازەیی که لەگەڵی دا بەراورد کراوە! چونکە پێبازیکی که قورئان خەلکی بۆ پێنمایی دەکات، بەراورد ناکرێ و ناخێتە تەرازوووە لەگەڵ هیچ پێبازیکی دیکەدا، بەلکو مەبەست ئەوەیە که ئەم قورئانە مەرقەکان پێنمایی دەکات بۆ راستترین و پێک و پێکترین پێباز، ئەک بە لەبەر چاو گرتنی پێبازیکی دیکە، که لەگەڵیدا بەراورد کراوە پێکەووە خراوە تەرازوووە و پێک هەڵدەسێنگرێ، وەک لە سوورەتی: (البینة) دا دەفەرموێ: ﴿وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ﴾، واتە: ئەوەش پێبازی میللەتیکی پێک و راستەر، یاخود بەرنامەیی پێبازیکی پێک و راستەر، که لێرەدا مەبەست ئەوە نیە که پێک و راستەر، لە شتێک که لە بەرانبەری دا هەبێ.

بەهەر حال هەردوو واتایەکی هەن، ئەوەندە هەبێ رایەکی ئەبوو حەییانی تەوھیدی لەگەڵ پێکەو پلەیی بەرزو بێ وێنەیی هیدایەتی خوادا گونجاوترە، چونکە ئیسلام لەزاتی خۆیدا ئەوپەڕی پێک و راستەر، ئەک بە لەبەرچاوگرتنی پێبازی دیکە، که لە بەرانبەریدا دابنێ و بەراورد بکری.

مەسەلەى دووھم:

مرۆڤى بېپروا جارى وایە لەبەر پەل پەل چۆن بۆ شتى باش دەپارێتەو، ئاواش
بۆ شتى خراپ و داواکاریى خراپ لە خوا دەپارێتەو:

خوا دەفەرئى: ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝﴾

شىکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾، مرۆڤ بۆ خراپە لە خوا دەپارێتەو بۆ زيانى خوێ،
وەك چۆن بۆ قازانج و چاکە لێى دەپارێتەو.

(۲)- ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾، لە ھالىك دا كە مرۆڤ زۆر بە پەلەيە و تالووكە دەكات.

ھەندىك لە زانايان دەلێن: لێرەدا مەبەست ئىنسانى بېپروايە، واتە: مرۆڤىك كە
دەستى ھىدايەتى خواى نەگەشتووتى، مرۆڤى بېپروا: خێر و شەرى خوێ لێك جيا
ناكاتەو، زيان و قازانجى خوێ لێك ناکاتەو، وەك چۆن جارى وایە بۆ شتىك لە خوا
دەپارێتەو، كە بۆى باشە، جارى واش ھەيە بۆ شتىك لێى دەپارێتەو، كە بۆى خراپە،
بۆ ئموونە: لە خوا دەپارێتەو كە گوناھى بۆ ئاسان بکات، ستەمى بۆ ئاسان بکات،
خراپەى بۆ ئاسان بکات، كە بۆشى خراپە، لە ئەنجامى ئەویدا كە شوێن شەرىعەت
ناكەوێ، خێر و شەر و، قازانج و زيانى خوێ، بۆ لێك ناکرێتەو، ئەو واتیەكى.

واتايەكى دىكەى ئەوھيە، كە لێرەدا تەنیا مەبەست ئىنسانى كافرىيە، بەلكو مرۆڤ
بە گشتى سروشتى وایە، بە پەلەيە، جارى وا ھەيە كە لە ئەنجامى پەلەكردنى دا، وەك
چۆن بۆ قازانج و خێر دەپارێتەو، بە ھەمان شێو بۆ خراپە و زيانى خوێ دەپارێتەو.

شايانى باسيشە:

ئەم واتیە لە چەند شوێنىك لە قورئاندا، بە تەعبیری جۆراو جۆر ھاتو، بۆ وێنە:

۱/ لە سوورەتى (يونس)دا، لە ئايەتى (۱۱)دا، خوا دەفەرئى: ﴿وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
أَسْتَعْجَلَهُم بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ﴾، واتە: ئەگەر خوا بۆ خەلكى خراپەى ھىنايە
پێش، وەك پەلە دەكەن لە ھىنانە پێشى چاكدە، كۆتايى پێ دەھىنان، واتە: جارى وا ھەيە

مرۆفەکان لە ئەنجامی بېروایان دا (بە پێی مانای یەكەم) دەلێن: خوايه! با دنیا تێك بجێ! خوايه! بەلامان بۆ بنێره! لەبەر ئەوەی پێی بروادارن، ئنجا ئەگەر خوا ئەو دوایانەیان قبوڵ بکات، کۆتاییان پێ دێت.

ياخود لە ئەنجامی ئەوەدا کە مرۆف سروشتی وایە پەلە دەکات و، تالووکە دەکات و خۆرپانە گرە و بە هەڵپەیه، جاری وایە لە شتێك توورە دەبێ، لە شتێك بێزار دەبێ، یەكسەر دوای خراپ لە خۆی دەکات، ئنجا ئەگەر خوا ﷻ وەلامی ئەو پارانەو خراپانەیان بداتەو، کە لە خۆیان دەکەن، یاخود ئەو شتە خراپانەى کە بۆ خۆیان داوا دەکەن، خوا کۆتایی پێ دەهێنان.

ب/ لە سوورەتی: (الأنفال) ئایەتی (۳۲)دا، باسی هەلۆستێکی کافرەکانی مەكکە دەکات: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ حَقًّا مِّنْ عِنْدِكَ فَامْطُرْ عَلَيْنَا مِثْرًا مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، واتە: کافرەکان گوتیان: ئەى خوايه! ئەگەر ئەم قورئانە هەقەو لەلایەن تۆوەیه، لەسەرێرا بەردمان بەسەردا ببارێنە، یاخود ئازاریکی بە ئێشمان بۆ بێنە!

لە جیاتی بلێن: خوايه! ئەگەر قورئان هەقە، ئیمەى بۆ رێنمایی بکەو، وامان لێ بکە کە وەك خۆی بپینین و بیناسین و بروای پینین، کەچی دەلێن: خوايه! ئەگەر هەقە، بەردمان بەسەردا ببارێنە! یاخود ئازاریکی بە ئێشمان بۆ بێنە!

ج/ لە سوورەتی: (الأنبياء) ئایەتی (۳۷)دا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ﴾، واتە: مرۆف لە پەلەپەل دروستکراو، نیشانەکانی خۆتان پێشان دەدەم، پەلە مەکەن.

کە دەفەرموێ: مرۆف لە پەلەپەل دروستکراو، وەك لە شوێنێکی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ (۲۸) النساء، واتە: مرۆف بێهێز خۆلقێنراو، هەروەها لە شوێنێکی دیکە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (۱۹) المعارج، (هَلُوعًا)، واتە: بە هەلپە، بە پەلەپەل، یانی: مرۆف خۆرپانەگر دروستکراو لە خێرو شەردا.

ئەمانە هەموویان: وەك چۆن دەلوێ مەبەست پێیان: مرۆفی بېروا بێ، دەشگونجی مەبەست پێیان مرۆف بێ بە گشتی، بەلام بێگومان لە ئەنجامی ئیمان هێنانداو، لە ئەنجامی پەيوەندیی هەبوون بە خواو، پەيوەندیی بەندایەتی و فەرمانبەری بۆ خوا، مرۆف ئەو سروشتە و ئەو سیفەتە خراپانەى بەره و خێر و چاکە دەگۆرێن، ئیمان وەك

چۆن كاتى خۆى زانايان له (ئىكسىر) گهراون، گوتوويا نه: (ئىكسىر) ماددهيه كه نه گهر به سهر ئاسن و فافۆن و مسى دا بكهى، دهيكاته زېر^(۱)، ئيمان نهو (ئىكسىره) يه كه نه گهر به سهر سروشتى مروڤى دا بكهى، چاكى دهكات، وهك خوا ﷻ دهفهرموى: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۚ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝۸﴾ الشمس.

واته: سویند به نهفسى مروڤ و بهوهى كه پىكى خستوه، تاوانكردن و پاريز كردنى فير كردوه (واته: واى ليكردوه كه خير و شهري له دهست يين)، به دلناییهوه كه سێك كه خۆى پاك و چاك دهكات، سهرفراز و بهختهوهه.

ئنجایا: نهفسى مروڤ، به چى پاك و چاك دهبى؟ به هۆى ئیمانیهوه، به هۆى تهقواوه، ههروهك به پىچهوانهوه: مروڤ به هۆى بى ئیمانیهوه، نهفسهكهى لادان و تاوانى تیدا زۆر دهبى و، خراب دهبى.

پێناسه ی پارانهوه: (الدعاء: طَلَبُ مَا تَعَجَزَ عَنْهُ مِنْ قَادِرٍ عَلَيْهِ)، پارانهوه، بریتیه له داواکردنى شتێك له كهسێك كه له توانای دا ههیه، بهلام تو بۆ خۆت له بهرانبهرى دا دهستهپاچهى و، له تواناتدا نیه، مروڤهكان به تايهت له تهنگاناندا پهنا دهبنه بهر خوا و، له خوا دهپارینهوه، وهك خوا ﷻ له چهند شوێنێك له قورئاندا، باسى كردوه، كه له تاریكاییهكاندا و له كاتى بهلا و موصیبهتهكانى ئیو و شكانى و دهريادا، لهو كاتهدا كه مروڤ ههست دهكات دهستى به ههچ شتێك راناكات، دهستى به ههچ پچكان راناكات، لهو كاتانهدا نهو له خۆبايى بوون و، خۆ بهزلگرى و، خوا لى ونبوونه، نهو پهرده و نىوان و سىوان و تهه و مژه، ههمووى لادهچى و، دلى مروڤ و سروشتى مروڤ، يهكسهر خواى خواهن و پهروهردگارى خۆى دهبنى و پهناى پیدهبات.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

له ناره كۆمهله به نهپهكان لهكهلان

Shaykh Ibrahim bin Ali al-Bapir

نحن نعلم من مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

QR Code

QR Code

QR Code

مەسەلەي سېيەم:

خوای کارزان شەوگەر و پۇژگاری کردوونە دوو نیشانەي خوئی، شەوگاری تاریک کردووە، پۇژگاریشی پۇشن کردووە، تاكو به هۆی پۇژگارەووە، مەوۆقەکان کار و کاسیی بکەن و، بژیوی خویان دابین بکەن، هەر وەها بۆ ئەووەش کە به هۆی نیشانەي شەوو پۇژووە (ئەنجا چ خودی خویان بن، چ ئەووەی کە پۇژ پووناک دەکاتەووە کە خوړه، ئەووەی کە شەو تاریک و بۆ شۆق دەکات کە مانگە) هەم ژماردنی سالان، هەم حیساب کردن و ژماردنی کارەکانی خویان بزانن:

خو دەفەر موی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ ۚ فَحَوِّنَا ۚ آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً ۚ لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَنَّهُ تَفْصِيلًا ۝۱۲﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

۱- ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾، شەوگەر و پۇژگارمان کردوونە دوو نیشانە.

خو لە زۆر شوینی قورئاندا، باسی شەوگەر و پۇژگار دەکات.

(سبحان الله) مەوۆق لە ئەنجامی ئولفەت پیوە گرتن و پاهاتنەووە، زۆر جار سەرنجی ناچیتە سەر ئەو دیاردانەي خوا ﷻ خولقاندوونی، ئەو نەعمەتانەي خوا پێداون، ئەگەرنا بەدوای یە کەدا هاتنی شەو و پۇژ، بەم شیوە پێک و پێکە، کە لەم ژیانە زەمینییەي ئێمەدا هەیه، تاكو ئیستا زانیانی گەردووناس دەگەرپێن و دەپشکنن و لێدەکوڵنەووە، شتیکی دیکەي وەك ئەم زەوییەي ئێمە لە گەردوون دا نیە کە ئاوا بەپێک و پێکی و بە بەردەوامیی و هاوکۆکی (مُعَدَّل) ی (۱۲) سەعات شەوو، (۱۲) سەعات پۇژ، هەلبەتە بۆیە دەلێن: بە موعەددەلی، چونکە شەوو پۇژ کورت و درێژ دەبن و، جاری وا هەیه، لەم شوینانەي کە ئێمە لێیانین: کە پۇژهەلانی نیوەپراستی پێ دەلێن: شەوگەر، یان پۇژگار یەکی دەبن بە هەشت (۸) سەعات و بەرانبەرەکیان دەبێتە شازدە (۱۶) سەعات، بەلام لە شوینی دیکە بۆ نموونە: ولاتانی (ئیسکەندەنافیا) و هەندیك ولاتانی پۇژئاوا و ولاتانی جگە لەوانیش، جاری وا هەیه: شەوگەر دەبێتەووە سێ چوار سەعات، یاخود بە

پېچەوانەو پوژگار دەبیتەو سى چوار سەعات، ياخود كەمترىش، بەلكو لە باكوورى گۆى زەوى و، لە باشوورى گۆى زەوى، گەلىك جار شەش (۶) مانگ شەو، شەش (۶) مانگ پوژ، بەلام ئەگەر حيسابى گشتى گۆى زەوى بكەين، بە جۆرەيه كە گوتمان و ئەمەش ھۆكارى ئەوئەيه كە ژيان لە سەر زەوى ھەبى، ئەگەر زەوى لە ھەر بىست و چوار (۲۴) سەعات دا، جارێك بە دەورى خۆيدا نەخولابايەو لە بەرانبەر خۆردا، شەو پوژ دروست نەدەبوون و، ئەگەر خولانەوئەكە لە بىست و چوار (۲۴) سەعات زياترى پېچووبايە، ئەو كاتە شەو پوژ دريژتر دەبوون.

بۆ وئە: ئەگەر خولانەوئەكە بە چل و ھەشت (۴۸) سەعات بووايە، ئەو كاتە پوژگار دەبوو بە بىست و چوار (۲۴) سەعات و، شەوگارىش دەبوو بە بىست و چوار (۲۴) سەعات بە موعەددەلىي، بەلام ئەگەر خيراتر خولابايەو: ئەو كاتە شەوگار و پوژگار كورتتر دەبوون، بۆ وئە: - وەك پيشتريش لە تەفسيري سوورەتى (يونس) دا باسماين كرد - زانايانى گەردوونناس دەلێن: ئەگەر بە ھۆى كيشكردنى مانگەو نەبووايە، مانگ بە دەورى زەويەو نەبووايە، شەو پوژى زەوى، يەك دەبوونە چوار سەعات، واتە: دوو سەعات پوژگار و دوو سەعات شەوگار! ئنجا ئايا بە دوو سەعاتان، خەلك فرىاى چى دەكەوت! بەلام ئيستا بە دوازە (۱۲) سەعات بە موعەددەلىي، ئينسان فرىاى ئيسراحت دەكەوتى لە شەودا و، فرىاى كار و كاسبى دەكەوتى لە پوژدا، بەلام بە دوو سەعات شەو و دوو سەعات پوژ، خيرا خيرا شەو پوژ بەدواى يەكدا، ھاتباناىە، مروڤ فرىاى ھىچ شتىك نەدەكەوت، بۆيە خوا دەفەرموتى: شەوگار و پوژگارمان كردوونە دوو نيشانە.

لە سوورەتى (الليل) دا خوا ﷻ دەفەرموتى: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝ ۱ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝ ۲ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝ ۳﴾، واتە: سویند بە شەوگار كە دادەپوشتى (چى دادەپوشتى؟ خرۆكەى زەوى دادەپوشتى)، سویند بە پوژگار كە دەدرەوشیتەو (سەر زەوى دەدرەوشیتەو) و، سویند بەو زاتەى كە تیر و مێى دروستكردوون، {ياخود: سویند بە دروستكرانى تیر و مێ} حالەتى جووتى (زوجية) نەك ھەر لە مروڤدا، بەلكو لە ئازەلندا، بەلكو لە ڤووەكدا، بەلكو لە زیندەوئەراندا، بگرە لە ماددەى بى ژيانیشدا ھەيە.

كەواتە: وەك چۆن تیر و مێ لە ڤووى جووتیەتیی، پيويستن لە دروستكراوەكاندا، كە پەيوەندى يەكدى تەواوكرن (تكامل) يان ھەيە، بە ھەمان شێو: شەو پوژيش ھەردووکیان پيويستن بۆ ژيان، شەو بۆ ئيسراحت و پشوودان، پوژيش بۆ كار و كاسبى و ھەولدان.

(۲) - ﴿فَحَوَّنَا آيَةَ آلِ لَيْلٍ﴾، واتە: نیشانهی شهوگاران خەفە کردووە، سەریومانەتەووە، بێ شوڤمان کردووە تاریکمان داھێناوە.

چەمکی وشە (آیة): (آیة: هِيَ الشَّيْءُ الْعَجِيبُ الَّذِي يَدْعُو إِلَى التَّأَمُّلِ)، (آیة) واتە: نیشانە، واتە: ئەو شتە سەرسوڕھێنەرە کە وات لێ دەکات سەرنجی لێ بدە و تێوەی ڕامێنی.

لە قورئاندا وشە (آیة) - وهك جاری دیکەش باسمان کردووە - بە چوار واتا بە کارھاتووە:

۱ - پستەکانی فەرماشتی خوا، کە ئایەتە خۆنراوەکان.

۲ - دیاردە سروشتییەکان، واتە: نیشانە بێنراوەکان (الآیات المنظورة).

۳ - موعجیزە (آیة) - علیھم الصلاة والسلام).

۴ - ھەندیک جاریش بە مانای ئەو ڕووداوانە کە خوا بەسەر گەلە پێشووەکانی ھێناون، پێغەمبەرانی (علیھم الصلاة والسلام) و شوێنکەوتوووانی پێ سەرخستوون، بەسەر بێروایەکان دا، یاخود پێی دەر باز کردوون.

بەو چوار واتیە وشە (آیة) لە قورئاندا ھاتووە، بەلام ئایا کام مانایان مەبەستە و چۆن یەکیان دیاریی دەکری؟ بەپێی سیاق و سەلیقە ئەو دەزانری.

لێرەدا کە دەفەرموی: ﴿فَحَوَّنَا آيَةَ آلِ لَيْلٍ﴾، نیشانە ی شهوگاران خەفە کردووە، واتە: شهوگار کە نیشانە یە کە، وامان کردووە: ڕووناکییە کە ی بسپرنەووە و نە یھێلێن.

دەشگونجی مەبەست لە (آیة آل لیل) لێرەدا: مانگ (قمر) بێ، واتە: مانگ کە نیشانە ی شەو (لە شەویدا دەردەکەوێ) بێ شوڤمان کردووە، تاریکمان داھێناوە لە چاو خۆر، یاخود خەفەمان کردووە، ھەردوو واکە ڕاستن.

(۳) - ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانە ی ڕۆژگاریشمان کردووە بە پێینەر، (بصیر) واتە: بینەر، (مُبْصِرَةٌ) واتە: پێینەر.

(الْمَحْوَ: الطَّمْسُ: وَهُوَ انْعِدَامُ النُّورِ)، (مَحْوَ) واتە: خەفە کردن، سپرنەووە، کوژاندنەووە، یاخود نەھێشتنی ڕووناکی، بەلام (مُبْصِرَةٌ) ھەندیک لە زانیان گوتووایانە، واتە: بینەر، واتە: خەلک لە ڕۆژگادا دەبینی، بەلام، نا، لە ئەسڵدا (مُبْصِرَةٌ) لە: (أَبْصَرْتُ) ھاتووە، مەبەست ھالەتی تێپەر (مُتَعَدِّي) (أَبْصَرْتُ) یە یانی: پێی بین، نەك ھالەتی (لازم) ی، یانی: بین: کە واتە: لێرەدا (مُبْصِرَةٌ) لە (أَبْصَرْتُ) یەو، یانی: وایکرد کە بین، وەك: (بَصَرَةٌ) وایکرد کە ببینی.

كهواته: (مُبَصَّرَة) واته: پييينه.

دوايى خوا باسى حيكمهت و ئامانج و بهرهمى ئهوه دهكات، ئنجا نيشانهى پوژگار،
يان خودى پوژگار كهيه، ياخود ئهويه كه دهبيته هوى پووناكيى پوژگار، كه خوڤه،
ئايا بوچى خوا پوژگارى واليكردهو كه هوڭارى پييين (اِبصار) بى؟!

٤- ﴿لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾، تاكو له بهخشى پهروهردگارتان بخوازن، واته: تاكو به
هوى ئهوهوه كه دنيا پووناك دادى {له ئهنجامى پوژگاردا، ياخود له ئهنجامى دهركهوتنى
خورد} ئيوه بتوانن كار و كاسبى بكهن و، بهر پيى خوتان ببينن.

٥- ﴿وَلَتَعْلَمُوا عَددَ السَّيِّئَاتِ وَالْحَسَابِ﴾، ههروهها بو ئهوهى ژمارهى سالهكان و ژماردن
بزانن، به تايهت به هوى جوولهى مانگهوه، كه مانگى يهك شهوه وهك دهمه داسيكه، دوو
شهوه گهورهتر دهبي و، كه له شهوى: يهك و دوو سى دا، پيى دهگوتري: (هلال)، ياخود شهوى
يهكهميان پيى دهگوتري: (هلال)، ئنجا دوايى ورده ورده له ههموو قوناغهكاندا ناوى تايهت
خوى ههيه، تاكو دهگاته: (بدر) كه مانگ جيخونكه دهكات، له (١٤) و (١٥) و ههتا (١٦)ش،
لهو كاتهدا به تايهت: (١٣) و (١٤) و (١٥) كه به (ايام البيض) يان پيى دهگوتري، واته: پوژانى
شهوه سيبهكان، لهبهر ئهوهى مانگ به تهواويى دهردهكهوى له شهوهكانياندا، ئنجا دوايى ورده
ورده له دواى (١٦)هوه، بهرهو كهيمى ديتهوه، بهلام له يهك(١)هوه، تاكو پازده (١٥) لايهكى
مانگ دهردهكهوى، ئنجا دوايى بهلايهكهى ديكهيدا به پيچهوانهوه كه دهكات، كه دهكات،
تاكو دهگاته شهوى: (٢٧) و (٢٨) و (٢٩) و، به تهواويى ون دهبي.

به هوى جوولهى مانگهوه ئيمه دهزانين: ئهوه شهوى يهكهمه لهو مانگه، ئنجا دووهم و
سيهم و، تاكو دهگاته شهوى پازده (١٥)، دوايى دهزانين ئهوه شهوى (١٦) و (١٧) و
(١٨)يه، تاكو كوټايى مانگ، ئهگه رنا به هوى جوولهى خوڤهوه، پوژهكان ههموويان وهك
يهكن، بهلام شهوهكان ههموو وهك يهك نين، شهوانيك كه مانگ تتياندا: (١) تا (١٥)يه،
جيان له شهوانى: (١٦) و (١٧) و تا كوټايى مانگ.

٦- ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا﴾، ههموو شتيكمان به تهواويى روون كردوتهوه به روون
كردنهوه، (آي: بَيِّنَاهُ بِوُضُوحٍ كَافٍ) به چاكيى پووشمان كردوتهوه، ليرهدا (وَكُلَّ شَيْءٍ) واته: ههر شتيك
كه مروقهكان پيويستيانه، خوا له فهرمايشتى خويدا روونى كردوتهوه و قسهى لهبارهوه كردوه و
نوختهى تيدا خستوته سهر پيت، ئهوهى كه مروقهكان پيويستيان پييهتى، كه خوا بوياى روون
بكاتهوه، بهلام ئايا قورئان ههموو شتيكى تيدا روونكراوهتهوه؟ بيگومان نهخير، چونكه ئهوهى كه

پێویستی بە ڕوون کردنەوهی خوا نەبێ، خوا ﷻ ڕوونی نەکردۆتەوه، بە لێكو بۆ عەقڵی مەروۇفەکانی بە جێهێشتووە، وەك لە تەفسیری سوورەتی (النحل) دا بە تەفصیل لەو بارەوه قسەمان کرد، لە کاتێکدا، ئەو ئایەتە موبارەكەمان تەفسیر کرد، کە دەفەرموێ: ﴿وَزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ...﴾ ٨٩، لەوێ بە درێژی قسەمان لەسەری کردووە و لێره دووبارە ناکەینەوه.

کورتە باسیک

شەوگاری ڕۆژگارو پەيوەندیی نیوان زەوی و مانگ

لەچوار هەلۆهستەدا

هەلۆهستە یەكەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانهی ڕۆژگارمان کردووە بە (مُبْصِرَةً)، بۆ ئەوێ بزانی کە وشە (مُبْصِرَةً) وەك ئیمە مانامان کرد، واتە: پێینەر، ھۆکاری بینین، دەلێن: خوا لە سوورەتی: (النمل) ئایەتی (١٣) دا، دەفەرموێ: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيُنُنَا مُبْصِرَةً﴾، واتە: ئنجا کاتێک {دار و دەستە و گەلی فیرعەون} ئایەتەکانی ئیمەیان بۆ هاتن {لەسەر دەستی مووسا ﷺ} کە ھۆکاری ئەو بوون: بینین، ھۆکاری ئەو بوون: بزانی.

شارەزایان گوتووینە: (نُسِبَ الْبَصَرُ إِلَى الْآيَاتِ كَمَا نُسِبَ الْبَصَرُ هُنَا إِلَى النَّهَارِ)، وەك چۆن لەویدا دیتنە کە پالداووتە لای ئایەتەکان، واتە: ئایەتەکان پێینەر بوون، لێرەش ڕۆژگار کراوە بە پێینەر، ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾، نیشانهی ڕۆژگاریش وەك گۆمان دەگونجێ: ڕۆژگار خودی نیشانه کە بێ، دەشگونجێ: مەبەست خۆر (شمس) بێ، کە ڕۆژگاری پێ کردووتە ڕۆژگار، ھەروەھا بە نسبەت (آية الليل) یش دەگونجێ مەبەست پێی خودی شەوگارە کە بێ، دەشگونجێ مەبەست پێی ئەو شتە بێ کە لە شەوگارددا دەرەكەوێ، کە مانگ (قمر)ە.

بە لێ وەك چۆن لە ئایەتی ژمارە: (١٣) ی سوورەتی (النمل) دا، خوا ﷻ پێینەكە ی پالداووتە لای ئایەتەکان، واتە: نیشانهو موعجیزەکانی مووسا ﷺ کە خوا پێیدا بوون، لێرەشدا (الإسراء: ١٢) بینینە کە پالداووتە لای نیشانهی ڕۆژگار، ئنجا ئەمە ئیجازێکی زانستی تێدایە، چونکە لە پابردوودا وایان دەزانی: کاتێک مەروۇفەکان شتێک دەبینن، لە

چاوی مروّقه وه تیشکێ ده چێ و، ئەو شته ده بینێ، به لām دواي ئەوهی (ابن الهیثم) که یه کیکه له زانایانی مسوڵمان، زۆر لێی کۆلیه وه و سه رنجی دا، که کۆمه لێک ده ره نجامی زانستی دیکه ش ده رخستن له بواری فیزییا و بواره جیاجیاکاندا، ئنجا یه کیک له وانه ئەوه بوو: گه یشته ئەو راستیه ی که بینینی مروّف بۆ شته کان، هۆکاره که ی: ئەوه یه له شته کانه وه تیشک بۆ چاوی مروّف دی، نه ک له چاوی مروّقه وه تیشک بۆ شته کان بپروات، واته: شته بینراوه که وات لیده کات که بینینی و ئەو بۆ تۆ ده رده که وێ، نه ک له چاوه وه تیشک بۆ شته کان بچێ، چونکه ئیمه که ی شته کان ده بینین؟ کاتی که دنیا پرووناک بێ، چونکه که دنیا پرووناک بوو وشته کان ده رکه وتن، ئنجا چاوه یانینێ، واته: له شته کانه وه تیشک بۆ چاوه ده چێ، له شته کانه وه وێنه بۆ چاوه ده نێردێ، ئنجا ته گه ر له چاوه وه تیشک بۆ شته کان چووبایه، ده بوایه کاتی که شته کان تاریکی ش بوونایه، مروّف توانی بای بیان بینێ، چونکه به حیساب له چاوه وه تیشک بۆ ئەوان ده چێ، به تایبه ت که مروّف له پرووناکی دا بێ!! به لām نا، ئیمه ته نیا کاتی که شته کان ده بینین، که تیشک بکه وێته سه ریان و ئەوان بینه هۆکاری دیتنمان بۆیان.

که واته: وێنه ی شته کانه بۆ چاومان دی، ئەوه ش راستیه ی زانستییه، که ئەم ئایه ته موباره که ئاماژه ی پیده کات، که ده فهرموێ: ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾ واته: نیشانه ی پۆژگارمان کردوه به پێینه ر، واته: ئەو واتان لیده کات: بینن.

هه لۆهسته ی دووه م: به نسبه ت شه وگار و پۆژگاره وه، له چه ند شوێنی که دا باسی ئەوه ی کردوه که شه وگار بۆ خه وتن و پشوودانه و، پۆژگار بۆ کارو کاسبی و گوزه رانه:

۱- له سووره تی (القصص) دا خوا ده فهرموێ: ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ. وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ واته: خوا له به زه یی خۆیه وه، شه وگار و پۆژگاری بۆ وا لیکردوون که تێاندا ئارام بگرن و، له به خششی خوا داوا بکه ن، واته: له شه وگادا ئارام بگرن و ئیسراحه ت بکه ن و پشووی تیدا بده ن و، له پۆژگاریش دا کاسبی بکه ن و له به خششی خوا بخوازن.

۲- له شوێنی دیکه دا ده فهرموێ: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝۱۰ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝۱۱﴾ النبا، واته: شه وگارمان بۆ کردوون به پۆشاک {داتان ده پۆشی، بخه ون پشوو بده ن}، پۆژگاریشمان کردوه به مایه ی ژیان و گوزه ران {هه ولێ تیدا بده ن و کار و کاسبی تیدا بکه ن}.

کەواتە: بە پێی سیستمی خوا کە هەر ئەوەش لە گەڵ سروشتی مەروۇفا دەگونجێ، دەبێ ئینسان شەو تەرخان بکات بۆ پشوو دان، لەبەر ئەوەی تاریکە و، جەستە ی مەروۇف باشتەر پشوو دەدات، لە کاتی کدا کە دنیا تاریک دەبێ، بە لām پەژگار و باشە بە هەری لێ وەر بگیری، بۆ کار و کەسابەت و جموجۆل کردن و کۆشش.

هەلەو دەستە ی سبیه: لەو بارەو کە چۆن مامەلە لە گەڵ شەو گاردا بکری؟ ئەو فەرماشتە ی پێغەمبەر دینین ﷺ: {عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِذَا اسْتَجَنَحَ اللَّيْلُ، (أَوْ قَالَ: جُنِحَ اللَّيْلُ)، فَكُفُّوا صَبِيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقْ بَابَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَأَطْفِئْ مِصْبَاحَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَأَوْكُ سِقَاءَكَ، وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرْ إِيَّاءَكَ وَادْكُرْ اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ تَعَرَّضَ عَلَيْهِ شَيْئًا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۲۸۰).

واتە: جابیری کوری عەبدوللا (خوا لە خوێ و بابی پازی بێ) لە پێغەمبەرەو ﷺ دە گێرێتەو کە فەرموویەتی: ئە گەر شەو گار بالی بە سەر دنیا دا کیشا، منداڵە کاتان بگرێتەو، (واتە: مە هی لێن بچنە دەر، لە کاتی بوو لیلی ئیوارە و دوا ی شیواندا)، چونکە شەیتانە کان لەو کاتە دا بڵاودە بنەو، {ئیمە نازانین بە لām ئەو هەواییکی نادیارە پێغەمبەر ﷺ پیمانی دەدات و، خەلکیش بە ئەزمونی خوێ ئەو ی بۆ دەرکەوتووە لە کاتی ئیواران دا دەبینین: مار و مێروو و زیندەوەرەکان بڵاودە بنەو، ئنجا ئیمە شەیتانە کان نابینن، بە لām پێغەمبەر ی خوا ﷺ هەوآلمان پێدەدات، کە ئەوانیش لەو کاتە دا بڵاودە بنەو دە فەرموێ: {دوا ی ئەو ی ماوێە کە لە شەو پۆی، (واتە: ئیوان شیوان و خەوتنان بە سەر چوو)، ئنجا لێیان بگەرێن (ئەو کاتە زیانی نیە) هەروەها دەرگا کەت دا بخەو ناوی خوا بێنەو، چرایە کەت بکوژێنەو و ناوی خوا بێنە، ئەو دە فەرەت کە شەلمە نییە کی تێدا یە، یان ئاوی تێدا یە، زارە کە ی دا بخە، یان سەر قاپی بکە و، ناوی خوا بێنە، {سە قا ئەو یە کە ئاویان لێ خواردۆتەو، مە شکە بوو، کوندە بوو، هەرچی بوو، هەروەها ئەو قاپە دا پۆشە کە خواردنی ک، یان شەلمە نیە کت تێدا هە لگرتو و ناوی خوا بێنە، ئە گەر تەنها ئەو بێ کە شتیکی بە سەر رابھێلێ (واتە: ئە گەر تەواو سەرە کە یشت بۆ نە گێری، هەر شتیکی لە سەر دا بنی، با بە تەواو ییش قە پاتی نە کات، گرنگ ئەو یە بە سەر ئاوە لێ ی بە جیی مە هی لە}.

ئەو هەش چەند رێنماییه کی پێغەمبەر ی خوان ﷺ کە لە شەو گاردا بەو شیوێە هە لێ و کەوت بکە یین.

هەلۆهستەى چوارەم: پەيوەندى نىوان زەوى و مانگ:

پيشتريش گوتمان: ئەگەر مانگ نەبووايە كە بە دەورى زەويدا دەخوليتەو، ئەو كاتە شەوگار و پۆزگار يەكى دوو سەعات دەبوون، ئەمە پاستيەكى گەردوونيە، كە زانايانى گەردوونناس ئيستا پيى گەيشتوون.

نەك هەر ئەوئەندەش، بەلكو ئەگەر مانگ نەبووايە بە دەورى زەويەو، هەلكشان و داكشانی دەرياکان پرووى نەدەدا، ئەگەر هەلكشان و داكشانی دەرياکانیش نەبووايە، [ويپرای هەنديك هوکاري دیکەش] ئەو شەنە بایەى كە بەردەوام لەسەر دەرياکان هەيە، ئەو نەدەبوو، ئەگەر ئەو بایەش نەبووايە، ئەو هەلمى ئاوەش كە خۆر پەيدای دەكات لەسەر پرووى دەريا، با نەيدەگواستەو، واتە: هيج بایەك پەيدا نەدەبوو، ئەو هەلمە بگوازيتەو و بيهيئى بۆ ناوچە ساردەكان و سەرەنجام ببيتە هەور و، هەورەکانیش موتوربە ببن و ئاويان لى بيتە خوار بە هەرسىك جوورى: باران و بەفرو تەرزه، كە ئەو لە چەندان شوين لە قورئاندا خوا ئاماژەى پيداوه، بۆ وینە:

۱ - لە سوورەتى: (النور) دا، ئايەتى ژمارە (۴۳) دا، خوا زۆر بە پروونى ئاماژەى پيداوه: ﴿الَّذِينَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْغُيُوبِ﴾

۲ - لە سوورەتى (الأعراف) دا خوا دەفەرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا فَقَالَ سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ هەردوو ئايەتەكەش بە پروونى ئەو دەگەيەنن: كە بەهووى (با)و، ئەو هەلمە ئاوەى كە لەسەر پرووى دەرياکان هەيە، دەگوازيتەو و دەبيتە هەور و دوايى ئەو هەورانە ئاويان لىديتە خوار، كە وەك گوتمان ئاوەكە لە شيوەى باران و بەفر و تەرزه دا خوێ دەبينيتەو، هەروەها لە سوورەتى (الروم) (۴۸) يشدا ديسان خوا ﷻ هەمان مەسەلە باس دەكات.

مەسەلە ی چوارەم:

هەر کەس چارەنووسی خۆی لە گەردنی خۆی دایە و پۆژی دوا ی بە نووسراویکی کراوە، دەخریته بەر دەستی و پێی دەگوتری: بێخوینەوه، هەر خۆت بۆ ژماردن بەسی، یاخود هەر خۆت بۆ لێپرسیینەوهی خۆت بەسی:

خو! دەفەر مو: ﴿وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە چوار بڕگەدا:

(١)- ﴿وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ﴾، هەر مروڤیک کەرەوهو چارەنووس و سەرەنجامی خویمان خستۆتە گەردنی خۆیەوه، چارەنووسیمان خستۆتە ئەستۆی خۆی.

(طائِرُهُ: عَمَلُهُ الَّذِي طَارَ مِنْهُ) کەرەوهکە ی خۆی کە لەوهوه پەیدا دەبێ، یاخود (طائر) بە مانای سەرەنجام دی، یاخود بە مانای چارەنووس دی، کە دیارە چارەنووس و سەرەنجامی مروڤیش لە ئەنجامی هەلۆیست و کەرەوهکانیەوه پەیدا دەبێ، واتە: هەر مروڤیک بۆ خۆی سەرەنجام و چارەنووسی خۆی، خێر و شەری خۆی، دیاریی دەکات.

(٢)- ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾، لە پۆژی قیامەتدا نووسراویکی بۆ دەردێنین بە کراوهیی دەییینی.

وشە ی: (نُخْرِجُ) بە (يُخْرِجُ) ش خوینراوتەوه، هەر وهەا بە (يُخْرِجُ) ش خوینراوتەوه، (نُخْرِجُ) واتە: بۆی دەردێنین، (يُخْرِجُ) واتە: خوا بۆی دەردەهێنێ، (يُخْرِجُ) واتە: بۆی دەردەهێنێ.

(يَلْقَاهُ) خوینراویشەتەوه: (يُلْقَاهُ) واتە: دەخریته بەردەستی و، پێی پێشان دەدری.

(٣)- ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ﴾، نووسراوەکەت بخوینەوه، پسپۆرانی زمان دەلێن: (هَذَا مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْذُوفٍ دَلٌّ عَلَيْهِ السِّيَاقُ)، ئەمە گوتراوی قسە یەکی قرتینراوه، کە سیاقە کە دە یگە یەنێ: (أَقْرَأَ) واتە: (يُقَالُ لَهُ إِقْرَأْ) پێی دەگوتری: نووسراوەکەت بخوینەوه.

٤- ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، ئەمڕۆ خۆت بەسی بۆ ئەوەی ژمێرەر و لێرسەرەوهی خۆت بێ، (حسیب): (فَعِيلٌ مَّعْنَى: فَاعِلٌ، مِثْلُ: ضَرِيبٌ وَصَرِيمٌ، مَعْنَى: ضَارِبٌ وَصَارِمٌ، أَي: الْحَاسِبُ وَالضَّابِطُ)، لێرەدا (فَعِيلٌ) بە مانای (فَاعِلٌ) ه، کەواتە: (حَسِيبًا) واتە: (حَاسِبٌ وَضَابِطٌ)، واتە: بەسە کە تۆ ژمێرەر و کۆنترۆڵکەری کردەوه کانی خۆت بێ، ئەوەتا لەبەر چاوتن.

وشە (کَفَى) بۆ خۆی بەکار دەخوێژێ بەبێ پیت، بەلام لێرە کە بە پیتی، (علی) تێپەری پێکراوە، ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾، بۆ ئەوە بوو کە وشە (حسیب) مانای (شەهید)ی بخەیتە نێو، واتە: وشە (حسیب) هەم مانای ژمێرەر و کۆنترۆڵکەر دەگەیەنێ، هەم مانای چاودێر و شایەددیدەریش دەگەیەنێ، کەواتە: خوا ﷻ لەم دوو ئایەتەدا، سێ راستیی گەرم و مەزن دەخاتە روو:

پراستی یەكەم: چارەنووسی هەر کەس گرێدراوی ویستی ئازادانە ی خۆیەتی، کە باسی (عُنُقُهُ) دەکات: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلَزَمْتَهُ طَبْرَهُ، فِي عُنُقِهِ﴾، خستوو مانەتە ئەستۆی، گەردنی، ملی:

أ - لەبەر ئەوەی گەردن و ملی، ئینسان هەمیشە لەگەڵ مروڤدایەو، ئینسان بەبێ مل سەری راناوەستێ، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: وەك چۆن هەموو کات ملت لەگەڵتە، ئەو چارەنووسە ی خۆت و کردەوهی خۆشت، هەموو دەمێك لەگەڵتە.

ب - یاخود مەبەست پێی ئەوەیە، کە وەك چۆن هەندێك کەس ئەگەر ویستبێتێان، بێناسنەوه، نووسراوێکیان بە ملی هەلواسیوه، کە ئیستاش هەروایه و کەسێك لە ولاتێك دەچێ بۆ ولاتێکی دیکه، نووسراو و نیشانهیهك دەخاتە ملی، یاخود بەرانبەرەكە دەیخاتە ملی کە من فلان کەسم! بۆ ئەوەی بێناسن و پێشوازیی بکەن.

ج - یاخود خوا ی پەرەردگار ویستوویهتی و ئینان بکات لە شیوهی ئازەلێکدا، کە ئازەل هەندێك جار ملیان، یاخود شوێنێکیان نیشانه کردوه، بۆ ئەوەی تێکەڵ نەبێ، لەگەڵ ئەوانی دیکەدا.

پراستی دووهم: مروڤ پۆژی دوا یی بە ژمێردراوی و تۆمارکراوی، کردەوه کانی خۆی دەبینێتەوه، کردەوه کانی هەم بە ژمێردراوی و هەم بە تۆمارکراوی، لەبەرچاوی دەبن، کە ئەوهش پراستییه کە زانستی ئیستا زیاتر دەتوانی لێمان حالێ بکات، دوا ی ئەوهی تەکنۆلۆجیای کۆنترۆڵکردن و تۆمارکردنی دەنگ و پەنگ و هەلس و کەوتەکانی مروڤه کان، زۆر بەره و پێشهوه چوو، ئیستا زۆر چاک دەزانی کە کردەوه کان چۆن بە تۆمارکراوی

بەردەست دەکەون، مەرج نیە تەنیا بنووسری: فلانە پۆژە فلان کردەووت کرد، بەلکو
 ھەر کردەووتە خۆی تۆمار دەکری، بە دەنگ و وینەو.

پاستی سییەم: مرووف خۆی بەسە کە کردەووتە کانی بژمیری، چونکە بۆی سەرژمی
 کراون و کۆنترۆلکراون و، بۆی تۆمار کراون، واتە: زۆر باش دەخرینە بەرچاوی.

کە دەفەرموی: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ﴾، مەبەست ئەوێ: ئەی مرووف! کردەووتە کانی خۆت
 بۆ خۆت بخوینەو، واتە: ستەمت لێنەکراوە، خۆت چیت کردو، ئەو تۆمارکراوە،
 ئەو نووسراوی خۆتە کە کردەووتە کانی خۆت تێدان، کە بە ویستی ئازادانە خۆت،
 ئەنجامت داون و، سەرەنجام ئەو کردەووتە ھەلوێستانەت کە تۆمارکراون، چارەنووسی
 تۆ و سەرەنجامی تۆ و قەدەری تۆیان لە نێو خۆیان وەرگرتو، کەواتە: ئەگەر خێر،
 سوپاس و ستایشی خوا بکە و، ئەگەر شەپەر، تەنیا لۆمە خۆت بکە، چونکە چیت
 کردو و چۆنت کردو، بەو شیوەیە بۆت تۆمارکراون.

لە نۆزە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵیان
 Stay in touch on social media
 نحن نعلم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/علي بابير

علي بابير/Alibapir

کەتانی
 لێکەباندنی ھەڵکەبەیی مامۆستایەتی عەلی بابیر

Alibapir

مەسەلەى پىنجەم:

ھەر كەس پىي پاست بگرى به قازانجى خويەتى و، ھەر كەس گومرا بى خوى زيانبارە و، ھىچ كەس كۆلى گوناھى كەس ھەلناگرى و، بەبى ناردنى پىغەمبەرانىش خوا ﷺ سزاي كۆمەلگاكان نادات، نە لە دنيا و نە لە دواړوژدا:

خو دەفەرموى: ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۚ﴾ (۱۵)

شىكردنهوى ئەم ئايەتە، لە چوار بركەدا:

(۱)- ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ ھەر كەس پىي پاستى گرت، ئەو بە سوودى خوى پىي پاستى گرتو، ئەمە ماناي پستەى پىشى روون دەكاتهو، كە خوا ﷺ فەرموى: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ﴾، كەواتە: (طَائِرُ الْهَدَايَةِ نَافِعٌ لِصَاحِبِهِ، وَطَائِرُ الضَّلَالِ ضَرٌّ لِصَاحِبِهِ)، بالندەى پىي پاستگرتن، بۆ خاوەنەكەى بە سوودە و، بالندەى گومرا بوون، بۆ خاوەنەكەى زيانبەخشە، مەبەست لە (طَائِر) بالندەى، بەلام لێرەدا مەبەست پىي ئەوئەو: ئەو كردهوى كە ئىنسان ئەنجامى دەدات، چارەنووسى ديارى دەكات، عەرەبەكان عادەتيان وابوو، ئەگەر وىستبايان سەفەرىك بكەن، بالندەى كيان ھەلەدەفراند، ئەگەر بەلاى پاستدا روڤىشتبايە دەيانگوت: (تيامنوا) كارەكەمان بەرەو خيىر و خويى و بەرەكەتە، با سەفەرەكەمان بكەين، بەلام ئەگەر بەلاى چەپدا روڤىشتبايە، دەيانگوت: (تشافوا) كارەكەمان بەرەو نەگەتەى و بى خيىرە، با سەفەرەكەمان نەكەين.

ئىنجا لەوئەو سەرەنجام و چارەنووسى مروڤيان ناناو: بالندە (طائر)، بۆيە ھەندىك لە زانايان دەلێن: لێرەدا مەبەست لە (طائر) كردهوئەو، چونكە كردهوئەكەنى مروڤن، كە چارەنووس و سەرەنجامى مروڤ ديارى دەكەن.

گرنگ ئەوئەو خوا ﷺ لێرەدا، وەك راستىيەك دەفەرموى: ھەر كەس پىي پاست بگرى بە قازانجى خويەتى.

(۲)- ﴿وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ھەر وەوھا ھەر كەس پىي گومرا بى، بە زيانى خوى گومرا بوو، (ضلال) واتە: سەرگەردان بوون و، پىي پاست و نكردن و، ون بوون لە پىي پاست، چونكە

(صَلَّ) واتە: ون بوو، (صَلَّ الْإِنْسَانُ عَنِ الطَّرِيقِ) واتە: مروڤ له رێیه که ون بوو، به لام (صَلَّ الطَّرِيقَ) واتە: رێیه که ی ون کرد، که واتە: (صَلَّ) هه م به لازیم هاتوه، وهك: (صَلَّ الْبَعِيرَ)، واتە: حوشتره که ون بوو، (صَلَّ الْإِنْسَانُ) واتە: مروڤه که ون بوو، به لام (صَلَّ الْبَعِيرَ، أَوْ صَلَّ الطَّرِيقَ) واتە: حوشتره که ی ون کرد، یان: رێیه که ی بزر کرد، ئه وه (مُتَعَدِّي) یه، که لێره دا ده فهرموێ: (وَمَنْ صَلَّ) هه ر که سیك ون بوو (فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا)، ئه وه به زیانی خوێ ون ده بێ له ورێیه و، به زیانی خوێ گومراو سه رگه ردان ده بێ، وشه ی (صَلَّ) به مانا (قاصِر و لازم) ه که به کارهاتوه.

(۳) - ﴿وَلَا نَزْرُ وَإِزْرَةٌ وَزِرَ أُخْرَى﴾، هه یچ نه فسیکی گونا بهاری گونا هه لگر، گونا هه نه فسیکی دیکه هه لئاگرێ.

(وَلَا نَزْرُ)، واتە: (وَلَا تَحْمِلُ)، هه لئاگرێ (وَإِزْرَةٌ) واتە: (الْإِثْمَةُ، الْحَامِلَةُ لِلذُّنُوبِ)، که سیك که گونا هه هه لگرتوون، (وَزِرَ أُخْرَى)، واتە: (ثَقَلَ نَفْسُ أُخْرَى)، گونا هه قورسای نه فسیکی دیکه هه لئاگرێ، یانی: که س گونا هه که س له کوڵی ناکات، به کیك بوێ هه یه بلێ: ئه دی بوچی خوا ﷻ ده فهرموێ: ﴿وَلِيَحْمِلُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَنْفَالَ مَعَ أَنْفَالِهِمْ﴾ العنکبوت: ۱۳، واتە: قورساییه کانی خوێان و قورسایانی دیکه ش له گه ل قورساییه کانی خوێان هه لده گرن؟ دوا ی وه لامی ئه و پرسیار و ئیشکاله ده دهینه وه.

به لام مانای راستی ئه م پرسته قورئانییه، ئاوا یه: خوا ﷻ ده فهرموێ: هه یچ که س کوڵی گونا هه که سیکی دیکه، له کوڵی گونا هه خوێ نانێ، که ئه و کوڵه گونا هه، له کوڵ ئه و بکاته وه.

(۴) - ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، ئیمه سزاده ر و ئازاده ریش نین، تا کو پیغه مبه ر نه ئیرین:

أ - واتە: له دنیا دا کو مه لگا کان سزا ناده یین، تا کو پیغه مبه ریان بو نه ئیرین، ئه وه واتایه کی.

ب - یا خود له دوا روژدا سزایان ناده یین، ئه گه ر بانگه وازی پیغه مبه ر یکیان پێ نه گه یشتبێ به راست و دروستی، له روژی قیامه تدا، ئه وانه ئه هلی سزا و ئه شکه نجه نابن، چونکه به لگه یان له سه ر ته واه نه کرا وه.

ج - یا خود مه به ست پێی دنیا و دوا روژه، هه ردووکیان وێکرا.

کورتە باسیک

چوار راستیی گەورە و گرنگ

راستی یەكەم: پێی راست گرتنی مرووف، بەویستی خۆیەتی و، لە بەرژەوهەندی خۆشیەتی ! ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، کەواتە: پێی راست گرتنی مرووف، بەدەست خۆیەتی، بەویستی خۆیەتی، خوا کردەوهکە بۆ خودی مرووف گیراوەتەوه (مَنْ أَهْتَدَىٰ)، کە بە کردار (فعل) ی رابردوو هیناویەتی: (مَنْ أَهْتَدَىٰ) هەر کەسیک پێی راستی گرت، (فَإِنَّمَا يَهْتَدِي) کە بە ئەمجار بە کرداری ئیستا (مضارع) ئەوه پێی راست دەگرێ، (لِنَفْسِهِ) بە قازانجی خۆی، کەواتە: مرووف بەویستی خۆیەتی، ئەگەر پێی راست بگرێ و، لە بەرژەوهەندی خۆشیەتی، ئەگەر پێی راست بگرێ.

ئەمە راستییە کە خوا ﷻ لێرەو لە چەند شوێنی دیکەش ئەو راستییە پراگەیاندا، هەم لە سوورەتی (الزمر) دا، هەم لە کۆتایی سوورەتی (النمل) دا هاتوو، لە گەلیک لە سوورەتەکاندا خوا ﷻ ئەو راستییە پراگەیاندا کە مرووف ئەگەر پێی راست بگرێ، خۆی بەهەرمەندە لەو پێی راست گرتنە و، بە ویستی خۆشی ئەو پێی راستە دەگرێ، هەروەها ئەگەر پێی چەوت بگرێ، خۆی زەرەرمەندە لەو پێی چەوت گرتنە و، بە ویستی خۆشی ئەو پێی چەوتە دەگرێ.

راستی دووهم: کە دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، گومرا بوونی مرووف بەدەست خۆیەتی و زیانباریش بەس خۆیەتی، ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، دیسان (ضَلَّ) کرداریکی رابردوو، فاعیلەکە کێه؟ (وَمَنْ ضَلَّ) هەر کەسیک گومرا بێ، یانی: خۆی گومرا بێ، (فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا)، دیسان (يَضِلُّ) بە کرداری (مضارع) هیناویەتی، (فاعل) هەکە دیارە کە ئەو (مَنْ) هیه، کە پێشکەوتوو، دیسان بۆ خودی مرووفە کە دەچیتەوه، واتە: ئەگەر گومرا بوو، خۆی خۆی گومرا دەکات، ئنجا: (يَضِلُّ عَلَيْهَا) گومرا بوونەکەش بە زیانی خۆی تەواو دەبێ.

راستی سێهەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ﴾، کەس گوناھی کەس هەلناگرێ، ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (النحل) دا، بە درێژی لەسەر ئەو مەسەلەیه قسەمان کرد، بۆیه لێرە زۆر بە کورتیی لێ دەدوین، لەوێ لە باسیکی تایبەتدا تیشکی باشمان خستۆتە سەر:

خو له سوورەتی (العنكبوت) دا دەفەرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلِيَحْمِلُوا أَثْقَالَهُمْ وَاتَّقَا لَمَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسَّ لُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾﴾

واته: ئەوانەى بێپروان، بەوانەى بپروایان هێناوه، گوتیان: شوین پێبازەكەى ئێمە بکەون و، گوناھەکانتان هەڵدەگرین {له جیاتى ئێوه، کۆلى گوناھى ئێوه له کۆلى دەکەین} بەلام ئەوان هیچ بەشێک له گوناھەکانیان هەلناگرن و بە دڵنیاى ئەوان درۆزن و، بە دڵنیاى ئەوان {ئەو سەرلێشێویێنەرانه} قورساییه کانی خویان {کە مەبەست پێى گوناھەکانه، چونکە گوناخ قورسە و، پشتى ئینسان دەچەمیێ و، بارى شانى گران دەکات}، هەڵدەگرن و قورسایان له گەڵ قورساییه کانی خۆشیان، {واته: قورسایى ئەوانەش کە گومپریان دەکەن، بۆیان دەکرێتە سەربار} و له پۆژى قیامەتیش دا لیان دەپرسێتەوه لهو بارهوه کە هەلیان دەبەست.

ئنجایا چوون دەزانین کە دەفەرموئ: ﴿وَأَتَقَالَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾، واته: گوناھى ئەوانەش کە گومپریان کردوون؟ له سوورەتی (النحل) دا خوا ﷻ ئەوەمان بوو پوون دەکاتەوه: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾﴾

واته: با له پۆژى قیامەتدا گوناھەکانى خویان به تهواوى هەلبگرن (له کۆلى بنین) و بەشێک له گوناھى ئەوانەش کە گومپریان دەکەن، بەبێ زانیاریی، کە ئەوەش خراپترین شتە هەلیانگرتو.

کەواته: گوناھى گومپرا کراوه کان له کۆل ئەوان ناکەنەوه، هەموویان بوو له کۆل بنین، بەلکو باى ئەوەندە گوناھیان له کۆل دەتین، کە بوونه هۆى گومپرا کردنیان، باى ئەوەندە گوناھى ئەوانیشیان دەکەوتتە سەر شان، واته: لیان هەلناگرن، کە له کۆلیان بکەنەوه، بەلام به هۆى گومپراکردنیانەوه بۆیان، گوناھى دیکەى ئەوان هەڵدەگرن، بەبێ ئەوهى له هی ئەوان کەم بێتەوه، وهك له سوورەتی (النحل) دا به درێژى لهوبارهوه قسەمان کرد.

راستی چارەم: خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، تێمە سزادەنن بۆ خەڵک و کۆمەڵگاكان تاكو پێغەمبەر نەنێرین، كه دەفەرموی: سزا دەنن واتە:

۱- له دنیادا خوا کۆمەڵگایەك لهبەین نابات، تاكو پێغەمبەریکیان بۆ نەنێرێ، كه ئاگاداریان بکاتەوه بیانترسێنێ و، هۆشیاریان بکاتەوه.

۲- یاخود: کۆمەڵگایەك كه پێغەمبەریان بۆ نەچوو بێ، له دواڕۆژدا خوا سزایان نادات بیانباتە دۆزەخ، مادام كه سێك نەچوو بێ بەلگەیان لەسەر تەواو بکات.

۳- كه من ئەم پرایە سێهەم پێ راسترە، یانی: هەم له دنیادا و، هەم له دواڕۆژدا، خوا سزای مەرووفەكان نادات، ئەگەر پێغەمبەری بۆ نەناردبێ، بەو واتایە كه پیام و بانگەوازی ئەو پێغەمبەرەیان پێ نەگەیسی، چونكه خوا ﷻ له سوورەتی (فاطر) ئایەتی (۲۴) دا دەفەرموی: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾، واتە: هیچ کۆمەڵگایەك (ی گەرە) نەبووه، مەگەر ئاگادارکەرەوهیهکی تێدا رابردوه.

بەلام جاری وا هەیه پیام و پێبازی ئەو پێغەمبەرە بەو خەڵکە نەگەشتوه، ئنجا ئەگەر پێیان نەگەیبی، مانای وایە خەڵکەكه ئەهلی (سزا) نابن و سزا نادرین، نه له دنیا و نه له دواڕۆژدا.

ئەمەش بەلگەی راستی ئەو پرایە جەماوەری زانیانە كه دەلێن: بەبێ بانگکردن و ناردنی پیامی خوا، سزادان نیه، نهك وهك موعتەزێله و ماتوریدییهكان، دەلێن: عەقڵ بەسە بۆ ئەوهی مەرووف لێ پرسینهوهی لهگەڵدا بکری و، سزا بدری، هەر چەندە خوا پێغەمبەریشی نەناردبێ، چونكه عەقڵی پێداون!

بەلام پای زۆربە زانیان راسته كه دەلێن: نا، بەبێ وهحیی و پیامی خوا، سزاو لێپرسینهوه روو له مەرووفەكان ناکات و، ئایەتی ژماره: (۱۶۵) له سوورەتی (النساء) یش لهو بارهوه، نوخته دەخاته سەر پیت، دواي ئەوهی باسی ژمارهیهك پێغەمبەران دەکات ﷺ و ناوی دوازدە (۱۲) له پێغەمبەران دیسی، ئنجا دەفەرموی: پێغەمبەرانێکی موژدەدەر ترسینهرن، تاكو خەڵک دواي (هاتنی) پێغەمبەران بەلگەی له سەر خوا نەبێ، ئەمەش دەقی ئایەتهكانە

لهو بارهوه: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوشَعَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ﴿١٣٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَىٰ

اللَّهُ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۖ وَهَكَذَا دَهَبْنَيْن: دواى ناوهیانی ژماریهك (۱۲) له پیڅه مبهران، فرموویه تی: پیڅه مبهرانیکى دلخۆشکەر و ترسیڼه رن، موژده دهر و وریاکه ره وهن، تاكو خه لك له دواى پیڅه مبهران به لگه یان نه بئى له سهر خوا، واته: ته گهر خه لك په یامى پیڅه مبهران یان پئى نه گات، به لگه یان ده بئى و بیانوو یان ده بئى، بویه خوا پیڅه مبهرانى ناردوون تاكو خه لك بیانوو بر او بکه ن و به لگه یان له سهر ته واو بکه ن، كه واته: به بئى گه یشتنى په یامى پیڅه مبهران، كومه لگاكان به پرپسار نابن و خواى كارزان و میهره بان سزایان نادات.

كه واته: له روژگارى ئیستای ئیمه دا ته گهر له ولاتی (چین)، (هیند)، (تهفریقیا) و له سهرووی دنیا و له خوارووی دنیا، له گوشه و كه ناره كانی دنیا، خه لكیك هه بن په یامى پیڅه مبهرى كوتایى (محمد ﷺ) یان پئى نه گه ییشتن، یاخود پییان گه یی، به لام به پیچه وانده وه پییان گه یی، بو وینه: قورئان مایه ی رحه مه ته، ته وان وهك (زه حمه ت) لئى حالى بوون، پیڅه مبه ر ﷺ سهراپای خیر و خوشی بووه، كه چى ته وان و ابزانن: كه بو شهر و كوشتار هاتوه، پیڅه مبه رى خوا ﷺ ته واو كهرى ره وشته به رزه كان بووه، كه چى ته وان به پیچه وانده ی ته وه لئى تیگهن، وهك ناحه زانى كه پیناسه ی ده كهن، وهك له واقعی بیسه ر و به رى مسولمانانى شدا ده یینن، ثایا ته و خه لك و كومه لگایانه كه له ئیسلام تینه گه یشتوون، یاخود لینگه و قووچ و به به راوه ژوو و به پیچه وانده وه لئى حالى بوون، ثایا خوا ﷺ سزایان ده دات له سهر ته وه ی به دواى ئیسلامك ناكه ون كه پئى ئاشنا نین، یاخود به پیچه وانده وه، لئى حالى بوون؟

به پئى ته م ئایه ته بن، نابن خوا ﷺ سزایان بدات له دواړوژدا.

ئنجاشه ی (كافر) یش له (كفر) وه هاتوه، واته: (ستر)، (كافر) یانى: (ساتر) داپوشهر، (كافر) كه به (كفار) و (كافرون) كوده كړې ته وه، واته: كه سیك كه هه قى پیگه یشته و داپوشیوه و ره فزی كرده، بویه كه سیك هه قى پئى نه گه یی و هیچی دانه پوشتی و هیچی ره فز نه كرده ی، وشه ی (كافر) بو به كار نایه ت، بویه ش له و مه و سووعه یه دا كه له سجنى ته مریكایه كاندا نووسیومه: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) به تابه ت له به رگی هه شته مدا له چاپى یه كه میدا و له كئیبى دوازه ده مدا له چاپى دووه میدا باسمر كرده، كه خه لك ته نیا دابه ش ناكړى بو كافر و مسولمان، به لكو به شیكى ديكه ش هیه كه پییان ده گوتړى: ته هلى فته ر (أهل الفترة) یان (الفتريون)، ته ویش ته واننه ن كه: مسولمان نین هه قیان ناسیبى و بر وایان پئى هی نابى و، كافریش نین هه قیان پیگه یی و

پەزریان کردبێ، بەلکو لە بنەرەتەو هەقیان پێنەگەشتو و پێی ئاشنا نەبوون، بۆیە ئەوانە بە {ئەهلی فەتەر} دا دادەنرێن، وەك لە تەفسیری سوورەتی: (المائدة) لە بەرگی چواری ئەم تەفسیرە (تەفسیری قورئانی بەرز و بەپێز) دا بە درێژی تەفسیری ئەو ئایەتەمان کردو، کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ﴾: ١٩، واتە: ئەو خاوەن کتیبینە! بە دڵنیایی پێغەمبەرە کەمان دواي پچرانیک لە ناردنی پێغەمبەران، هاتەلاتان.... (علی فترە)^(١) یانی: (علی انقطاع) کە مەبەست پێی ئەو ماوە پچراوە بوو کە لە نێوان عیساو ﷺ موخەممەددا ﷺ دا بوو (١- ٦١٠)^(٢) سأل بوو و، ئەو ماوەیە درێژترین ماوە بوو لە نێوان هاتنی دوو پێغەمبەراند، کە خوا زانا وتوانا بە (فتەر) ناوی هێناو، ئنجا وەك چۆن ئەوانە ی کە لەو کاتەدا ژیاون: ئەهلی فەتەر، کە ئەو پرای زۆرینە ی زانیانە و، باب و دایکی پێغەمبەر ﷺ و خزمە نزیکه کانیشی، هەرچەندە لە هەندیک فەرموودان دا هاتو، کە ئەوانە دەبێ ئەهلی سزا بن، بەلام بەپێی ئەو ئایەتەنە نابێ ئەوانیش ئەهلی سزا بن، چونکە ئەهلی فەتەر، واتە: ئەو کاتە پەيامی پێغەمبەرێک لە ئارادا نەبوو، تاكو برۆای پێ بێن، بەهەمان شیو: ئیستاش هەر کەسێک پەيامی پێغەمبەری خاتەمی وەك خوێ پێ نەگەشتبێ، یان هەر پێی نەگەشتبێ، دیسان بە کافر لە قەلەم نادری، چونکە هەقیکی پێ نەگەشتو، کە پەزری کرد بێ و شارەپێتیهو و وشە ی (کافر) بیگریتهو!

هەڵبژێرێکە لە نێوان ئەم ئامرازەکاندا

Stay in touch on social media

بە ئێمە گەیشتن بۆ ئامرازەکان

هەڵبژێرێکە لە نێوان ئەم ئامرازەکاندا

Stay in touch on social media

بە ئێمە گەیشتن بۆ ئامرازەکان

هەڵبژێرێکە لە نێوان ئەم ئامرازەکاندا

Stay in touch on social media

بە ئێمە گەیشتن بۆ ئامرازەکان

هەڵبژێرێکە لە نێوان ئەم ئامرازەکاندا

Stay in touch on social media

بە ئێمە گەیشتن بۆ ئامرازەکان

هەڵبژێرێکە لە نێوان ئەم ئامرازەکاندا

Stay in touch on social media

بە ئێمە گەیشتن بۆ ئامرازەکان

هەڵبژێرێکە لە نێوان ئەم ئامرازەکاندا

Stay in touch on social media

بە ئێمە گەیشتن بۆ ئامرازەکان

هەڵبژێرێکە لە نێوان ئەم ئامرازەکاندا

Stay in touch on social media

بە ئێمە گەیشتن بۆ ئامرازەکان

هەڵبژێرێکە لە نێوان ئەم ئامرازەکاندا

Stay in touch on social media

بە ئێمە گەیشتن بۆ ئامرازەکان

(١) علی فترە: علی انقطاع، فتر: انقطع.

(٢) ئەگەر راست بێ عیسا ﷺ لە سالی (١) ی زایینی لە دایک بووبێ، هەتا سالی (٦١٠) ی زایینی کە موخەممەد ﷺ لە تەمەنی (٤٠) سالییدا وەحی بوو هاتو و، ئەگەر بەلای کەمەو (٣٠) سأل تەمەنی پێش پێغەمبەرایی عیسا ی لێ کەم بکەینەو (٦١٠ - ٣٠ = ٥٨٠) سأل ماوە ی نێوان عیسا و موخەممەد بوو.

مەسەلەى شەشەم:

خواییدەگەيەنئى: ھەر کات ويستمەن ئاوەدانىيەك بڤهوتيتين، ڤەرمان بە ھوكمپرانە
خۆشگوزەرانەکانى دەکەين چاکە بکەن، کەچى ئەوان لادان و خراپەى تيدا دەکەن،
ئيدى ياسا و برپارى (خوای) بەسەردا دەچەسپى و کاول دەکرى:

خوای **وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا** (۱۶)

شیکردنەوى ئەم ئايەتە، لە پينچ برگەدا:

(۱) - **وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً**، ھەر کاتیک ويستمەن ئاوەدانىيەك بڤهوتيتين، واتە: خەلکى
ئاوەدانىيەك بڤهوتيتين و، لە نيو ٻەرين، کە مەبەست ليرەدا ھاتنەدى دەرەنجامەکانە، دواى
ھاتنەدى پيشەکىيەکان (ترتب النتائج على المقدمات) ئنجا خواى دادگەر کاولکردن و ڤهوتاندنى
کۆمەلگايەکامان وا بۆ وينا (تصوير)، وا بۆمان دەکات کە پيشتر برپارى بۆ دابن، بەلام بىگومان
خوای **لە سەرەتاوە برپار نادات بۆ ھىچ کۆمەلگايەك** کە لە نيوى ٻەرى، بەلکو ئەو خويانن
ياسا و برپارى خوای **بەسەر خويان دەچەسپين، بەلام ليرە خواى کاربەجى ھاتنەدى ئەو**
ياسايەى خوى کە بریتىيە لە: ھاتنەدى دەرەنجامەکان دواى ئامادەکردنى پيشەکىيەکان، کە
پيشەکىيەکان مروفەکان ئامادەيان دەکەن، بەلام دوايى دەرەنجامەکامان بيانەوى و نەيانەوى،
ديئەدى، ھەک چۆن کەسک ژەر دەخوات، دوايى کارتتکردن و شوينەوارەکانى خواردنى ئەو
ژەرە لە جەستەيدا پەيدا دەبن، مروفەکانيش کە لادان و گوناھو تاوان دەکەن، سەرەنجام
ئاوەدانىيەکانيان کاول دەبن، ئنجا چونکە ئەمە بەپيى ياساي خوايە، خوای **لە شيوہەکدا**
ويناي کردو، کە پيشتر برپارى بۆ دابن، بەلام بىگومان تەنيا مەبەست ئەوہى، کە بە پيى ياساي
خوای **ئەو ديتەدى، ئەو دەرەنجامە تالە، لەو پيشەکىيە خراپانە پەيدا دەبى.**

خوای دەڤەرموى: ھەر کاتیک ويستمەن خەلکى ئاوەدانىيەك بڤهوتيتين:

(۲) - **أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا**، ڤەرمان دەکەين بە ھوكمپرانە خۆشگوزەرانەکان، واتە: بە ھوكمپران و
کاربەدەستە خۆشگوزەرانەکانى.

(الْمُتْرَفُ اسْمٌ مَّفْعُولٍ مِنْ: أَتْرَفَهُ إِذَا أَعْطَاهُ التَّرْفَةَ: وَهِيَ النُّعْمَةُ)، واتە: (مُتْرَف) ناوى بەرکارە
لە (أَتْرَفَهُ) واتە: تورڤەى پيدا، (تَرْفَةً) ش، واتە: نيعمەت، کەواتە: (مُتْرَف) واتە: خوا پيداو،

پێ بە خشاو، یانی: فەرمان بە پێ بە خشاوه کان دهکهین، ئایا خوا ﷻ فەرمان بە چی دهکات؟ بێگومان بە چاکه و تاعهت و چاکسازی و ئاوهدانیی دهکات، بۆیه خوا ﷻ به پێویستی نهزانیوه باسی بکات فەرمانمان پێکردن به چی؟ چونکه ههرشتیکى دیاریی کردبایه، وهك (الزمخشري) دهربارهى ئایهتهکهى پێشتر گوتی: ههر شتیکى دیاریی بکردایه، ههر سنووردار ده‌بوو، به‌لام لێ‌رده‌دا، واته: فەرمانمان پێکردن به ئیمان، به ته‌قوا، به فەرمانبه‌ریی، به چاکه‌کاریی، به خێر و خوشیی، به ئاوهدانیی، ... هتد، فەرمان ده‌کهین به حوکمرانه خوشگوزهرانه‌کانی، که هه‌چی چاکه‌یه بیکه‌ن.

(۳) - ﴿فَفَسَقُوا فِيهَا﴾، که‌چی ته‌وان لادانیان تێدا کرد، چونکه هه‌ندیک له زانیان گوتوویانه: ﴿أَمَرْنَا مُتَرَفِّعِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا﴾، واته: فەرمانمان کرد به خوشگوزهرانه‌کانی، ته‌وانیش لادانیان تێداکرد!! به‌لام به پێی ته‌وه بێ، ده‌بێ بگوترێ: خوا فەرمانی پێکردن به فیسق و ته‌وانیش فیسقیان تێدا ته‌نجام داوه! ئنجا جه‌برییه‌کان ته‌م ئایه‌ته‌وا ته‌فسیر ده‌که‌ن، ده‌لێن: خوا ته‌و خه‌لکه‌ی وا لێ‌کردوه، که خراپه‌بکه‌ن، یانی: خوا ته‌و خه‌لکه‌ی وا لێ‌کردوه: خراپه‌بکات و ته‌وانیش نه‌یان‌توانی له فەرمانی خوا ده‌رچهن و لادانیان تێداکرد، چونکه لێ‌رده‌دا مه‌به‌ست له (أمرنا) (الامر التکوینی) یه‌و، نه‌یان‌توانی له فەرمانی قه‌ده‌ریی و ته‌کوینی خوا ﷻ لابده‌ن و خراپه‌یان کردوه، وه‌ک چۆن خوا خراپه‌ی لێ وێستوون، ته‌وان به‌و شیوه‌یه‌ ته‌نجامیان دا وه‌و، سه‌ره‌نجام خوا له نێوی بردوون و خواش ته‌وپه‌ری کارزان و دادگه‌ره!

به‌لام له راستیدا نه‌ ئایه‌ته‌که ته‌وه ده‌گه‌یه‌نی و نه ته‌وه‌ش له‌گه‌ڵ قورئاندا ده‌گونجی، چونکه خوا ﷻ له سووره‌تی: (الأعراف) (۲۸)دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾، ته‌گه‌ر (کافره‌کان) خراپه‌یه‌کیان کرد ده‌لێن: باب و باپیرانمان له‌سه‌ری بینیوه و خواش فەرمانی پێ‌کردوه! به‌لام خواى کارزان ته‌و قسه‌یان که راست نیه، په‌فزی ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾، واته: (ته‌ه‌ی موحه‌ممه‌د!) بلێ: خوا فەرمان به شتی نا‌قو‌لا و خراپ ناکات، که ده‌لێن: باب و باپیرانمان له‌سه‌ر ته‌وه‌بینی، له‌وه‌دا راست ده‌که‌ن، به‌لام راست ناکه‌ن خوا ﷻ فەرمانی پێ نه‌کردوه و، بێگومان خوا فەرمان به هه‌یج شتی خراپ ناکات.

که‌واته: لێ‌ره‌ش مه‌به‌ست ته‌وه‌نیه، که خوا فەرمانی پێ‌کردوون به‌لادان، به‌لکو خوا فەرمانی پێ‌کردوون به چاکه‌کاریی، به‌لام ته‌وان لادانیان تێدا کردوه.

(فسق) یش به مانای ده‌رچوون و لادان (خروج)ه، (الْفِسْقُ: الْخُرُوجُ مِنَ الطَّاعَةِ).

۴- ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾ سەرەنجام قسە لەسەری چەسپا، قسە، واتە: یاسای خوا، قەدەری خوا لەسەر ئەو ئاوەدانانی (قریة) یە کە خەڵکەکی لادان و تاوانیان تێداکردووە: هاتەدی و چەسپا، چونکە هەر کەسێک خراپە بکات، دەبێ باج بدات و سزا ببینی.

هەندێک لە زانایانیش ئاویان تەفسیر کردووە: ﴿فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾: أَي تَبَّتْ عَلَيْهِ وَعِيدُ اللَّهِ الَّذِي أُنْبَغُهُ مِنْ خِلَالِ رَسُولِهِ، هەرپەشەیی خوا کە لە پێی پێغەمبەرانیەو پرایگەیاندا، ئەو هەرپەشیان لەسەر چەسپا.

۵- ﴿فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (تدمیر) بە مانای پروو خاندنی خانوویەک و لابردنی شوینەواریەکی، کە لێرەدا مەبەست پێی بنبرکردن و پێشەکش کردنیانە.

سێ هەلۆستەیی پێویست لە بەردەم ئەم ئایەتەدا:

هەلۆستەیی یەکەم: بێگومان خوا ﷻ نایەوێ لە خۆرا و لاتان کاول بکات، بەلام ئەمە دەرخیستی دەرەنجامی یاسای خوا، بەلام ئەوێ کە دەبێ لە کۆتایی دا بێت، کە بریتیە لە کاولکردنەکی، خوا ﷻ لەبەر گرنگیی خستوویەتە پێشەوە، واتە: لە ئەسڵ دا بەم شیوەیە: حوکمران و بەرپرسیانی کۆمەڵگایەکان خوا فەرمانی پێکردوون بە فەرمانبەری، بەلام حوکمرانە خوشگوزەرانیەکان لادانیان تێدا کردووە و شایستەیی ئەو بوون کە سزای خاویان بەسەردا بچەسپێ و، سەرەنجام سزای خاویان بەسەردا چەسپاوە.

ئەجا خوا ﷻ ئەوێ هەموو کۆ کردۆتەو لەوێدا کە: ویستوویەتی لە بەینیان بەرێ، بەلام بۆچی ویستوویەتی لە بەینیان بەرێ؟ چونکە خۆیان پێشەکیەکیان ساز کردوون، واتە: خوا سەرەنجام و دەرەنجامی پێش خستووە لەبەر گرنگیی، ئەگەر نا لە خۆرا خوا ﷻ نایەوێ هیچ کۆمەڵگایەکی بفرۆتێتی، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ یونس، واتە: خوا هیچ ئەندازەیەکی ستم لە خەڵکی ناکات، بەلام خەڵک خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن، ئێجا ئەگەر هەر لەپێو خوا ﷻ بریاری کاولکردنی کۆمەڵگایەکی دابی، بێگومان ئەو ستمە! بەلام خوا بە پروون و راشکاوێی فەرموویەتی: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ فصلت، واتە: پەرورەدگارت بۆ بەندەکانی ستمکار نیە، بەڵکو مروڤەکان خۆیان ستم لە خۆیان دەکەن، بە هۆی ئەوێ کە لە ئەنجامی لادان و تاوان دا پێشەکیەکان ساز دەکەن و، ئەو پێشەکیانەش

ئەو دەرەنجامەیان بەدوادا دئی، وەك چۆن كەسێك ژەهر بخوات، بێگومان ئەو ژەهرە لە جەستەیدا دەبێتە دەرد و نەخۆشی و بە ئەندازەى زیان گەياندى ژەهرەكە، زیانبار دەبێ.

هەلۆهستەى دووهم: كە دەفەرموێ: ﴿أَمَرْنَا﴾، ئاشكرايە كە فەرمانپێكراو (مأمور بە) ەكە قرتێنراوە،

أ- واتە: فەرمانان پێكردن بەوێ كە شایستەى تێمەيه:

(أَمَرْنَاهُمْ بِمَا يَلِيْقُ بِنَا أَنْ نَأْمُرَ بِهِ!)، ئنجا ئایا چى شایستەى خوايه، فەرمانى پێ بكات؟ بێگومان: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى﴾ النحل: ٩٠، واتە: خوا فەرمان دەكات بە دادگەریی و چاكەكاریی و بەخشین بە نزیكان....

ب- یاخود (أَمَرْنَاهُمْ بِالطَّاعَةِ، لَكُنْهُمْ فَسَقُوا)، فەرمانان پێكردن بە فەرمانبەریی و بە چاكە، بەلام ئەوان لادانیان تیدا كرد.

ج- (الزَّمْخَشَرِي)، دەلێ: ئەوەندهیان خراپە كرد، وەك ئەوێ فەرمانان پێكردن بە خراپە! ئەوەندهیان تاوان و لادان تیدا كرد، وەك ئەوێ لەلایەن تێمە وە فەرمانیان بەو پێكراپێ.

هەلبەتە بەپێى سیاقەكەش دیارە كە خوا ﷻ فەرمان بە خراپە ناكات و. ئاشكراشە هەموو قورئان، بریتیه لە فەرمانكردنى خوا ﷻ بە چاكە و پێگى كردنى لە خراپە.

هەلۆهستەى سێهەم: (مُتَرَفِيهَا) خوشگوزەرەكانى، واتە: حوكمرانە خوشگوزەرەكان، هوکارى كاولکاری و لاتان، كە ئەمەش راستییهكى میژووویه و لە زۆر شوینى قورئاندا، خوا ﷻ ئەو راستییهى خستۆتە روو، بۆ وێنە:

لە سوورەتى (القصص) (٥٨)دا، دەفەرموێ: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ بِطَرَتٍ مَعِيشَتَهَا فَلَكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾، واتە: زۆر ئاوەدانیمان لەبەین بردوون كە لە ژيانى خۆياندا تووشى بوغرایى و لە خۆبایى بوون بوون، ئەو خانووبەرەكانیان لەدواى وان، كەمێك نەبێ، نیشتەجێ بوونیان تیدا نەكرا، هەر تێمەش بووین بە میراتگریان.

وشەى (**بَطَرَت**) (البَطَرُ: الْأَشْرُ، وَهُوَ شِدَّةُ الْمَرَحِ، وَأَبْطَرَهُ الْمَالُ، وَبَطَرَتْ عَيْشَكَ، مثل: رَشِدَتْ أَمْرَكَ)، (بَطَر) بریتیه لە زۆر دلخۆش بوون و شادمان بوون و بوغرا بوون،

ده گوتري: (أَبْطَرَهُ الْمَالُ) مَال و سامانه كه واي ليكرد: زور بوغرا و له خوبايي و خوشحال بي، ده گوتري: (بَطَرْتُ عَيْشَكَ)، تو له ژيانه كه ي خوتدا زور شادمان و بوغرا بووي، وهك (رشدت أَمْرِكَ) واته: كاره كه ت كاركي سهر راستانه بوو.

نجا كه (بَطَرِي) به (أَشْرُ) ليكداوه ته وه، (أَشْرُ أَشْرًا فَهُوَ أَشْرُ: بَطَرُ، وَكَفَرَ النِّعْمَةَ، فَلَمْ يَشْكُرْهَا) واته: چا كه ي خوي نادیده گرت و نا سوپاس بوو و سوپاسي له سهر نه كرد.

نجا پرسته ي: (بَطَرْتُ مَعِيشَتَهَا: أَي كَفَرْتُ نِعْمَةَ مَعِيشَتِهَا الرَّافِهُةِ الْأَمْنَةِ، فَلَمْ تَقُمْ بِحَقِّ شُكْرِهَا، أَوْ تَمَرَّدَتْ وَطَعَتْ فِي مَعِيشَتِهَا، وَالْبَطَرُ: الْأَشْرُ وَقِلَّةُ احْتِمَالِ النِّعْمَةِ وَالطَّغْيَانُ بِهَا)، كه واته: (بطرت معيشتها) دوو واتاي هه ن:

يه كه م: نيعمه تي نه و ژيانه پر عيش و نوش و هيمن و نارامه ي نا سوپاس كرد و، نا ديده ي گرت و سوپاسگوزاري له به رانه ردا نه كرد.

دوو ه م: ياخي بوو و له خوبايي بوو له ژيانه كه يدا، (بَطَرُ) يش بريته له وه كه ئينسان به هو ي چا كه و نيعمه تي خوا وه، له خو ي باي و بوغرا بي و كه م چيكلدانه بي له به رانه ر چا كه و خيرو خوشييدا.

له نوره كومپلاريه ئيهكل نهكلانين
Safely in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه ياندي مېکتهبي علموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

ډاگه ياندي مېکتهبي علموستا علي بابير

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

که تاي

ډاگه ياندي مېکتهبي علموستا علي بابير

English - عربي - کوردی

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Facebook

مەسەلەى ھەوتەم:

خو گەلىك كۆمەلگای تاوانبارى پاش گەلى نووح لە بەین بردوون، كە پتووستە پەندیان لى وەرېگىرى و، خواش بەسە بۆ شارەزایی لە گوناھو تاوانەکانى بەندەکانى:

خو دەفەر موئى: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ رِبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ (۱۷).

شىكردنەھى ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ﴾، زۆر سەدەمان لە بەین بردوون، وشەى (گم)، لە ئەسل دا بۆ پرسیارکردنە لە بارەى ژمارەو (گم: اسْتَفْهَامٌ عَنِ الْعَدَدِ)، دەگوترى: (گم كِتَابٌ عِنْدَكَ؟)، چەند كىتیب لەلان؟ بەلام جارى واهەيە: (گم تَسْتَعْمَلُ خَبْرِيَّةَ دَالَّةً عَلَى عَدَدٍ كَثِيرٍ)، (گم) بە (خبرية) دادەنرى و ژمارەى زۆر دەگەيەنئى. ئنجا لێرە (گم) بە مانای (گم) ى خەبەريیە، ئەك بۆ پرسیار كردن دەربارەى ژمارە، بەلكو بۆ ھەوالدانە: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ﴾، واتە: زۆر سەدەمان لە بەین بردوون، زۆر سەدە، واتە: خەلكى زۆر سەدان، كە پێكەو ھەو سەدەيەدا ژیاون.

(۲)- ﴿مِنْ بَعْدِ نُوحٍ﴾، لە پاش (گەلى) نووح، بۆچى باسى نووح ﷺ دەكات؟ لەبەر ئەوھى نووح یەكەمین پێغەمبەر بوو بۆ خەلكى سەر زەوى، وەك لە فەرمايشتى پێغەمبەردا ﷺ ھاتو و بەسەرھاتەكانى قورئانیش بەزۆرى لە نووحەو دەست پى دەكەن، واش پێدەچى: پێش نووح مەزھەكان كەمتر بووبن، یان پەرت و بلاو بووبن، بەلام نووح ﷺ وەك پێغەمبەرێك بۆ ھەموویان پەوانەكرا بى و نێردرا بى، وەك پێشتریش بە درێژى لە سوورەتى (ھود)دا، چیرۆكى گەلى (نووح) مان باسكرد، كە دواى ئەوھى لە نووح یاخى دەبن و بە قسەى ناكەن، خواى دادگەر تۆفانێك دەنێرى، كە سەر زەوى لە ئەھلى كوفر وشیرك پاك دەكاتو و، تەنیا ئەوانەى لەگەلى دادەبن و، دەر باز دەبن، كە لەگەلى سوارى كەشتیەكە بوون، بۆیەش بە زۆرى خوا ﷻ لە گێرانیوھى بەسەرھاتەكاندا، لە (نووح)ھو دەست پێدەكات.

(۳)- ﴿وَكَفَىٰ رِبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ﴾، ئەمە دوو واتای ھەن:

یەكەم: (أَي: هُوَ غَنِيٌّ عَنْ إِخْبَارِ أَحَدٍ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ، فَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ)، واتە: خوا بێنیازە لەوھى كە ھیچ كەس ھەوالی گوناھى بەندەكانى پى بدات، چونكە بۆ خوێ پێیان زاناترە.

دووم: (وَكَفَىٰ رَبِّكَ : أَي: يَكْفِيكَ رَبُّكَ فَلَا تَحْتَاجُ غَيْرَهُ لِمَعْرِفَةِ ذُنُوبِ عِبَادِهِ)، واته: پهروهردگارتت بهسه و ههوجیی جگه لهوی نی، بو زانینی گوناھی بهندهکانی.

(۴) - ﴿خَيْرًا بَصِيرًا﴾، شارهزای بینره، بو گوناھی بهندهکانی، واته: تو لهگه ل ههوال پیدانی پهروهردگارتدا، پیوستیت به ههوال پیدانی کهسی دیکه نیه، که مه بهست ئه وهیه خوا ﷻ زور چاک شارهزای گوناھو تاوان و لادانی بهندهکانیهتی و، له ئه نجامی گوناھو تاوان و لادانهکانیاند، شایستهی ئه وه دهن، بهو جوړه سزایان بدات.

مهسه لهی هه شته م:

ههر کهس ژيانی به په لهی دنیای بوئی و بیکاته ئامانج، خوا به ئه ندازهی ئه وه که حکمهتی دهیخوازی، له ژيانی دنیای پی ددهات، به لام دواتر به عهیداریی و ده رکراویی ده چپته دوزه خه وه:

خوا ده فهرموئی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ (۱۸)

شیکردنه وی ئه م ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾، ههر کهسیک په لهی بوئی، وشه ی (الْعَاجِلَةَ) ده لئی: (صِفَةُ الْمُؤْصِفِ مَحْذُوفٍ، يُعْلَمُ مِنَ السِّيَاقِ أَي: الْحَيَاةُ الْعَاجِلَةُ)، (الْعَاجِلَةَ)، واته: به په له، شتی که به په له و به زووی، دی، یانی: کهسیک ژيانی به په لهی بوئی، واته: ژيانی دنیا که زووتر دی و پیش دواړوژ دی، بویه ژيانی دنیا ناوړه وه: (الْعَاجِلَةَ)، ژيانی دواړوژیش ناوړه وه: (الْآجِلَةَ) واته: ئه وهی زو دی و، ئه وهی درهنگ دی.

ههر کهسیک ژيانی دنیای بوئی:

(۲) - ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، بو ئه و کهسه که ژيانی دنیای ده وی و ئامانجیه تی و چاوی له سهر چردا^(۱) گرتوه، بو دیننه پیشی لهو ژيانی دنیایه دا (مَا نَشَاءُ) بهو ئه ندازه یی که بهانه وی، (لِمَنْ نُرِيدُ) بو ههر کهسیک که ویستمان له سهری بی، (التَّعْجِيلُ: الْمُبَادَرَةُ الْمُتَعَارَفَةُ، أَي: قَبْلَ الْآخِرَةِ)، (تَعْجِيل) واته: زو هینانه پیش، واته: مه بهست پی زو هینانه پیشی زانراو و باوه،

(۱) چاو له سهر چردا گرتن: چاوتتیرین، چاو له سهر کور کوردنه وه.

واته: پيش پوژى دوايى و پيش مه نزلگای دواپوژ، له دنيادا بوى دپينه پيش، ته گهرنا مهرج نيه يه كسهر بوى بپينه پيش، واته: له دنيادا تهو شتهى به نسيب ده كين كه بو خوى ههولى بو ده دات.

(۳) - ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا﴾، دوايى دوزه خى بو داده نين كه ده چته نيوى، چوني ده چته نيو؟ دوايى باسى ده كات: به سهرزه نشكر اويى و عه بداركراويى و، به ده ركراويى و دوور خراوه يى، ليره دا كه ده فرموى: ﴿يَصْلَاهَا﴾ هه رچه نده له زمانى عه ربهيدا زياتر به ﴿يَدْخُلَهَا﴾ {ده چته نيوى} ليك دراهو ته وه، به لام وشه ي (صلي) جيايه، له (دخول) ده لى: ﴿صَلَيْتُ اللَّحْمَ: شَوَيْتُهَا﴾، گوشته كه م برژاند، يان: پيشاند، گوتراوه: ﴿إِنَّهُ أَتَى بِشَاةٍ مَّصْلِيَةٍ: أَي مَشْوِيَةٍ﴾ يانى: تهو مه ريكي برژاوى بو هينرا، (شوي) بريته له برژاندن، بريته له وه له هه ر چوار لاهه ئاگر بدرته بهر شتيك و ببرژينى، به لام چوونه نيو ئاگر هه ر چوونه نيوه، به لام (صلي) جو ريكي تاييه تي سووتاندن و سزادانه به ئاگر، كه له هه ر چوار لاهه ئاگرى بخريته سهر.

(۴) - ﴿مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾، (الذم: الوصف بالمعائب التي في الموصوف)، ده لى: (ذم) بريته له باسكردنى تهو عه بيانهى كه له وه سفكراوه كه دا هه ن.

(المذخور: المطرود والمبعد)، واته: ده ركراو و دوور خراوه.

ليره دا جى سهرنجه كه خوا ﷻ هه م وشه ي: (نشاء) وه م وشه ي: (نريد) به كار هيناوه: ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾، هه نديك گوتوو يانه: (الإرادة: المشيئة) كه هه ردوو كيان به ماناي ويست و خواست دين.

به لام خاوه نى (مختار الصحاح)^(۱)، ده لى: له (ديوان الأدب) دا هاوه: (المشيئة أخص من الإرادة)، (مشيئة) تاييه تره له (إرادة)، (مشيئة) گشتيه، به لام (إرادة) تاييه تيه، ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾.

ميش واى تيده گه م كه وشه ي: (مشيئة) تاييه ته به شته كانه وه، به لام (إرادة) تاييه ته به مروقه كانه وه، ياخود تاييه ته به خاوه ن ويست و شعور و عه قله كانه وه.

(مَا نَشَاءُ يَعْنِي: مَنْ الْمُعْجَل)، له زوو هينراوه پيش، بو تهو (مشيئة) به كار هيناوه، (لِمَنْ نُرِيدُ) بو هه ر كه سيك كه هه مانه وى بوى بهينه پيش، واته: (للمعجل له)، ئنجا خوا

﴿مَا﴾ بۆكەسەك كە دنیای بوی، دوو قەید و بەندی خستونەتە سەر، دەفەرموی: ﴿مَا﴾ نَشَاءُ، ئەو ئەندازەییە كە ھانەوی، ﴿لَمَنْ تُرِيدُ﴾، بۆ ھەر كەسەك كە ھانەوی، كەواتە: ویستراوە (مُعْجَل) ەكە {ئەو ھی ھێنراوەتە پێش} بە پەھایی نیە و، ئەو كەسەش كە بۆ دەھێنرێتە پێش، ئەویش دیسان بە پەھایی بۆ نایەتە پێش، واتە: ھێنراوە پێشەكە پەھا نیە و، بۆ ھێنراوە پێشەكەش، گشتی نیە، (لَيْسَ الْمُعْجَلُ مُطْلَقًا، وَلَا الْمُعْجَلُ لَهُ عَامًّا)، ھەلبەتە لێرەدا مەبەست پێی جۆ بە جۆ بوونی یاساكانی خوا پەرورەدگارە، كە ھەر كەسەك دنیای بوی، خوا بۆ دەھێنرێتە پێش و، ھەر كەسەك دواپۆژی بوی، ەك دواپی باسی دەكات، بۆ دینیتە پێش، بەلام ھەمووی بەپێی یاساكانی خوا، نەك بەگۆترە و ھەرەمەكی.

بۆیەش گۆتم وشە: (مَشِيَّة) زیاتر شتەكان دەگرێتەو و واتایەكە گشتیە، چونكە لە سوورەتی (التكوير) دا، خوا ﴿مَا﴾ دەفەرموی: ﴿وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ...﴾ (۲۹)، واتە: شتەكانتان ناوی و كردهوەكانتان ناوی، تاكو خوا نەبەوی.

بۆیەش گۆتمان: (إِرَادَة) بۆ كەسەكانە، چونكە لە سوورەتی (الجن) دا، خوا ﴿مَا﴾ دەفەرموی: ﴿وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ (۱۰)، واتە: ئیمە نازانین خراپە ویستراوە بۆ خەلكی سەر زەوی، یاخود پەرورەدگاریان چاكە و سەر راستی بۆ ویستوون.

دەشگونجی لە ئەنجامی سەرنجدانی ئایەتەكان لە سیاقی خۆیاندا، ئینسان بگاتە وردەکاریی زیاتر، بەلام بە بۆچوونی من، كە ئەو بۆ چوونی ژمارە زۆریك لە زانایانە: كە وشە ھاوواتا (مترادف) لە قورئاندا نین، واتە: (مَشِيَّة) و (إِرَادَة) ھاوواتا نین، كە ھیچ جیاوازیان نەبێ، ئنجا چ ەك لە (ديوان الأدب) دا دەلی: (مَشِيَّة): تاییەتر بێ و، (إِرَادَة) گشتیتر بێ، یان ەك من تیی گەشتووم (مَشِيَّة) بۆ شتەكان بێ و، (إِرَادَة) بۆ كەسەكان بێ، یاخود بە پێچەوانەو بێ، (إِرَادَة) تاییەتی بێ و (مَشِيَّة) گشتی بێ، واتە: بە پێچەوانەئەو ەو كە لە (ديوان الأدب) دا ھاتو، ئەو لە ئەنجامی زیاتر سەرنجدانی ئایەتەكان لە سیاقەتی خۆیاندا، دەگونجی بگەینە دەرەنجامی پوونتر.

مەسەلەى نۆیەم:

هەر كەس ئىكش دوا پۆزى بوى و، هەولئى شايستەى بۆ بدات و، پرواداريش بوى، ئەوانە تىكۆشانە كەيان سوپاسكراو و لەسەر تىكۆشانە كەيان، سوپاسكراو دەبن:

خو دەفەرموى: ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا﴾ (۱۹).

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە چوار بركەدا:

(۱)- ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾، هەر كەس ئىك دوا پۆزى بوى، واتە: ژيانى دوا پۆزى كۆتايى بوى، كە مەبەست پيى بەهەشت و پاداشتى خوايە، ياخود بەهەشت و، پاداشتى خوا و، پەزامەنديى خوا، هەمويان دەگريتهوه.

(۲)- ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾، ئەو تىكۆشانەشى بۆ بكات، كە بوى پيويستە، (السَّعْيُ: الْمَشْيُ دُونَ الْعَدْوِ)، بريته لە پويشتنيكى خيرا، بەلام كەمتر لە راكردن، (وَالْمَقْصُودُ بِهِ هُنَا: الْأَعْمَالُ الصَّالِحَةُ) مەبەست پيى ليرەدا كردهوه باشەكانن.

كە دەفەرموى: ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾ أي: السَّعْيُ اللَّاتِقَ بِهَا) واتە: كۆششيك كە بوى شايستەيە، ئنجا كە دەفەرموى: ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾، واتە: (فَهُوَ يَسِيرُ سَيْرًا سَرِيعًا نَحْوَ الْآخِرَةِ) واتە: بە خيراىى بەرەو مەزلگاي دوا پۆزى بچى، كە مەبەست پيى ئەنجامدانى كردهوه باشەكان و پيشبركى تيدا كردنيانە.

(۳)- ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، ويپراى ئەوهى كە هەولئى شايستەو كۆششيش دەدات، پرواداريشە، كە ديارە ئەگەر پروادار نەبى، هەول نادات و كۆشش ناكات بۆ بە دەستهياني پاداشتى خواو پەزامەنديى خوا، لە دوا پۆزدا، بەلام خوا ﷻ ئيمانەكەى دوا خستوه، بۆ دەر خستنى گرنكييدان بە هەول و كۆششەكە.

(۴)- ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا﴾، ئا ئەوانە كۆششەكەيان سوپاسكراو، مەبەست ئەوهيە: (أَي: السَّاعِي مَشْكُورٌ) ئەو كەسەى كە هەولدەر و تىكۆشەرە، سوپاسكراو.

بەلام من پيموايە ئەگەر بشگوترى: ﴿كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا﴾ هەول و كۆششەكەيان دەنرخينزى و سوپاس دەكرى، ئەوهش هەر راستە.

که بیگومان نه‌و‌ه‌ش مه‌به‌ست پی‌ی هاتنه دی، یاسای خ‌و‌ای کاربه‌ج‌یی‌ه، له‌و بو‌اره‌دا که که‌سی‌ک هه‌و‌لی ژیا‌نی رو‌ژی دو‌ایی بدات، به‌پی‌ی یاسای خ‌و‌ا، پی‌ی ده‌گات و سو‌پاس ده‌کر‌ی و ده‌نرخ‌ین‌ری و پاداشت ده‌در‌یت‌ه‌و‌ه.

پیشتر باسی شوکرمان کردوه که (شکر) ههم به دَلّ ده‌کری، ههم به زمان ده‌کری، ههم به ئەندامه‌کان ده‌کری: به دَلّ چاکه‌کان له خوا بزانی، به زمان چاکه‌کان دانیان پێدا بێنی و، به ئەندامه‌کانیش، ئەو چاکه و نيعمه‌تانه‌ی خوا، له‌په‌زامه‌ندیی خوادا به‌کاریان بێنی، به‌لام (مُخْتَارِ الصَّحاح) ده‌لی: (الشُّكْرُ الثَّنَاءُ عَلَى الْمُحْسِنِ بِمَا أَوْلَاهُ مِنْ الْمَعْرُوفِ)، (شُكْرٌ) بریتیه له ستایشکردن و پێهه‌لاگوتن و مه‌دحکردنی چاکه‌کار، به‌هۆی ئەوه‌وه که چاکه‌ی له‌گه‌ڵ توڤدا کردوه.

به‌رِزان! ئەمانە هەموویان یاسای خوان، خوا ﷻ دەیانخاتە ڕوو، هەموویان چەند
 راستییەکن خوا ﷻ دەیانخاتە ڕوو، بۆ ئەهلی ئیسلام، که بهر پێی خۆیان پێ بینن،
 خوا بهو شیوهیه مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کات و، ئیوه‌ش ده‌بی بزائن که خوا بهو شیوهیه
 مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ مرو‌فه‌کاندا ده‌کات، چ ئەوانه‌ی که دنیا ویستن، چ ئەوانه‌ی که دوا‌رو‌ژ
 ویستن.

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir

YouTube

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir

YouTube

مەسەلەى دەيەم:

خو ھاوکاریى ھەر کام لە دنیا خوازان و دواپۆژ خوازان دەکات، لە بەخششی خوێ و بەخششی وی، لە کەس قەدەغە نیە:

خو دەفەرموی: ﴿كُلَّا نُمِدُّ هَتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿كُلَّا نُمِدُّ﴾، ھەر کامێك لەوانە ھاوکاریى دەکەین، دەلێ: (تنوین کلاً عَوْضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ، أي: کلاً من الفریقین)، کە دەفەرموی: ﴿كُلَّا نُمِدُّ﴾ ھەر کامێکیان ھاوکاریى دەکەین، ئەم تەنوینى سەر (كلاً) جێدارى پالۆیدراوە، واتە: (كلاً مِنَ الْفَرِيقَيْنِ)، ھەر کامێك لەو دوو کۆمەلە، لە دنیا خوازان و، دواپۆژ خوازان.

(۲)- ﴿هَتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ﴾، دواى خو پروونى دەکاتەوێ کە ئەمە جێدار (بَدَلْ) ی (كلاً) ە، ئەوانیش و ئەوانیش، یانی: ئەوانیش وەك دنیا و یستان و ئەوانیش وەك دواپۆژ و یستان، یانی: کە دەفەرموی: (كلاً) ئایا ئەوانە کە بە (كلاً) تەعبیریان لێکراوە کین؟! وەلامە کەى: ﴿هَتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ﴾، ئەوانیش و ئەوانیش.

(۳)- ﴿مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾، لە بەخششی پەروەردگارت.

وشەى: (نُمِدُّ) (الإِمْدَادُ: إِسْتِزْسَالُ الْعَطَاءِ وَتَعَاقُبُهُ)، (إِمْدَاد) بریتىە لەوێ بەخشش بنێردرێ و نەپسێنرێ و بە دواى یە کدا بێ.

(عَطَاءٌ: مَا يُعْطَى) (عطاء) یش بریتىە لەوێ دەدرێ و دەبەخشێ.

(۴)- ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾، بەخششی پەروەردگاریشت قەدەغە نیە، واتە: لە کەس نەگیراوەتەو، ھەر کەسە بە پێى ھەول و کۆششی خوێ، بە بەخششی پەروەردگاری دەگات، لێرە جێى سەرنج ئەوێە کە خوای بەخشەر ﷻ دەفەرموی: ﴿عَطَاءُ رَبِّكَ﴾، فەرموویەتى: بەخششی پەروەردگارت، چونکە خوا بە کافر و مسوڵمان دەیبەخشێ، بەلام نەیفەرمو: چاکە (فَضْل) یان پاداشت (ثَوَاب)، بە لکو وشەى کى بە کارھێناو، کە ھەم بو دنیا خوازان بە کەلک

دې و، ھەم بۆ دواړوژ خوازان، ھەم بۆ بەخشینی شتی باش و، ھەم بۆ ئەو خەلکەش کە پێیان دەبەخشری، بۆیان خراپ بڼ، کە بریتیه لهوہی: کەسێک ھەول دەدات مالى ھەرپام کۆبکاتوہ، بە پێی یاسای خوا، بە مالى ھەرپام دەگات، یان کەسێک ھەول دەدات دەسەلاتیکى ناپوہ و خۆسەپنەرانە پەیدا بکات، بەپێی ھەولێ خۆی پێی دەگات، بەلام بۆی خراپە، مالى ھەرپامە کە بۆ ئەو کەسە کە کۆی دەکاتوہ، خراپە، بەلام خوا بەوێستى تەکوینی خۆی، پێیان لێناگرى، چونکە بەخششی خوا لە کەس قەدەغە نیە، کەسێک دنیاى بۆی، ھەرپامى بۆی، چاکەى بۆی، خراپەى بۆی، دەسەلاتیکى خۆسەپنەرانە و قورخکارانەى بۆی، یان دەسەلاتیکى پەسند و چاکى بۆی، کە ھەلقولای ئیرادەى ئازادانەى خەلک بڼ، ھەر کامیکیانى بۆی، خواى بەخشەر و دادگەر بەپێی یاساکانى خۆی، بواریان دەدات و، بواریشى پێداون و رستى لە دوا درێژ کردوون، چونکە ئەگەر وانەبڼ، خەلک تاقى ناکریتوہ.

راستیەکی مەزن:

ئەم ئایەتە و دوو ئایەتی پێشێ راستیەکی زۆر مەزنیان لى وەرەگیرى، ئەویش ئەوہیە کە: خوا ﷻ گەردوونی بەپێی سیستم (نظام) داناوہ و، یاساکان (سنن) ی خوا لەو سیستمەدا جڼ بەجڼ دەبن و، ھىچ شتێک گۆترەکاریى نیە و ھىچ کەسێک مافى قیتو (vito) ی لە بەرانبەر یاساکانى خوادانە، لە زۆر شوێنى قورئاندا ئەو راستیە باسکراوہ، بۆ وینە:

(۱) - ﴿وَأَن لِّسَ لِلإِنسَنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۖ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۖ﴾ النجم، واتە: بۆ مرووف نیە (مرووف بە گشتی، مسولمان بڼ یان نامسولمان)، مەگەر ئەوہى ھەولێ بۆ دەدات و کۆششى بۆ دەکات و، کۆششەکەشى لەمەودوا دەبینرێ، واتە: بەرھەمى کۆششەکەى دیتوہ پێی، ئەگەر کۆششى بۆ چاکە کرد بڼ، یان بۆ خراپە کرد بڼ، بە پێی راست، یان چەوتدا.

(۲) - ﴿لَّيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَن يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ، وَلَا يَجِدْ لَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۚ وَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ النساء.

واتە: بە خۆزگە خواستنى ئیوہو خواوہن کتیبەکان نیە، ھەر کەسێک خراپە بکات، سزای دەدریتوہ و، جگە لە خوا ھىچ سەرپەرشتیارێک و یارمەتیدەرێکى نیە، ھەر

(۳) - ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۖ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ الشوری، ۲۰
 لهو بهروبوومه بۆی زیاد ده کهین و، ههر که سیکیش بهروبوومی دنیای بۆی، له دنیا دا پپی ده دهین، بهلام له دواړوژدا هیچ پشک و بهشی نیه.

(۴) - ههروهها له سوورپهتی (آل عمران) دا دهفه رموی: ﴿...وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّكْرِينَ﴾، واته: ههر که سیڅ پاداشت (وبه رههم) ی دنیای بوئی، پیی دهدهین و، ههر که سیڅ پاداشت (و بهرههم) ی دواړوژی بوئی، پیی دهدهین و، ئیمه یاداشتی سوباسگوزاران دهدهینه وه.

کهواته: کي له دنياډا ياساکاني خوا زياتر په چاوبکات، پشکي زياتري دهبي و، خوا ستهم له کهس ناکات.

[illegible]

مەسەلە یازدەھەم و کۆتایی:

خوافەرموویەتی: سەرنج بدە! چۆن لە پرووی ژیان و گوزەرانی دنیاوە، هەندیک لە مەروڤە کاهان بەسەر هەندیکیان زێدەیی داوە، ئنجا دواڕۆژ پلەکانی و زێدەییە کەشی گەورەترە:

خوافەرموویەتی: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ وَلَآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(۱)- ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، سەرنج بدە! چۆن لە دنیا دا هەندیکاهان بەسەر هەندیکیان دا زێدەیی داوە و هەلبژاردووە، کە دەفەرموێ: (فَضَّلْنَا) هەلبژاردووە، ئەوە مانای وانیه خوا بە چاکتری دانابن، بەلکو واتە: هەلبژاردوون لەو پروووە، کە ناز و نێعمەتی زیاترمان پێداون، ئنجا عەقڵ و ھۆشی زیاتری پێداون، ھیزی جەستەیی زیاتری پێداون، جوانیی قەد و قیافەیی زیاتری پێداون، هەندێ سیفەتی چاکیی زیاتری پێداون، سەرھەت و سامانی پێداون، خەز و کەس و کار و ھیز و دەسەلات و ... ھتدی، زیاتری پێداون، گرنگ ئەوەیە خوا ﷻ بەرزایی و نزمیی کردووە لە نێعمەتەکاندا لە ئێو مەروڤە کانی دا، بۆیە دەفەرموێ: سەرنج بدە! چۆن هەندیکان زێدەیی داوە بەسەر هەندیکیاندا.

(۲)- ﴿وَلَآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ﴾، بە دنیایی مەزلگا و ژیاانی دواڕۆژ و پلەکانیشی، گەورەترن.

(۳)- ﴿وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾، ھەرۆھە زێدەییە کەشی (زێدەیی پێدرانی هەندیکیان بەسەر هەندیکیاندا) گەورەترە.

کە دەفەرموێ: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، هەندیکاهان زێدەیی داوە بەسەر هەندیکیاندا، کەواتە: (الْكُلُّ: مَفْضَلٌ وَمَفْضَلٌ عَلَيْهِ)، ھەر کامیکیان زێدەیی پێدراوە و، زێدەییی بەسەردا کراوە، بۆچی؟

چونکە، بۆ وێنە: کەسێک کە توانای کارو کەسابەتی زیاترە، یەکی دیکە لە پرووی دیکەو بەھێزترە، یەکی لەو پروووە کە توانای ھوكمپرانی و ئیدارەدانی کۆمەڵگای ھەیە، یەکی دیکە توانای کاریکی دیکە ھەیە، ھەمووشیان پێویستییان بە یەکی

ههيه، واته: خوا يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ هه موو نيعمه ته كاني له ده ستي هه نديك كه سدا خر نه كردوونه وه و، كورت هه ل نه هي ناو، به لكو هه ر كاميكيان كو مه ليك شتي پيدا وه و، له و پرو وه به سهر به رانه ره كهيدا هه لبي زردرا وه، ته وي ديكه ش شتيكي پيدرا وه و، له و پرو وه به سهر ته وي ديكه دا هه لبي زردرا وه، به نسبت پيا وان و ثافره تاني شه وه هه ر وايه، خوا كو مه ليك سيفه تي به پيا وان دا ون، به ثافره تاني نه دا ون، هه روه ها كو مه ليك سيفه تي به ثافره تاني دا ون، به پيا واني نه دا ون، وه كه له سو وره تي (النساء) (۳۴) دا، به ته فصيل با سمان كرد، چونكه له وي ش ديسان خوي زانا و توانا ده فهرموي: زي ده ييمان دا وه به هه نديك تان، به سهر هه نديك تاندا.

ثا شكرايه: (تَفْضِيل) له (فَضْل) وه هاتوه، (فَضْل) يش، واته: زياد بوو، (خُذِ الْفَضْلَ: أَيِ الزِّيَادَةَ وَالْجَمْعُ: فَضُول، كَأَفْلَسَ وَقُلُوسَ، وَقَضَّلَهُ عَلَى غَيْرِهِ تَفْضِيلًا: صَيَّرَهُ أَفْضَلَ مِنْهُ)، به لام (فَضَّلْنَا) ليره دا به و واتيه نيه كه له لاي خوا با شتر بي، به لكو واته: زي ده يي زياتري پيدا وه له و نيعمه ته دا.

ثم ثايه ته ش، وه كه ته و ثايه ته وايه كه له سو وره تي (الزخرف) دا ده فهرموي: **يَقْسِمُونَ بِرَحْمَتِ رَبِّكَ إِنَّهُمْ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلْطَانًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ** ﴿٣٢﴾

واته: ثايا ته وانه به زه يي په روه ردگارت دابه ش ده كه ن؟ ثيمه گوزه راغان له ژياني دنيا دا له به يندا به ش كردو و، هه نديكيانمان چهن دپله به سهر هه نديكياندا زي ده يي دا وه، بو ته وه ي هه نديكيان هه نديكيان به كار بينن و به زه يي په روه ردگار يشت له وه ي كوي ده كه نه وه، با شتره.

به لي، وه كه چو ن حو كمپان خه لك به كار ديني، خه لك يش حو كمپان به كار ديني، ته گهر حو كمپان خه لك خزمه تي ده كات، ده بي حو كمپان يش خزمه تي خه لك بكات، ته گهر وه زير خزمه تي به رپوه به ره گشتي به كان ده كات، به رپوه به ره گشتي به كان يش خزمه تي وه زير ده كه ن، ته گهر كارمهنده كان خزمه تي به رپوه به ره كان ده كه ن، به رپوه به ره كان يش خزمه تي كارمهنده كان ده كه ن، هه روه ها: جوتيار خزمه تي كري كار ده كات و كري كار يش خزمه تي جوتيار ده كات، ديسان خه لك هه ژار خزمه تي خه لك ي ده وله مهنده كات و، خه لك ي ده وله مهنديش خزمه تي خه لك ي هه ژار ده كات، هه روه ها هه موو چين و تويزه كان به هه مان

شیو، بەلام ئەو لە کۆمەلگایەکی تەندروستدا بەم شیو، بەهەم هۆی قورخکاری و گەندەلی و ستەمکاری، چینیەتی تیدا پەیدا نەبوو، هەر کۆمەلگایەکی تەندروست، دەبێ کارەکان دابەش بکات: دەبێ کەسانیک هەبن کە بەرگدروو بن و، کەسانیک هەبن کە پیشەسازی بکەن، کەسانیک پێگا و بان پاک بکەن، کەسانیک کشتوکال بکەن، هەروەها دەبێ کەسانیک هەبن کاری ئیداری بەرپۆ، تەنجا هەر کامیک لەوانە بۆ ئەو دیکە رام و دەستەمۆ کراوە و خەمەتی ئەو دیکە دەکات و بە هەمووشیان خەمەتی یەکدی دەکەن و کۆمەلگایان بەرپۆ دەبن، کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿لَتَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾، بۆ ئەو هەندیکیان هەندیکیان بەکاربێن، یان: هەندیکیان هەندیکیان رام و دەستەمۆ بکەن، مەبەست پێی ئەوەیە.

﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾، بەزەیی پەرەردگارت باشتر، ئەو هەم لە کۆی دەکەن، هەم لە دنیاو هەم لە دواپۆشیدا.

خوا بە لوتفی خۆی یارمەتیمان بدات: کە کۆمەلگایەکیان پێکەو بەکەن بە کۆمەلگایەکی تەندروست، کە هەموو توێژەکان خەمەتی یەکدی بکەن و، هیچ کامیان نەبێتە ملۆزم بۆ گیانی ئەو دیکە و، هیچ کامیان قورخکاری و گەندەلی نەکات لەسەر حیسابی ئەو دیکە و، هەموویان خەمەتی یەکدی بکەن، یانی: خەمەتی خۆیان بکەن و، لە نازو نەعمەتی خۆی پەرەردگارا هەموویان خواوەن پشک و بەشبن، هەر کەسە بەپێی هەولدان و کوششی خۆی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نۆره كۆمهلهز به پێمان لهگهڵمان
 Stay in touch on social media
 بۆن بهگهڕ بۆ مۆڵات ئۆنلاین

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/علي بابير

www.alibapir.net
 گۆردی - عربي - English

AliBapir

گهڵانی
 ڤهگهڵانی مۆگهڵی مۆنۆستا عهلی بابیر

English - عربي - گۆردی

راڳه باندني مڪتبه بي مامونسا عاقي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له نوره ځومنه ايليبيپير مڪتبه باندني
Sang internet on social media
نن مهتم غير مزاجع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

راڳه باندني مڪتبه بي مامونسا عاقي باپير

علي باپير/ AliBapir

علي باپير/ AliBapir

ڪه نالو

راڳه باندني مڪتبه بي مامونسا عاقي باپير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پێناسەى ئەم دەرسە

بەرپێزان! لەم دەرسەماندا دەچینه خزمەت ئایەتەکانی (۲۲ - ۳۹) واتە: ههژده (۱۸) ئایەت، لەم ههژده ئایەتەدا، خوای زانای شارەزا بیست و چوار (۲۴) خەسلەتی پەسەند و ناپەسەند دەخاتە پوو، واتە: دوازدە (۱۲) بە دوازدە (۱۲)، کە نەمبینووە لە تەفسیرەکاندا بەو شیوەیە پۆلێن بکری، ئەو بیست و چوار (۲۴) خەسلەتەش زۆربەی هەرە زۆری بوارەکانی ژیان و گوزەرانی دەگرنەو، ئەگەر نەئێم هەموویان دەگرنەو، واتە: بوارەکانی فیکریی و، عەقیدەیی و، پەرستش و، پەشت و ئاکارو، ئابووری و، کۆمەڵایەتی و، سیاسیی و، سەرچەم هەلس و کەوتەکان.

ئەنجا لە سەرەتاو کۆتایشاندا باسی خوا بەیەکگرتن و تەنیا خواپەرستی کراوە، بەلام بە شیوەی پێگرتی کردن لە دژو پێچەوانەکە، کە بریتییە لە: هاوبەش بوو خوا پەیداکردن و پەرستنی جگە لە خوا، لەگەڵ خوادا.

ئەنجا با ئێمە هەر لەسەر تاوێ چاویەک بەو بیست و چوار (۲۴) خەسلەتەدا بگێڕین، کە من بەپێی ریزبەندیی ئایەتەکان هێناوم:

یەكەم: خەسلەتە خراپە رێگری لێکراوەکان:

۱- هاوبەش بوو خوا دانان، ئایەتی ژمارە (۲۲).

۲- نەگوتنی تەنانهت وشەییکی بچووکی کە جێی دڵ ڕەنجانی باب و دایک بێ، تەنانهت وشە (ئۆف)یش، ئایەتی (۲۳).

۳- خوێ توورەنەکردن و تێوە نەخوڕین، بە نەسبەت باب و دایک، ئایەتی (۲۳).

۴- مائی خوێ بێ هووودە خەرج نەکردن، یاخود مائی خوێ بەفەرۆ نەدان، ئایەتی (۲۶).

۵- چرووکی نەکردن، ئایەتی (۲۹).

۶- دەست بلوویی نەکردن، ئایەتی (۲۹).

۷- نەکوشتنی منداڵان لە ترسی هەژاری، ئایەتی (۳۱).

۸- تَخوون نەكەوتنى زىنا، ئايەتى (۳۲).

۹- نەكۈشتىنى مەرۇف بە ناھەق، ئايەتى (۳۳).

۱۰- تَخوون نەكەوتنى مالى ھەتىو، مەگەر بە شىۋەيەكى باش، (واتە: مەگەر بۇ پەرەپىدانى و زور كىردى و كاسىبى پىكىردى)، ئايەتى (۳۴).

۱۱- شوپىن نەكەوتنى ھىچ شىك بەبى زانىيارى و شارەزايى، ئايەتى (۳۶).

۱۲- بە فىزو كەشخە بەرپىدا نەپۇشتىن، ئايەتى (۳۷).

دوۋەم: خەسلەتە پەسندە فەرمان پىكراۋەكان:

۱- بە تەنيا پەرستىنى خوا، ئايەتى (۲۳).

۲- چاكەكارىيى لەگەل باب و دايكدا، ئايەتى (۲۳).

۳- قسەى بەرپىزو حورمەت لەگەل باب و دايكدا كىردى، ئايەتى (۲۳).

۴- بال شوپىر كىردى بۇ باب و دايك، لە پرووى بەزەيى و سۆزەۋە، ئايەتى (۲۴).

۵- پارانەۋە بۇ باب و دايك، كە خوا رەحمىيان پى بىكات و، لەگەلپان بەبەزەيى بى، ئايەتى (۲۴).

۶- ماف دان بە خىزمان، ئايەتى (۲۶).

۷- ماف دان بە نەدار، ئايەتى (۲۶).

۸- ماف دان بە باباي رىپوار، (واتە: رىپوارىك كە پەكى كەوتتە، يان پارەى لى براۋە، يان پىۋىستىي بە ھاۋكارىيە)، ئايەتى (۲۶).

۹- قسەى ئاسان و خۇشكىردى و قسەى ئومىدەۋار كەرى كىردى، لەگەل نەداراندا، لە كاتى نەبوۋىيى دا، (واتە: قسەيەك كە ئومىدەۋار كەرى بى، كە ئەگەر ناتوانى بە كىردەۋەش ھاۋكارىيان بىكەى، دەتوانى قسەى نەرم و خۇش و ئاسان و، ئومىدەۋار كەرىيان لەگەل بىكەى)، ئايەتى (۲۸).

۱۰- ۋەفاداربوۋن بە بەلپىن و پەيمان، ئايەتى (۳۴).

۱۱- شت پىۋان بۇ خەل ك بە تەۋاۋىي، (مرۇف كەسىك شىكى بۇ دەپىۋى، بە تەۋاۋىي بۇ بىۋى)، ئايەتى (۳۵).

۱۲- شت كىشان بۇ خەل ك بە شىۋەيەكى دادگەرانەۋ بە تەرازوۋىيەكى راست، ئايەتى (۳۵).

﴿ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ۝۲۲ ﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَمْرًا فِی وَلَا
نَهْرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝۲۳ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ
أَرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۝۲۴ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِی نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ
لِالْأَوَّابِ غَفُورًا ۝۲۵ وَءَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ۝۲۶
إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝۲۷ وَإِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ
أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ۝۲۸ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا
تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝۲۹ إِنْ رَبُّكَ يَبْسُطَ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝۳۰ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةً إِمَّا يَكُنْ لَّكُمْ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خَطِيئَةً كَبِيرًا ۝۳۱ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝۳۲ وَلَا تَقْتُلُوا
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ
فِی الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝۳۳ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝۳۴ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمُوزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝۳۵ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝۳۶ وَلَا تَمْشِ فِی الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ۝۳۷ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝۳۸ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ
الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِی جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝۳۹ ﴿

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{(ئەی مەرۆف!) لەگەڵ خوادا پەرستراویکی دیکە دامەنێ (مەپەرستە)، ئەگەرنا بە
لۆمە کراویی و پشت بەردراویی (دەستەو ئەژنۆ) دادەنیشی ﴿۲۳﴾ هەرودەها پەرودەگارت
برپاری داوە کە: بێجگە لەو (هیچ کەس و شتێک) نەپەرستن و چاکەکاریش لەگەڵ باب و
دایکتاندا بکەنە پیشە، (بە تاییەت) هەرکاتێک یەکیان، یان هەردووکیان لەلات پیر دەبن و
بەسێڵدا دەچن، (کەمترین وشە ی ناخۆشیان لەگەڵ مەلێ) تەنانت پێیان مەلێ: ئۆف و
تێیان مەخوڕەو، قسە یەکی بەریزیان لەگەڵدا بکە، (بەریزەووە بیاندوینە) ﴿۲۴﴾ لە پرووی سۆزو
بەزەییەووەش بۆ سۆزو میهرەبانیان بۆ شوێر بکەو، بۆ: پەرودەگاری! وەك چۆن منیان
بە گچکەیی هەراش کرد، بەزەییەت پێیاندا بێتەووە ﴿۲۵﴾ پەرودەگارتان (لە خۆتان) بەوێ
لە دەروونتاندایە، زانائەر، ئەگەر ئێوە بەندە ی چاک بن، بە دنیایی ئێوە بۆ گەراوان (بۆ
لای) لێبوردە یە ﴿۲۶﴾ هەرودەها مافی خۆیان بدە بە خزم و نەدارو پێوار (ی ئاتاج) و،
مال و سامان بۆ هوودە خەرچ مەکە (کە هیچ کەلێنێک نەگرێ) ﴿۲۷﴾ مسۆگەر سامان
بە هەدەرەران (و بۆ هوودە خەرچەران) برای شەیتانەکان و، شەیتانیان بەرانبەر
پەرودەگاری ناسو پاسە ﴿۲۸﴾ هەرکاتێکیش (لەبەر نەبوونی نەتوانی هاوکاریان بکە ی) و
ئومێدی بەزەیی و چاکە یەکت لەلایەن پەرودەگارتەووە هەبوو (کە دوایی شتێک دێتە
دەست)، قسە یەکی نەرم و ئاسانیان لەگەڵدا بکە، (قسە یەکی ئومێدەوارکەرانه) ﴿۲۹﴾ هەرودەها
دەست بە نووقاویی بە ملتەووە مەنووسینەو، یە کجاریش بۆلوی مەکە، (نە چنگ قووچاو
بەو نە دەستبۆل)، ئەگەرنا بە سەرزەنش کراویی و پەککەوتوویی پۆدەنیشی ﴿۳۰﴾ بە
دنیایی پەرودەگارت هەرکەس بێهۆی، بژیوی بۆ فراوان دەکات و، (هەرکەسیشی بوێ)
لێی وە تەنگ دینێ، مسۆگەر ئێوە شارەزاو بینەری بەندەکانیەتی ﴿۳۱﴾ پۆلەکانیشتان لە
ترسی هەژاری مەکوژن، ئێمە بژیوی ئێوان و ئێوەش دەدەین، بێگومان کوشتیان تاونێکی
زلە ﴿۳۲﴾ توخنی زیناش مەکەون، بە دنیایی ئێوە (زینا کردن) ه ناوۆلایەو، خراپترین پێیە
(بۆ تێکردنی ئارەزووی جینسی) ﴿۳۳﴾ نەفسێکیش کە خوا قەدەغە ی کردووە (بکوژرێ)
بە هەق نەبێ، مەیکوژن، هەرکەسیکیش بە ستەملێکراویی بکوژرێ، ئێوە دەستەڵاتمان
بە سەرپەرشتیارەکی داو (تۆلە ی بکاتەو)، ئنجا با زیدەپرویی لە کوشتنیدا نەکات، بە
دنیایی ئێوە سەرخواووە ﴿۳۴﴾ مەگەر بە باشتەین شیوەش، ئەگەرنا توخنی مالی هەتیو

مەكەون، هەتا تێدەگاو پێدەگا، پەیمانیشت بە جێ بێنن بێگومان پەیمان لێی دەپرسێتەو
 ٣٤ هەركاتیش پێوانتان كرد (بۆ خەلكی)، بە تەواویی بیپۆن و بە تەرازووی راستیش بیکێشن،
 ئەو بەشتەرەو ئاکامی چاکترە ٣٥ شوێن شتیکیش مەكەوێت زانیاریت پێی نێه، بە لێنایی
 بیستن و چاو و عەقل، هەموو ئەوانە بەرپرسیارن ٣٦ بە فیزو کەشخەش بە زەویدا مەرۆ،
 بێگومان نە زەوێت بۆ دەدرێ و، نەهێندە چایانیشت کەلەگەت دەبێ! ٣٧ هەركام لەوانە
 خراپە کەیان لە لای پەرورەدگارت ناپەسەندەو، ناخۆشویستراو ٣٨ ئەوێش لەو حیکمەتەیه
 کە پەرورەدگارت بۆی سڕوش کردووی و، لەگەڵ خوادا هیچ پەرستراویك دامەنێ، ئەگەرنا بە
 عەبیداری و بە دەرکراویی، فری دەدرێتە دۆزەخەو ٣٩.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(مَذْمُومًا): واتە: لۆمەکراو، سەرزنەشت کراو، (ذَمُّهُ: عَابَهُ وَلامَهُ)، (وَالذَّمُّ خِلَافُ الْمَدْحِ)،
 (ذَمُّهُ) واتە: عەیبی لێگرت و سەرکۆنەوی کرد، (ذَمٌّ) و (مَذْح) پێچەوانە یە کەدین، (مَذْح)
 واتە: پێهە لاگوتن و پەسند کردن، (ذَمٌّ) واتە: خراپە باس کردن و، بە ناپەسند دانان و، بە
 ناپەسند لە قەڵەم دان.

(مَحْذُولًا): واتە: پشتبەردراو، (حَذَلَ فَلَانًا وَحَذَلَ عَنْهُ: تَخَلَّى عَنْ عَوْنِهِ وَنُصْرَتِهِ)، کەسێک
 پشتی کەسێک بەردا، وازی لێ بێنێ و، ویلی بکات دەلێن: (حَذَلَهُ) یان (حَذَلَ عَنْهُ).

(الْكِبَرُ): واتە: بە سالداجوون، کەوتنە تەمەن، (كِبَرٌ كِبَرًا: طَعَنَ فِي السِّنِّ فَهُوَ كَبِيرٌ)،
 بە سالداجوو، کەوتە تەمەنەو.

(أَفًى): (أَفًى أَفًا: قَالَ: أَفٌ مِنْ كُرْبٍ أَوْ صَجَرٍ، فَهُوَ أَفَّا وَأَفُوفٌ لِمَنْ يُكْتَرُ تَرْدِيدُهَا، أَفٌ: كَلِمَةٌ
 تَضْجُرُ وَتَكْرَهُ) دەگوترێ (أَفًى أَفًا) واتە: وشە ی (أَفًى) بە کارهێنا بە هۆی خەفەتیکەو،
 یاخود بە هۆی بێزارییە کەو، ئنجا (أَفَّا وَأَفُوفٌ) کەسێک زۆر ئەو وشەیه بە کاردێنێ،
 (أَفًى) وشەیه کە بە کاردەهێنێ بۆ دەربرینی بێزاری و، پێناخۆش بوون.

(وَلَا نَهْرُهُمَا): واتە: تێیانەو مەخوڕە (نَهَرَ فَلَانًا يَنْهَرُ: زَجَرَهُ وَأَغْضَبَهُ)، واتە: تێوێ
 خوڕی و دەنگیدا و، تووڕە ی کرد.

(كَرِيمًا): (كَرِمَ الشَّيْءُ: عَزَّ وَنَفَسَ)، واته: تهو شته دهگمه ن بوو، به نرخ بوو، (الكَرِيمُ: صِفَةُ لِكُلِّ مَا يُرْضَى وَيُحْمَدُ فِي بَابِهِ، وَمِنْهُ: وَجْهٌ كَرِيمٌ)، (كَرِيمٌ) سيفه قی هه رشتیکه له بواړی خویدا که په سندرکراو بڼ و ستایشکراو بڼ، دهگوتری: (وَجْهٌ كَرِيمٌ) واته: پرویه کی جوان، ته گهر بگوتری: (كِتَابٌ كَرِيمٌ) واته: کتیبی کی به پیژو به ره مدار.

که واته: (وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا)، واته: به پیژو حورمه ته وه بیان دوی نه، به شیوازیکی وا که پیژو حورمه تی تیدابڼ.

(وَاخْفِضْ لَهُمَا): (خَفَضَ الشَّيْءُ يَخْفِضُ: سَهَّلَ وَلَانَ)، (خَفَضَ) واته: نزم بوو، یان هاته خوار، (يَخْفِضُ) دینه خوار، به لام لیړه دا مه به ست پیی ئاسانی و نه رمیه که دهفه رموی: (وَاخْفِضْ الشَّيْءَ: حَطَّهُ بَعْدَ غُلُوٍّ)، واته: له سهری را هینایه خوار.

(جَنَاحَ الذَّلِيلِ)، واته: بالی میهره بانیی، دهگوتری: (خَفَضَ فُلَانٌ جَنَاحَهُ لِلنَّاسِ: اَلَانَ جَانِبَهُ وَتَوَاضَعَ لَهُمْ)، واته: له گه لیان میهره بان بوو، خاکی بوو، له گه لیان به ره حم و شهفه قهت بوو.

(لِلْأَوْبِيْكَ): واته: بو زور گه پراوان، (أَبَ إِلَيْهِ يَتَوَبُّ أَوْبًا وَأَوْبَةً وَإِيَابًا وَمَآبًا: رَجَعَ، فَهُوَ آيِبٌ وَأَتْبٌ وَأَوَّابٌ)، (أَبَ إِلَيْهِ يَتَوَبُّ) واته: گه پرایه وه بو لای (أَوْبًا وَأَوْبَةً وَإِيَابًا وَمَآبًا) نه وانه هه موویان چاوگن واته: گه پرانه وه، (فَهُوَ آيِبٌ) واته: گه پراویه (أَتْبٌ) گه پراوه، (أَوَّابٌ) سیغه ی زیده پرویه، واته: زور دهگه پرته وه.

(وَلَا بُدْرَ): (التَّبْذِيرُ: التَّفْرِيقُ، وَأَصْلُهُ إِقْلَاءُ الْبَذْرِ وَطَرَحُهُ، فَاسْتَعْبِرَ لِكُلِّ مُضَيِّعٍ مَالَهُ)، (تبذیر) واته: لیكللاوکردن، تهویش ریشه که ی له وه وه هاتوه: که که سیك چهنگه تویه که به زهوی وهرده کات و پرش و بلاوی ده کات و فریی ده دات، نجا ته وه خوازراوه ته وه بو هه رکه سیك که مالی خو ی زایه بکات، به شیویه که خهرجی بکات و که که لینی بو نه گری و سوودی بو ی نه بڼ.

(مَغْلُولَةٌ): (الْغُلُّ: مُحْتَصَصٌ مَّا يُقَيَّدُ بِهِ، فَتُجْعَلُ الْأَعْضَاءُ وَسْطَهُ، وَغُلٌّ فُلَانٌ بِهِ، قُيِّدَ بِهِ)، (غُلٌّ) تابه ته به وه وه که ده ست و پیی مروقی پی دهبه ستری و، ده ست و پیی مروقی ده خریته نیو، هه ردووک ده ست و پیی، به لام به زوری به کار دی، بو شتی که ده کریته گهردیش، یانی: دهسته کان کو ده کریته وه بو لای گهردن.

نجا که دهفه رموی: (مَغْلُولَةٌ إِلَى عُنُقِكَ)، واته: دهسته کانت وا مه نووقینه که بو لای ملتیان بهری بو ته وه ی هیچیان لی هه لنه وه ری.

(مَحْسُورًا): (الْحَسْرَةُ: الْعَمُ عَلَى مَا فَاتَهُ وَالنَّدَمُ، وَالْحَاسِرُ: التَّعَبُ، وَالْمَحْسُورُ: مَنْ حَسَرَهُ التَّعَبُ، وَالْحَسْرُ: كَشَفُ الْمَلْبَسِ عَمَّا عَلَيْهِ)، (حَسَر) يَانِي: دەرځستن، (حَسَرَ عَنْ ذِرَاعِيهِ) واتە: قوڵی هەڵکرد، ئەو پۆشاکی لەسەر یەک دەری خست، ئەمە ئەسلی و تاکە یەکی، ئنجای دوایی (حَسْرَة) بە مانای خەم و خەفەت هاتووە، لەسەر شتێک کە لە دەست مەرۆف دەچێ و، بۆی پەشیمان دەبێتەو، (حاسر) بە بابایەکی ماندوو دەلێن، (مَحْسُور) کەسێکە کە لە ئەنجامی زۆر ماندو بووندا پەکی کەوتووە، بۆیەش بە خەم و خەفەت گوتراوە: (حسرة)، چونکە لە ئەنجامی ئەو خەم و خەفەتەدا، مەرۆف ئەو هیژو وزەو توانایە کە هەبێو، نایمێنی و لادەچێ، وەک چۆن ئەندامێک پۆشاکی لەسەر لادەچێ، ئەویش هیژو وزە نایمێنی.

(مَلُومًا): واتە: لۆمە کراو، دەگوترێ: (اللُّومُ: عَذْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسْبِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ، لُئْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ)، (لَوْم) بریتییە لەو کە ئینسان پەخنی لێ بگێرێ، یان پالبدریتە لای شتێک، کە عەیبە و کەم و کورپیە، دەگوترێ (لُئْتُهُ) سەرکۆنەم کردن، (لَوْم) پەخنە لێگرتن، سەرزنەشت کردن ...، ئەو وشانە بە کار دێنن، (ملوم) یش واتە: سەرزنەشت کراو، پەخنە لێگیرا، سەرکۆنە کراو، لە زمانی کوردیش دا وشە (لَوْم) بە کار دێنن، دەلێن: لۆمە ی کرد.

(إِمْلَقَ): (إِمْلَقَ مِنْهُ الشَّيْءُ: أَفْلَتَ، وَالْمَلَقَةُ: الصَّفَاةُ الْمَلْسَاءُ، وَالْإِمْلَاقُ: الْإِفْتِقَارُ)، (إِمْلَقَ مِنْهُ الشَّيْءُ) واتە: شتێک پەختی لە دەست چوو، (مَلَقَة) بە بەردیکی سپی لووس دەگوترێ کە هیچی پێوە بەند نەبێ، (إِمْلَاق) یش واتە هەژاری و نەداری ئەو کەسە وەک چۆن بەردیکی سپی لووس هیچی پێوە بەند نەبێ، ئەویش مأل و سامانە کە پێوە بەند نەبوو و هیچی بە دەستەو نەماو.

(بِالْقِسْطَاسِ): (أَي: الْمِيزَان)، هەم خوێنراوەتەو (قِسْطَاس) هەم (قُسْطَاس)، هەردووکیان بە مانای تەرازوون.

(وَلَا نَقْفُ): (قَفَوْتُهُ: أَصَبْتُ قَفَاءً، وَالْإِفْتِقَاءُ: إِتْبَاعُ الْقَفَا)، (قَفَا) یانی: پشتەمل، (قَفَوْتُهُ) واتە: پشتەملیم بینی، یاخود پشتەملیم گرت، (إِفْتِقَاء) بە دوا پشتەمل کەوتنە، کەواتە: (وَلَا نَقْفُ)، واتە: بەدوا شتێک مەکەو (مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ)، کە زانیاریت لەبارە یەو نیه.

(مَرَحًا): (الْمَرَحُ: شِدَّةُ الْفَرَحِ، فَهُوَ مَرِحٌ، وَأَمْرَحَهُ غَيْرُهُ، وَالْإِسْم: الْمَرَاخُ)، (مَرَح) بریتییە لە زۆر دڵخۆش بوون و زۆر شادمان بوون، بە کەسە کە دەگوترێ: (مَرَح) واتە: زۆر دڵخۆش و

شادمان، که بگاته هەددی بوغرا بوون، (وَأَمْرَحَهُ غَيْرُهُ) واتە: ئەوی دیکە ئەو کەسە ی {زۆر دڵخۆش کرد، [ناوی ئەو زۆر دڵخۆش بوونە] ش (مِراح)ە، شەخسە کەش (مِرح).

(مَدْحُورًا): واتە: دەرکراو و دوورخراو، (دَحَرَهُ: طَرَدَهُ وَأَبْعَدَهُ)، (دَحَرَهُ)، واتە: دەری کردو، دووری خستەو، بەلام بەسەرزنشت کراوی.

مانای گشتی نایەتەکان

وەك پێشتر گوتم، لە كۆی قورئانی بەرزو بەپێزدا، لێرەدا: لەم هەژدە نایەتەدا، لە هەموو شوئیک زیاتر باسی پەوشت و ئاکارە پەسندو ناپەسندەکان کراو، لە هیچ شوئیکی دیکە نەمبینو، ئەوەندە یێر، ئەو پانتاییە زۆر، تەرخان کرابێ و، ئەوەندە یێر پەوشتی چاک و خراپ باسکرا، کە سەرجهەم (۲۴)ن، بەلکو دەگونجێ وردتریان بکەیهو بە (۲۵) و زیاتریش سەرژمێر بکری.

خوَا ﷻ لە هەموو قورئانی مەککەیی دا، وێرای بابەتی بوونناسیی و، بابەتی گشتی بەندایەتی بوَا خوا کردن، لە ئیویدا مەسەلە ی ئیمان و عەقیدە، ئیمان بە خوا ﷻ، بە فریشتەکانی، بە کتیبەکانی، بە پۆزی دوایی، بە سزاو پاداشتی خوا و بە پیغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وێرای ئەو، پانتاییەکی زۆریش لە قورئانی مەککەیی، تەرخانکراو بوَا ئەو کە مسوڵمانان خۆیان بپاریزن لە خوو و خەسلەتە دزیو و ناشیرینەکان و، خۆشیان برازێننەو بە سیفەت و ئاکارە بەرزو جوانەکان.

ئنجا وەك لە پێناسە ی ئەم دەرەدا گوتمان: لێرەدا: سەرجهەم (۲۴) پەوشتی پەسندو ناپەسند خراو، دوازدە (۱۲) بە دوازدە (۱۲)، کە دیارە ئیمە لە مەسەلە گرنەکاندا، زیاتر تیشک دەخەینە سەر یەك یەکی ئەو پەوشت و خوو و خەسلەتە دزیو و ئاکارو پەوشتە پەسندو جوانانە، کە لێرەدا خراو، پەوشتە لێرە بە خێرای بەسەریاندا دەپۆین.

جێی سەرنجیشە: کە لە سەرەتاو دەستپێک، پاشان لە کۆتایی و سەرەنجامی ئەو پەوشت و ئاکارە بەرزو پەسندانەدا، خوا ﷻ باسی تەنیا بەندایەتی بوَا خوا کردن و هاوبەش بوَا خوادانەکان و نەپەرستنی غیری خۆی کردو، واتە: تەنیا پەرستنی خوا، خۆ دوورگرتن

له پەرستنی جگه له خوا، یان له گه‌ڵ خوا، یانی: خوا به‌یه‌کگرتن و خو‌ دوورگرتن له هاوبه‌ش بو‌خوا دانان (الشرك بالله)، چونکه خوا به‌یه‌کگرتن (توحید) و ته‌نیا به‌ندایه‌تی بو‌ خوا کردن، سه‌رچاوه‌ی هه‌موو په‌هوشته به‌رزو په‌سندەکانه، به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه: هاوبه‌ش بو‌ خوادانان. (الإشراك بالله): کانگا و زب‌لدانی تیدا ترووکانی هه‌رچی په‌هوشت و ئاکاری پیس و به‌دو خراپه، به‌لای ئینسان تا‌کو له خوا نزی‌کتر‌بی، له په‌هوشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند نزی‌کتر ده‌بی و رازاوه‌تر ده‌بی، به‌ ئاکاره په‌سندو جوانه‌کان، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ش: هه‌تا له خوا دوورتر‌بی، له په‌هوشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند دوورتر ده‌بی و، له خووخده خراپ و نزم و ناپه‌سته‌کان نزی‌کتر ده‌بی، بو‌یه‌ش پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که له هه‌موو که‌س له خوا نزی‌کتر بوون و، له هه‌موو که‌س بو‌ خوا صول‌حاوتر بوون و، له هه‌موو که‌س پارێزکارتر بوون: له هه‌موو که‌س په‌هوشتیان به‌رزو جوانترو، ئاکاریان په‌سه‌ندتر بووه، که ته‌ماشای به‌سه‌رهاته‌کانیشیان ده‌بینین: وه‌ک مانگی چوارده، ئه‌وه دره‌وشاوه‌یه، نه‌یارانی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یش که ناحه‌زی خوا بوون و له‌خوا دوور بوون، ده‌بینین: زۆر گیرۆده‌ بوون به‌ په‌هوشت و ئاکارو خو و خه‌سله‌ته نزم و په‌سته‌کانه‌وه.

سه‌ره‌تا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾، له‌گه‌ڵ خوادا په‌رستراوی‌کی دیکه دامه‌نئ، ئه‌گه‌رنا ده‌سته‌وه‌ئژنۆ داده‌نیشی، به‌سه‌رزه‌نشت کراوی و پشت به‌ردراوی، واته: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ خوادا په‌رستراوی دیکه دابنئی، سه‌ره‌نجام په‌کت ده‌که‌وی، ده‌سته‌وه‌ ئه‌ژنۆ داده‌نیشی و پۆده‌نیشی و، سه‌رزه‌نشتکراو و لۆمه‌کراو و په‌خه‌ لی‌گیراویش ده‌بی و، پشت به‌ردراویش ده‌بی.

که لی‌ره‌دا با‌سی دانیشتن (قعود) ده‌کات، له‌به‌رئه‌وه‌یه که ئینسان هه‌ر کاری‌کی بیکات، به‌ پێوه ده‌یکات و، به‌ پێوه وه‌ستان په‌مزی گورج و گو‌لی و چالاکی و هیزو پیزه و، دانیشتن و پۆنیشتن، په‌مزی ده‌سته‌پاچه‌یی و بی ده‌سته‌لاتی و هیز له‌ ده‌ست نه‌هاتوویه، بو‌یه‌ وا ده‌فه‌رموی.

ئنجا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، هه‌روه‌ها په‌روه‌دگارت بریاری داوه، هوکمی کردوه، که جگه له‌و مه‌په‌رستن، واته: ته‌نیا خوا بپه‌رستن و خو‌تان له‌په‌رستنی جگه له‌و، بپاریزن، ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، هه‌روه‌ها بریاری داوه، هوکمی کردوه: که له‌گه‌ڵ باب و دایکتاندا چاکه‌کاری بکه‌نه‌ پیشه.

﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾، ئىنجا ئەگەر يەككىيان لەلای تو،
ياخود هەردووکیان، کەوتنە تەمەنەو.

ئەمە يانی: خزمەتیان بکەو لەخزمەتیاندا بەو، بە لەلای خووت بن، لییان دوورمەکەو و
سەرپەرشتییان بکە، هەتا پێردەبن و دەکەونە تەمەنەو، ئىنجا ئەگەر يەككىيان، یان
هەردووکیان کەوتنە تەمەنەو، لەلای تو، ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍ﴾، تەنانت پێیان مەلئ:
تو، يانی: وشەى (أف) یان بۆ بەکارمەهینە، وشەى (أف) ییش، (كَلِمَةُ تَزْجُرٍ وَتَكْرَهُ)،
وشەیه کە مانای بێزاری و ناخۆشچالێ دەگەیهنئ، واتە: تەنانت وشەیه کیش لەگەل
ئەواندا بەکارمەهینە، کە نیشانەى ئەو بئ: تو لییان بێزاری و، پێیان قەلسی و هەست
بە بارگرانی دەکەى، کە خزمەتیان دەکەى! ﴿وَلَا تُنْهَرُهُمَا﴾، هەروەها تێیانەو
مەخوڕە، بە توندی قسەیان لەگەل مەکە، (نهر) یانی (زجر)، واتە: تێوخورپن و قسەى
توند لەگەل کردن و ڕووی لێگرژ کردن، ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾، قسەیه کى بەرێزو
حورمەت و باشیان لەگەلدا بکە، واتە: بە شیوێه کى پڕ ڕێزو حورمەت بیاوندوینە،
﴿وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾، لە ڕووی سۆزو بەزەییەووش بەللی
میهرەبانى و ملکه چیان بۆ شوڤرکە.

(جَنَاح) واتە: بەل، (ذِّل) واتە: میهرەبانى و ملکه چى، بەلام ئەو میهرەبانى و ملکه چیه،
مەبەست پێى لە ڕووی سۆزو بەزەییەووش، نەك لە ئەنجامی ڕووپامایى (تَصْنُوع) و (مَلُوق)
يکدا کە لە دلتدا نەبئ، بەلكو بەل دلتدا ڕەحم و بەزەیی و شەفەقەت و پەرۆشى هەبئ،
ئىنجا ئا ئەو بەزەیی و پەرۆشییە کە لە دلتدا هەیه، بە لەسەر ئەندامەکانیشت دەریکەوئ،
وەك چوون بەلندەیهك بەلەکانى خۆى دەکاتەو بۆ بەچکەکانى و، لەبن بەللی خۆیان دەگرئ،
تووش ئاوا بەللی میهرەبانى بۆ باب و دایکت شوڤرکەو لەبن بەللی خووتیان بگرە.

﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾، يانی: بۆ خووت هەرچى پێت دەکړئ،
لە خزمەتیاندا بیکە، دلخۆشکردن، ڕێز لێگرتن، بە خێو کردن، سەرپەرشتی
کردن، هەرچى بوخووت پێت دەکړئ بۆیان بکە، ئەوێ پێشت ناکړئ: داوا لە خوا
بکە: ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾، بەلئ: پەرودەگارم! بەزەیی پێیاندا بئ،
لەگەل یان میهرەبان بە، وەك چوون ئەوان میان بە گچکەیی پێگەیاندا و پەرودە کرد و
هەراشکرد، واتە: بچووکى خووت بێتەو بیر، لە کاتیکدا خزمەتیان دەکەى، بۆ ئەوێ
ئەگەر شتێکت لئ بینن، کە بە هۆى پیریەو تێیاندا پەیدا بوو، وەك: بئ صەبرى و
هەوسەلەى، ياخود چاک ئەزانینى پاک و پیسێ خۆ راگرتن، تووش تەمەنى مندایی

خۆت بێتەوه بیر! ئەوه وا دەکات زیاتر تەحەممولی ئازارو ناپەهەتییەکانی حالەتی
کەوتنە تەمەن و بە خێوکردن و سەرپەرشتییکردنیان بکە.

﴿ زَبِكُمْ أَعْلَمَ بِمَا فِي نَفْسِكُمْ ﴾، پەرورەدگارتان لە خۆتان زاناترە بەوهی لە
دەروونتاندا هەیە.

لێرەدا با سەرنج بدەین!

سبحان الله! فەرماشتی خوا، هەر لەخوا دەوهشیتهوه، لێرەدا خوا ﷻ سەرنجمان
پادەکێشی بۆ ئەوه کە ئەگەر لە دەروونتاندا شتیکی پێچەوانەی ئەوه هەبێ کە دەری
دەپن: پێچەوانەی پەحمەت، پێچەوانەی ڕێزلیگرتن، پێچەوانەی چاکەکردن، بۆ وێنە:
لە دایک و بابت بێزاری، لەدڵدا لێیان بێزاری، پێتخۆش بێ زوو لە کۆلت بێنەوه،
پێیانەوه سەغڵەت و ناپەهەت بێ! ئەوه بزانه! پەرورەدگارتان لە خۆتان زاناترە، بەوهی
کە لە دەروونتاندا هەیە، کەواتە: وریای دڵ و دەروونی خۆشتان بن، چونکە بێگومان
ئەوهی کە لە دڵ و دەرووندا بێ، دوایی لەسەر ڕووپەری ئەندامەکانیش، هەر ئەوه
دەردەکەوی، ئەگەر پەحم و بەزەییەت لە دڵدا هەبێ، ڕێزو حورمەت لە دڵدا هەبێ،
خۆشەویستی بۆیان لە دڵدا هەبێ، هەرئەوهش لەسەر دەم و چاو و، لەسەر زمان و،
لەسەر ئەندامەکانت دەردەکەوی.

ئەگەر پێچەوانەی ئەوهشت لە دڵ و دەرووندا هەبێ، بە هەمان شیوه، بۆیە خوا
لەوێوه، لەسەرچاوهوه شتە کە چارەسەر دەکات، دەفەرموی: پەرورەدگارتان لە خۆتان زاناترە
بەوهی کە لە دڵ و دەروونتاندا هەیە، کەواتە: پێشی لە دڵ و دەروونتان وریابن، چونکە
ئەگەر لە دڵ و دەرووندا، شەفەقەت و پەرۆش و بەزەیی و میهرەبانیی و ڕێزو حورمەت
هەبوو، بەرانبەر بە باب و دایکت، بە دڵنیایی دوایی لە وشەکانی سەر زمان و، لە نیگاكانی
چاو و، لە نیگاری دەم و چاوو، لە هەلس و کەوتی ئەندامەکانیش، هەر ئەوه دەردەکەوی!

﴿ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ غَفُورًا ﴾، ئەگەر تێوه چاک و چاکەکار
بن، بێگومان خوا بۆ کەسانێک کە زۆر دەگەرێنەوه بۆ لای، زۆر میهرەبانە، واتە: ئەگەر
لەئەسڵدا تێوه چاکەکار بن، جارجار ئەگەر هەڵەیهک، کەم و کوڕیەکیشتان لە دەست
قەوما، بەرانبەر بە باب و دایکتان، مادام لە ئەسڵدا چاکەکار بن و خراپەکار نەبن، صالح
بن و ناصالح نەبن، پاشان زوو زووش بگەرێنەوه بۆ لای خوا پەرورەدگارتان و، هەڵەکانی
خۆتان چاک بکەن، بێگومان پەرورەدگارتان لێبوردەیه.

سەرئەنجام بدەن!

فەرمانوودەیی خوا ﷻ چەند بە وردەییە!!

چونکە خۆی پەرورەردگار دەزانێ کە باب و دایک دەکەونە ئەمەنەو، یەکیکیان یان هەردووکیان، بە خێو کردنیان، ئەرك و زەحمەت و قورسایە هەیە، بە تاییەت ئەگەر نەخۆش بن و، بە تاییەتێتر ئەگەر پێویستییان بە هاوکاری هەبێ، بۆ پاک و خاوینی پەرگرتنیان، بۆیە ئەگەری ئەو هەیە، کە مەرۆف تووشی هەلەیهک، یان کەم و کۆری و بێزاری دەربڕینی بێ، بەلام کە لە ئەسڵدا تۆ چاکەکاری و، زوو زووش بگەرێیەو بۆلای پەرورەردگار، بێگومان پەرورەردگار لێبوردەییە.

ئەنجا لە دواي باب و دایک، دەگوازیتهو بۆ بازنیەکی فراوانتر، بازنی خەزان: ﴿وَأَتِذَا الْقُرْآنُ فَحَقَّهُ﴾، هەرەها مافی خۆی بدە بە کەسێک کە خاوەنی نزیکایەتیە، واتە: خەزم، (ذَا) واتە: (صاحب)، (الْقُرْآن) واتە: نزیکایەتی، واتە: کەسێک کە لەگەڵ تۆدا خاوەن نزیکایەتیە، کە مەبەست پێی نزیکایەتی پەرچەلەک و خۆین و گوشتە، یانی: خەزم، مافی خۆی بدەییە.

ئەنجا دەگوازیتهو بۆ بازنیەکی فراوانتر: (والمسکین) هەرەها مافی بدە بە نەداریش، پێشتر تێمە لە تەفسیری سوورەتی (التوبة) دا باسمان کردو، کە هەژار (فقیر) کەسێکە هیچی نەبێ و نەدار (مسکین): کەسێکە شتێکی هەبێ، بەلام بایی بەرپۆه چوون و ژیان و گوزەران داينکردنی نەکات.

﴿وَأَنَّ السَّيْلَ﴾، هەرەها کۆری پێگا، واتە: پێوار، کەسێکە، کەسی نە سەرپەرشتی بکات، ئەنجا وەك چۆن کەسێک کە کۆری کەسێکە، دەبێ ئەو کەسە سەرپەرشتی بکات، ئەو بابایەش بۆتە کۆری پێگا، بەو واتایە: کە جگە لە پێگاکە، لە کەس و کاری خۆی دوور، پەکی کەوتووەو لە شوینی خۆی دوورکەوتووەو و پێویستی بە هاوکاری هەیە، ﴿وَلَا تُبْذَرُ تَبْذَرًا﴾، بەبێ هوودەش مائی خۆت خەرچ مەکە، پێشتریش باسمان کرد: (تَبْذِير) واتە: (تَفْرِيق)، لەووەو هاتو، کە کەسێک تۆ دەوێشێ، چەنگە تۆویک بە زەوی وەرەدەکات، پەرش و بۆلای دەکاتەو، تۆش ئاوا مائی خۆت پەرش و بۆلومەکەو، بەبێ ئامانج، بۆچی؟ ﴿إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾، چونکە: بێگومان ئەوانە مائی خۆیان بێ هوودە خەرچ دەکەن، بە شێوەیەک کە لەئێنیان بۆ نەگرێ و سوودی نەبێ، ئەوانە بۆ شەیتانان ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ﴾

كُفُورًا ﴿ شەیتانیش بەرانبەر بە پەرورەدگاری ناسوپاس بوو، ئیووش نازو نەعمەتەکانی خوا، شەیتانانە خەرج مەكەن، شەیتان بەرانبەر چاکەکانی خوا ناسوپاسە، ئیووش ئەگەر بێت و نەعمەتەکانی خوا، ئاوا بە دەست بڵاوی و، بەبێ ئەوەی کە ئێن بگرێ و، بەبێ ئەوەی کە سوودیکتان پێ بگەین، بەو شیوەیە خەرجی بکەن، پەفتاری وەك هی وی ئەنجام دەدەن و دەبنە برای شەیتان!

﴿وَأَمَّا تُعِزُّنَ عَنْهُمْ﴾، {جاری وایە کە سێك داوای ھاوکارییەکت لێ دەكات، تۆش لە توانا ئێ، لە وەحالی ئەدا چی بکە؟} دەفەرموێ: ئەگەر پشت تێکردن واتە: ھاوکارییانەت بۆ نەکرا، بەلام: **﴿أَبِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا﴾**، خوازیاری بەزەییەك بووی لە پەرورەدگارتەو، ئومیدەواری بەزەییەك بووی، واتە: ئومیدەواری ئەو بووی کە بە ھۆی بەزەیی خواو، شتێک بێتە دەست، مال و سامانیکت بێتە دەست، **﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّسُورًا﴾**، لەو حالەدا قسەییەکی ئاسانیان لەگەڵ بکە، واتە: قسەییەکی ئومیدەوارکەرانیان لەگەڵ بکە، قسەییەکی ئومید بەخشانەیان لەگەڵ بکە، ئەگەر بە دەستیش ناتوانی ھاوکارییان بکە، لانی کەم: قسە و پوووت لەگەڵیان دا خوش بێ و دڵیان خوش بکە، ھەلبەتە ئەک ھەر قسەیی خوش و بۆش، بەلکو مادام بە تەما بووی: بە ھۆی بەزەیی پەرورەدگارتەو، شتێک بێتە دەست، بلی: ئیستا بە دەستەوێ نە، ھەركاتیك ھاتە دەستم، بەسەرچاو، یان بەشیوەییەك لە شیوەکان بە دلخۆشیی بە پێیان بکە و، قسەییەکی نەرم و نیان و ئاسانیان لەگەڵ بکە.

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾، دەستت وەك كۆتکراویك بە ملتەو مەنووسینە، (غُل) بریتیە لەو كۆت و بەندەیی کە دەکرێتە مل و دەستانەو، یانی: دەستت وەك كۆت کرابێ، بەنووقاویی مەخە ملتەو، کە سێك ئەگەر شتێکی پێ بێ، نەیهوێ بیدات و، بیانەوێ لێی بستین، دەست دەنووقین، ئەگەر زۆر فشاریان بۆ ھینا، دەستی بە ملی خۆیەو دەنووسین، بۆ ئەوێ کە بە ھۆی جەستەییەو، دەستی مەحکەمتر پابگرێ و ھیچی لێ نەیتە دەری!

تۆش بەو شیوەیە لەگەڵ ھەزارو نەداردا، مامەلە مەکە، دەستت وەك كۆت کرابێ بە ملتیەو مەنووسین، **﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾**، ھەر وەھا زۆریش دەستت بلامەکە، یانی: بە تەواویی دەستیش بلامەکە، کە ھیچی پێو بەند نەبێ، وا مەکە کە ھیچی

لئى نەيەتەدەر و، واش مەكە هېچى پىو بەند نەبى، بەلكو خەرچىش بىكەو، بەشى خۆشت بھىلەو.

﴿فَتَقَعْدُ مَلُومًا تَحْسُورًا﴾ چونكە ئەگەر دەستت وەك كۆتكرابى (زنجىرى تىكرابى) بە ملتىەوە بنووسىنى و هېچ خەرچ نەكەى: سەرکۆنە و لۆمە دەكرىي و، ئەگەر دەستىشت زۆر بىلەبىكەى و هېچى پىو بەند نەبى: ئەوكاتەش پەكت دەكەوئى.

(ملوم) واتە: سەرکۆنەكر او لە ئەنجامى نەبەخشىندا و، (محسور)يش، واتە: پەككەوتوو لە ئەنجامى دەست بىلەوئى دا.

كەواتە: نەچەنگ قوچاو بە، نەدەستبىلەو بە، بەلكو بەو شىوئەى و لەو حالەتەدا كە شەرىعت ديارى كىردوون، بەخشە و، ئاگاشت لە پىداوئىستىيەكانى خۆشت بى، كە سەرەنجام تۆش دوایى دەست لە خەلكى پان نەكەىەو.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بىگومان پەرورەدگارت بژىو فراوان دەكات بۆ ھەر كەسك كە بىەوئى و، بۆ ھەر كەسك كە بىەوئى، وەتەنگى دىئى.

(بىسط) واتە: فراوانى دەكات، ئنجا شتىك كە فراوان بى، پانتايەكى زۆر دادەگرئى، ﴿وَيَقْدِرُ﴾ واتە: (ويُضِيقُ) تەسكى دەكاتەو و تەنگى دەكاتەو، وىكى دىئىتەو، شتىك كە پانتايەكەى كەم بى، جىي خەلكى كەمى لئى دەبىتەو، واتە: خوا بژىو زۆر دەكات و، كەم دەكات، بە پىي وىستى كارزانەى خوى، ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعَدَابِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بىگومان ئەو بەرانبەر بە بەندەكانى شارەزايەو، بىنەرىشە، ھەم پىيان شارەزاو ئاشناىە و، ھەم باشىش دەر و دەرروونيان و پووالەت و پەنھانىان دەبىئى.

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ ھەرورەھا لە ترسى برسىەتى مندالەكانتان مەكوژن! ﴿تَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾ ئىمە بژىوى ئەوانىش و ئىوئەش دەدەين.

ئنجا لىرە دەفەرموئى: ﴿تَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾ بەلام لە سوورەتى (الأنعام) دا دەفەرموئى: ﴿تَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ چونكە لىرەدا دەفەرموئى: لە ترسى برسىەتى و لە ترسى ھەژارىي و نەدارىي مندالەكانتان مەكوژن، ئىمە بژىوى ئەوانىش و ئىوئەش دابىن دەكەين، واتە: ترسەكە بۆ ئايندەىە، بەلام لەوئى دەفەرموئى: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ﴾ واتە: كە دەكەونە ھەژارىيەو، مندالەكانتان مەكوژن، ﴿تَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ واتە: ئىمە بژىوى ئىوئەش و ئەوانىش دابىن دەكەين، بۆچى لىرەدا بژىوى

خوڤیانی پێش خستوه؟ چونکه لهو حالهتهدا {له سوورهتی (الانعام)دا} له ههژاریدان، بۆیه هی خوڤیانی پێش خستوه، بژیوی خوشتان و هی ئهوانیش دهدهین، بهلام لیڤهدها {له سوورهتی (الاسراء)دا} ئهو کهسه نهکهوتۆته ههژارییهوه، بهلکو له ههژاریی دهترسی، بۆیه دهفهرموی: بژیوی ئهوان و ئیوهش دهدهین، ئهوانی پێش خستوه، {چونکه خوڤیان ههژار نین، تاکو ئهوان پێشبخریڤ}، ئنجا دواپی هی ئیوهش هه دهدهین، ﴿إِنْ قُلْتُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيراً﴾، به دنیایی کوشتنی پۆله کانتان گوناھێکی گهورهیه.

(خَطَاً يَخْطِيءُ حَظِيئَةً) واته: گوناھی کرد، بهلام (أَخْطَا يُخْطِيءُ خَطَاً) واته: ههلهی کرد، (خَطَاً) ئهوهیه که به ئهقهست شتێک بکهی که گوناح بێ، بهلام (خَطَاً) ئهوهیه که مه بهست گوناھکردن نه بێ، بهلام ههله بکهی.

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَى﴾، توخنی زیناش مه کهون، لپی نزیك مه کهونهوه، نافهرموی: مهیکهن، بهلکو دهفهرموی: هه لپی نزیك مه بنهوه، چونکه ئهگهر بفهرموی: مهیکهن، واته: بهس زینا مه کهن، بهلام که دهفهرموی: نزیکی مه کهونهوه، واته: خوٲان له پوانینی ئارهزوومه ندانه بۆ ئافرهتان پاریزن، خوٲان له خهلوه پاریزن، خوٲان له قسه کردنی ناشه رعیی پاریزن، خوٲان له هه موو ئه وه لئس و کهوتانه پاریزن، که ده بنه پێخووشکه ر و پێشه کیی بۆ زینا، ﴿إِنَّهُ كَانَ فَنِجْسَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾، بیگومان زینا گوناھێکی زۆر ناشیرین و ناقولایه و پێیه کی زۆر خراپیشه، خراپترین پێیه بۆ تیرکردنی ئارهزووی جینسیی، ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ههروهها ئه وه نهفسه ش که خوا قه دهغه ی کردوه، به هه ق نه بێ، مهیکوژن، ئه وه نهفسه که قه دهغه یه، کام نهفسه یه؟ هه موو نهفسه کانن که خوا قه دهغه ی کردوون.

(بِالْحَقِّ) به مافی خوٲی، واته: ئه وه مافه ی که ده بێ شه ریهت دیاریی بکات، ئه گهر شه ریهت بۆی دیاریی کردی که بۆت هه یه فلان کهس بکوژی، که ئه وه ییش ئه وه یه نه فهری لئ کوشتبی، یاخود پێگری لێکردب، یاخود بیهوٲ ده ستریی بی بکاته سه رت، شه رعیش پێی ده سته وکه رو به رگری له خو کردنی، به تو داوه، یاخود وینه ی ئه وانه، ئه وه ئه وه هه قه یه پێگا دراوه که تو که سیك بکوژی، ئه گه رنا جگه له و پێیانه ی که شه رع دیاریی کردوون، بۆت نیه، ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطٰنًا﴾، هه ر که سیكیش به سته ملیکراوی بکوژرئ، ئیمه ده سته لآتمان داوه ته سه ره رشتیاره که ی، {واته: خوینگه رو خوین ئه ستینه که ی و میراتگره که ی، ئه وه که سه ی که بۆی هه یه

تۆلەي بکاتهوه { دەستەلاتمان پێداوه، دەستەلاتەکش تۆلەيه، ئنجا ئه و تۆلەيهش، چ له کوشتنهوه دا بهرجهسته بێ، چ له خوێندا، ياخود له بهخشين و لێبوردندا، ﴿فَلَا يُسْرِفَ فِي الْقَتْلِ﴾، کهواته: با زێدهپوویی نهکات له کوشتنی دا: دووان له بهرانهر بهکێکدا بکوژی، يان بهکێک بکوژی، که بابای بکوژی نه، بهلکو خزميهتی، ياخود بابای بکوژی که دهکوژیتهوه، دوایي جهستهي بشیویني و وینهي ئهوانه، ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾، به دنیایی ئه و سهرخراوه و پشتگیری لێکراوه، واته: به حوکمی شهريعهتی خوای پهروهردگار، دهستی کراوهيه بۆ ههق وهگرتهوه.

﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، توخنی مالی ههتیوش مهکهون، مهگهر بهو شیوهيهی باشتريه، بهو شیوهيهی باشتريه، ئهوهيه که مالهکهی بۆ زۆر بکهی، کهسابهتی بۆ پێ بکهی، بپاریزی، ئهگهر بهو شیوهيه له سامانی ههتیو نيزیک بيهوه، که به قازانجی ئه و بێ، ئهوه قهیناکات، بهلام جگه له بهحالهتی باشتريه بۆ ئه و، نابێ توخنی مالی ههتیو بکهوی، که مالهکهی لێ بخوێ، ياخود زیانی پێ بگهیهنی ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، تاكو دهگاته حالهتی بالغ بوون و حالهتی تين و تاقهتی، تاكو تێدهگاو پێدهگا، ئهوکاته مامهلهشی لهگهڵدا بکهی، دهبێ.

﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾، وهفاداریش بن به پهیمان، پهیمان جێبهجی بکهن، ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾، بێگومان پهیمان لێپرسراوهيه، واته: لێی دهپرسیتهوه و لهسهري لێپرسینهوه لهگهڵ مروّفدا دهکری.

﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ﴾، ههروهها ههركاتیك شیكتان بۆ خهلك پێوا، بهتهواویی بۆیان بپێون، نهك به نیوهچلیی، ﴿وَزِنُوا﴾، ههروهها بۆشیان بکێشن { (زنوا) واته: بکێشن }، ﴿بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾، به تهرازووی راست، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾، ئا ئهوه باشتره، ئه و پێوانی به تیرو تهواویی و، کێشانی به تهرازووی راست، باشتره له خودی خویدا، ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾، سهرهنجامیشی چاکتره، پێوان و کێشانی راست و چاک، له خودی خویدا رهوشتیکی بهرزو پهسنده، سهرهنجامیشی باشتره، له دنیا دا، چونکه کۆمهلگا و، به تايبهتی بازرگانهکان ئهوانه که مامهله پێکهوه دهکهن، متمانهیان بهیهکدی دهبێ، ئهگهر بزنان: فیل و غهش و خیانهتیان له یهکدی نهکردوه.

واتایه کی دیکه ی: واباشتره بۆ پوژی دوایی، بۆ دواپوژیش، مروّف قهرزازی خهلك نهبێ و، ههقی خهلكی بهلاوه نهیهت، به دنیایی ئه و سهرهنجامه چاکتره.

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، شتێك كه زانیاریت له بارهیهوه نیه، شوینی مهكهوه، قسهیهك مهلی كه نایزانی.

به دوای مهكهوه واته: به كردهوه به دوای شتێك مهكهوه، یاخود قسه له باره ی شتێكهوه مهكه كه زانیاریت له بارهیهوه نیه، ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾، به دنیایی بیستن و دیتن و عقل، ههركامێك له وانه لێی دهپرسیتهوه. (فؤاد) لێره دا به مانای عهقله، بۆیه فهرموویهتی: ﴿كُلُّ أُولَئِكَ﴾، (أُولَئِكَ) بۆ كۆی نێرینه عاقله كانه.

لێره دا خوا ﷻ ههركام له بیستن و، دیتن و، عهقلی، وهك مرۆفێك داناهه، بۆیه به كۆی نێرینه (الْجَمْعُ الْمَذْكَرُ) كۆی كردوونهوه.

﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ﴾، ههروهها زۆر به فیزو كهشخه و دلخۆشی و بوغراییی به زهویدا مهپۆ، نهك دلخۆش مه به! مسوڵمان ده بێ هه میشه پووخواش و دل خۆش و قسه خۆش بێ، به لام: (مَرَحَ) بریتیه له: (أَشَدُّ الْفَرَحِ)، بریتیه له دل خۆشییهك كه سه ربكیشی بۆ بوغراییی و، له خۆبایی بوون و فیزو كهشخه.

بۆچی مرۆف نابێ بهو شیوهیه به زهویدا بهروات؟! ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾، به دنیایی تو زهویت بۆ نابردی و هینده چیا نیشت بهرز نابێ و، كه له گهت نابێ! بهم تهعبیره خوا ﷻ توانج دهگریته خۆ به زلگرا نی، كه به فیزو كهشخه به زهویدا دهپۆن، ئه ی مرۆف! تو لیت ناوه شیتهوه فیزو كهشخه بکه ی، نه زهویت بۆ دهپدری و نه بهقه ده ر چیا نیشت بهرزو كه له گهت ده بی! ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾، ههركامێك له وانه خراپه كه ی له لای پهروه ردگارت، ناپه سند و خۆشه و یستراوه، واته: ههركام لهو بیست و چوار (۲۴) ه كه باس مان كردن، كه دوا زده (۱۲) یان، خراپن له لای پهروه ردگارت ناخۆشویستراون، ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾، ئا ئه وهش لهو حیکمه تهیه كه پهروه ردگارت بۆ تو ی سروش كردهوه، بۆ تو ی ناردوه، ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، ههروهها له گه ل خوادا په رستراوی دیکه دامه نی، ﴿فَنُلْقِي فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا﴾، ئه گه رنا فری ده درییه دۆزه خه وه: به سه رزه نشت کراوی و، په خنه لیگیراوی و، به ده رکراوی و، دوور خراوه یی، له بهزه یی خوا.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ییە کەم:

ئەى مروؤف! ھىچ پەرستراویك لەگەڵ خوادا دامەنئ، ئەگەرنا بە عەیداریى و پشت بەردراویى ڕۆدەنیشی:

خوادەفەرموی: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا﴾ (۲۲)

لێرەدا باسی یەكەمین سیفەت كراوە، بەلام یەكەمین سیفەتی خراپ، كە بریتىە لە ھاوبەش بوو خوا دانان و پەرستنى جگە لە خوا، لەگەڵ خوادا.

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱)- ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە دامەنئ، (إله) واتە: پەرستراو، (اللّه) خوا ﷻ، پەرستراوی راستەقینە، پەرستراویك كە شایستەى پەرستراو بئ تەنیا خوايە، وەك زۆرجارى دیکە گوتووومە: بە داخووە زۆریك لە مامۆستایان و، وتاربیژەكان تاكو ئیستا جیاوازیی ناخەنە نێوان (إله) و (اللّه) ەو! چونكە (اللّه) واتە: خوا، بە كوردی دەئین: خوا، بە فارسی دەئین: (خدا)، بە ئینگلیزی دەئین: (God)، بە ھەموو زمانەكان ناوی خوا، بریتىە لەو پەرستراو راستەقینەى كە خاوەنى گەردوونە، خاوەنى ئەو بوونەى، بەدیھینەر و پەرورەدگار و خاوەنە، بەلام (إله) دەگونجئ ھەر خوا (اللّه) بئ ﷻ، كە ئەو كاتە (إله) راستەقینەى، دەگونجئ (إله) جگە لە خوا بئ، بۆیە (إله) كۆدەكرێتەو و (تثنیة)ش دەكرئ، (إله، إلهان، آلہة...)، بەلام (اللّه) نە دەكرئ بە دووان (مثنى) و نە كۆ (جمع)یش دەكرێتەو.

زۆرجاران زۆر دڵم ناپەھەت دەبئ كە دەبیستم دەئین: خوايەكان! چونكە (خوا) كۆناكرێتەو، بەلكو ناكړتە دووانیش، خوا خوايە، جگە لە خوا ھەمووی كاو بايە، جگە لە خوا، ھەموو شتەكان دروستكراوەكانى خوان، بەلام دەگونجئ بئین: پەرستراو، پەرستراوەكان، خوا دەفەرموی: لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە دامەنئ، كەواتە: دەگونجئ پەرستراوی دیکە ھەبئ، بەلام ناگونجئ خواى دیکە ھەبئ! ھەر یەك خوايە، ھەر یەك زات، بەدیھینەر و پەرورەدگار و خاوەنى ئەم بوونەى، كە دەبینین، ئەوى دیکە دەگونجئ بەھەڵە وەك خوا

مامەلەى لەگەڵدا بکری و بەندایەتیی بۆ بکری و بەپێزێتە پیزی خواو ئاستی خوا، لە وەهەم و خەیاڵی مەرووفەکاندا، ئەگەرنا لە واقیع و خودی حال (نفس الامر) دا جگە لە خوا، پەرستراوی دیکە نیە.

(۲) - ﴿فَنَقَعْدُ﴾ ئەگەر تۆ لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە دابنێی { دادەنیشیی، پۆدەنیشی، (الْقُعُودُ: مُسْتَعَارٌ لِمَعْنَى الْمَكْتُبِ وَالذَّوَامِ)، وشەى (قعود) خوازاوئەتەو بە مانای مانەووە بەردەوام بوون، یانی: بەردەوام دەبی و دەمێنەووە بەبێ دەستەلاتیی.

بەلام من یم وایە: (مُسْتَعَارٌ لِمَعْنَى الْعَجْزِ وَعَدَمِ الْحَرَكَةِ)، بۆ دەستەپاچەیی و نەجوولان، چونکە مەرووف وەختیک کە دادەنیشی دەلێن: فلان کەس دانیشتو، هەر ئەو تەعبیرە زۆر بەکارداوەهێنری، یانی: وازی هێناوە لەو کارەى کە دەبێ بە پێوە ئەنجام بدری، وەک لە سوورپەتی (النور) دا خوا دەفەرموی: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ (قواعد) کۆی (قاعدة) یە، (إِمْرَأَةٌ قَاعِدَةٌ) واتە: دانیشتو لەحالیکیدا کە ئافەرەت لە حەیز دەچێتەو، مانای وایە توانای ئەوێ نەماوە مندالی ببی، دەلێن: ئافەرەتە لە بێنویژی چۆتەو، ئەوکاتە پێی دەگوتری: ئافەرەتیک (قاعدة)، کەواتە: (قواعد) یانی: ئافەرەتانیک کە بە تەمای مندال بوون نەماون، یاخود بە تەمای هاوسەرگیری نەماون و کەوتوونە تەمەنەو.

وشەى (قعود) دانیشتن لە زمانى عەرەبیدا بۆ حالەتی زەم بەکارهێنراو، بۆ وێنە: شاعیریك کە هەجووی شاعیریکی دیکە دەکات دەلی:

دع المكارم لا ترحل لبغيتها ... واقعد فإنك أنت الطاعم الكاسي

واتە: واز لە پەوشتە بەرزەکان بێنەو سەفەر مەکە بۆ وەدەست هێنانیان و، دانیشە هەر بخۆ و پۆشاکى جوان لەبەر بکە.

واتە: تۆ وا باشە هەر سەرگەرمى خواردن و پۆشینى پۆشاک بی، تۆ هی ئەوێنى بە دواى پەوشتە بەرزو جوانەکاندا بپۆی.

ئنجاشە: دانیشتن لە زمانى کوردیشدا هەروایە، دەلی: دانیشە، یان هەلمەستە، یان ئەگەر کەسیك بیهوێ بلی: فلان ئیشە بکە، دەلی: هەلسە بە دواى دا بچۆ.

(۳) - ﴿مَذْمُومًا﴾، لە حالیکیدا کە تۆ زەمکراوی، عەبیداری و پەخنە لێگیراوی، ﴿مَذْمُومًا﴾ (المذموم: المذکور بالسوء والمعيب: المعيوب)، واتە: کەسیك کە بە خراپە و بە عەیب باس دەکری، واتە: عەیب لێگیرا و پەخنە لێگیرا.

۴- ﴿تَحْذَرُوا﴾، پشت بهردراوی، واتہ: وازلہیتراوو پشت بهردراوی، (المَحْذُورُ: الَّذِي أَسْلَمَهُ نَاصِرَةٌ)، واتہ: کہسیکہ کہ بابایہ کہ دہبوو سہری بخات و پشتی بگری، وئی بکات لئی بگہری و پشتی بہریدات، واتہ: پشت بهردراو.

وہ کہ له سوورہتی (فاطر) دا خوا دہفہرموی: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّتُكَ مِثْلُ خَيْرٍ﴾، واتہ: ئەگەر بانگیان بکەن، بانگکردنە کەتان نابیستن و، ئەگەر گریمان بیستباشیان نەیان دەتوانی وەلامتان بدەنەو و له پوژی قیامەتیشدا بیپروا دەبن بەو هاوبەش دانانە ییو، {کہ ئیو ئەوان دەکەنە هاوبەشی خوا} هیچ کہسیک وەک شارەزا هەوالت پێنادات {کہ خوا یە ٱٱٱٱٱٱ}.

له تۆزە گوێنەراوەتێتان لە کەشانیان
Stay in touch on social media
نەن نەمە عەر فوایف اتیواڵ دیجیتمای

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

مەسەلەى دووهم:

پەروەردگارت بپاری داوه، حوکمی کردوه که جگه لهو نهپەرستن:

خو دهفهرموئ: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾ (۲۳)

ئەوێ پێشی (مەسەلەى یەكەم) فەرمووی: لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە دامەنێن.

بەلام ئەمەیان دەفەرموئ: پەروەردگارت بپاری داوه: که ئەو بپەرستن و جگه لهو نهپەرستن، ئەوێ پێشیان باسی شیرک بوو، باسی پەرستنی جگه لهو خوا بوو، ئەمەیان باسی تەنیا پەرستنی خوایه، باسی تەوحیدە.

تیمە کوێ ئەو بیست و چوار (۲۴) خەسلەتە، بەپێی ریزبەندیی ئایەتەکان دەهینین، کەواتە: ئەمە پەوشت و ئاکاری دووهم، بەلام هێ یەكەمیان یەكەمین پەوشتی خراب بوو، ئەمەشیان یەكەمین پەوشتی چاکە، کە بریتیه له: تەنیا بەندایەتیی کردن و تەنیا پەرستنی خوا ﷻ و خۆپاراستن له پەرستنی جگه لهو خوا، واتە: هێ پێشی پێگری بوو له شیرک و، ئەمەیان فەرمانە بە تەنیا پەرستنی خوا ﷻ.

کەواتە: بناغەى کۆمەلگایەکی ساغ و تەندروست: بەندایەتیی کردنه بۆ خواى تاکی بى هاوئەل و هاوتە ﷻ، ئنجا خۆپاراستنه لهوه که هیچ کەس و هیچ شتێک بپێتە ئاستی خوا، له مامەلە لهگەڵ کردنیدا، چ له بەدییهنەرایەتیییدا، چ له پەروەردگاریتیییدا، چ له خاوەنداریتیییدا، چ له ناو سیفەتەکانیدا، چ له پەرستشەکاندا، که پەرستشەکان به گشتی دەبنەوه به دوو جور: (شعائر و شرائع)، (شعائر): کوێ (شعيرة)یه، واتە: دروشمەکان، که ئەوانە زیاتر پەيوەندیان بەلایه‌نى پۆحییەوه هەیه و، زیاتر پەيوەندیان بەتاکەکانەوه هەیه، بەلام (شرائع) کوێ (شریعة)ه، واتە: ئەو یاسایانەى که ژيانى سیاسى و، ئابووری و، کۆمەلایەتیی، کۆمەلگایان پێ پێک دەخړئ، که ئەوانە زیاتر پەيوەندیان بەلایه‌نه مادییه‌کانەوه و پەيوەندیان بەلایه‌نى گشتی کۆمەلگاوه هەیه، کەواتە: کاتێک خەلک تەنیا خوا دەپەرستن، که دروشمەکانی پەرستنی، تەنیا بۆ خوا بن.

ئنجا دروشمەکان (شعائر): سەجدەو پکوعە، نزاو پارانه‌وهیه، ئەوپەری خۆشویستن و، ئەوپەری لێ ترسان و، ئەوپەری به گەورەگرتن و، ئەوپەری مل بۆ که چکردن و، ئەوپەری پشت

پى بەستنه، ئەوانە دەبى تەنيا بۆ خواپن و، پركووع و، سەجدەو، نوپژو، تاعەت و، پۆژووگرتن و، تەواف و، نەزرو، قوربانىي و، سوپند پى خواردن و ... هتد، دەبى تەنيا پيشكەش بەخوا بکړين و تەنيا بۆ خوا ئەنجام بدرين.

بەرنامەکان (شرايع)يش: واتە: ئەو ياساو دەستورانەى کە ژيانى کۆمەلگايان پى ریکدەخرى، لەهەموو بارەکانى تاکىي و، خيزانىي و، کۆمەلایەتیی و، سیاسىي و، ئابووریي و، جەنگ و، ئاشتیی و، پەيوەندییەکان دا، دەبى تەنيا لە خواو وەرگیرين، ئەو کاتە ئەو کۆمەلگایە، مانای وایە: تەنيا خواى پەرستو ﷻ، ئنجا ئیمە لە کۆتایی تەفسیری سوورەتی (یوسف)دا، بە دريژى قسەمان کردووە بەرەرى: تەنيا خواپەرستىي و خۆپاراستن لە پەرستنى غەیری خوا، کە شیرکە، بۆیە لێرەدا ناچینەو سەر ئەو بابەتە، بەلام لێرەدا پيوستە ئەو بەخەینەرۆو، کە وشەى (قضى) لە زمانى عەرەبیدا و لە بەکارهينانى قورئاندا، بە شەش مانایان بەکارهاتو:

یەكەم: (الْقَضَاءُ مَعْنَى الْأَمْرُ): بە مانای فەرمان کردن، وەك: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، واتە: پەرورەدگار ت فەرمانى کردو، کە جگە لەو نەپەرستن.

دووهم: (الْقَضَاءُ مَعْنَى الْخَلْقُ): بە مانای دروستکردن و بەدیهینان، وەك لە سوورەتی (فصلت)دا خوا دەفەرموى: ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ...﴾ (۱۲)، واتە: خوا حەوت ئاسمانى دروستى کردن (هینانیه دی و تەواوى کردن) لە دوو پۆژاندا، {واتە: بە دوو قوناغ}.

سێهەم: (الْقَضَاءُ مَعْنَى الْحُكْمُ)، بە مانای داوهری و بریاردان، وەك لە سوورەتی (طه)دا، خوا دەفەرموى: ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ...﴾ (۷۲)، ئەو جادووگەرانی کە فیرەون کۆی کردبوونەو بۆ دژایەتیی مووسا، دواى ئەوێ موعجیزەکەى مووسا دەبینن و، دەزانن کە ئەو موعجیزەیه و لە خواو هاتو بە مووسا دراو و، لە جوړى سحر نیه و مسولمان دەبن، فیرەون هەرەشەیان لێدەکات کە دەست و پى پاست و چەپیان بپرى و، بە گلوپکى دار خورمایان هەلبواسى، پى دەلین: ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾، واتە: هەرچى بریاری لەسەر دەدەى، بریاری لەسەر بدە، واتە: بى منەت بە، چى دەکەى، بیکە، چى بریار دەدەى، بریار بدە، کەواتە: لێرەدا وشەى (قضى) بە مانای بریاردان و حوکم کردنە.

چوارەم: (الْقَضَاءُ مَعْنَى الْفَرَاغُ): لە قورئاندا بە مانای: ئەنجامدان و لیبوونەو لە شتیکیش دى، لە چەند شوپىکی قورئاندا دەتوانین مەوونەى بۆ بپینەو، بۆ وینە:

أ - له سوورهتی (البقرة) (٢٠٠) دا، خوا دهفه رموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَسِكَكُمْ﴾، واته: ههرکات په رسته کانی جه جتان ته واو کردن، (قضیتم) واته: (اکملت أو أتممت) ته واوتان کردن، لیوونه وه.

ب - له سوورهتی (الجمعة) دا دهفه رموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ...﴾، (قضیت الصلاة) یعنی: اذیت الصلاة، أو اکملت الصلاة، أو أتممت الصلاة) یانی: نویژه که کرا، یان ته واو کرا، یان: کو تایی هات.

ج - ههروه ها له سوورهتی (یوسف) (٤١) دا، دواي ئه وهی یوسف (عليه السلام) ته عیبری دوو خه ونه که بو دوو هاوه له زندانییه که ده کات، دواي ده لی: ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾، واته: ئه و کاره ی که ئیوه له باره یه وهه پرسیارتان ده کرد، کو تایی هات و، ته واو بوو، واته: ئه وه خه ونه که م بو ته عیبر کردن و، کاره که ته واو بوو.

پینجه م: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْإِرَادَةِ وَالْمَشِيئَةِ): به مانای ویستن و خواستن، وه که له سوورهتی (آل عمران) دا خوا دهفه رموی: ﴿... إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾، واته: ههرکات خوا کاریکی ویست، بهس پیی بفه رموی: ببه، ده بی.

شه شه م: (الْقَضَاءُ بِمَعْنَى الْعَهْدِ): واته: راسپاردن، وه که له سوورهتی (القصص) دا خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ...﴾، واته: تو له لای پوژتاوا نه بووی کاتی که ئیمه ئه و کاره مان به موسا راگه یاند و پیمان سپارد، لی ره دا (قَضَيْنَا يَعْنِي: عَهِدْنَا)، کاتیک که رامن سپارد و پیمان راگه یاند، وه سیه مان بو کرد.

ئه مه ته فسیری (القرطبي)^(١) هی ناویه تی و ته فسیره کانیش ئاماژه یان پیکردوه و، له وانه یه (قضى) به مانای دیکه ش، هاتبی.

مەسەلەى سەئەم:

هەر وەھا پەر وەردگارت فەرمانى کردو و، بریارى داو و، کە ئەو پەرى چاکە لە گەڵ باب و دایکدا بکەن و، هەركات لەلات کەوتنە تەمەنەو و، یەکیکیان یان هەردووکیان تەنانەت وشە یەکی ناخۆشیشیان پى مەلئ و، تییان مەخوړ و، بەرێزەو و بیان دوینە و بالئ میهرەبانیان بۆ شوړبکەو، بلئ: پەر وەردگارم! وەك چۆن میان بە گچکە یی پى گەیان دوە، بەزەبیت پێیاندا بئ:

خو دەفەرموئ: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا نَهْرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ۝٢٤﴾

کە ئەم دوو ئایەتە پەوشتەکانی: سەئەم و چوارەم و پێنجەم و شەشەم و حەوتەم و هەشتەم، دەگرە خۆیان، بە تیکەلئ: هەم لە پەوشتە چاکەکان، هەم لە خو ووخە خراپەکان، کە تێمە پێشتر پۆلێنمان کردن بۆ دوازدە بە دوازدە (۱۲ - ۱۲).

شیکردنەوئ ئەم ئایەتانە، لە نۆ برگەدا:

۱- ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، ئەمە دەگێردرێتەو و بەدەدرێتەو بۆ ئەوئ پێشئ: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، (يَعْنِي وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَنْ تُحْسِنُوا بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا)، واتە: پەر وەردگارت فەرمانى کردو و: کە لە گەڵ باب و دایکتاندا چاکەکاری بکەن، چاکەکاری بکەنە پێشە.

کە دەفەرموئ: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، بە بئ (ب) دەگونجا خو بفەرموئ: (وَأَحْسِنُوا إِلَى الْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا)، بەلام لێرەدا کە بە (ب) تەعەددای کردو و، ئەمە مانای لوتفی خراوەتە ئیو، وەك لە سووړەتی (یوسف) دا، یوسف عليه السلام دەفەرموئ: ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ... ۝١٠٠﴾، بێگومان خو چاکەى لە گەڵ کردم {بەلام لێرەدا (أحسن) وشەى لوتفیشی خراوەتە ئیو} واتە: چاکەى لە گەڵ کردم و میهرەبانئى و لوتف و پەنھانکاری لە گەڵ مندا ئەنجامدا، کاتیک کە منی لە زیندان دەرھێنا.

لیره شدا: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا﴾، یانی: چاکه یان له گه لدا بکه ن و له گه لیشیاندا به لوتف بن، بۆیه وشه ی (إحسان) بهرکاری خواستوه و گواستوو یه ته وه بۆ بهرکار.

۲- ﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾، هه ركات له لای تو که وتنه ته مه نه وه و به سالدای چوون، یه کیکیان، یان هه ردووکیان.

وشه ی (إِنَّمَا) له ته سالدای (إِنْ مَا) یه، به لام تیکدا ده غم کراون، تیکه له کیش کراون.

﴿إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ﴾، خوینراو یشه ته وه: (إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ) که هه ر یه ک مانایان هه یه، که ده فهرموئ: ﴿أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾، لیره خوا ۱۱ ده یتوانی بفهرموئ: (إِنَّمَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ)، واته: هه ردووکیان، به لام بۆچی فهرموویه تی: ﴿أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾؟ پسپۆرانی زمان ده لئین: ته مه مانای گرنگی پیدان ده گه یه نن، واته: ته گه ر یه کیکیان به ته نیا، ئنجا باب به یان دایکه، یاخود هه ردووکیان پیکه وه، له لای تو که وتنه ته مه نه وه، یانی: خویا پهروه ردگار ده یه وئ پیمان بفهرموئ: له هه موو حاله ته کاندای، چ له حاله تیکدا که باب به ته نیا لای تو ده که وئته ته مه نه وه، چ له حاله تیکدا که دایک ده مینیتته وه له لای تو ده که وئته ته مه نه وه، چ له حاله تیکدا که هه ردووکیان پیکه وه له لای تو ده که ونه ته مه نه وه، ته ی مروؤف! تۆش کوپی، یان کچی، باب و دایکت که له لای تو که وتنه ته مه نه وه، تو له خزمه تیان دابه، له لای تو، واته: تو به خویان بکه و سه ره رشتیان بکه و وئلیان مه که، به لکو له گه لیاندابه و له خزمه تیاندا به، مه گه ر خویان ئاره زوومه ندی ته وه بن مالیان جیابی، ته گه رنا تو هه ر له خزمه تیان دابه، بۆیه فهرموویه تی: ﴿عِنْدَكَ﴾، واته: له لای تو، یانی: تو هه ر له گه لیان دابه و له خزمه تیاندا به! دوایی باسی ده که یین، که ده بی چۆنیان مامه له له گه لدا بکات؟ لیره دا که ده فهرموئ: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا﴾، (الوالدین) دیاره (ال) ته عریفی له سه ره، ته و ناساندنه ش بۆ جینسه (لِلْاِسْتِغْرَاقِ)، که واته: (والدین) به بی (ال) ته عریف، واته: باب و دایک و، ته و وشه یه بابیش و دایکیش ده گریتته وه، به لام که (ال) چوو ه سه ر، واته: باب و دایکی تاکی مروؤفه کان، واته: ته ی ته و مروؤفانه ی که خوا ده تاندوینئ! به پیاوو ئافره ته وه، ته گه ر هه ر کام له ئیوه، باب و دایکی هه ردووکیان، یان یه کیکیان، له لای که وتنه ته مه نه وه، له کاتیک دا که خو ی له خزمه تیان دایه.

۳- ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَمْرًا﴾، تو ئوؤفیان پی مه لئ، (أَمْرًا) پیشتی باسما ن کرد (أَمْرًا: إسم فعل مضارع، أَمْرًا: اتَصَّجَّرَ)، واته: من بیزارم، نا په حه تم.

ته مه به سی جوؤر خویندرا وه ته وه:

ا- خۆیئراوئەو: (أَفْ).

ب- خۆیئراوئەو: (أَفْ).

ج- خۆیئراوئەو: (أَفْ)، بەلام زیاتر بە (أَفْ) خۆیئراوئەو، یانی: من ناپەهەتم و بیزاری دەردەبەرم، {ئەوێان پێ مەلّ}.

۴- ﴿وَلَا نُنْهَرُهُمَا﴾، دەلّی: (النَّهْرُ: الرَّجْرُ، وَنَهْرُهُ وَانْتَهَرَهُ أَي: زَجَرُهُ)، واتە: (نَهْر) و (زَجَر) مانایان لێک نزیکه، واتە: تێو خورپن و لێ تووڕە بوون، قسە ی توند لەگەڵ کردن.

یانی: قسە ی توندیان لەگەڵ مەکه، تێیانەو مەخوڕە.

۵- ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾، قسە یهکی بەپێزو حورمەتێان لەگەڵدا بکە.

وشە ی (کریم) (الکریم من کلّ شيء: الرفیع فی نوعه، أو المرّضي المحمود)، واتە: (کریم) لەهەر شتێکدا واتە: باشترین لەجووری خوێ، بۆ نموونە:

۱- ئەگەر بفرموی: ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ الشعراء، واتە: لەهەر پووێکیکە زۆر بەرهەمدارە.

۲- بەلام (وَجْهٌ کریم)، واتە: پووێکی جوان.

۳- ﴿كِتَبٌ كَرِيمٌ﴾ النمل، واتە: کتێبیکیکە زۆر بەخشندەیه و زانیاری بە خۆیئەرەکه ی دەبەخشێت.

لێرەشدا (کریم) واتە: پەسەند کراو و ستایشکراو، یانی: قسە یهکی پەسەند کراو و ستایشکراو باشیان لەگەڵدا بکە

۶- ﴿وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ﴾، بآلی میهرەبانیان بۆ شوێر بکە، ﴿جَنَاح﴾، واتە: بآل، ﴿الذُّلِّ﴾، واتە: ملکه چیی، ﴿وَخَفِضْ﴾، واتە: خواری بکەو و شوێر بکەو و، بەرزی مەکهو.

بەلام کە بآلی ملکه چییان بۆ شوێر دەکه ی، دەبێ هاندرەکه ت چی بێ؟

۷- ﴿مِنَ الرَّحْمَةِ﴾، دەبێ لەپرووی بەزەییەو بیت، (من الرحمة): (من ابتدائية أي الذلّ الناشئ عن الرحمة، لا من الخوف والمداينة)، واتە: ئەو بآل شوێرکردنی میهرەبانیه، بآ له بەزەییەو بیت، بآله شوێرەیه کە لەبەزەییەو پەیدا بوو، ئەک لە ترسەو، یاخود لە مامەڵەیهکی پووکهشی و پرووآله تێیانە ی بێ پروو، لەگەڵ باب و دایکدا!

۸- ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾، بشلئ: پەرورەردگارم! بەزەبیت پێاندا بێت، لەگەڵیان میهرەبان بە.

۹- ﴿كَمَا رَبَّانِي صَغِيرًا﴾، وەك چۆن منیان بە گچکەیی بەخێوکرد و هەراش کرد.

ئەمە سەرنجمان رادەكێشێتەووە بۆ ئەوێ: كە ئەى مەرۆف! بزانه هەر وەك ئیستا نەبووی، كە مەرۆفێكى پەر بەكراسی، بەلكو بزانه لەچییهووە هاتووێ! چۆن سەرەتا دایكت نو (۹) مانگ لەسكى خۆیدا هەلیگرتووێ، ژانی پێووە گرتووێ و پێتەووە نەرەحت بوو، وەك خوای پەرورەردگار باسی دەكات، هەر وەها دواى قوناغى كۆرپەیی، بە مەلۆتکەیی چەندە پێتەووە گرفتار بوو، پاشان بابت خەمى لیخواردووێ، هەر وەها دایكت خەمى لی خواردووێ، پێیان گەیانددووێ، هەتا هەراش بوو و گەورە بوو، ئنجا ئیستاش كە ئەوان پێویستییان بەخزمەتی تۆیە، سەردەمى گچکەیی خۆت بەبیر بێتەووە و بۆیان لە پەرورەردگارت بپاریتووە، هەرچی بۆخۆت پێت دەكرێ بۆیان ئەنجام بدە، ئەوێ كە پێشت ناكرێ، لە خوای پەرورەردگارت داوا بكە، كە بەزەبیت پێاندا بێت و، لەگەڵیان بەكەرەم و بە لوتف بێ.

بۆ ئەوانێكى ئەمەڵێكى مامۇستەلا عەلى بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

بۆ ئەوانێكى ئەمەڵێكى مامۇستەلا عەلى بابېر

Stay in touch on social media

نە ئۆرە كۆمەڵەیانەیان لەمەڵێكى

نە ئۆرە كۆمەڵەیانەیان لەمەڵێكى

عەلى بابېر/ AliBapir

عەلى بابېر/ AliBapir

كەتەلى

بۆ ئەوانێكى ئەمەڵێكى مامۇستەلا عەلى بابېر

بۆ ئەوانێكى ئەمەڵێكى مامۇستەلا عەلى بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

بۆ ئەوانێكى ئەمەڵێكى مامۇستەلا عەلى بابېر

Stay in touch on social media

نە ئۆرە كۆمەڵەیانەیان لەمەڵێكى

نە ئۆرە كۆمەڵەیانەیان لەمەڵێكى

عەلى بابېر/ AliBapir

عەلى بابېر/ AliBapir

كەتەلى

بۆ ئەوانێكى ئەمەڵێكى مامۇستەلا عەلى بابېر

کورتہ باسیک دہربارہی چاکہ لہگہل دایک و بابد

تیمہ تہم کورتہ باسہ، لہ چوار برگان دا باس دہکین:

برگہی یہکهم: پیگہو پلہی چاکہ لہگہل باب و دایکدا، لہ قورٹان و سوننہتدا:

سہرہتا با بزانیں: تہگہر مروؤف لہگہل باب و دایکیدا چاک بی، خزمہ تیان بکات و پیزیان لئ بگری، چ پیگہو پلہیہ کی ہہیہ؟ بیگومان لہ ٹیسلامدا بایہ خیکی زور بہرگزرتن، چاکہ لہگہل کردنی دایک و باب دراوہ، لہ زور لہ ٹایہتان دا خوا ﷺ تہوہی باس کردوہ، ہہروہا لہ فہرمایشته کانی پیغہمبہردا ﷺ دیسان تہوہ زورہ، کہ تیمہ وہک نمونہ حہوت ٹایہت و حہوت فہرمایشتی پیغہمبہریش ﷺ دینین:

۱- حہوت ٹایہت لہ بارہی پلہوپایہ و پاداشتی چاکہ لہگہل باب و دایک دا:

(۱) - لہ سوورہتی (الإسراء) (۲۳) دا، خوا دہفہرموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾، واتہ: پہروہردگارت فہرمانی کردوہو برپاری داوہ، کہ جگہ لہو مہپہرستن و، چاکہ کاری لہگہل باب و دایکتاندا بکہنہ پیشہ.

(۲) - لہ سوورہتی (النساء) دا دہفہرموی: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ (۳۶)، واتہ: خوا بپہرستن و، ہیچ شئیک مہکہنہ ہاوبہشی و، لہگہل باب و دایکشتاندا چاکہ کاری بکہنہ پیشہ.

وہک دہبینین: خوا ﷺ لہ دواۓ پہرستنی خوۓ، یہکسہر باسی چاکہ لہگہل باب و دایکیدا دہکات.

(۳) - لہ سوورہتی (الأحقاف) دا دہفہرموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا...﴾ (۱۵)، واتہ: مروؤفمان پاسپاردوہ، کہ چاکہ لہگہل باب و دایکیدا بکات، دایکی بہ زہحمہت ہہ لیگرتوہ و، بہ زہحمہتیش دایناوہ، پاشان ہہ لگرتنی و لہ شیربرینہوہی، سی (۳۰) مانگی خایاندوہ.

کە ئەمە زانایان دەیکەنە بەلگە، لەسەر ئەوێ کە دەگونجی، کۆرپە تەنیا شەش (٦) مانگ لە سکی دایکیدا مەینێتەوێ و بشری، واتە: دەلێن: (أَقْلُ الْحَمْلِ سِتَّةَ أَشْهُرٍ)، کەمترین ماوەی کۆرپە لە سکی ئافرەتی دوو گیاندا، شەش مانگە.

(٤)- لە سوورەتی (العنکبوت) دا دەفەرموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنِثُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (٨) واتە: مەروڤمان پراسپاردوێ کە چاکە لەگەڵ باب و دایکیدا بکات.

(حُسْنًا) یانی: (أَحْسَنُ مَعَهُمْ حُسْنًا)، چاکەیان لەگەڵدا بکە چاکە ی تێرۆتەواو، ئەوێ پێشێ کە فەرمووی: (إِحْسَانًا) کە هەریەک واتایان هەیە، بەلام (إِحْسَان) چاوە و (حُسْن) ناوێ.

(٥)- لە سوورەتی (لقمان) دا دەفەرموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَايَكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ﴾ (١٤) واتە: هەر وەها مەروڤمان پراسپاردوێ سەبارەت بە باب و دایکی، دایکی بێ ھیزی لەسەر بێ ھیزی ھەڵگرتوێ.

واتە: تاكو ئەو مندالە لە مندالانی سکی دایکیدا گەورەتر دەبێ، بێگومان لە وزەو ھێزو پێزی دایکی، ئەو مندالە پێدەگات، بۆیە تاكو مندالە کە ھەراشتەر دەبێ و، کۆرپە کە لەسکی دایکی دا گەورەتر دەبێ، دایکی بێ ھێزتر دەبێ، ﴿وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ﴾، دواییش لە شیرگرتنەوێشی لە ماوەی دوو سالاندا، ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَايَكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ﴾، (خوا پراسپاردوێ و دەفەرموی: سوپاسگوزاریی بۆ من بکەو، بۆ دایک و بابیش بکە و سەرەنجام بۆ لای من، واتە: دینەوێ لای من داخۆ چۆن لەگەڵ باب و دایکتاندا مامەلەتان کردوێ؟!)

ئەم ئایەتە سوورەتی (لقمان) کە دەفەرموی: لە شیرپێنەوێ مندال (فصال) لە دوو سالییدا دەبێ، واتە: شیر پێدانی مندال، لای زۆرییە کە دەبێ دوو سالان بخایەنێ و، ئایەتە کە سوورەتی (الأحقاف) یش کە دەفەرموی: ﴿وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾، ھەڵگرتنی لەسکدا و ماوەی شیر پێدان و لێپێنەوێشی، لە ماوەی سی (٣٠) مانگدا. کەواتە: دوو سال کە دەکاتە بیست و چوار (٢٤) مانگ لە سی (٣٠) مانگە کە دەربکە، دەمێنێتەوێ (٦) مانگ (٣٠ - ٢٤ = ٦)، کەواتە: لای کەمی دووگیانی (حَمْل) شەش مانگە و دوو سال (٢٤) مانگ یش شیر پێدان، دەکاتە سی (٣٠) مانگ.

۶- له سوورەتی (البقرة)دا، دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا.....﴾ (۸۳)، واتە: یادبکەوه! کاتیک پەیمانی پتەومان له وه‌چه‌ی ئیسرائیل وەرگرت (له‌ جووله‌که‌)، که‌ جگه‌ له‌ خوا ناپه‌رستن و له‌گه‌ڵ باب و دایکیشتاندا چاک ده‌بن، چاکه‌کاری به‌کەنه‌ پێشه‌.

۷- له‌ سوورەتی (الأنعام)دا، دەفەرموێ: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ (۱۵۱)، واتە: بۆی: وەر! ئەوه‌ی خۆی پەروەردگارتان لێی قه‌ده‌غه‌ کردوون، به‌ سه‌رتاندا بخوێنمه‌وه‌: هیچ شتێک مه‌که‌نه‌ هاوبه‌شی خوا، {ئ‌ه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌یه‌} ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، له‌گه‌ڵ باب و دایکتاندا چاکه‌کاری به‌کەنه‌ پێشه‌ و خۆتان به‌پاریزن له‌ پێچه‌وانه‌ی چاکه‌کاری، که‌ بریتیه‌ له‌ هێشاندنی دڵی دایک و باب (عقوق الوالدين) و بۆ فەرمانی کردنیان و دڵ پەنجاندیان.

شایانی باسه‌: ئێمه‌ له‌ به‌رگی پێنجی ئەم تەفسیره‌ {تەفسیری سوورەتی (الأنعام)}دا، به‌ درێژیی باسی ئەو ئایه‌تانەمان کردوه‌، که‌ ئەو ده‌ (۱۰) ئه‌رکه‌یان گرتوونه‌ خۆیان، که‌ پێیان ده‌گووتری: (الْوَصَايَا الْعَشْر) ده‌ وه‌سیه‌ته‌کان، له‌وێدا به‌درێژیی قسه‌مان لێ کردوون.

ب- جهوت فەرمووده‌ ده‌رباره‌ی پله‌ و پایه‌ و پاداشتی چاکه‌ له‌گه‌ڵ باب و دایک دا:

۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ } (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۷۸۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۳۷).

واته‌: یه‌کیک له‌ عه‌بدوللای کوپی مه‌سه‌وود (خوا لێی پازی بۆ) ده‌گیرێته‌وه‌ و، ده‌لێ: پرسیارم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد: کام کرده‌وه‌ له‌لای خوا خۆشه‌ویستته‌؟ فەرمووی: نوێژ له‌ کاتی خۆیدا، گوێ: ئەدی دوا‌ی ئەوه‌؟ فەرمووی: چاکه‌ له‌گه‌ڵ باب و دایکان، گوێ: دوا‌ی ئەوه‌؟ فەرمووی: تێکۆشان له‌پێی خوادا.

چه‌مک واتای وشه‌ی (بِرُّ الوالدين):

(البِرُّ: ضِدُّ الْعُقُوقِ، وَكَذَا «الْمَبْرَةُ» بَرَرْتُ وَالِدَيَّ أَبْرُهُ، فَأَنَا بَرٌّ وَبَارٌّ، والجمع: بَرَرَةٌ وَأَبْرَار) واته‌: (بِرُّ) پێچه‌وانه‌ی (عقوق)ه‌، (عقوق) واته‌: هێشاندنی دڵی باب و دایک و پێزی به‌رانبه‌ر کردنیان، (مَبْرَةٌ) و (بِرُّ) هه‌ردووکیان به‌ مانای چاکه‌کاریین، ده‌گووتری:

(بَرِثُ وَالِدَيْ)، واتە: لەگەڵ باب و دایکەدا چاکەکار بووم، یان (بَرِثُ وَالِدِي) لەگەڵ بابم دا چاک بووم، (أَبْرُهُ) واتە: چاکە ی لەگەڵدا دەکەم، (بَرَّ وَبَارَ) هەردووکیان واتە: چاکەکار، (بَرَّ) بە (بَرَرَةٍ) کۆدەکرێتەوە و، کۆی (بار) یش بریتییە لە (أَبْرَار).

(۲) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ. فَقَالَ: «أَحْيِ وَالِدَاكَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ»} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۰۰۴، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۴۹).

واتە: عەبدوللای کورێ عەمرێ کورێ عەس خۆ لە خۆی و بابی پازێ بێ، دەلی: پیاویک هاتە لای پیغەمبەر ﷺ داوای مۆلەتی لێکرد، بچێ بۆ جەنگ و جیهاد، فەرمووی: باب و دایکت زیندوون؟ گوتی: بەلی، فەرمووی: بچۆ تیکۆشانەکە لەخزمەت ئەواندا بکە.

واتە: خزمەتی ئەوان بکە بۆتۆ بە چوونە جەنگ و جیهاد دادەنرێ، پەنگە باب و دایکەکە ی، پیر بوو بن، بەتەمەن بوو بن، هەر ئەو کۆرەشیان بووبی، خزمەتیان بکات، ئنجا ئەو جەنگ و جیهادەش، پەکی لەسەر ئەو نەکەوتو، حالەتێکی دەنگدانی گشتی (النفير العام) نەبوو، بۆیە پیغەمبەر ﷺ مۆلەتی داو، چونکە: هەراکتێک ئەرکیکی تایبەت (واجب عینی) هەبی، واتە: فەرزێک کە پەکی لەسەر شەخسێک بە تایبەت کەوتو، دەبی ئەو واجبە تایبەتیە جێ بەجێ بکات و، نەچێ بۆ ئەنجام دانی ئەرکیکی گشتی، چونکە لە کاتێک دا: ئەرکی گشتی و ئەرکی تایبەتی تێک دەگیرێن، ئەرکە تایبەتیەکان پیشەخرێن، مەگەر لە هەندێ حالەتی دەگمەندا.

(۳) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي جِئْتُ أَبَايُكَ عَلَى الْهَجْرَةِ، وَلَقَدْ تَرَكْتُ أَبَوَيَّ يَبْكِيَانِ، قَالَ: «ارْجِعْ إِلَيْهِمَا فَأَضْحِكْهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۶۹۰۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۵۲۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۴۱۶۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۷۸۲، وَالحَاكِمُ: ۷۲۵۵، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَابْنُ حِبَّانَ: ۴۱۹).

واتە: عەبدوللای کورێ عەمرێ کورێ عەس (خۆ لە خۆی و بابی پازێ بێ)، دەلی: پیاویک هاتە لای پیغەمبەر ﷺ گوتی: هاتووم بەلێنت پێدەدم کۆچ بکەم {لە شوینیکی بوو دەبووایە کە کۆچ بکات بۆ مەدینە} بەلام باب و دایکیشم بەجێهێشتوون، بەگریانەو {ئنجا کاتێک پیغەمبەر ﷺ زانی باب و دایکی بەو شیوەیە بەجێ هێشتوون}، فەرمووی: بگەرێو بۆ لایان، وا بکە بیانەینێ پێکەنین، وەک چۆن واتکردووە بیانەینێە گریان.

هه لبة ته مه به ستي ته وه نه بووه واز له كوچكردنه كه ي بيني و بگه پريته وه! نه خير، به لكو مه به ستي ته وه بووه: وهك چوون دلت ناره حهت كرددون، به هوو كوچكردنه كه ته وه، بگه پريوه بو لايان و دليان خووش بكه و بيانهيته پيكه نين.

كه واته: فهرمايشته كانى پيغهمبر ﷺ دهبي به سه ليقه ي باش سهرنج بدرين.

(۴) - {عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ!» قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا، ثُمَّ لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۵۳۸، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۵۱).

ته بوو هوپه پره (خوا ليى پازى بي) دهلي: پيغهمبرى خوا ﷺ فهرمووى: لووتى له ته رزى بچه قى، تنجا لووتى له ته رزى بچه قى، تنجا لووتى له ته رزى بچه قى، ياني: لووتى شوپي، يا خود په شي مان بي، ته وه ته عبيريكه له زمانى عه پره بييدا به كارها ته وه، مهرج نيه مه به ستيان ته وه بووي: لووتى بكه ويته سهر ته رزى، ياني: په شي مان بي، گوترا: كي ته ي پيغهمبرى خوا ﷺ؟ فهرمووى: ههر كه سيك كه فرياي باب و دايكي بكه وي، له كاتيكا هه ردووكيان يان يه كيكيان كه وتوونه ته ته مه نه وه، (واته: له خزمه تياندا بي)، كه چى نه چي ته به هه شت.

ياني: هينده خزمه تيان نه كات و، هينده دليان پانه گري، كه له دواى ثيمان و جى به جى كردنى تهركه شه رعييه كان، تهو خزمه ته يان نه بيته سهرباريك كه به هوپه وه بچي ته به هه شت، ته گه رنا بيگومان ته نيا به خزمه تي باب و دايك مروف ناچي ته به هه شت، دهبي ثيمان و عه قيده شي هه بي، دهبي تاعه ت و به ندايه تيشى بو خوا هه بي.

بوپه زور جار دهليم: دهبي چاك سهرنجى فهرمايشته كانى پيغهمبر ﷺ بدرى، ليده دا ياني: كه سيك وپراى ثيمان و عه قيده و، نه نجامدانى تهركه شه رعييه تاييه تيه كان و، خو پاراستن له قه دهغه كراوه كان، تهو خزمه تي باب و دايكه شي نه كاته سهرباريكى كرده وه چاكه كانى و، پيى نه چي ته به هه شت، ته وه په شي مان و زيانباره.

(۵) - {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ أْبَرِّ النَّاسِ صِلَةَ الرَّجُلِ أَهْلَ وَدَّ آبِيهِ، بَعْدَ أَنْ يُوتَى»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۵۷۲۱، وَالبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ: ۴۱، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۵۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۵۱۴۳، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۰۳، وَقَالَ: هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ).

واته: عه بدوللاى كورى عومه ر (خوا له خو و بابى پازى بي)، دهلي: گويم له پيغهمبرى خوا ﷺ بوو ده يفهرموو: باشتري چاكه كاريى له گه ل باب و دايكا، بريته

لەوێ کە دواى ئەوێ بابى دەمرى، لەگەڵ ئەوانەى کە بابى خۆشیویستون (لەگەڵ دۆست و خۆشەویستەکانى بابیدا) چاکەکار بێ.

یانی: پەيوەندییان لەگەڵ پاریزی، بە شیوەیهك لە شیوەکان پزیزان بگرى و لەگەڵیاندا چاکەکار بێ، کە ئەو بە نەسبەت دایکیشیەو، هەروایە، بەلام لێرە لەو مەقامەدا تەنیا باسى باب کراوە.

(٦-) {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ، فَيَقُولُ: «أَرْسَلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَاءِ حَدِيثَةٍ» { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٦٤٣١).

واتە: دایکمان عایشە (خوا لای پازى بى) دەلى: پێغەمبەرى خوا ﷺ عادەتى وابوو کە مەریکی سەر دەبەری، بەش بەشی دەکرد و دەیفەرموو: بینێرن بۆ دۆستەکانى خەدیجە. یانی: دەستە خوشکەکانى و، ئەوانەى کە لەپۆژگارى پێغەمبەردا ﷺ لەگەڵ خەدیجەدا هامووشویان هەبوو و دۆستایەتیی و خۆشەویستیان لەگەڵی هەبوو، ئەو بەشە گۆشتانە بۆ ئەوان بەرن، واتە: هەر لەبیری بوو و ئەوێش وەفایە!

مەبەست ئەوێە کە چاکەکردن لەگەڵ باب و دایک دا، تەنیا لە کاتى ژياناندا کورت هەلنەهاتو، بەلکو لە دواى خۆشیان دەگونجى چاکە لەگەڵ دۆست و خۆشەویستەکانیاندا بکەى، ئەوێش هەر بەشیکە لە چاکەکاریى بەرانبەر بە باب و دایک، هەروەها بۆ هاوسەریش هەروایە، چ ژن بۆ میردى چ میرد بۆ ژنى.

(٧-) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنْ الْكَبَّارِ شَتَمَ الرَّجُلَ وَالِدَيْهِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ يَشْتَمُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: «نَعَمْ يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ أُمَّهُ» { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٥٦٢٨، وَمُسْلِمٌ: ٩٠، وَالتِّرْمِذِيُّ: ١٩٠٢).

واتە: عەبدوللای کورێ عەمرى کورێ عاص (خوا لە خوێ و بابى پازى بى) دەلى: پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموو: یەکیك لە گوناھە گەورەکان ئەوێە کە پیاو قسە بە باب و دایکی خوێ بلى! گوتیان: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ! هیچ پیاویك قسە بە باب و دایکی خوێ دەلى، (جێویان پى دەلى)? فەرموو: بەلى! پیاویك قسە بە بابى پیاویك دەلى، ئەوێش قسە بە بابى ئەو دەلێتەو، و، قسە بە دایکی پیاویك دەلى، ئەوێش قسە بە دایکی دەلێتەو.

مانای ئەوێە کە ئەو بوو هۆکارى ئەوێ کە قسە بە باب و دایکی بگوترى، کەواتە: وەك بۆخوێ پى گوتبن وایە.

برگەى دووهم: دايك و باب كافريش بن، هەردەبى چاكەيان لەگەڵدا بكړى:

ئەمە لە ئايەتەكانى قورئاندا زۆر بە پروونى راگەيەنراوە، بۆ نمونە:

(۱)- لە سوورەتى (العنكبوت) دا، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۸)

واتە: ئەگەر باب و دايكت هەولييان لەگەڵ دای، شتێك بۆ من بكەيە هاوبەش، كە زانيارىيت لەبارەيەووە نيه، بەقسەيان مەكە، گەرانهوتان بۆ لاى منە، ئنجا هەوالتان پێدەدەم بەوێ دەتانكرد. واتە: لەوێدا بەقسەيان مەكە، بەلام لە هېچ شتێكى ديكەدا كە پێچەوانەى شەريعتى خوا نەبێ و سەرپېچى خوا تێدا نەبێ، بێ فەرمانيان مەكەو، ناگوپرايەڵ مەبەو لە قسەيان دەرمەچۆ.

(۲)- لە سوورەتى (لقمان) دا، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۵)

واتە: ئەگەر باب و دايكت هەولييان لەگەڵداى، (لەگەڵ تۆدا تیکۆشان) شتێك بۆ من بكەيە هاوبەش، كە زانيارىيت لەبارەيەووە نيه، (واتە: نيه) بەقسەيان مەكە، گوپرايەليان مەكە، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا {كە نەك هەر كافر و موشرىكن، بەلكو هەول دەدەن تۆش بكەنە كافرو موشرىك، تۆ هەر بە چاكە لەگەڵياندا مامەڵە بكە لە دنياىدا} هاوێلايەتى باشيان بكە لە ژيانى دنياىدا، لە پرووى ژيانى دنيايى و گوزەرانى دنياو، لەگەڵيان باشە، {يانى: ئەو كە كافر و موشرىكن، مەيكە بيانووى ئەوێ كە لەگەڵيان خراپ بى} ﴿وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ﴾، شوينى ئەوانەش بكەو كە بۆ لاى من گەراونەو، ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۵)، دوايى گەرانهوتان بۆ لاى منە، ئنجا هەوالتان پێ دەدەم بەوێ دەتانكرد.

لەو بارەو ئەم فەرمودەيەش دینين:

(۳) - {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ، إِذْ عَاهَدَهُمْ فَاسْتَفْتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي وَهِيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُ أُمِّي؟ قَالَ: «نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ» { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۶۲۰، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۰۳).

ئەسمائی کچی ئەبوو بەکری صیددیق (کە خیزانی زوبەیری کۆری عەووامە خوا لێیان رازی بێ) دەلێ: دایکم لە حالیکدا کە هاوبەش بوو خوا دانەر بوو هات، لەو کاتەدا کە قورەیش پەیمانیان هەبوو لەگەڵ پیغەمبەری خوادا ﷺ، {واتە: لە ماوەی سالی شەشی کوچیی تاکو هەشتی کوچیی، لە سولحی حودەیبیەو، تاکو سالی هەشتەمی کوچیی، کە ئازاد کردنی مەککە ی تێدا دەبێ}، لەو ماوەیدا دایکم هات {بەسەردان هاتووە لە مەککەو بوو مەدینە}، منیش پڕسم بە پیغەمبەر ﷺ کرد گۆتم: دایکم هاتووە، ئارەزوومەند بوو بۆ بۆلام، {پەنگە دیاریی بۆ هێنابێ، وە ک لە رێوایەتی دیکەدا هاتووە} ئایا منیش پڕزی بگرم و پەيوەندیی لەگەڵ بپارێزم؟ {یانی: منیش دیاریی و خەلاقی لە بەرانبەرەدا بدەم؟} فەرمووی: بەلێ، لەگەڵ دایکتدا چاک بە {هەر چەندە هاوبەش بوو خوا دانەریش بێ}.

(الْقُرْطُبِي) دەلێ: {وَاحْتَلَفُوا فِي الْوَالِدَيْنِ الْمُشْرِكَيْنِ: هَلْ يَخْرُجُ بِأُذْنِهِمَا إِذَا كَانَ الْجِهَادُ مِنْ فُرُوضِ الْكِفَايَةِ؟ فَكَانَ الثَّوْرِيُّ يَقُولُ: لَا يَغْزُو إِلَّا بِأُذْنِهِمَا، وَقَالَ الشَّافِعِيُّ: لَهُ أَنْ يَغْزُو بغيرِ إِذْنِهِمَا قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّرِ: وَالْأَجْدَادُ آبَاءُ وَالْجَدَّاتُ أُمَّهَاتُ، فَلَا يَغْزُو الْمَرْءُ إِلَّا بِأُذْنِهِمْ، وَلَا أَعْلَمُ دَلَالَةً تُوجِبُ ذَلِكَ لِغَيْرِهِمْ مِنَ الْإِخْوَةِ وَسَائِرِ الْقَرَابَاتِ، وَكَانَ طَاوُسُ يَرَى السَّعْيَ عَلَى الْأَخَوَاتِ أَفْضَلَ مِنَ الْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ} (۱).

واتە: زانیان راجیایان هەیه لە بارە ی باب و دایکی هاوبەش بوو خوادانەرەو: ئایا ئەگەر جەنگ و جیهاد هاتە پێش، بە مۆلەتی ئەوان دەچێ؟ لە حالیکدا ئەو جەنگ و جیهاده ئەرکیکی گشتی (فرض الکفایة) بێ و، نەبوویتە ئەرکی تایبەت (فرض العین)، (ثوری) پای وابوو بەبێ مۆلەتی دایک و باب ناچیتە جەنگ و جیهاد، بەلام (شافعی) گوتووێت: بەبێ مۆلەتی ئەوانیش بۆی هەیه بچیتە جەنگ و جیهاد، (ابن المثنیر)یش گوتووێت: بایرەکانیش حوکمی بایان هەیه و نەنکەکانیش حوکمی دایکیان هەیه، {واتە: بایرەکان بابن و نەنکەکانیش دایکن، یانی: لە حوکمدا و لەوەدا کە مۆلەتیان لێ وەرگیرێ، یان لێ وەرنەگیرێ؟} مرووف نابێ بەبێ مۆلەتی ئەوان {واتە: بەبێ مۆلەتی باب و

باپیریش ھەرودھا دایک و نەنکیش { بچی بۆ جەنگ و جیھادیک کہ (فرض الکفایە) یە } واتە: گەر کۆمەڵیک بیکەن لەسەر ئەوانی دیکە لادەچن دەلن: بەلام پیم شک نایە و نازانم کہ ئەو دەقانه ئەو بەگە یەنن، کہ جگە لە باب و دایک و، نەنک و باپیر، خزماتی دیکە ئەو مافەیان ھەبن و، براو خوشک و خزمەکانی دیکە ئەو مافەیان نە، کہ داوای مۆلەتیان لێ بکری بۆ چوون بۆ جەنگ و جیھاد، (طاووس) یش کہ یەکیکە لە زانیان، دەلن: خزمەت کردنی خوشکان، {برایەک کہ چەند خوشکیکی ھەن، ئەگەر خزمەتیان بکات و سەرپەرشتیان بکات و ئاگای لێیان بن}، لە چوونە جەنگ و جیھاد لە پیناوی خوادا خێرو پاداشتی زیاترە.

قسەکە یشیم زۆر پێ بەجی، بە تاییەتی بۆ کۆمەڵە خوشکیک ئەگەر تەنیا برایەکیان ھەبن، یان دوو بریایان ھەبن و، پەکیشیان لەسەر خزمەتکردن و سەرپەرشتی وان کەوتبێ، بە دنیایی خزمەتی خوشکەکانیان بکەن و ئاگایان لێیان بن و سەرپەرشتیان بکەن باشترە، چونکە ئەو ئەرکە بەوان نەبن، جێ بەجێ ناکری، بەلام ئەرکی ئەنجامدانی جەنگ و جیھاد، خەلکی دیکە ھەیە پێی ھەلسن، بەلام لە حالیکدا کہ ئەو جەنگ و جیھادە ئەرکی گشتی (فرض الکفایە) بن، بەلام ئەگەر بوو بە ئەرکی تاییەت (فرض العین) لەسەر تاک تاک، ئەو کاتە حوکمەکی دەگوێری.

برگە ی سێھەم: لە چاکە لەگەڵ کردندا، دایک مافی زیاترە لە باب:

لەو بارەو وێرایی ئاماژە ی تاییەتە موبارە کەکان، کہ لە سوورەتی: (الأحقاف) و (القمان) دا ئاماژەیان پێداوە، فەرماشتی پێغەمبەریش ﷺ زۆر جوان نوقتە ی تیدا خستۆتە سەر پیتان، بۆ ئوونە:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أَبُوكَ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۹۷۱، وَمُسْلِمٌ: ۲۵۴۸).

واتە: ئەبوو ھورەیرە (خوا لێی رازی بن) دەگێرێتەو، دەلن: پیاویک ھاتە لای پێغەمبەر ﷺ، (لێی پرسى) گوێ: ئەو پێغەمبەری خوا! چ کەسیک مافی زیاترە، باش مامەلە ی لەگەڵدا بکەم (باش ھاوەلایەتی بکەم)؟ فەرمووی: دایکت، گوێ: دوایی کێ؟

فەرمووی: دوا یی هەر دایکت، گوئی: دوا یی کی؟ فەرمووی: دوا یی هەر دایکت، (بو جاری چوارەم) گوئی دوا یی کی؟ فەرمووی: دوا یی بابت.

کەواتە: دەتوانین بڵیین: کە مافی دایک لەسەر منداڵ، لەسەر پۆلە ی خۆی، سێ ئەوەندە مافی بابیەتی، هەلبەتە ئەوە بە گشتی، ئەگەرنا هەندێ دایکیش هەن، وەک پیویست نین، بەلام بە گشتی دایکان ئەرک و زەحمەتیان زیاترە لە بە خۆکردنی منداڵدا، جگە لەوەی کە هەر دایک دەتوانی: منداڵ نو مانگ لەسکی خۆیدا هەلبگرێ، بەلام دوا ی ئەوەش زۆربە ی دایکان زیاتر ئەرکیان دەکەوێتە سەرشان و ماندووتر دەبن و، زەحمەتی زیاتر دەکێشن بە پەرورە دە کردن و بە خۆکردنی منداڵەکانیانەو، وەک (حافظ إبراهیم) لە شیعریکیدا دەلی:

وَالْأُمُّ مَدْرَسَةٌ إِنْ أَعَدَّتْهَا أَعَدَّتْ شَعْبًا طَيِّبَ الْأَعْرَاقِ

واتە: دایک قوتابخانەیە، ئەگەر ئامادە ی بکە ی^(۱) گەلێکی نەجیب زادەت ئامادە کردو

واتە: دایک دەبێتە هۆی پەرورە دە کردنی پۆلە کە ی، بە شیوە یەکی چاک و نەجیب، سەرەنجام ئەو گەلە، کە ئافرەتە کان تێیدا باش ئامادە و پەرورە دە کراون، پۆلەو وەچە یەکی نەجیب زادە و پێک و پێکمان بو بەرەم دین.

برگە ی چوارەم: مەگەر باب و دایک ستەمکار بن، ئەگەرنا پۆلە کان هەر قەرزداریان:

بەلی، منداڵ و پۆلە، هەر بە قەرزدار ی باب و دایک دادەنری، مەگەر بە دەگمەن و بەرپزێەر، جاری وایە بابێک ستەم لە منداڵە کە ی خۆی دەکات، یان دایکێک ستەم لە منداڵە کان ی خۆی دەکات، ئەوەش کەم و دەگمەنە.

قوله نه زيله کی جی عیبرت له دوو توئی فەرموودە یە ک دا:

لەو بارەو ئەو فەرموودە یە دینین، کە بە سەر هاتیکیشە و زۆر جی سەر نەجە:

إِعْن جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنْ أَبِي أَخَذَ مَالِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِلرَّجُلِ: اذْهَبْ فَأْتِنِي بِأَبْنِكَ، فَنَزَلَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ

(۱) واتە: ئەو دایک و ئافرەتە، باش ئامادە بکە ی.

يَقْرُئُكَ السَّلَامَ، وَيَقُولُ: إِذَا جَاءَكَ الشَّيْخُ، فَسَلِّ عَنْ شَيْءٍ، قَالَ فِي نَفْسِهِ مَا سَمِعْتُهُ أُذْنَاهُ، فَلَمَّا جَاءَ الشَّيْخُ، قَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ مَا بَالُ ابْنِكَ يَشْكُوكَ، أَتُرِيدُ أَنْ تَأْخُذَ مَا لَهُ؟ فَقَالَ: سَلِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ أَنْفَقْتُهُ إِلَّا عَلَى إِحْدَى عَمَاتِهِ، أَوْ خَالَاتِهِ، أَوْ عَلَى نَفْسِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِيهِ، دَعْنَا مِنْ هَذَا، أَخْبَرْنَا عَنْ شَيْءٍ قُلْتَهُ فِي نَفْسِكَ، مَا سَمِعْتُهُ أُذْنَاكَ! فَقَالَ الشَّيْخُ: وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَزَالُ اللَّهُ يَزِيدُنَا بِكَ يَقِينًا، لَقَدْ قُلْتُ فِي نَفْسِي شَيْئًا، مَا سَمِعْتُهُ أُذْنَايَ، فَقَالَ: قُلْ، وَأَنَا أَسْمَعُ، قَالَ قُلْتُ:

غَدُوتُكَ مَوْلُودًا وَمَمْنُتُكَ يَافِعًا ... تُعَلِّمُنِي مَا أُجْرِي عَلَيْكَ وَتَهْلِكُ
إِذَا لَيْلَةٌ صَافَتْكَ بِالسُّقْمِ لَمْ أَبْتَ ... لِسُقْمِكَ إِلَّا بِأَكْبَا أَهْلَمَلُ
كَأَنِّي أَنَا الْمَطْرُوفُ دُونَكَ بِالَّذِي ... طُرِفْتُ بِهِ دُونِي وَعَيْنِي تَهْمَلُ
تَخَافُ الرَّدَى نَفْسِي عَلَيْكَ وَإِنِّهَا ... لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ الْمَوْتَ وَقْتُ مُوجَلُ
فَلَمَّا بَلَغْتَ السَّنَّ وَالْعَايَةَ الَّتِي ... إِنِّهَا مَدَى مَا كُنْتُ فِيكَ أَوْمَلُ
جَعَلْتَ جَزَائِي غِلَظَةً وَقَطَاطَةً ... كَأَنَّكَ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُتَقَضِّلُ
فَلَيْتَكَ إِذْ لَمْ تَرَ عَ حَقِّ أَبَوَيْ ... فَعَلْتَ كَمَا الْجَارُ الْمَصَاقِبُ يَفْعَلُ
فَأَوْلَيْتَنِي حَقَّ الْجَوَارِ وَلَمْ تَكُنْ ... عَلَيَّ بِمَالٍ دُونَ مَالِكَ تَبْخَلُ

قَالَ فَحِينَئِذٍ أَخَذَ النَّبِيُّ ﷺ بَتَلَابِيبِ ابْنِهِ، وَقَالَ: أَنْتَ وَمَالُكَ لِابْنِكَ { أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ٢٢٩١، وَصَحَّحَهُ
الْأَلْبَانِيُّ وَأَحْمَدُ شَاكِرٌ }.

واته: جابیری کوږی عه بدولّا (خوا له خوږی و بابی پازی بڼی)، ده ګیریت هوه ده لئ: بیاوئیک هاته لای پیڅه مبهړ ﷺ، گوټی: ئه ی پیڅه مبهړی خوا! بابم مال و سامانه که ی بردووم (لئی زهوت کردووم)، پیڅه مبهړ ﷺ به پیاوه که ی گوت: بابتم بو بینه، جیبریل علیه السلام دابه زیه سر پیڅه مبهړ ﷺ و پئی فهرموو: خوا ﷺ سه لامت لیده کات و پیت ده فهرموئ: ئه ګهر ئه و پیاوه به ته مه نه هات، لئی پیرسه: شتیکی له دلّی خویدا گوتوه، بڼی ته وه ی گوئی ه کانی بیبیستن، {واته: هر له بهر خوئی هوه گوتووی ه تی، به بیژه نه ی گوتوه، له دلّی خویدا قسه کانی هیناوه و بردوه}، کاتیک پیاوه به ته مه نه که هات، پیڅه مبهړ ﷺ، پئی فهرموو: ئه وه بوچی کوږه که ت سکا لّت لیده کات؟ ئایا ده ته وئ مال و سامانه که ی لئ بستینی؟ پیاوه به ته مه نه که ش گوټی: ئه ی پیڅه مبهړی خوا! ﷺ، لئی پیرسه: ئایا ته و مال و سامانه ی ئه ووم، ته نیا خهرجی یه کیک له پووره کانی (واته: خوشکی بابی)، یان به کیک له یلکه کانی (واته: خوشکی دایکی)، یا خود ته نیا خهرجی خودی خوئی نه کردوه؟

پێغه‌مبەری خوا ﷺ فرمووی: ئێ واز لەوانە بهێنە، هەوالم پێدە، شتێکت لەدلی خۆتدا گوتو، کە گوێیە کانت نەیانییستو؟ (واتە: گۆت پێ نەکردو،) پیاو بە تەمەنە کە گۆت: بە خوا ئەی پێغه‌مبەری خوا! ﷺ بە بەردەوامی خوا یەقین و دڵنیایمان لەبارە ی توو زیاد دەکات، شتێکم لە دلی خۆمدا گوتو، کە گوێیە کانم نەیانییستو، پێغه‌مبەر ﷺ فرمووی: بێلێ، منیش گوێ دەگرم، کابرا گۆت: گوتوو مە:

عَذُّوْكَ مَوْلُودًا وَمُنْتَكَّ يَافِعًا ... تُعَلُّ بِمَا أُجْرِي عَلَيْكَ وَتَنْهَلُ

واتە: کە تازە لە دایک بوو بووی خۆراکم پێدای، کە پێشراگە یشتی مەسره‌فم کێشای، ئەوێ کە من بوو تووم بە دەست دەهێنا، توو جار لەدوای جار لێت دەخوارد و لێت هەلدهێنجا، (واتە: لە نازو نێعمەتێک دا کە من بووم فەراھەم هێنا بووی، تێتدا دەگوزەراند).

إِذَا لَيْلَةٌ صَافَتْكَ بِالسُّقْمِ لَمْ آيْتْ ... لِسُقْمِكَ إِلَّا بِأَكْيَا أَهْمَلُ

واتە: ئەگەر شەوێک دەردێک میوانت بوو بووایە، من شەوێکە ی هەمووی شەو نخوونیم دەکێشاو، خۆم پادەژاند، (لە تاوی توو).

كَأَنِّي أَنَا الْمَطْرُوقُ دُونَكَ بِالَّذِي ... طُرِقْتُ بِهِ دُونِي وَعَيْنِي تَهَلُّ

وەک ئەوێ کە ئەوێ ئازارە کە ی هەیه، من بم، نەک توو، چاویشم فرمییسی دەرشت لە تاوی توو.

تَخَافُ الرَّدَى نَفْسِي عَلَيْكَ وَإِنِّهَا ... لَتَعْلَمَ أَنَّ الْمَوْتَ وَقْتُ مُؤَجَّلْ

نەفسم لەوێ دەترسا، کە توو بمی، هەرچەندە دڵنیاش بووم کە مردن کاتیکی دیاریی کراوی هەیه، {بە ساغیی و نەخۆشیی نیه}.

فَلَمَّا بَلَغْتَ السَّنَّ وَالْغَايَةَ الَّتِي ... إِلَيْهَا مَدَى مَا كُنْتُ فِيكَ أَوْمَلُ

کاتیکی گەیشتی بەو تەمەنەو، بەو ئامانجە ی کە من هەر چاوەڕێ بووم و، هیوادار بووم پێی بگە ی، واتە: ببی بە گەنج و، خاوەن مال و حال و تین و تاقەت.

جَعَلْتُ جَزَائِي غُلْظَةً وَقَفَاطَةً ... كَأَنَّكَ أَنْتَ الْمُنْعَمُ الْمُتَقَفِّلُ

پاداشتی منت کردە قسە ره‌قیی و دل ره‌قیی، وەک ئەوێ کە توو چاکەت بەسەر منهو هەبێ و، توو منت بەخێو کردبێ!

فَلْيَتَنَكَّ إِذْ لَمْ تَزَعْ حَقَّ أَبَوَيْ ... فَعَلْتَ كَمَا الْجَارُ الْمُصَاقِبُ يَفْعَلُ

خۆزگه ئەگەر مافی بابایەتی منیشت بۆخۆت، پەچاو نەدەکرد، هەروەك دروسییهك كه مأل به مألئ وهیه، ئاوا پەفتارت كردبایه.

فَأُولَئِینِی حَقَّ الْجَوَارِ وَلَمْ تَكُنْ ... عَلَیْ هَآلٍ دُونَ مَا لَكَ تَبَخُلُ

هەر مافی دروسییهتییت له گەڵ جئ به جئ کردبام، واته: چۆن دروسی خواردن دەدات به دروسی و، به تهنگیه وه دئ و، هاوکاری دهکات، هەر وهك دروسییهکی باش مامه لهت له گه لدا کردبام و مأل و سامانه که ی خۆت له من نه گرتبایه وهو چرووکی و رژدییت نه نواندبایه.

ئنجا له وکاته دا پیغه مبه ر ﷺ یه خه ی کوره که ی گرت و فهرمووی: (أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ)، واته: تۆ خۆت و سامانه که ی هی بابتن.

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستایان عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for app download

له تۆره كۆمهڵایهتییهكان لهگهڵتان

Stay in touch on social media

بەن مەكەم عێر مۆاڵەك التواصل الیجتماعی

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

AliBapir

کەتای

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستایان عەلی بابیر

QR codes for social media

مەسەلەى چوارەم:

پەروەردگارتان لە خۆتان بەوہى لە دەروونتاندایە، زاناترە، ئەگەر ئێوە چاک بن،
بیگومان خوا، بەرانبەر بە زۆر گەپاوان بۆ لای لێبوردەییە:

خوا دەفەر مۆی: ﴿رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نَفْسِكُمْ إِنَّ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ
عَفْوَراً﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(۱)- ﴿رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نَفْسِكُمْ﴾، پەروەردگارتان زاناترە بەوہى لە دەروونتاندا ھەییە، واتە:
پەروەردگارتان لە خۆتان زاناترە، بەوہى کە لە دەروونتاندا ھەییە، یاخود: پەروەردگارتان زاناترە بە
پەھایی، ئەک لە خۆتان، یان لە خەڵکی دیکە، ھەر بە پەھایی پەروەردگارتان زاناترە بەوہى کە
لە دەروونتاندا ھەییە.

(نفس)یش کۆى (نفس)ە، (نفس) بە کوردیی بە دەروون مانا کراوە، ئەفس ھەر
پرووحە، بەلام دەچیتە ئێوە جەستەو، پێى دەگوترێ: (نفس) و لە دەرەوہى جەستە، پێى
دەگوترێ: پرووح، ھەر بۆیەش پرووح لە قورئاندا، زەم و مەدح نەکراوە، چونکە پرووح پێش
ئەوہى بچیتە ئێوە جەستە، نە خێرى لە دەست دێ، نە شەر، بەلام ئەفس لە قورئاندا،
ھەم ستایشکراوە، لە کاتیکدا کە چاکە کار دەبێ، ھەم سەرکۆنەو زەم کراوە، لە کاتیکدا
کە خراپە کار دەبێ، چونکە پرووح دواى ئەوہى کە دەچیتە ئێوە جەستەو، بە ھۆى
جەستەو: چاکەو خراپەى لە دەست دێ.

کەواتە: ﴿بِمَا فِي نَفْسِكُمْ﴾، واتە: لە چاکەو لە خراپە، ھەلبەتە ئەوہش کە لە
دەرووندا ھەییە، ھەر ئەو نیازو مەبەست و خولیاو، ئەو پریارو ویستانەن، کە دواى لە
پێى زمانەوہ دەردەبەردرێن و پاشان لە پێى ئەندامەکانەوہ، جێ بەجێ دەکرین.

(۲)- ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾: ئەگەر ئێوە چاک بن.

وشەى (صالح) یانی: چاک و پێچەوانەى (صالح) (فاسد)ە، واتە: خراپ، ھەروەک
(مُصْلِح) واتە: چاکەکار، واتە: کە شتێک تێکچووێ چاک بکاتەوہ، واتە: چاکسازیکارو،

(مُفْسِد) واتہ: ٲٲکدهرو خراپہ کار، ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾، واتہ: ٲہ گہر ٲیوہ ٲاست بن، لہ ہہ بوونی نیازی چاکہ کاری لہ گہل باب و دایکدا.

(۳) - ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ غَفُورًا﴾، بہ دنیایی ٲہو (خوای) بوزور گہراوان لیبوردهیہ، واتہ: ٲہ گہر ٲیوہ لہ ٲہ سلی نیازو مہ بہ سته کافی خوٲاندا، بہ رانہر بہ دایک و بابتان، چاکہ کاربن و، بہ ٲیز بن و، بہ خزمہت بن، مہ بہ ستان بن چاکہ یان لہ گہلدا بکن، ہہر چہ ندہ جار جارہ وشہیہ کتان لہ دہم دہرچی، یان ہہ لویستیک بنوین و، ٲہفتاریکتان لی بپشکوٲتہوہ، کہ ٲیچہوانہی ٲیزگرتن و چاکہ کردن لہ گہل باب و دایک بن، ٲہروہردگارتان، لہ گہلٲان لیبوردهیہ، چونکہ ٲہ گہر ٲہ سل ٲہوہ بن لہ گہلٲاندا چاکہ کاری، ٲہ گہر شٲیکیشٲ لہ ٲیتہ دہرچی، کہم و کوٲریہک بی، ٲہوہ ٲہروہردگارتان لیٲان ناگری، بیگومان ہہرکہ سیٲکیش، لہ ٲہ سلدا چاکہ کاری، ہہرکاتیک ہہلہو کہم و کوٲریہکی بوو، دہ گہرٲتہوہ بولای خوا، بویہ دہفرموٲی: ﴿لِلْأَوَّابِ﴾.

ٲیشٲریش لہ شیکردنہوہی وشہکاندا، باسماں کرد کہ (آب یتوب اوبآ، یعنی رجع یرجع رجوعاً)، (آیب) واتہ: (راجع)، ہہروہا (اواب) یانی: (رجاع) کہ سیٲ کہ زور دہ گہرٲتہوہ بولای خوا.

(الْأَوَّابُ: الْحَفِیْظُ الَّذِي إِذَا ذَكَرَ خَطَاةً، اسْتَغْفَرَ مِنْهُ) واتہ: (اواب) ٲہو ٲاریزہرہیہ کہ ہہر کاتیک ہہلہی خوٲی وہبیر ہاتہوہ، داوا لیبوردنی بو دہکات.

ٲیغہمبہر ﷺ دہربارہی (اوابین) فہرموویہتی: {صَلَاةُ الْاَوَّابِينَ حِينَ تَرْمِضُ الْفِصَالُ} (اخرجہ مسلم: ۱۷۸۰، عَن زَيْدِ بْنِ اَرْقَمٍ).

واتہ: نویژی (اوابین) ٲہو کاتہیہ کہ بہچکہ حوشتہر گہرم دہبی و، ناتوانی لہسہر زہوی بی، (آی: إِذَا وَجَدَ الْفَصِيلُ حَرَّ الشَّمْسِ، الرَّمْضُ: شِدَّةُ وَقَعِ الشَّمْسِ عَلَى الرَّمْلِ وَغَيْرِهِ).

ٲہوکاتہی بہچکہ حوشتہر ہہست بہٲینی گہرما دہکات لہسہر زہوی، ٲہو کاتہش مہ بہست کاتی چیشٲہنگاوہ، ہہلہتہ یہکیک لہ سیفہتہکانی (اوابین) ٲہوہیہ نویژی چیشٲہنگاو دہکن، بہلام ٲہ سلی مانای (اوابین) ٲہوہیہ: ٲہوانہی زور بولای خوا دہ گہرٲتہوہ.

مەسەلە ی پێنجەم:

مافی خزم و نەدار و پێوارانیش بەدە، بەلام دەستبلاوی و هەلە خەرجیی و سامان بەفەرۆدان مەکە، چونکە سامان بەفەرۆدەران برای شەیتانان، شەیتانیش بەرانبەر بە پەرۆدەگاری ناسویاس بوو:

وەک ریزبەندیی سیفەت و ئاکارە پەسندو ناپەسندەکان، ئەم مەسەلە یە سیفەتەکانی: نۆیەم و دەیەم و یازدەیەم و دوازدەیەم، دەگرە خۆیان:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَتِذَا الْقُرْآنِ حَقَّهُ وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا بُدْرَ بَذِيرًا﴾ (١٦)
 إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە شەش برگەدا:

(١)- ﴿وَأَتِذَا الْقُرْآنِ حَقَّهُ﴾ دوا ی ئەوەی خوا ﷻ باسی ماف پێدانی باب و دایکانی کرد، ئنجا دەفەرموێ: هەرۆهە مافی خزمانیش بەدە، (الإيتاء: الإِعْطَاءُ، وَهُوَ حَقِيقَةٌ فِي إِعْطَاءِ الْأَشْيَاءِ وَمَجَازٌ شَائِعٌ فِي التَّمَكِينِ مِنَ الْأُمُورِ الْمُعْتَوِيَةِ، كَحُسْنِ الْمُعَامَلَةِ وَالنُّصْرَةِ).

کە دەفەرموێ: (وَأَتِذَا) ئەو کرداری فەرمان (فَعْلُ الْأَمْرِ) ه، واتە: بەدە، ئنجا وشە ی (إِيتَاء) بریتیه لە بەخشین کە حەقیقەتە لە بەخشینی شتاندا و مانای مەجازییی هەیه، لە ڕووی مەعنەوییه، کە بریتیه لەوەی تۆ کەسێک وایبکە، بەهەرەمەند بێ لە شتێک.

﴿وَأَتِذَا الْقُرْآنِ﴾ (دَا) واتە: خاوەن (صاحب)، (الْقُرْآنِ) واتە: نیزیکی، (صَاحِبُ الْقَرَابَةِ)، واتە: ئەوەی خاوەن نیزیکییه لە تۆ، مافی خۆی پێ بەدە، کە بریتیه لە خزمان.

لێردە بە گشتی خوا ﷻ دەفەرموێ مافی خزمان بەدە، بەلام لە ئایەتەکانی دیکەدا، لە کۆی قورئاندا، لە فەرمودەکانی پێغەمبەر ﷺ، پاشان زانیان بە هەڵبێنجان لە قورئان و سوننەت دا، ریزبەندییان کردووە بۆ خزمانیش کە کۆی لە پێش کییه؟! هەرۆهە ئەو خزمانە ی کە میرات دەگرن، ئەوانیان پلە بەندی کردووە، بەلام لێردە بە گشتی دەفەرموێ: مافی خۆیان بەدە بە خزمان.

(٢) - ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾، هەروەها نەداریش مافی خۆی پێبە.

کاتی خۆی لە تهفسیری سوورەتی (التوبة) (٦٠)دا، باسمان کردووە، لە تهفسیری ئەو ئایەتەدا کە باسی (الصَّدَقَاتِ) دەکات، کە (فقیر) کەسێکە هیچی نەبێ پێی بژی و، (مسکین) کەسێکە شتێکی هەیە، بەلام بەشی بەرپۆوەچوونی ناکات، بەشی ژیان و گوزەرانی ناکات، بۆیە من وشەی (فقیر)م بە (هەژار) لێکداوەتەو و، وشەی (مسکین)یشم بە (نەدار) لێک داوەتەو، دەشگونجێ پێچەوانەکەی تەواو بێ، وەک هەندێک لە زانایان دەڵێن: بە پێچەوانەو: (مسکین) ئەوێ کە هیچی نەبێ و (فقیر) ئەوێ کە شتێکی هەبێ، لە پرووی زمانی کوردییەو: دەگونجێ بۆی: نەدار ئەو کەسێکە کە هیچی نیە و، هەژار بە مانای (مسکین)ە، بەلام بە هەر حال، من وام داناو: فقیر: هەژار مسکین: نەدار.

(٣) - ﴿وَأَبْنِ السَّيْلِ﴾، هەروەها هاوکاری کۆری پێگا بکە، واتە: پێبوار، ئەو پێبوارە پێ کێ کەوتووە و لەرێهەداوە، لە مال و خزم و کەس و کار و نیشتمانی خۆیشی دوور و پێویستی بە هاوکارییە، کە کاتی خۆی، ئەو زەقتر بوو، سەفەر و هاتوچۆ هەروا ئاسان نەبوو و، کەسانێک هەبوون، کە چوونە سەفەری دوور، ئەو سەرودت و سامانە کە پێیان بوو، یان نەیانماوە و خەرجیان کردووە، یان لێیان ستاندوون، پێگر لێیان ستاندوون و پروتیا کردوونەو، یاخود لێیان بزر بوو، یاخود وڵاخە کەیان کە هۆی هاتوچۆیان بوو، مردووە، یان بە هەرحال بە شێوەیەک لە شێوەکان بە دەستیانەو نەماوە، پێویستیان بە هاوکاری بوو، کە ئێستاش ئەو حالەتە هەر هەیە، بۆیە خوا ﷻ پێبواریشی خستۆتە پێزی نەدار و خزانەو، کە دەبێ هاوکاری بکری.

(٤) - ﴿وَلَا تُبْذِرْ بَذِيرًا﴾، واتە: هەروەها بە دەستبلاوی، دەستبلاوی مەکە، (التَّبْذِيرُ: التَّفْرِيقُ وَاسْتَعْيَر لِكُلِّ مُضَيِّعٍ مَالَهُ)، وەک پێشتریش گوتمان (تَبْذِيرٌ)، واتە: بلاکردنەو و پەرش و بلاکردن، کە لێرەدا خوازاوێتەو بۆ بەزایەدانی مال و سامان.

کەواتە: (مُبْذَرٌ)، هەركەسێکە مالى خۆی زایە دەکات، یانی: کەلێنی پێناگری، کاتی خەرجی دەکات و، هەلە خەرجی دەکات.

(٥) - ﴿إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾، بە دنیایی مالى خۆ بلاوکەرەوان، هەلە خەرجان، مالى خۆ بە فێر دەدران، بۆی شەیتانان.

(٦) - ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾، شەیتانیش هەر لە دێر زەمانەو، بەرانبەر بە پەرورەدگاری ناسوپاس بوو.

کورتە باسیک دەربارەی (تبذیر) و (اسراف)

أ- (تبذیر) یانی: مَال و سامانی خۆ دەستبەلوانە خەرجکردن و، مَالی خۆ بەفەرپۆدان، (مُبذِرین) کەسانیک بەشیوەیەك مَالی خۆیان خەرج دەکەن، هیچ سوودیکیان پێ ناگەیەنێ.

ب- (اسراف) بە مانای زیڤه‌پۆیی کردنه له مَال خەرج کردن دا، له شتیکدا که سوودی هه‌یه، بۆ وێنه: شته‌که پێویستی به هه‌زار (۱۰۰۰) دیناره، ئه‌و ده‌چێ چل هه‌زار (۴۰۰۰) دینار خه‌رج ده‌کات، مانای وایه سی و نۆیه‌که‌ی زیڤه‌پۆیی، به‌لام هه‌زاره‌که‌ی جیی خۆی گرتوه.

به‌لام (تبذیر)، ئه‌وه‌یه که هه‌ر له ته‌سلدا ئه‌و مَال خه‌رجکردنه سوودی نه‌بێ و، که‌لێنیک نه‌گرێ، مرو‌وف بێ هووده ماله‌که‌ی خه‌رج بکات.

ئنجای ده‌توانین بڵێین:

په‌فتاریکی وه‌ك: جگه‌ره کیشان، قوما‌ر کردن - که ئه‌وه هه‌ر زۆر له پێشتره - هه‌روه‌ها مه‌ی خۆری و به‌کارهێنانی مادده سڤکه‌رو سه‌رخۆشکه‌ره‌کان، ئه‌وه هه‌ر هه‌یج، که وێپرای قه‌ده‌غه بوونیان، ماله‌که‌ش که تێیاندا خه‌رج ده‌کری، مَال به‌فەرپۆدان و پڕژ و بڵاوکردنه‌وه‌و هه‌له‌ خه‌رجییه، هه‌روه‌ها هه‌رجۆره مَال خه‌رج کردنیکی دیکه، که هه‌یج که‌لێنیک نه‌گرێ و سوودی نه‌بێ، چ جای زیانی‌شی هه‌بێ، ئه‌وه هه‌ر هه‌یج! به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر زیانی‌شی نه‌بێ، مادام سوودی نه‌بێ و که‌لێن نه‌گرێ، ئه‌وه به: (تبذیر) له قه‌له‌م ده‌دری.

ئنجای ده‌پرسین: بۆچی خوا ﷻ لێره‌دا که‌سانیک که ده‌ست ب‌لاوی ده‌کەن، که‌سانیک که مَالی خۆیان به‌فەرپۆ ده‌دن و به‌شیوەیەك خه‌رجی ده‌کەن، که هه‌یج سوودیکیان پێ ناگه‌یه‌نێ، به‌ ب‌رای شه‌یتانی داناون؟ ده‌لێین: چونکه شه‌یتانی‌ش به‌رانبه‌ر به‌ خواو به‌چاکه‌کانی خوا، ناسو‌پاسه، که‌سیکی‌ش مَالی خۆی به‌شیوەیەك خه‌رج ده‌کات، که به‌ هه‌ده‌ری ده‌دات، له‌و په‌فتاره‌یدا، وه‌ك شه‌یتانی کردوه، ئه‌ویش ته‌و نيعمه‌ته‌ی که مَال و سامانه، مادام که‌لێنی پێنه‌گرت و به‌فەرپۆی دا، مانای وایه وه‌ك چۆن شه‌یتان به‌رانبه‌ر به‌ چاکه‌کانی خوا ناسو‌پاس بوو، ئه‌ویش له نيعمه‌ت و چاکه‌ی مَال و سامان دا، ناسو‌پاسه به‌رانبه‌ر به‌ خوا، چونکه نيعمه‌ته‌که‌ی خوا، نادیده ده‌گرێ و به‌شیوەیەك مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کات که پێچه‌وانه‌ی په‌زنامه‌ندی خواو شه‌ریعه‌تی خواو، به‌رژوه‌ندیی خۆی و کۆمه‌لگاشه.

له و باره وه چه ند فه رمووده يه ك دینینه وه:

يه كه م: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ، تَرُدُّهُ
اللَّقْمَةُ وَاللُّقْمَتَانِ، وَالتَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ، وَلَكِنَّ الْمِسْكِينُ الَّذِي لَا يَجِدُ غَنًى يُغْنِيهِ، وَلَا يُفْطِنُ بِهِ، فَيَتَصَدَّقُ عَلَيْهِ،
وَلَا يَقُومُ، فَيَسْأَلُ النَّاسَ} (أَخْرَجَهُ مَالِكٌ: ١٦٤٥، وَأَحْمَدُ: ٩١٢٩، وَالبخاري: ١٤٠٩، ومسلم: ١٠٣٩، وأبو داود:
١٦٣١، والنسائي: ٢٥٧٢، وابن حبان: ٣٣٥٢).

ٺهڻو هوڀر ڀرہ ﷺ، دهلي، پيغهمبر ﷺ فرمويو هتي: نه دار ٿو ڪه سه نيه ڪه به سهر خه لڪه وه ده گهڙي، پاروويه ڪ و دوو پارو، يان خورمايه ڪ و دوو خورما، قه ناعه تي پئي دين و ده يگيڙنه وه، به لڪو نه دار {يڪ باشه چاڪه ي له گهڙ بڪري و هاوڪاري ي بڪري}، ڪه سيڪه سامانيڪي نيه بينياري بڪات له خه لڪي، {واته: ده و له مه ندييه ڪي نيه، بي نيازي بڪات له خه لڪ، ڪه چاوي له خه لڪ نه بي}، و هه ستيشي پئي ناڪري، چاڪه ي له گهڙ بڪري و هاوڪاري ي بڪري و ناشچي: داوا له خه لڪ بڪات.

کهواته: که دهفه رموی: (المِسْكِينُ الَّذِي لَا يَجِدُ غَنًى يُغْنِيهِ)، (مسکین) هینده دهوله مه ند
 نیه که سامانه که ی نیازی بکات، ئه مه پشتگیری ئه و رایه دهکات که ده لی: (مسکین)
 ئه و که سه یه که شتیکی هه یه، به لام پیی به پروه ناچی، به لام (فقیر) ئه و که سه یه: هه یه
 شتیکی نیه.

دووهم: {مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ} (أخرجه البخاري: ١٩٦١، ومسلم: ٢٥٥٧، وأبو داود: ١٦٩٣).

واته: هەر که سیك هه زده كات كه بژێوی بۆ فراوان بكری و شوێنه واری بۆ دوا بخری، (واته: تهمهنی درێژ بێ و، تهمهنی پر بهر كهت بێ) با په یوه نیدی خزمایه تی بگهیه نی.

سَبِيْهَم: اَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفُهُ جَائِزَتُهُ، قَالَ: وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ؟ قَالَ: يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَالضَّيَافَةُ ثَلَاثَةُ اَيَّامٍ، فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ، فَهُوَ صَدَقَةٌ عَلَيْهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيَقُلْ خَيْرًا اَوْ لِيَصْمُمْ { (أخرجه مالك: ١٦٦٠، وأحمد: ٢٧٢٠٥، والبخاري: ٥٧٨٤، ومسلم: ٤٨، وأبو داود: ٣٧٤٨، والترمذي: ١٩٦٧).

واته: هەر کهسیك برۆای به خواو به پوژی دۆای ههیه، با ریز له میوانی خوئی بگری: خه لات و دیارییه کهی، (واته: با به ییدانی خه لات و دیارییه کهی، ریزی لی بگری)،

گوتیان: ئەه ییڭەمبەری خوا! ﷺ خەلات و دیارییه که که پێشکەشی میوان دەکری، چییه؟ فەرمووی: شەو و پوژیکە، {واتە: شەو و پوژیک خزمەتی بکری و، بابای خانەخوێ گرنگی زیاتری پێیدا، بەو واتایە که: خزمەتی تاییهتی بکات}، ئنجا میوانداریهتی، سێ پوژە، لە دواي ئەو بە صەدەقەو خێر پیکردن لە قەلەم دەدری، هەرکە سێکیش بپروای بە خواو بە پوژی دوايی هەیه، با چاکە بلی، یان بێدەنگ بی.

پیڭەمبەری خوا ﷺ بە گشتی ئەوێ فەرموو، ئەگەرنا، جاری وایە خزم و کەس و برادەریک مانگیکت لە لادەبی، یان زیاتریشت لە لادەبی، تۆش وای نیشان نادە: که چاکە لە گەڵ دەکە و خێری پێدەکە، بەلکو هەر وەک میوان، لەو ماوه درێژەدا مامەلە لە گەڵا دەکە، بەلکو لە میوانیش زیاتر و، هەر وەک کە سێک لە ماله کە دایە، بەلام پیڭەمبەر ﷺ بە گشتی و بۆ هەموو حالەتەکان فەرماشت دەفەرموی، ئەمەش بۆ ئەوێ که وەک کلتووری دەبی بزانری: میوان دەبی شەو و پوژیک خزمەتی تاییهتی بکری و سێ پوژان بە میوان لە قەلەم دەدری، دواي بابای خانەخوێ، ناچار نیە که وەک میوان مامەلە لە گەڵ بکات، بەلکو وەک کە سێک لە چاکە لە گەڵ دەکات و خێری پێدەکات.

لە کۆتایی ئەم مەسەلەیدا قسەیهکی (القرطبي) دینین: (من أنفق ماله في الشهوات زائداً على قدر الحاجات، وعرضه بذلك للنفاق، فهو مُبَذَّرٌ، ومن أنفق ربحاً ماله في شهواته، وحفظ الأصل أو الرقبة، فليس مُبَذَّرٌ، ومن أنفق دُرهماً في حرام، فهو مُبَذَّرٌ ويَحْجَرُ عليه في نفقته الدُّرهم في الحرام، ولايَحْجَرُ عليه إن بذله في الشهوات، إلا إذا خيف عليه النفاق)^(۱).

(قرطبي) وەک عادهتی خوێ لە زۆر له ئایهتەکاندا، حوکمه شەریعیەکان هەڵدەهێنجی، لێرەش دەلی:

هەر کە سێک سامان و مالی خوێ لە ئارەزووهکان دا، خەرج بکات، زیاد لە پێویستی خوێ و بەهوێ ئەو خەرج کردنە مالی و سامانی خوێهوه، لە ئارەزووهکانیدا، سامانەکە بە فیرو بدات، ئەو بە (مبذّر) لە قەلەم دەدری، {واتە: بەدەستبلا و مال بە فیرو دەر}، بەلام هەر کە سێک قازانجی مال و سامانەکە لە تێر کردنی ئارەزووهکانیدا {مەبەست پێی ئارەزووی شەریعیە} خەرج بکات، بەلام ئەسلی مال و سامانەکە بەیلتیهوه و بپاریزی، ئەو بە مال بە فیرو دەر (مبذّر) لە قەلەم نادری، بەلام هەرکە سێک یەک درەم

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۰، ص ۲۴۸.

له هه پامدا خه رج بکات، ئه وه به مال به فیرۆده ر له قه له م ده درێ و، له وه دره مه دا که له هه پامدا خه رجی ده کات، هه جری ده خرێته سه ر، {حَجْر: زاراوه یه کی فیه یه، ئایا کێ (حَجْر)ی ده خرێته سه ر؟ خوای پهروه ردگار ده فه رموێ: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾، واته: نه فامه کانتان ئه وه مال و سامانه یان ته سلیم مه که ن، که خوا به هوێ ئه وه وه راتان ده گرێ، واته: ده بی هه جریان به خرێته سه ر و پێیان لێ بگیری له ته سه پرپوف و ده ست وه ردانه مال و سامانی خو یان، که سی ک که نه زانی مال و سامانه که ی به کار به یێ، له به رژه وه ندیی خویدا، ده بی ده ستی بگیری، به لام مرو ف مه نع نا کرێ و هه جری نا خرێته سه ر، ئه گه ر مال و سامانه که ی له تیر کردنی ئاره زوو هه کانی دا به کار به یێ، مه گه ر مه ترسیی ئه وه ی لێ بکرێ، مال و سامانه که ی هه مووی خه رج بکات و هیچی بو نه مینێته وه.

یانی: ده سه ته و ئه ژنو و ده ست به تال دا بنیشی، له و کاته دا له به ر به رژه وه ندیی خوی، کو مه لگای مسو لمان و قه واره ی ئیسلامی، ده ستی ده گرێ، چونکه ئه وه که سه بو ی نه مال و سامانه که ی خوی، به وه شیوه یه خه رج بکات و به فیرۆی بدات، دوایش ده سه ته و ئه ژنو دا بنیشی و ده ست له به ر خه لکی پان بکاته وه.

پاڤه پاندنی مه که به یی مامو سکا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes

له توره ژومه (ایرانیه یه کتان نه که تانین

Stay on touch on social media

نهن مه که عیر عو افع انوالمل الچنه مکی

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

که تالی

پاڤه پاندنی مه که به یی مامو سکا عه لی بابیر

QR codes

مەسەلەى شەشەم:

هەركاتىكىش لەبەر تەنگ دەستى، نەتوانى ھاوكارىي ئەو كەسانە بكەى و، بە
هيوای بەزەيى و بەخشى خوا بووى، كە لە داھاتوودا شتەكت بۆ پرەخسەيى،
قەسەيەكى خۆش و ئاسانيان لەگەڵدا بكە:

ئەم ئايەتەش پەشت و پەفتارىي سەزدەيەم دەگرێتە خۆى:

خوا دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا نَعُزِّنَهُمْ أُنْبَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱)- ﴿وَأَمَّا نَعُزِّنَهُمْ﴾، هەركاتىك پروت لىيان وەگىراو پشت تىيانكرد، يانى: لە خزمان، لە
نەدار، لە رىبوار، چونكە: ئەو سەيە، باسكراون، بەلام بە (قياس) بۆ سەر ئەوانەش، هەموو ئەوانەى
كە لە كۆمەلگادا پىويستىيان بە ھاوكارىي هەيە، وەك لە شوپنەكانى دىكەى قورئاندا، خوا ﷻ
باسيان دەكات، باسى قەرزدار دەكات، باسى هەتيوان دەكات، باسى جەنگاوەران و باسى سەرجهم
ئەو پىكەتانهى كۆمەلگا دەكات، كە پىويستىيان بە دەستگروۆي و ھاوكارىي هەيە، وشەى: (إِذَا) لە
(إِنْ، مَا) پىكەتاتو، (إِعْرَاض) يش پىچەوانەى (إِقْبَالَ، ه)، (إِقْبَالَ) پرووتىكردن و (إِعْرَاض) پشت تىكردن و پروو
لئ وەرگىرانه، چونكە (إِعْرَاض) لە (عُرْض) هەواتو، (عُرْض) واتە: (جَانِب) يانى: لا مل تىكردن و پروولئ
وەرگىران، چونكە كەسێك كە بەرەو پرووى دەچى، بىگومان تۆ پرووى تىدەكەى، كە لىرەدا ئەسلەن
پروو تىكردنەكەش تەعبىرىكى مەجازيە، واتە: ھاوكارىي كردن و داواكرتنەو.

لا مل تىكردن، يان پروو لىوەرگىرانيش، يانى: پىنەدان، هەركاتىك ئەوانە وابوون و، تۆش
حالت وابوو: پشتيان تىبەكەى و، پروويان تى نەكەى و، ھاوكارىيان نەكەى:

(۲)- ﴿أُنْبَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا﴾، لە حالىكدا تۆ پروويان تىناكەى، تۆ خوازيار و ئومىدەوارى
بەزەيەكى لە پەروەردگار تەو، يانى: كە پشتيان تىبەكەى، لەبەر ئەوەى نىتە و لەو كاتەدا بە
دەستتەو نى و ناتوانى ھاوكارىيان بكەى، بەلام مادام هيوات بە بەزەيى و بەخشى خوا هەيە
شتىكست بىتە دەست لە داھاتوودا، لەو حالەدا:

(۳) - ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّسُورًا﴾، {لهو حاله ته دا} قسه يه كي ئاسانيان له گه لدا بکه.

(المیسور: مفعول من یسر، وهو السهولة، وفعله مبنی للمجهول، یقال: یسر الأمر، كما یقال: سجد الرجل ونحوه، والمعنى: جعل يسيراً غير عسير، والقول الميسور: اللين الحسن المقبول عندهم)، وشه ی (میسور) (مفعول) ه له (یسر) هوه هاتوه، واته: ئاسانی و، کرداری (میسور) به حاله تی: (مبنی للمجهول) دی، واته: بکه ر نادیار، ده گوتری: (یسر الأمر)، واته: کاره که ئاسان بوو، ههروه که ده گوتری: (سجد الرجل) پیاوه که به خته وهر بوو، دیسان ده گوتری: (نحوه الرجل) پیاوه که نه گبه ت بوو.

(القول المیسور) یش قسه يه كي نه رمی چاکه، که په سند بی له لای وان، یانی: به قسه يه كي خوش و، به پروویکی خوش بیان دویته و به پریان بکه و، بویان پروو بکه وه که جاری به ده ستته وه نیه.

که واته: مهرجی پشتتیکردن و، پروولی وه رگیران و، هاوکاری نه کردنی خزم و، نه دارو، ریوار و پیکهاته کانی دیکه ی کومه لگا، دوو شته:

یه کهم: ده بی نه تبی، چونکه خوا ده فهرمو: ﴿ابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ رَجُوهَا﴾، واته: خوازیاری به زه ییه کی له پهروه دگارتته وه، که تو ئومیده واری، واته: هیوات وایه: به هو ی به زه یی پهروه دگارتته وه، شتیکت بیته ده ست له ئاینده دا.

دووهم: ته وه یه که تو قسه يه كي نه رم و باشیان له گه لدا بکه ی، یانی: که تو ناتوانی به کرداریش هاوکاریان بکه ی، لانی کهم به گوتار، دلیان خوش بکه و پرووت له گه لیان خوش بی و، قسه ت له گه لیان نه رم بی، وه که (مُتَنَبِّي) شاعیر ده لی:

لَا خَيْلَ عِنْدِي أَهْدِيهَا وَلَا مَالَ ... فَلْيُسْعِدِ النَّطْقُ إِذَا لَمْ يُسْعِدِ الْحَالُ

واته: نه ته سپم هه یه بیکه مه دیاری، نه مال و سامان، ته گهر به حالیش نه توانم بابای داواکار دلخوش بکه م، با به قسه ی خوش دلخوشی بکه م.

لیره دا که خوا ده فهرمو: ﴿ابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ رَجُوهَا﴾، مه به ست له به زه یی و په حمه ت، بریتیه له رزق، بوچی خوا ﷺ رزقی به به زه یی ناوه یناوه؟ (سُمِّيَ الرِّزْقُ رَحْمَةً، لَأَنَّهُ سَبَبُ رَحْمَةِ اللَّهِ لِلْمُتَّقِ)، واته: بویه وشه ی بژیو به په حمه ت دانراوه و ناوئراوه، چونکه که سی که یارمه تی که سیکی دیکه بدات، ته وه مایه ی دابه زینی به زه یی خوایه بو بابای به خشه ر، ده شگونجی بلیین: تو چاوه ری و خوازیاری به زه یی خوا بکه، به هو ی

بەزەيىيەو، خوا ﷺ بڑيوئكت بېئىتە دەست و، توانايەكى ماددييت بوۋ پرەخسىئى، كە
بتوانى ھاوکاری و دەستگروۋى ئاتاجان بکەى.

هەروەھا ئەم ئايەتە راستىيەكى دىكەش دەگەيەنى، وەك زانايان گوتوويانە: (وَفِيهِ
تَأْدِيبٌ لِّلْمُؤْمِنِ أَنَّهُ إِذَا كَانَ قَاقِدًا لِّمَا يَبْلُغُ بِهِ فَعَلِ الْخَيْرِ، وَجَبَ عَلَيْهِ السَّعْيُ لِتَيْسِيرِ أَسْبَابِهِ
وَرَجَاءِ ذَلِكَ مِنَ اللَّهِ)، ئەمە جوړىك لە فيركردنى پرواداريشە، كە ئەگەر نەيتوانى و تواناي
نەبوو چاكە و ھاوکاری پى بکات، لەسەرى پىويستە ھۆكارەكانى بە دەستھيئانى مالى و
سامان بگريئەبەر، لە خواش بخوازي و داوا بکات.

ياني: ئەگەر ئىستاش ناتوانى بىەخشى، دەبى كارىك بکات كە لە داھاتوودا، تواناي
ھەبى بىەخشى و ھاوکاری ئاتاجان بکات.

لە تۆرە كۆمەلەبەتەكان لەكەلەتايى
Stay in touch on social media
لەن مەكەم عىز مەزەلەك الودامەن

www.alibapir.net
English - عربي - گوردى

پاڭەياندى مەكەتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەلەتايى

پاڭەياندى مەكەتەبى مامۇستا عەلى بابىر

WhatsApp Telegram

پاڭەياندى مەكەتەبى مامۇستا عەلى بابىر

مەسەلەى حەوتەم:

دەست بە قووچاویى بە ملتەووە مەنووسینە و بە تەواویش بەلاوى مەكە، ئەگەرنا
بە عەبیداریى و پەككەوتوووی دادەنیشی:

ئەم ئایەتە موبارەكەش ھەركام لە پەوشت و ئاكارى چوارە و پازدە دەگریتە خۆی:

خو! دەفەرەمۆی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ
مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ (۲۱)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾، دەستت وەك كۆت كرابێ بە ملتیهووە مەنووسینە،
بۆچی خو! وا دەفەرەمۆی؟ (اليد: آله العطاء ورمزه، والغُل: كناية عن البخل)، دەست ئامرازى بەخشین و
ھیمای بەخشینە، (غُل) كۆت و زنجیریش كینایەى بە بۆ چرووكی و پرژدی، واتە: ئەو ئامرازى
كە پێى دەبەخشی بە ملتیهووە مەنووسینە، وەك ئەوێ كە كۆت كرابێ و چرووك و پرژد مەبە.

(۲) - ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾، بەلام وەك چۆن نابێ: دەستت بەسترا بۆ زنجیر كرابێ و
بەملتەووە نووساندبێ بۆ ئەوێ ھىچى لى نەیتە دەر، نابێ بە تەواویش بەلاوى بكەیتەو، كە
ھىچى پێو بەند نەبێ.

(كُلُّ الْبَسْطِ: الْبَسْطُ الَّذِي لَا بَسْطَ بَعْدَهُ، وَهُوَ مَعْنَى النَّهْيَةِ)، (كُلُّ الْبَسْطِ) یانی: بە تەواوێ،
كە ھىچ مەجالى دیکەى تیدا نەمێنى بەلاوى بكەیتەو.

(۳) - ﴿فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾، ئەم (ف)یە بۆ (جزاء)، یاخود بۆ (تعقيب) بەدواداھاتنە،
واتە: كە بەھۆى ئەووە، یان: سەرەنجام دا بنیشی، (فتقعُد)، (قعود) یانی: دانیشتن، (فتقعُد) واتە:
پۆدەنیشی و دادەنیشی، كە ئەمە پەمزە بۆ تەنبەلی و بى دەستەلاتى و دەستە پاچەیی،
چونكە ئەگەر كەسێك توانای ھەبى ھەلدەستیتە سەرپى، دەگوترى: دا بنیشە، تۆ ھىچت لە
دەست نایت.

(ملوماً) یانی: پەخنە لیگیراوو سەرزنشت كراو.

لە ئۆرۈپ كۆمەلەزىيەتەن ئەمەل قىلىن
Stay in touch on social media
ئىنسانىيەت بىر مەدەنىيەت ئۆلىمى

AliBapir/علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/علی بابیر

www.alibapir.net
English - عربي - گۆزلی

AliBapir

Google Play App Store

کەتات
ئۆزىڭىزنىڭ ئەمەلىي مەمۇرىيەت ۋە ئالىي بابىرى

Telegram WhatsApp Messenger

AliBapir/علی بابیر

مەسەلەى ھەشتەم:

بەدئىيىي پەرۋەردگارت ھەركەسىڭ بىھەوى، بژىوى بۆ فراوان دەكات و، بۆ ھەركەسىڭىشى بوى، لىي دەگرتەوھو ھەرخۆى شارەزاو بىنەرى بەندەكانىھتى: وەك دەفەرموى: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾

شىكردنەھوى ئەم ئايەتە، لە چوار بېرگەدا:

۱- ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾، بېگومان پەرۋەردگارى تۆ، بەخپۆكەرى تۆ، مشوورخۆرى تۆ، لەم سوورەتەدا وشەى (رې) زۆر دووبارە بۆتەو، پىشتىرىش گوتوومانە، وشەى (رې) ماناى: ۱- خاوەن و، ۲- بەخپۆكەرو، ۳- مشوورخۆرو، ۴- سەرپەرشتىيارو، ۵- پەرۋەردگارو، ۶- پەرستراوو، ۷- بەدپەنەرىش ھەر دەگەيەنئى، بەلام لە كوردىيدا زياتر وشەى پەرۋەردگار، يان پەرۋەرنە، يان بەخپۆكار، يان سەرپەرشتىيار، بەكاردئى. ۲- ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ﴾، پۆزىي و بژىو بۆ ھەركەسىڭ بىھەوى فراوان دەكات، واتە: زۆر دەكات.

۳- ﴿وَيَقْدِرُ﴾، ھەرۋەھا تەنگ دەكاتەو، (قَدَرَ يَقْدِرُ، أَي: ضَيَّقَ يُضَيِّقُ) كە مەبەست لە تەنگ كەرنەوھو بەرتەسك كەرنەوھ، كەم كەرنەوھى، واتە: بۆ ھەركەسىڭى بوى، بژىوى بۆ فراوان دەكات و، بۆ ھەركەسىڭىش بىھەوى، لىي وە تەنگ دىئى و كەم دەكاتەوھ.

۴- ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾، بەدئىيىي ئەو سەبارەت بە بەندەكانى زۆر شارەزايەو، زۆرىش بىنەرە، واتە: ئاگادارو شارەزاي ھال و بالئ بەندەكانىھتى و دەزانئى: ھەركامپىكان چۆنەو، چى بۆ باشە؟!

روونكردنەھوى چەمكى: فراوانكردن و تەنگكردنى بژىو:

پۆيىستە ئەو بزانين كە فراوان كەردن و تەنگكەرنەھوى بژىو، وەك ھەر شتپكى دىكە بە ويىستى خوايە، بەلام لەمىيانى ھۆكارەكاندا ئەو دوو ھالەتە دىئە دى: كەسىڭ كە كۆشش دەكات و ھەولەدەدات و مشوور دەخوات و خۆى ماندوو دەكات، بە زۆرىي وايە:

ئەو جۆرە كەسانە بژیویان دەست دەكەوئ و پۆزییان فراوان دەبئ، بە ئەندازەى ئەو كە لیزانانە ھەولەدەدن و، كۆشش دەكەن و خۆیان ماندوو دەكەن و، مشوور دەخوون، وەك خوا لە سوورپەتى (النجم) دا دەفەرموئ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (۳۹)، واتە: بۆ مروؤف ھىچ بەرھەمىك نىە، مەگەر كۆشش بكات.

بەلام كەسك تەنبەل تەنبەل دابنىشئ و نەيەوئ ئارەقە بكات و، خۆى ماندوو نەكات، بىگومان ئەو بژیوەكەى تەنگ دەبیتەو، ئنجا بۆيە خوا ھەردوو ھالەتەكەى پالداونە لای خۆى، ھەم فراوانكردنى بژیو، ھەم كەمكردنەو، كە وشەى (بَسْطُ) و (قَبْضُ)ى، بۆ بەكارھێنان، واتە: فراوان كردن و تەنگكردنەو، بۆيە پاللى داونە لای خۆى، چونكە:

۱- بە ويستی خوا ئەو ھالەتانە دێنە دى.

۲- بەپى ئەو ياسايانەى خوا لە ژيانى مروؤفا دايان، دێنە دى، كە يەكك لە ياساكاني خوا لە ژيانى مروؤفا ئەوئە: ھەر كەسك ھەولەدات و، كۆشش بكات و، خۆى ماندوو بكات بژیوى فراوان دەبئ و ھەر كەسكيش تەنبەل تەنبەل دابنىشئ و، تەوئەل بئ و، خۆى ئەزىت نەدا و، خۆى ماندوو نەكات، بژیوەكەى كەم دەبئ و چاوى لە دەستى خەلك دەبئ.

ھەلبەتە ئەو بە زۆرى و وەك بنچينەيەكى گشتى وايە، ھى واش ھەيە زۆر خۆى ماندوو دەكات، بەلام بژیوەكەى ھەر كەم دەبئ، ھەروەھا ھى واش ھەيە كەمتر خۆى ماندوو دەكات، بەلام بژیوى زياترى بەدەستەو دى، بەلام ئەو پىزپەرە و وەك بنچينەى گشتى: كەسك خۆى ماندوو بكات بۆ ھەرشتىك، ئەو شتەى دەست دەكەوئ، وەك پىشتەر خوا فەرموئ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ...﴾ (۱۸)، ئەمە بۆ دىنا خوازان، ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾ (۱۹)، ئەمەش بۆ دواوژ خوازان، ﴿كُلًّا نُمِدُّ هُنُوْلًا وَهُنُوْلًا مِّنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا﴾ (۲۰)، ئەمەش بۆ ھەردووك لايان بۆ ھەموو كەس و لايەك بە گشتى.

مەسەلە ی نۆیەم:

خوا دەفەرموی: پۆلە کانتان لە ترسی هەژاریی مەکوژن، ئیمە بژیوی ئێوە و ئەوانیش دەدەین و، کوشتنیان تاوانیکی زلە:

ئەم ئایەتە پەروەشت و پەفتاری سازدەیهەم دەگریته خۆی.

خوای پەروەردگار دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾ (۳۱)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾، هەروەها منداڵە کانتان مەکوژن، (أَوْلَاد) کۆی (وَلَد) هەم کۆر (ابن) هەم کچ (بنت) دەگریتهوه، پۆلە کانتان مەکوژن، منداڵە کانتان مەکوژن، واتە: کۆر کچە کانتان هەردووکیان دەگریتهوه.

(۲) - ﴿خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ﴾، واتە: لە ترسی هەژاریی، لە ترسی ئاتاجیی و نەبوونی، (إِمْلَاق: إِفْتِقَار، الْمَلَقَةُ: الصَّفَاءُ الْمَلْسَاءُ)، (مَلَقَةُ) بەو بەردە تەنکە لووسە دەگووتری، کە هیچ شتیکی پێوە بەند نابێ، ئەو مرووفەش کە هیچی نیە، بە تاتە بەردیکی لووس چوینراوه، وەك ئەو چۆن هیچ گلی پێوە بەند نابێ، ئێویش هیچ مأل و سامانی نیە، ئنجا خوا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ﴾، لە ترسی هەژاریی و نەبوونی منداڵە کانتان مەکوژن.

(۳) - ﴿نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، ئیمە بژیوی ئێوە و ئەوانیش دەدەین.

لێرەدا منداڵەکانی پیش خستوون، چونکە ئەو کەسە ئیستا هەژار نیە، بەلام دەترسی هەژار بێ لە داها توودا، بۆیە خوا ﷻ بژیودانی پۆلەکانی پیشخستوه، یانی: لە داها تووشدا بژیوی ئێوە و ئەوانیش دەدەین.

(۴) - ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾، بە دنیایی کوشتنیان لە ترسی هەژاریی و نەبوونی تاوانیکی گەورەیه، (الْخِطْئُ: مَصْدَرُ خَطِئَ بَوَزَنَ فَرَحَ، إِذَا أَصَابَ إِثْمًا، وَلَا يَكُونُ الْإِثْمُ إِلَّا عَنْ عَمْدٍ)، وشە (خِطْء) چاوی (خِطِيء) یە، ئەمە بۆ کەسێکە کە بە ئانقەست گوناھێک بکات، گوناھیش هەر بە ئانقەست دەکری، گوناھێک کە بە ئانقەست نەکری، بە گوناھ لە قەلەم نادری، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (العلق) دا دەفەرموی: ﴿نَاصِيَةٌ كَذِبَةٌ خَاطِئَةٌ﴾ (۱۶)، (خاطئة) واتە: گوناھبار.

هەر وهه ها له سوورەتی (القصص) دا دەفه رموی: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَنَّ وَخُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾، واتە: بەد ئیایی فیرعه ون و هامان و سه ربازه کانیان، گونا هبار بوون، ئەمه به نسبت (خِطء) که له (خَطِئ) هوه هاتوه.

به لام به نسبت هه له (خَطَأً) هوه:

(أَمَّا الْخَطَأُ: وَهُوَ ضِدُّ الْعَمْدِ وَفِعْلُهُ: أَخْطَأَ وَاسْمُ الْفَاعِلِ: مُخْطِئٌ)، واتە: به لام هه له (خَطَأً)، پێچه وان هه ئانقه ست (عَمْد) ه و کرداره که ی (أَخْطَأَ) یه و، ناوی بکه ر (اسم الفاعل) ه که ی (مُخْطِئٌ) ه، که بریتیه له که سیك، نه یو یستوه ته و گونا هه بکات، به لام واهاتۆته پێش، وهك (الْقَتْلُ الْخَطَأُ)، که سیك فیشه کیک ده گریته نیچیریک، به که سیك ده که وێ، یاخود تارماییه کی دیته پێشی چاو، واهه زانی درنده یه که، دوا یی ته ماشا ده کات مرو فیکه، یان له کرداردا هه له ده کات، یاخود له نیازو مه به سه ته که دا هه له ده کات، یاخود له هه ردو وکیاندا هه له ده کات، ته وه پێی ده گوتری کوشتنی هه له.

به لام کوشتنی ئانقه ست (عمد) ته وه یه که هه م بیه وێ ته و که سه بکوژی و، هه م به شتیک له و که سه بدات که بکوژ بێ و مایه ی کوشتن بێ، چونکه ئیمه نه ته که ی نازانین، ده توانی بلی: من نه مویستوه بیکوژم، به لام ته ماشا ده که ی: ته گهر ته و شته ی به کاری هی ناوه و، زه به ره که ی پی وه شانده، مایه ی کوشتن بێ: چهك بێ، تیغیک بێ، شتیکی وابی که مرو فی پی بفه وتی، ته و کاته ده لیین: تو مه به ست کوشتن بووه و نه ته کوشتن هه بووه، هه م له دلدا به نه ته و هه م به کرداریش.

لیره دا جیی سه رنج ته وه یه که له سوورەتی (الانعام) دا که پێشتر ته فسیرمان کردوه، خوا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَئْتُمْ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، واتە: مندا له کانتان به هو ی هه ژاری و نه دارییه وه مه کوژن، ئیمه بژیوی ئیوه ش و ته وانیش ده ده ی.

به لام لیره دا ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَئْتُمْ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، واتە: مندا له کانتان له ترسی هه ژاری مه کوژن {نهك له بهر هه ژاری که ئیستا تیدان، به لکو له ترسی ئاتاجیهك که له داها توودا دی}، چونکه: ئیمه بژیوی ته وانیش و ئیوه ش ده ده ی.

هو کاری ته و جیاوازیه ش ته وه یه که: له سوورەتی (الانعام) دا باسی حالیک ده کات که ته و که سه له و کاته دا تیدایه، که بریتیه له هه ژاری و نه داری، بویه پێشی بژیوی

باب و دایکه کان پېش ده خات، ﴿تَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾، یانی: ټه و حاله ق هه ژاری و نه داریه ی که ئیستا ټییدان، له بهر ټه وه منداله کانتان مه کوژن، ئیمه بژیوی هه ردووک لاتان ده دهین، پېشی هی خویمان (باب و دایک) و پېش خستوه، چونکه هه ژاری و نه داریه که، ټه وان زیاتر هه ستی پی ده کهن، ټه وان زیاتر ده چیژن، به لام لیره له سووړه تی (الإسراء) دا چونکه هه ژاریه که له ئیستادا نیه، به لکو چاوه ری ده کری له داهاتوودا بیته دی، بویه ده فهرموئ: ﴿تَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، واته: ئیمه بژیوی ټه وانیش و ئیوه ش ده دهین، لیره دا هی منداله کافی پېش خستوه، واته: دلنیا بن! بژیوی منداله کانیشتان ده دهین و هی ئیوه ش ده دهین، بویه هیچ بیانوو و پاساو یکتان نیه بو کوشتنی منداله کانتان.

که ټه وه ش نه ریټیک بووه له نیو هه ندیک له تیره و هوژه کافی عه ره بدا، هه رچه نده زیاتر باسی کوشتنی کچان کراوه، زینده به چالکردنی کچان، به لام وا پیده چی جار جاره کوریشیان کوشتن، که سیک که خیزانی زور بووبی، که ئیستاش ټه وه هه ر هیه، هه ندی که س مندالی خوئی فری ده دات و، هه ندی که س مندالی خوئی له دایه نگا (حضانة) داده نی، به تایهت له نیو ولاتانی روظنواودا، که به داخه وه ټه وه ئیستا له نیو ولاتانی مسولمانشینیشان دا پهیدا بووه، به تایهت بو ئافره تانیک که له ری ناشه رعیه وه مندالیان په ی داده بی، منداله کانیان فریده ده ن، یان له شوینیک دایده نی، به لکو جاری و هیه فری ده ده نه زبلخانه یه که وه، ئنجا ټه م ئایه ته: هه م ټه و حاله تانه و، هه م ټه و حاله تانه ی له رابردووش دا هه بوون، هه موویان ده گریته وه.

لا توره کوملار تیه دکان له که لانی

Stay in touch on social media

نن بکم بر مواقع التواصل الاجتماعی

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابير/ AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

که دای

لاکه پاندی مکه نه ی ماموستا علی بابیر

AliBapir

Google Play

App Store

لاکه پاندی مکه نه ی ماموستا علی بابیر

مەسەلەى دەيەم:

توخنى زينا مەكەون، چونكە كاريكى زۆر دزيو و ناقولايە و خراپترين شيوازو پربازە
بۆ تيرکردنى غەريزەى جينسى:

پەشت پەفتارى حەقدەيەم دەگريته خوى:

خو **وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا** (۲۲).

شیکردنەوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱) - **وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ**، نيزيكي زينا مەكەون، بيگومان ئەم تەعبيرە، مانايەكەى زۆر لەو
بەهيژترە كە بفەرموى: زينا مەكەن! چونكە: توخنى زينا مەكەون، واتە: ھەر ليشى نيزيك
مەكەونەو، چ جاي بيكەن! زيناش پيکەو جوت بوونى پياويك و ئافرەتتیکە، بە شيوەيەكى
ناشەرعى و بەبى گريبەستى ھاوسەرگيرى.

(۲) - **إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً**، بيگومان ئەو زيناكردن و داوين پيسيه، گوناھيكي زۆر ناقولايە،
(فَاحِشَةً: فَعْلَةٌ بِالْغَةِ الْحَذِّ الْأَقْصَى فِي الْقُبْحِ)، واتە: كرداريكە گەيشتوتە ئەوپەرى سنوورى خوى لە
ناشيرينى و ناقولايى و دزيوييدا.

(۳) - **وَسَاءَ سَبِيلًا**، خراپترين ريگەشە، (السَّبِيلُ: الطَّرِيقُ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ، هُنَا لِلْفِعْلِ الَّذِي يُلَازِمُهُ
الْمَرْءُ، وَيَكُونُ لَهُ دَابًّا)، وشەى (سبيل) واتە: ريگا، كە ليرەدا خوازاوہتەو بۆ كرداريك كە مروڤ
لەسەرى بەردەوام دەبى و دەيكات بەعادەت.

كە دەفەرموى: **وَسَاءَ سَبِيلًا**، واتە: پيەكى زۆر خراپە، لە ھەموو پرويکەو
داوين پيسى و، زينا پيەكى خراپە:

۱- لە پرووى تەندروستىيەو، بۆ ھەردوو پەگەزى نير و مى.

۲- لە پرووى خيزانيەو.

۳- لە پرووى پەوشتيەو.

۴- لە پرووى كۆمەلايەتيەو.

۵- لە پرووی ئابوورییهوه.

۶- لە پرووی سیاسییهوه.

۷- پاشان لە پرووی ئەمنییەوه، زۆرجاران دەزگا ئەمنییەکان، لە پێی ئافەرەتی خراپەوه، لە پێی پیاوی داوین پیس و ئافەرەتی داوین پیسەوه، زەفەر بەیەکدی دەبەن و، زەفەر بە خەڵکی دەبەن، هەر وهها لە هەر پروویکەوه تۆ تەماشای زیناو داوین پیسی بکە، پێیەکی زۆر خراپەو، خراپترین پێیە و، دەرھاوێشتە زۆر خراپی هەن.

لە چەند بۆنەیەك دا گوتووومە: لەم کوردەواریی خۆماندا، هەندێ وشە بەکار دێنن، خراپیی و دزیویی و ناقولایی هەندێك لە گوناھان کەم دەکاتەوه، بۆ وێنە: بە زینا دەلێن: لە شفرۆشی! ئنجا لەشکر و لە شفرۆش! خوا ناوی لێناو زینا و بە کوردیی دەلێن: داوین پیسی، لەشکر و لە شفرۆش، یانی: وەك بازار پێکە، یەك دەکێژ و یەك دەفرۆش! ئەو شتێکی بێ مانایە، زینا بە پارە، بێ یان بێ پارە، هەر زینایە و، هەر داوین پیسییە، ئەو سزایەشی کە بۆ دانراوە هەر دەیکەوێ، مادام زینا لە گەڵ کراوەکە، بە زۆر زینای لە گەڵدا نەکرا بێ.

ئنجا کە دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَى﴾، توخنی زینا مەکەون، واتە: نەك هەر ئەنجامی مەدەن، بە لکو ئەو ھۆکارو پێشەکیانەش، کە دەبەنە ھۆی تووش بوونتان بە زینا، خو لەوانیش بپاریزن، لەوبارەوه با ئەم فەرموودەیە بێنن:

{عَنِ ابْنِ بَرِيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَلِيٍّ: «يَا عَلِيُّ! لَا تَتَّبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ، فَإِنَّ لَكَ الْأَوَّلَى، وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ»} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۰۷۱، وَأَبُو دَاوُدَ: ۲۱۴۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۷۷۷، وَالحَاكِمُ: ۲۷۸۸، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ).

ئێبنو بۆرەیدە لە بابی ﷺ دەگێڕێتەوه کە گوتووێت: پێغمبەری خوا ﷺ بە عەلی فەرموو: ئەو عەلی! بە دواي پوانین و سەرنجداندا، سەرنجدانی دیکە بەدوا مەخە، یەكەمت بۆ ھەیه، بەلام دووھەمت لە سەر حیسابە.

واتە: یەكەمجار کە پیاو، یان ئافەرت، چاویان لە یەكدی ھەڵدەنگوێ، بەبێ مەبەست و بەبێ بە ئارەزوو ھە تەمasha کردن، پوانینی یەكەم لە سەرت حیساب نیە، بەلام پوانینی دووھەم و سییەم کە جار لە دواي جار سەرنج دەدە، بێگومان ئەو

مانای وایه که تو به مه بهستی ئاره زوومه ندانه وه سهرنجی جاری دووهم و سییه م و هتد دهدهی و له سهرت حیسابن.

ئاشکرایه پرواینی چه پام گوناھی گچکه یه، به لام گوناھه گچکه کانیش که بهردهوام دهبن، حوکه که یان بهره بهره گه وره تر دهبی، وه که هه ندیک له زانیان ده لێن: بهردهوامیی له سهر گوناھی گچکه، ده بیته هو ی گوناھی گه وره، ئنجا به پراستی ته گهر مروف خو ی له ورده گوناھان بپاریزی، خو ی بو له گه وره کانیش چاکتر ده پاریزی، ههروه که له فه رمایشتی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتوه که ده فه رموی:

{الْحَلَالُ بَيْنَ، وَالْحَرَامُ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُّشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ؛ فَمَنِ اتَّقَى الْمُشَبَّهَاتِ، اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ، وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَرَاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى، يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ؛ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ: مَحَارِمُهُ...} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸۳۹۸، وَالبَخَارِيُّ: ۵۲، وَمُسْلِمٌ: ۱۵۹۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۳۳۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۲۰۵، وَالنَّسَائِيُّ: ۴۴۵۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۳۹۸۴، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ).

واته: چه لال پروونه و چه پامیش پروونه و له نیوانیان دا هه ندیک شتیکی ویکچوو هه ن، زوریک له خه لکی نایانزانن، ئنجا هه رکه س خو ی له ویکچوو هه کان بپاریزی، ته وه ئایین و ئابرووی خو ی پاک راگرتوه و، هه رکه سیکیش وه نیو کاره شوبه هه داره کان بکه وی، ده که ویته قه ده غه وه، وه که شوانیک که له ده وری قه ده غه (ئاژه له کانی) ده له وه پرینن نیزیکه بچیته نیوی، ته ها! هه موو حوکم پراتیک قه ده غه یه کی هه یه و، ته ها! قه ده غه ی خواش له زه وی دا چه پامکراوه کاننی...

مهسه له یازدهیه م:

خو ۱۱ دهفه رموی: نهفسیک که خوا کوشتنی قهدهغه کردوه، بههق نهبی مهیکوژن و، هه رکهسیکیش به سته ملیکراوی بکوژری، مافی تۆله مان داوه ته سه رپه رشتیاره که ی، بویه با زیده پوی له کوشتنیدا نه کات، به دنیایی سه رخواوه، (واته: له پرووی شه رعییه وه سه رخواوه):

ئه مهش په وشت و په فتاری هه ژدهیه م ده گریته خوی.

خو ۱۱ دهفه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ (۳۲)

شیکردنه وی ئه م ئایه ته، له شهش برگه دا:

(۱) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾، ئه وه نهفسه ی که خوا قهدهغه ی کردوه، واته: خوا کوشتنی قهدهغه کردوه، مهیکوژن، دیاره خودی نهفسه که قهدهغه نه، به لکو کوشتنی نهفسه که قهدهغه یه، به لام خو ۱۱ وهك زورچار گوتوومانه: هه موو ئه و وشانه ی که به سیاق و سه لیه وه عه قل ده زانرین، به پیویستی نه زانیوه که فه رمایشتی بی هه له وه په له ی خویان پی قه له بالغ بکات. که دهفه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾، واته: (النفس التي حَرَّمَ الله قَتْلَه) ئه وه نهفسه ی خوا کوشتنی قهدهغه کردوه، مهیکوژن.

(۲) ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، واته: مه گه ر به هه ق، واته: به دادگه ری، به شایسته یی.

ئجنا ئه مه لی ره دا به کورتیی هاتوه، ئه وه هه قه که که سیکی پی ده کوژری، به لام له ئایه ته کانی دیکه دا و، له فه رمایشته کانی پیغه مبه ردا ۱۱ پروونکراوه ته وه: که هیه چکه س بو ی نه که سیك بکوژری، مه گه ر به هه ق. بو نموونه: که سیك که ده سترژی ده کریته سه ر و له حاله ق به رگری له خو کردنیدا که سیك ده کوژری: به رگری له نهفسی ده کات، یان به رگری مالی ده کات، یان به رگری له نامووسی ده کات، یان به رگری له نیشتمانی ده کات، یاخود هه موو ئه وه هوکارانه ی که خوینی بابایه کیان پی په و ده بی، به بی ئه وه هوکارانه، نابی هیه که سیك بکوژن.

۳- ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا﴾، ھەر کەسێکیش بە ستەملیکراوی بکوژێ، (مَظْلُومًا أَي: بغير سَبَبٍ يُوجِبُ الْقَتْلَ)، بەبێ ئەوەی ھۆکاریک ھەبێ کە کوشتنەکە ی پێویست بکات، واتە: بە ستەملیکراوی بکوژێ.

۴- ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوَلِيَّهِ سُلْطَانًا﴾، ئەو ە تێمە دەستەڵاتمان داوەتە سەرپەرشتیارەکە، (وَلِيٌّ) واتە: مشوورخۆر، سەرپەرشتیار، خوینگر و خوین ئەستێن.

(السُّلْطَانُ مَصْدَرٌ مِنَ السُّلْطَةِ أَي: حُكْمُ الْقَوْدِ) واتە: (سُلْطَانٌ) چاوگی (سُلْطَةً) یە، واتە: دەستەلات، کە لێرەدا مەبەست پێ حوکمی تۆلە یە، ئنجا ئەو تۆلە یە: خوینە، یان کوشتنەو یە، یاخود جاری واش ھە یە بریت یە لە لێبوردن.

(لَوَلِيَّهِ أَي: لِمُسْتَحَقِّ دَمِهِ)، (ولي) کەسێک کە خاوەن ھەقە بە خوینە کە ی.

۵- ﴿فَلَا يُسْرِفَ فِي الْقَتْلِ﴾، با زیدەپو یی نە کات لە کوشتندا، واتە: سەرپەرشتیارە کە ی خوینگر و خوین ئەستێنە کە ی، با زیدەپو یی لە کوشتنیدا نە کات.

وشە ی (يُسْرِف) بە دوو جوړ خویندنەو ە (قِرَاءَةً) خویندراو ەتەو ە:

أ- (فَلَا يُسْرِفَ).

ب- (فَلَا تُسْرِفَ)، ئە ی مرو ۆف کە دەتەو ۆ تۆلە ی کوژراو ە ستەملیکراو ە کە بکە یەو ە، زیدەپو یی مە کە لە کوشتنیدا، زیدەپو یی لە کوشتنە کە ش دا زانایان دەلێن، چەند جوړ یکی ھە یە، بو ەو ەو ە:

۱- يَقْتُلُ غَيْرَ قَاتِلِهِ.

۲- يَقْتُلُ بَدَلَ وَلِيِّهِ اثْنَيْنِ.

۳- يُمِثَّلُ بِالْقَاتِلِ.

زانایان ئەو سێ حال ەتە یان ھێناون، بەلام دەگونجێ زیدەپو یی کردن لە کوشتنیدا، شتی دیکە ش بگری ەتەو ە، ئەو سێ حال ەتە ش:

یە کە میان: ئەو یە کە تەنھا بکوژە کە بکوژێ، جگە لە بکوژە کە کەس نە کوژێ، ئنجا: براهە تی، ئاموزایە تی، خزمیە تی، ھەرکە سێکی دیکە یە.

دوو ە میان: لە جیاتی یە کێک کە کوژراو ە، بابای سەرپەرشتیی کار لە بەرانبەر کوژراو ە کە یدا، نە چێ دووان بکوژێ، یاخود زیاتر.

سَيِّئِهِم بَابِ بَكُورٍ نَهْشِيوَيْنِي وَ تَهْتِكِي نَهْكَات.

(۶) - ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ ، به دُنْيایی تَه و سەرخراو و هاوکاری کراوه.

سَيِّئِهِم كُورَتِه هَهْلَوَه سَتِه لِه بَه رَدِه م تَه م ئايه تَه دَا:

یه کهم: لێرەدا مەبەست ئەوەیە: لِه پوو ی شەریعیەو سەرخراو، نەك لِه پوو قەدەری و تەکوینیەو، ئەگەرنا ئەگەر مەبەست پێی یاسایەکی گەردوونی بووایە، کە سەر دەخری و سەرخراو، دەبووایە هەرکەسێک کە کەسێکی لێ دەکوژێ بە ناهەق، بتوانی تۆلە بکاتەو، بەلام نەخێر، زۆر کەس لِه دنیادا بەناھەق خەلکی لێ دەکوژێ و تۆلەشی بۆ ناکرێتەو و حکومەتییکی دادگەرانش نیە تۆلە بۆ بکاتەو، یاخود بکوژەکە ی دیار نیە و وەك بەرزەکی بانان بۆی دەردەچێ!

کەواتە: ئەم سەرخرانە، مەبەست پێی یاسایەکی گەردوونی نیە، بەلکو لێرەدا مەبەست یاسایەکی شەریعیە، یانی: لِه پوو شەریعیەو سەرخراو، کە ئەگەر شەرع حاکم بێ، دەبێ هەرکەسێک بە ستمەلێکراوی کوژرا، دەسەلات بدێتە دەست سەرپەرشتیارەکانی، تۆلە بکەنەو و، بابای بکوژ بکوژنەو، یاخود خوینی لِه بەرانبەردا وەرەگرن، یاخود بیوورن، ئەو خۆیان دەزانن.

هەلبەتە بەو مانایە ی ئیمە گوتمان - کە هەر ئەوەش پاست و گونجاو - مانای ئایەتە کە هیچ گری و ئیشکالی تیدا نابێ، بەلام ئەگەر وامانا بکری کە مەبەست لِه سەرخرانی بابای خزم و نزیکی لێ کوژراو، ئەوەیە کە لِه پوو تەکوینی و قەدەریەو، سەرخراو، ئیشکال پەیدا دەبێ. تَنجَا (القرطبي) ئەو ئیشکالە ی باسکردووە هەولێ وەلامدانەویشی داو، لەو بارەو، دەلێ: ﴿فَإِنْ قِيلَ: وَكَمْ مِنْ وَيٍّ مَّخْذُولٍ، لَا يَصِلُ إِلَى حَقِّهِ! قُلْنَا: الْمَعُونَةُ تَكُونُ بظُهُورِ الْحُجَّةِ تَارَةً وَبِاسْتِيفَائِهَا أُخْرَى، وَمَجْمُوعُهُمَا ثَالِثَةٌ، فَأَيُّهَا كَانَ فَهُوَ نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ﴾^(۱).

واتە: ئەگەر گوترا: زۆرکەس سەرپەرشتیار، بەلام پشت بەردراو و ناگاتە مافی خۆی! وەك باسمان کرد: نزیکیکی، خزمیکی کوژراو و تۆلەشی بۆ ناکرێتەو (دەلێن: [کە دەفەرموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾] هاوکاری کران، جاری وایە بە هۆی ئاشکراوونی

بەلگەو دەبێ، جاری واش هەیه، بە هۆی ماف وەرگرتنەو دەو، جاری واش هەیه بە هەردووکیان دەبێ، هەراکامێکیان بێ ئەو یارمەتیە لە خواو.

واتە: هەر نەبێ لە پرووی شەرعییەو، کەسێک کە بکوژە، دەزانن ستمکارە و، دەزانن کە کوژراوە کە بە ستملێکراوی کوژراوە و خاوەن هەقە، واتە: لە پرووی شەرعییەو خاوەن هەقە و، بەلگە کە یارە و ئەوەش جوێکە لە هاوکاری کران و پشتگیری کران لەلایەن خوای دادگەرەو! هەروەها جاری واش هەیه تۆلە بۆ دەکرێتەو بەکوشتنەو، یان بەخوین!

بەلام وەك گوتم: هەر ئەو رایەو ئەومانایە راستە، کە: لێرەدا مەبەست: سەرخرانیەتی لە پرووی شەرعییەو، نەك لە پرووی قەدەری و گەردوونیەو.

دووهم: کە دەفەرموی: ﴿سُلْطَنَا﴾ (إِجَاءُ بَأْنَهُ سَيَكُونُ لِلْمُسْلِمِينَ كَيْانَ سِيَاسِيٍّ وَسُلْطَةً فِي قَابِلِ الْإِيَامِ!)، کە خوا لەم سوورەتە مەكکەییەدا دەفەرموی: ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَنَا﴾، لە شاری مەكکە و لە قوناغی مەكکەیی دا، کوا دەسلالت هەبوو! کەواتە: ئەو ئەمژەییە بۆ ئەو کە مسوڵمانان لە داهاوودا، قەوارەیی سیاسیان دەبێ، کە لە ژێرسایەیی دا دەتوانن تۆلە لە بابای بکوژ، بکەنەو.

سێهەم: کە دەفەرموی: ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَنَا﴾، (إِشَارَةٌ إِلَى إِبْطَالِ تَوَلَّى وَلِيٍّ الْمُقْتُولِ قَتْلَ الْقَاتِلِ دُونَ حُكْمٍ مِنْ سُلْطَانٍ، لِأَنَّ ذَلِكَ مِظَنَّةٌ لِلْخَطَا، وَسَبَبٌ لِلْفَوْضَى).

واتە: پستەیی: {دەستەڵاتمان داوەتە دەست سەرپەرشتیارە کە} ئەمژەییە بەو کە نابێ بابای سەرپەرشتیار، خوێ تۆلە کردنەو کە و هەق کردنەو کە بە ئەستۆو بگری، بەلکو دەبێ لایەنێکی دیکە ئەو دەستەڵاتەیی پێ بدات، کە بریتیە لە دەستەڵاتی شەرعیی، دەستەڵاتی سیاسی، چونکە هەرکەسێک بلی: کەسێکم لێکوژراوە و بچێ ملی کەسێک بگری و، خوێ بچێ بکوژ بکوژێتەو، بێ ئیسپات و بەلگە، وێرای ئەگەری بە هەلەداچوون، دەبێتە هۆی پاشاگەردانییش، بەلکو دەبێ دەستەڵاتی سیاسی هەبێ لێی بکوڵێتەو و ئیسپات بێ لەسەر بابای تۆمەتبار و، تۆمەتە کە لەسەر ساغ بێتەو، ئنجا ئەو دەستەڵاتەیی دەدرێت کە تۆلە بکاتەو، ئنجا مەرج نیە ئەو کاتەش تۆلە کە بە دەستی خوێ بکاتەو.

شایانی باسیشە، هەندێک لە تەفسیرەکان هەندێک لەم ئایەتانەیان بە مەدینەیی داناون، چونکە پێیان گونجاو نەبوو لەگەڵ حاڵی مسوڵمانانی مەكکەدا، بەلام حیکمەتە کە یمان باسکرد، کە ئەمە ئەمژەییە بەو کە: لە داهاوودا مسوڵمانان قەوارەیی سیاسی و دەستەڵاتیکیان دەبێ، کە بتوانن ئەوێ خوا ئەمژەیی پێداو، جێبەجێ بکەن.

مہ سہ لہ ی دوازدهیہم:

بہ باشتین شیوہش نہ بی توخنی مالی ہہ تیو مہ کھون، ہہ تاکو بالغ دہ بی، (واتہ: تیدہ گات و پیدہ گات):

تہ مہش پھوشت و پھتاری نوزدہیہم دہ گریٹہ خوئی:

خوا دہ فہ رموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ...﴾ (۳۴)

شیگردنہوی تہم رستہیہ، لہ سی برگہدا:

(۱) - ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾، ہہ روہا نیزیکی مالی ہہ تیو مہ کھون، توخنی مہ کھون، (الیتیم: مَنْ مَاتَ أَبُوهُ، وَهُوَ لَمْ يَبْلُغْ مَبْلَغَ الرِّجَالِ، وَهُوَ سَنُ الرُّشْدِ)، واتہ: (یتیم) کہ سیکہ بای مردوہو، نہ شگہ یشتوتہ ناستی پیوان، کہ بریتہ لہ تہ مہنی تیگہ یشتن و پیگہ یشتن.

تیمہ لہ تہفسیری سوورہتی (النساء) دا بہ تہفصیل قسہمان لہ بارہی ہہ تیو (یتیم) ہوہ کردوہ، زانایانش دہ لین: مندالی مروؤف، بہ مردنی باب ہہ تیو دہ بی، بہ لام بہ چکہی ٹاژہل بہ مردنی دایک ہہ تیو دہ بی، گنگ تہوہیہ لیرہ خوا دہ فہ رموی: توخنی مالی ہہ تیو مہ کھون، واتہ: نہک ہہر مہ یخون و زیانی پی مہ گہیہ نن، بہ لکو ہہر نیزیکیسی مہ کھوہ، کہ بیگومان مہ بہست توخن کہوتنی خراپ و زیانبہ خشانہیہ، وہک رستہی دواپی پرونی دہ کاتہوہ:

(۲) - ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، مہ گہر بہ شیوہیہک کہ باشتینہ، لیرہدا وشہی (أحسن) کہ بو (تفضیل) ہ، مہ بہست پی زیدہیہ لہ چاکی و چاکہ کردندا، یانی: مہ گہر بہ شیوہیہک کہ باشتین شیوہیہ، تہ گہرنا توخنی مالی ہہ تیو مہ کھون، نہک مہ بہست بہراورد کردن و ہہ لبراردن (مقارنہ وتفضیل) بی.

(۳) - ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾، ہہ تا دہ گاتہ تین و تاقہت و توغیانی خوئی، (أشُدُّ: أي: شِدَّةُ تَكْوِينِهِ، وَقُوَّتِهِ (أَشَدُّ) قِيلَ: هُوَ جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ، وَقِيلَ جَمْعٌ شِدَّةً)، (أَشَدُّ) واتہ: تا دہ گاتہ تین و تاقہتی خوئی، کہ مہ بہست پیگہ یشتن و تیگہ یشتنہ و بالغ بوونہ، تہجا ہہندیکیان (أشد) یان بہ ہیروتین لیکداوہتہوہ، ہہندیکیشیان گوتوویانہ: (أشدُّ) کوہیہ و تاکی نیہ لہ بیڑہی خوئی، ہہندیکیشیان

گوتووێانه (أشد) كۆی (شِدَّة)یه، واتە: تین و وزەكان، واتە: تاكو ئەو مندالە بێ بابە، لە هەموو روویەكەوه تین و تاقت و وزەكانی تەواو دەبن.

لە سوورەتی (النساء) لە ئایەتی (۶) دا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَابْتَئُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾، واتە: هەتیوێهەكان (مندالە بێ بابەكان) تاقی بکەنەوه، تاكو کاتێک کە تێیاندا هەستتان پێکرد کە تێگەشتوون و پێگەشتوون، ئەوکاتە مāl و سامانەکانیان تەسلیم بکەنەوه.

بەلام ئەوێ کە لێرەدا گرنگە بزانری ئەوێه: خوای کارزان کە دەفەرموی: توخنی مālی هەتیوان مەکەون! مەبەست ئەوێه نیه کە خۆ لەو مندالە بێ بابانە دابپردری و، هیچ جوۆرە مامەلێهەکیان لەگەڵدا نەکرێ، بە بیانووی ئەوێه کە هەموو شتێکیان قەدەغەیه، لە سۆنگەي ئەوێه کە مندالی بچووکیان هەیه، مندالی نابالغان هەیه، بگوتری: سیبەری خانوویشان هەرامە! ئاویشیان هەرامە! کە ئەمە وەهمیکی بڵاوه لە نێو کۆمەڵگادا!

بەلام لە راستیدا مندال با بابیشیان مردبێ، نابێ دووریان لێ بکری، بەلکو دەبێ سەردان بکری و سەرپەرشتی بکری، دەبێ بچی لەگەڵیان دابنیشی، با چایەکیشیان لەمāl بخۆیهوهو ئاوێکیش بخۆیهوهو بچیه سیبەری خانوویشان، بەلام گرنگ ئەوێه مەبەست سوود پێ گەياندنیا بێ و مەبەست مāl خواردنیا نەبێ، خوای پەرورەدگاریش هەروا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَىٰ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، مەگەر بە باشترین شیوه، ئەگەرنا توخنی مālی هەتیو مەکەون، کەسێک کە دەچێ بۆ مālێک کە مندالی بچووک و نابالغی بێ بابیان هەیه، ئەگەر دوو چایان لە مālێ بخواتهوه، بێگومان دەتوانی بای ئەو دوو چایه و زیاتریش سوودیان پێ بگەیهنێ، چ سوودی ماددی بێ، چ سوودی مەعنهویی.

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەلتانی

Stay in touch on social media

لەن بۆ ئەوەی ئێوە بزانن

عەل بابیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

POP

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەل بابیر/ AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

کەلتانی

لەکەلتانی مەکتەبی مەسۆسە عەل بابیر

لەکەلتانی مەکتەبی مەسۆسە عەل بابیر

لەکەلتانی مەکتەبی مەسۆسە عەل بابیر

مهسه له ی سێزدهیه م:

به لێن و پهیمان به تهواوی جیه جی بکهن، بیگومان به لێن و پهیمان لپرسراوهیه،
(واته: لێی دهپرسیتهوه).

ئهمهش پهوش و پهفتاری بیسته مه:

خو ﷺ خوا دهفه رموی: ﴿...وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَتْ مَسْئُولًا﴾ (۳۴)

شیکردنهوی ئهم ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱) ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾، به لێن و پهیمان به تهواوی جیه جی بکهن، (الْعَهْدُ: مَا تَعَاقَدَ الْإِنْسَانُ عَلَيْهِ مَعَ غَيْرِهِ، عَقْدًا اخْتِيَارِيًّا يَلْتَزِمُ هُوَ بِنَتَائِجِهِ)، واته: پهیمان (عَهْد) بریتیه لهو گریهستهی که مرووف له گهڵ به رانه ره کهیدا دهیهستی بهویستی نازادانهی خو و پابه ندیش ده بی به ده رهنجامه کانیه وه.

(وَأَوْفُوا) (وَقِ وِ اَوْفِ) یانی: کردنی کاریک به تهواوی (أَوْفُوا) یانی: پهیمان به تهواوی جیه جی بکهن، به کوردیش ده لێن: وهفادار بن به پهیمان، واته: پهیمانه که به تهواوی جیه جی بکهن و پیوهی پابه ندبن.

(۲) ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾، بیگومان به لێن و پهیمان لپرسراوهیه، (مَسْئُولًا: أَي مَسْئُولًا عَنْهُ، يَسْأَلُكُمْ عَنْهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، واته: (پهیمان) خو لێی ناپرسیته وه، به لکو له بارهیه وه پرسیار ده کری و لپرسینه وه ده کری لهو کهسهی که ئه وه پهیمانهی بهستوه، خو لێتان دهپرسیته وه له روژی دوایدا، له بارهی ئه وه پهیمانه وه.

(الْوَفَاءُ: ضِدُّ الْغَدْرِ، وَفَى بِعَهْدِهِ وَفَاءً وَأَوْفَى بِمَعْنَى)، (وفاء) پیچه وانیهی (غدر)، (غَدْر) پهیمان شکینییه، (وفاء) خاوهن پهیمان بوون و پابه ند بوونه به پهیمانه وه، دهگوتری: (وَفَى بِعَهْدِهِ وَفَاءً، وَأَوْفَى بِوَعْدِهِ وَفَاءً)، ههردووکیان یه ک واتای هیه، واته: پهیمانی خو برده سه ر، به تهواوی.

مەسەلەى چواردەم:

پېوانىش بۆ خەلکى بەتەواوىي پېئون و بەتەرازووى پراستىش بکېشن، ئەو بەشتەرە و سەرەنجامىشى چاکترە:

ئەمەش رەشت و رەفتارى بېست و يەكەم و بېست و دووهم، دەگرېتە خۆى:

خوا دەفەرموى: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (۳۵)

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە چوار بەرگەدا:

(۱) ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ﴾، ھەركاتىك پېواتان بە تەواوىي پېوانە ئەنجام بەدن، (كَيْل) واتە: پېوان، دەشگونجى (كَيْل) بە واتاى ئەو دەفرە بى، كە شتى پى دەپېورى، ئەو ئامرازەى كە پى دەپېورى، ئنجا ئەگەر مەبەست پى ئامرازەى كە بى، واتە: بە تەواوىي پى بەكەن و بېپىون، بەلام ئەگەر (كَيْل) چاوك بى، واتە: پېوان، يانى: پىرۆسەى پېوان بە تەواوىي ئەنجام بەدن، ھەركاتىك پېواتان.

(۲) ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطِاسِ الْمُسْتَقِيمِ﴾، ھەروەھا (بۆ خەلک) بە تەرازووى پراست، شتان بکېشن ﴿وَالْقِسْطِاسِ﴾، خۆنراویشەتەو: (قُسْطاس).

دەربارەى ئەم وشەيە گوتراو: (مُعَرَّبٌ مِنَ الرُّومِيَّةِ: قِسْطَ وَطَاس)، لە رۆمىيەو كراو بە عەرەبىي (قِسْط) واتە: دادگەرىي، (طَاس) یش واتە: قاپ، يانى: ئەو (طَاس) ەى كە سەنگەكەى كە دەخرېتە نىو، بە لەگەل (طاس) ەكەى دىكەدا يەكسان بى، واتە: بە دوو قاپەكە، يەكسان بن.

(۳) ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾، ئا ئەو بەشتەر، واتە: ئەو بەشتەر لە تەرازو و بازىي، ياخود ئەو بەشتەر لە نوقسانىي لە پېواندا، ياخود لە كېشاندا، لە كویدا بەشتەر؟ لە دنياىدا، يان لە دواړوژدا، بەلكو ئەو بەشتەر بلىين: لە ھەردووکیاندا.

(۴) ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾، سەرەنجامىشى بەشتەر، پېوان بەتەواوىي و كېشان بەپراست و دروستىي، لە خودى خۆیدا بەشتەر، ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾، ھەروەھا سەرەنجامىشى چاکترە.

چونكە: كۆمەلگایەك ئەگەر بە تەواویی شت بۆ یەكدی بپۆن و بە تەواویی شت بۆ یەكدی بکیشن بە تەرازووی راست، بپگومان ئەو كۆمەلگایە متمانهیان بە یەكدی دەبێ، ئەو كۆمەلگایە مالهەکیان حەرانی تیناکهوی، لەگەڵ یەكدا لێك دلتیا دەبن و، كۆمەلگایەکی تەندروست دەبێ، سەرەنجام: هەموو كۆمەلگایەكە قازانج دەكات، هەم کپیارو فروشیار و، هەم سەرجهەم پیکهاتهکان، ئەو سەرەنجامی باشترە لە تەرازو بازی و، لە دزیکاری و فیل و فەرەج، لە کیشان و پێواندا.

مەسەلە ی پانزەیهەم:

بە دواي شتیکیش مەكەوه كە زانیارییت لەسەری نیە، چونكە بیست و دیتن و عەقل، لێیان دەپرسیتەوه:

ئەمەش رەوشت و رەفتاری بیست و سییەم دەگریتە خۆی:

خو دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (۳۶)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سی برگەدا:

(۱)- ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، بە دواي شتیك مەكەوه كە زانیارییت پێی نیە، (القَفْو: الإِتْبَاعُ، قَفَاهُ يَقْفُوهُ، مُسْتَقٌّ مِنَ الْقَفَا)، (قَفَاهُ) واتە: شوینی كەوت، (يَقْفُوهُ) واتە: شوینی دەكەوی، لە ئەو كردارە لە (قَفَا) وه هاتوه، (قَفَا) واتە: پشتهمل، كەسێك بە دواي شتیك بكەوی، لە پشتهیهوه دەروا و، پشتهملی لێی دیارە.

كەواتە: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، بە دواي شتیك مەكەوه كە زانیارییت لەبارەیهوه نیە، واتە: گومانی خراپ و، تۆمەتی خراپ، پال مەدەنە لای خەلك، زمانتان بە خراپە لە بەرانبەری خەلكدا نەگەرێ، وەك: بوختانی داوین پیسی، درۆكرن، شایەدی دانی بە درۆ، گومانی خراپ، تانەدان لە رەچەلەکی خەلكی، لە سومعهو كەرەمەتیان، با هەر لەخووه زمانتان بە خراپە نەگەرێ و، شتیك كە زانیاریتان پێی نیە و، تەواو لێی دلتیا نین، قسە ی لەبارەوه مەكەن، بۆچی؟

۲- ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾، واتە: چونکه بە دُنْیایی بیستن و دیتن و عه قَل، (فؤاد) لێره دا بە مانای عه قله.

۳- ﴿كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾، ههركامێك له وانه لێیان ده پرسێتهوه، ههركامێك له وانه به جیاجیا لێی ده پرسێتهوه، پسپووانی زمان گوتووایه: (نَزَلَتْ هَذِهِ الْجَوَارِحُ مَنَزِلَةَ الْعُقَلَاءِ)، ئەم ئەندامانه وهك كۆمه له مرووفیكى عاقل و ئیناکراون، بۆیه راناوی كۆی عاقلانیان بۆ به کارهاتهوه: ههركامێك له وانه لێی ده پرسێتهوه، لێ پرسینه وهش لێره دا، مه به ست پێی سزا و پاداشت دانه وهیه، ههركه سه به پێی خۆی.

لێره دا یه كێك له زانیانی مه زه به ی مالیک به ناوی: (ابْنُ خُوَيْرِ مَنَاد) ده لێ:

(تَضَمَّنَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الْحُكْمَ بِالْقَافَةِ، لِأَنَّهُ لَمَّا قَالَ: وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، دَلَّ عَلَى جَوَازِ مَا لَنَا بِهِ عِلْمٌ، فَكُلُّ مَا عَلِمَهُ الْإِنْسَانُ أَوْ غَلَبَ عَلَى ظَنِّهِ، جَازَ أَنْ يَحْكُمَ بِهِ، وَبِهَذَا احْتِجَجْنَا عَلَى إِبْطَاتِ الْقُرْعَةِ وَالْخُرُصِ، لِأَنَّهُ ضَرَبَ مِنْ غَلْبَةِ الظَّنِّ، وَقَدْ يُسَمَّى عِلْمًا اتِّسَاعًا، فَالْقَائِفُ يُلْحِقُ الْوَلَدَ بِأَبِيهِ مِنْ طَرِيقِ الشَّبَهِ بَيْنَهُمَا، كَمَا يُلْحِقُ الْفَقِيهَ الْقُرْعَ بِالْأَصْلِ مِنْ طَرِيقِ الشَّبَهِ)^(۱).

واته: ئەم ئایه ته هوكمی قافه ی گرتوته خۆی، {قافه} به كوردیی ده لێن: شوینگه ر، شوین هه لگر، یاخود هوكم دان، به پێی قیافه و شیوه و دیمه ن، چونکه خوا كه ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، شتێك كه زانیاریت له باره وه نیه، شوینی مه كه وه، ئەوه ده گه یه نئێ كه هه رشتێك زانیاریمان له باره یه وه هه بوو، مرووف هه ر شتێکی زانی، یاخود گومانی زالی له باره یه وه هه بوو، بۆی هه یه: بریاری پێداو، قسه له باره یه وه بکات، ئنجا هه ر له سه ر ئەم بناغه یه شه كه ئیمه کارمان به: تیروپشك (قُرْعَة) [قورعه کیشان]، یاخود شت دانان به قرساندن کردوه، كه هه موویشی بریتیه له گومانی زال و، جاری واش هه یه: گومانی زال، به زانیاری ناوده برئ، ئنجا بابای (قَائِف) واته: شوین هه لگر، یان قیافه ناس، مندال په یوه ست ده کاته وه به بابیه وه، له به ر ئەوه ی ده لئ: پێك ده چن، {وهك پێشتریش له و باره وه باسمان کرد، له فهرمووده یه کدا كه بوخاریی و موسلیم هی ناویانه، دایکمان عایشه خوا لێی پازی بئ ده لئ: پوژێك پێغه مبه ر ﷺ هاته وه، زۆر دل خووش بوو، گوئی: فلان كه سی قیافه ناس: زه ی دو ئوسامه ی کورێ، كه شتێکیان به سه ر ده م و چاودا دراوه و پێیه کانیان دیار بوون، گوتوو یه تی: ئەو پێیانه له یه کدین، چونکه ئوسامه زۆر ره ش بووه و زه ی دیش زۆر سپی بووه، له لۆكه سپیتر بووه، بۆیه كه ساتێك له باره ی ره چه له کی ئوسامه و زه ی ده وه، گومانیان دروست

کردووە، بەلام ئەو زانا قیافەناسە گوتووێت، نەخێر ئەوانە یەکن، جاری وا هەیە، بە
پەنگەکانیش جیا بن، بەلام پەچەلەك چەسپاوه.

ئنجنا (ابن خویز منداد) دەڵێ: وهك چۆن بابای قیافەناس، لەپێی وێکچوونەوه، مندال
پەيوەست دەکاتەوه بە بابی، {مندالیک که بابی دیار نیه، یان گومان ههیه له بابی}،
بابای شەرەزانیش هەر بەو شیوەیه، لقیك بە هوێ وێکچوونەوه، پەيوەست دەکاتەوه
بە ئەسلەکیهوه.

ئەمەش دەقی فەرموودەکیه:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ وَهُوَ مَسْرُورٌ، فَقَالَ:
يَا عَائِشَةُ! أَلَمْ تَرَيَّ أَنَّ مُجَزَّزًا الْمُدْبِجِيَّ دَخَلَ، فَرَأَى أَسَامَةَ وَزَيْدًا، وَعَلَيْهِمَا قَطِيفَةٌ قَدْ غَطَّيَا
رُؤُوسَهُمَا، وَبَدَتْ أَقْدَامُهُمَا، فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۷۱،
ومسلم: ۱۴۵۹).

واته: عایشه (خوا لێی پازی بی) دەڵێ: پوژیک پیغەمبەر ﷺ هاته ژووری، دەم و
چاوی گەش بوو (دەم بە زەرەدە خەندەو پووی گەش بوو)، فەرمووی: سەرنج نادە ی ئەو
عایشه! موجه زیز {بابایه کی قیافەناس بووه} تەماشای زەیدی کوپی حاریسەو ئوسامە ی
کوپی زەیدی کرد، که پۆشاکێکیان بەسەردا بووه، {لێفەیهك یان پۆشەریکیان بەسەردا
بووه، له کاتی خەوتندا، سەریان داپۆشراوه، بەلام پێیهکانیان دیاربوون}، گوتووێت: ئەم
پێیانە هەندێکیان له هەندێکیانن.

(المازری) یەکیه له زانایان دەڵێ: {كَانَتِ الْجَاهِلِيَّةُ تَقْدَحُ فِي نَسَبِ أَسَامَةَ لِكُونِهِ أَسَوَدَ
شَدِيدَ السَّوَادِ، وَكَانَ زَيْدُ أَبُوهُ أَبْيَضَ مِنَ الْقُطْنِ} (۱).

واته: لهسەردەمی نەفامیدا خەلك تۆمەتیان له پەچەلەكی ئوسامە دەدا، چونكه
ئوسامە زۆر زۆر پەش بوو، زەیدی بابیشی له لۆكه سپی تر بوو.

مەسەلەى سازدەيەم:

خوا دەفەرموى: بە فيزو كەشخەش بە زەويدا مەرۆ، چونكە زەوييت بۆ نادىڤى و،
هيندەى چياكانيش كەلەگەت ناي:

ئەميش ئاكارى بىست و چوارەم دەگرىتە خوى:

خوا دەفەرموى: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱)- ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾، (المرح: شدة الفرح) واتە: زۆر بەدلخوشتى و بوغرايى و
شادمانىيەكى لە سنوور بەدەر، بە زەويدا مەرۆ.

بۆچى؟

(۲)- ﴿إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ چونكە: بە دلنايى تۆ زەوييت بۆ نادىڤى، پىت هەلناقەنرى بە
پىيەكانت، كاتىك كە پى لەسەر زەوى دادەنىي، هيندە بەهيزو پتەو نى!

(۳)- ﴿وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾، هەرۆهە لە پروى درىژيى و كەلەگەتتى و بەرزىشەو،
ناگەيتە چيايان، لىرەدا: (المقصود: التهكم بهذا الفعل الشنيع)، واتە: ئەو جۆرىكە لە توانج تىگرتن و گالته
پىكردن، لەو كردارە ناپەوايەى كە بەفيزو كەشخەو بوغرايى بەزەويدا پرۆى، خوا دەفەرموى: ئەى
مرۆڤ! تۆ چى فيزو كەشخەيى بكەى لەزەويدا؟! نەزەوييت بۆ دەدرى و، نە دەگەيتە چياكانيش،
تۆ دروستكراوئى بچووئى خواى، بە بوغرايى و خوشحالىي و بەخۆ سەرسام بوون، بە زەوييدا
مەرۆ.

له نۆره كۆمەڵەبەنەبەكەن لىكەلەنەن
Stay in touch on social media
نەن نەكەم بىر مەلەكە كۆمەڵەنەن

Alibapir/علي بابير

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردى

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

كەنەلى
لەكەلەنەن مەكەلەبى مەلۇسەنا عەلى بابير

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

مه سه له ی چه قده یه م:

هه رکام له وانه، خراپه که ی له لای پهروه ردگارت ناپه سنده و ناخوشویستراوه:

خو الله ده فهرموئ: ﴿كُلُّ ذَلِكْ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًُا ۝۳۸﴾

هه رکامیک له وانه، خراپه که ی له لای پهروه ردگارت ناپه سنده، چونکه خوا بیست و چوار (۲۴) دانه په وشت و په فتاری باسکردن، وهک له سه ره تای ته فسیرکردنی هم نایه تانه وه گوتمان: دوازه دیان ناپه سندن و، دوازه شیان په سندن، بویه خوا فهرموویه تی:

﴿كُلُّ ذَلِكْ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًُا﴾، هه رکامیک له وانه خراپه که ی، له لای پهروه ردگارت ناپه سنده، ناخوشویستراوه، چونکه ته گهر وشه ی (سئیته) ی له گه لدا نه باو فهرمووبای: ﴿كُلُّ ذَلِكْ كَانَ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًُا﴾، ته وکاته دوازه په سنده کانیشی ده گرتنه وه، واته: هه رکامیک له و بیست و چوار (۲۴) انه، ته وانه یان که خراپن، له لای پهروه ردگارت ناپه سندن، ناخوشویستراون، به لام بیگومان چاکه کانیان چاکن.

(مَكْرُوْهًُا: أي: هي مَنِيَّاتٌ عَنْهَا، وَالَّتِي هِيَ سَيِّئَةٌ فِي ذَاتِهَا وَمَكْرُوْهَُةٌ مَرْفُوضَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ)، واته: هه رکامیک له وانه خراپه که ی له خودی خویدا خراپه و، له بهر ته وهی که له خودی خویدا خراپه و، زیانه خشه، بویه له لای پهروه ردگاریشت ناپه سنده و قه ده غه کراوه.

د لکه پانډی مکتبه یی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عہ لی بابیر/ AliBapir

عہ لی بابیر/ AliBapir

د لکه پانډی مکتبه یی ماموستا عه لی بابیر

Google Play

App Store

مەسەلەى ھەژدەيەم و کۆتایى:

ئەوھش لەو ھیکمەتەيە کە پەرورەدگارت بۆى سەروش کردووی و، لەگەڵ خوادا ھیچ پەرستراویک دامەنئ، ئەگەرنا بە سەرزەنشەت کراویى و دەرکراویى فری دەدریئە دۆزەخەوہ:

خوادەفرموی ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ ۚ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ (۲۱)

شیکردنەوہى ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(۱) - ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾، ئەوھ لەو ھیکمەتەيە، کە پەرورەدگارت بۆى سەروش کردووی، بۆى ناردووی.

(۲) - ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ﴾، لەگەڵ خواشدا پەرستراوی دیکە دامەنئ.

(۳) - ﴿فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ﴾ {ئەگەرنا، ئەگەر پەرستراوی دیکە لەگەڵ خوادا بپەستی} فری دەدریئە دۆزەخەوہ.

(۴) - ﴿مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾، بە سەرزەنشەتکراویى و دوورخراویى لە بەزەيى خوا، (المَلُومُ: الَّذِي يُنْكَرُ عَلَيْهِ مَا فَعَلَهُ، المَدْحُورُ: المَطْرُود) (ملوم) ئەو کەسەيە پەخنەى لئ بگیری، لەسەر ئەوہى کردوویەتی، (مدحوراً) واتە: دەرکراو.

کەواتە: ھیکمەت ھەر لە نئو قورئاندايە، نەك جیاواز بئ لە قورئان، من لە کتیبەکانى خۆمدا زۆرجار ئەم ئایەتانەم کردوونە بەلگە، بە تايبەتی ئەم ئایەتەى دواى ئەو بیست و چوار پەفتارە، کە دوازەھیان پەسەندن و دوازەھیان ناپەسەندن، ھاتوہ، ھەمووی ناو ناو: ھیکمەت.

کەواتە ھیکمەت یانی: پازانەوہ بە سیفەتە بەرزو پەسەندەکان و خۆ بزارکردن و، دووری گرتن لە پەوشت و ئاکارە خراپ و ناپەسەندەکان، ھیکمەت ئەمە واتاکەيەتی، ئنجا ئەمە ئەوہ دەگەيەنئ کە ھیکمەتیش ھەر لە نئو قورئاندايە، چونکە خوا ﷻ دەفرموی: ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾.

کەواتە ئەو قسەییەکی زۆر لە نێو زانیاندا باوە، کە بەزۆریش لە شافیعیان وەرگرتووە (پەحمەتی خۆی لێ بێ) کە لە کتێبەکی خۆی (الرسالة) دا گوتوویەتی، گوتوویەتی: {حِکْمَةٌ} یانی: سوننەت، لە راستییدا ئەمە وانیە، بەلکو حکمەت ھەر لە نێو قورئاندا و حکمەت خۆپازاندنەوێیە بە سیفەتە بەرزەکان و، خۆدوورگرتنە لە سیفەتە ناپەسندەکان.

تەنجا کە ھەندیک گوتوویانە: (الحِکْمَةُ إِصَابَةُ الْحَقِّ عِلْمًا وَعَمَلًا)، (حیکمەت) بریتییە لەوە کە تۆ ھەق بپێکی لە ڕووی زانین و کردارەوە، ئەویش ھەر دەچیتەوێ نێو ئەوە، چونکە ئەگەر تۆ ھەق بپێکی، خۆت لە سیفەتە خراپەکان دوور دەگری و، خۆشت بە سیفەتە چاکەکان دەپازینێوە.

یاخود کە گوتراو: (الحِکْمَةُ: وَضْعُ الشَّيْءِ فِي مَوْضِعِهِ، الْمُؤَدِّي لِلْغَايَةِ مِنْهُ)، (حیکمەت) بریتییە لە دانانی ھەرشێک لەو شوێنەی خۆیدا، کە بەو ئامانجەکی دەگەینێ، کە بۆی پەچاوکرەو.

یان کە گوتراو: (الحِکْمَةُ: مَعْرِفَةُ الْحَقَائِقِ)، واتە: حیکمەت زانینی راستییەکانە.

یان گوتراو: (الحِکْمَةُ: التَّحَلِّي مِنَ الرَّدَائِلِ، وَالتَّحَلِّي بِالْقَضَائِلِ)، واتە: (حیکمەت) بژار کرانە لە سیفەتە نزمەکان و، پازانەوێیە بە سیفەتە پەسندەکان.

ھەموو ئەو پێناسانە، دەچنەوێ نێو ئەوە کە: خوا ﷻ کۆی ئەو بیست و چوار خەسلەتە پەسند و ناپەسندە، بە حیکمەت لە قەلەم داو، کە دەبێ ناپەسندەکان خۆیان لێ بەدوور بگیری و، پەسندەکانیش خۆیان پێ پرازیتریتەوێ، کۆی ئەوەی بە حیکمەت لە قەلەم داو و، حیکمەتەکی وا داناو، کە خوا ﷻ بەوە حیی بۆ پیغەمبەر ﷺ ناردو.

وەک پێشتریش گومان خوا ﷻ دەستپێکی ئەو بیست و چوار (۲۴) پەوشت و ئاکارە پەسند و ناپەسندە، بە: تەنیا خواپەرستی و، خۆبەدوورگرتن لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، دەست پێکرد و، کۆتاییەکی ھەر بەو ھێنا، چونکە سەرچاوەی ھەموو سیفەتە بەرزەکان، بریتییە لە تەنیا خواپەرستی، تەنیا بەندایەتی بۆ خوا کردن، ھەروەھا ماک و میکڕۆبی ھەموو خو و خە خراپ و ناپەسندەکانیش، بریتییە لە ھاوبەش بۆ خوادانان و،

دوور له خوایی و پشت له خوایی و مامه له کردن له گه له غیری خوادا، وهك مامه له کردن له گه له خوادا، كه پئی ده گوتری: (شرك) هاوبه شدانان.

خوا به لوتف كه پهمی خوئی، ئیمه له و كه سانه بگپری كه به راستی ئه هلی خوا بهیه كگرتن و، به ندایه تییان بو خوا ساغده كه نه وه و، خوا همانپاریزی له وهی كه هاوبه ش بو خوا دابنن، شتیک كه بیزانین، یان نه یزانین، ئاشكرا بی، یاخود په نهان بی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نوره خوێندنییهكان ئه كهمڵانی

Stay in touch on social media

بۆ ئه كهمڵهكهم بهر عوالمه ئه وایه ئه كهمڵانی

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

كه تانی

بۆ ئه كهمڵهكهم بهر عوالمه ئه وایه ئه كهمڵانی

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

له لورډه کومولار پښتو پښتانه
Stay in touch on social media
نن مه کم غږ موانع التواصل الجملامي

ډاګه پانډني مکتبه بنی ماموستا عهلي باپير

علي باپير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

کښتالي
ډاګه پانډني مکتبه بنی ماموستا عهلي باپير

دهرسي چوارهم

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سیژدە (۱۳) ئایەت دەگریته خوێ، ئایەتەکانی: (۶۰ - ۵۲)، کە تێیاندا کۆمەڵیک راستیی گەورە و گەرمی لە بارە ی خوای بەرز و مەزن و، قورئانی بە پێز و قسە لە جێ و، پێخەمبەری کۆتایی ﷺ و زیندووکردنەو و، قیامەت و سزاو پاداشتەو، خراونەپروو، لەمیانی ئەو وەشدا: ئاماژە بە هەندیک بیروپرای پووچی کافرەکان کراو و بەرپەرچیشیان دراو تەو و، سەرچەم ئەو بابەتەنە ی لەم سیژدە (۱۳) ئایەتەدا خراونە پروو، دە (۱۰) بابەتن: چواریان لە بارە ی خوای بەرزو بێ وینەو و، سییان لە بارە ی قورئانەو و، دووانیان لە بارە ی زیندووکرانەو و قیامەتەو و، یەکیشیان لە بارە ی پێخەمبەری کۆتاییەو (موحەممەد ﷺ).

﴿أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمُ بِالْإِنِّينِ وَأَخَذَ مِنَ الْمَالِكَةِ إِنِّشَاءً إِنَّكُمْ لَقَائُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ (۴۰) وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا (۴۱) قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا نُبْعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا (۴۲) سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا (۴۳) سُبْحَنَ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا (۴۴) وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا (۴۵) وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ أَعْلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا (۴۶) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا (۴۷) أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا (۴۸) وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفْنًا أَنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا (۴۹) قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا (۵۰) أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْتُمُونَ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا (۵۱) يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ لِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا (۵۲) ﴿

مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان

((ئایا پەرورەدگار تان ئێوەی تایبەت کردووە بە (هەبوونی) کورانی بۆ ئێوە
یە کلا کردوونەوه) و، لە فریشتانیش مێینە (کچە) کانی بۆ خووی داناو؟ بێگومان ئێوە
قسە یەکی ناڤۆلای مەزن (بەرانبەر بە خوا) دەکەن ﴿٤٠﴾ بە دلدناییش لەم قورئانەدا،
وێنە ی جۆراو جۆرمان هێناوونەوه تا کوو بیریان بێتەوه (پەند وەر بگرن) لە حالیکدا کە
هەر سەلەمێنەوه یان بۆ زێدە دەکات ﴿٤١﴾ بۆ: ئەگەر وەک دەلێن (خوا) پەرستراوانی
دیکە ی لە گەڵ بوونایە، ئەو کاتە بەرە و (خوای) خاوەن عەرش (دەچوون و) پڕیان
دەگرتەبەر (بە مەبەستی دژایەتی کردنی) ﴿٤٢﴾ (خوا) پاک و بێ لەکەیه و بەبەرزییەکی
گەورە، بەرزە لەوێ دەلێن ﴿٤٣﴾ حەوت ئاسمانەکان و زەوی و هەر کەس کە تێیان
دایە، بێ خەوشیی بۆ دەر دەبێن و، هیچ شتێک نیە کە بە ستایشکردنەوه پاکیی وی
رانه گەیهێنێ، بەلام لە بە پاکگرتە کەیان تێناگەن، بە دلدنایی ئەو هییدی لێبوردەیه ﴿٤٤﴾
هەر کاتیکیش قورئانت خوێند، پەردەیه کی پۆشرا و لە نیوان توو ئەوانەدا دادەتێن، کە
بروایان بە دواڕۆژ نیە ﴿٤٥﴾ پۆشیشمان خستە سەر دڵەکانیان (پێگرە) کە تێی
بگەن و، قورسایشمان خستۆتە گۆیەکانیانەوه، هەر کات باسی یەکتایی پەرورەدگار
بکە ی، پاشەو پاش پشت هەلدەکەن و، دەسلەمنەوه ﴿٤٦﴾ تێمە زانترین بەوێ بۆ گۆیت
بۆ هەلدەخەن، کاتیک گۆیت بۆ هەلدەخەن و، کاتیک چە دەکەن، کاتیک سەمەکاران
دەلێن: ئێوە تەنیا شوێن پیاویکی جادوو لێکراو دەکەون ﴿٤٧﴾ بروانە! چۆن وێنانت بۆ
دێنەوه، سەرەنجام گومرا بوون و ناتوانن پێ دەر بکەن! ﴿٤٨﴾ هەر وەها گوتیان: ئایا
ئەگەر بووینەوه بە ئیسقان و گۆل و خۆل، ئایا تێمە لە نوێ دروست دەکرینەوه و،
زیندوو دەبینەوه؟! ﴿٤٩﴾ بۆ: بێنە بەرد، یان ئاسن ﴿٥٠﴾ یان بێنە هەر دروستکراویک
کە لە دۆ و سینە کانتان دا بە گەورە دادەنرێ (کە بگونجێ زیندوو بکریتەوه)، ئنجا
دەلێن: کێ دەمانگیرێتەوه (بۆ ژیان)؟ بۆ: ئەو کەسە ی کە مچار هێناوێه دی، ئنجا
سەریان بەرە و لا دەلقینن (بە گالتە پیکردن و سەرسوڕمانەوه) و دەلێن: ئەو کەیه؟
بۆ: لەوانەیه نزیکی بۆ ﴿٥١﴾ ئەو پۆژە ی کە بانگتان دەکات، ئێوەش یە کسەر بە
ستایشکردنەوه، وەلام دەدەنەوه، پێتان وایە تەنیا کەمێک ماونەوه (لە ژیا نی دنیاداو،
لە قۆناغی بەرزەخدا) ﴿٥٢﴾).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

﴿ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ ﴾ : واته: ئایا خوا ئێوه‌ی تایبەت کردووە بە کورپانه‌وه‌ی بۆ ئێوه‌ی ساغکردوونەوه‌؟ (الصَّفَاءُ ضِدُّ الْكَدَرِ، صَفَى الشَّرَابَ يَصْفُو صَفًى، وَصَفَاهُ تَصْفِيَةً، وَأَصْفَاهُ الْوُدُّ: أَخْلَصَهُ لَهُ)، (صَفَاءٌ) دژی لێڵییه، به کوردیی ده‌لێن: (ساف)، واته: ڕوون یاخود بێ خلتە، ده‌گوتری: (صَفَى الشَّرَابَ)، واته: خواردنه‌وه‌که ساف بوو، بێ خلتە بوو، (وَصَفَاهُ تَصْفِيَةً)، واته: سافی کرد، بێ خلتە‌ی کرد، پالۆتی. (أَصْفَاهُ الْوُدُّ: أَخْلَصَهُ لَهُ) واته: خۆشه‌ویستی خۆی بۆ وی ساغ کردووه، خۆشه‌ویستییه‌که‌ی هیچ خلتە‌ی تێدانیه به‌رانبه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که باسی ده‌کری.

که‌واته: ﴿ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ ﴾، واته: ئایا خوا کورپانی تایبەت کردوون به ئێوه‌و، پالۆتوونی و به‌شی که‌سی دیکه‌یان پێوه‌ نیه؟!

(صَرْفًا): (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ، وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ: صَرْفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ)، (صرف) بریتیه له‌وه‌ی که شتیک له‌ حالیکه‌وه‌ بگۆڕی بۆ حالیکی دیکه، (تَصْرِيفُ الرِّيحِ: صَرْفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ) (تَصْرِيفُ الرِّيحِ) که له‌ قورئاندا زۆر هاتوه، واته: جو‌راو جو‌رکردنی بایه‌کان، گۆڕینی له‌ باریکه‌وه‌ بۆ باریکی دیکه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ ﴾، واته: له‌م قورئانه‌دا به‌ زۆر شیوازی جو‌راو جو‌ر ئه‌و راستییانه‌مان ڕوونکردوونەوه.

(نُفُورًا): (النَّفَرَةُ: الْإِنْزِعَاجُ مِنَ الشَّيْءِ إِلَى الشَّيْءِ، يُقَالُ: نَفَرَ عَنِ الشَّيْءِ نُفُورًا)، (نُفُور) له (نَفَرَة) ته‌وه‌ هاتوه، (نَفَرَة) بریتیه له‌وه‌ی که ئینسان له‌ شتیک بێزار بێ، یاخود به‌ په‌له‌ له‌ شوێنیکه‌وه‌ بۆ شوێنێکی دیکه‌ ڕوا، ده‌گوتری: (نَفَرَ عَنِ الشَّيْءِ نُفُورًا) له‌ کوردیییدا سه‌له‌مینه‌وه‌ی پێ ده‌لێن، یاخود دوورکه‌وتنه‌وه‌ی پێ ده‌لێن، وه‌ك ئه‌وه‌ی بلیین: له‌و شته‌ سه‌له‌مییه‌وه.

(حِجَابًا مَسْتُورًا): واته: په‌رده‌یه‌کی پۆشراو، (السَّتْرُ: تَغْطِيَةُ الشَّيْءِ: وَالسَّتْرُ وَالسُّتْرَةُ: مَا يُسْتَرُّ بِهِ)، (سَتر) بریتیه له‌ داپۆشینی شتیک، به‌لام (سَترٌ وَسُتْرَةٌ) ئه‌وه‌یه که ئه‌و شته‌ی پێ داده‌پۆشری، (حِجَاب) ییش، واته: په‌رده‌و ئێوان.

(أَكِنَّةٌ): (جَمْعُ كِنَانٍ، وَهُوَ الْغِطَاءُ الَّذِي يُكْنُ فِيهِ الشَّيْءُ، نَحْوُ غِطَاءٍ وَأَغْطِيَةٍ)، (أَكِنَّةٌ) كَوَى (كِنَان) ه، ئەو پۆششەیه کە شتێکی لە بن پەنھان دەکری، وەک (غِطَاء) کە بە (أَغْطِيَةٍ) کۆدەکرێتەو، (کِنَان) یش بە (أَكِنَّة) کۆدەکرێتەو، مانایان زۆر لێک نەزیکە.

(وَقْرًا): (الْوَقْرُ: الثَّقُلُ فِي الْأُذُنِ، الصَّمَمُ) (وَقْر) بریتیه لەو قورساییهی کە بە گوێچکەدا دی و دەبیته هوێ ئەوێ گوی هێچ نەبیست، بۆیه بە (صمم) یش لێکدراوەتەو، واتە: کەپری، شتێک لە گۆیدا هەبێ ببێتە مایهێ نەبیستن.

(مَسْحُورًا): (اسْمٌ مَّفْعُولٍ مِنْ سَحَرَهُ يَسْحَرُهُ سِحْرًا، وَهُوَ الْأَخْذَةُ، وَالسَّحَرُ: كُلُّ مَا لَطَفَ مَأْخُذُهُ وَدَقٌّ)، (مسحور) ناوی بەرکاره له (سَحَرَهُ يَسْحَرُهُ سِحْرًا فَهُوَ مَسْحُورٌ) واتە: جادوو لێکراو، (وَهُوَ الْأَخْذَةُ) واتە: گرتن لەلایەن شەیتان و جندەو بە شیوێهێکی پەنھان، مەبەست پێی جادوولێکرانە، (سحر) هەر شتێک بە پەنھانکاریی بکری، بە شیوێهێک هەستی پێ نەکری.

(وَرَفَاتًا): (تُرَابًا: أَجْزَاءٌ مُتَفَتِّتَةٌ، وَالرُّفَاتُ «الرُّفَاتُ»: مَا تَكَسَّرَ وَبَلِيَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، كَالْفُتَاتِ، يُقَالُ: رَفَّتِ الشَّيْءَ يَرْفُتُهُ وَيَرْفُتُهُ: كَسَرَهُ وَدَقَّهُ).

وشە: (رُفَات) گۆل و خۆل، چەند بەشیکی وردو خاش، (رُفَات، رُفَات) هەر شتێک تێک شکایی و کوون بوو بێ و پزویی، وەک (فُتَات) واتە: وردە نانی سەر سفرە، دەگوتری: (رَفَّتِ الشَّيْءَ) واتە: شتەکەێ وردو خاشکرد.

(فَسَيَنْغُضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ): سەریان ت بەرەو لا پادەوێشین، یان دەلەقین، (نَغَضَ رَأْسُهُ يَنْغُضُ وَيَنْغُضُ نَغْضًا وَنَغُوضًا: إِذَا تَحَرَّكَ وَاضْطَرَبَ، وَيَنْغُضُ رَأْسُهُ: حَرَكَهُ بَارْتِفَاعٍ وَانْخِفَاضٍ كَالْمُتَعَجِّبِ مِنَ الشَّيْءِ)، (نَغَضَ رَأْسُهُ) واتە: سەری لەقی، (يَنْغُضُ وَيَنْغُضُ نَغْضًا وَنَغُوضًا) بە کەسیک دەگوتری کە سەری بجوولێ، ئەو بەو حالەتی: (لازم)، بەلام بوو حالەتی (مُتَعَدِّي) (يَنْغُضُ رَأْسُهُ) واتە: سەری خووی لەقاند، (بَارْتِفَاعٍ انْخِفَاضٍ) سەری بەرزو نزم بکاتەو، یاخود سەری بابەدات بەلای راست و چەپ دا، وەک شیوێهێک لە سەرسوپمان، دیارە ئەو شتانە دەگەرێتەو بوو کلتووری گەلان، پەنگە هەبێ سەر بە راست و چەپدا پادەوێشین، بوو نیشانەێ سەرسوپمان، یاخود نیشانەێ بە درۆ دانانی قسەیهێک کە دەکری، یاخود سەری بە شیوێهێک بلەقین، وەک گالتە پێکردن، زیاتر شیوازی ئەو سەر جوولاندانە، پەيوەستە بە کلتوور و عاداتی گەلانی.

(إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا): (لَيْتَ فَهُوَ لَا يَتَّ وَلَيْتَ)، (لَيْتَ) واتە: مایەو، (لَا يَتَّ وَلَيْتَ) هەردووکیان ناوی بکەر (إِسْم فَاعِل)ن.

مانای گشتی ئایەتەکان

وەك له پێناسەی ئەم دەرسەدا گۆتمان: خوا ﷻ لەم سێزدە (۱۳) ئایەتەدا، کە هەر لەسەر دواندنی بێروایەکان، بەتایبەت هاوبەش بوو خوا دانەرەکان، بەردەوامە، لەم سێزدە (۱۳) ئایەتەدا چەند راستییەك دەخاتە روو:

هەندەیکیان دەربارەی خوا بە یەكگرتن و تەنیا پەرستراویتییەتی خوا ﷻ.

یەکیان دەربارەی قورئان.

هەندیکیان دەربارەی پێغەمبەر ﷺ.

هەندیکیشیان دەربارەی زیندوو بوونەو، هاتنی پوژی دوایی و سزا و پاداشت.

سەرەتا خوا دەفەرموی: ﴿أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَيْنِ﴾، ئایا پەرەردگارتان ئێوەی تایبەت کردووە بە کورانهو؟ واتە: ئێوەی تایبەت کردووە بە هەبوونی کورانهو، کورەکانی بوو ئێوە ساغ و یەكلا کردوونەو؟ ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسًا﴾، کەچی لە فریشتان مێینە ی بوو خووی داناون (هەلبژاردوون)، ﴿إِنَّكُمْ لَنَقُولُ قَوْلًا عَظِيمًا﴾، بە دنیایەو بەهووی ئەو قسەتانەو، ئێوە قسەیهکی مەزن (ناقولوا ناشیرین) بەرانبەر بە خوا ﷻ دەلێن، شتێك کە بوو خۆتان پێتان باش نیه، بوو خواي دادەنێن، کە بریتین لە کچان (لە مێینەکان)، کە ئەویش هەر راست نیه، چونکە فریشتەکان مێینە نین، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (الزخرف)دا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنْسًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكُنَّبُ سَهْدُهُمْ وَيُسْأَلُونَ﴾، واتە: فریشتەکان کە بەندهی خواي خاوەن بەزەیین، بە مێینەیان دانان! ئایا ئاگیان لە دروستکرانیان بوو {داخو ئێرن یان مێ؟} ئەو گەواهییدانەیان دەنووسری و لێشیان دەپرسیتەو،

لێرەدا خوا ﷻ - وەك من تێی دەگەم - هەر مەبەستی ئەوێه، کە پووچیی عەقل و بیرکردنەوێ هاوبەش بوو خوا دانەر و کافرەکان بخاتە روو، کە یەکیك لە بیروکە پووچەکانیان ئەوێه، پێیان وایە مێینەبوون نوقسانییه و عەیبەیه، بۆیهش زۆر بەکچان

قەلەس بوون و، ھەبووھ کچی خۆیانیان زیندە بە چالکردوھ! بێگومان ئەوان کەمتر لە کوپان، تەماشای کچانیان کردوھ، کە ئەوھش بیرێکی نەفامییە و، ئیستاش ھەر ھەییە لە زۆر کۆمەلگاکاندا، بەلام خوای پەروەردگار نێر و مویی وەك یەك خۆلقاندوون و، بە ھەر کامیکیان کۆمەلەی تایبەتمەندیی داون، ئنجا بەو تایبەتمەندییانەو، پیاو دەبێتە پیاوو، ئافرەت دەبێتە ئافرەت و، ھیچ کامیان بووی نیە، کە بە ھۆی ئیرایەتی، یان مێیایەتی خۆی بەسەر ئەو دیکەدا ھەلکێشێ، بەلکو تەنیا بە ھۆی کردەوێ باش، ئەگەر پیاوان کردەوێ باشیان زیاتر بێ، یان ئافرەتان کردەوێ باشیان زیاتر بێ، ئا ئەو مایە بەرزیی و نیزیکیانە لە خوا، ئەگەرنا خودی ئیرایەتی و مێیایەتی، پێوەریک نیە بۆ چاک بوون، یاخود خراپ بوون.

ئنجا ئامانج لێردا ئەوھ، کە ئێوھ ئەم بیرۆکە پووچانەتان ھەییە!

ئنجا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾، بە دنیایی لەم قورئانەدا جوړاو جوړ (بەیانێ راستییەکان) مان کردوھ، لە ھالەتیکوھ گۆپیومانە بۆ ھالەتێکی دیکە، بە زۆر تەغییر و شیوازی دەرپرین، ئەو مەبەستانە و یستوویمان دەرمان بپوون (خستوویمانە پروو)، بە تایبەت بای یەکتایی خوا و پەرستراویتی خوا ﷻ، خوا زۆر وێنە بۆ ھێنانوھە لە قورئاندا و، بە زۆر شیوازی دەرپرینی جوړاو جوړ، بای کردوھ، ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذْكُرُوا﴾، واتە: لەم قورئانەدا، زۆر شیوازی دەرپرینی جوړاو جوړمان بەکارھێناون، لە ھالەتیکوھ گۆپیومانە بۆ ھالەتێکی دی، چ دەربارە تەنیا خواپەرستی، چ دەربارە پیغمبەرایی و وەحیی، چ دەربارە پۆژی دوایی و زیندووونەوھ، سزاو پاداشت، چ دەربارە قورئان و کتیبەکانی خوا، بۆچی؟

﴿لِيَذْكُرُوا﴾، تاكو بیریان بێتەوھ، (تذکر) ھەم بە مانای بیرخۆ ھێنانەوھ، ھەم بە مانای دەرس و پەند وەرگرتن، بۆ ئەوھ دەرس و پەند وەرگرن، یاخود وەبیر خۆیان بێننەوھ، ﴿وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، بەلام ھەر سەلەمینەوھ و دورکەوتنەوھ یاخی بوونیان، تیدا زیاد دەکات.

ئنجا دێتە سەر بابەتێکی دیکە، کە لەم چەند ئایەتەدا، زۆرتەین گرنگی پێدراوھ، دەفەرموێ: ﴿قُلْ لَوْ كَان مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ﴾، پێیان بڵێ: ئەگەر وەك ئەوان دەڵێن، لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە ھەبوونایە، ﴿إِذَا لَا بُعْثُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾، لەو ھالەتەدا بەرەو خوای خاوەن عەرش پێیان دەگرتە بەر، واتە: بەرەو لای خوا دەچوون، بۆچی؟!

بۆ دژایه تیسی کردنی! به لām هه ندی له توێژه رهوان ئاویان لیکداوه تهوه: بۆ خو لئ نیزیك خستنه وهی خوا ﷻ، به لām مانای یه که میان راسترو گونجاوتره له گه ل ته م سیاقه دا.

هه لبه ته خوێنراویشه تهوه: (كَمَا تَقُولُونَ) که واته: پرووی دواندن هه ر له کافره کانه، که (كَمَا يَقُولُونَ) واته: وه ك تهو بیروایانه ده لێن، به شیوازی نادیار، به لām (تقولون) لیره دا خوا ده یاندوینێ، ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾، پاکیی و به رزییه کی گه وه بۆ خوا، له وهی که تهوان به رانبه ر به خوا ده یلێن! واته: خوا زۆر له وه پاکتر و چاکتر و به رزتره، که شایسته ی تهو جوړه قسانه بێ، که تهوان ده رهه ق به وهی ده یانکه ن.

﴿سُبْحَ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾، چهوت ئاسمانه کان و زهوی و، هه ر که س که تییان دایه، پاکیی و بێ خهوشیی بۆ (خوا) پاده گیه نێ، ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغْ بِحَمْدِهِ﴾، واته: هیچ شتیك نیه، مه گه ر به ستایشکردنه وه به پاکي ده گری، ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، به لām تێوه به پاکگرتنه که ی تهوان تیناگه ن، لئی حالێ نابن، ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، به دلنایی خوا هییدی و مه ندی لیبورده یه، ئنجا ئایا مه به ست له و به پاکگرتنه چیه، که تێمه تیی ناگه ین؟! دواتر له مه سه له گرنگه کاند زیا تر شی ده که ینه وه و، مانای به هیژتر و راستتر ته وه یه که تهو جوړیکه له به پاکگرتن و ستایشکردن، که دروستکراوه کان بۆ خوا ده یخه نه روو، که بۆ تێمه فامکراو و زانراو نیه. چونکه هه ندیکان گوتهو یانه: مه به ست ته وه یه که به زمانی حال دروستکراوه کان ته نجامی ده ده ن بۆ به دیه پنه ریان.

به لām زانیانی دیکه وه لāmیان داوه تهوه: که تهوه شتیکی زانراو و فامکراوه و له گه ل ئایه ته که دا گونجاو نیه.

هه ندیکی دیکه گوتهو یانه: مه به ست پێی ته وه یه که کافره کان ته وه نافامن.

که تهو کاته تهو مانایه، پێی تیده چێ، به لām تێمه دوا یی چهنده فهرموده یه که دینینه وه له و باره وه، که مه به ست له و به پاکگرتن و ستایشکردنه ی خوا، له لایه ن دروستکراوه کانه وه، جوړه به پاکگرتنیکه، به شیوه یه کی ئاسایی بۆ تێمه زانراو و فامکراو نیه.

﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾، (ئه ی موحه ممه د!) هه ر کاتی قورئانت خویند، له نیوان تو و ته وانه دا که بر وایان

بە پوژری دوایی نیه، پەردەیه کی پوشارا دادەنێن، واتە: پەردەیه کە زۆر پۆشەرە، وە ک خووشی پوشاربای وایە، ئەو وە واتایە ک، یاخود پەردەیه کە پەنھانە و نابینرێ، پەردەیه کی پەنھان دادەنێن لە نێوان تۆ و ئەوانەدا کە برۆیان بە پوژری دوایی نیه، بۆ ئەوێ لە قورئان تێنەگەن، کە لێرەدا ئەمە تەعبیرکردنە لەوێ کە ئەوانە ئەوێندە بەرە و تاوان و گوناھ چوون و، ئەوێندە دوورکەوتوونەو لە هەق، حالیان وە ک حالی کە سیکە: قسە ی بۆ بکری، لە پاش دیواریکەو کە نەبیستی، یاخود پەردەیه ک لە نێوان گوێی ئەو و ئەو قسە یەدا کە دەکری، دانرابی، بە شیوێه کە نەبیستی، لێی حالی نەبی، واتە: حالی وان بەو شیوێه، ئەگەرنا، خوا ﷻ پەردە ناخاتە سەر گوێ و چاوی خەلک، مەبەست لێرەدا ویناکردنی حالی ئەوانە، وە ک کە سیک وان، کە لە شوینی دیکە خوا ﷻ باس دەکات، کە: پوشارکیان بەسەر چاوی دا درابی و، قورساییان خرابیتە سەر گوێ و، دلیان مۆرکراپی و داخراپی.

﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾، هەر وەها لەسەر دلەکانیان چەند کیف و پۆشەرێکیمان داناون تاکو تێی نەگەن و، قورساییمان خستوتە گوێیەکانیانەو تاکو نەبیستن، ﴿وَإِذَا ذُكِّرْتُ رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبُرِهِمْ نُفُورًا﴾، هەرکاتیش بە تەنیا باسی پەروەردگاری خۆت کرد لە قورئاندا، واتە: هاو بەشت بۆ دانەنا و، تەنیا باسی خوات کرد، ئەو بیروایانە دەبینی: پاشەو پاش بە سڵەمینەو، لێت دوور دەکەونەو.

﴿تَنْحَنُّ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، تێمە زانترین بەوێ کە بە هۆیەو گویت بۆ هەلەخەن، ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾، کاتێ گویت بۆ هەلەخەن و گویت بۆ دەگرن، ﴿وَإِذْ هُمْ يُخَوِّى﴾، هەر وەها کاتێ لە نێوان خۆیاندا چەچیانە، ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾، کاتیک کە ستمکارەکان دەلێن: ئێو تەنیا بە دوا پیاویکی جادوو لێکراو دەکەون.

﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾، سەرنج بدە! چۆن وینانت بۆ دیننەو! جارێک بە جادوو لێکراوت دادەنێن! جارێک بە جادووگەرت دادەنێن! جارێک بە شاعیرت دادەنێن! جارێک بە کاهینت دادەنێن! ئاشکرایە لێرەدا خوا ﷻ باسی یە ک وینە کردو کە دەلێن: ئێو بە دوا پیاویکی جادوو لێکراو دەکەون! بەلام وینە ئەم قسە یە لە شوینەکانی دیکەش دا، هاتو بەوێ بە کو هیناویەتی (وینانت بۆ دیننەو).

﴿فَضْلُوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾، بۆيە سەرگەردان بوون، ناتوانن پئی دەرکەن! کەسئ کە هەستەوەرەکانی خوئی پەکخستبن، کەسئ بە هوئی گوناھو تاوان و کوفر و خراپە و کەللە پەقی و عینادییەو، عەقڵ و چاو و گوئی خوئی لە کارخستبن، بېگومان گومرا بوو و ناشتوانئ پئی دەرکا و، ناشتوانئ بېتەو سەر پئی، هەر بۆ خویشی وای بە خوئی کردو!

﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفًا﴾، هەرەھا گوتیان: ئایا ئەگەر بووینەو ئیسقان و بووینەو بەشتیکی وردوخاش ئیسکی وردوخاشکراو تیکشکینراو (رُفات)، واتە: چ بە شیوەی ئیسقان مابینەو، یاخود ئیسقانه کەش وردو خاش کرابئ و، بووبیتەو بە خاک و خۆل، ئایا ئەگەر وامان لێهات: ﴿إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾، بە سەر سوپمانەو دەرپرسن: ئایا ئیمە جارێکی دیکە لە شیوەی دروستکراویکی نویدا، دروست دەرکینەو؟!

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾، (ئەو موخەممەد ﷺ!) پێیان بلئ: ببنە بەرد یاخود، ببنە ئاسن، ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾، یان دروستکراوی کە لە سینەکانی ئیوەدا گەورەیه، واتە: گەورەترە لەوەی کە زیندوو بکریتەو و ژیاانی بهینریتەو بەر، واتە: ئەگەر بەردبن، یان ئاسن بن، یان هەر دروستکراویکی دیکە بن، کە لە سینە و عەقڵتان دا گەورەیه کە ژیاانی بیتەو بەر.

بەلئ! خوا هەر زیندووتان دەرکاتەو.

﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يَعِيدُنَا﴾، ئنجا پیت دەلین: کئ دەمانگێریتەو بۆ ژیان؟! کئ زیندوویمان دەرکاتەو؟! ﴿قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، بلئ: ئەو کەسە کە یەکەمجار ئیوەی داھیناو هینایە دی، هەمیشە دروستکردنی شتیک، لە دووبارە کردنەو بە زەحمەتەر، کەسێک کە کتیییک دەنووسئ، ئەگەر دەستنووسەکە لئ ونبئ، دوایی دەتوانئ وەک پێشتر کە نووسیوویتی، یاخود باشتیش بینووسیتەو، کەسێک کە شتئ دروست دەرکات، ئەگەر ئەو شتە لئ شکا، یاخود لئی تیکچوو، دەتوانئ وەک خوئی، یان باشتیش دروستی بکاتەو، ئەو بە نەسبەت ئیمەو شتیک زانراو، بەلام بە نەسبەت خواو ﷻ دێهوی ئیمە تیبگەیهنئ، ئەگەرنا بە نەسبەت خوای زاناو تواناو: دووبارە کردنەو هەر وەک دەستپیکردن وایە، وەک یەکن، هیچی بۆ خوا ﷻ تیناچی.

﴿فَسَيَنْفُضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُوكَ مَتَى هُوَ﴾، ئنجا (له بهرانبهر ئهو وه لاهمه تدا) سهريانت بهرهو لا راده وه شينن (دهله قينن)، ئنجا چ بهرزي و نزمي پي بكن، چ راست و چه پي پي بكن، ﴿وَيَقُولُوكَ مَتَى هُوَ﴾، دهئين: ئه وه كه نكييه؟! كه ي ئه وه دوباره كرده وه و زيندو و كرده وه يه ده بئ؟! ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾، بلئ: پهنگه نيزيك بئ، پي ده چئ نيزيك بئ، دياره خوا ﷺ به توانجه وه ئاوا ده فهرموئ.

﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ لِحَمْدِهِ﴾، ئه و پوژه كه بانگتان دهكات، به ستايش كرده وه وه لامى دهده نه وه، كه بانگتان دهكات زيندو و بينه وه، ئيوهش به ده م ستايش و مه دحي خوا وه، وه لامى خوا دهده نه وه، ﴿وَتَقْنُونَ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، گومانيش وا ده بهن و وا ي پو ده چن، كه كه ميك نه بئ نه مابنه وه، ئنجا كه ميك نه بئ نه مابنه وه، له ژياني دنيا دا، ياخود له قوناغي بهرزه خدا، ياخود هم له ژياني دنيا دا و، هم له ژياني بهرزه خدا، كاتي ك پوژي دوايي و قيامهت ده بينن، هم دنيا و هم قوناغي بهرزه خيش، له چاو قيامهت و پوژي دوايي، زور كه متان دپته بهرچاو! وه كه له شويئي ديكه ده فهرموئ: پييان وايه كه سه عاتي ك ماونه وه، ياخود پوژي ك، ياخود كه متر له پوژي ك ماونه وه.

له نوره كومهلاريه نيهكان نهكه ئه لايين

Stay in touch on social media

لن هم هم غير مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير/ AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

علي بابير/ AliBapir

WhatsApp

Telegram

Facebook

علي بابير/ AliBapir

QR Code

علي بابير/ AliBapir

QR Code

علي بابير/ AliBapir

QR Code

علي بابير/ AliBapir

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خوای **عَزَّ وَجَلَّ** بە کافرە هاوبەش دانەرەکان دەفەرموێ: ئایا پەرورەدگارتان ئێوەی تاییەت کردووە بە هەبوونی کورپانەووە و، خوۆشی لە فریشتان، مێینەکانی هەلبژاردوون؟ بە دنیایی ئێوە قسەیهکی ناخۆلای مەزن بەرانبەر بە خوا کەن:

خوای دەفەرموێ: ﴿أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَقَوْلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾

شیکردنەوێ ئەم تاییەتە، لە سێ بڕگەدا:

(۱)- ﴿أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ﴾، ئایا پەرورەدگارتان ئێوەی تاییەت کردووە بە کورپانەووە؟ کورپەکانی بۆ ئێوە یەکلایی و ساغ کردووتەووە؟

ئایا خوا ئێوەی هەلبژاردووە و، تاییەتی کردوون بە کورپانەووە؟ (الإِصْفَاءُ: جَعَلَ الشَّيْءَ صَفْوًا أَيْ: خَالِصًا) دەلێ: (إِصْفَاءٌ) هەرۆهە (إِصْطِفَاءٌ) یش ئەوێهە کە شتێک هەلبژێردرێ، یاخود ساف و ساغ بکریتەووە، شتی نامووی پێوە نەمیێ.

(۲)- ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا﴾، لە فریشتەکانیش مێینە ی بۆ خووی هەلبژاردوون؟ چونکە ئەوان بانگەشە ی ئەوێان دەکرد، کە فریشتەکان کچانی خوان و شەیتانەکانیش کورپانی خوان.

وەک لە سوورەتی (الزخرف) دا خوا لەوبارەو دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ﴾ ، واتە: ئەو فریشتانە ی بەندە ی خوا ی بەزەیین، کردیانە مێینە! ئایا ئامادە ی دروستکرانیان بوون (تاكو بزانن داخوۆ ئێرن، یان مێ؟!) ئەو شایەدی دانیان دەنووسرێ و لێشیان دەپرسرێتەووە {لەسەر ئەو بە درۆ شایەدی دانیان}.

۳- ﴿إِنكُم لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾، به د نيايي تيوه قسه يه كي مه زن ده كهن، واته: به د نيايي تيوه قسه يه كي نافو لا و ناهه قى مه زن ده كهن، به رانه ر به خوا! (قَوْلًا عَظِيمًا: فِي الْقُبْحِ وَالسُّوءِ)، قسه يه كي زور مه زن له ناشيريني و نافولايدا، به رانه ر به خوا ﷺ ده كهن.

تيمه پيشتر له بهرگي پينجه مې ته م تهفسيره دا، له كافي ليك دانه وهى ثابته كاني: (۱۰۰ و ۱۰۱) له سووړه قى (الإنعام) دا به تهفصيل له م باره وه قسه مان كرده، كه ته م ه ش ده قى ته م دوو ثابته يه:

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (۱۰۰) بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾

واته: هاو به شيان له جند بو خوا دانان و خواش جنده كاني دروست كرده وون، هه روه ها كوران و كچانيان بو (خوا) هه لتاشين به بى زانياري، پاكى و بهرزيى بو خوا له وهى كه خواى پى وه سف ده كهن، په يداكه رى ثاسمانه كان و زه وييه، پوله ي چون دهن، له حال كيدا كه هاو دل و هاوسه رى نه بى؟! (خوا) هه موو شتيكى وه ديپنه او و به هه موو شتيكى زانايه. خوا ﷺ له م دوو ثابته دا، وپراى خسته پرووى قسه كه يان، شه ش (۶) به لكه شى بو بهر په رچدانه وهى ته و قسه پوچه يان خستونه روو:

۱/ ده فهرموى: ﴿وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، واته: كوران و كچانيان بو هه لتاشين به بى به لكه و به بى زانياري، بيگومان ناتوان له و باره وه به لكه يه ك بهينه وه، به بى به لكه هه ر له خو وه ده لين: شه يثانه كان كوره كاني خوان و، فريشته كانيش كچه كاني خوان!

كه واته: ته وه قسه يه كي نازانستيانه ي بى بنه ماو پوچه.

۲/ ده فهرموى: ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾، پاكى و بهرزيى بو خوا، له وهى كه خواى پى وه سف ده كهن، خوا ﷺ ته گه به ديپنه ر و خاوه و په روه ردگارى هه موو شتيك بى، نابى وه ك دروست كراوه كاني، پيوستى به هاوسه ر بى و، پوله ي هه بن!

۳/ ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (بديع) واته: په يداكه ر به بى چاولي كرن له غه يري خو، (بديع و مبدع) كه سيكه كه شتيك داده هينى بى ته وهى چاولي كه رى تيدا بى، بو وينه يه كي پيشتر، له نوئ په يداى بكات (على غير مثال سابق).

۱۴ ﴿أَنِّي يَكُونُ لَّهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾، (خوا) چۆن پۆلەي دەبن ئەگەر هاوسەری نەبێ، خوا ﷻ کۆرۆ کچەکانی چۆن پەیدا بوون؟ بە پێی ئەوەی بۆ ئێمە زانراوە، کۆرۆ کچ لە ئەنجامی پێکەوه جووتبوونی نێوان دوو هاوسەری تێر و مێ دا، پەیدا دەبن.

۱۵ ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، خواش هەموو شتێکی هێناوەتە دی، کەواتە: هەرچی هەیه دروستکراوی خوايه و هیچیان پۆلەي نین.

۱۶ ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، هەرۆهەها ئەو بە هەموو شتێک زانیە، ئەگەر گریمان کۆر و کچی هەبوونایە، دەبوایە خوا ﷻ بزانی، چونکە زانیاریی خوا بە هەموو شتێکەوه پەيوەستەو، هیچ شتێک نیە خوا نەیزانی.

هەر لەو بارەوه خوا لە سوورەتی (الزخرف) (۱۵ - ۱۹) دا، دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝۱۵﴾ أَمْ أَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ بِالْبَنِينَ ۝۱۶ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝۱۷ أَوَمَنْ يُنْسَوُا فِي الْحَلِیَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝۱۸﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝۱۹﴾

واتە: لە بەندەکانی، بەشێکیان بۆ خوا دانا (واتە: بەندەکانیان کردن بە بەشێک لە خوا)، بێگومان مروّقی (بێپروا) سێلەیهکی زۆر پروو و ئاشکرایە. ئایا لەوانە کە دروستی کردوون، کچی بۆ خوێ هەلبژاردوون و ئێوهی تایبەت کردوون بە کۆرانهوه؟! (کۆرەکانی بۆ ئێوه ساغ کردووتەوه؟!). لە حالیک دا هەر کات یەکیکیان موژدەي بەوه پێدرا کە بۆ (خوای) بە بەزەیی بەوینە هێناوەتەوه، پرووی رەش دادەگەرێ و زۆر پەست و خەفەتاوییە، {داخ و خەفەتی زۆری دەچێتە دلەوه، لەبەر ئەوەی موژدەي کچی پێدراوه، لە حالیکدا کە خویان بە کچان رازی نین، کەچی کچان بۆ خوا دادەنێن} ئایا کەسیک کە لە رازانەوه و خەشڵ دا پێ دەگات و لە کاتی مەشت و مێدا پروونکەرەوه نیە! {ناتوانێ مەبەستەکانی خوێ جوان بگەیهنێ، ئەوه بۆ خوا دادەنێن؟!} ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا﴾، هەرۆهەها ئەو فریشتانەي کە بەندەي خوان، بە مێنەیان لە قەلەم دان، ئایا ئاگاداری دروستکرانیان بوون؟! بێگومان ئەو شایەدییدانەیان دەنوسرێ و لێشیان دەپرسرێتەوه.

مەسەلەى دووهم:

ئىمە لەم قورئانەدا پوونکردنەوى جۇراو جۇرمان داون، لە ھەموو پوونکەو، تاكو پەند وەر بگرن و بىريان بکەوئتەو، کەچى ھەر سەلەمىنەو ھيان بۆ زياد دەکات:

خو دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ (۴۱).

شىکردنەوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بە دۇنيايىش لەم قورئانەدا بە شىوئى جۇراو جۇر مەبەستە کايمان پوونکردوونەو، (صَرَّفْنَا: نَوَعْنَا الْبَيَانَ)، پوونکردنەو کەمان جۇراو جۇر کردو، (حَذَفِ مَفْعُولٌ صَرَفٌ لِأَنَّهُ نُزْلٌ مَنْزِلَةٌ الْأَزْمِ، فَلَمْ يَقْدَرْ لَهُ مَفْعُولٌ)، خو ﴿وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ کە فەرموويەتى جۇراو جۇرمان کردو، چى جۇراو جۇر کردو؟ (صَرَّفْنَا الْبَيَانَ، أَوْ صَرَّفْنَا التَّعْبِيرَ) پوونکردنەو و دەرپریمان جۇراو جۇر کردو لەم قورئانەدا، بەلام بۆيە بەرکار (مفعول) ەکەى قرتتیراوه، چونکە وشەى (صَرَفٌ) وەك کردارى لازیم کە پيوستى بە بەرکار ناکات، مامەلەى لەگەلدا کراوه، يان لەبەرئەوئى ھەر ديارە (صَرَّفْنَا) واتە: (صَرَّفْنَا الْبَيَانَ)، لە چەندان شوئى قورئاندا ھاتو و، مەگەر چۆن، ئەگەرنا وشەى (صَرَفٌ) بەرکار (مَفْعُول) ەکەى ديار نيه، چونکە بە سياق و سەليقە دەزانرئ.

وشەى: (صَرَّفْنَا) چاوگەکەى: (تَصْرِيفٌ) ە، (التَّصْرِيفُ: تَعَدُّدُ الصَّرَفِ، وَهُوَ النَّقْلُ مِنْ جِهَةٍ إِلَى جِهَةٍ أُخْرَى)، (تصريف) بریتىە لە جۇراو جۇزى گواستەو. يانى: لە ھالىکەو بۆ ھالىک شتىک بگۆردى.

(۲) - ﴿لِيَذَكَّرُوا﴾، تاكو بىر بکەنەو، ياخود تاكو پەند وەر بگرن، ئەم وشەى: ﴿لِيَذَكَّرُوا﴾ ئاواش خوئراوئەو: (لِيَذَكَّرُوا)، بۆ ئەوئى کەبىر بکەنەو، ياخود بىريان بئتەو.

(۳) - ﴿وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، کەچى ئەو جۇراو جۇرکردن پوون کردنەوئى مانا و مەبەستەکان، ھەر سەلەمىنەو ھيان تیدا زياد دەکات، ھەر دوورکەوتنەو ھيان تیدا زياد دەکات، (النُّفُورُ: هُرُوبُ الْوَحْشِيِّ وَالْدَّابَّةِ بِجَزَعٍ وَخَشْيَةٍ)، واتە: (نُفُور) بریتىە لەو کە ئاژەلئک، ياخود ژياندارىکى کيوى بە ترس و دلەراوکەو رابکات، واتە: ئەوانە وەك چۆن ئاژەلئک ترسىکى بۆ دئ، ھالەتتىکى ترس و دلەراوکەى بۆ پەيدا دەبئ و رادەکات، ئەوانىش بەو شىوئى دەور دەکەونەو.

ئەم قورئانە كە بە شىۋەى جوراوجور مەبەستەكانى تىدا رادەگەيەنرین، خوا دەيەوى لە ھەموو دەلاقە و پەنجەرەكانى عەقل و دل و خەيال و ئەندىشە و ھەست و سۆز و ھتدەو، مەبەستەكان بەریتە نىو ناخ و پرووحى مروث، لە ھەموو دەرگيان دەدا، ويستووئەتى بە ھەموو شىوازيك راستىيەكان بخاتە نىو عەقل و دلى مروثەو، كەچى ئەو بىپروايانە لە ئەنجامى ئەو دەدا كە بە خويانيان كردو، لە ئەنجامى ئەو دەدا كە بەھوى گوناھو تاوان و كەللە پەقييەو، كاريكيان كردو كە پەردە بەسەر چاو و عەقليان ھەلكش، ھەرچەندە ئىمە مەبەستەكانيان بە شىۋەى جوراوجور بو دەخەينە روو و لە لووتكەى پەوانبىزى و پاراوييدا بويان دەخەينە روو، بو ئەوھى بيريان بىتەو و پەند وەر بگرن، كەچى ھەر سلەمينەو دووركەوتنەويان تىدا زياد دەكات.

دائە پاندەى مەكتەبى مامۇسنا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

لە نۆزە ئۆمەلەينىيەكان لەكەلتەين

Stay in touch on social media

نحن نعلم من مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەلى

دائە پاندەى مەكتەبى مامۇسنا عەلى بابىر

دائە پاندەى مەكتەبى مامۇسنا عەلى بابىر

مەسەلەى سىيەم:

خو ﷺ فەرموو يەقى: بلى ئەگەر وەك دەلىن: خوا پەرستراوى دىكەى لەگەلدا بوونايە، رڭيان بەرەو خاوەن عەرش (خوا) دەگرتەبەر (كە دژايەتیی بكەن)، پاكی و بەرزىيەكى گەورە بۆ وى، لەوہى كە دەلىن، حەوت ئاسمانەكان و زەوى و ھەر كەس كە تڭيان دايە، بى خەوشى بۆ خوا راډەگەيەنن و، ھىچ شتێك نىە بە ستايشكردنەوہ بەپاكى نەگرتى، بەلام لە بە پاكگرتنەكەيان تڭناگەن، ئەو ھىدىي لڭبوردەيە:

خو دەفەرموى: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَأَبْنَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۚ﴾ (۴۲) سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿۴۳﴾ تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۴﴾

شيكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە نۆ برگەدا:

- (۱) - ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ﴾، بلى: ئەگەر لەگەل وى پەرستراوانى دىكە ھەبوونايە.
- (۲) - ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾، وەك ئەوان دەلىن، ئەمە ئەگەر بە ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ بخوڭرتنەوہ، واتە: بە شىوازى ناديار (غائب)، خو ﷺ ديار كافرەكان دەدوينى، بەلام خوڭرتراويشەتەوہ (كەما تقولون)، واتە: ئەى كافرەكان وەك تڭوہ دەلىن، ئەگەر لەگەل خواډا پەرستراوانى دىكە ھەبوونايە.
- (۳) - ﴿إِذَا لَأَبْنَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾، ئەوا ئەو كاتە بەرەو خاوەن عەرش رڭيان دەگرتەبەر، بۆ لای دەچوون.

لڭرەدا ئەو پاستىيە دووبارە دەكەمەوہ كە وشەى (آلہة) كووى (إلہ) ە و (إلہ)يش يانى: پەرستراو، ئنجا بە ھەق پەرسترتى، كە پەرستراوى بەھەق (الإلہ الحق) ھەر يەككە، كە خوا (اللہ)يە، يان بە ناھەق پەرسترتى، بڭگومان پەرستراوانى ساختە و ناھەق زۆرن.

كەواتە: (إلہ) جيايە لە (أللہ)، (أللہ) ناوى ناسڭنەر (عَلَم)ى خوايە ﷺ لە زمانى عەرەبى دا، بە ئڭنگليزى دەلىن: (God)، بە فارسى دەلىن: (خدا)، بەلام (إلہ) واتە: پەرستراو، وشەيەكە بۆ خوا بەكاردى و، بۆ جگە لە خواش بەكاردى، بۆ خوا بەكاردى كە ھەر خوا پەرستراوى بە ھەقە، بۆ جگە لە خواش بەكاردى، لە حاڭكدا جگە لە

خوا به ناهەق دەکرێتە (إله) و پەرستراو، بۆیە خوا (الله) جیا یە و (إله) پەرستراو جیا یە، چەندان جاری دیکەش باسم کردووە: هەندێ لێ بانگخواز و وتارییژەکان، جیاوازیی ئەم دوو وشە یە ناکەن، بۆ وێنە: وشە ی (خوا) کۆدەکەنەووە دەلێن: (خوا یەکان)، کە (الله) لێ زمانی عەرەبییدا نە دەکرێتە دووان (مثنی)، نە کۆ (جمع) دەکرێتەو، بەلام (إله) دەکرێتە دووان (إلهان)، دەکرێتە کۆ (الله)، چونکە هەر یەک خوا هە یە، کە (الله) یە، بەلام پەرستراوی بە ناهەق زۆرن.

کە دەفەرموی: ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾، (آی: لَا تَحَقِّقْ لَتَعَذِّبَ الْآلِهَةُ بَلْ هُوَ مَجْرَدُ فَرَضٍ) واتە: وەک دەلێن، واتە: چەند پەرستراوی بوونی نیە، بەلام وەک گریمانە یەک {وەک عەرەب دەلێن: (على سبيل الفرض)} ئەو داما نا و ابوو (گریمان و ابوو)، ئەگەر گریمان لێ گەل خوادا پەرستراوی دیکە هەبوو نایە، بەرەو خاوێن عەرش پێیان دەگرتەبەر.

(إبتغاء) واتە: خواستن، (إبتغاء السبيل: طلب طريق الوصول إلى الشيء)، واتە: داواکردنی پێ یە، کە پێیدا بگاتە شتێک، بۆچی بەرەو خوای خاوێن عەرش پێیان دەگرتەبەر؟! ئایا بۆ ئەو ی بەسەری دا زالین! یاخود بۆ ئەو ی خۆیا نیی لێ نزیك بخرەو، هەردوو واتایە کە هاتوون لێ قورئان دا، بۆ نموونە:

أ - واتای یە کەم: لێ سوورەتی: (المؤمنون) دەفەرموی: ﴿وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ...﴾، واتە: لێ گەل خوادا هیچ پەرستراوی دیکە نیی، ئەگەر نا هەر پەرستراو چی دروستکردووە سەرپەرشتیی دەکرد، (گریمان ئەگەر پەرستراوی بە هەق بوو نایە)، ﴿وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، هەروەها هەندێکیان بەسەر هەندێکیان دا زال دەبوون، دە بوو بە ناکوکیان لێ سەر ئەو ی: کێ سەرپەرشتیی دروستکراوێکان بکات؟!

کەواتە: ﴿إِذَا لَا تَبْتَغُوا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾، واتە: بەرەو خوای خاوێن عەرش پێیان دەگرتەبەر، بۆ ئەو ی بەسەری دا زالین و دژایەتی ی و ناکوکیی لێ گەل بکەن (ئەگەر پەرستراوی دیکە لێ گەل خوادا هەبوو نایە).

ب - واتای دووهمیان: کە ئەگەر لێ گەل خوادا پەرستراوی دیکە هەبوو نایە، پێیان بەرەو خوا دەگرتەبەر، تاکو خۆیا نیی لێو نزیك بخرەن، ئەمیش هەر سوورەتی (الإسراء) دا هاتو، (کە دوا ی دە یگە نیی)، کە دەفەرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾، واتە: ئەوانە ی کە

ئەوانە (بېرۋايەكان) لىيان دەپايتنەو، بەرەو پەرۋەردگاريان ھۆكار دەخوازن، كە خۇيانی لىوہ نيزيك بخەن، بە ئومىدى بەزەيى خوان و لە سزايەكەشى دەترسین.

بەلام ھەك گوتم ئەوہى كە لىرە گونجاوترە، مانای يەكەميانە، واتە: بەرەو خواى خاوەن ەپرەش رىيان دەگرەتەبەر، تاكو بەسەریدا زالىن و دژايەتیی و ناكوکيى لەگەل بکەن و لەگەلى يەکلایى بکەنەو: ئایا کامیان سەرپەرشتیى دروستکراوہکان بکات؟!

(۴) - ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾، پاکیى و بەرزىيەكى گەورە بۆ خوا، لەوہى كە ئەوان دەيلین، ئەمە خوێنراویشەتەوہ: (گمّا تَقُولُونَ)، ئەوہش لە حالیکدا كە بە شیوہى دواندن بېرۋايەكان بدوینن.

(۵) - ﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ﴾، ھەوت ئاسمانەكان و زەوى و خوا بەپاك دەگرن.

(۶) - ﴿وَمَنْ فِيهِنَّ﴾، ھەرۋەھا ھەر كەسێك كە تىياندايە، واتە: ھەر كەسێك كە تىيان دايە لە خاوەن ەقل و شعورەكان، لە ئاسمانەكان و زەوى دا: لە فریشتان و لە مروڤان و لە جندەكان و دروستکراوانىكى دیکە، كە تىمە نایانزانين، ھەموويان خوا بە پاك دەگرن.

(۷) - ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾، ھىچ شتێك نى، (وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ) واتە: (ما مِنْ شَيْءٍ)، واتە: ھىچ شتێك نى، كە خوا بە پاك نەگرێ بە ستایشکردنيەوہ، ھەم بە پاکیى دەگرێ، ھەم ستایش و مەدحى دەكات: (يُسَبِّحُهُ مُتَلَبِّسًا بِحَمْدِهِ) بە پاکیى دەگرێ، ھاوکات لەگەل ئەوہدا كە ستایشيشى دەكات.

(۸) - ﴿وَلَكِنْ لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، بەلام ئیوہ لە بەپاکگرتنى ئەوان تىناگەن، ھەرۋەھا ئاواش خوێنراوہتەوہ: (لَا يَفْقَهُونَ)، واتە: ئەوان تىناگەن، واتە: ھەم بە شیوہى ئامادە (حاضر)، ھەم بە شیوہى ناديار (غائب).

(۹) - ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، بەدلىيایەوہ خوا ھىدىي و مەندە، (حَلِيم) واتە: ھىدىي و مەند، كەسى كە زوو توورە نەبى، پەلە نەكات، (غَفُور) واتە: لىبوردە.

(زِيَادَة «كان» للدلالة على أن الجلم والغفران صِفَتَانِ لَهُ مُحَقَّقَتَانِ)، واتە: لەو ئايەتەدا كە (كان) زياد كراو، ئەوہ دەگەيەنى كە: (جلم وغفران)، ھىدىي مەندىي و لىبوردەيى، دوو سيفەتى لە مێژينەى خوان و، لە ئەزەلەوہ لە خوادا چەسپاون.

کورتە باسیک لە بارەی بە پاکگرتن و ستایشکردنی خواوە

ئێستاش کورتە باسیک دەکەین لە بارەی ستایشکران و بە پاکگیرانی خواوە ﷻ له لایەن سەرجهەم دروستکراوەکانیەوه، خۆی بەرزى مەزن فەرموویەتی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغْ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، واتە: هیچ شتێک نەخوا بە پاک نەگرێ بە ستایشکردنیەوه، بەلام لە بە پاکگرتنەکیان تێناگەن، واتە: نە لە پاکگرتنەکیان تێدەگەن، نە لە ستایشکردنەکیان، چونکە خوا دەفەرموێ: بە ستایشکردنیەوه بە پاکی دەگرن، واتە: ئەگەر لە بە پاکگرتنی دروستکراوەکان بۆ خوا تێنەگەن، لە ستایش کردنەکیان تێناگەن و حالى نابن.

ئێستاش با لەو بارەوه چەند شتێک بخەینە روو:

١/ که دەفەرموێ: ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ﴾، واتە: پاکیی و بەرزیی بۆ خوا، لەوێ که دەیلێن، واتە: خوا زۆر زۆر پاکە و، زۆر زۆر بەرزترە لەوێ، ئەو شانەى کافرەکان دەیانلێن، شایستەى خوا بن و لەخوا بۆهشێنەوه، لە هاوبەش و پۆلە و ...هتد.

٢/ که دەفەرموێ: ﴿تَسْبِغْ لَهُ﴾، بە پاکگرتنی و بێ خەوشیی بۆ رادەگەیەنن، وشەى (سَبَّحَهُ، يُسَبِّحُهُ)، بۆ خۆی بەرکار (مفعول به) دەخوایى و پێویستیی بە پیتیک نە، بەلام لێرەدا که دەفەرموێ: ﴿تَسْبِغْ لَهُ﴾، ئەوه (ل) ه: (لِتُعْدِيَةِ «يُسَبِّحُ» الْمُضْمَنِ مَعْنَى يَشْهَدُ) بۆ ئەوێهە که (يُسَبِّحُ) بەرکار بخوایى، لە حالیکدا که مانای (يَشْهَدُ) نێواخەن کراوه، کهواتە: (تُسَبِّحُ لَهُ: تَسْبِغْ لَهُ وَنَشْهَدُ لَهُ)، بە پاکیی دەگرێ و شایەدییى بۆ دەدا، هەرچی که لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه، هەم خوا ﷻ بە پاک دەگرێ و، هەم شایەدییى بۆ دەدا که تەنها خۆی شایستەى پەرستەران و بەندایەتیی بۆ کرانە.

دەشگونجێ ئەو (ل) ه، وهك گوتراوه: (هِيَ الْمُسَمَّاءُ لَمْ التَّيِّينَ كَالَّتِي فِي: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ (الشرح)، لامى پووێندەوه بێ، وهك ئەو لامەى که لە سوورەتی (الشرح) دا هاتوه، خوێ خوا دەیتوانی بفەرموێ: (أَلَمْ نَشْرَحْ صَدْرَكَ)، بەلام که دەفەرموێ: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ (١)، ئەمە بۆ پووێندەوهیە، واتە: ئایا بۆ تۆ، سینەى تۆمان گوشاد نەکرد؟

۳/ که دەفەر مۆی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، هیچ شتیک نیه که خوا به پاك نه گری به ستایشکردنیه وه، ئەمە لێرەدا زانیان دوو واتایان بۆ لیکداونەوه:

واتای یەكەم: گوتوو یانە: مەبەست پێی دەلالەتیانە لەسەر بەدیھێنەریان، واتە: تۆ تەماشای ھەرشێك بکە و، لێی وردبێه وه و، سەرنجی بدە، دەتگە یەنێ بەوێ کە بەدیھێنەر و پەیدا کەر و پەرورەدگارە کە ی بناسی، کە دەشفەر مۆی: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، واتە: ئەو یبېروایە کان، ئیو لە بەپاکگرتن و ستایشکردنی دروستکراوێ کان بۆ خوا، تیناگەن، ئەگەر نا هیچ شتیک نیه کە خوا بە پاك نه گری و ستایشی نە کات.

یاخود: ئەو مسوڵمانینە! ئەو ھاوبەش بۆ خوا دانەرە کانن، لە بەپاکگرتن و ستایشکردنی دروستکراوێ کان بۆ خوا تیناگەن، ئەگەر نا ھەر کەسێ تەماشایان بکات و، لێیان وردبێتە وه، ھالی دروستکراوێ کان، ئەو ھوێ لێ دەفامریتە وه کە بەدیھێنەر و پەرورەدگارێک ھیناونیە دی، مەبەست لە بەپاکگرتنە کە، ئەو یە.

واتای دووھەم: گوتوو یانە: یانی: هیچ کام لە دروستکراوێ کان نیه، کە جوړیک لە یادکردنی خوا، بەپاکگرتنی و، ستایشکردنی خویان نەبێ، بەلام ئەو بە پاکگرتن و ستایشکردنە بۆ خەلکی بە گشتی زانراو نیه.

ھەلبەتە تێمە بەبێ چەندو چوون، پای دووھەم ھەلدەبژیرین، بۆچی؟

لەبەر کۆمەلێک ئایەت و فەرماشتی پیخەمبەر ﷺ کە لێرەدا ئاماژە بە پینج دانەیان دەکەین وەك نمونە:

۱/ لە سوورەتی (ص) دا خوا دەفەر مۆی: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ ۱۷ إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْأَشْرَاقِ ۝ ۱۸ وَالطَّيْرُ مَحْشُورَةٌ كُلُّ لَّهُ أَوَّابٌ ۝ ۱۹﴾، واتە: یادێ بەندە کە ی تێمە داوود، بکە، خاوێن ھیزو توانا، ئەو زۆر بۆ لای خوا دەگەراییە وه و پەشیمان دەبوو وه، تێمە چیا بە کاغان بۆ پام و دەستەمۆ کرد بوون، کە لەگەڵ ئەودا ئیواران و بەیانیان (دەمە و خۆرھەلات) خویان بە پاك ده گرت، (واتە: لەگەڵ داوود دا، داوود مونا جات و پازو نیازی لەگەڵ خوا دە کرد، بەو دەنگە زولال و خوشە ی خۆی، کە دەنگی زۆر زۆر خوش بوو)، ھەر و ھا بەلندە کانیش بۆی کۆدە بوونە وه ھەموویان زۆر بۆ لای خوا گەراییە بوون.

پیخەمبەر ﷺ شەوێک گوئی لە (ئەبوو موسای ئەشعەری) بوو، قورئانی دە خویند، کە ئەویش دەنگی زۆر خوش بوو، ئەو ھەندە خوش بوو، کە یەکیک لە ھاوێلان دەلێ: دەنگی هیچ عوود و تارو سەنج [ئامیرە موسیقاییە کان کە ئەو کات ھەبوون] نەبێستو.

هیندهی دهنگی وی خوښ بڼه!، پیڅه مبهه ښه ګوڼی لږ بووه، پټی ده فهرموږ: ته ګهه دوینن شهوږ ټاګات لږ بووایه که ګوڼم بو ګرتبووی: {لَقَدْ أُوتِيتَ مُزَمَّارًا مِّنْ مَّزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِي: ۴۷۶۱، والترمذي: ۳۸۵۵). واته: تو ټاوازیګ له ټاوازه کانی (داوود) ت پټی دراوه، ده نګت زور خوښه! (ته بوو مووسا) ش ګوڼ: {لَوْ عَلِمْتُ لِحَبْرَتِهِ لَكُ تَحْبِيرًا} (أَخْرَجَهُ ابْن حَبَان: ۷۱۹۷، قال شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ عَلَى شَرِّطِ مُسْلِمٍ)، واته: ته ګهه زانیام، هیندهی دیکه ده نګی خوږ خوښتر ده کرد بو تو تهی پیڅه مبهه! ښه.

خوا ده فهرموږ: چپایه کاغمان بو داوود ده سته مو کرد بوون، تاګو له ګهه ټه ودا یادی خوا بکه و، خوا به پاک بګرن، له مه شهوه دیاره که چپایه کان زیګر و یادی خوا ده کهن.

۲/ هه روه ها له سوورپه (مریم) دا، خوا ښه فهرموږ: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ {لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۸۹ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَخِزُّ الْجِبَالِ هَذَا ۹۰ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۹۱}.

واته: هه روه ها (بېروایه کان) ګوتیان: خوی خاوهن به زهیی پوږلهی ههیه!، شتیګی زور ګه وره تان ګوت! (ګوناھو تاوانیګی ګه وره تان ګوت) ټاسمانه کان خه ریکن به هوږ ټه و قسهی ټیوه وه شق ببه و! زه ویش خه ریکه بقلیشی! هه روه ها چپایه کانیش خه ریکن پرووخی و، به ده نګی به رز بکه و، به هوږ ټه ووه که لافی پوږلیان بو (خوی) خاوهن به زهیی لیدا.

ټه مه ش ټه وه ده ګه یه نن: که ټاسمانه کان و زهوی و چپایه کان، جوړیګ له هه ستیان ههیه، به رانبه به خوی خاوهن و په روه ردګاریان.

ټنجا با ټمازه به چنه د فهرمووده یه کیش بکهین، که ده قن له سر ټه وهی هه موو دروستکراوه کان جوړیګ له به پاکګرتن و ستایش و یادی خویان ههیه، که ټیمه ټی ناګهین:

۳/ {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا مِّمَّكَ، كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۷۷، والترمذي: ۳۶۲۴).

واته: جابیری کوږی سه موږه (خوا لږی پازی بڼه) ده لږ: پیڅه مبهه ری خوا ښه فهرموږ: من به ردیګ ده ناسم له مه ککه، که پیش ټه وهی په وانه بګریم {بګریمه پیڅه مبهه} سلوی لږ ده کردم، ټیستاش ټه به رده ده ناسم.

گاشە بەردىكى گەورە بوو، ديارە ئەو بەردەش وەك موعجىزەيەك سلاوى لە پىغەمبەر ﷺ كىردو، بىگومان دەبى بە نازناوى پىغەمبەرايەتى سلاوى لىكرد بى و، گوڤىتى: (السلام عليك يا نبي الله)، يان گوڤىتى: (السلام عليك يا رسول الله)، ئنجا هەر چوڭ بى، بەرد كە سلاو بىكات، ماناي وايە زىكرىش دەكات و، خواش بە پاك دەگرى و ستايشى دەكات.

۴/ {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: وَلَقَدْ كُنَّا نَسْمَعُ تَسْبِيحَ الطَّعَامِ، وَهُوَ يُؤْكَلُ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۵۷۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۶۳۳}، واتە: عەبدوﻟﻻي كورى مەسعوود (خوا لىي پازى بى)، دەلى: ئىمە (لەگەل پىغەمبەر ﷺ دا بووين، خواردمان دەخوارد)، گويمان لە بە پاكرتى خواردنەكە دەبوو، (خواردنەكە خواي بەپاك دەگرت و، تەسبيحى خواي دەكرد) لە كاتىك دا كە دەخورا.

۵/ {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَسْمَعُهُ (الْمُؤْذِنُ) جَنَّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَجَرٌ وَلَا حَجَرٌ وَلَا مَدْرٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ} {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۷۲۳، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ} واتە: ئەبوو سەعيد خوا لىي پازى بى دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: هىچ شىتەك گوڤى لە دەنگى (بانگىڤىز) نابى لە جىنن و مروڤ و درەخت و بەرد و گل (قور) مەگەر (پوڤى دوايى)، شايدىي بو دەدا.

هەلبەتە درەخت و بەرد و گل و هەرشىتەك كە شايدىي بدات، ماناي وايە جوڤىك لە هەست و دەرك پىكردينان هەيە بو خوا ﷺ و، خواوێنى خوڤان دەناسن.

كەواتە: بە پاكرتن و ستايشكردى خواش، بو ئەوان شىتەكى ئاسايە، بەلام ديارە بە شىوہيەكى نااسايە بو ئىمە، بۆيە ئىمە نايبىستين، مەگەر وەك موعجىزەيەك كە پىغەمبەر ﷺ پيمان بگەيەنى، وەك لە فەرموودەكان دا هاتو، كە خواردن لە دەستى دا، خواي بە پاك گرتو، هەروەها لە (صحيح البخاري)^(۱) دا هاتو، كە ئەو بىكە دارخورمايە پىغەمبەر ﷺ وتارى لەسەر دەدا، دواي ئەو پىرەڤىتەك مەنبەرىكى بو دروستكرد و، چوو سەر مەنبەرەكە، ئەو كۆلكە دار خورمايە هاوولان گوتوووانە: گويمان لە دەنگى بوو، وەك چوڭ بەچكە حوشتر دەنالينى بو دايكى و جوڤىك لە سۆزى بو دەردەپرى، خەلكى مزگەوت هەموومان ئاوا گويمان لە دەنگى بوو [هاواري كرد، لە داخ و نارەحەتى ئەو پىغەمبەر ﷺ ئەوى بە جىهشستو و چۆتە سەر مەنبەر! تاكو پىغەمبەر ﷺ لەسەر مەنبەرەكە هاتە خوار و دەستى پىداھينا دوو سى جار، ئنجا بى دەنگ بوو^(۲).

(۱) {عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ إِلَى جَذَعٍ فَلَمَّا اتَّخَذَ الْمِنْبَرَ، تَحَوَّلَ إِلَيْهِ، فَحَنَّ الْجَذَعُ، فَأَتَاهُ فَمَسَحَ يَدَهُ عَلَيْهِ} صحيح البخاري: ۳۳۹۰.

(۲) لە پىوايەتى دىكەدا وردەكارىي زياترى ئەو پرووداو هاتوون، كە من لەماناكردەكەدا ئامازەم پىيان دا.

مەسەلەى چۈرەم:

خوّا ﷺ بە پىغەمبەرى خۇى ﷺ فەرموۋە، ھەركات قورئانت خوئىند، پەردەيەكى پۇشراۋ دەخەينە نىۋان تۆ و ئەوانەۋە كە پروايان بە رۇژى دوايى نىە و، داپۇشەرائىش دەخەينە سەر عەقل و دلىان تاكو تىتى نەگەن و، قورسايىش دەخەينە گوئىانەۋە بۆ ئەۋەى نەبىستىن:

خوّا دەفەرموئى: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝٤٥ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۝٤٦﴾

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتانه، لە پىنچ برگەدا:

(۱) - ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ ھەر كاتىك قورئانت خوئىند، واتە: بەبى ھەلاۋاردن ھەركاتىك تۆ قورئانت خوئىند.

(۲) - ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، ئىمە لە نىۋان تۆ و ئەوانەدا كە پروايان بە رۇژى دوايى نىە.

(۳) - ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾، پەردەيەكى پۇشراۋ دادەنئىن، (الحِجَاب: السَّاتِرُ الَّذِي يَحْجُبُ الْبَصَرَ عَنِ رُؤْيَا مَا وَرَاءَهُ)، (حِجَاب) ئەۋ پەردەيەيە كە رى دەگرى لە چاۋ، كە پشت پەردەكە بىنى.

كە دەفەرموئى: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾، زانايان و شارەزايانى زمانى عەرەبىيى، دوو واتايان بۆ لىكدانەۋە:

۱ - (مَسْتُورًا: أَي: حِجَابًا بِالْغَايَةِ فِي الْحُجُبِ، كَأَنَّهُ مَسْتُورٌ بِسَاتِرٍ آخِرٍ: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾)، پەردەيەك كە گەشتوۋەتە ئەۋپەرى داپۇشىن، ۋەك خۇشى پۇشرا بى، نەك ھەر ئەۋشتەى كە دەشارىتەۋە و، دەپۇشى، بەلكو خۇشى داپۇشراۋە بە پۇشەرىكى دىكە، ۋەك لە شويىنكى دىكەدا خوّا ﷺ دەفەرموئى: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ الفرقان، واتە: رى لىگرتىنكى رى لىگىراۋ.

۲ - ياخود: ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾، (أَي: حِجَابًا لَا تَرَاهُ الْأَعْيُنُ)، واتە: پەردەيەكە كە چاۋەكان نايىنن، ئنجا ھەر كامىكىيان بى، واتاكەى ھەر ئەۋەيە كە خوا پەردەيەكى ھىندە مەحكەمى داناۋە، چ پەردەكە خۇشى پۇشراۋ بى، چ پەردەكە ھىندە پۇشەر بى بۆ ئەۋ شتەى لە پىشىيەۋەيەۋ، كەۋتۆتە نىۋان ئەۋ و ئەۋ كەسەۋە كە دەيەۋى بىنىنى، كە بە ھىچ جورىك رى دىتنى نادات!

۴- ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾، ھەر وەھا لە سەر دڵەکانیان پۆشاکیانیکمان داناون، تاکو تێی نەگەن! (اکنە: جمع کنان، مثل: أغطیة وغطاء)، (اکنە) کوێ (کنان)ە، یانی: کیف و شتیک کە شتیک تێدا بپۆشرێ و پەنھان بکری، وەك (غطاء)، بەلام پۆشەر (غطاء) بریتیە لەوہی بەسەری دابدەری و دایپۆشی، بەلام (کنان) ئەوہیە تێی بخری و، لەویدا پەنھان بکری.

۵- ﴿وَفِي آيَاتِهِمْ وَقْرًا﴾، لە گۆیچکەکانیشیاندا قورساییمان داناو، (وَقْرًا: ثَقْلًا)، (وَقْر) بە بار دەگوتری، بەلام (وَقْر) ئەو قورسایەییە کە بچیتە نێو گۆیچکە و ببیتە ھۆی کەر بوون (نەبیستن).

روونکردنەوہی دوو مەسەلە ی پێویست:

مەسەلە ی یە کەم: کە خوا دەفەر موێ: پەردەمان خستووہتە بەر چاویان و عەقل و دڵەکانیانمان بە پۆشاکی داپۆشیو و قورساییمان خستووہتە نێو گۆیان، بۆ ئەوہی نەبیستن و تێی نەگەن و نەبیستن، ئەمە: تەعبیرە لە حالەتی بێروایی و کەللەرەقیی بێروایەکان، بەرانبەر بە قورئان و پیغەمبەر ﷺ، نەك خوا وای لیکردب، ئەگەرنا خوا ﷻ بۆچی قورئانی بۆ دابەزاندوون و، پیغەمبەری بۆ ناردوون؟! ئەگەر ھەر لە سەرەتاوە خوا پەردە ی خستووہتە بەر چاویان و، دلی خستووہتە نێو کیف و توورەکەو، بۆ ئەوہی: عەقل و دلیان ھێچی بۆ نەچیت و، ھێچی نەچیتە نێو، ئەگەر ھەر لەسەرەتاوە، خوا ﷻ قورسای خستووہتە گۆیچکەیانەو، بۆ ئەوہی ھێچ نەبیستن! ئەدی بۆچی پیغەمبەری بۆ ناردوون؟! بۆچی قورئانی بۆ دابەزاندوون؟! کەواتە: ئەم تەعبیرە مەبەست پێی ئەوہیە: کە ئەوانە بە ھۆی کەللەرەقیی و تاوان و دنیا و یستی و بەرژەوہندیی خوازیی خۆیانەو، کاریکیان بە خۆیان کردو: عەقل و ھەستەوہرەکانی خۆیان لە کار خستوون، نە چاویان توانای ھەق بینی ھەیە، نە گۆیچکەیان توانای ھەق بیستن ھەیە، نە عەقل و دلیان توانای تێگەشتنی ھەقی ھەیە.

مەسەلە ی دووہم: دەگونجی خویندنی قورئان، یان چەند ئایەتیک تاییەت، مروّف لە کافران پەنھان بکات، واتە: دەگونجی خویندنی قورئان، یان چەند ئایەتیک تاییەت و دیاریکراو و گونجاو لەگەڵ ئەو مەبەستەدا، ببیتە ھۆی پەنھان بوونی مروّفی مسولمان لە چاوی کافران، لەو بارەوہش دووشتان دینین:

أ- {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ: (تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ) أَقْبَلَتِ الْعَوْرَاءُ: أُمُّ جَمِيلٍ ابْنَةُ حَرْبٍ، وَلَهَا وَلَوْهٌ، وَفِي يَدِهَا فَهْرٌ، وَهِيَ تَقُولُ: مُدَمَّمًا أَبِينَا، وَدِينُهُ قَلْبِنَا، وَأَمْرُهُ عَصِينَا، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ}

جَالِسٍ فِي الْمَسْجِدِ، ثُمَّ قَرَأَ قُرْآنًا، وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ أَقْبَلْتُ وَأَنَا أَخَافُ أَنْ تَرَكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّهَا لَنْ تَرَانِي، وَقَرَأَ قُرْآنًا اعْتَصَمَ بِهِ، كَمَا قَالَ: وَقَرَأَ: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ (١٥) الإسراء، فَأَقْبَلْتُ حَتَّى وَقَفْتُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ، وَلَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: يَا أَبَا بَكْرٍ، إِنِّي أُخْبِرُ أَنَّ صَاحِبَكَ هَجَانِي، فَقَالَ: لَا وَرَبَّ هَذَا الْبَيْتِ مَا هَجَاكَ، قَالَ: فَوَلْتُ وَهِيَ تَقُولُ: قَدْ عَلِمْتُ قُرَيْشٌ أَنِّي بِنْتُ سَيْدِهَا (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٣٣٧٦، عَنْ أَصْمَاءَ، وَابْنِ حَبَانَ: ٦٥١١، وَأَبُو يَعْلَى: ٣٥، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ الْحَاكِمُ، هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، لَمْ يُخْرَجْ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ فِي تَعْلِيْقِهِ عَلَى صَحِيحِ ابْنِ حَبَانَ، حَدِيثٌ صَحِيحٌ بِشَوَاهِدِهِ).

واته: ئەسمائی کچی ئەبوو بەکری سیددیق (خوا لە خووی و بابی رازی بێ) دەلی: کاتیک سوورەتی (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ) دابەزی، ئافرەتە یەك چاوەکە: ئوممو جەمیلی کچی حەرب هات، {ئەبوو سوفیان کورپی حەربە، ئەم ئوممو جەمیلەش خیزانی ئەبوو لەهەبی مامی پیغەمبەر ﷺ بوو، دیارە کچی حەرب بوو، واتە: خوشکی ئەبوو سوفیان بوو و یەك چاویشی هەبوو، بۆیە پێیان گوتو: (العوراء)}، لەبەرخوایەو هەر هاوار و دەنگە دەنگی بوو^(١)، لە دەستیدا بەردیکی تیژ هەبوو و، لەبەرخوایەو دەیگوت: سەرپیچی لە زەمکراو دەکەین و، رازی نابین بە کارەکی و، رقمان لە دینە کەشیەتی^(٢)، پیغەمبەریش ﷺ دانیشبوو لە مزگەوت و ئەبوو بەکری لەگەڵ بوو ﷺ، کاتیک ئەبوو بەکر ئەوی بینی، گوتی: ئەه ی پیغەمبەری خوا! ﷺ ئەو هات و من دەترسم بتبینی! پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: نامبینی و هەندی قورئانی خویند و پەنای بە قورئان گرت {واته: قورئانی کردە قەلغانی خووی تاكو نهیبینی} و ئەم ئایەتە ی خویندەو: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ (١٥) الإسراء، ئەو ئافرەتەش هات {پیغەمبەری خوای نهیبینی} گوتی: ئەه ی ئەبوو بەکر! هەوالم پێدراو کە هاوڵەکەت هەجوی کردووم، {هەجو: ئەو یە کە بە شیعەر لە دژی کەسێک قسە بکری، واتە: زەممی کردووم بە شیعەر، ئەبوو بەکر (خوا لێی رازی بێ) گوتی: سویند بە پەرورەدگاری ئەم ماله {دیارە لەتەنیش کەعە بوون}، پیغەمبەر ﷺ بە شیعەر لە دژی

(١) ولولة: الدعاء بالويل والوعيل، واته: (ولولة) بریتیه لەو ی بلی: هاوار بو من! هەروەها بریتیه لە هاوار کردن و دەنگ بەرز کردنەو.

(٢) مەبەستی لە زەمکراو: پیغەمبەر ﷺ بوو، (محمد) واتە: ستایشکراو (مذمم) واتە: زەمکراو، بۆیە پیغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: تەماشای قورەیش ناکەن؟! دەیانەوی قسە بە من بلین، کەچی خوا لە منی لا دەدا، ئەوان قسە بە (مذمم) دەلین، بەلام من ناوم (محمد)! ئنجا (أم جمیل) لەبەرخوایەو ئەو ی بە شیعەر دەگوت.

تو قسه‌ی نه‌کردوه، [بی‌گومان قسه‌که‌ی نه‌بوو به‌کر راست بوو، چونکه نه‌گهر قسه‌یه‌ک له‌دژی ته‌و کرابی، وه‌ک له‌ سوورپه‌تی (المسد) دا هاتوه، ته‌وه شیع‌ر نیه‌و، قورپانه‌و، خوا فهرموویه‌تی و مه‌به‌ستی پی ته‌و ئایه‌تانه‌بووه، که خوا ده‌فهرموئی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ۝٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝٥﴾ (المسد).

که ده‌فهرموئی: ﴿وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾، واته: ژنه‌که‌شی کوْل هه‌لگره، داران له‌کوْلی ده‌نی، ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾، له‌گهردنی دا په‌تیکی هوْئراوه هه‌یه (له‌ جیاتی ملوانکه‌ی زیږ و مرواری، په‌تیکی ته‌ستووری چنراو له‌ پووشی دارخورما ده‌خړیته گهردنیه‌وه و، پی‌ی سزا ده‌دری له‌ رژی دوایدا) و کوْل‌دارییکی له‌کوْل ده‌نری (له‌ جیاتی ته‌وه‌ی به‌ فیزو که‌شخه‌وه خوْ پراوه‌شینی به‌ نیو ژناندا، وه‌ک خیزانی ته‌بووله‌هه‌ب، که‌ گوتوویه‌تی: (أنا بنت سیدها) من کچی گهره‌ی قورپه‌یشم، واته: کچی هه‌رېم، خوا ئاواى له‌باره‌وه فهرمووه، که‌ ته‌و گوتوویه‌تی: ته‌وه قسه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ و وه‌ک شیع‌ر به‌سه‌ر منی دا گوتوه!! بویه ته‌بوو به‌کر سویندی بوْ خواردوه {ئجنا رژیشت و گوتی: قورپه‌یش ده‌زانى من کچی گهره‌ی قورپه‌یشم {واته: که‌س بوْی نیه‌ قسه‌ به‌ من بلئ}.

ب- له‌و باره‌وه (القرطبي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱) به‌سه‌ره‌اتیک ده‌گیرپته‌وه، که‌ پیم باشه لیږده‌دا به‌ کورتی بیه‌نیم، ده‌لئ:

کاتی خوْی له‌ قورپه‌یه [که‌ شاریک بووه له‌ شاره‌کانی نه‌نده‌لووسی کوْ و ئیسپانیای ئیستا]، له‌ قه‌لایه‌که‌وه له‌ دوژمن پام کرد، دوو ته‌سپ سوار به‌دوام که‌وتن، {ته‌و پیاده‌ بووه، ته‌وانیش سوار بوون} منیش هه‌ر له‌و ده‌شته‌دانیشتم، زانیم به‌ راکردن له‌به‌ر ده‌ستیان ده‌رباز نابم، دانیشتم و ده‌ستمکرد به‌ قورپان خویندن و سه‌ره‌تای سوورپه‌تی: (یس)م خویند و جگه له‌وه‌ش ته‌و ئایه‌تانه‌ی که‌ به‌ گونجاوم ده‌زاین بوْ ته‌و حاله‌تم، سه‌ره‌تای سوورپه‌تی (یس) که‌ خوا ده‌فهرموئی: ﴿يَس ۝١ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ ۝٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝٣ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٤ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝٥ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا

فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾، ئەم ئایەتەنە ی خویندوون و هەندێ شوینی دیکە ی قورئانی خویندووە، کە بە گونجاوی زانیوە و لێرەدا باسی نەکردووە، دەڵێ: ئەو دوو سوارە هاتن لە من تێپەڕین و، دوایی گەرانیوە و گوتیان: چی لێهات؟! لە بەرخۆیانەووە دەیانگوت: (هَذَا دَيْبُكَ، يَعْنُونَ شَيْطَانًا)، واتە: ئەووە شەیتان بوو؟! چی لێهات چۆن و ن بوو؟! ئەووە بوو خوا ی پارێزەر پاراستمی.

هەلبەتە، ئەووە دەگەرێتەووە سەر ئەووە: ئینسان تا چ پاددەیهك بە ئیمان و عەقیدە و دڵێکی ساغ و سافەووە ئەو ئایەتەنە بخوینێ، پێشتریش ئەگەر پەيوەندیی لەگەڵ خوادا باش بێ، بێگومان خوا سەرپەرشتیاری بەندەکانی خوێ دەبێت و، ئاگای لێیان دەبێ، وەك لە فەرماشتی پێغەمبەردا هاتووە: {تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ، يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم ۲۸۰۴، وَالطَّبْرَانِي: ۱۱۲۴۳، وَصَحَّحَهُ كُلُّ مِنَ الْأَلْبَانِي وَشَعِيب الْأَنْوُوط) واتە: لە کاتی خۆشیددا خوا بناسە، خوا لە تەنگاناندا لە فریات دێ و دەتناسێ.

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکاندا ئەمەڵێتان

Stay in touch on social media

نەن ئەمەم ئێر مۆاف اتتۆافل الئۆماف

فەقەل باپیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

فەقەل باپیر/ AliBapir

YouTube

AliBapir

WhatsApp

Telegram

Phone

QR codes

فەقەل باپیر/ AliBapir

مەسەلەى پىنجەم:

ھەركات بە تەنیا باسى پەرودەدگارت كرد له قورئاندا، ئەوان (كافرهكان) پاشەو پاش پشت ھەلدەكەن و دەسلەمنەو، ئىمە ئەو دەزانىن كە بۆى، گووى بۆ تۆ ھەلدەخەن، كاتىك گویت بۆ پادەدیرن و كاتىك چە دەكەن، كە ستەمكاران دەلین: ئیو تەنیا بە شوین پیاویكى جادوو لىكراو دەكەون! سەرنج بدە! چۆن وینانت بۆ دینەو و گومرا بوون و ناتوانن رى دەربكەن:

خوای مەزن دەفەرموى: ﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوُا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝٤٦﴾
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَّسْحُورًا ۝٤٧﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝٤٨﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

(١) - ﴿وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾، ھەر كاتىك بە تەنیا باسى پەرودەدگارت بكەى، واتە: بلى: (لا إله إلا الله)، جگە لە خوا ھىچ پەرستراوى بە ھەق نین، یاخود باسى ھاوبەشەكانى نەكەى، ئەوانەى لە وەھم و خەيالێ ئەوان (كافرهكان) دا ھاوبەشى خوان.

(٢) - ﴿لَوُا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾، ئەوانە پاشە و پاش دەكشێنەو بە سلەمىنەو، (نفور: جمع نافر، أو مصدر: نفرواً نفوراً، أو حال: ولوا نافرين)، (نافر) واتە: كەسێك لە شتىك ترسا بى و پايكردبى و سلەمى بێتەو، (نفور) كو (جمع) يەكەتى، يان (نفوراً) دەبێتە چاوگ، واتە: سلەمىنەو پاشەو پاش بە سلەمىنەو، یاخود (نفوراً) دەبێتە حال، واتە: پشتیان ھەلكردو لە حالێكدا سلەمىنەو، بە سلەمىنەو يەو پشتیان ھەلكردو.

وشەى (أدبار) يش كووى (دبىر)، يانى: پشت، پاش، دوا، واتە: پاشەو پاش كشاونەو، كەسێك لەناكاو تىنێكى بەھىزى بۆ بى و فريا ناكەوئى بسوورپتەو، ھەر كە ترسەكەى پرووبەروو بۆو، يەكسەر پاشەو پاش دەكشێتەو، ئەوانەش ئەوئەندە قەلسن بە بىستنى خوا بە يەكگرتن، كە تۆ باسى دەكەى: تەنیا خوا بپەرستن، ھىندە پى قەلسن، يەكسەر پاشەو پاش دەكشێنەو و فريا ناكەون بسوورپتەو و پشت تىبكەن و برۆن، ھەر يەكسەر پاشە و پاش دەبرۆن.

(۳) - ﴿تَنْحُنُّ أَعْلَمَ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئىمە زاناترین بەۋەى كە ئەوان گویى بۆ ھەلدەخەن، بۆ تۆ، (أَعْلَمُ: إسم تَفْضِيلٍ مُسْتَعْمَلٍ فِي مَعْنَى قُدْرَةِ الْعِلْمِ وَتَفْضِيلِهِ، فَلَيْسَ لَهُ مُقَابِل) كە دەفەرەمۆى: ئىمە زاناترین، مەبەست ئەۋە نىە لە كى زاناترین؟! واتە: ئىمە زۆر زۆر زاناین، لێرەدا (أَعْلَم) (إسم تَفْضِيل) ە، بەلام بەكارھەتارەو بۆ: بەھیزى ئەو زانبارىيەى خوا، ئەك مەبەست ئەۋە بى لە كەسێك زاناترە.

كە دەفەرەمۆى: ﴿بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئەم (ب)ى، سەر (يستمعون) (للتعديّة اسم التفضيل إلى متعلقي لأنه قاصر عن التعديّة إلى المفعول)، (إستمع) واتە: گویى ھەلخست، لێرەدا ئەم گویى ھەلخستەنە بۆ ئەۋەى بەركار (مفعول به) یكى بى، ئەو (ب)ى خراوەتە سەر، ﴿بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾، ئىمە زاناترین بەۋەى كە ئەوان بۆۋى، گویى بۆ تۆ ھەلدەخەن.

بەلام ئەو (ب)ى سەر (ہا) مانای ھۆكار (سبب) و ھاندەر دەگەيەنئى، يانی: ئىمە دەزانين ھۆكارى چيەو بە چ ھاندەرێك گويت بۆ دەگرن.

(۴) - ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾، كاتێك گويت بۆ رادەدێرن.

(۵) - ﴿وَإِذْ هُمْ نَجَوْنَ﴾، ھەرۋەھا كاتێك لە نێوان خۆياندا چپە چپ دەكەن، (نَجَوْنَ) واتە: چپە چپكردن، (فسكە فسك كردن، لەبەرخۆۋە قسە كردن، بە شپۆھەيەكى پەنھان و نەيئى قسە كردن)، (نَجَوْنَ) چاۋگە، بەلام لێرەدا ەك ئەوان خۆيان بووبنە چاۋگى چپە چپ، ئەۋەندە بە پەنھانى قسە دەكەن.

(۶) - ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾، كاتێك كە ستەمكاران دەلێن، ستەمكاران مەبەست لە كافرەكانە، بەلام لێرەدا خوا ﷻ لە برى ئەۋەى بفرەمۆى: (إِذْ يَقُولُ الْكَافِرُونَ)، فەرەمۆيەتى (الظالمون) تاكو بزانی ئەوانە وپراى ئەۋەى بپيروان، ستەمكاريشن.

(۷) - ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾، واتە: ئیۋە تەنھا بە دواى پیاویكى جادوو لێكراو دەكەون، (مَسْحُورًا: مَطْبُوبًا خَبَلَهُ السَّحَرُ، أَوْ لَهُ سَحَرٌ وَهُوَ الرُّتَّةُ، فَلَا يَسْتَغْنِي عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ) واتە: جادوو لێكراویك، كە جادوو شىتى كردو، یاخود: خاوەن سى، (سَحَر) بە مانای سىپەلاك دى، یاخود بە مانای ھەناو دى، واتە: ئەۋیش ەك ئىمە پىۋىستى بە خواردن و خواردنەۋە ھەيە، يانی: بە دواى مرقۆچى ەك خۆتان دەكەون.

(۸) - ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾، تەماشایكە! چۆن وینانت بۆ دیننەۋە.

ھەر چەندە ئەوان يەك وینەيان ھیناۋەتەۋە، كە گوتووینانە: ﴿رَجُلًا مَسْحُورًا﴾، پیاویكى جادوو لێكراو، یاخود پیاویك ەك ئىمە خاوەن سىپەلاك و ھەناۋە و پىۋىستى

بە خواردن و خواردنەوه هەیه، بەلام بۆچی دەفەرموی: ﴿صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ؟﴾، جاری ئەو (ل) ی (لك)، (للتَّعْلِيلِ وَالْأَجْلِ أَيْ: صَرَبُوا الْأَمْثَالَ لِأَجْلِكَ)، یانی: وێنان لەبەر تۆ دەهێننەوه، بۆ ئەوهی وێنای تۆ بکەن و پرووت بکەنەوه، بەو شیوەیهی که خۆیان دەیانەوی بێناسین، بەلام بۆچی خوا ﷻ لێردا دەفەرموی: وێنانت بۆ دەهێننەوه؟ دەلێن: بەلێ یەك وێنەیه، بەلام بۆیه خوا ﷻ وا دەفەرموی، چونکه له چەندان شوینی دیکه ی قورئان دا، بێبروایان وێنە ی دیکه یان بۆ پیغه مبه ر هێناونەوه، بۆ وێنە:

أ - ﴿قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٥٢﴾ الذاریات، واتە: گوتیان جادوو گەرە یان شیتە.

ب - هەروەها باسیان کردووە که شاعیر یان کاهینە: ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ٥١﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ٥٢﴾ الحاقە.

کەواتە: که دەفەرموی: ﴿صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ؟﴾، بەلێ لێردا تەنیا وێنەیه کیان بۆ هێناوەتەوه، بەلام له شویانی دیکەش وێنە ی دیکه یان بۆ هێناونەوه، بۆیه خوا ی زاناو شارەزا لێردا که قسە له باره ی پیغه مبه روه ﷻ دەکات، مەبەستی هەموو شوینەکانی دیکەشە، یانی: ئاوا بەو شیوەیه وێنەت بۆ دەهێننەوه، جارێك وا دەلێن، جارێکی دیکه وا دەلێن، چونکه ئەو قسانەیان هەموو پێکه وه نه کردوون، لەبەر ئەوهی: ئەگەر بلێن: جادوو لێکراوه، نابێ بلێن: جادووگەرە! هەروەها ئەگەر بلێن: شیتە، نابێ بلێن: شاعیره و، ئەگەر بلێن شاعیره، نابێ بلێن: کاهینە! بەلام هەر جارە، قسەیه کیان کردووە، هەر جارە، تەماشایان کردووە: بزانیان ئەو خەلکە به چی چه واشە دەبێت و هەڵدەخەلەتی، چ قسەو تۆمەتێك له عەقڵی وان دا باشتەر جێی دەبێتەوه، ئەوه یان به کارهێناوه، ئەگەرنا زانیوانه پیغه مبه ر ﷻ هیچ کام له م وه سفانه ی شایسته نین، که ئەوان بۆی به کار دێنن.

٩- ﴿فَضْلُوا﴾، له ئەنجامی ئەو بیرکردنەوهی خۆیان دا، ئەوان گومرا بوون و، پێیان ون کرد، (ضَلَّ) واتە: ون بوو، (ضَلَّ عَنِ الطَّرِيقِ)، واتە: له پێیه که ون بوو، بەلام (ضَلَّ الطَّرِيقَ) واتە: پێیه که ی ون کرد، کهواتە کرداری: (ضَلَّ) هەم به (لازِم) دی، واتە: پێویستی به بهرکار ناکات، وهك: (ضَلَّ الْبَعِيرُ)، واتە: حوشتەر که ون بوو، هەم به شیوهی (مُتَعَدِّي) یش دی، واتە: پێویست به بهرکار دەکات، (ضَلَّ الْبَعِيرُ)، واتە: پیاوه که وشتەر که ی ونکرد، کهواتە: (ضَلَّ)، هەم به مانای ون بوو، دی، هەم به مانای شتە که ی ون کرد، دی، ﴿فَضْلُوا﴾، ئنجا لێردا: هەردووکیان ده گرێتەوه: أ - له پێیه که ون بوون. ب - پێیه که یان ونکرد.

١٠- ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾، دەستیان له پێ گیر نابێ، واتە: ناتوانن پێ پەیدا بکەن و، پێی دەرناکەن به ره و راسته شه قام، یاخود پێی دەرناکەن بۆ ئەوهی له و ناکۆکییه ی له قسەکانیان دایه، دەر باز بن، چونکه قسەکانیان دژیه کی (تناقض) یان تێدایه.

مهسه لهی شه شهه و کو تایی:

کافره کان گوتیان: ئایا ئه گهر بووینه وه ئیسک و پرووسی ورد، جاریکی دیکه له نوێ دروست ده کرینه وه؟! بلی: چه ز ده که ن ببه به رد یان ئاسن، یان دروستکراویک که له سینه تاندا: گه وره یه و قورسه ژیا نی بته وه بهر، ئنجا ده ئین: کی ده مانگیر ته وه؟! بلی: ئه و که سه ی یه که مجار به دیه ئیان، ئنجا به سه ر له قان دنیا نه وه ده ئین: ئه وه که یه؟! بلی: رهنگه نیزیک بی، ئه و پروژه ی بانگتان ده کات، به ستایش کردنیه وه وه لایمی ده ده نه وه و، پیتان وا ده بی که میک نه بی نه ماونه وه له دنیا دا:

خوای بهرز و مهزن ده فهرموئ: ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفْنًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۚ﴾ ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْجُدُونَ لِحَمْدِهِ ۚ وَتَتَنُوبُونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له یازده بر گه دا:

(١)- ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفْنًا﴾، بیبروایه کان گوتیان: ئایا ئه گهر بووینه ئیسقان و شتیکی وردو خاشکراو، واته: هه ر ماینه وه په یکه ری ئیسقان، یان ئیسقانه که ش وردو خاش بوو، پرتوو کاو بوو، له گه ل گل و خو ل تیکه ل بوو، (العظام) کویه، تاکه که ی (العظم) ه، واته: ئیسقان، (الرقات: الأشياء المرفوثة، أي: المقتتة)، (رقات) ئه و شتانه که وردو خاشکراو، پرتوو کینراو، (رقت الشيء: كسره كسرًا دقيقًا، الدقاق والخطام والجذاد) واته: زور چاک وردی کرد و خاشی کرد، (دقاق) شتیکه کرابی به ئارد، (خطام) یش شتیکه وردو خاش کرابی، (جذاد) یش به هه مان شیوه، هه موو و شانه که له سه ر ئه و کیشه هاتوون، بو شتیکی هاتوون که وردو خاش کرابی، ئنجا به رد بی، شووشه بی شکی نرابی، یاخود شتیکی هاردرا بی و، کرابی به ئارد.

(٢)- ﴿إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ ﴿٤٩﴾، ئایا دوای ئه وهی ده بی نه ئیسقان و، گل و خو ل و، ورد و خاش ده بین، ئیمه به دروستکردنیکی تازه، زیندوو ده کرینه وه؟! البعث: الإحياء، والخلق مصدر مَعْنَى الْمَفْعُولِ، وَلِكُونِهِ مَصْدَرًا، لَمْ يَتَّبِعْ مَوْصُوفَهُ فِي الْجَمْعِ، (بعث) واته: زیندوو کرانه وه،

به لّام (خلق) چاوگه به مانای (مفعول) ه {یانی: (مخلوق) دروستکراو} ئنجا له بهرته وهی (خلق) چاوگه، بویه له کوکردنه وهدا به دواي (موصوف) ه که ی نه که وتوه {که (مبعوثون) ه}، چونکه (خلق) چاوگه، پیویست به کوکردنه وه ناکات و چاوگ (مصدر) خو ی مانای کو (جمع) ده گه یه نی.

(۳) ﴿قُلْ كُونُوا حِبَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾، پینان بفرموو: ببنه بهرد، یان ببنه ئاسن! (كونوا: مُسْتَعْمَلَةٌ فِي مَعْنَى التَّسْوِيَةِ) (كونوا) به مانای یه کسان بوون به کارهاتوه، واته: یه کسانه بهرد بن، یان ئاسن بن! (أو مُسْتَعْمَلَةٌ فِي الْفَرْضِ) واته: گریمان بهرد بن، یا خود ئاسن بن، که ماناکه یان زور له یه ک نیزیکن: یه کسانه، گریمان: واین یان واین.

(۴) ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾، یان دروستکراویک بن له وهی که له سینه تاندا گه وره یه، له دل و عهقلتان گه وره یه، که ناگونجی زیندوو بکریته وه.

(خَلْقًا) لیره ش دا چاوگه و به مانای (مخلوق) ه، یانی: دروستکراویک که له عهقل و دلی ئیه وهدا زور گه وره یه، (يَكْبُرُ: يَعْظُمُ، يَقْوَى)، واته: مه زنه، به هیزه، که ژیا نی بیته وه بهر، (كُونُوا أَشْيَاءَ أَبْعَدَ عَنْ قَبُولِ الْحَيَاةِ مِنَ الْعِظَامِ وَالرُّفَاتِ)، واته: ئەسلەن ئەگەر ببنه شتیك گه وره تر بی له ئیسی وردو خاشکراو، دوورتر بی له وهی که ژیا نی بیته وه بهر، دیسان خوا هه ژیا نتان دینیته وه بهر و زیندووتان ده کاته وه.

(۵) ﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يَعِيدُنَا﴾، ئنجا ده لێن: کێ ده مانگی پێته وه و زیندوومان ده کاته وه؟! ئەم (ف) ه (تَفْرِيعٌ عَلَى جُمْلَةٍ: قُلْ كُونُوا)، پێشی که ده فهرمو ی: بلێ: ببنه بهرد، یان ئاسن، یان هه ر دروستکراویک که له سینه تان گه وره تره، له وهی گیا نی بیته وه بهر، ئەوانیش له ئەنجامی ئەوه دا ده لێن: کێ زیندوومان ده کاته وه و ده مانگی پێته وه؟! که واته: قسه که ی وان لق و ده رهاویشته ی رسته ی پێشه وه یه.

(۶) ﴿قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، بلێ: ئەو که سه ی که یه که مجار ئیه ی هینایه دی، (الْفَطْرُ: الْإِبْتِدَاءُ وَالْإِخْتِرَاعُ)، وشه ی (فَطَر) به مانای شه فکردن دی، شه ق کردنی نیوان بوون و نه بوون، لیره دا (فَطَر) یانی: شتیك که له سه ره تا وه ده ست پی بکری و دابه یتری و پێشینه ی نه بووبی، واته: وه ک چۆن یه که مجار خوا ئیه ی هینا وه ته دی، که هیچ نه بوون، ئیستا دوا ی ئەوه شتیك بوون، به لّام له به ین ده چن، ده توانی ئاسانتر دووباره تان بکاته وه، وه ک گوتم: ئەم وینا کردنه ش بو عه قلی ئیمه یه، ئیمه شتیك که له سه ره تا وه دروستی ده که ین، به زه حمه تر بۆمان دروست ده بی و، ده پیه یینه بوون، بو وینه: شتیك ده نووسی، خانوویه ک دروست ده که ی، به لّام دوا ی ئەوه ی که دروستی ده که ی،

ئەگەر لیت تیک بچى، ئاسانتر دەتوانى دووبارەى بکەيەووە بۆ تيمە وايە، ئەگەرنا بەنسەت خۆى پەرورەدگارەووە هەموو حالەتەکان يە کسانن.

(۷) ﴿فَيَنْغَضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ﴾، تيمە پيشتر باسى (نَغَضَ) هەمان کرد، کە بەمانای (حَرَكَ) دى، (نَغَضَ رَأْسَهُ)، واتە: سەرى جوولاً و ٲاوەشا، بەلام (أَنْغَضَ رَأْسَهُ)، واتە: سەرى جوولاند و لەقاند و ٲاوەشاند، ئنجا: (يَنْغَضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ) واتە: سەريان بەرەو تۆ دەلەقینن و دەجوولینن، نزمى دەکەنەووە بەرزى دەکەنەووە، ياخود بەلای ٲاست و چەپ دا، هەرچەند تەفسیرەکان وایان نەگوتووە، بەلام وەك پيشتر گوتم: ئەووە دەگەریتەووە بۆ کلتوورى کۆمەلگا و گەلان، جوولەى سەرى يان جوولەى چاوو دەست، ئەوانە ٲەيوەندييان بە کلتوورى گەل و ميللەتەنەووە هەيە، سەريان بەرەو تۆ دەلەقینن، يانى: وەك گالته ٲيکردن، ياخود وەك سەرسوٲمان دەبرين.

(۸) ﴿وَيَقُولُ مَتَى هُوَ﴾، دەلین: ئەووە کەى دى، ئەو زیندو کردنەووە و ژيانندنەووە و گيراندنەووە! ئەم ٲاناو (هو) (الْضَّمِيرُ عَائِدٌ إِلَى الْعَوْدِ الْمَأْخُوذِ مِنْ قَوْلِهِ: يُعِيدُنَا)، واتە: (مَتَى هُوَ أَيْ: مَتَى هَذَا الْعَوْدِ) ئەم گەرانهووە و گيرانهووە کەيە؟

(۹) ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾، بلئى: ٲەنگە، لەوانەيە نيزيک بئى، (عَسَى لِلرَّجَاءِ عَلَى لِسَانِ الرَّسُولِ أَيْ: لَا يَبْعُدُ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا) ئەووە لەسەر زمانى ٲيغەمبەر ﷺ وا دەفەرموئى: تۆ بلئى: ٲەنگە نزيک بئى، بۆيە وا دەفەرموئى، چونکە ٲيغەمبەر ﷺ کاتەکە نازانى، ئەگەر نا، خوا نافەرموئى: ٲەنگە، لەوانەيە، ٲي تيدەچئى، ئەو شتانە بۆ خوا ناگونجئى، بەلام ٲيغەمبەر ﷺ دنيایە کە قيامەت ديت، بەس نازانى کەنگى دى؟ بۆيە دەفەرموئى: ٲەنگە، لەوانەيە، نزيک بئى.

(۱۰) ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾، ئەو ٲوژەى بانگتان دەکات، ئيوەش بە ستايشکردنەووە وەلامى خوا دەدەنەووە، واتە: خوا بانگتان دەکات زیندو و ببنەووە، ئيوەش يە کسەر زیندو و دببنەووە، ياخود بانگتان دەکات: فلان و فلان (لەسەر زمانى فريشتهکان)، ئيوەش دەلین: (لَبَّيْكَ) بەلئى لە خزمەتداين، يە کسەر بانگکران و زیندو کردنەووەتان يە ک دەبئى، بە ستايشکردنى خواو، وەلامى خوا دەدەنەووە، ليرەدا (دعاء) دەگونجئى مەبەست لئى بانگکردنى ٲاستەقینە بئى، ياخود مەبەست ٲي فرمانى: تەکوينى و قەدەريى خوا بئى، واتە: دروستتان دەکاتەووە.

(۱۱) ﴿وَتَقُتُونَ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، واتە: ئەو کاتەش ٲيتان وادەبئى، کەميک نەبئى نەماونەووە، واتە: ماوہيە کى کەم نەبئى، نەماونەووە لە ژيانى دنيدا، ياخود لە ژيانى بەرزەخدا، ياخود لە هەردووکیان دا، چونکە هەم ژيانى دنيا، هەم ژيانى قوناغى بەرزەخ، واتە: دواى مەرگ و مردن،

ٺه گهر بهارورد بکری له گهل پوژی دوايي دا، ماوهيه کي که م ديته بهر چاو، بويه دهفرموي: ٺه وکاته پيتان وادهبي که که ميک ماونه ته وه، ٺه م راستيه ش له زوريک له ٺايه ته کاني دیکه ي قورټاندا، خوا خستوويه ته روو، که له پوژی دوايي دا، مروقه کان که ژياني دنيا بهارورد ده که ن به دواپوژ، ده ټين: ﴿لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضَعُلًا﴾ ﴿٤٦﴾ النازعات، واته: ته نيا ټيواره يه ک يان چيشته نگاوک ماونه وه!

ياخود وهك له ئايه ته كانى سوورپه تى (طه) هاتوه، كه هه نديكيان ده ليين: ته نها ده
(۱۰) رۆژ ماونه وه و، هه نديكيان ده ليين: ته نها رۆژيک ماونه وه!

کهواته: لیږدها ههریه که و مهزندهی ماوهیه کی کهم دهکات و، مهزندهی هندیکیان
 بو هندیکیان جیاوازه، واته: ژیان و مانه وهی مروځه کان له دنیاو بهرزه خدا، له چاو
 دواړوژ، ئوا که میان دپته بهرچاو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir

AliBapir

YouTube

AliBapir

Telegram | WhatsApp | Facebook

له نږه خپمه اړه لږمه کول
Stay in touch on social media
نن شتم غږ نواغ انواغ اجتماعی

AliBapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی
راڼه پانډن مەکتەبی ماموستانه عەلی بابیر

راڼه پانډن مەکتەبی ماموستانه عەلی بابیر

دەرسی پینجەم

پاکستان کی مکتبہ ملی ماہنامہ علی بابا

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

پاکستان کی مکتبہ ملی ماہنامہ علی بابا

www.alibapir.net

English - Urdu - Hindi

QR Code

پاکستان کی مکتبہ ملی ماہنامہ علی بابا

AliBapir

YouTube

QR Code

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە هەشت (۸) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۵۳ - ۶۰)، لەو هەشت ئایەتەدا، خوای زانای توانا ﷺ باسی پێنج بابەتی جوړاو جوړی کردووە، کە تەوهری سەرەکیان ئامۆزگاری و بەرچاو پوونی خوای میهرەبانه بۆ بەندهکانی، لە پێش هەموویانەوه پێخەمبەری خاتەم ﷺ، برادارانیش لە پشتیەوه و، خەلکیش بە گشتیی، لە چەند روویکەوه:

۱- چۆنیەتی قسەکردن و، مامەڵەی براداران لە گەڵ خەلک و کۆمەڵگادا.

۲- زانایی و پایه بەرزیی و بێ وینەیی خوا و، بەرزکردنەوهی هەندیک لە پێخەمبەران بەسەر هەندیکیاندا و، باسیکی داوود ﷺ کە خوا (زەبووری) پێداوه و، لە خوا پارانەوه و هوکار گرتەبەری سەرچەم بەنده چاکەکان، لە پێش هەموویانەوه پێخەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بۆ لای خوا ﷻ و سام و هەییەت و ترسیان لە سزا و لێپرسینەوهی خوا.

۳- راگەیانندی ئەو راستییە کە هیچ ئاوەدانیک نیه، پێش ئەوهی قیامەت بێ، خوا لە بەینی نەبات (خەلکەکە ی نەفەوتینێ)، یاخود سزایەکی سەختی نەدات، لەسەر تاوان و لادەکانیان.

۴- راگەیانندی ئەو راستییە: کە بە هووی بە درۆدانانی گەلە پێشووەکانەوه، خوا کۆتایی بە ناردنی نیشانه و موعجیزە بەرهەستەکان هێناوه، بۆیە بۆ پێخەمبەری خاتەم ﷺ لەو شیوه موعجیزە ی نەناردووە، چونکە عەدەتی خوا وابوو، هەر قەومێک خوا موعجیزەیهکی بەرهەستی پێدا و برۆی پێنەهێنێ، سزای بدات و لە بەینی بەری.

۵- خوا دەیخاتەوه بیری پێخەمبەرەکە ی ﷺ کە پێی فەرموو: پەرورەدگارت ئابلوو قە ی خەلکی داوه و لە ژێر ڕکێفی دیدان و لە چەنگی قوتار نابن.

هەرۆهە باسی ئەو سەفەرە سەر سوپهێنەرە دەکات، کە پێی کردووە، ئەویش سەفەری شەوڕۆیی و بەرزبوونەوه بوو، کە لە سەر سوپهێنەری دا، وەك خەونیك بوو، کە بۆ تاقیکردنەوهی خەلکی بوو، هەرۆهە درەختی نەفرین لێکراو، کە لە قورئاندا باسکراو، کە مەبەست پێی درەختی (زەققووم) ه، ئەویش دیسان هەر بۆ تاقیکردنەوهی خەلک بوو.

﴿قُلْ لِعِبَادِيَ يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ٥٣﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ رَحْمَتُكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ٥٤ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ٥٥ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ٥٦ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مُحَذَّرًا ٥٧ وَإِنْ مِنْ قَرِيبٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ٥٨ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ٥٩ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا ٦٠﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{هەر وهه ها (ئەه ی موحه ممه د!) به بنده کانم بلی: کام قسه باشتره ئەوه بلین، چونکه شهیتان بهینیان تیکده دات، به دلنیایی شهیتان دوژمنیکی ئاشکرای مروّقه ﴿۵۲﴾ پەرورده گارتان پیتان زانتره، ئەگەر بیهوی پهرمتان پی دهکات، یان ئەگەر بیهوی ئازارتان ده دات، تۆشمان به بریکار نه ناردۆته سهریان ﴿۵۳﴾ ههروهه پەرورده گارت زانتره بهو که سانهی له ئاسمانه کان و زهوی دان و، بیگومان هه ندیک له پیغه مبه رانیشمان به سه ر هه ندیکیاندا په سند و پله بهرتر کردوه و، زه بووریشمان به داوود دابوو ﴿۵۴﴾ بلی لهو (پهرستراو) انه بپارینه وه که پیتان وایه جگه له خوا هه ن، (وشتیکیان له ده ست دی)، که ناتوانن نه زیانتان لی لابه رن و نه لیشتان لا بده ن ﴿۵۵﴾ ئەوانه ی که (کافره کان) لییان ده پارینه وه، کامیان (له هه موویان) له خوا نزیکتره (له بوّ خوا سولّحوان)، به رهو لای پەرورده گاریان هوکار ده گرته بهر و، ئومیده واری به زه ییه کهینی و، له ئازارو سزایه که ی ده ترسین، به دلنیایی ئازار و سزای پەرورده گارت مه ترسیلیکراوه ﴿۵۶﴾ هیچ ئاوه دانیه کیش نه که ئیمه پیش هاتنی (پروژی) قیامه ت (خه لکه که ی) نه فه وتینین، یان سزایه کی توندی نه ده یین (له سه ر تاوان و لادانیان)، ئەوه له کتیبدا نووسراوه ﴿۵۷﴾ ته نیا ئەوه ش ری لیگرتین نیشانان (موعجیزه به ره سه ته کان بوّ پیغه مبه ری کوّتایی و ئوممه ته که ی) بنیرین که: (گه له) پیشووه کان به درویان دانان، حوشتیشمان به گه لی سه موود دا (نیشانه یه کی) پی بینه ر و بهرچاو پروونکه ره وه بوو، که چی (ئه و گه له) سه ته مکارانه پی بیپروا بوون و، نیشانه کانیش ته نیا بوّ ترساندن ده نیرین [و، هه ر کاتیک خه لکه که برویان پی نه هیئان، سزایان ده ده یین] ﴿۵۸﴾ یادیش بکه وه: کاتیک پیمان گوئی: به دلنیایی پەرورده گارت ئابلوو قه ی خه لکی داوه له ژیر رکیفی وی دان، ئەو دیتنه ی (له شه ورّدا) پیشانیشمان دای و، (باسی) دره ختی نه فرین لیکراویش له قورّان دا، ته نیا بوّ تافیکردنه وه ی خه لکی بوون، هه رچه بنده له سزای خوْشمانیان ده ترسین، که چی هه ر یاخیبوونیکی گه وره یان بوّ زیاد ده کات ﴿۶۰﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(يَنْزَعُ يَنْهَمُ): واتە: بەینیان تێکدەدا، (نَزَعُ: أَفْسَدَ وَأَغْرَى وَبَابُهُ قَطَعَ)، (نَزَعُ) واتە: تێکی بەردان و بەینی تێکدان، لەسەر کیشی (فَعَلَ) یە، (نَزَعُ، يَنْزَعُ، نَزَعًا، قَطَعَ، يَقْطَعُ، قَطْعًا)، وشە (نَزَعُ) لەگەڵ (نَحَس) مانایان لێک نیزیکی، کە بریتیە لەوێ نەقورچکە لە شتێک بەدە، یان نەقیزەیهێک لە ئاژەلێک وەژەنی، دیاریشە خوتخوتەو دندەدانی شەیتان، وەک نوقورچکە لێدانی مرووف و نەقیزەلێدانی ئاژەل وینا کراوە.

(زَعَمْتُ): واتە: (قُلْتُمْ) گوتتان، (وَيُطْلَقُ عَلَى الظَّنِّ، وَأَكْثَرُ مَا يَكُونُ الزَّعْمُ فِيمَا يُشْكُ فِيهِ، وَلَا يَتَحَقَّقُ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: كِنَايَةٌ عَنِ الْكُذِبِ، وَقِيلَ: زَعَمَ زَعَمًا: قَالَ خَبْرًا لَا يُدْرَى أَحَقُّ هُوَ أَمْ بَاطِلٌ).

بۆیە کە وشە (زَعَمْتُ) بە (قُلْتُمْ) گوتتان، لێکدراوەتەو، ئەوێ جێی تێبینییە، چونکە وشە (زعم) بۆ گومان بەکاردی، و زیاتر بۆ ئەو شتە بەکاردی کە جێگای دوو دلیین و مرووف دلیانیە و ابن، هەندیکیشیان گوتووینان: وشە (زعم) کینایەیه بۆ درۆ، (زَعَمَ زَعَمًا) واتە: هەواییکی گوت کە نازانین نە راستە نە درۆیه!

کەواتە: وشە (زَعَمْتُ) واتە: پێتان وابوو، بەلام پێوابوو نە بەلای درۆدا نیزیکتەر، تاکو بەلای راستیدا.

(تَحْوِيلًا): واتە: لادان، (حَوَّلَهُ تَحْوِيلًا: نَقَلْتُهُ مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى مَوْضِعٍ)، (حَوَّلَهُ تَحْوِيلًا) واتە: لامدا لە لایە کەوێ بۆ لایەکی دیکە، ئەمە بە لێتێپەر (مُتَعَدِّي) هاتو، واتە: بەرکار (مفعول به)، دەخوای، بەلام وەک چۆن بە (مُتَعَدِّي) هاتو (حَوَّلَهُ)، بە (لازم) یش هاتو، (وَحَوَّلَ هُوَ تَحْوِيلًا) واتە: ئەو خۆی لاچوو، لایدا لە شوێنێکەو بۆ شوێنێکی دیکە.

(الْوَسِيلَةُ): (الْوَسِيلَةُ: مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى الْغَيْرِ، وَالْجَمْعُ: الْوَسَائِلُ)، (وَسِيلَةً) واتە: هەر شتێک کە پێی نیزیکی بیهوێ بۆ لای شتێکی دی، کۆیهکە (وَسَائِلُ) واتە: هۆکار، هۆکاری لێ نیزیکی بوونەو، خوای بەخشر وەک لێره باسی کردو، لە سوورەتی: (المائدة) شدا دەفهرموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ (٣٥)، واتە: هۆکار بەرهو خوا بگرنەبەر، لێره دەفهرموی: ﴿يَنْتُوبُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ الْوَسِيلَةَ﴾ (٥٧)، واتە: هۆکار بەرهو خوا دەگرنەبەر.

(مَحْذُورًا): واتە: مەترسیلیکراو، (الْحَذَرُ: التَّحَرُّزُ)، واتە: لە خۆ وریا بوون، (حَذِرَ: يَغْنِي: مُتَحَرِّزٌ وَالتَّحْذِيرُ: التَّخْوِيفُ)، (حَذِرَ) واتە: کەسێک لە خۆی وریایە، (تَحْذِيرُ) ش ترساندن و وریا کردنەوهیە.

(فَظَلَمُوا بِهَا): (ظلموا) واتە: ستمیان کرد، پێویستی بە (ب) نیە، بۆ ئەوەی پەرینەوهی پێ بکات بۆ بەکار (مفعول به)، بەلام لێرە وەک زانیان دەلێن: (ضَمَّنَ ظَلَمُوا مَعْنَى كَفَرُوا) واتە: (ظلموا بها) بەهوی (ب) وە مانای (کفروا)ی خراوەتە نێو، (فَظَلَمُوا بِهَا) واتە: پێی بپروابوون بە شیوەیەکی ستمکارانە، یاخود ستمیان لێکردو پێشی بپروابوون.

(مُبْصِرَةً): واتە: پێبینەر، یان بەرچاو ڕوونکەرەوه، (أَبْصَرَ) واتە: (رَأَى) بینى، بەلام (بَصَرَ) واتە: (عَلِمَ) زانین، (التَّبَصُّرُ: التَّأَمُّلُ وَالتَّعَرُّفُ)، (تَبَصَّرَ) واتە: لێ وردبوونەوه و ناسینەوهی شتێک، (المبصرة) واتە: ڕوونکەرەوه، یاخود دەبیته پێبینەر، (تَجَعَّلَهُمْ بُصْرَاءَ) واتە: وایان لێدەکات کە بینن، کە بە دڵنیاویەوه مەبەست لە بینینی عەقڵیی و دەروونییه، واتە: بزانی و پەڕی پێ بەرن و لەو شتە ئاگادار بن.

(الرُّؤْيَا): زیاتر بە مانای خەون بەکاردی، بەلام (الرُّؤْيَا: أَشْهَرُ اسْتِعْمَالِهَا فِي رُؤْيَا النَّوْمِ، وَتُسْتَعْمَلُ فِي رُؤْيَا الْعَيْنِ) (رؤيا) زیاتر واباو کە بۆ خەون بەکاردی، بەلام جاری واش هەیه بە مانای بینینی چاویش (بینینی ئاسایی) بەکاردی.

(فَتَنَةً): (أي: اختبارا) واتە: بۆ تاقیکردنەوه، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿وَفْتَنَّاكَ فُتُونًا﴾ (۴۰) طە، خوا بە موسا دەفەرموێ: تۆمان بە زۆر جوړ و شیوە تاقیکردەوه.

لە ئێرە کۆمەڵەیەک لە ئەندامانی

Join us on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Alibapir/علي بابير

Alibapir/علي بابير

Alibapir/علي بابير

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایه تهكان

(۱) - هۆی هاتنه خوارهوهی ئه و دوو ئایه تهی که دهفه رموون: ﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ ﴿٥٧﴾ له و بارهوه ئه م فهرموودهیه ههیه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ نَفَرٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعْبُدُونَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ، فَاسْلَمَ النَّفَرُ مِنَ الْجِنِّ، وَاسْتَمْسَكَ الْإِنْسُ بِعِبَادَتِهِمْ، فَتَزَلَّتْ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾} (أخرجه مسلم: ۳۰۳۰، والبخاري: ۴۷۱۴ و ۴۷۱۵، بدون تصريح بسبب النزول).

واته: عهبدوڵای کوپی مهسعوود (خوا لای پازی بن) دهلی: کۆمه لیک له مروقه کان کۆمه لیک له جینیان ده په رست {له سه رده می نه فامییدا}، دواتر جینه نه کان مسوڵمان بوون، که چی مروقه کان هه ر پابه ند بوون به په رسته که ی خویانه وه، له و باره وه خوا ئه م ئایه ته ی ناره ده خوار: که ئه وانه ی ئیوه پیان وایه له بری خوا په رستراون و لیان ده پارینه وه، ئا ئه وانه کامه یان له خوا نیزیکتره، هۆکار به ره و خوا ده گریته به ر و له خوا ده پاریتته وه.

که واته: ئه و په رستراوه گومان لیکراوانه ی ئیوه که جنده کانن، خویان مسوڵمان بوون و، ده یانه وێ له خوا نزیک بینه وه، که چی ئیوه هه ر ده یان په رستن!

(۲) - هۆی هاتنه خوارهوهی ئه و ئایه تهی که دهفه رموئ: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآلَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ ﴿٥٩﴾

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ سَأَلَ أَهْلَ مَكَّةَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَجْعَلَ لَهُمُ الصَّفَا دَهَبًا، وَأَنْ يُنْحِيَ الْجِبَالَ عَنْهُمْ، فَيُزْدِرِعُوا، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنْ شِئْتُمْ آتَيْنَاهُمْ مَا سَأَلُوا، فَإِنْ

١) أخرجه الطبراني: ١٢٧٣٦، قال المنذري (٤٧/٤)، رواه رواة الصحيح، وقال الهيثمي (١٩٦/١٠)، رجاله رجال الصحيح، وأخرجه أيضًا: أحمد: ٢١٦٦، وعبد بن حميد: ٧٠٠، والحاكم: ١٧٤، ٣٢٢٥: ٧٦٠٢، وَقَالَ فِي الْمَوْضِعِ الْأَوَّلِ: صحيح محفوظ، وفي الثاني: صحيح الإسناد على شرط مسلم، وفي الثالث: صحيح الإسناد، ووافقه الذهبي في الموضعين الأخيرين، وقال مؤلفا الإستهيعاب، قلنا: وهذا إسناد صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه.

مانای گشتی نایه تەکان

خوایا ﷻ روو دەکاتە پیڤه مبهری خاتەم ﷻ و لە پشت ئەویشەو روو لە برواداران دەکات، چ لە روژگاری خۆیدا، چ وەچەکانیان، چ لە ئیستاداو، تاكو دنیا بە کۆتا دی، دەفهرموئ: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، بە بەنده کانم بلی: با کام قسه باشتەر، ئەو بەکن، واتە: باشتین شیو بە کاربێنن لە دواندن خەلکدا، بە تایبەت لە دواندن بېروایان دا، بۆچی؟! چونکە ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾، چونکە بېگومان شەیتان بەینیان تیکدەدات، ئنجا ئەگەر ئەوان شیواز و دەرپرینی خراپ بە کاربێنن، ئەو زەمینە بەین تیکدان و، ناکۆکی پەیداکردن، بۆ شەیتان خوش دەکن، کەواتە: با خۆیان پارێزن لە هەر وشە و تەعبیریکی دڵ بریندارکەر و، هەر قسه یهکی نەگونجاو، کە شایستە بەنده کانی خوا نەبێ، شایستە شوینکەوتوانی پیڤه مبهەر ﷻ و، شایستە پەیرهوانی قورئان نەبێ، ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَاكٌ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، بە دنیاییه و شەیتان بۆ مرووف، دوژمنیکی ئاشکرایه، هەمیشە لێی لە بۆسه دایه، خوا خوایهتی بیانوو یهکی بکهوێتە دەست و، خالیکی بیهیزی لێ بگرێ و، زەفهری پێ بەرێ.

بەراستی ئەمە ئامۆزگاریی و پرینمایهکی زۆر گهوره و گرنگی خوای کارزان و شارەزایه، بۆ ئیمه ی مسولمان، کە مسولمانان جگە لە وشە و تەعبیری بە نەزاكەت، جگە لە لێدوان و قسه ی رێک و پێک، نابێ بە شایستە خۆیان بزائن، لە حالیکدا کە خۆیان بە بەنده ی خوا و، پەیرهوی قورئان و، شوینکەوتە پیڤه مبهەر ﷻ دەزانن.

﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾، پەروەردگارتان پێتان زاناترە، یانی: لە خۆتان زاناترە بە ئیو بە رەهای، ﴿إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾، لێرەدا پرووی دواندن، مەرج نیه تەنیا لە برواداران بێ، پرووی دواندن لە هەموو ئەوانه یه کە قورئانیان ئاراسته کراوه، خوا دەفهرموئ: پەروەردگارتان لە خۆتان پێتان زاناترە، بە رەهای، ئەگەر بیهوئ بەزەیتان لەگەڵ دەنوێنێ، یان ئەگەر بیهوئ سزاتان دەدا، واتە: خوا ﷻ ئەگەر بیهوئ دەتوانێ: بە زۆر واتان لێ بکات پێی راست بگرن و سەرەنجام شایستە ئەو بەن کە خوا بەزەیی پێتان بێتەوه، هەروەها ئەگەر بیهوئ دەتوانێ: واتان لێ بکات، پێی چەوت و هەلە و خراپه بگرنه بەر و، سەرەنجام سزاتان بدات، بەلام خوا ﷻ نەبووستو زۆر لە بەنده کانی

بكات، نه بۆ گرتنى پړى راست، نه بۆ گرتنى پړى چهوت، به لكو هه لېژاردنى داوه ته دهست خوځيان و سه رپشكى كردوون و دهستى ئاوه لا كردوون، چونكه ته گهر وانه بى، تافىكردنه وه نايه ته دى، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾، {تهى موحه ممه د} تۆمان به بريكار نه ناردوو ته سهريان، (وكيل) له سه ر كيشى (فعيل) ه، به ماناى (مفعول)، واته: تۆ بريكارو كار پى سپېردراو نى، كه له برى تيمه ئاگات لىيان بى، له جياتى تيمه بيانخيه سه ر پړى راست و، له پړى چهوت لايان بدهى، تۆ ته وهت پى نه سپېردراوه، به لكو گهياندى پهيامى خوات پى سپېردراوه.

﴿وَرَبِّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پهروهردگار پشت زانatre به هه موو تهو كه سانهى له ئاسمانه كان و زهوى دان، واته: له تيوه پيان زانatre، له خوځيان پيان زانatre، له هه ر كه س كه هه يه خوا پيان زانatre، يا خود هه ر به په هايى پيان زانatre، وشهى (أعلم) كه بۆ (تفضيل) ه، زورجار كه له قورئاندا دى، به رانه بريكى له ئاستدا په چاو نه كراوه، به لكو مه به ست: ماناى ته واو و تهوپه پرى تهو وشه يه يه، لېره دا، يانى: به په هايى خوا زانatre، به هه موو تهو كه سانهى له ئاسمانه كان و زهويدان، له خاوه ن عه قل و هه ست و ئيراده كان، كه فريشته كان و جيننه كان و مروقه كان، يا خود دروستكراوانى ديكهى خوان، كه تيمه نايانزانين، ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ﴾، به د لنياييه وهش هه ندى له پيغه مبه راغان به سه ر هه ندى كياندا هه لېژاردوون، هه ندى كيان په لى به رزترمان پيداوون و په سندرتمان كردوون، هه موويان په سندن، به لام هه ندى كيان په سندرترن، هه موويان په لى به رزن، به لام هه ندى كيان په لى به رزترن، ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾، زه بووريشمان به داوود دابوو، كه له پهيامى كوندا به زه بوور گوتراوه: (مزامير داود)، كه دواتر له مه سه له گرنگه كان دا باسى ده كه ين.

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾، بلى: له وانه بپارينه وه كه پيتان وايه: جگه له خوا په رستراون، جگه له خوا، شتيكيان له دهست دى، ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا نَحْوِيلًا﴾، به د لنياييه وه نه ده توانن زيانتان لى لابه رن و، نه ده ستوانن زيانتان لى لا بدهن، زيان لى لا بردن ته وه يه، تهو زيانه لابه رن و نه يهيئلن، زيان لى لا دانيش ته وه يه، تهو زيانه لا بدهن بۆ يه كيكى دى، هيچ كاميان له دهست نايه ن.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾، ته وانهى لىيان ده پارينه وه، به ره وه پهروهردگاريان هوكار ده گرنه بهر (ده خوازن)، هوكارى لى نيزيك بوونه وه،

ھۆکاری بەندایەتی باشترکردن، ھۆکاری پازییکردنی خوا، ﴿أَنْتُمْ أَقْرَبُ﴾، کامەیان لە ھەموویان نزیکتەر، زیاتر خەفتانی ھۆکاری نزیك بوونەو لە خوا دەکا، زیاتر خەفتانی ھۆکار گرتنە بەر بۆ بەدەستھێنانی پەزنامەندیی خوا، دەکات، ﴿وَبِرَّحْمَتِهِ﴾، بە ئومێدی بەزەیی خوان و، لە سزا و ئازارەكەشی دەترسێن، واتە: ئەوانەى ئیوە ئییان دەپارێنەو، خوێان خەفتانی ئەو دەکەن و، ھۆکار دەخوازن بۆ لە خوا نزیك بوونەو، ئومێدیەیان بە بەزەیی خوا ھەیەو، ترسیشیان لە سزا و ئازاری خوا ھەیە، ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾، بە دنیایی سزا و ئازاری پەرورەدگارت، مەترسیلێکراو.

کەواتە: کەسێ خۆی خەفتانی ئەو دەکات، زیاتر لە خوا نزیك بێتەو و ھۆکاری خۆ لە خواو نزیك خستن دەستەبەر بکات، چۆن دەبێ چاوەروانیەکت لێی ھەبێ؟! ئەو بۆ خۆی ھێچی لە دەست نایەت، بۆ تۆی چۆن لە دەستی دێ؟! وەك گوتراو: (مَنْ لَمْ يَكُنْ لِنَفْسِهِ، فَكَيْفَ يَكُونُ لِغَيْرِهِ؟)، کەسێ بۆ خۆی شتێکی پێ نەکرێ، بۆ جگە لە خۆی چۆن شتی پێ دەکرێ؟ یاخود گوتراو: (فَاقْدُ الشَّيْءَ لَا يُعْطِيهِ)، کەسێ شتێکی نەبێ، ناتوانێ لێی ببەخشێ! ئەوان خوێان پێویستییان بەو ھەیە، کە خوا بەزەیی پێیان دابێ و، لە سزا و ئازاری خۆی چەپالەیان بدات و، خوێان پێویستییان بەو ھەیە خوا لێیان رازی بێ و، بە بەندەى خۆی حیسابیان بکات و، پەسندیان بکات، ئنجا کە خوێان ئاتاجن، چۆن دەتوانن بە ئیوە ببەخشن؟!

ئنجا خوا عز وجل دێتە سەر باسی راگەیانندی راستییەکی دیکە، دەفەرموێ: ﴿وَلَنْ مِّنْ قَرِيبٍ﴾، لێرەدا (لن) بە مانای (ما)یە و (نافیە)یە، واتە: (مَا مِنْ قَرِيبٍ) ھیچ ئاوەدانییەك نیە، ﴿إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْفَيْكَةِ﴾، مەگەر ئێمە فەوتینەرینی پێش رۆژی ھەڵسانەو، پێش رۆژی قیامەت، یانی: خەڵکەكەى دەفەوتینین، ﴿مُهْلِكُوهَا﴾، واتە: (مُهْلِكُوا أَهْلَهَا) خەڵکەكەى دەفەوتینین، ئەك خانووبەرە و داروودیوارەکانیان! وشەى (قَرِيبٌ) واتە: ئاوەدانى گەورە، شارى قەرەبالغ، کە لێرە دەگونجێ بە مانای ولات بێ، چونکە کاتی خۆی: دەوڵەتۆکە شارەکان (دویلات المدن) ھەبوون، ھەر شارێکی گەورە دەوڵەتێك بوو، بەزۆرییش وابوو قەلایەکی ھەبوو، ئەو قەلایەش شوورەى بۆ کراو، بۆ ئەوێ لە مەترسیی دوژمنان پارێزراو بێ، شوورەكە بورجى ھەبوون و، پاسەوان و ئیشکچی لەسەر بوون و، شارەكەیان پاراستو، ﴿أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾، یاخود ئێمە سزا دەرینی بە سزایەکی سەخت.

واتە: ھەر ئاۋەدانىيەك، يان ئىمە فەوتىنەرىنى پىش ھاتنى پۇژى ھەلسانەۋە، ياخود سزادەرىنى بە سزايەكى سەخت.

فەوتىنەرىيانىن، واتە: بە شىۋەى ئاسايى خۇيان دەمرن، كاتىك كە تەمەنى ئاسايى بەرپى دەكەن، كۇتايان پى دى، ھىچ ئاۋەدانىيەك نىە كە خەلكەكەى ئاۋايان بەسەر نەيەت، پىش پۇژى ھەلسانەۋە، ياخود ئەگەر لادان و تاوان و ستەم و خراپە بكەن، پىش مردنى ئاسايى دەيانفەوتىنەن، كە برىتيە لە سزادانى خوا بە ھۆى بەلایەكەۋە، ھەرۋەك دەلەن: بەلای ناگەھانىان بۇ دى، پىش ئەۋەى بەمردنى ئاسايى ھەرن، خوا بە مردنىكى نااسايى بە ھۆى بەلای غەزەبىكەۋە لەنىۋيان دەبات، ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾، ئا ئەۋە لە كىبىدا نووسراۋە توۋمار كراۋە، دەگونجى مەبەست: (لە كىبىدا) كىبەكانى خوا بى بەگشتى، ھەندىك جارىش (كتاب) لە قورئاندا، بەماناى تەۋرات ھاتۋە.

دەشگونجى (كتاب) لىرەدا مەبەست پى زانىارىى ئەزەلىى و بى سەرەتاي خواى پەرۋەردگار بى، واتە: ئەۋە لە لای خوا توۋمار كراۋە و زانراۋە، كە ئەۋە مانايە زياتر بەلای مەۋە پەسندە.

ئىجا ھەر بەۋ بۆنەۋە كە خوا ئاۋەدانىيەكان پىش ھاتنى پۇژى دوايى، يان بەمردنى ئاسايى خۇيان، ياخود بەمردنى نااسايى و بەلای دەفەوتىنەن، دواتر دىتە سەر باسى ناردنى بەلگە و موعجىزە بۇ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، كە ۋەك لە ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكاندا باسما كەرد، كافەرەكان زۇرجار داۋايان لە پىغەمبەرى خاتەم دەكردو ھەلىان دەپچا و دەيانگوت:

۱- كىۋى (صفا) مان بۇ بكە بە زىر!

۲- ئەۋە چىايانەمان بۇ دووربەخەۋە!

۳- ئىرە ۋلاتىكى قاقىر و بى ئاۋو دىمەكارە، پروبارمان بۇ بىنە!

۴- گۆل و گۆلزار و باخ و باختمان بۇ پرەخسىنە، زۆر پىشنيارىان بۇ پىغەمبەر ﷺ دەكردن، يان دەيانگوت: سەرکەۋە بۇ ئاسمان! يان دەيانگوت: فرىشتانمان بۇ بىنە! خوا لە ۋەلامى ئەۋە قسە و قالانەدا دەفەرمۇى: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾، ھىچ شتىك پى لى نەگرتىن كە نىشانەكان بىنرىن، واتە: ئەۋە موعجىزە بەرھەستانەى كە بۇ پىغەمبەرانى پىشۋومان ناردوون، ھىچ شتىك پىگر نەۋوۋە كە بىاننىرىن بۇ پىغەمبەرى خاتەمىش ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ

كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ، تەنیا ئەو پێی لیگرتین کە: گەلە پێشووەکان بەو موعجیزەو نیشانه بەرھەستانه، بێپروا بوون! ئنجا ئەگەر بۆ ئەمانیشمان ناردبان، ھەر پێیان بێپروا دەبوون.

وَأَيْنَا نُمُودَ النَّاقَةِ مُبْرَرَةٌ، حوشریشمان بە گەلی سەمووددا، کە بەلگەیەکی بەرچا و پوونکەرەو بوو، یاخود: بەلگەیەکی پۆشن بوو، یاخود بەلگەیەکی بوو، بە ھۆیەو خەلکە کە دەیان توانی ھەق ببینن و ھەقانیەتی پێغەمبەرە کە ی خۆیان: کە صالح عليه السلام بوو بزانن، کە چی ئەوان: **فَظْلَمُوا بِهَا**، بە ھۆیەو ستمیان کرد، یاخود واتە: بە ھۆی ئەو حوشرەو کە دەبوایە پێی راست بگرن، کە چی تووشی ستم بوون، چونکە پێی بێپروا بوون، بە حوشرە کە بێ پروا بوون، دوایی دەستدریژیان کردە سەر وشرە کەو کوشتیان و تووشی ستم بوون.

یاخود: **فَظْلَمُوا بِهَا**، واتە: پێی بێپروا بوون و بە شیوەیەکی ستمکارانە، پروایان پێ نەھێنا! یاخود ھەم پێی بێپروا بوون، ھەم ستمیشیان لێ کرد!

وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا خَوِيفًا، ئیمە نیشانەکان، تەنیا بۆ ترساندن دەنێرین.

لێرەدا مەبەست لە (آیات) موعجیزە بەرھەستەکان، نە ک پستەکانی فەرماشتی خوا، وشە (آیات)، دەبێ لە ھەر جێیەدا بە پێی سیاقە کە ی تەماشای بکەین، چونکە (آیة) کە کوێە کە ی (آیات)ە، چوار واتای ھەن:

یە کەم: پستەکانی فەرماشتی خوا: **وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا** ۲ **الأنفال**.

دوو م: موعجیزە ی پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام)، **وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ** ۱۰۱ **الإسراء**، کە بە دنیایی مەبەستی ئەو موعجیزانەن، کە خوا بە موسای عليه السلام دا بوون.

سییە م: دیاردە سروشتییەکان، کە ھەر کامیان نیشانە یە لە سەر بە دیھێنەراییەتی و پەروەردگاریتی خوا، وە ک خوا دەفەر موی: **وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ** ۱۰۵ **یوسف**، زۆر نیشانە ھەن لە ئاسمانەکان و زەویدا، (بێپروایەکان) بەلایاندا رەت دەبن، کە چی پشتیان تێدە کەن.

چوارە م: بەلأو موسیبە تە گەرەکان، کە خوا بۆ فەوتاندنی گەلە کافرەکان ناردوونی، یاخود بۆ سەر خستنی ئیمانداران ناردوونی.

کەواتە: دەبێ بە پێی سیاقەکە، چەمک و واتایەکی دیاریی بکەین، لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخَوِيفًا﴾، نیشانەکان ناخۆشەکان مەگەر بۆ ترساندن، واتە: موعجیزەکان نادەینە پێغەمبەرانی ﷺ، مەگەر بۆ ئەوەی خەڵکەکی خۆیان پێ بترسێن، کە ئەگەر دواى ئەو موعجیزەیه هەر بپروا نەهێنن، کە لەسەر داواى خۆیان نێردراوه، ئەو کاتە دەبێ بزانی کە لە بەین دەبرێن و سزا دەدرێن.

واتە: ئێمە نەمانویست ئەو کۆمەڵگایەکی کە پێغەمبەری خاتەم ﷺ بۆی نێراوه، کە لەپێشدا مەککە و ئاوەدانیه کانی دەورووبەرنی، لە دورگەى عەرەبییدا و، دواتریش هەموو مەروفايه تیه، خوا نەبویستوه کە موعجیزەیهک بۆ پێغەمبەر موحەممەد ﷺ بنێرێ، کە دواى ئەگەر خەڵکەکی بپروایان پێ نەهێنن، لە بەینیان بەرێ و سزایان بدات! چونکە خوا عادهتی وایە: ئەو موعجیزانە بنێرێ بۆ ترساندن، ترساندنیشت یانی: ئەگەر بپروا نەهێنن دواى هاتنی ئەو بەلگە و نیشانەیه، لە بەین دەبرێن، ئنجا لەبەر ئەوەی کە ئۆممەتی موحەممەد ﷺ کۆتا ئالقهی بەشەرە لەسەر زەوی، ئەگەر خوا موعجیزەیهکی وای ناردبایە، کە دواى ئەگەر بپروایان نەهێنابایە، دەبوایە لە بەین ببرێن و ئەوانیش لە بەین برابان، ئەو کاتە مەروفايه تیه کۆتایی پێ دەهات، بۆیه خوا موعجیزەیهکی ناردوه، کە ئەگەر برواشی پێ نەهێنن، خوا لە بەینیان نەبات، بەلکو سزایەکیان هەڵبگرێ بۆ قیامەت، کە ئەو موعجیزەیهش بریتیه لە قورئان، کە موعجیزەیهکی فیکری و عقلی و ئەدەبییه و، لەبری ئەوەی هەستەوهره کانی مەروفا بدوێنێ، وەک لە قوناغە سەرەتاییه کاندای، موعجیزەکانی خوا بۆ پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) بەو شیوهیه بوون: عەقڵ و هوشی مەروفا دەدوێنێ، لەبەر ئەوەی مەروفايه تیه، دواى هاتنی پێغەمبەری خاتەم ﷺ، گەشتوووتە قوناغی کەمڵ بوون و پێگەیشتن.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾، یاد بکەوه! کاتێک پیمان گوێ: بە دنیاییهوه پەروردهگارت ئابلوووقهی خەڵکی داوه، واتە: هەموو مەروفاکان لەبەر دەست و پکفی وی دان، ئەو هەقیقەت و راستییهت هەمیشە لەبەرچاو بێ، کە ئەوانە هەرچەند کەللەپەق بن، هەرچەند خراپەکار بن، بەلام دوا جار هەر لە ژێر پکفی و کۆنترۆلی خوادان، لە چەنگی دەستەڵاتی خوا قوتار نابن، دنیایه توش پشنت بە هیزیک بێ سنوور بەستوه، کە هیزی خواى پەروردهگاره.

﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ﴾، ئەو دیتنە ی که پێشاغان دای، هەروەها درەختە نەفرین لێکراوە که لە قورئاندا، ئەو و شمان تەنیا بۆ تاقیکردنەوهی خەڵک خستۆتە روو، واتە: هەم دیتنە که مان که پێشان دای، هەم باسی درەختە نەفرین لێکراوە که لە قورئاندا، ئەو و ش هەر بۆ تاقیکردنەوهی خەڵک، بوو.

دیتنە که که لێرە خوا بە وشە ی: ﴿الرُّءْيَا﴾، هیناویەتی، که زیاتر بە مانای (خەون) دی، ئەو و ی که مەرۆف لە کاتی خەوتن دا دەبینی، بە لām جار جار بە مانای دیتنیش دی، بۆیە لێرە زانیان دەلێن: بۆیە خوا بە وشە ی: ﴿الرُّءْيَا﴾، هیناویەتی، مەبەست پێی سەفەری شەو پۆیی و بەرزبوونەوهی پێخەمبەرە ﷺ، وە ک لە دەرسی یە که می ئەم تەفسیرە دا باسمان کرد، لە تەفسیری ئایەتی یە که م دا: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ الْإِنشَاءِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١)

ئنجای زانیان دەلێن: بۆیە وشە ی: ﴿الرُّءْيَا﴾، هاتو، چونکە ئەو سەفەرە هیندە سەر سوپهینەر و دەستە و سناکەر بوو، هیندە یاسا دەر و نااسایی بوو، وە ک خەوتنیک بوو، بە لām خەون نەبوو و حەقیقەت بوو و لە حالەتی بیداریی دا بوو و (وە ک پێشتر باسمان کرد)، بە جەستە و بە پرووح بوو، بە لām ئەو و نەندە سەر سوپهینەر بوو و، ئەو و نەندە لە حالەتی ئاسایی مەرۆفە کان بە دەر بوو، وە ک خەون هاتۆتە بەر چاو.

﴿وَنُفُوسَهُمْ فَأَمَّا زَيْدُهُمْ إِلَّا طَغَيْنَا كِبَرًا﴾، تێمە هەر دەیانترسین و هەر پەشەیان لێ دەکەین و، وریایان دەکەینەوه و، ئاگاداریان دەکەینەوه، که چی ئەو ترساندن و وریاکرنەوه و هەر پەشە لێکردنە، هەر سەرکێشییەکی گەورەیان تیدا زیاد دەکات، لە جیاتی ئەو ی چاو بە خۆیاندا بگێرنەوه، بە لām هەر زیاتر سواری سەری خۆیان بوون و، ئەسپی سەر شێتی گومرایی هە لگرتوون، هە لۆستە ناکەن و، چاو بە خۆیاندا ناگێرنەوه و، لە سەر بێ پروایی خۆیان هەر بەردەوامن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیغمبەر ﷺ، کە بە بەنده کانی بلی: بە باشترین شیوه له گەڵ خەڵکدا بدوین، چونکە شەیتان کە دوژمنی ئاشکرای مروّفه کانه، هەرخەریکی نیوان تیکدانیانه و، ئەگەر ئەوان وشە و تەعبیری ناپێک بە کاربێنن، ئەو کاتە شەیتان بواری زیاتری بۆ دەرهەستی بۆ بەین تیکدانیان، پاشان خوا پێیان پادەگەیهنی کە له خۆیان زیاتر پێیان زانتر و ئاگادارتره و، پەحم پیکردن و سزادانیان تەنیا مافی خۆیهتی و هیچ کەس بریکاری خوا نیه لهو بارهوه و، هەرخۆشی زانتره به هەر کەس کە له گەردوون دایه و، هەندێ له پیغمبەرای به سەر هەندیکیان پەسند کردوه و، زەبووریشی وه کتیب و بەرنامەیه ک بە داوود داوه:

خو دهفهرموێ: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ٥٣ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ٥٤ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ٥٥﴾.

شیکردنهوی ئەم ئایەتانه، له نو برگه دا:

(١)- ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، ههروهها به بهنده کانم بلی: با ئەوه بلین کە باشترین، با ئەو وشەیه بلین و، ئەو شیوازه به کاربێنن و، ئەو جوړه دەرپرینه پەچاو بکەن، کە باشترینه.

(التي: صِفَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ) واتە: ئەم (التي) یه سیفه ته بۆ وه سفکراویک که قرتینراوه و به سیاق و سەلیقه دیاره، واتە: با ئەو وشەو تەعبیر و شیوازانە ی کە باشترین، به کار بێنن.

یاخود: ﴿يَقُولُوا أَلَيْهَا أَحْسَنُ﴾، (آي: يَقُولُوا الْكَيْفِيَّةَ الَّتِي هِيَ بِالْعَمَلِ فِي الْحَسَنِ)، با ئەو چۆنیهتییه له قسه کردن دا ره چاو بکهن، که گهیشتۆته ئەو په‌ری له چاکیی دا، ئنجا بو پاساودانی ئەوهی که بوچی ده‌بی به‌نده‌کانی خوا به‌گشتی، به‌باشترین شیوه قسه بکهن له‌گه‌ڵ یه‌کدی دا، یاخود: به‌نده‌کانی خوا، یانی: ئەوانه‌ی به‌ویستی ئازادانه‌ی خۆیان به‌ندایه‌تی بو خوا ده‌که‌ن، واته: برواداران، باشترین شیوه به‌کاربه‌نین؟ له‌برگه‌ی داها‌توودا پروونی ده‌کاته‌وه:

(۲) - ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾، چونکه: به‌دنیایی شه‌یتان به‌ینیان تیک دهدات، (النَّزْعُ): الطَّعْنُ السَّریع، وَالْإِفْسَادُ السَّریع، وشه‌ی (نَزْع) که ماناکه‌ی له (نَحْس) هوه نزیکه، به‌مانای تیوه‌ژهنینی خیرا، یاخود به‌ین تیکدانی خیرا دی، که له ئەسلدا (نَزْع) بریتییه له‌وه‌ی که‌سیک نه‌قیزه له وڵاخیکه‌وه بژهنی، یاخود قه‌مچییه‌کی لی‌دات بو ئەوه‌ی بروا، یان که‌سیک نقورچیک له که‌سیک دهدات، بو ئەوه‌ی بی‌داری بکاته‌وه، ئنجا خوتخوته و دنده‌انی شه‌یتان، به‌و نقورچکه و لی هه‌لقورنجین و، نه‌قیزه لی‌دانی مرو‌ف بو وڵاخ، ویناکراوه.

(۳) - ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانُ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾، به‌دنیایی شه‌یتان بو مرو‌ف دوژمنیکی ئاشکرایه، ئنجا ئەو دوژمنه ئاشکرایه، له‌میانی وشه‌و ته‌عبیری خراپدا، به‌ینی مرو‌فه‌کان تیکده‌دات، تو‌ته‌گه‌ر وشه‌و ته‌عبیری خراپ به‌کارنه‌هینی، به‌رانبه‌ره‌که‌ت دلی بریندار نابێ، هه‌ستی نا‌رووشی و باشتەر گویت بو ده‌گری، به‌تایبه‌ت بو ئیمانداران، پیویسته له‌و ئاسته به‌رزهدابن، که شایسته‌ی خوا ﷻ یه‌و، شایسته‌ی قورئانه و، شایسته‌ی پیغه‌مبه‌ره و، شایسته‌ی ئیسلامه.

(۴) - ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَرْحَمُكُمْ﴾، په‌روه‌ردگارتان پیتان زاناتره، ته‌گه‌ر بیه‌وی به‌زه‌یتان له‌گه‌ڵ ده‌نوینتی، واته: ته‌گه‌ر بیه‌وی: ده‌تانخاته سه‌ر راسته‌ی و، شایسته‌ی به‌زه‌یی خوا ده‌بن.

(۵) - ﴿أَوَلَيْسَ يَعَذِّبُكُمْ﴾، یان ته‌گه‌ر بیه‌وی: سزاتان دهدات، واته: ته‌گه‌ر بیه‌وی گومراتان ده‌کات و، سه‌ره‌نجام شایسته‌ی ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی خوا ده‌بن، واته: ته‌گه‌ر بیه‌وی واتان لی بکات، ده‌توانی، به‌لام خوا نه‌یویستوه به‌زۆر، نه‌که‌س و لی بکات، شایسته‌ی به‌زه‌یییه‌که‌ی بی، نه‌که‌سیش و لی بکات، شایسته‌ی سزایه‌که‌ی بی، که به‌هۆی ئیمان و خواپه‌رستی و، پێی راست گرتنه‌وه، مرو‌ف شایسته‌ی به‌زه‌یی خوا ده‌بی و، به‌هۆی لادان و گومرایی و، سه‌رپیچی و، خراپه‌کاریه‌وه، شایسته‌ی سزای خوا ده‌بی.

(۶) - ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾، به‌لام ئیمه‌ تو‌مان نه‌ناردوه که سه‌ره‌رشتیار و بریکاری ئیمه‌ بی و، نه‌هیلێ مرو‌فه‌کان به‌ره‌و کوفر برۆن و، به‌زۆر بیانکه‌ی به‌ ئیماندار، بو ئەوه‌مان

نەناردووی، بەلکو بۆ ئەوەمان ناردووی که تۆ پەيامی ئیمەیان پێ رابگەیهنی، ئەگەرنا تۆ بەرپرسیارنی بە سەریانەوه، بەو واتایە که: دواپی ئیمە سزای تۆ بدەین، لەسەر ئەوهی که هیشت کافر بن؟! یان بۆچی هیشت لە پێ لابدەن؟! نا تۆ تەنیا گەیانندی پەيامی خوات لەسەرە.

(۷) - ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پەرورەدگار یشت زاناترە، بە هەر کەسیک که لە ئاسمانەکان و زەوی دا هەیە، چونکە توانجیان لە پیڤەمبەر دەدا، وەک لەسەر زاری ئەوان دەفەرموی: ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ (۴۱) الفرقان، واتە: ئا ئەوهیە خوا کردوویەتی بە پەوانە کراوی خۆی؟! لەبەر ئەوهی پیڤەمبەر ﷺ پارەو سامانی نەبوو، پێیان لەوه کەمتر بوو که خۆی پەرورەدگار بیکاتە نوێنەر و پەوانە کراوی خۆی! بۆیە خوا دەفەرموی: پەرورەدگارت زاناترە بەو خەلکە که لە ئاسمانەکان و زەویدا هەن، ئیمە دەزانین کێ شایستە هەلگرتنی پەيامی ئیمەیه.

(۸) - ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَى بَعْضٍ﴾، بەدڵنیاییەوه ش هەندیک لە پیڤەمبەرانیان بەسەر هەندیکیان دا بەرزکردووتەوه، هەندیکیان پلە بەرزتر پێداوه و پەسندترمان کردوه، هەموویان پلەبەرز و پەسندن، بەلام هەندیکیان پلەبەرز و پەسندترن، کەواتە: ئەوهی که بەرز و نزمی دەکات، چ لە نیوان پیڤەمبەران دا، چ لە نیوان سەرچەم مەروڤەکانی دیکەدا، که هەندیکیان زیاتریان پێ دەدات، هەندیکیان پەسندتر دەکات، بێگومان تەنیا خوایه و ﷻ، ئەوه ئیشی ئەوان نیه!

(۹) - ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾، زەبووریشمان بە (داوود) دا، لە حالیکدا که داوود ﷺ شوانیک بوو، مەری دەلەوه پاند، کەچی خوا هەلیژارد بۆ پیڤەمبەراییەتی و، کتییی زەبووریشی پێدا، دەشگونجی لێرەدا بۆیە باسی زەبوور کرابی، چونکە خوا فەرموویەتی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) الأنبياء، واتە: لە زەبووردا لە دواي زیکر {زیکر واتە: تەورات، که زەبوور لە دواي تەورات هاتووتە خوار، تەورات بە موسا ﷺ دراوه و زەبووریش بە داوود ﷺ دراوه و داوودیش بە پەچەلەک دەچیتەوه سەر پیڤەمبەرائی پێشوو لە بەنی ئیسرائیل، بۆیە لێرە باسی زەبوور کراوه} نووسراوه: که سەر زەمین بەنده چاکەکانم بە میراتی دەگرن.

کەواتە: ئەو موحەممەد ﷺ که بەندهی چاکي خوایهو، شوێنکەوتووکانی که بەندهی چاکي خوان، ئەوه کاتی خۆی پەرورەدگار لە زەبووردا تۆماری کردوه، که ئەو بەنده شایستە و چاکانە، سەر زەمین بە میرات دەگرن، نەک بە هۆی سەرۆت و سامانەوه، کەسیک شایستە ئەوه بێ خوا ﷻ سەری بخات و، پێزی لی بێ، بەلکو بە هۆی ئەو چاکەتی و شایستەییە که بە پێی شەریعەتی خوا، شایستەیی هەیە، بۆیە بەو هۆیەوه خۆی پەرورەدگار لێرەدا باسی زەبووری کردوه، که بە پیڤەمبەر داوودی ﷺ داوه.

فامينه‌وې پېنچ راستې گه‌وره و گړنگ له ه‌ردووک نايه‌تې (۵۴ و ۵۵)

خوا ده‌فهرموئ: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝۵۴ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝۵۵﴾

۱- ټه و نايه‌ته‌يان كه ده‌فهرموئ: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝۵۴﴾ ټه و راستييه‌ي لڼ و ه‌رده‌گيرئ:

ټه‌ي پيځه‌مبه‌ر ﷺ! ه‌روه‌ها ټه‌ي شوين كه و تو و اوي پيځه‌مبه‌ري خاته‌م! په‌روه‌ردگار تان زان‌تره به به‌نده‌كان، خوا ﷻ چي بوئ ټه‌نجامي ده‌داو، هيچ شتيكي له‌به‌ر عاسئ نابئ، كه كافر ه‌كان ټيستا له ټيوه عاسئ بوو و ن و پروا ناهين، له‌به‌ر ټه‌و ه‌ نيه كه خوا ناتوانئ هيدايه‌تيان بدات، هوكاره‌كه‌ي ټه‌و ه‌يه خوئ ويستوويه‌تي به‌و شوويه‌بن، خه‌لك به ويستئ نازادانه‌ي خوئ پروا بينئ، يان پروا نه‌هينئ، ټه‌گه‌رنا ټه‌گه‌ر ويستباي جه‌بريان لڼ بكات، واي ليده‌كردن، شايسته‌ي به‌زه‌يي خوا بن، يان واي ليده‌كردن كه شايسته‌ي سزاي خوا بن، به‌لام ويستوويه‌تي ده‌ستيان ټاوه‌لا بكات و نازاديان بكات.

۲- پاشان كه ده‌فهرموئ: ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ واته: په‌روه‌ردگار تان‌تره به ه‌ره‌كه‌س كه له ټاسمانه‌كان و زه‌ويدا ه‌ه‌يه، واته: ټيوه له كه‌س ناو ميده‌مه‌بن، له كه‌س ته‌ما پروا مه‌بن، چونكه په‌روه‌ردگار تان‌تره به ه‌ره‌كه‌سيك كه له ټاسمانه‌كان و زه‌وي دا ه‌ه‌يه، كه سه‌ره‌نجام پروا دينئ، يان ناهينئ، گړنگ ټه‌و ه‌يه ه‌ره‌كه‌س ه‌هر چييه‌ك ده‌كات به‌ويستي نازادانه‌ي خوئ ده‌يكات.

۳- كه ده‌فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ﴾، ټه‌و وه‌لامئ يه‌كيك له قسه‌و ټومه‌ته‌كانه، كه كافر ه‌كان ناراسته‌ي پيځه‌مبه‌ري خاته‌ميان ﷻ ده‌كرد، بو ويته: له سووړه‌تي (الزخرف) دا گوټوويانه: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ واته: ده‌بووايه ټه‌و قوړټانه دابه‌زيبايه سه‌ر يه‌كيك له دوو پياوه مه‌زنه‌كان، له دوو ټاوه‌دانييه‌كاندا، كه مه‌به‌ستيان پي مه‌ككه و تائييف بووه، به پاي زوړ به‌ي زانايان.

دياره له مه‌ككه، مه‌به‌ستيان پي (أبو جهل) بووه و، له تائييفش مه‌به‌ستيان پي يه‌كيكي ديكه بووه له زله‌زلاني قوړه‌يش، ه‌روه‌ها تانه‌يان له پيځه‌مبه‌ر ﷻ داوه:

﴿...أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ (۴۱) الفرقان، واتە: ئا ئەمەیه خوا بە پیغەمبەری پەوانە کردووە؟! لێرە دا خوا دەفەرموێ: بەرزکردنەوێ پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بەسەر خەڵکی دیکەدا، کە هەموو پیغەمبەرەن پەسندکراو و بەرزکراو و پایەدارن، بەلام لە ئێو پیغەمبەرانیشت دا، هەندیکیان لە هەندیکیان پایەدارترو پلە بەرزترن، ئا ئەو هەموو کاری خواپە **ﷺ**.

دیاره خواش کارزان و کاربەجییەو، ستم لەکەس ناکات، بەلام بەخششی خوۆشی بە کەسیک دەبەخشێ کە شایستەیه.

۴- کە دەفەرموێ: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ تێمە (زەبوور) یشمان بە داوود داوود، وەك پیشتریش باسمانکردووە، دەگونجی دوو حیکمەتی تێدا بن، کە لێرە باسی داوود بە تایبەتی کراو:

یە کەم: لەبەر ئەوێ داوود **عليه السلام** شوان بوو، ئاژەلی لەو پەندووە، کە چی بەنو ئیسرائیل لەگەڵ جالووت دا {لە (پەیمانی کۆن) دا دەلی: جالوتی جەزیرەیی (جالوت الجزيري) لەگەڵ ئەودا} دەبێتە شەریان، داوود دیت بە قوچەقانی ^(۱) جالووت دەکوژی، لە کاتیکدا نزیك دەبی سوپاکە ی بەنو ئیسرائیل شکست یێنی. واتە: خوا **ﷻ** بابایەکی شوان، لەبەر ئەوێ سروشت و مەعدەنە کە ی باشبوو، دەیکاتە پیغەمبەر و کتیییکشی پی دەدا کە زەبوور.

دووهم: یاخود لەبەر ئەوێ باسی داوود کراو، کە لە سوورەتی (الأنبياء) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) واتە: بە دنیایی لە زەبووردا لە دوا ی زیکر {مەبەست: تەورات، کە بیرخەرەو بوو بۆ گەلی بەنو ئیسرائیل} لە زەبووردا نووسیمانەو پامانگەیانندو {وەك یاسایەکی خۆمان}، کە سەرزمین بەندە شایستەو چاکەکانم بە میراتی دەگرن.

کەواتە: ئەو:

أ- هەم دڵخۆشییە بۆ مسوڵمانان، کە مادام ئێوێش بەندە ی چاک و بۆ خوا صوڵحاون، سەرەنجامی ئەو کێرکێ و ناکوکییە ی ئیستا پەیدا بوو، بە قازانجی ئێو دەبی، سەرکەوتن لە گرهوی ئێو دایە و بەرانبەرە کانتان و دوژمنە کانتان شکستیان پی دەبری.

ب- هەم هۆشدارییە بۆ کافرەکان کە ئەمە یاسایەکی خواپە پراگەیانندو، کاتی خوێ لە زەبووردا، کە بەندە شایستەکانی خوا سەرزمینی خوا بە میرات دەگرن.

(۱) بەردەقانی (مِقْلَاع).

کهواته: ئیوه به چاوی کهم تهماشای ئه و پرواداران به مه کهن، تهماشای پیغه مبهه موحه ممه د ﷺ و ئه و په یامه ی پئیدا ناردوه مه کهن، چونکه به پپی یاسای خوا، کاتی خوی له زه بووردا تو مارکراوه، بهنده چاکه کانی خوا سه رزه مینی خوا به میرات ده گرن.

۵- شایانی باسه خوا لیتره باسی زه بوور ده کات و له شوئینیکی دیکه ش دا هه رباسی زه بوور ده کات، له سوور هتی (النساء) (۱۶۲) دا، باسی ئه وه ده کات که زه بووری به داوود داوه، ئیستا له کتیی پیروژ (الکتاب المقدس) دا (خاوه ن کتیه کان وای ناو ده ئین)، که دوو به شه: (پهیمانی کۆن و پهیمانی نوێ)، پهیمانی کۆن (۳۹)^(۱) کتیب ده گریته خوی، که یه کیک له و کتیبانه ته و پاته و، یه کیکیان (زه بوور) ه، که ئه وان ده ئین: (مزامیر)، یه کیکی دیکه یان (آناشید)، یان (حکم سلیمان) ه، (پهیمانی نوێ) ش چوار ئینجیله که و، کۆمه لیک کتیب و نامه ی دیکه ش ده گریته خوی، ئنجا به پپی ئه وه ی ئیستا له (پهیمانی کۆن) دا ههیه، وه که له (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم) هاتوه له لاپه ره: (۱۱۳۰) تا کو (۱۲۷۸) هه مووی بو مه زامیر ته رخانکراوه، {واته: (مزامیر) که کو ی (مزمور) ه، و ئه ویش به مانای ئاواز (نَغْمَة)، یاخود به مانای پارانه وه و لالانه و راز و نیاز کردنه له خزمهت خوا دا}.

ئنجا مه زامیری داوود چل و یه که (۴۱) مه زمووره، که له پهیمانی کۆندا له لاپه ره: (۱۱۳۳) تا کو (۱۱۷۹) ده گریته وه، ئه وانه هه موویان هی داوودن، به لام جگه له مه زامیری داوود، کۆمه لیک مه زمووری دیکه ش هاتوون و چل و یه که که ی داوود، ژماره یه کی دیکه شیان خراوته سه ر، تا کو ده بن به سه دو په نجا (۱۵۰)، واته: سه دو نو (۱۰۹) مه زمووری دیکه ش که له گه ل ئه وانه ی داوود: (۴۱+۱۰۹=۱۵۰) مه زموور، که هه موویان له ژیر ناوونیشانی (المزامیر) دا هاتوون و له لاپه ره (۱۱۳۰ تا کو ۱۲۷۸) له (پهیمانی کۆن) ده گرنه وه.

هه لبه ته ئه وه ی له پهیمانی کۆندا ههیه، زیاتر پارانه و کرووزانه وه ی داووده، که واش پیده چی (زه بوور) زیاتر پارانه وه و لالانه وه و مونا جاتی داوود ﷺ بووبی، به لام ئایا چهندی راست ماوه و چهندی گوپردراوه؟ ئه وه لی دنیانین.

۶- به نسه ت ئه وه وه که پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، هه ندیکیان به سه ر هه ندیکیاندا به رزکراونه وه؟ خوا له سوور هتی (البقرة) دا ده فه رموی: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، واته: ئه وانه پیغه مبه راتیکن، هه ندیکیانمان به سه ر هه ندیکیان دا به رزکردو ته وه. {هه موویان به رزن، به لام هه ندیکیان به رزترن، هه موویان په سندن، به لام هه ندیکیان په سندرترن، هه موویان هه لبژێردراون، به لام هه ندیکیان به سه ر هه ندیکیان دا هه لبژێردراون}.

(۱) به لکو به پپی کتیی: (الکتاب المقدس قراءة رعائية) چل و نو (۴۹) کتیین.

پرسیاریک و وهلامهکهی:

که دهفهرموئ: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَى بَعْضٍ﴾، لیڤه‌دا پرسیاریک دروست ده‌بی، چونکه فهرمایشتیکی پیڅه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه، دهفهرموئ: ﴿مَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى﴾ (أخرجه مسلم: ۲۳۷۶، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واته: هیچ به‌نده‌یه‌ک بوئ نیه بلئ: من له یونسی کوړی مه‌تتا چاکترم^(۱).

که پیم وایه: بو‌یه‌ش پیڅه‌مبه‌ر ﷺ باسی (یونس) ﷺ ده‌کات، چونکه خوا باسی هیچ کام له پیڅه‌مبه‌رانی نه‌کردوه که به‌و شیوه‌یه‌ی (یونس) سزای دابی، که له سکی نه‌ه‌نگدا زیندانی و به‌ندی کردبی و، دواتر له ئه‌نجامی گه‌رانه‌وه‌ی دا بو لای خوا، له ئه‌نجامی به‌پاک‌گرتنی خوا، داوای لی‌بوردن کردن له خوا، خوا ده‌ربازی کردییت و به‌خشیییت، ته‌نیا باسی (یونس) کراوه به‌و شیوه‌یه، به‌لئ باسی (ئادهم) کراوه و له به‌ه‌شت ده‌رکراوه، به‌لام ئه‌وه‌ی (یونس) خه‌ست و خو‌لت‌ره.

ئنجایا لیڤه‌دا که خوا‌ی زانا و شاره‌زا دهفهرموئ: هه‌ندی له پیڅه‌مبه‌رانمان به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا هه‌لب‌ژاردوون، فهرمایشته‌که له‌گه‌ل ئه‌و ئایه‌ته‌دا، دژناوه‌ستی و تی‌ک ناگیرین؟!

زانایان چه‌ند وه‌لام‌یکیان داونه‌وه، بو وینه: من قسه‌یه‌کی پی‌شه‌وا (النووی)م هیناوه له (شرح صحیح مسلم)^(۲) دوو وه‌لامان ده‌داته‌وه، که هه‌ردووکیانم به‌دلن:

یه‌که‌م: دیاره تاکو ئه‌وکاته که خوا به پیڅه‌مبه‌ری پاگه‌یانده‌وه: هه‌ندی له پیڅه‌مبه‌رانی به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا به‌رزکردووه‌ته‌وه، تاکو ئه‌وکاته پیڅه‌مبه‌ر (موحه‌ممهد) ﷺ نه‌یزانیوه که هه‌ندی له پیڅه‌مبه‌ران له هه‌ندیکیان پایه به‌رزترو پله‌دارترن، واته: دوا‌یی خوا ﷺ ئه‌و ئایه‌تانه‌ی ناردوون و، کاتی پیڅه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (هیچ به‌نده‌یه‌ک بوئ نیه بلئ من له یونس چاکترم)، ئه‌وه ئه‌و کاته بووه، که جارئ خوا ئاگاداری نه‌کردو‌ته‌وه که هه‌ندی له پیڅه‌مبه‌ران به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا

(۱) شایانی باسه: ئیمه له تەفسیری سووړه‌تی (یونس)دا به تەفصیل باسی ژبانی (یونس)مان کردوه و هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ی له باره‌یه‌وه هاتوون، هیناومان، وه‌ک عاده‌تی خو‌مان که له هه‌ر شو‌ینکدا باسی یه‌کئ له پیڅه‌مه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ژبان و به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی ده‌که‌ین، هه‌رچی له قوړ‌ژان‌دا له باره‌یه‌وه هاتوه، هه‌ولده‌ده‌ین هه‌مووی کو‌بکه‌ینه‌وه.

به‌رزکراونه‌ته‌وه، چونکه دواپی، پیغه‌مبه‌ر بۆ خۆی فه‌رموویه‌تی: {أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أَخْرَجَهُ الْبَحَارِيُّ: ۳۳۴۰، وَمُسْلِم: ۳۲۷)، واته: من سه‌روه‌ری خه‌لکم له‌ پوژی قیامه‌ت دا.

که‌ لی‌ره‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ پایه‌به‌رزیی خۆی را‌گه‌یانده‌وه، وه‌ک حه‌قیقه‌تی‌ک، به‌لام کاتی‌ک که‌ قسه‌که‌ی دیکه‌ی فه‌رمووه‌، ده‌بی‌ جاری خوا ئا‌گاداری نه‌کردی‌ته‌وه‌ که‌ خۆی سه‌روه‌ری پۆله‌کانی ئاده‌مه‌ و سه‌روه‌ری پیغه‌مبه‌رانیشه‌ و، پیغه‌مبه‌رانیش هه‌ندی‌کیان له‌ هه‌ندی‌کیان به‌رزترن.

دووهم: پیغه‌مبه‌ری خوا که‌ ئه‌وه‌ی فه‌رمووه‌، ئه‌وه‌ ئا‌گادارکردنه‌وه‌و تبه‌خو‌پینه‌، بۆ هه‌ر که‌سی‌ک که‌ نه‌فامانه‌ له‌ پله‌و پایه‌ی (یونس) علیه‌ السلام دانه‌به‌زی‌تی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوا ﷺ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی ئا‌وا گه‌پراوه‌ته‌وه‌، که‌ سزای داوه‌ و له‌ سکی نه‌هه‌نگدا زیندانی کردوه‌، ئه‌وه‌ نه‌کاته‌ بیانوو ده‌سته‌چیه‌ی ئه‌وه‌ که‌ له‌ پله‌و پایه‌ی یونس دابشکی‌تی، بۆیه‌ش به‌تایبه‌تی باسی وی کردوه‌، که‌واته‌: ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ له‌ گه‌ل حه‌قیقه‌تی: هه‌بوونی پله‌ پله‌یی له‌ نی‌و پیغه‌مبه‌ران دا (عليهم الصلاة والسلام)، تی‌ک ناگیرێ.

دایه‌باندنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes

له‌ ئۆره‌ خۆمه‌نایه‌یه‌که‌ن له‌مه‌لانی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

که‌تالی

دایه‌باندنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

QR codes

مەسەلەى دووهم:

خوایه پێغه مېهر ﷺ دهفه رموی: به کافره کان بلی: لهوانه ی پیتان وایه جگه له خوا په رستراون، بپارینهوه، به لām نه ده توانن زیانتان لی لابه رن و، نه ده شتوانن لای بدهن، ئهوانه ی لییان ده پارینه وه {له بنده چاکه کان}، کامیان له خوا نیزیکتره، خهفتانی هوکاری پی نیزیکه وتنه وه ی زیاتر له خوا ده کهن، واته: خهفتانی ئه وه هوکارانه ده کهن، که زیاتر پیتان له خوا وه نیزیک بکه ون و، ئومیده واری به خشنده یی خوان و، له سزایه که شی ده ترسین و، بئگومان سزای په روه ردگارت جیگای مه ترسییه:

خوایه دهفه رموی: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ٥٦ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ٥٧﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له نو برگه دا:

(١)- ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي﴾ بلی: بپارینه وه لهوانه ی پیتان وایه جگه له خوا په رستراون و، شتیکیان له ده ست دی و، شایانی په رستن. (زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي أَي: زعمتموهم آله من دون الله) ئهوانه ی پیتان وایه، خه یالتان وایه، په رستراون جگه له خوا، لییان بپارینه وه.

(٢)- ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾، واته: هه رچه ند زوریان لی بپارینه وه، نه ده توانن زیانتان لی لابه رن، نه ده شتوانن زیانتان لی لابه دن. (الكشف: مستعار للإزالة) (کشف) واته: ده رستن، به لām لی ره دا خوازراوه ته وه بو لاه رن: (كَشَفَ عَنْهُ الضُّرُّ) واته: زیانه که ی لی لاه رد، ئه گه رنا (كَشَفَ) واته: (أَظْهَرَ) ده ریخست.

(٣)- ﴿وَلَا تَحْوِيلًا﴾، (التَّحْوِيلُ: نَقْلُ الشَّيْءِ مِنْ مَكَانٍ إِلَىٰ آخَرٍ) (تحویل) ئه وه یه شتیك بگوازیه وه له شوینیكه وه بو شوینیك، له لایه که وه بو لایه ك، واته: نه ده توانن تازارو سزایه که ی خواتان لی لابه رن و، نه ده شتوانن لیان لابه دن و له ئیوه وه بیگوازنه وه بو یه کینکی دیکه.

(٤)- ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾، واته: ئا ئهوانه ی لییان ده پارینه وه.

(۵) - ﴿يَنْفُوتُ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾، واتە: بەرەو لای خوا ھۆکار دەخوازن، خەفتانی ھۆکارن و بە دواى ھۆکاریك دا دەگەرێن، كە لە خوايان نيزيك بخاتەو.

(۶) - ﴿أَتَيْتُمْ أَقْرَبَ﴾، كامەيان نزيكترە لە خوا و بەندايەتیی بو خوا چاكترە: ئەو خەفتانی ھۆكارى زياتر دەكات و، زياتر بە دواى ھۆكاراندا دەچى كە پێيان لە خوا نيزيك بێتەو.

ئەمە واتايەكى.

واتايەكى ديكەى: ئەوانەى ئێو لێيان دەپاړێنەو، بەرەو پەرورەدگاريان ھۆكار دەخوازن، تاكو بزائن كاميان لە خوا نيزيكتەر؟ واتە: بۆ زانینی ئەوێ كە كاميان لە خوا نيزيكتەر، ھۆكار دەگرەبەر، كە بزائن كى لە خوا نيزيكتەر؟ تاكو ئەوانیش وەك وى بكەن، چاوى لى بكەن و بیکەنە سەر مەشق، بۆ خوا پەرستى باشتر.

شايانى باسە: مانای يەكەميان گونجاوترە و، ھى دووهميان دەبى شتێك مەزەندە (تقدير) بكرى كە قوتیئراو، كە بریتىە لە (تاكو بزائن) بەلام ھى يەكەم پيويستى بەوہ نيە.

(۷) - ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾، واتە: ھەر وەھا بە ئومیدی بەزەيى خوان، (الْجَاءُ: الْأَمَلُ مَعَ الْعَمَلِ) (رجاء) بریتىە لە ھىوا ھەبوون لە گەل کرداردا، بەلام (أمل، أُمْنِيَة) بریتىە لەوہى ئینسان خۆزگە بخوازی، بەلام بەبى ئەوہى کردەوہى شایستەى ھەبى، بۆ ھێنانەدى ئەوشتەى بە ئاواقی دەخوازی.

(۸) - ﴿وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾، لە سزا و ئازارەكەشى دەترسێن.

(۹) - ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾، واتە: بە دنیایی سزاو ئازارى پەرورەدگارت مەترسیلێکراو، (مَحْذُورًا) واتە: (فَيَنْبَغِي أَنْ يُحْذَرَ) پيويستە وریایی بەرانبەر بكرى.

كەواتە: ئەو سى خەسلەتە گەورە و گرنگە، كە خوا عز وجل لەو بەندە لە خوا نيزيكانەدا دەیانخاتە پوو، كە كافرو ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان نەزانانە لێيان دەپاړێنەو دەیانھێنە ئاستى خوا، دەفەرموى: ئا ئەوانەى ئێو چاوەروانیيتان لێيان ھەيەو، بە پەرستراویان دادەتێن، خاوەنى ئەو خەسلەتە بەرزانەن، كە بێگومان مەبەست پێيان: ئەو كەسانەن كە بۆ خوا صولحاون، ئەگەر نا ئەوان داروبەردیشیان پەرستەو، شەیتانیشیان پەرستەو، طاغووتیشیان پەرستەو، بەلام لێرەدا مەبەست ئەو كەسانەن كە بۆ خوا صولحاون، ئنجا مەبەست فریشتەكان بن، چ پێغەمبەرەكان بن، وەك چۆن

نەصرانییەکان عیسا ﷺ دەپەرستن و، جوولەکەکان عوزیر دەپەرستن! ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ التوبة، ھەر وەھا وەك چۆن ھەندێك لەو مسوڵمانە بە ھەڵەداچووانە، كە ھەندێك لە دۆستانی خوا، دیننە پرێزی خوا، دەیانھێننە ئاستی خوا، ئەوێ كە لە خوا چاوەڕێ دەكرێ: ئنجا شیفای نەخۆشە، سەرخستنە، ژێرخستنە، دەروولێكردنەوێ، تاوان بەخشینە، ئەو شتانە تەنیا بە خوا دەكرێن، لێیان چاوەڕێ دەكەن، چونكە ھەرشێك تەنیا ھی خۆبێ و، لە جگە لە خوا داوا بكرێ، ئەو غەیرە كێ دەوێ بە ھاوبەش بۆ خوا!

ئنجا خوا دەفەرموێ: ئا ئەو جوړە كەسانە ئێو چاوەڕوانی ئەوانەتان لێیان ھەیە بە ھەڵە، ئەوانە بەردەوام خەفتانی ئەو دەكەن و، ھەمیشە مشووری ئەو دەخۆن و، بە دوا ئەو دا دەگەرێن، كە ھۆكاری زیاتری لە خواوە نزیك كەوتنەو بۆ خۆیان دەستەبەر بكەن، كامەیان لە خوا نزیكە زیاتر خەفتانی ئەو دەكەن، یاخود: ئەوانە ھۆكار دەخوازن كە بزانی چ كەسێك لە خوا نزیكترە؟ تاكو ئەوانیش وەك ئەو بكەن و بە ئومێدی بەزەیی خۆیان و، لە سزایەكەشی دەترسێن.

كەواتە: ئەم سییە:

یەكەم: خۆشویستی لە خوا نزیكیی.

دوووم: ئومێدەواربوون بە بەزەیی خوا.

سییەم: ترسان لە سزای خوا.

ئەم سییە، ھەر سیکیان پێویستن بۆ بەندایەتی كردنی راست و دروست بۆ خوا، دەبێ تۆ:

۱- ھەم خۆشەویستی خوات ھەبێ و، ھەولێدە زیاتر لێ نزیكیی.

۲- ھەم ئومێدەت بە بەزەیی خوا بێ.

۳- ھەم بترسی لە سزا و لێرسینەوێ خوا، ھەڵبەتە خوا ﷻ وەك زاتی خۆی جیگای مەترسی نیە، بەلام سزاو لێرسینەوێ خوا، جیگای مەترسییە، سزاو لێرسینەوێ خواش، پەيوەندیی بە كێ دەوێ خراپەكانی ئێمەو ھەبە، ئەگەرنا خوا لە زاتی خۆیدا مەترسیلێكراو نیە، لێتساو نیە، بەلكو خۆشویستراو، بە بەرز گیراو، بە مەزن گیراو، پشت پێ بەستراو، ئەوپەری ریزو تەقدیر بۆ دانراو.

مەسەلەى سېيەم:

خو پايگە ياندوۋە: خەلكى ھىچ ئاۋەدانىيەك نىيە، پېش پۈژى قىامەت نەيفە وتىنىن بە
مردنى ئاسايى خۆيان، يا خود بە سەختى سزايان نەدەين، بە ھۆى تاوان و لادانىانە ۋە:

خو دەفەرموئى: ﴿وَلَنْ مِّن قَرِيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ (۵۸)

شىكردنە ۋەى ئەم ئايەتانه، لە چوار برگەدا:

۱- ﴿وَلَنْ مِّن قَرِيَةٍ﴾ ليرەدا (إن) يانى: (ما)، بۆ لابرەن (نفي)ە، وشەى (مِنْ) يش (زائدة لتأكيد الإستغراق)، (مِنْ) زيادكراۋە بۆ جەختكروندە ۋە لە سەر گشتگىرى فەوتاندن (إهلاك)، ئەگەنا دەگونجا ئاۋابى: (وما قرية إلا نحن مهلكوها...) بەلام ئەم (مِنْ)ەى چۆتە سەر، بۆ ئەۋەى زياتر ماناي ئەۋە بگەيەنئ، كە ھىچ ئاۋەدانىيەك نىيە، ھەر لەسەرەتاۋە بىگرە تا كۆتايى، ئەمەش بۆ جەختكردنە ۋەىە لەسەر ئەۋە كە ئەۋ فەوتاندنەى ئاۋەدانىيەكان، ھەموويان دەگرىتەۋە ۋە ھىچيان نابوئى ۋە ھەلناوئى.

بەلام ئايا ليرەدا كە دەفەرموئى: ﴿وَلَنْ مِّن قَرِيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا﴾ (۵۸)
(قرية) واتە: ئاۋەدانىيى، يانى: خوا ھەموو ئاۋەدانىيەك لە بەين دەبات؟! نەخىر، چونكە زۆرىك لە زانايان دەلېن: ليرەدا سيفەتەك قرتاۋ (محذوف)ە، كە بە سىاق و سەلىقە دەزانئ و لە شوئەكانى دىكەى قورئان دا باسكراۋە، واتە: (وَأَن مِّن قَرِيَةٍ ظَالِمَةٍ) ھىچ ئاۋەدانىيەكى سەمكار نىيە، كە خوا پېش پۈژى قىامەت نەيفە وتىنى، يان خوا بە سەختى سزاي نەدات، ئنجا دەلېن: ئەمە ۋەك ئەۋ ئايەتەى سوورەتى (الكهف) وايە، كە دەفەرموئى: ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ (۷۸)، واتە: لە پشتيانە ۋە پاشايەك ھەبو، {لە پېشيانە ۋە كە بەرە ۋە ۋەى دەچوون، بەلام ناۋى ليناۋە (وراء)}، ھەموو كەشتىيەكى داگىر دەكرد، ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ﴾ زانايان دەلېن: (أي سفينة سالحة) واتە: ھەر كەشتىيەكى باشى داگىر دەكرد!

بەبەلگەى ئەۋەى: ئەۋ بەندە چاكەى دەبېتە ھاۋەلى موسا ﷺ دەلئ: بۆيە كەشتىيەكەم خراپ كردو تىكدا، تاكو نابەرچاۋبى و، ئەۋ پادشا سەمكارە، كە تەماعى لە كەشتىيە تازە ۋە نوئەكان دەكرد، ئەۋ كەشتىيە نا بەرچاۋبى و، ۋا نەبئ كە تەماعى تئ بكات.

ئىجابە ھەمان شىۋەش خواﷺ لە زۆر شوينى قورئاندا، باسى ئەو دەكات
ئاۋەدانىيە ستمەكارەكان دەفەوتىنى، بۇ وئە:

أ - له سوورہ تی (الانبیاء) دا دہ فہ رموی: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً﴾ ۱۱، واتہ: زور ٹاؤہ دانیمان فہ وتاندوون کہ ستہ مکاریوون، واتہ: خہ لکہ کہ یان ستہ مکار بووہ.

ب - ههروهه ها له سووپهتی (القصص) دا دهفهرمووی: ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾. واته: ئیمه ئاوهدانییه کان نافهوتینین، مه گهر خه لکه کهیان سته مکاربی، ئنجا له بهرته وهی له شوینه کانی دیکه دا، باسی ئاوهدانییه سته مکاره کان کراوه، که واته: لیرهش که به گشتی باسی (قریه) کراوه، واته: ئه و ئاوهدانییانهی که خه لکه کهیان سته مکار و لادهر و تاوانبارن.

به‌لام ده‌شگونجی وشه‌ی (قریه) ههر وه‌ك خۆی بی، به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌بی: ههر ئاوه‌دانیه‌ك كه هه‌یه، یان ئه‌وه‌تا خوا به‌مردنی ئاسایی خۆی ده‌یفه‌وتینی، یان به‌هۆی کاره‌سات و به‌لای ناگه‌هان، وه‌ك ده‌فه‌رموی:

(۲) - ﴿إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْيَقِينَةِ﴾، پېش رږژى قيامه تې به مردنى ئاسايى خوږيان ده رږون، چونكه: هه موو پشت (جیل) هكان، وهك چينى بېستانى دږن و ده رږون و، ده برېنه وه، هه ركه سه تاقيكردنه وهى خوږى ده كات و، ئهم سهر زه وييه به جږدږلې و، ده چيته قوناغى به رزه خ و خه لكږى ديكه دږن شوږنيان ده گرنه وه، وهك خوا ده فهرموى: ﴿أَنشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخِرِينَ﴾ (الانعام، ۱۷۳) واته: ئيوه مان له وه چهى خه لكږى ديكه پږ گه ياندوه، ئه وان رږويشتون و ئيوه هاتون، نورى خوټانه تاقيكرنه وهى خوټان بدن، ئيوه ش دوايى ده رږون و وه چه كه تان ئه وان هى له ئيوه په يدا ده بن، ئه وانيش تاقيكردنه وهى خوږيان ده دهن، هه روه ها چين به چين، كه واته: هيچ ئاوه دانسيه ك نيه كه خوا نه بيه وتږنې، پېش رږژى دوايى.

(۳) - ﴿أَوْ مُعَذِّبُهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ واتہ: یاخود سزا دہری نہ ہی بہ سزایہ کی سہخت، تہمہ لہ کاتی لادان و ستہ مکاریدا، تہویدیکہش لہو حالہ تہدا کہ لادان و تاوانان نہ کردوہو، ژبانی

ئاساییان بە ڕی کردوو بە مردنی ئاساییش مردوون، بەلام ئەوێ ژیانی نااسایی بەرپیکات، بە مردنی نااساییش دەمری، هەردوو واتاکان گونجاون.

(۴) - ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ واتە: ئا ئەو لە کتیبدا تۆمارکراوە نووسراوە.

وەک پیشتریش گوتمان: (الکتاب) دەگونجی مەبەست تەوڕات بێ، یاخود کتیبە پیشوووە کانی دیکە بن کە بە پیڤەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دراون، چونکە (ال) ی سەر (الکتاب) بۆ ناساندن (تعریف) هەمەبەست پیی (عهد) ه، یانی: (کتیبە کە) کە (تەوڕات) ه، یاخود: کتیبە کان کە بۆ پیڤەمبەران نیڕاون، دەشگونجی: (ال) بۆ (جنس) بێ، واتە: تیکرای ئەو کتیبانە ی خوا ناردوونە خوار.

بەلام مانای راستەر بەلای منەو ئەوێ، کە وشە (الکتاب) لێرەدا خوازاوێ تەو بۆ زانیاری خوا و نەخشە ئەندازەگیری ئەزەلی خوا ﷻ.

بەلام ئایا بۆچی خوا، وشە (الکتاب) بەکاردا پیی، بۆ زانیاری خۆی؟! چونکە: ئێمە کاتی مانەوێ شتیکما لەبەر نەچێ و، لێمان تیکنەچێ، دەینووسین و تۆماری دەکەین، وەک گوتراو: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابِ) زانیاری بە هۆی نووسینەو بەستەو، ئنجا خوا دەیهوێ ئێمە تیبگەیه نی، کە وەک چۆن ئێو کاتی شتیک دەنووسن، لێتان تیکناچی و پاش و پیش ناکات، زانیارییەکانی خواش، وەک ئەو وایە نووسرابن و تۆمارکرا بن.

هەلبەتە دەشگونجی، خوا ﷻ زانیارییەکانی خۆی هەموو تۆمارکرد بن، لە دروستکراویکی خۆی دا کە ئێمە نازاین چۆن؟ کەچەند وشەیک لەو بارەو لە قورئانی مەزن دا بەکارهاتوون: (إِمَامٌ مِّبِينٌ، كِتَابٌ مِّبِينٌ، لَوْحٌ مَحْفُوظٌ)، کە دەشگونجی: مەبەست لە هەموو ئەو وشەو تەعبیرانە، زانیاری بێ سنووری خۆی و، زانیاری ئەزەلی و بێ سەرەتا و کۆتایی خۆی، کە یەکیکە لە سیفەتەکانی خوا، کە سیفەتەکانی خواش لەگەڵ خوا ﷻ ن. وەک چۆن زاتی خوا، بێ سەرەتایە، سیفەتەکانیشی بێ سەرەتان.

(مسطور) یانی: (مکتوب) تۆمارکراو، نووسراو.

کەواتە: کورتە مانای ئەم ئایەتە ئاوی لێدیتەو:

سەرچەم خەلکی ئاوەداننێه کان لە نیوان دوو ئەگەرە دان: یان بە مردنی ئاسایی خۆیان دەمرن، پیش هاتنی ڕۆژی قیامەت، یاخود خوا ﷻ بەلای ناگەهانیان بۆ دەنیڕی و سزایان دەدات، لەسەر لادان و تاوانیان، لەو دوو حالەتە بەدەرنین.

مہسلہ ی چوارہم:

خوَا ۞ دہفہرموی: ہیچ شتیک ریگرمان و پەرچ نہبوو کہ: موعجیزان بنیرین
{لہسەر داوای کافرہکان بو پیغہمبہری کوتایی موحہمہد ۞} تہوہ نہبی کہ گہلہ
پیشووہکان پییان بیروابوون، وەک گہلی سہموود کہ بہ حوشرہکە پیغہمبہر صالح
الصلوات بئ بروابوون، عادہتیشمان وایہ کہ نیشانہکان بو ترساندن دہنیرین [و ہەر گەلیک
بروایان پی نہہینا، دہیفہوتین]:

خوَا دہفہرموی: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا مُوَدَّ
الْثَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ ۞

شیکردنہوی تہم ئایہتہ، لہ پینچ برگہدا:

(۱)- ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ واتہ: ہیچ شتیک ری لئ نہگرتین کہ نیشانہکان بنیرین،
ہیچ شتیک ریگرمان نہبوو لہ ناردنی نیشانہکان، کہ بہ دنیایی مہبہست لہ نیشانہکان لیرہدا
موعجیزہ بہرہستہکانن، کہ خوا ی زانا و توانا بہ پیغہمبہرانی پیشووی داون.

(الْمَنَعُ: كَفُّ الْفَاعِلِ عَنْ فِعْلٍ يَرِيدُهُ، فَلَمْنَعُ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِلصَّرْفِ عَنِ الْفَاعِلِ)، (منع) بریتہ
لہوہ کہ بکہر تہو کارہی دہیہوی، تہنجامی نہدا، وشہی (منع) لیرہدا خوازراوہتہوہ بو
لادان لہ تہنجامدانی کاریک، واتہ: تہو کارہمان بویہ نہکرد.

(۲)- ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ واتہ: بہ ہوی تہوہوہ کہ گہلہ پیشووہکان بیروابوون بہ
نیشانہکانی خوا، بیروابوون بہو موعجیزہ بہرہستانہی کہ خوا بو پیغہمبہرانی پیشوو دہیناردن.

کہواتہ: بہ درؤ دانانی گہلہ پیشووہکان، ہوکاری نہناردنی موعجیزہ بہرہستہکانہ،
لہلایہن خوا ی بالادہستہوہ بو پیغہمبہری خاتہم ۞.

کہ دہفہرموی: ﴿أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ (نُرْسِلُ) واتہ: بنیرین، بہلام لیرہدا مہبہست
لہ ناردن، دہرخستن و ہیئانہدی و پەخساندنہ، دوایی خوا وینہیہکمان بو دینیتہوہ
لہو گہلہ پیشووانہی کہ نیشانہ و موعجیزہی بہرہستی پیداون، بہلام تہوانہ پیی
بیروابوون و، سہرہنجام سہریان بہ فہتارہت چوو.

۳- ﴿وَأَيْنَا شَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا﴾ واتە: حوشترە که مان بە گەلی (شەود) دا، که نیشانەیەکی پروون بوو، بەلام پێی بیپروابوون بەشیوەیەکی ستەمکارانە. {مبصرة} أي مضیئة واضحة، او هو اسم فاعل أبصر المتعدي إلى مفعول، أي: جعل غيره مُبْصِرًا وَدًا بِصِيرَةٍ { واتە: وشە ی (مُْبْصِرَة) دوو واتای هەن:

أ- له خودی خۆیدا پۆشنبوو، واتە: بە پۆشنیی ئەوەی دەگەیان، که صالح پیڤه مبهری خوایه، له لایه ن خواوه په وانه کراوه و په یامی خوای هیناوه، ئەو حوشترە ئەوەی دەگەیان، که حوشتریک بوو وەك پێشتر باسمانکرد و، له تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا بە تەفصیل بەسەرھاتە که یمان هیناوه و، له سوورەتی (الأعراف) یش ئاماژە یە کمان پێدا که له لێکە شاخێک، له گابەردێکی گەورە ئەو حوشترە ھاتە دەر، بە خۆی و بە بەچکە یە کە وە! بۆیە ش (النّاقة)، (ال) هەکە ی بۆ ناساندن (تعریف) ه و مەبەست پێی (عهد) ه، یانی: حوشترە که، حوشترە ناسراو و زانراوە کە.

ب - یاخود (مبصرة) ناوی بکەر (اسم فاعل) ه، دەگوێرێ: (أبصر غيره) واتە: غەیری خۆی والێکرد که ببینێ و، خاوەن (بصيرة) بێ و بەرچاو پروونێ، واتە: ئەو حوشترە پیپینەربوو بۆ ئەوان، بەرچاو پروونکەرەو بوو بۆ ئەوان، وای لەوان کرد که ببینن، بزائن، دڵنیا بن: که صالح ﷺ پیڤه مبهری خوایه، بەلام ئەوان چیانکرد؟!

أ - ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ { (الظلم) مُضْمَنٌ معنى التّكذيب } وشە ی (ظلم) مانای بەدرۆدانانی خراوەتە نێو، واتە: بەدرۆیان دانا له حالێکدا که ستەمیشان لێکرد!

ب - یاخود ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ ستەمکارانە نکوولییان لێکرد، یانی: (الظلم: مُضْمَنٌ مَعْنَى الْجَحْد) لەم حالەتە دا (ظلموا) دەبێ مانای نکوولییکردن (جحد) ی خرابیته نێو.

ج - یاخود: ﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾ واتە: (فكفروا بها ظالمين) پێی بیپروابوون له حالێکدا ستەمیشان لێکرد، چونکە ئەو دەبوو دوا یی حوشترە که شیان کوشت.

﴿وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا خَوْفًا﴾ واتە: نیشانەکانیش نانێرین مەگەر بۆ ترساندن، (أي: نُخَوِّفُهُمْ بِهَا، فَإِذَا لَمْ يَتَحَقَّقِ الْهَدَفُ، أَوْقَعْنَا بِهِمُ الْعُقُوبَةَ) واتە: ئێمە بە ھۆی ئەو نیشانەو موەجیزەو کە دەنێرین، ئەو گەل و کۆمەلگایە دەترسێنین، ئنجا ئەگەر ئاماژە کە نەھاتە دی و نەترسان، ئەو کاتە سزای خوای دادگەریان بەسەردا دەچەسپێ، ھەر وەك خوا سزای بۆ گەلی سەموود نارد و لە بەینی بردن، دوا ی ئەوەی کە بیپروابوون بە صالح ﷺ ھەرچەندە ئەو موەجیزە ی بۆ ھێنان، کە حوشتریک بوو بە بەچکە وە.

له نېره کوملاره نيمه کال له کابلان
Stay in touch on social media
 لښ منم پر موخه لاس اړتيا

ډاگه يابږي مخکښي عامونو غاړي بابږ

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

علي بابږ AliBapir

ډاگه يابږي مخکښي عامونو غاړي بابږ

YouTube Telegram WhatsApp Messenger

مهسه له ی پینجه م:

خوا فهرموویه تی: یاد بکه وه! کاتی پیمان فهرمووی: پهروه ردگارت دهوری خه لکی داوه، ټهو دیتنه ی پیشاغان دای و، دره ختی نه فرین لیکراویش له قورئاندا، ته نیا بو تاقیکردنه وهی خه لک بوون، ههرچه نده ده شیانترسینین، که چی ههر یاخی بوونی گهره تریان لی دهرده که ووی و، لی زیاد ده بی:

خوا ی پهروه ردگار ده فهرمووی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا
الَّتِي أَرَيْتَكَ لِلنَّاسِ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُوحِفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا
كَبِيرًا﴾

شیکردنه وهی ټهم ټایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ یاد بکه وه! کاتی پیمان فهرمووی: به دلنیا یی پهروه ردگارت ټابلووقه ی خه لکی داوه، دیاره خوا ﷺ پیشت وای به پیغه مبهری خاتمه فهرمووه، چونکه له پیش سوورته ی (الإسراء) دا - وه ک پیشتر گوتمان - به لای که مه وه، به پی پای هه ندیک له زانایان، ټه گهر ریزبه ندیی دابه زینی ژماره په نجا (۵۰) بی، که واته: چل ونو (۴۹) سوورته ی دیکه، له پیش ټهم دابه زیون.

که خوا ﷺ له سوورته مه که کیه کاند، زورجار ته ټکید ی له وه کردو ته وه، که ټهو خه لکه له ژیر دهسته لاتی پهروه ردگار دان.

ټنجا یاد بکه وه! کاتی پیمان فهرمووی: پهروه ردگارت دهوری خه لکی داوه (ټابلووقه ی داون)، ټهمه دلدانه وهیه بو پیغه مبه ر ﷺ، یانی: تو دلته نگ مبه وه خه م خه و، ټه وانه له ژیر رکیف و دهسته لاتی ټیمه دان و ټیمه بالاده ستین به سهریان ه وه، به لام خوا تاقیان ده کاته وه.

(۲) - ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرَّءْيَا الَّتِي أَرَيْتَكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ واته: ټهو دیتنه ش که پیشاغان دای، ته نیا بو تاقیکردنه وهی خه لک بوو، که مه به ست له م دیتنه - وه ک پیشتر گوتمان - دیتنی ټهو نیشانه بوو، که پیغه مبه ر له سه فهری شه ورپی و به رزبوونه وهی (الإسراء والعروج) بینینی، که به پای به لکه دارتر: له سالانی سه ره تای پیغه مبه رایه تییدا، ټهو سه فهره موباره که کراوه، که

له يەك شەودا، بەلكو له بەشێكى شەودا پێغەمبەرى خوا ﷺ له مەككەوه بۆ قودس چوو و له وێشەوه بەرزبووتەوه بۆ ئاسمانەكان، وەك پێشتر بە تەفصیل باسمان كرد، ئنجا خوا دەفەرموێ: ئەو دیتنەمان كە پێشانى تۆدا، تەنیا بۆ تاقىكردنەوهى خەلك بوو.

هەلبەتە وشەى (الرؤيا) زياتر بۆ مانای ئەوهى كە لە خەوندا دەيىنرێ، بەكارى، بەلام بۆ دیتنى چاويش بەكارى، بەلام من واى تێدەگەم، هەلبەتە تەفسیرەكانى ئاماژەيان پێداوه، كە خوا ﷻ بۆيە ئەو دیتنەى پێغەمبەر ﷺ بينويەتى لەو شەودا، ئەو موعجیزەو بەلگەنەى بينون، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿لَنُرِيَهُ مِنْ أَيْنَأْتَنَ﴾ (الإسراء، يان لە سوورەتى (النجم) دا كە دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ (١٨)، بۆيە خوا ئەو دیتنەى پێغەمبەر بەچاوى سەر بينويەتى، ناوى لێناوه: (رؤيا)، چونكە ئەوەندە سەیر و سەرسۆرەينەرە، وەك خەون دەچێ، ئەوەندە شتێكى ياسا درە، ئەوەندە شتێكى ئاسايى بوو، كە لە شێوهى خەون دايە، بۆيە وشەى (رؤيا) بۆ بەكارهێناوه.

جێ سەرنجىشە: ئەوانەى كە نكووليان كردو لەوهى: ئەو سەفەر و شەو پڕويەى پێغەمبەر ﷺ بە جەستە و پۆحەوه بووبێ، ئەو وشەيان بە بەلگە هێناوەتەوه و گوتووينا: خوا ناوى لێناوه: (رؤيا)!! بەلام تێمە پێشتر بەلگەمان لەو بارەوه هێنايهوه، كە حىكمەتى ئەوه كە وشەى (رؤيا) يە لێردا بەكارهاتو، بۆ تەعبيركردن لەو سەفەرەى پێغەمبەر ﷺ، كە بە تەئكيد بە جەستە و پوووحەوه بوو، ئەويە كە ئەو سەفەرە هێندە شتێكى سەرسۆرەينەر بوو، هێندە شتێكى ئاسايى بوو، وەك خەون چوو، ئەگەرنا، لە راستىدا خەون نەبوو.

كە دەفەرموێ: ﴿فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ وشەى (فتنة) لێردا بە مانای ناكوكى، بە مانای تێكچوونى سىستى ژيانە، ئەگەرنا: بە مانای: سزاو ئازارو، تاقىكردنەوهو، گەلێك مانای دىكە بە پێى سياقەكان بەكارهاتو، لەو بارەوهش ئەم دەقە هاتو:

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ)، قَالَ: هِيَ رُؤْيَا عَيْنٍ أَرَاهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِهِ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ، قَالَ: وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ؟ قَالَ: هِيَ شَجَرَةُ الرَّقُومِ﴾ (أخرجه البخاري: ٦٦١٣، والنسائي: ٣١٢، والترمذي: ٣١٣٤).

واتە: عەبدوللای كورى عەباس (خوا لە خوێ و بابى پازى بێ)، دەلێ: مەبەست كە: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ﴾ دیتنى چاوى بوو، كە پێشانى پێغەمبەر ﷺ درا،

ٲه و شه وهی شه ورؤیی پیکرا، بو (بیت المقدس)، ایانی: دیتنی خه ون نه بو، هه روه ها که ده فهرموئ: ﴿وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ﴾ ٲه مه ش مه به ست پیی دره ختی زه ققوومه.

ٲنجا ٲه وانه ی که گو توویانه: مه به ست له (رؤیا) خه ونه:

أ - هه ندیکیان گو توویانه: ٲه و ٲیشاندانه خه ونیک بووه، خوا ٲیشانی ٲیغه مبه ری داوه ﷺ، که ٲه شوٲنانه ی زله زله کانی قوره یشیان لی کوژراون له جه نگی (به در) دا، ٲیشانی دراون، که ٲه و کاته له مه ککه بووه، ٲیش جه نگی به در، به چهند سالتیک.

ب - هه ندیکیشان گو توویانه: مه به ست له و خه ونه، ٲه وه یه که له سالی شه شه می کوچیدا که صولحی حوده ییبه ی لی که وته وه، ٲه وه بوو کافره کان ٲیغه مبه ر ﷺ یان گیرایه وه، به لام دواپی ٲیککه وتن و، له سالی داهاتوودا، که سالی حه وته م بوو و ناوی لیترا (عام عمرة القضاء) سالی گیرانه وهی عومره، له و سالددا، خه ونه که ی ٲیغه مبه ر ﷺ هاته دی، وه ک خوی ٲه نهانزان باسی کردوه، ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُلَ بِالْحَقِّ﴾ ٲ٧ الفتح.

زانایان ده لین: ٲیغه مبه ر ﷺ ٲه و خه ونه ی له مه ککه بینیه و ٲه وه ی که یاندوه که: کاتیک دی به ده سته لاته وه دینه وه نیو مه ککه.

به لام ٲه وه ی که گو ٲمان، هه ر ٲه وه زیاتر به عقل و به دلّه وه ده نووسئ، که مه به ست شه ورؤیی ٲیغه مبه ر ﷺ بووه، چونکه ٲه وه بووه هوئ تا قیکردنه وه ی خه لک و ته نانه ت هه ندیک له وانه ی ٲیمان یان بیٲیزبووه، هه لکه راونه وه و کافره کان که ره سته یه کی ٲروپاگه نده ی خه ست و خو لیان ده سته کوت دژی ٲیغه مبه ر ﷺ به حیسابی خو یان، که موحه ممه د ٲیستا شتیک ده لی، له عقلی که سه وه ناچی! تا قیکردنه وه که له وه دابووه، ٲه ماما ٲه و خه ونانه ی که بینونی، نه بوونه هوئ تا قیکردنه وه بو خه لک، بویه ٲه وه ی که لی ره دا ده گونجئ هه ر ٲه و واتایه یه که ٲیشر هه لمانبژاردوه و باسمانکرد.

له کو ٲایی دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَنُحِوْفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ واته: هه رچه نده ده یانترسینن، به لام هه ر یاخی بوونی گه وره تریان تی دا زیاد ده کات، واته: هه رچه نده ده یانترسینن و هه ره شه یان لی ده که یین، که ٲه گه ر ٲیمان نه هیئن، سزاتان ده ده یین، ٲه وه گه له ٲیشووه کانن، ده رسیان لی وه ربگرن، ٲه ها ٲه وان که به رانه ر به ٲیغه مبه ره کان یان ناسپاس بوون، خراپه کاربوون، سته مکاربوون، چیان به سه ره هات! هه رچه نده ده یانترسینن و به سه ره هاته کان یان بو ده گیرینه وه، به لام هه ر یاخیبوون و بوغرا بوونی زیاتریان تی دا په یدا ده کات! ٲینسان ٲه گه ر میزاجی ٲیکچوو، خواردنی خو ش و

باشیش بخوات، له بهر ئه وهی میزاجه که ی ناته واوه، هه ر زیاتر پیی تیکده چی، ده بی سهره تا نه خوشییه که ی لایبری، ئنجا سوود ده بینن و به هره مه ند ده بی له و خواردن و خورا که ی ده یخوات، واته: ئه و ئایه ته قورئانیانه که هاتوونه خوار بو کافره کان، هه ر پتر کوفرو خراپه ی تیدا زیاد کردوون، له بهر ئه وه ی میزاجه که یان لای داوه و تیکچوو ه.

ئنجا: ﴿وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ﴾ دره ختی نه فرین لیکراو، له قورئان دا باس نه کراوه، چیه؟ ههروه ها له فه رمایشتی پیغه مبه ریش دا ﷺ نه هاتوه، به لام له سو نگی ئه وه وه که: هیچ دره ختی، به زه مکردنه وه هی نده ی (زه ققووم) باس نه کراوه، که خوای پهروه ردگار ده فه رموی: ﴿طُلُعَهَا كَأَنَّهٗ رُءُوسُ الشَّيْطَانِ﴾ الصافات، واته: بهری ئه و دره خته، میوه ی ئه و دره خته، وه ک سهری شهیتانان وایه، بیگومان که سیش سهری شهیتانانی نه بینوه، به لام له خه یال و وه می هه موو که سدا، سهری شهیتان شتیکی دزیوو ناقولایه! به لی له بهر ئه وه ی هیچ دره ختی ئه وه نده ی ده رحتی زه ققووم زه نه کراوه، بویه وا پنده چی، که مه به ست پیی ئه و بی و ئه ویش بوو به هو ی تاقیکردنه وه بو کافره کان، که ئه بوو جه هل و هه ندی له زله زلانی قوریش ده یانگوت: خه لکینه! بیستووتانه له نیو ئاگردا دره خت به روی؟! موحه ممه د ده لی: دره ختی له دۆزه خدا هه یه، بهری هه یه و به ره که ی زور تال و ناخوشه! نیو دۆزه خیش ئاگره، که چی موحه ممه د ده لی: ئه و دره خته له ویدا رواوه!!^(۱) دیاره به شهر ئه گهر له چوارچیه ی بچووکی دنیای خو ی ده رنه چی، به روا به و شتانه ناهین، به لام به روا هیان به په نهان (غیب) و، به ده سه لاتی بی سنووری خوا و، به روا هیان به وه ی که روژی دوایی هه به هه شته که ی، هه م دۆزه خه که ی، جیا به له وه زعی ئیستای دنیا، ئه وه وات لیده کات که تو سنوو رو ئاسوی دل و فیکرت فراوانتر بی و، به روا به و شتانه بینن که پیغه مبه ری خاته م ﷺ له لایه ن خواوه هه والیان پی دده، یان ئه و شتانه ی که خوای په نهانزان ده یانفه رموی.

به لی ئه و دره ختی زه ققوومه ش، بوو به هو ی فیتنه و تاقیکردنه وه بو کافره کان، که گومان به خه نه سهر راستی پیغه مبه ر ﷺ، وه ک چو ن سه فه ره شه ورپییه که شی که ره سه ته یه کی دیکه ی تاقیکردنه وه بوو بویان.

(۱) الإستیعاب فی بیان الأسباب، ج ۳، ص ۱۵۹ {أخرجه الطبري في جامع البيان (۴۰/۲۳، ۱۴۱)} قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، وذكره السيوطي في (الدر المنثور)، (۹۵/۷) و زاد نسبه عبد بن حميد وابن أبي حاتم.

خوایش ^{وَعَالِهِ} بھندەکانی خوئی تاقیدەکاتەوہ و، ئەوہش تاقیکرنەوہبوو بۆ بڕواداران، کە ئایا بڕوای پئی دینن؟ ھەر وەھا تاقیکرنەوہش بوو بۆ کافرەکانیش، خوای کارزان و پەر وەردگاریش بھندەکانی خوئی تاقیدەکاتەوہ، ئنجا ئەوہی لە تاقیکردنەوہکان، سەر بەرزانە دەرچوو، ئەوہ لە لای خوا بھندەییەکی پەسندە و، کەسیکیش متمانەیی بە خوا بئی و، بەراستی خوا بناسی، زانیاریی بئی سنووری، دەستەڵاتی بئی سنووری، حیکمەتی بئی سنوور و پەھای، دیارە ھەر شتیک خوا بفرموئی دەیکەم و کردوومە و پیمدە کرئی، لە سەدا سەد (۱۰۰/۱۰۰) لئی دلدیادەبئی، ھەر وەھا ھەر شتیک پیغەمبەری خوا ﷺ لەلایەن خواوہ ھەوالی پیدات، بە تەواویی لئی دلدیا دەبئی، بەو شیوہیەش لە تاقیکردنەوہی خوای دادگەر و کارزان دەر دەچئی، خوا (عزوجل) ئیمە لەو کەسانە بگئیرئی، کە لە ھەموو تاقیکردنەوہکانی خوا، سەر بەرزانە و ڕووسوورانە دەر دەچن و، سەرەنجام دەبن بەو بھندانەیی کە لەلای خوا پەسند و خوشوێستراو و جیگای پەزنامە ندیین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەقیقەکانی ئەم مەکتەبەیی مامۆستایەتی عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتەبی

دەقیقەکانی ئەم مەکتەبەیی مامۆستایەتی عەلی بابیر

دەقیقەکانی ئەم مەکتەبەیی مامۆستایەتی عەلی بابیر

دەقیقەکانی ئەم مەکتەبەیی مامۆستایەتی عەلی بابیر

دەقیقەکانی ئەم مەکتەبەیی مامۆستایەتی عەلی بابیر

له نړۍ څخه لومړنۍ خبرې ته ځانګړې ځای
Stay up to date on social media
نن تمه څرګندېږي د نړۍ تر ټولو ښه لوستونکي

پاڼه یاندي مکتبې عالمیستې علی بابیر

علي بابیر/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابیر/Alibapir

کتابي
پاڼه یاندي مکتبې عالمیستې علی بابیر

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

AliBapir

Google Play

App Store

QR code

QR code

QR code

QR code

QR code

QR code

د درسي شه شه

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان پێنج (۵) ئایەت دەگرێتە خۆی، کە بریتین لە ئایەتەکانی: (۶۱ - ۶۵)، لەو پێنج ئایەتەدا، خوای زانای شارەزا ﷺ باسی بەسەرھاتی ئادەم ﷺ و ئیبلیس - نەفرینی خوای لێبی - کردووە، کە پاش ئەوەی خوا ﷻ فەرمان بە فریشتەکان دەکات، کپنووشی پێزگرتن بۆ ئادەم بێن، کە ئیبلیسیش لە نیو واندا بوو، هەرچەندە ئیبلیسیش فریشتە نەبوو، بەلکو لە جینن بوو، بەلام وێرای ئەوە کە فریشتەکان هەموویان کپنووشی پێزگرتن بۆ ئادەم دەبن، ئیبلیس ئامادە نابێ ئەو کپنووشە ببات و ئەو پێزە لە ئادەم بگری، خواش ﷻ نەفرینی لێ دەکات، ئەویش هەرەشەیی گومراکردنی تیکرای وەچەیی ئادەم، لە ئادەم و وەچەکەیی دەکات، کە هەموویان گومرا دەکات و بنبریان دەکات و جگە لە هەندیکیان.

خوای کارزانیشت ﷻ بێ منەتی دەکات و رای دەگەیهنێ کە ئیبلیس توانای بەسەر بەندە هەلبژاردە و ساغەکانی دا ناشکی.

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۖ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۖ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَأِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۖ وَأَسْتَفِزُّ مَنِ اسْتَطَعْتُ مِنْهُمْ بِصَوْتِي وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۖ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۖ﴾

مانای دهقا و دهقی نایه‌ته‌کان

{هه‌روه‌ها یادبکه‌وه! کاتیک به فریشته‌کامان فهرموو: کړنووش (ی پړزگرتن بو ئاده‌م) بهن و، یه‌کسه‌ر هه‌موویان کړنووشیان برد، جگه له ئیبلیس، گوتی: ئایا کړنووش بو که‌سیک بو دروستکراویک به‌م، که له قورپی دروستکردوه؟! ﴿٦١﴾ (ئیبلیس) گوتی: ئایا نه‌و که‌سه‌ت دیوه که به سه‌رمندا هه‌لتبژاردوه و، پړزت لیناوه، نه‌گه‌ر هه‌تا پوژی قیامه‌تی دوام بخه‌ی، (به‌پلایه‌وه) تیکرای وه‌چه‌که‌ی جگه له که‌می‌ک، هه‌موویان گومرا و بنبر ده‌که‌م ﴿٦٢﴾ (خوا) فهرمووی: برۆ (چیت له ده‌ست دی بیکه)، هه‌ر که‌سیک له‌وان شوینت بکه‌وئ، به دلناییی دۆزه‌خ سزاتانه، سزایه‌کی پر به پست و ته‌واو ﴿٦٣﴾ هه‌ر که‌سیکیش که پست ده‌کری به ده‌نگ دان و خوتخوته‌ت، له‌وان تاوی بده و رای پیچه و، سواره و پیاده‌ی خو‌تیان به‌سه‌ر وه‌ربکه و، له سامان و پۆله‌کانیاندا به‌شدیریان بکه و، گفتیشیان پی بده (گفت و به‌لینی درۆ و فریوده‌ر) شه‌یتانیش ته‌نیا گفتی فریوده‌رانه‌یان پیده‌دات ﴿٦٤﴾ به دلناییی تو ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ر به‌نده (ساغ و دامه‌زراوه) کاغدا نیه و، په‌روه‌ردگاریشت به‌سه‌ر بریکار و سه‌رپه‌شتیار (ی به‌نده ساغه‌کانی) بی ﴿٦٥﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(لَا حَتَنَکَ): واته: (لَا سَتَاصِلَنَ)، ریشه کیشیان ده‌که‌م، بنبریان ده‌که‌م، نه‌م وشه‌یه له‌وه‌وه هاتوه، ده‌گوتری: (حَنَکَ الْفَرَسَ: جَعَلَ فِي فِيهِ الرُّسْنَ)، (حَنَکَ الْفَرَسَ)، واته: لغاوی له زار کرد، (رَسَنَ) به پشیمه‌ش ده‌گوتری و، به (لغاو) یش ده‌گوتری، نه‌و لغاوه‌ی که له زاری نه‌سپ ده‌کری، بو نه‌وه‌ی له‌وه‌ری بو نه‌خوری، هه‌روه‌ها به پشیمه‌ش ده‌گوتری، (وَاحْتَنَكَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ: أَكَلَ مَا عَلَيْهَا، وَأَتَى عَلَى نَبْتِهَا)، (وَاحْتَنَكَ الْجَرَادُ الْأَرْضَ)، کوله زه‌ویه‌که‌ی رووته‌ن کرد، هه‌رچی لی بوو، خواردی، واته: هیچی له‌سه‌ر نه‌هیشت و بنبری کرد.

(مَوْفُورًا): (وَفَرَ الشَّيْءَ يَفِرُّ: تَمَّ وَكَمَّلَ)، واته: نه‌و شته ته‌واو بوو، هه‌مووی هاته‌دی، (وَفَرْتُهُ مُبَالَعَةً)، (وَفَرْتُهُ)، واته: زۆرم کرد، نه‌مه زیده‌پوویه له (وَفَرَه)، (وَفَرَ)، واته: زۆر بوو، به‌لام (وَفَرَهُ)، یانی: شته‌که‌ی زۆر زۆر کرد، زیده‌پوویی کردنه له (وَفَرَ) دا.

(**وَأَسْتَفْزِرُ**): (فَرَّهْ: أَرْعَجَهُ، الْإِسْتَفْزَارُ: الْإِزْعَاجُ)، (إِسْتَفْزَرَ أَي: أَرْعَجَ)، (فَرَّهْ أَي: أَرْعَجَهُ)،
واته: بیزاری کرد، یاخود له شوینی خوئی ههلیقه‌ند، تاوی دا، رای پیچا، (إِسْتَفْزَرَ)، یانی:
هه‌لپچه و تاو بده و، له شوینی خویان ناره‌حه‌تیان بکه، که تهوئی به جی بهیلن، یاخود
له پیش تووه برۆن.

(**وَأَجْلَبَ**): (أَصْلُ الْجَلَبِ: سَوْقُ الشَّيْءِ)، (جَلَبَ)، بریتیه له تهوه که شتیک پیش خوت
بدهی و لیی بخوری، (أَجْلَبْتُ عَلَيْهِ: صَحْتُ عَلَيْهِ بِقَهْرِ)، (أَجْلَبْتُ عَلَيْهِ)، واته: به سهریم دا
هاوار کرد، (أَجْلَبَ عَلَيْهِ)، واته: به سهریدا شیراند، به‌سهریدا هاواری کرد، دهنگی به
سهردا بهرز کردهوه، بویه دهنگی به سهردا بهرز دهکاتهوه، تاکو پیش خوئی بدات و،
لیی بخورپی و، هه‌لپچی.

که‌واته: (وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمُ)، یانی: به سهریاند هاوار بکه و، هه‌لیانپچه.

(**بِحَيْلِكَ**): (حَيْلٌ) ناوی کویه، بو ته‌سپ، له غهیری بیژهی خوئی، (فَرَسَ)، یانی ته‌سپ،
به‌لام (حَيْلٌ)، واته: کومه‌له ته‌سپیک، کومه‌له وه‌لاخه به‌رزیه‌ک، (أَصْلُ الْإِجْلَابِ: السَّوْقُ
بِجَلْبَةٍ مِنَ السَّائِقِ)، له ریشه‌دا (إِجْلَابَ) بریتیه له پیش خودان و، لیخوری بیه‌کومه‌له
ناژه‌لێک، یان کومه‌له خه‌لکێک، به دهنگدان و به‌سهردا هاوارکردنی بابای لیخور.

که‌واته: (أَجْلَبَ عَلَى الْعَدُوِّ: جَمَعَ عَلَيْهِ)، خه‌لکی لیکو کردهوه، دوژمنی به‌سهردا
کو کردهوه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ **بِحَيْلِكَ وَرَجِلِكَ** ﴾، واته: سواره و پیاده، سواره و پیاده‌ی
خوتیان به‌سهر وهرکه، به‌سهردا کو بکه‌وه، چونکه (الْجَلْبَةُ: الْأَصْوَاتُ) واته: ده‌نگه‌کان.

(**وَرَجِلِكَ**): (رَجُلٌ وَرَاجِلٌ: الْمَاشِي، وَالْجَمْعُ: رَجَالَةٌ وَرَجُلٌ، وَرَجَالٌ نَحْوُ رِجَالٍ، لِيَجْمَعَ
الرَّكِبُ)، (رَجُلٌ وَرَاجِلٌ)، هه‌ردووکیان به مانای پیرو، که‌سێک که، به پێیان ده‌روات،
(رَجُلٌ) و (رَاجِلٌ)، هه‌ردووکیان به (رَجَالَةٌ) و (رَجُلٌ)، کو ده‌کرینه‌وه، هه‌روه‌ها (رِجَالٌ) یش،
کوی (رَاجِلٌ) ه، وه‌ک چۆن (رِجَالٌ) کوی (رَاجِلٌ) ه، واته: سواره‌کان.

(**عُرُورًا**): یانی: فریودان، (عَرَّزْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ غَرَّتَهُ، وَنَلْتُ مِنْهُ مَا أُرِيدُهُ)، واته: فلان که‌سم
هه‌لخه‌له‌تانده، ته‌وه‌ی که ده‌مه‌وی له و چنگم که‌وت، (وَالْغَرَّةُ: غَفْلَةٌ فِي يَقْظَةٍ)، (غَرَّةٌ) بریتیه
له بیئاگاییه‌ک له حالته‌ی بیدارییدا، (وَعَرَّةٌ كَذَا عُرُورًا)، ته‌و شته‌ی فریویدا، (وَالْعُرُورُ كُلُّ مَا يَغُرُّ
الْإِنْسَانَ مِنْ مَالٍ، وَجَاهٍ، وَشَهْوَةٍ، وَشَيْطَانٍ)، (عُرُورٌ)، واته: فریودەر، هه‌ر شتیک که ئینسان فریو
ده‌دا و هه‌لیده‌خه‌له‌تینی، له سامان و ناوبانگ و ئاره‌زوو و شه‌یتان.

مانای گشتی نایه تہکان

تیمہ لہ سہرہ تای سوورہ تی (الأعراف) دا، بہ دریژی باسی بہ سہرہاتی: ئادہم و حہووا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دایک و بابی مروفاہی تی لہ لایہک و تبلیس لہ لایہکی دیکہ و ہمان کرد، لہوئی بہ سہرہاتی مان بہ دریژی باسکردوہ، بویہ لیرہ، چ لہ مانای گشتیدا، چ لہ مہ سہلہ گرنگہکاندا، بہ خیرایی بہ سہریدا دہرؤین، چونکہ تہو بہ سہرہاتہ لہ گہلک شوینی قورئاندا ہاتوہ، ئنجا تیمہ لہ سہرہ تای سوورہ تی (الأعراف) نایہ تہکان: (۱۰-۲۵) واتہ: (۱۶) دا، کہ باسی بہ سہرہاتی ئادہم و حہووا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و تبلیس دہکەن، لیکوئینہوہیہ کی تیر و تہ سہلمان کردوہ و، ہہموو تہو نایہ تانہی لہ ہہموو تہو سوورہ تہکاندا ہاتوون لہو بارہوہ، ہیناومانن و شیمان کردوونہوہ. دووبارہ بوونہوہی بہ سہرہاتی ئادہم و حہوواش (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لہ گہل تبلیسدا، کہ ئادہم و حہووا باب و دایکی مروفاہی تبیین و تبلیسیش بابی جیننہ و، جینن ہہموویان و ہچہی تہون، گہلک پەند و عیپرہت و دہرسی گہورہ گہورہی تیدان، بویہ خوا ﷺ لہ چەند سوورہ تیکدا تہو بہ سہرہاتہی ہیناوا، بہ لام ہیچی دووبارہ کردنہوہی، بہ مانای دووبارہ کردنہوہ نیہ، بہلکو لہ ہەر شوینیک دا کہ تہو بہ سہرہاتہ ہاتوہ، کوئمہلک دہرس و پەندی دیکہی تیدان و، لہ روویکی دیکہ و، بہ ئیعتیاریک دیکہ ہاتوہو، شتی تازہی تیدایہ.

لیرہدا خوا ﷺ ہەر بہ کورتیی تہو بہ سہرہاتہ دینن، لہبەر تہوہی ہہم لہ سہرہ تای سوورہ تی (الأعراف) دا، و لہ سوورہ تی (ص) دا و، لہ گہلک جیی دیکہی قورئان دا، کہ پیش سوورہ تی (الاسراء) دابہزیون، خوا تہو بہ سہرہاتہی ہیناوا، بویہ لیرہدا بہ کورتیی باسی کردوہ، چونکہ وەک باسمان کرد: تہم سوورہ تہ لہو سوورہ تانہیہ کہ پیش وی ژمارہیہ کی باش سوورہ تی دیکہ دابہزیون.

خواش ﷺ بہ سہرہاتیک کہ بہ دریژی لہ شوینیک، یان لہ چەند شوینیکدا باسی کردوہ، دواپی کہ باسی دہکات، ئاماژہیہ کی کورتی پی دہکات و لیرہشدا بہو شیوہیہ. خوا عز وجل فہرموویہ تی:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾، یادبکەوہ! کاتیک کہ بہ فریشتہ کاہمان فہرموو: کرنووش بو ئادہم بہرن.

هیچ گومانی تێدانیه، که مه به ست له کړنووش (سجود) لێره دا، واته: سلاوی لێ بکه ن، کړنووشی پێزگرتنی بو بهرن، چونکه کړنووش به مانا باوه شه رعیه که ی، وه ک زاراو هیه کی شه رعیه ئیستا له لای ئیمه ئه وه یه: که سه ر بخیه سه ر زه وی، به لام له قورئاندا کړنووش به مانای چه مینه وه، دێ، هه روه ها به مانای پێزگرتن و سلاو لیکردن دێ، که به ته ئکید لێره دا مه به ست ئه وه یه، چونکه کړنووشی په رستش، کړنووش به مانا باوه که ی، ته نها بو خوا ﷺ ده بردرێ و، له ته فسیری سوورپه تی (یوسف) یش دا له و باره وه له کاتی ته فسیرکردنی: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا﴾ دا کورته باسی کمان له و باره وه کردوه.

﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾، تیکرا هه موویان کړنووش (ی پێزگرتن) یان بو (ئاده م) برد و سلاویان لێ کرد، پێزیان لێنا، جگه له ئیبلیس، ﴿قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾، گوته: ئایا کړنووش بو دروستکراویک به رم، بو که سه یک به رم که له قورئ دروست کردوه؟ ئه م پرسیارکردنه پرسیارکردنی نکو و ئیلیکه رانه یه، واته: ناگونجی و فه رمانه که ی تو له جیی خویدا نیه، ئنجا ئه وه به ر له وه ی بی فه رمانیی خوا بی، په خنه گرتنه له خوا ﷺ! ئنجا که ده لێ: له به ر ئه وه ی ئه وت له قورئ دروستکردوه، لێره دا ئیبلیس خو ی به و که ره سه یه وه که لێی دروست کراوه، خو ی به جه سه ته ی خو یه وه، هه لده کیشی، له حالیکدا که جه وه هری هه ر دروستکراویک، له کار و ئه رکه که یدا، له وه دا که به ئیراده ی خو ی ئه نجامی ده دا، شی ردراوه ته وه، نه ک له و که ره سه یه ی که لێی دروستکراوه، که هیچ ئیراده و هه لپێژاردنی خو ی تێدانیه.

پێشتریش گوته ومانه: له هه موو شوینه کاندا، خوا ﷺ که باسی ئه وه ده کات، کانیک فه رمانی به فریشته کانی کردوه، کړنووش بو ئاده م به رن، یه که سه ر باسی ئیبلیس یش ده کات، به لام ئه مه ئه وه ناگه یه نی که ئیبلیس فریشته بووه، به لکو ئیبلیس له جینه، به لام له نیو فریشته کاندا بووه، به لکه شمان له سه ر ئه وه که ئیبلیس له جنده، ئه وه یه که له سوورپه تی (الکھف) دا، خوا ده فه رموی: ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾، واته: ئیبلیس له جینن بوو، (واته: بابی جینه) بو یه له فه رمانی په روه ردگاری ده رچوو، ئنجا خوا ﷺ له چه ندان شوین دا، به ئیمه ی راگه یاندوه که فریشته کان له فه رمانی خوا ده رناچن: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم.

کەواتە: ئیبلیس کە توانیویەتی لە فەرمانی خوا دەربەجێ، مانای وایە جیاپووە لە فریشتە، چونکە فریشتە لە فەرمانی خوا دەرنانچن، ئایەتە کە ی سوورەتی (الکھف) یش بە ڕوونی نوقتە دەکاتە سەر پیت کە لە جینن بوو.

﴿ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ ﴾، ئیبلیس لەسەر پەخنەگرتنی لە خوا ﷺ بەردەوام دەبێ و، لەسەر بێ ئەدەبیی کردنی بەرانبەر بە پەرورەدگاری بەردەوام دەبێ، دەلی: ئایا ئا ئەوەت بینیوە، ئەو دروستکراوەت بینیوە، ئەو کەسەت بینیوە، کە ریزت لیگرتووە و بەسەر مندا هەڵبژاردووە: ﴿ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي ﴾، ئەم شیواوە دەربەرینە سووکایەتی پیکردنی ئیبلیس دەگەینێ بە ئادەم، ئا ئەو دەبینی! ئا ئەو کەسە دەبینی کە بەسەر مندا هەڵبژاردووە و ریزت لیناوە و، لە من زیاتر ریزت لیناوە!

﴿ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴾، ئەگەر تۆ دوامبەخە تاکو ڕۆژی هەڵسانەو، واتە: بەهێڵیوە و نەممرینی، ﴿ لَا حَتِّكَ دُرَيْتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴾، وەچە کە ی تیکرا جەو دەکەم، یاخود بنێر دەکەم، کە دەلی: جەلەویان دەکەم، واتە: وەك چۆن ئەسپێک جەو دەکری، ئەسپێک لغاو دەکری، ئیختیار و ئیرادە ی دەکەوێتە دەستی ئەو کەسە ی چۆتە سەر پستی و سواری بوو، منیش وەچە ی ئادەم ئاوا لی دەکەم، پێش خۆمیان دەدەم و ویستیان زەوت دەکەم، وەك چۆن و لاخیک کاتیک سوارە کە سواری دەبێ و لغاوی دەکات و بواری نیە بڵەوهری و کاتیک لغاوە کە ی لی توند دەکات، ئەزیه تی پێ دەگات و، بە ناچاری ئەو کەسە ی سواری بوو، بۆ کوێی بوێ، ئاوا دەروات، منیش ئاوا وەچە ی ئادەم وای دەکەم، ﴿ إِلَّا قَلِيلًا ﴾، جگە لە کەمیکیان.

یاخود ﴿ لَا حَتِّكَ ﴾، یانی: بنێر دەکەم (إحتنک)، یانی: بنێر کرد، هەمووی خوارد، چەنە گە ی خستە سەری و هەمووی خوارد، وەك چۆن دەگوتری: (إحتنک الجراد الأرض)، واتە: کولە زەویە کە ی ڕووتاندەووە و خواردی و بنێر کرد، کەواتە: ﴿ لَا حَتِّكَ دُرَيْتَهُ ﴾، یان بە مانای ئەو دەلی: لغاویان دەکەم و پێش خۆمیان دەدەم، یان: بنێریان دەکەم و هیچیان لی ناھێلم، واتە: هیچیان لی ناھێلم لەسەر رپی تۆ ئە ی پەرورەدگار! بەلکو هەموویان گومرا دەکەم و سەر لی دەشیوینم، جگە لە کەمیکیان.

خوا فەرمووی: ﴿ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَأُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴾، واتە: [چیت لە دەست دی، بیکە]، هەر کەسێک لەوان شوینت کەوێ، ئەو دەوزخ سزاتانە، سزایەکی زۆر، سزایەکی پڕ بە پیست، سزایە کە بەشی هەمووتان دەکات.

لێرەدا دیار نیه که ئایا خوا ﷻ وەلامی داواکارییه که ی ئیبلسی داووتهوه، که هەتا قیامەت بیهێڵیتەوه، یان نا؟

بەلام لە شوینی دیکە دەفەرموی: ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝۸۰﴾ **إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝۸۱** ص، تاكو پوژی کاتیکی دیارییکراو، که مه بهست پی ئاخیر زه مان (ساعة) ه، واته: تاكو قیامەت ناتهیلمه وه، به لكو تاكو ئەم گەردوونه کو تایپی پی دئی، ده تهیلمه وه، نهك بکهویه کاتیک که فووی دووه میس به که په نادا ده کری و، ئنجا هه لسانه وه و زیندوو بونه وهی دروستکراوه کان دپته پيشی، تاكو ئەو کاته نا، به لام ئەو کاته ی که دنیا به کوتا دئی، واته: تاكو مروفتیک له سەر زهوی مابی، توش ده مینی.

﴿وَأَسْتَفِزُّ مَنِ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾ هەر که سیکت له وان بوّت هه لده پیچری، هه لیپیچه به دهنگی خوّت، دهنگی بده، تاوی بده.

(إِسْتَفِزَّاز)، یانی: (إِزْعَاج)، واته: که سیك له شوینیک هه لیکه نی و په پیچه کی ده ی و پیش خوّتی بدهی، به رهو ئەو جییه و پرووه و ئەو مه بهسته ی ده ته وی، یانی: هەر که سیك له وان، که ده توانی، به دهنگی خوّت هه لیپیچه.

﴿وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، سواره و پیاده ی خوّتیان به سەر وه ربکه.

بیگومان لێرەدا مه بهست له: دهنگی خوّت و سواره و پیاده، مانا پراوله تییه که یان نیه: [به سهریاندا هاواربکه و، سواره و پیاده ی خوّتیان به سەر وه ربکه]، ئەگەرنا یه کیك بو ی ههیه، بلێ: کوا دهنگی شهیتان له کو ی ده بیستری؟ کوا سواره و پیاده ی شهیتان؟ به لكو مه بهست پی ئه وهیه که وهك چۆن که سیك بیهوی کومه له خه لکیك پیش خو ی بدات، به سهریاندا هاوار دهکات، ئنجا سوپای خو ی که سوارهن، تییان به رده دا، پاشان ئەوانه ی که پیاده شن، پیرۆن، به سهریان وه رده کات، واته: هیژ و توانای خو ی، هه مووی به کار دینن، بو پیش خوّدانی ئەو خه لکه، ئەه شهیتان! توش ئاویان لی بکه، چی له ده ست دئی، بیکه.

﴿وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، ههروه ها له سامانه کان و پو له کانیا ندا، به شداریان به، واته: چی له ده ست دئی، له مال و سامانه کانیا ن بو خوّت به کاری بیته، تییدا به شدار بهو، بهو شیوه یان لی بکه، که مال و سامانه که یان له هی نانه دی ئامانجه کانی تو دا، به کاری بنن، ههروه ها پو له کانیشیا ن بهو شیوه یه مامه له یان، له گه لدا بکه، که تو

هه ئۆيە ئۇمەلەينەنەن ئەمەلەنەن
Stay in touch on social media
نەن مەنەن مەنەن مەنەن مەنەن

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

هه ئۆيە ئۇمەلەينەنەن ئەمەلەنەن
Stay in touch on social media
نەن مەنەن مەنەن مەنەن مەنەن

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

خوا فەرموویەتی: یاد بکەو! کاتیک بە فریشتە کاھان فەرموو: کپنووشی پیزگرتن بۆ ئادەم بەرن، تیکرا کپنووشیان برد، جگە لە ئیبلیس گوتی: ئایا کپنووش بۆ دروستکراویك ببەم، بۆ کەسێك ببەم، کە لە قورپی دروستت کردووە؟ گوتی: ئایا ئەو دروستکراوەت دیووە کە پیزت لیگرتووە و بەسەر متندا هەلزاردووە! ئەگەر هەتا قیامەتی مەھیلیەو، وەچەکە ی جگە لە کەمکیان، هەمووان بنبر دەکەم، گومرا دەکەم و، پیش خۆمیان دەدەم:

خوا دەفەرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ قَالَ ؕ اَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۝۱۱۱ قَالَ اَرَاۤیْنَكَ هٰذَا الَّذِیْ كَرَّمْتَ عَلٰی لَیْنٍ اٰخَرٰتِیْنَ اِنِّیْۤ اِلَیَّ یَوْمِ الْقِیَمَةِ لَآحْتَنِكَنَّ ذُرِّیَّتَهُۥٓ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۱۱۲﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانه، لە شەش بڕگەدا:

۱- ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ﴾، یاد بکەو! کاتیک بە فریشتە کاھان فەرموو: کپنووش بۆ ئادەم بەرن، (لِلْمَلٰٓئِكَةِ)، (کە (ال) ی ناساندن (تعریف) ی لەسەرە، ئایا مەبەست پێی سەرچەم فریشتەکانە و (ال) بۆ (جنس)؟ یاخود مەبەست پێی کۆمەلە فریشتە یەکی دیارییکراون و (ال) بۆ (عهد)؟ هەردوو واکان ئەگەریان هەیه و زانیان لەوبارەو بوونە دوو پا:

أ - هەندیکیان گوتووینانە: تیکرای فریشتەکانی خوا کپنووشی پیزگرتیان بۆ ئادەم بردووە.

ب - هەندیکیش گوتووینانە: کۆمەلە فریشتە یەکی تایبەت و دیارییکراو بوون.

بەلام گومانێ تێدانیه، - وەك پیشتریش باسمان کرد - کە مەبەست لە کپنووش (سَجْدَة)، لیڕەدا کپنووشی پیزلیگرتنە، نەك کپنووشی پەرستن.

۲- ﴿فَسَجَدُوْا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ﴾، تیکرا کپنووشیان برد، جگە لە ئیبلیس.

ئىنجائىيا ئىبلىس كىيە و چ كەسە؟ لە شوئىنى دىكە بۆ وئىنە: لە سوورەتى (الكهف)دا
بۆمان باسكراوه، كە دەفەر مۆي: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ
مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ
لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝۵۰﴾

واتە: يادبکەو! کاتیک بە فریشتە کاھان گوت: کړنووش بۆ ئادەم بیهن یە کسەر تیکرا
کړنووشیان برد جگە لە ئىبلىس {لە ھەموو قورئاندا تەنیا لیږدەدا خوا بۆمان دەردەخات
کە ئەو ئىبلىسە لە جوړى جند بوو، نەك لە جوړى فریشتە}، ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾، لە
جینن بوو، واش پێدەچى، بە پێى ئەو کە لە سوورەتى (الحجر)دا باسكراوه: ﴿وَالْجَنَّ
خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُورِ ۝۲۷﴾، واتە: جانیشمان پێشتر لە ئاگرىكى بلیسەدارى
كونكەر دروستكردبوو، كە مەبەست ئىبلىسە، ئىبلىس بابى جینن (أَبُو الْجِنِّ)، بى.

﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾، لە فەرمانى پەرورەدگارى دەرچوو.

﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي﴾، ئىنجائىيا خۆى و وەچەكەى جگە لە
من بە دۆست و سەرپەشتیار و، بە نىزىكى خۆتان، دەگرن ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ
لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾، لە ھالیک دا كە ئەوان دوژمنن بۆ ئێو، ئەو خراپترین قەرەبوویە،
خراپترین جیگرەوویە، بۆ ستەمكاران.

بە پێى پستەى: (أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ...) دەبى جینن ھەموویان وەچەى ئىبلىس
بن.

(۳) - ﴿قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾، ئىبلىس گوتى: ئایا کړنووش بۆ كەسێك بەرم كە لە
قورپى دروستكردووە؟ یانى: کاتیک كە دروست كړدو، قور بوو.

لیږدەدا وشەى (طینا)، لە پرووى پێژمانى عەرەبییەو دەبیتە (حال)، واتە: (حَالَ كَوْنِهِ
طِينًا)، ئایا کړنووش بۆ كەسێك بەرم، لە ھالیکدا كە ئەو لە قورپییە.

(أَسْجُدُ) ئەم ھەمزەییە پێشى، بۆ پرسىار لیکردنى نكوولییكەرانە (الاستفهام الإنکاري)
یە، چونكە: (أَسْجُدُ) یانى: کړنووش دەبەم، بەلام: (أَسْجُدُ)، یانى: ئایا کړنووش بەرم؟!
یانى: ناگونجى، کړنووش ببەم، وەك یەك شتیکت وى دەدا، دەلیى: ئەو شتە دەدەییە
من؟ نكوولیی لى دەكەى، كە ئەو شتە لەو كەسە وەربرى و قبوولى بكەى.

لێره دا جی سهرنج تهوهیه که ئیبلیس ده‌ڵێ: ﴿أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾، ده‌ڵێ: ﴿جَعَلَ جِنْسَ الطِّينِ حَالًا مِنْهُ لِيَحْقِرَهُ﴾، واته: په‌گه‌زی قو‌ری کردوه به (حَال) له ئاده‌م دا، بۆ تهوه‌ی به که‌م ته‌ماشاکردن و سووکایه‌تی پیکردن بگه‌یه‌نی.

به‌لام بێگومان: ئاده‌م به‌و پ‌و‌وحه، که خوا ﷻ فو‌وی به‌به‌ردا کرد، که دروستکراویکی تایبه‌تی خوایه و، به‌فه‌رمانی پ‌استه‌وخ‌وی خوا دروست بووه: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ الحجر، ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ الإسراء، به‌ڵێ به‌و دروستکراوه تایبه‌تیه، که خراوه‌ته‌نیو ته‌و جه‌سته قو‌پ‌ینه‌ی ئاده‌مه‌وه، ئاده‌م بو‌ته جێنیشینی خوا، بو‌ته دروستکراویکی پ‌زێل‌یگ‌راوی خوا، بو‌ته شایسته‌ی ته‌وه که فریشته‌کان پ‌زێی لێگ‌رن، که‌چی ئیبلیس خ‌وی به‌سه‌ر ته‌و لایه‌نه جه‌وه‌ه‌ریه‌ی ئاده‌مه‌وه، هه‌ر نابات، وه‌ک: ئاده‌م ته‌نیا قو‌ر بێ، بێخه‌به‌ر له‌وه که ئاده‌م تا‌کو ته‌نیا قو‌ر بووه، ته‌نیا جه‌سته بووه، خوا به‌فریشتانی نه‌فه‌رمووه: ک‌ر‌نو‌وشی بۆ به‌رن، به‌ل‌کو ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ الحجر، واته: هه‌ر کاتیک جه‌سته‌که‌یم پ‌یک‌ خست، {یانی: وام لێکرد که ئاماده‌ بێ، فو‌وی ته‌و پ‌و‌وحه‌ی به‌به‌ردا بکه‌م} له پ‌و‌وحی خ‌وم فو‌وم پ‌یدا‌کرد، ته‌و کاته ک‌ر‌نو‌وشی بۆ به‌رن.

هه‌تا ته‌نیا جه‌سته بووه، شایسته‌ی ته‌وه نه‌بووه، که خوا به‌فریشتان بفه‌رمو‌ی: ک‌ر‌نو‌وشی بۆ به‌رن، به‌لام د‌و‌ای ته‌وه‌ی ته‌و پ‌و‌وحه تایبه‌تیه، ته‌و دروستکراوه تایبه‌تیه‌ی که به‌فه‌رمانی پ‌استه‌وخ‌وی خوا دروست بووه، ته‌وه‌ی چۆته به‌ر، ئنجا شایسته‌ی ته‌وه بووه فریشته ک‌ر‌نو‌وشی بۆ به‌رن، که‌چی ئیبلیس خ‌وی به‌سه‌ر پ‌و‌وحه‌که‌وه هه‌ر نابات، وه‌ک ئاده‌م قو‌ریکی پ‌و‌وت بێ و، پ‌و‌وحی ت‌یدا نه‌بێ!

(٤)- ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾، ئیبلیس گوتی: ئا ته‌و دروستکراوه ده‌بینی! که ته‌مه‌ش هه‌ر ب‌پ‌زێی کردن و سووکایه‌تی پ‌یکردن و، به‌هه‌ند هه‌له‌نگرتنی ئاده‌مه، ﴿كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾، ئا ته‌وه‌ت ب‌نیوه که تۆ پ‌زێت لێگرتوه و به‌سه‌ر مندا پ‌زێت لێگرتوه و هه‌له‌نگرتوه!

وشه‌ی: (أَرَأَيْتَكَ)، (مُرَكَّبٌ مِنْ «أ» الْإِسْتِفْهَام، وَ «رَأَى» وَ «ت» الْمُخَاطَبِ الْمُفْرَدِ الْمَرْفُوعِ وَ «ك» الْخِطَابِ)، (أَرَأَيْتَكَ)، که ته‌مه پ‌یکهاته‌یه‌کی زۆر سه‌رسو‌ره‌یه‌نه‌ره، له چ‌وار به‌ش پ‌یکهاته‌وه:

١- هه‌مه‌ی (إِسْتِفْهَام)، (أ).

٢- (رَأَى)، (أَرَأَيْتَ).

٣- (ت) ه‌ بۆ تاکی، د‌و‌یند‌راو (أَرَأَيْتَ).

۴- (ك) جارێكى دیکه: تاکی دوینراو، (أَرَيْتَكَ)، ﴿أَرَيْتَكَ هَذَا الَّذِي﴾، ئا ئەوەت بینووه!
﴿كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾، كه پێزت لێ گرتووه بەسەر منداو، هەڵتێژاردووه بەسەر مندا.

رستهی: ﴿كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾، یانی: (كَرَّمْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ عَلَيَّ)، پێزت لێگرتووه و بەسەر مندا
هەڵتێژاردووه: (ضَمَّنَ كَرَمَ مَعْنَى: فَضَّلَ لِيَذَا عُدِّي بِـ عَلَيَّ)، (كَرَّمَهُ)، واتە: پێزی لێگرت، بەلام
لێره (كَرَّمَ)، به (عَلَيَّ)، تێپه‌ڕێناوه بۆ لای به‌رکار (مَفْعُولٌ بِهِ)، تاكو مانای (فَضَّلَ) ی به‌خێتیه
تیو، (فَضَّلَ) واتە: هەڵتێژاردووه، واتە: ﴿كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾، دوو واتایان ده‌گه‌یه‌نێ: پێزت
لێگرتووه و، به‌سەر منیشدا هەڵتێژاردووه.

۵- ﴿لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، ئا ئەو دروستکراوه‌ی كه پێزت لێگرتووه و، به‌سەر مندا
هەڵتێژاردووه: ئە‌گەر من به‌هێڵیه‌وه و، مۆله‌تم به‌دی تاكو پوژی هە‌ڵسانه‌وه.

۶- ﴿لَا تُحْتَسِنَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾، وه‌چه‌كه‌ی تێک‌پاریان بنێر ده‌که‌م، یاخود جله‌ویان
ده‌که‌م و لغاویان ده‌که‌م و پێش خۆمیان ده‌ده‌م، به‌ره‌و دۆزه‌خ، (إِلَّا قَلِيلًا)، جگه‌ له‌ که‌میکیان.

جێی سه‌رنج ئە‌وه‌یه: كه شه‌یتان له‌ هه‌موو ئە‌و شوێنانه‌دا، پێی خوش نه‌بووه شتێك
ب‌لێ: كه هه‌موو كه‌س بزانی درۆیه، له‌ هه‌موویان دا: به‌نده‌ چاكه‌كانی خوا (عباد الله
المخلصين) كه لێره به‌ كه‌مێك (قَلِيلًا)، ناویان ده‌بات، هه‌ل‌داوێرێ و جیا‌یان ده‌كاته‌وه،
خوای په‌روه‌ردگاریش له‌ سوو‌په‌تی (سبأ) دا پشگیری پ‌ایه‌كه‌ی ئی‌لیسی كرده‌وه، كه
ده‌فه‌رموێ: ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ، فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (سبأ،
واته: به‌د‌ل‌نیایی ئی‌لیس گومانه‌كه‌ی خۆی له‌سه‌ریان {له‌سه‌ر وه‌چه‌ی ئاده‌م} پ‌است برده
سه‌ر {كه‌ گوتی: هه‌موویان گومرا ده‌که‌م، جگه‌ له‌ که‌میکیان}، جگه‌ له‌ کۆمه‌لێك له
پ‌رواداران، هه‌موویان شوێنی كه‌وتن.

كه‌واته: درۆ هێنده‌ شتێکی خراپه، ئی‌لیسیش نه‌یو‌یستوه درۆیه‌ك بكات، هه‌موو
كه‌س بزانی درۆیه، هه‌له‌ته‌ ئی‌لیس درۆی كرده‌وه، وه‌ك له‌ سوو‌په‌تی (إبراهيم) دا پێشتر
باسمان كرد: ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ (إبراهيم، واته: منیش به‌لێنم پێدان،
به‌لێنه‌كه‌شم نه‌برده‌ سه‌ر، كه‌واته: درۆی كرده‌وه، به‌لام درۆیه‌کی كرده‌وه، كه‌ له‌ قیامه‌تی
خه‌لك بۆی ئاشكرا ده‌بێ، به‌لام درۆیه‌ك كه هه‌ر له‌ دنیا‌دا دیاربێ، ئە‌وه كه ب‌لێ:
هه‌موویان گومرا ده‌که‌م، دوا‌یش له‌ دنیا‌دا دیار ده‌بێ و، ئاشكرا ده‌بێ، كه نه‌خێر
ئی‌لیس ناتوانی هه‌موو وه‌چه‌ی ئاده‌م گومرا بكات، درۆیه‌کی نه‌كرده‌وه هه‌ر له‌ دنیا‌دا

كەشف بۆ، بەلام درۆیه کی کردوه، كه ههتا قیامهتی كەشف نابۆ، ئهویش بریتیه لهو به ئینانهی كه ئیبلیس به شوین كهوتووانی خۆیان دهدا، ئهگەر ئاوا بکهن، ئاوا ده بۆ و، زیندوو بوونهوه نیه و، لێپرسیهوه نیه و، پێغه مبه ران راست ناکهن و ... هتد، كه ئهوانه تاكو قیامهتی كەشف نابن.

پیشتر باسمان کرد: (الإِخْتِنَاكُ: وَضَعُ الرَّاکِبِ اللَّجَامَ فِي حَنَكِ الْفَرَسِ، لِيَرْكَبَهُ وَيُسَيِّرَهُ، فَهُوَ هُنَا مَثِيلٌ لَجَلْبِهِ ذُرِّيَّةَ آدَمَ إِلَى مُرَادِهِ)، ده لۆ: (إِخْتِنَاكُ)، ئهوهیه كه بابای سوار لغاو بخاته زار و شهوێلگهی ئهسپهوه، تاكو سواری بۆ و لێی بخورێ، ئهمهش وینا کردنه بۆ ئهوه كه چۆن شهیتان وهچهی ئادهم، به رهو ئهوه مه بهستهی دهیهوێ، ده بات، كه پیش خۆیان ده دات و، لێیان ده خورێ و ده یانبات.

وهك چۆن سواریك ئه سپێك كه لغاوی دهكات، دهتوانی بۆ ئهوه مه بهسته بیئاژوێ و، لێبخورێ كه دهیهوێ، لێره دا هه لپچانی ئیبلیسیش بۆ ئهوه مروفانهی كه هه لپاندی پێچێ به قسهی دهكهن، وای وینا کردوه وهك چۆن ئه سپێك لغاو دهكرێ، ئیرادهی دهكهوێته دهست، ئهوه سوارهو، پێشمهی دهكهوێته دهستی و، به رهو ئهوه ئامانجهی دهیات كه دهیهوێ، به هه مان شیوه ئیبلیسش ئهوانهی كه شوینی دهكهون، وهك پێشمهی له مل کردبن، جلهو و لغاوی کردبن، ئاوا به رهو ئهوه ئامانجهی كه دهیهوێ، پیش خۆیان ده دا.

یاخود وشه ی (الإِخْتِنَاكُ) یانی: (الإِسْتِصَالُ)، دهگوترێ: (اِخْتَنَكَ: الْجَرَادُ الزَّرْعَ: ذَهَبَ بِهِ كَلَّةً)، واته: كوله هه موو كشتوكاله کی خوارد، هه موو پرووه كه کی خوارد، یانی: له بنی هینا و له ریشه وه بنبری کرد.

له ئاره كومهله ئیبلیس مان لهكهنان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

له ئاره كومهله ئیبلیس مان لهكهنان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

AliBapir

عەل باپیر

YouTube

AliBapir

عەل باپیر

Telegram

WhatsApp

Facebook

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

AliBapir

عەل باپیر

YouTube

AliBapir

عەل باپیر

Telegram

WhatsApp

Facebook

مەسەلەى دووهم:

خو! بە ئییلیسی فەرموو: بېرۆ چیت پێدەکرۆ درێغی مەکه، هەر کەس لەوان شوینت بکەوێ، سزای دۆزەخە، سزایەکی پێ بە پێستە، هەر چیشە لەوان پێ کۆدەکرێتەو بە دەنگت تاویان بەدە و، سوارە و پیادەتیان وەسەر بگێرە و، بەشداریی سامان و مندالیشیان بکە و، گفتیان پێدە، شەیتانیش تەنیا گفتی فریودەریان پێ دەدات، بە دنیایی تۆ بە بەندەکانم ناویری و، پەرورەدگارت بەسە بریکارو سەرپەرشتیار و کار پێسپێراو بێ:

خو! دەفەرموو: ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۝٦٣﴾
وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ أَصْطَفَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝٦٥﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نۆ برگەدا:

(١)- ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ خو! فەرموو: بېرۆ، (أَذْهَبَ: إِمضَ لِشَأْنِكَ، إِسْتَمَرَّ عَلَى عَمَلِكَ)، بېرۆ بە دوای حاڵی خۆت بکەو، یاخود بەردەوامبە لەسەر کاری خۆت.

گومانی تێدانیه که خو! دەفەرموو: ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾، بېرۆ، مەبەست پێی فەرمان پێکردنی پوألەتیی نیه، بەلکو مەبەست بێ منەتکردنی ئییلیسەو، ئەم فەرمانە بە سیاق و سەلیقە دەزانرێ، کە ئەو هەرەشەیه، وەک چۆن کەسیک هەرەشە دەکات، تۆش دەلێی: دەبېرۆ چیت پێ دەکرێ، بیکە، مەبەست ئەو نیه بچێ کارەکە ئەنجام بدات، بەلکو مەبەست ئەو یە کە: تۆ هیچت پێ ناکرێ، یاخود: هەرچی بیکە، بە زیانی خۆت تەواو دەبێ.

(٢)- ﴿قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا﴾، هەر کەسیک لەوان شوینت بکەوێ، واتە: لە مەروڤەکان، لە وەچەى ئادەم، شوینت بکەوێ، ﴿فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا﴾، بە دنیایی ئەو دۆزەخ سزاتانە، سزایەکی پێ بە پێست، سزایەکی زۆر و تیر و تەواو.

۳- ﴿جَزَاءٌ مَّقْضُورٌ﴾، دەگوتری: (جَزَاءٌ جَزَاءٌ عَنْ عَمَلِهِ عَوْضًا)، واتە: لە بری کردەوه که ی قەرەبووی دایە، (جَزَاءٌ مَعْنَى الْمَقْعُولِ)، (جَزَاءٌ)، بە مانای (مَقْعُول) ه، واتە: (مَجْزِي) قەرەبوویە کە دەدرێتەوه بە کەسیک، (مَوْفُورٌ: إِسْمٌ مَّقْعُولٍ مِنْ وَقَرَةٍ، أَي: كَثْرَةٍ)، (مَوْفُورٌ)، ناوی بەرکارە لە (وَقَرَةٍ) هاتو، (وَقَرَةٍ، كَثْرَةٍ)، زۆری کرد، (مَوْفُورٌ: أَي: وَافِرًا وَافِيًا كَافِيًا)، واتە: شتیک کە زۆر بێ و، تیر و تەواو بێ و، بەشی ئەو شتە بکات.

۴- ﴿وَاسْتَفْزِرَ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾، هەر کامێک لەوان کە دەتوانی، بە دەنگی خۆت، هەڵقەنە و هەڵپێچە و، رای پێچە و پێش خۆتی بدە، (الِاسْتَفْزَارُ: طَلَبُ الْفَرْ، وَهُوَ الْخَفَةُ وَالْإِنْزِعَاجُ، وَتَرْكُ التَّاقُلِ)، وشە ی (فَرْ)، پێشتر باسما کرد بریتیه لە هەڵقەندنی کەسیک، هەڵپێچانی کەسیک، جوولاندنی کەسیک، کە لێردا: (فَرْ)، بریتیه لە سووکی و بێزارکردن و، هەڵقەندن و، واز لە تەنبەلی هێنان، (الِاسْتَفْزَارُ: طَلَبُ الْفَرْ)، (استفزاز) داواکردنی سووکی و راپەراندن و هەڵقەندن، لە شوینی خۆی.

کە دەفەرموی: (بِصَوْتِكَ)، بە تەتکید مەبەست پێی هاندانی شەیتان و دندەدانی و، خوتخوتەیهتی، ئەگەرنا کەس دەنگی شەیتانی نەبێستو.

۵- ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، (الْخَيْلُ: إِسْمٌ جَمْعُ الْفَرَسِ)، (خیل) ناوی کۆیه بو ئەسپ (فرس) ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، (رَجْلِكَ: جمع الرجل، كَصَحْبٍ وَصَاحِبٍ)، (صَحْب) واتە: هاوێل، بە (صَاحِب) کۆدەکرێتەوه، (رَجْلٍ) یش، کۆی (راجل) ه، واتە: پیادەکان، پێرۆیه کان. (الْإِجْلَابُ: جَمْعُ الْجَيْشِ وَسَوْفُهُ، مُشْتَقٌّ مِنَ الْجَلْبَةِ وَهُوَ الصِّيَاخُ)، (جَلْبَةٍ)، واتە: بەسەردا هاوارکردن، (إِجْلَاب)، بریتیه لە کۆکردنەوه ی سوپا و لێخوڕینی و پێش خۆدانی.

کە دەفەرموی: ﴿وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، یانی: سواره و پیادە ی خۆتیان بەسەر وەرێکە، (خَيْل)، هەر بە مانای ئەسپەکان دێ و کۆی (فَرَس) ه، بەلام هاوکات بە مانای ئەسپ سوارانیش دێ، (رَجْلٍ) یش یانی: پیادە، هەلبەتە سوپا کاتی خۆی وابوو و، ئێستاش هەر وایە، لە سواره و پیادە پێک دێ: (المشاة والدروع)، پێرۆیه کان و سواره کان، کە ئێستا: دەببابە و مودەرپرەعە و سەیارەو ئەوانەن، کاتی خۆشی ئەسپ سواران بوون، بێگومان کە دەفەرموی: ﴿وَاسْتَفْزِرَ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، ئەمە هەمووی وێناکردنە، واتە: چۆن سوپایەک، یان دەولەتێک، یان هێزێک لەگەڵ هێزێکی دیکەدا، بەشەر دێ، ئەو لایەنە ی دەیهوێ بەرهنگاری لایەنی بەرانبەر بێتەوه، هەرچی سواره و پیادە ی خۆیهتی، دەنگیان دەدا و هەلیان دەپێچێ و،

رایان دەپپچی که به گژ تەرەفی بەرانبەریندا بکات، واتە: تۆش بەو شیۆهیه بکه، ئاوا بە خەستی دوژمنایەتی، وەچە ی ئادەم بکه.

۶- ﴿وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ هەرۆهە بەشدارییان بکه لە سامانیان و، لە پۆلەکانیاندا، ئەمە دوا ی زیاتر تیشکی دەخەینە سەر، واتە: چیت پێ دەکری، بۆ ئەوێ ئەوان هەلس و کەوت و تەصەپرۆفی ناشەرعیی لە مأل و سامانەکانیان دا بکهن، بە دلی تۆ، ئەو ئامانجانە ی که تۆ دەتەوی بیانپێنەدی، هانیان بدە بۆی، هەرۆهە لە پۆلەکانیشیاندا بەشداریی بکه، واتە: وابکه که منداڵەکانیشیان بەو شیۆهیه تەصەپرۆفیان لەگەڵدا بکهن و بەکاریان بینن، که تۆ دەتەوی.

۷- ﴿وَعَدُهُمْ﴾ هەرۆهە گفتیشیان پێ بدە و، دلشیان خۆش بکه بۆ ئەو مەبەستانە ی خۆت، دوا ی خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾، بە دنیایی شەیتانیش تەنیا بەلێنی فریودەریان پێ دەدات، ئەو بەلێنانەیان پێدەدا، که پێی هەلخەلەتین، فریوی پێ بخۆن و کلاویان لەسەر دەنێ، ئەگەرنا بەلێنەکانی نایەنە دی، وەك لە سوورەتی (إبراهيم)دا، ئیبلیس لەوێ، لە پۆژی دوا ی دا دان پێدادینێ و، پێ لێدەنێ و دەلێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ﴾ ۲۲، واتە: بە دنیایی خوا بەلێنی راستی پێدان، ﴿وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ ۲۲، واتە: منیش بەلێنم پێدان، بەلێنەكەشم درۆ بوو، بەلێنەكەم پێچەوانە بوو.

لەوێ شەیتان دانی پێدا دینێ، لێرەش خوا دەفەرموی: شەیتان تەنیا بەلێنی فریودەریان پێدەدا.

۸- ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾، خوا لە کۆتایی دا: ئەو پادەگەیهنێ که بەندەکانی من، تۆ دەستەلات بەسەردا ناشکین، لێرەدا خوا ﷻ بە پێویستی نەزانیو بەفەرموی: (إِنَّ عِبَادِي الْمُخْلَصِينَ)، یان (إِنَّ عِبَادِي الْمُخْلِصِينَ)، ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾، چونکه خوا پێشتر ئەو راستییە ی راگەیاندو، ئیبلیس خۆی بە زمانی خۆی، بە زاری خۆی، دانی بەو داهێناو کە: بەندە هەلپژاردەکانی خوا، یان بەندە خۆساگەرەووەکانی خوا، ناکەونە ژێر پکیفی شەیتان، ئیبلیس دەستەلاتی بەسەریاندا ناشکێ، ئنجا لەبەر ئەوێ لە شوینەکانی دیکەدا باسکراو، لێرەدا بە پێویستی نەزانیو باسی بکات، تەنیا بەوێندە وازی هێناو، بەفەرموی: ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾، ئنجا مادام خوا ئەو بەندە ی پالداوێتە لای خۆی، واتە: ئەو بەندە ی که تایبەتن بە منو، بۆ من ساغ و ملکه چن، بەوێستی خۆیان بۆ من ملکه چن، تۆ دەستەلات بەسەریاندا ناشکێ و پێیان ناوێری.

۹- ﴿وَكَفَىٰ رِبْكَ وَكِيلًا﴾، پەرۋەردگارىشت بەسە بىركار و كار پىسپىرراو بى، (آي: يَكْفِي رَبُّكَ لَوْ كَأَنَّكَ، آي: عَاصِمًا وَحَافِظًا)، پەرۋەردگارت بەسە: بىركار و سەرپەرشتىار و كار پىسپىرراوى تۆ بى، واتە: پارىزەر و چەپالەدەرى تۆ بى.

چۈار كۈرتە سەرنج لەم ئايەتە:

يەكەم: ﴿وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ﴾، واتە: ھەرچى ھۆكار و ئامپازى ھەلخەلەتاندن و، خوتخوتە و گومپا كىردن ھەيە، كۆى بىكەو ھۆ ئەوانەى لە ۋەچەى ئادەم شوپىنت دەكەون، ھەموو ھۆكارەكان بگرە بەر لە دژيان، بۆ ئەوھى ھەرچى زووتر ھەليانخەلەتتىنى و گومپايان بىكەى، چىت پىدەكرى بىكە.

لېرەدا كە دەفەرموى: ﴿وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾، ئەمە ھەرچەندە لە تەفسىرەكاندا نەمىنىو، بەلام پىم وايە: دژايەتتى ئىبلىس بۆ مروڤان ويىنا كراو بە لىدانى شەپپوورى جەنگ و پىكھاتە و جۆرەكانى سوپا، كە بە گشتى دەبنەو بە: سوارە و پىادە، واتە: ۋەك چۆن شەپپوورى جەنگ لىدەدرى، تۆش ئاوا شەپپوورىان بۆ لىدە، مۇسقىا و تەپل و دەھۆلى جەنگيان بۆ بىكوتە، بۆ ئەوھى ھەليان پىچى و رايان پىچى و ھەرچى جۆرەكانى ھىزى خۆتە، لە سوارە و پىادە بۆيان بخە رى و بەسەريان ۋەركە.

دووەم: ﴿وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾، بەنسەت ئەم رستە قورئانيەو: ھەندىك لە تەفسىرەكان گوتوويانە: ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوھى بەكارھىنانى ئامىرەكانى مۇسقىا، ھەرپامە! ئىمەش دەلىل: ئەم ئايەتە ھىچ پەيوەندىي بەوھو نىە و ھىچ پەيوەندىي بە ئامىرەكانى مۇسقىاۋە نىە و، لە راستىدا ئەو شوپىنەۋارانەى لەو بارەو ھاتوون، ھەموويان لىكدانەو و تىگەيشتنى زانايان، لە ھاۋەلان و شوپىنكەوتووان و زانايانى دىكە، كە زىدە ھەستىاريان ھەبوو بەرانبەر بە ئامىرەكانى مۇسقىا، لەبەر ئەوھى لە پوژگارى ئەوان دا، ئەو ئامىرانەى مۇسقىا، زياتر نىشانەى كەسانى بى بەند و بار بوون، ۋەك لە زۆربەى پوژگارەكانىشدا ھەر وايە، ئەگەرنا ئەم ئايەتە كەم و زۆر پەيوەندىي بەوھو نىە و، من لە كىتپى: (چەند بابەتتىكى ھونەرىيە لە ژىر پوژىنايى قورئان و سوننەتدا) بە تەفصىل باسەم كردو، كە ئەسلى لە دەنگە خۆشەكاندا: دەنگى ئامىر بى، دەنگى مروڤ بى، دەنگى تەير و توال بى، دەنگى تاقگە بى، ئەسلى لە دەنگى خۆشدا، ئەوھى كە يەككە لە نىعمەتەكانى خوا و شتىكى رەۋايە، بەلام كاتىك كە بۆ مەبەستى خراب بەكاردەھىترى، ئەو كاتە ھوكمەكەى دەگوڤى، ئەگەرنا ئەگەر بۆ مەبەستى ھەلال، يان بۆ مەبەستىكى واجب، يان بۆ مەبەستىكى رەۋا، بەكاربەيتى، ھوكمەكەى

له سهر ته سلی خوۍ، که بریتیه له په وایه تی (إباحة) ده مینته وه، خواش ښه له قورثاندا، دهنگی خوښی به: یه کیک له موعجیزه کانی داوود عليه السلام، داناوه: ﴿يَجْبَالُ أَوْيَ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ﴾ (۱۰) سبا، وهک پشتریش باسماں کرد و له وباره وه فه رمایشتی پیغه مبه ریشمان هیڼا که مه دحکردنی دهنگی خوښی داوودی تیدایه: (...لقد أوتيت مِزماراً من مزامير آل داود) (۱).

سپیه: ﴿وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، (المُشَارَكَةُ: فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ: هِيَ أَنْ يَكُونَ لِلشَّيْطَانِ نَصِيبُهُ مِنْهَا، مِنْ حَيْثُ الْحَرَامُ وَالْإِسْرَافُ وَالتَّبْذِيرُ وَالْإِفْسَادُ)، هاو به شی کردنی شهیتان له سامانه کانیاندا نه وه: که شهیتان پشک و به شی هه بی تیاند، له و پرووه که نه و مال و سامانه له پری حه رامه وه وده ستنین، یاخود: له شوینی حه راما خه رجی بکه، یان زیده پوی تیدا بکه، یان ده سته لوی تیدا بکه {واته: یان له حالیکدا ثامانجه که په وایه، هه له خه رجی بکه، یان زیده پوی تیدا بکه، یان بو ثامانجی ناره و به کاری بین} یان بو تیکدان و خراپه کاری به کاری بین.

به نسبت په و له کانیانه وه: هه م زینده به چالکردنیان ده گیه نی، هه م ناولینیان به ناوی خراپ ده گیه نی، هه م نه وه که نه و مندا لانه یان به شیوه کی ناشه رعیی په یدای له پری زینا و داوین پیسیه وه، هه روه ها هه موو هه لس و کهوت و په فتره کانی که مروث ده یانکات، له گه ل مندا له کانیاندا، که ناشه رعیی بن، نه وه هه مووی ده گریته وه.

(مجاهد) که یه کیکه له زانایانی تابعین و قوتابی عه بدوللای کوری عه عباس بووه، (خوا لیان رازی بی)، ده لی: (إِذَا جَامَعَ الرَّجُلُ، وَلَمْ يُسَمِّ انْطَوَى الْجَانُّ عَلَى إِخْلِيلِهِ، فَجَامَعَ مَعَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ (الرحمن) (۲).

مواجهید ده لی: کاتیک که پیو سه رجی له گه ل هاوسه ری دا ده کات، به لام ناوی خوا ناهینی، جند خوۍ له زه کهری ده تالینی و کاتیک که له گه ل خیزانیدا جووت ده بی، نه ویش به شداری تیدا ده کات، نه وه فه رمووده ی خوا ی به رزه، (۳) که ده فه رموی: ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ (الرحمن، واته: له پیش به هه شتییه کاند نه مروث و،

(۱) أخرجه أحمد: ۲۳۰۱۹، والبخاري في الأدب المفرد: ۱۰۸۷، ومسلم: ۷۹۳، والنسائي في الكبرى: ۸۰۵۸، والدارمي: ۳۴۹۸، وابن حبان برقم ۸۹۲، والحاكم: ۷۷۵۷، وقال: صحيح على شرط الشيخين.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ۱۰، ص ۲۳۶.

(۳) واته: به شیکه له چه مک و واتای فه رمایشتی خواو، فه رمایشتی خوا ده گریته وه نه که نه وه مانای نایه ته که بی.

نە جند، لە گەڵ ئەو ئافرەتانەدا جووت نەبوون، واتە: ئافرەتانێ کە خواى بەخشر بە تايبەت بو پياوانى ئيماندار لە بەهەشتدا دروستيان دەکات.

چوارەم: ﴿وَعَدَهُمْ﴾، (أَيَّ أَعْطَاهُمُ الْمَوَاعِيدَ بِحُصُولِ مَا يَرْغَبُونَهُ)، بەلێنیا پێدە کە ئەوێ ئارەزوویانە، (گوايه) بۆيان دێتە دى، بۆ وێنە:

۱ - ئەوێ کە بتەکانیان تکیان بۆ دەکەن.

۲ - ئەوێ کە ترسیان نەبێ لە سزای خوا.

۳ - ئەوێ کە بەلێن بدات بەوانە کە گوناھو سەرپێچیی دەکەن، کە لەرزەتە حەرەمەکانیان بۆ داوین دەبن!

۴- ئەوێ کە بلێن: سزا و پاداشت، زیندوو بوونەوێ نیه.

ئەوانە هەموویان بەلێنی شەیتان، بۆیە خوا دەفەرموێ: ئەو بەلێنانەى کە شەیتان پێیان دەدات، تەنیا فەریو دان و، هەڵخەڵەتاندن و، کلاو لەسەر ناندن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

لە نۆزە کۆمەڵانە بەرنامەکان لەگەڵ ئێمە

Today in touch on social media

نۆن ئەمە ئێمە بۆر مۆڵەت ئیلمانی

Alibapir/عەلى بابېر

Alibapir/عەلى بابېر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir/عەلى بابېر

www.alibapir.net

English - عربي - گۆزى

Alibapir

Available on the Google Play Store

Available on the App Store

Alibapir/عەلى بابېر

Available on the Google Play Store

Available on the App Store

Alibapir/عەلى بابېر

Available on the Google Play Store

Available on the App Store

Alibapir/عەلى بابېر

Available on the Google Play Store

Available on the App Store

پاکستان کی مکتبہ ملی ماہنامہ علی بابا

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربی - کوردی

پاکستان کی مکتبہ ملی ماہنامہ علی بابا

لہ نوز کو مہمانیہ مکتبہ ملی ماہنامہ علی بابا

Stay in touch on social media

نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربی - کوردی

پاکستان کی مکتبہ ملی ماہنامہ علی بابا

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربی - کوردی

پاکستان کی مکتبہ ملی ماہنامہ علی بابا

له نۆزه كۆمىلارنىڭ ئىككىلىرى
Stay in touch on social media
بىز بىلەن بىر بولۇڭ ئۇلارنىڭ ئىككىسى

Alibapir/عەلى بابىر

Alibapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

Alibapir/عەلى بابىر

Alibapir/عەلى بابىر

Alibapir/عەلى بابىر

دەرسى ھەوتەم

له نړۍ كومانډېنېشن كمانډېنېشن
Sing us into on social media
نن مه كم غږ موانع التواصل الاجتماعي

پاڅه پانډې مېگه ټې ماموښا عهالي باپير

علي باپير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي باپير/ AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردي

پاڅه پانډې مېگه ټې ماموښا عهالي باپير

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and website

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە حەوت ئایەتان پێک دێ، ئایەتەکانی: (۶۶ - ۷۲) خۆی بەرز و مەزن لەم حەوت (۷) ئایەتەدا، باسی پێنج بابەت دەکات:

یەكەم: پام و دەستەمۆکرانی دەریا بۆ سەفەر و هاتووچۆ تێداکردنی مەوڵەکان.

دوو: لە فریا هاتنی خوا بۆ مەوڵان، لە کاتی ئی قەومان ئیو دەریادا، کە جگە لە خوا هاواریان بە کەس ناگات و هیچ کەس پێیان پاناگات.

سێ: هەپەشە و هۆشداریی خوا بۆ مەوڵەکان، کە بەلای ناگەهان: هەمیشە لە وشکانیی و دەریادا بۆیان لە بۆسەدایە، با پشتینی ئی نەکەنەوێو خاترجەم نەبن.

چوار: راگەیانندی ئەو پاستییە کە خوا پێزی لە مەوڵان گرتوێو، دەریا و وشکانیی بۆ ملکەچ کردوون و، بژیوێو خۆش و بە سوودەکانی بۆ پەخساندوون و، بەسەر زۆریک لە دروستکراوانی خۆیدا، هەلیبژاردوون.

پێنجەم: باسی سەرەنجامی خیری برۆاداران پاستە پێ گرتووی بەرچا و پوون و، سەرەنجامی شوومی دڵ کویرانی گومرا.

رَبِّكُمْ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْهَا إِلَهًا تَتَّبِعُوا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنَسٍ بِإِسْمِهِمْ فَمَنْ أُوْقِ كِتَابُهُ يَمِينُهُ فَأُولَٰئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه تهكان

{پەرورەدگار تان ئەو کەسە یە کە کەشتیانتان لە دەریادا بوو دەئاژوێ، تاکو (بازرگانی و کار و کاسبی بکەن و)، لە بەخششی وی بخوازن، بە دنیایی ئەو (پەرورەدگارە تان) لە گەلتان بە بەزەییە ﴿٦٦﴾ هەرکاتیکیش لە دەریادا زیانتان تووش بوو (گرفتار بوون) جگە لەوی، تیکرای ئەوانە ی لێیان دەپاڕێنەو بەز دەبن، کەچی کە بەرەو وشکانیی قوتاری کردن، پرووتان (لە خوا) وەرگیراو، مۆفیش سێلە و ناسپاسە (بەرانبەر بە خوا) ﴿٦٧﴾ ئایا ئیو خاترجەم (بێ ترس و بیم) بوون کە (خوا) بە بەری وشکانییتاندا پۆبچوێنێ، یان بایەکی رامەلکەری خوێ و ورده بەردتان بنێرێتە سەر، پاشان هیچ بریکار و سەرپەرشتیاریکتان نەبێ (دەربازتان بکات)؟! ﴿٦٨﴾ یان ئایا خاترجەم و بێ باک بوون، لەوێ (خوا) کە پرەتیکێ دیکە، بتانگێرێتەو نیوی (دەریا) و بایەکی تیکشکێتەرتان بنێرێتە سەر و، بە هۆی نا سپاسییتانەو، نغرووتان بکات، پاشان هیچ کەسیکتان چنگ نەکەوێ کە تۆلەستێن و، داواکاری ئەو مافەتان بێ، لێمان؟! ﴿٦٩﴾ بە دنیاییش ئیمە پێزمان لە وەچە ئادەم گرتو، لە وشکانیی و دەریادا (بە هۆی پەخساندنێ هۆیەکانی بار و سوارەو) هەلمانگرتوون و، لە بژیوێ چاک و سوودبەخشەکان پیمان داوون و، بەسەر زۆرێک لە دروستکراواماندا هەلمانبژاردوون ﴿٧٠﴾ پۆژێک (یاد بکەو!) کە هەر کۆمەلە خەلکە بە (ناوی) پیشەوایەکیانەو بە بانگ دەکەین، ئنجا هەر کەس نووسراوەکە بە دەستی راستی بدرێتەو، ئا ئەوانە نووسراوەکیان دەخوێننەو و، هێندە دەزووی سەر نیوکه خورماش ستەمیان لێ ناکرێ ﴿٧١﴾ هەر کەسیکیش لەم (ژیانی دنیای) هەدا کوێر بێ، (کوێردل بێ، لە ئاست هیدایەتی خوادا) ئەو لە پۆژی داویدا، کوێر و پێ لێ ون بووتریشە ﴿٧٢﴾.

بۆ ئۆپەراتۆرەکان لە کەلتانی

Stay in touch on social media

بە ئێمە بەرێ بۆ پۆلەکانی ئێمە

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەلتانی

بۆ ئۆپەراتۆرەکان لە کەلتانی

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(یُزْجِی): واته: لێ ده‌خوڕی ده‌ئاژووی: (زَجَى الشَّيْءُ زَجَوًّا: سَاقَهُ وَدَفَعَهُ بَرْقِقٍ، أَزْجَى الشَّيْءِ، زَجَاهُ وَزَجَى الشَّيْءِ، أَي: سَهَّلَهُ وَالْمُزْجَى: الْقَلِيلُ)، (يُزْجِي) له (أَزْجَى) هوه هاتوه، (أَزْجَى يُزْجِي) واته: لێی خوڕی، چونکه ده‌لی: (زَجَى الشَّيْءُ، زَجَوًّا سَاقَهُ وَدَفَعَهُ بَرْقِقٍ) شته‌که‌ی پێش خو‌داو، لێی خوڕی و ئاژووێ به‌ نه‌رمیی، (أَزْجَى الشَّيْءِ أَي: زَجَاهُ) که‌واته: (أَزْجَى) له‌گه‌ڵ (زَجَى) له‌گه‌ڵ (زَجَى) هه‌رسیکیان به‌ مانای لێ خوڕین، دین و هه‌رسیکیان کرداری تێپه‌ر (مُتَعَدِّي) ن و پێوستییان به‌ به‌رکار (مفعول به) ده‌کات.

هه‌روه‌ها (زَجَى) وه‌ک چو‌ن به‌ مانای (زَجَى) و (أَزْجَى) دی، واته: لێی خوڕی و پێش خو‌یداو ئاژووێ، به‌ هه‌مان شێوه به‌ مانای ئاسان کردنیش دی، (زَجَى): ئاسانی کرد (سَهَّلَهُ)، هه‌روه‌ها (مُزْجَى) به‌ مانای که‌م دی، ده‌گوتری: (شَيْءٌ مُزْجَى) واته: شتیکی که‌م، یان (بِضَاعَةٌ مُزْجَاةٌ) به‌ (تاء) واته: که‌ل و په‌ل و شمه‌کیکی که‌م بایه‌خ، بو‌چی؟! چونکه شتی که‌م، که‌ نرخ و به‌های که‌م بێ، پال پێوه ده‌نری به‌ ئاسانی، به‌لام شتی که‌ نرخ‌ی زو‌ر بێ، ده‌ستی پێوه ده‌گیری.

(أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ): که به‌ زه‌ویتاندا به‌ریته‌ خوار، (أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ) یانی: (أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضُ) وشه‌ی (أَرْضِ) باس نه‌کردوه، له‌به‌رته‌وه‌ی ده‌زانری، که‌ ته‌وه‌ی له‌ بن پێی مرو‌فدا پو‌ده‌چو‌ینری و، مرو‌ف پێیدا ده‌بردریته‌ خوار، هه‌ر زه‌وییه.

ده‌گوتری: (خَسَفَتِ الْأَرْضُ خَسْفًا وَخُسُوفًا: غَارَتْ مِمَّا عَلَيْهَا، وَخَسَفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ: غَيْبَهُمْ فِيهَا) (خَسَفَتِ الْأَرْضُ خَسْفًا وَخُسُوفًا) واته: ته‌و زه‌وییه پو‌چوو، به‌وه‌ی که‌ له‌ سه‌ریه‌تی (وَخَسَفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ: غَيْبَهُمْ فِيهَا) خوا له‌ زه‌ویدا وێ کردن په‌نهانی کردن، واته: به‌ زه‌ویدا بردنیه خوار و پێیدا پو‌ی چو‌اندن.

(حَاصِبًا): (الْحَاصِبُ: الْحَصْبَاءُ وَالْحَصْبُ: صِغَارُ الْحِجَارَةِ) (حَصْبَاءٌ) و (حَصْبٌ) بریتیه له‌ ورده به‌رد، به‌ردی گچ‌که، چه‌و.

(حَاصِبٌ) به‌ دوو واتا هاتوه:

يهك: (مَكَانٌ ذُو حَصْبَاءَ) شوينيك كه ورده بهردى لى بن.

دوو: (الرَّيْحُ الشَّدِيدَةُ تَحْمِلُ التُّرَابَ وَالْحَصْبَاءَ) بايهكى توند، كه ههم گل و ههم ورده بهرد، (چهو) له گهل خوئ رامالئ.

(تَارَةً أُخْرَى): واته: كه په تيكي ديكه، (التَّارَةُ: الْمُدَّةُ، وَالْحَيْنُ، وَالْجَمْعُ: تَيْر) كوئى (تَارَةً) يه، واته: جاره كان، (تَارَةً) به ماناى كه پرت، يان به ماناى كات دئى، كاتيكي ديكه، كه په تيكي ديكه.

(قَاصِفًا): (الْقَصْفُ: الْكَسْرُ وَالْهَشْمُ: هِيَ الرِّيحُ الَّتِي تَكْسِرُ مَا جَرَتْ عَلَيْهِ مِنَ الشَّجَرِ وَالْبَنَاءِ)، (قَصْف) به ماناى تيكشكاندن دئى، كه لي ره دا (قَاصِف) بايهكه ههر شتيك به سهريدا بروا له درهخت و خانوبه ره، تيكي بشكيئى.

(بَيْعًا): (تَبِيعَ: التَّابِعُ الْمُطَالِبُ بِالْثَّأْرِ وَالْخَادِمُ التَّابِعُ، وَالْعَجَلُ) (تَبِيع) واته: شوين كه وتوو، كه سيك كه به دواى شتيكدا ده چئ و داواى تو له دهكا (وَالْمُطَالِبُ بِحَقِّ) ههروهها (تَبِيع) به ماناى كه سيكه كه داواى مافيك دهكات، ههروهها به ماناى شوينكه وتوو و خزمهتچي دئى، كه به دواى گه وره كه دهكه وئى بو ئه وهى خزمهت بكات، ههروهها به ماناى به چكه دهه و لاخيش دئى، واته: گولك.

(فَتِيلًا): (فَتِيلٌ: مَا قَتَلَهُ الْإِنْسَانُ بَيْنَ أَصَابِعِهِ مِنْ خَيْطٍ أَوْ وَسَخٍ، الْخَيْطُ الَّذِي فِي شَقِّ النَّوَاةِ)، (فَتِيل) ئه وهيه كه ئينسان له نيوان دوو په نجه كانيدا، باى ده دات، له چلك، يا خود ده زوو، به دوو پي تكه ده پيروئى، ههروهها بهو ده زوو وهى سهر نيوي ده نكه خورماش ده گوتري، كه ده زوو يكه وهك چوون به دوو په نجه شتيك ده خريته نيو دوو سه ره په نجه وه، ئه ويش شتيكي باريكه وهك ده زوو يك.

راكه ياندنى مهكته بى ماموستا عهلى بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

راكه ياندنى مهكته بى ماموستا عهلى بابير

مانای گشتی ئایه تەکان

خوایا ئەم جەوت ئایه تەدا، باسی چەند بابەتێك دەكات، كە سەرەتا دەست پێدەكات بە خستنه ڕووی یهكێ له چاكه و نيعمه ته مه زنه كانی خوێ، كە بریتیه له پام كردن و دەسته مۆ و ملكه چكردنی دەریا، بۆ سه فەرو بارو سوار و هاتووچۆی مرقوفان، ده فەرموێ:

﴿ رَبِّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴾ ١٦، پهروهردگارتان ئەو كە سه يه كە شتيه كانتان بۆ ده ئاژوێ، كە شتيه كانتان بۆ لی ده خوړێ له دەریادا.

وشە (الْفُلْكَ) هەم بە مانای یهك كە شتي (السفينة) دی، هەم بە مانای كوێ كە شتيه كان (السفن) يش دی.

خوایا تەنیا وشە (الْفُلْكَ) ی بە کارهێناوه له قورئاندا، كە بە زۆری له هەموو سیافه كاندا، هەم مانای كە شتيهك ده گه يه نئ، هەم بە مانای كۆمه له كە شتيه كيش دی، بە لام ئە گەر وشە (سَفِينَة) ی بە کارهێنابایه، ئە و كاته هەر یهك كە شتي ده گه ياند و، ئە گەر (سُفْن) بووایه ئە و كاته تەنیا چەند كە شتيه كی ده گه ياند، بە لام خوایا وشه يه كی بە کارهێناوه، كە هەم مانای تاك ده گه يه نئ، هەم مانای كوێ ده گه يه نئ، پهروهردگارتان ئەو كە سه يه: كە شتيه كانتان بۆ ده ئاژوێ له دەریادا، واتە: دەریای وا لێكردوه، كە كە شتيه كان تیدا بپۆن، وهك چۆن هه واشی وا لێكردوه كە فڕۆكه كان تیدا بپۆن، مه به ست له ئاژووتنی خوا بۆ كە شتيه كان ئە وه يه، واتە: خوا دەریا و ئاوی وا دروستكردوه: كە شتي بتوانی له سه ری بپۆن و بخزن، نهك وهك وشكایی، كە له بنیدا نه پرات، ئاو له بن كە شتيه كە دا ده خزی و ده پرات، شله، ﴿ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ﴾، بۆ ئە وهی له به خشی خوا داوا بكەن واتە: پێیدا بپن و بچن و، بازرگانی و كار و كە سابهت بكەن.

خوایا لێره دا ئەو مال و سامانه ی كە به هۆی بازرگانی و، كارو كە سابه ته وه وه ده ست دی، یاخود ئە وهی كە له دەریادا راوی ده كەن، ئیستا زۆر جار ان كە شتي، بۆ پاوكردنی

ژیاندارانی نیو دەریا بە کاردی، ئەک هەر بەس بۆ مەبەستی گواستنەوهی کەل و پەل و، مەروڤەکان و باروسوار، ئەوانەى هەموو بە: بەخششی خوا (فضل الله) ناوبردوون، ﴿إِنَّهُ كَاتِبُكُمْ رَحِيمًا﴾، بە دنیایی ئەو لەگەڵتان بە بەزەیی و میهرەبانه.

ئەنجا بە بۆنەى پۆیشتنی کەشتییەکانەوه بە نیو دەریادا، بۆ داواکردنی بەخششی خوا، کە مەبەست پێی ئەو بژیوو پۆزییە، کە بە سواریی کەشتییەکان دەستیان دەکەوێ، چ وەك بازگانیی، چ وەك گواستنەوهی کەل و پەل، چ وەك پاووشکار لە دەریادا، دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ﴾، هەر کاتیک زیاتیکتان لە دەریادا تووش بوو، واتە: گرفتار بوون، ﴿ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ﴾، جگە لەو، ئەوانەى لێیان دەپارێنەوه، هەموویان ون دەبن، جگە لەو خواىەى کە دەریای بۆ پام و دەستەمۆ کردوون، ئەوانەى دیکەتان هەموو لێ ون دەبن، واتە: هەر بانگیان ناکەن، یاخود ئەگەر بانگیشیان بکەن، نین، تاكو لە فریاتان بێن و دەربازتان بکەن! ﴿فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ﴾، کەچی دواى ئەوهى دەربازی کردن بۆ وشکانی، پشتتان هەڵکرد، پشتتان لە خوا کرد، لاملتان لە خوا کرد، ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾، بە دنیایی مەروڤ سەپلە و ناسپاسە، واتە: مەروڤیک دەستی هیدایەتی خواى نەگەیشتبێ، یاخود مەروڤى بێبەرا.

﴿أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾، ئایا خاتەر جەم بوون و، بێ ترس و بیم بوون، کە خوا بە لای وشکانییدا پۆتان بچوینى، ئەو وشکانییهى کە دەچنە سەرى، پێتان وایە کە دەرباز بوون لە مەترسیەکانى نیو دەریا، ناگونجی ئەو وشکانییهش لە بێتاندا پۆبجی، ئایا خاتەر جەم بوون لەوه؟!

﴿أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، یاخود: هەر لەو وشکانییهدا کە بۆی چوون، لەو سەر زەمینەدا کە لە کەشتییەکان دابەزیون و چوونە نیوی، ئەگەر زەوییهکەش لە ژێرتان پۆنەچى و پێدا نەچنە خوار، ئایا خاتەر جەم بوون لەوه کە: خوا بایەکی پامالکەرى خۆل و چەوو و دەردەتە، بێرێتە سەر، بایەکی بەهێز، وەك دەبینین ئەو بایانەى کە هەڵدەکەن، دار و بەرد را دەمالن، بگرە گەردەلوولی و هەیه سەیارە لوول دەدات و هەڵدەگرێ و، دار و درەخت تیکدەشکینێ و، خانووبەرەکان دەرووخینى، ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾، ئەنجا هیچ کار پێ سپێردراوێک و، هیچ سەرپەرشتیارێکتان دەست نەکەوێ، کە دەربازتان بکات لەو بایە بەهێزە، یان لەو بە زەوییدا چوونە خوار و پۆچوونە؟

﴿ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى ﴾، يان ئايا خاترجەم و بى بىم و بى باک بوون، لەو ەى خوا کاتىكى دىکە، کەرەتتىكى دىکە بتانگىرپتەو ە نىوى، واتە: نىو ەريا، ﴿فَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ﴾، ئنجا بايەكى تىکشکينەرتان بنىرتە سەر، بايەكى بەهيز کە شت تىک دەشکينى، ﴿فَيَغْرِقْكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾، بە ەوى ناسوپاسيتانەو ە نغروتان بکات، نغوومتان بکات لە ەريادا، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا﴾، دوايىش ەىچ داواکاريكى مافەکانتان، يان داواکاري تۆلەتان لە تيمە، چنگ نەکەوى، واتە: ەىچ کەستان چنگ نەکەوى، کە بە دواى مافى تىو ە بکەوى و داواى ماف و قەرەبووتان بۆ بکات، لە تيمە، ياخود تۆلە لە تيمە بکاتەو ە، ئايا لەو ە دلتيا بوون؟!

خوا ﷻ ەك پرسىار کردنى نکووليلکەرەنە و، سەرزنشتکەرەنە ەو پرسىارەنە دەکات، دوايى دەفەرەموى: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾، بە دلتيايەو ە پريزان لە ەچەى ئادەم گرتو ە، ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَرْدِ وَالْبَحْرِ﴾، لە وشکانيى و ەرياش دا ەلمانگرتوون، واتە: ەويەکانى ەات و چوى نىو وشکانيى و ەريامان بۆ ەرەخساندوون، کە سواري ەوکارەکان ببن، ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، ەرەو ەا لە بزيو ە خو ە و بەتام و بە سوودەکان، پيمان داو، ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾، بەسەر زوريك لەوانەش دا کە دروستمان کردوون، ەلمان بژاردوون، واتە: مرو ە کاهان بەسەر زور لە دروستکراو ە کاهاندا، ەلبژاردوون، دوايى ەو ە پروون دەکەينەو ە کە مەبەست پىي چيە؟!

ئنجا ديتە سەر بابەتتىكى دىکە، دەفەرەموى: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ﴾، واتە: ياد بکەو ە! پوژيک ەر کۆمەلە خەلکىک، بە ناوى پيشەوايەکەيانەو ە بانگ دەکەين، کۆمەلە شوين فلانکەس کەوتوون و، کۆمەلە بە دواى فلانکەس کەوتوون، يان بە دواى بەرنامەيەک کەوتوون، يان بە دواى فلان کتبيە کەوتوون، بانگيان دەکەين:

﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ، بِمِيزَنِهِ﴾، ئنجا ەر کەسک نووسراو ەى خو ە، بە دەستى راستى وى بدرتەو ە ﴿فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ﴾، ئا ەوانە نووسراو ەى خو ەيان دەخويننەو ە، چونکە پىي دلخو ەن، بويە دەخويننەو ە، شانازيى پيو ە دەکەن، بە پروانامەکەى خو ەيان، بە ليستى کردەو ەکانى خو ەيان، کە ليستى نوورانبيە، پرە لە کردەو ەى چاک تيدا تۆمارکراو، ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾، بە ەندازەى دەزووى سەر نيوکە خورماش، ستەميان لى ناکري!

﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾، هەر که سیکیش لەم ژبانی دنیایەدا، کوێر بێ، واتە: کوێردل بێ، نەك کوێری چاو، بەلکو کوێری دل و عەقل بێ، هەق نەبینی، ﴿فَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ أَعْمَى﴾، لە مەنزلگای کۆتایی دا کوێرتريشه، یاخود: لەوێ چاوی دلیشی و، چاوی سەریشی کوێر دەبێ، ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾، گومراتريشه، واتە: گومراتره لەوێ که لە دنیا دا بوو، یانی: گومرا بوونی دوا پوژی و، کوێر بوونی دوا پوژی، لە هی دنیای زیاترو، بە زەرتره.

لیره‌دا خوای داد‌گهر باسی ئه‌وه‌ی نه‌کردوه، که به ده‌ستی چه‌پیان نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌دریته‌وه، چونکه له شویته‌کانی دیکه ئه‌وه باس‌کراوه، به‌لام لیره‌دا خوا ^{باسی} شتیکی کرده‌وه، که ئه‌مه زی‌ده‌یه، بۆ سه‌ر ئه‌وه که نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان له پشت‌ه‌وه پاو، له لای چه‌پرا، وئی بدریته‌وه، که بریتیه له‌وه‌ی له دوا‌پوژدا کویر ده‌بن و گومراو سه‌رگه‌ردان ده‌بن، زیاتر له‌وه‌ی که له دنیا‌دا، کویر و گومراو سه‌رگه‌ردان بوون.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خوا فەرموویەتی: پەرورەدگارتان ئەو کەسە یە کە کەشتییە کانتان لە دەریادا بۆ دەئاژووی، تاکو کار و کاسبی و بازرگانی بکەن و لە بەخششی خوا بە دەست بێنن، چونکە خوا پێتان میهرەبان و بە بەزەییە، هەرکات تووشی زیانێک بوون و گرفتاریش بوون لە دەریادا، جگە لە خوا، لە کەس ناپارێنەو، چونکە دەزانن کەس لە فریاتان نایەت، هەرکاتێکیش دەرەزای و شکانی کردن، ئێوە پشت هەڵدەکەن و، مەوێش ناسو پاسە بەرانبەر بە پەرورەدگاری، ئایا خاترجەم و بێ ترس بوون، کە بەلای و شکانیاندا پوچوین، یان بایەکی پامالکەرتان بۆ بنێری و هیچ فریاد پەسیکتان چنگ نەکەوی؟ یان ئایا خاترجەم و بێ ترس بوون، کە جاریکی دیکە بتانگێڕێتەو نێو دەریا و، بایەکی تێکشکێنەرتان بۆ بنێری و نەروۆتان بکات و، هیچ کەسیشتان چنگ نەکەوی، کە داواکاری مافی ئێوە بێ لە ئێمە واتە: تۆلەتان بۆ لە ئێمە بکاتەو؟!

خوا دەفەرمووی: ﴿رَبُّكُمُ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَاهًا فَلَمَّا بَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝٦٧ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝٦٨ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ ذَبَا ۝٦٩

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە چوار دەبرگەدا:

(١)- ﴿رَبُّكُمُ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ﴾، پەرورەدگارتان ئەو کەسە یە کە کەشتییە کانتان، (یان کەشتیەکان،) لە دەریادا بۆ لێدەخوێ و دەئاژووی، بێگومان پستە ی ناوی (الْجُمْلَةُ الْإِسْمِيَّة) بەردوامی و چەسپاوی دەگە یەن، ﴿رَبُّكُمُ الَّذِي﴾، پەرورەدگارتان ئەو کەسە یە، کە بەردەوام....

که دەفه رموی: ﴿يُزْجِي لَكُمْ﴾ (يُزْجِي) (الْفِعْلُ الْمُضَارِع) هو، تازه بوونه وه ده گه یه نی.

که دەفه رموی: ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾، ئەمه ناساندن (تعریف) ی خوایه عزوجل.

که دەفه رموی: ﴿يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ﴾، ههم (الْفُلْكَ)، ههم (الْبَحْرِ) ههر دووکیان (ال) ی تەعریفیان لەسەرە بۆ (جنس) ن، واتە: تەنیا پەروەردگارتان سەرجه م کەشتیانتان لە تیکرای دەریایان دا بۆ دەئاژۆی، تەنیا پەروەردگارتان توانیویەتی ئاو وایبکات، ئاوی دەریاکان وایبکات، کە کەشتی تێیدا بروات و بێت و بچن.

(۲) - ﴿لَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، بۆ ئەوهی لە بەخششی خوا بخوازن، (الْبِنْعَاءُ: الطَّلَبُ، وَالْفَضْلُ: الرِّزْقُ، وَالْمَقْصُودُ بِهِ التَّجَارَةُ)، بۆ ئەوهی لە بەخششی خوا بخوازن، واتە: داوا بکەن، بە هۆی سوار بوونی کەشتیانه وه لە دەریادا، هاتووچۆ کردتان، دەبێتە هۆی ئەوهی بژیویک کە بەخششی خوایه و، پێتان دەدا، داوا بکەن وه دەستی بینن.

زۆربە ی توێژەرەوان تەنیا بە بازرگانی، لێکیان داو، تەوه، بەلام وه کە باسما کرد: ئیستا کەشتیەکان و پرای ئەوه کە بۆ هاتووچۆ و سوار و گواستنه وهی کەل و پەل، بەکاردههێنن، بە تاییەتی ئیستا: گواستنه وهی نهوت و غاز و ئاسن و ئەو شتە قورسانە، بە هەمان شیوه بۆ راووشکاریش بەکاردههێنن، بۆ دەرھێنانی ئەو بژیوهی کە لە خودی دەریاکاندا هەیه، لەو ئاژەل و ژياندارانهی کە تێاندا هەن، کە هەموویان گۆشتیان لەل و پەوايه، جگە لەوهی کە دیار بێ، زیان بەخشە، بۆ ئەوهش بەکاردههێنن.

(۳) - ﴿إِنَّهُ كَانَتْ بِكُمْ رَحِيمًا﴾، بە دنیایی ئەو (خوا) بەرانبەرتان بە بەزیهیه، ئەمه ئاگادار کردنه وهی مروّفه، کە: خوا ﷻ بۆیه وای بۆ کردوون، چونکە لەگەڵتان میهرەبان و بە بەزیهیه.

(۴) - ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾، ههروهها ههركات له دهریاش دا زیانیکتان تووش بوو! زیانی ئێو دەریا بریتیە لەوه کە بای بەهێز هەلکات! ئنجا کە سێک قەدری ئەو نێعمەتی دەر باز بوون لە ئێو دەریا دەزانن، کە سواریی کەشتی بووبن!

جاری دیکەش باسم کردوه: تێمه لە سالی (۱۹۹۸ز) لە دوورگە ی (مالتا) وه کە دوورگەیه کە لە ئێو دەریای سپی ئێوه راست دا، بەبانگهێشتی حکوومهتی (لیبیا) بۆ کۆبوونه وهیه ی گشتی چووینه شاری: (بنغازي)، کە کەشتیە کەمان نزیکە ی بیست (۲۰) سەعات، یان زیاتر لە دەریادا بوو، تەنیا بۆ سەریکی، هەردوو ک سەری دەوری چل (۴۰) سەعات، یان زیاتر،

له حالیکدا که ههشتا (۸۰) کیلۆمهتری له سهعاتیکدا ده‌ب‌ری، له سه‌ری گه‌رانه‌وه‌دا، تووشی بایه‌کی زۆر به‌هێز بووین، که که‌شتیه‌که‌مان وه‌ک ته‌په‌دۆریکی بچووکی سه‌ر ئاو، ئهو ده‌ریایه‌ که‌مه‌ی پێ ده‌کرد و، ده‌یه‌یناو ده‌یبرد و، زۆر حاله‌تییکی مه‌ترسییدار بوو.

ده‌گونجی تووش بوون له‌ ده‌ریادا، مه‌به‌ست پێی ئهو حاله‌ته‌ بێ، که ئهو که‌شتیه‌، دی و ده‌چی: به‌ پێشه‌وه‌دا پۆده‌چی، به‌ داواوه‌دا، به‌لای راستدا، به‌ لای چه‌پدا، هه‌رحاره‌ که‌ پۆده‌چی، ده‌لیی: ئهو ده‌ جاری کۆتاییه‌!

یاخود مه‌به‌ست پێی پێ ونکردنه‌ له‌ ده‌ریادا، که‌ پێ ون بوون له‌ ده‌ریادا، مه‌گه‌ر چۆن ته‌گه‌رنا سه‌ره‌نجامه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ نغرو بوونی که‌شتیی و، ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ که‌شتیه‌که‌دان، ده‌فه‌رموی: هه‌رکاتی زیانتان تووش بوو، له‌ ده‌ریادا.

(۵)- ﴿ضَلَّ مَنْ دَعَا إِلَى الْإِيَّاهُ﴾، هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ لێیان ده‌پارێنه‌وه، ون ده‌بن، جگه‌ له‌و یانی: جگه‌ له‌ خوا که‌ ئاوی ده‌ریای بۆ پام و ده‌سته‌مۆ کردوون.

ئهمه‌ دوو واتای هه‌ن:

یه‌ک: ﴿ضَلَّ مَنْ دَعَا إِلَى الْإِيَّاهُ﴾، یانی: هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ لێیان ده‌پارێنه‌وه، جگه‌ له‌ خوا، ون ده‌بن، که‌ لێره‌دا ته‌گه‌ر وابێ، ئهو هه‌لواوردن (استثناء)، ﴿إِلَّا إِيَّاهُ﴾، هه‌لواوردنی په‌یه‌ه‌ست (استثناء مُتَّصِل) ی پێ ده‌گوتری، چونکه‌ که‌سانیک که‌ جگه‌ له‌ خواپه‌رستان چاوه‌پوانیان لێیان هه‌بووه، له‌ فریشته‌ و جند و مروّف، خاوه‌نی هه‌ست و ویستن.

دوو: ده‌شگونجی: ﴿ضَلَّ مَنْ دَعَا﴾، ئهم (مَنْ) ه، مه‌به‌ست بته‌کانیان بێ، واته‌: ئهو بتانه‌ی که‌ لێیان ده‌پارێنه‌وه، ون ده‌بن، جگه‌ له‌ خوا، ئهو کاته‌ ئهو هه‌لواوردنه‌، هه‌لواوردنیکی پچراو (استثناء مُنْفَصِل) ی پێ ده‌گوتری، چونکه‌ خوا ﷻ له‌ هه‌موو پوویکه‌وه، جیاپه‌ له‌ بته‌کان و، هه‌ر کاتیک هه‌لواوێردراو جیاپه‌ له‌ لێ هه‌لواوێردراو، (مُسْتَثْنَى) جیاپه‌ له‌ (مُسْتَثْنَى مِنْهُ) ئهو پێی ده‌گوتری: هه‌لواوردنی پچراو (إِسْتِثْنَاءُ مُنْفَصِل) هه‌ردوو واتاکه‌ هه‌لده‌گری.

(۶)- ﴿فَلَمَّا بَخَّسْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ﴾، کاتیک (خوا) ده‌ربازی کردن به‌ره‌و وشکانیی، پشتتان هه‌لکرد (الْإِعْرَاضُ: التَّوَكُّل) وازه‌ینان واته‌: وازتان له‌ خوا هی‌نا، پشتتان له‌ خوا کرد.

(۷)- ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾، به‌ دنیایی مروّف، سپله‌یه‌ (كُفُور) لێره‌دا به‌ مانای سپله‌ و ناسپاس و پێنه‌زان دی.

ئىنجا وشەى (الْإِنْشَاءُ) كە ناسىئراو (مُعَرَّف) ۵: (التعريفُ لِلْجِنْسِ الْمَفِيدِ لِلِاسْتِغْرَاقِ الْحَقِيقِي، أَوْ الْإِسْتِغْرَاقِ الْعُرْفِيِّ).

كە دەفەرەمۆى: ﴿وَكَانَ الْإِنْشَاءُ كَفُورًا﴾، يانى: جىنسى مرؤف، سېلە و نا سپاسە، ئىنجا ئەمە لىرەدا، يان بە مانای ئەوھىيە كە تىكپراى مرؤفەكان سېلە و ناسپاسن، مەگەر ئەوانەى دەستى ھىدايەتى خوا بيانگاتى و، بە ھۆى ئىمانەوھ بىنە سوپاسگوزار و، سېلەيان تىدا نەمىنى، ئەگەرنا ھەموو مرؤفەكان ناسپاسن، ياخود مەبەست پىي ئىستىغراقى عورفىيە، واتە: ئەو مرؤفانەى كە بىپروان، ئەوانە ناسپاسن بەرانبەر بە خوا.

۸- ﴿أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾، ئايا دلىيا و خاترجەم و بى ترس بوون، كە (خوا) لای وشكانىيتان لە بندا پۆبچوئىنى، بە لای وشكانىيتاندا بەریتە خوار، (الْجَانِبُ: الشَّقُّ، وَهُوَ شَاطِئُ الْبَحْرِ الَّذِي يُرْسُونَ عَلَيْهِ) (جَانِب) واتە: لا، بەر، بەرى وشكانىي، كە مەبەست پىي كەنارى دەريايە، ئەو قەراغ دەريا و وشكانىيەى كە لە نىزىك دەريايە، كە كەشتىيەكانى تىدا لەنگەر پى دەگرن.

وشەى: ﴿أَنْ يُخَسِفَ﴾، خوئىراوئىشەتەوھ: (أَنْ تُخَسِفَ) واتە: پۆ بەھىن.

۹- ﴿أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾، ياخود ئەگەر زەوئىيتان لە بندا پۆ نەچوئىنى، بايەكى رامالکەر كە خۆل و لم و چەو و وردە بەرد، را دەمالى، ھىندە بەھىزە، بايەكى واتان بنىریتە سەر، خوئىراوئىشەتەوھ: (أَوْ تُرْسِلَ عَلَيْكُمْ) بنىرىنە سەرتان، (حَاصِبٌ) واتە: وردە بەرد ھاوئىژ، كە (حَضْبَاءُ) بەردى بچووكە، كە (چەو) پى دەلئىن واتە: بايەكتان بنىریتە سەر، كە وردە بەردتان پىدا بدات.

۱۰- ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾، دوايى ئىوھ ھىچ كار پىسپىردراوتان چنگ نەكەون، (الْوَكِيلُ: الْمُوَكَّلُ إِلَيْهِ الْقِيَامُ بِمَا مُمَكِّلُهُ)، (وَكِيلٌ) كەسكە كارى پى سىپىردرابى كە ھەلسى بە كار وبارە گرنەگەكانى ئەو كەسەى كە پايىسپاردوھ، واتە: برىكار، كار پىسپىردراو، سەرپەرشتىار، فرىادپەس.

۱۱- ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى﴾، يان ئايا خاترجەم بوون، كە كەرەتتىكى دىكە بتانباتەوھ ئىوى، واتە: بتانباتەوھ ئىو دەريا، خوئىراوئىشەتەوھ: (أَنْ تُعِيدَكُمْ) بتانباتەوھ ئىو دەريا، پىشتەر گوتمان (تارە) بە مانای (حىن) واتە: كات دى، ھەروھەا (التارە: الْمَرَّةُ الْمُتَكَرِّرَةُ) كەرەتى دووبارە بووھوھ، بەو مانايەش دى.

لىرەدا مەبەست ئەوھىيە، كە خوا پالنەر و ھاندەرى چوونە ئىو دەرياتان بۆ برەخسىنى، ئەگەرنا ھەر چەندە بە وىستى خوا دەچنەوھ ئىو دەريا، بەلام بە ئىرادەى

خۆیان پالنەر و هاندەریان دەبێ، کە بچنەوێ بو کار و کەسابەت و بازرگانیی و، ئەو کارانە ی کە بەرژەوێ نەدیە کانی خۆیان یان تێدا دەبیننەوێ.

(۱۲) ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ﴾، خۆنراوێشەتەوێ: (فُرْسِلَ عَلَيْكُمْ) بنێرینە سەرتان، هەروەها (رِيحٌ) خۆنراوێشەتەوێ: (رِيحًا) (قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ)، (رِيحٌ) تاکە و (رِيحًا) کۆیە، یان: بایەکی تێکشکێنەر تان بنێریتە سەر، یاخود تێک شکێنەرێک لە بایە کانتان بنێریتە سەر، (القَاصِفِ: التي تَقْصِفُ أَي: تَكْسِرُ) تێکدەشکێنێ.

ئنجای بوچی خوا ﷻ بای تێکشکێنەری ناو ناوێ (قَاصِفِ) کە (رِيحٌ) (مُؤَنَّث)، هەروەها (رِيحًا) ییش، بوچی نەیفەرمووێ: (قَاصِفَةً)؟! دەڵێ: (وُصِفَ الرِّيحُ بِهِ، فَعُمِلَ مُعَامَلَةً الصُّفَاتِ الْمُخْتَصَّةِ بِالْمُؤَنَّثِ، فَلَمْ يُلْحَقْهُوَ عَلَامَةُ التَّانِيثِ) چونکە وشە (قَاصِفِ) لێرەدا کراوێ بە سیفەتێکی تایبەت بە (با)وێ، ئنجای سیفەتی تایبەت بە (با)وێ، پێویستی بەوێ نەکردوێ کە نیشانە ی مێینە ی بخریتە سەر، چونکە (قَاصِفِ) سیفەتی بایە، واتە: بایەکی تێکشکێنەر، وەک (حَامِلِ) پێویست ناکات پێی بِلَی (حَامِلَةً)، چونکە هەر ئافرەت دووگیان دەبێ، یاخود لە ئازەڵ، هەر مێینە ئاوس دەبێ، لەبەرئەوێ پێویست ناکات، پێی بِلَی: (حَامِلَةً)، چونکە کاتێک (تاء التَّانِيثِ) دەخوێتە سەر سیفەتی مێینە، کە ئەو سیفەتە، هاوێش بێ لە نێوان نێر و مێدا، وەک: (عَاقِل، عَاقِلَةً) (إِمْرَأَةً عَاقِلَةً) چونکە پیاوێش عەقڵی هەیە، ئافرەتیش عەقڵی هەیە، بەلام هەر ئافرەت دووگیان دەبێ بۆیە پێویست ناکات، پێی بگوترێ: (حَامِلَةً) لێرەش هەر (با) تێکشکێنەر و سیفەتی تێکشکاندن هەر سیفەتی بایە، بۆیە خوا ﷻ سیفەتی (تَّانِيثِ) ی نەخستوتە سەر (حَاصِبِ) یاخود (قَاصِفِ) هەردووکیان، لەبەر ئەوێ بەس بایا دەمالێ و تەنیا با تێکدەشکێنێ.

(۱۳) ﴿فَيَغْرِقْكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾، سەرەنجام نغروتان بکات، نوقمتان بکات، لە ئاوی دەریادا بە هۆی سێلەبیتانەوێ، بە هۆی ئەوێ کە سێلەبیتان نواندوێ.

هەروەها (يَغْرِقْكُمْ) خۆنراوێشەتەوێ: (نُغْرِقْكُمْ) واتە: نغروتان بکەین.

(۱۴) ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا بِرَبِّعٍ﴾، ئنجای دوا ی ئەوێ نغرومان کردن، هیچ داواکاریێک بەسەر تێمەوێتان چنگ نەکوێ، کە ئەو مافەتان بو داوا بکاتەوێ، یان ئەو تۆلەیه تان بو لە تێمە بکاتەوێ (تَبِيعَ: مُبَالِغَةً فِي التَّابِعِ، أَي: الْمُتَّبِعُ غَيْرُهُ الْمُطَالِبُ لِقِتْضَاءِ شَيْءٍ مِنْهُ) (تَبِيعَ) زیدەرۆوییە لە (تَابِعَ) دا، (تَابِعَ) ییش بریتیه لە شوێنکەوتوو، کە سێک شوێن کە سێک دەکوێ، واتە: ئەوێ کە بە دوا ی دەکوێ و داوای لێ دەکات، مافیکی لێ داوا دەکات، یاخود دەیهوێ: تۆلە ی لێ بستێنیتەوێ، کە سێکی واتان چنگ ناکەوێ.

مەسەلەى دووهم:

خو ﷺ پايگەياندو: پريزمان لە وەچەى ئادەم گرتو و لە وشكاني و دەريادا
هەلمان گرتو و، لە بزيو و خوش و بە سوودەكاهان پيدا و، بەسەر زوريك لە
دروستكراواندا هەلمانبژاردو و:

خو دەفەرمو: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ (٧٠)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(١)- ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾، بە دنیاییەو ئیمە پريزمان لە وەچەى ئادەم گرتو، (التكريم):
جَعَلَ الشَّيْءَ كَرِيمًا، أي: نَفِيسًا (تکريم) بریتیه لەوێ شتيك (گريم) بکەى، واتە: بە نرخى بکەى،
بەپريزي بکەى، بەهادارى بکەى.

(٢)- ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾، لە وشكاني و دەريادا هەلمان گرتو و، (الحمل: وَضَعَ الشَّيْءَ عَلَى
الْمَرْكَبِ مِنَ الرِّوَالِ)، (حمل) ئەوێهە کە تو شتيك بخەيه سەر شتيك، يان بيخەيه سەر شتيك کە سواری
دەبن، واتە: ئیوهمان سوار کردو و کردوومان بە هەلگيرا و لە وشكاني و دەريادا، واتە: هۆکارەكاهان بو
رەخساندو و، کە سواریان بن و هاموشو بار و سواریان پي بکەن، لە وشكاني و لە دەريادا.

(٣)- ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، هەروەها لە بزيو خوش و بە تام و سوودبەخشەكان،
پيمان دا و.

(٤)- ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾، ديسان هەلمانبژاردو و، بەرزمان
کردو و نهو و، پەسندمان کردو و، بەسەر زوريك لەوانەدا کە دروستمان کردو و، بە هەلبژاردن و
پەسند کردنيکی مەزن.

کە ليڕەدا مەبەست ئەو هەلبژاردنە بيئراوێه، کە دەبينين، کە هەموو ئەو
دروستكراوانەى کە لەسەر زەوى دەژين، مرووف بەسەرياندا هەلبژيڤردرا و، هەموويان بو
مرووف دەستەمو کران، تەصەرپروفيان تيڤا دەکات و هەموويان بو ملکەچن و دەستەمو.

كورتە باسیك له باره‌ی ریزگرتنی خواوه بو مروف

ئەم كورتە باسە لە حەوت بڕگەدا دەخەینەروو:

برگە‌ی یەكەم: خوا ﷻ لەو ئایەتە موبارەكەدا، پینچ (۵) شتی باسكردوون:

۱- ریز لیزگرتنی بو وەچە‌ی ئادەم.

۲- هە‌لگرتنیان لە وشكانییەدا.

۳- هە‌لگرتنیان لە دەریادا.

۴- پیدانی بژیوه‌ خۆش و بە‌تام و بە‌ سوودە‌كان.

۵- بە‌رزكردنە‌وه‌و هە‌لبژاردن و پە‌سە‌ندكردنیان بە‌سەر زۆریك لە دروستكراوه‌كانیدا.

كەواتە: لەم ئایەتە‌دا خوا عز وجل پینچ شتی باسكردوون، كە هە‌موویان ئە‌وه‌و دە‌گە‌یه‌نن، خوا مروفی بە‌ دروستكراویكی ناوازه‌ هی‌ناوه‌تە‌ دی و كۆمە‌لی شتی پیداون، بە‌ دروستكراوه‌‌كانی دیکە‌ی نە‌داون و، سەر زە‌ویشی بو پام و دە‌ستە‌مۆ كرده‌و، بە‌ دە‌ریا و وشكانییە‌وه‌.

برگە‌ی دووهم:

كە دە‌فە‌رموی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾، وشە‌ی (قَد) بو ساغكردنە‌وه‌ (تَحْقِيق)‌ه‌یه‌ و (ل)‌ه‌كە‌ بو سویند پی‌ خواردنە‌ و، (و)‌ه‌كە‌ش بو بادانە‌وه‌و گیرانە‌وه‌ی ئە‌و مە‌به‌ستە‌یه‌ بو سەر مە‌به‌ستە‌ پيشوو‌ه‌كان واتە: وە‌ك چۆ‌ن ئە‌و كارانە‌ی پيشترمان بو مروفان كردوون، بە‌ دنیایی ریزیشمان لە وە‌چە‌ی ئادە‌م گرتو، ﴿بَنِي آدَمَ﴾، وە‌چە‌ی ئادە‌م، واتە: پیاوان و ئافە‌تانیك كە لە ئادە‌م و حە‌ووا پە‌یدا بوون، واتە: كوران و كچانیك، تیر و میانیك، هە‌موویان دە‌گری‌تە‌وه‌، یانی: ریز لی‌ گرتنی خوا بو مروفان، گشتییە‌ بو هە‌موو بە‌شەر، بە‌ تیک‌رای: پە‌نگ و زمان و پە‌چە‌لە‌ك و ئایین و هتدە‌وه‌.

وہک لە صەحیحی موسلیم دا ھاتو، کہ پۆژیک جەنازیەک بە لای پیڤەمبەردا ﷺ دەگوزەری، ئەویش لەبەری ھەڵدەستی، ئەوانیش دەلین: ئەو تەرمی جوولەکیەکیە؟ ئەویش دەفەرموی: {أَلَيْسَتْ نَفْسًا} (۱) واتە: ئایا مەرۆڤ نیە؟!

یانی: مادام مەرۆڤ، خوا بە زیندوویی پێزی لیناون و، بە مردوویش ھەر پێزی لیناون، بۆیە من لەبەری ھەڵدەستم، واتە: وہک مەرۆڤ، پێز لە مەرۆڤ دەگیری، چاوپۆشی لەو بەکە داخوچ دین و، چ فیکەر و، چ بۆچوون و، چ پێرازو، چ پەنگ و، چ زمانیکی ھەیە! وہک مەرۆڤ، ھەموو مەرۆڤەکان پێزلی گیراون، ئەمە راستییەکیە، چەسپێندراو لە کتیی خوادا.

کەواتە: ھیچ کەسێک بۆی نیە بە ناوی ئیسلامو، بە ناوی دینو، بێ پێزی بەرانبەر مەرۆڤیک، یان کۆمەڵە مەرۆڤیک بکات، لەبەرئەوێ: پەنگیان، پەگەزیان، زمانیان، نەتەوێیان، حالەتی کۆمەڵایەتیان، بە کەم تەماشادەکات، یاخود لەبەرئەوێ: ئایینیان، مەزھەبیان، پێزازیان، بێرۆکیان، بە پێی ئەو نیە کە ئەو بە چاکی دەزانێ، بۆ وێنە: مسوڵمانان بێگومان غەیری ئیسلام بە ھەڵ دەزانن، بەلام کەسانیک کە شوین کەوتوو غەیری ئیسلامن، نابێ شوینکەوتنی ئەو کەسانە بۆ غەیری ئیسلام، بەکەنە بیانوو و پاساوی ئەو کە پێزبان لێ نەگرن، چونکە مەرۆڤەکان وہک مەرۆڤ پێز لێ گیراون: پیاو بن، یان ئافەرەت بن، نێر بن، یان مێ بن، واتە: ھەر پەنگ و پەگەز و زمانیکیان ھەبێ.

برگە ی سێیەم:

خوا ھەم باسی پێز لیگرتنی مەرۆڤانی کردو، ھەم باسی ھەلبژاردنیانی کردو، کە بێگومان پێز لێ گرتنە کە گشتییە، بەلام ھەلبژاردنە کە تایبەتیە، جیاوازییە کەشیان، جیاوازیی نێوان (تکریم) و (تفضیل)، ئەوێ کە پێز لێ گرتنە کە گشتییە، بەلام ھەلبژاردنە کە تایبەتیە، پێز لیگرتنە کە تەماشای ئەو دەکری، کە ئەو مەرۆڤانە لە خودی خۆیاندا پێز لیگیراون، بەلام ھەلبژاردنە کە تەماشای ئەو دەکری کە بە بەراورد لەگەڵ بەرانبەرەکانیاندا و، بەسەر بەرانبەرەکانیاندا ھەلبژێردراون.

(۱) {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: كَانَ سَهْلُ بْنُ حَنْتِفٍ وَقَيْسُ بْنُ سَعْدٍ قَاعِدَيْنِ بِالْقَادِسِيَّةِ، فَمَرُّوا عَلَيْهِمَا بِجَنَازَةٍ فَقَامَا، فَقِيلَ لَهُمَا إِنَّهَا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، أَيُّ مِنْ أَهْلِ الذَّمَّةِ؟ فَقَالَا: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَرَّتْ بِهِ جَنَازَةٌ فَقَامَ، فَقِيلَ لَهُ إِنَّهَا جَنَازَةُ يَهُودِيٍّ، فَقَالَ: أَلَيْسَتْ نَفْسًا؟ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۶۹.

برگهی چوارەم:

که وشە (كَثِيرٍ) لێرەدا هاتو، وەك دەفەرموێ: ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾، زانایان مشت و مێکیان لەو بارەووە بوو:

۱- هەندێکیان گوتووین: (كَثِيرٍ) واتە: (كُلُّ)، (یعنی: فَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كُلِّ مِمَّنْ خَلَقْنَاهُ تَفْضِيلًا) بەسەر هەموو ئەوانەدا، کە دروستمان کردوون، هەڵمانبژاردوون.

دەلیم: ئەو مانایە پێك دەنای، چونکە خوا (مِنْ)ی، هەندێك (تَبْعِيض)ی، خستۆتە سەر، دەفەرموێ: ﴿كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا﴾، بەسەر زۆریك لەوانی دیکەدا کە دروستمان کردوون، هەڵمانبژاردوون، پەسندمان کردوون، بە چاکترمان داناو.

۲ - دەگونجی مەبەست ئەو بێ، کە مەوێ لە خوێ وریا بێ، لە خوێ بایی نەبێ، خۆی کارزان دەیهوێ فێرمان بکات: بوغرا نەبین و لافی ئەو ئەندەدەین کە باشترین دروستکراوی خۆین!

۳ - دەگونجی خوا دروستکراوانیکی دیکە هەبن، لە مەوێ چاکتر بن، یان بەرەهایی و لە هەموو پووێکەو، یان بە هەندێك ئیعتیار و، لە هەندێك پوو و، بۆ وینە: فریشتەکان لەو پوووەوە کە بێ فەرمانی خوا ناکەن، لە مەوێ چاکترن، بە دنیایی بەرەهایی لە بێروا خراپەکارەکان هەر چاکترن، چونکە: خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ (الأنفال، واتە: بە دنیایی خراپترین پێرۆ، خراپترین ژياندار لە لای خوا، ئەوانەن کە بێروان.

کەواتە: مەوێ بێروا خراپەکار، لە ئاژەل و لە درندەو زیندەوەر و تیکرای دروستکراوەکانی دیکە ی خوا، خراپترە.

برگهی پینجەم:

کە دەفەرموێ: ﴿تَفْضِيلًا﴾، کە دیارە بە نەناسراو (نكرة) هاتو، دەلێ: (التَّنْكِيرُ فِي «تَفْضِيلًا» وَهُوَ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ أَي: تَفْضِيلًا كَبِيرًا)، واتە: بە هەڵبژاردنیکی گەورە مەوێ کەمان بەسەر زۆریك لە دروستکراوەکاماندا کە دروستمان کردوون، هەڵبژاردوون.

برگهی شەشەم:

بەرزیی و نزیمی لە نێوان جووری مەوێ و، جوورەکانی دیکە لە دروستکراوەکان دا، بۆ ئیمە پەنانه، بۆ وینە: فریشتە، جینن، یاخود دروستکراوەکانی دیکە، ئەو تەنیا بە

بەلگەى تەوقىفىي دەزانرى، واتە: بەلگەيەك، دەق بى له شەرىعەتەو هاتبى و نوختەى خستبىتە سەر پىت، لەووەو بۆمان دەزانرى، ئەگەرنا لە خومانەووە بۆمان نىە بلىين: مروق له فلان دروستکراوۋى دیکەى خوا باشتەر، بەرەهاى، بەلام دەگونجى بلىين: لەو پروووەو، بەو ئىعتىبارە کە خوا مروقى کردو بە جىنشینی خوۋى لەسەر زەوى، لە مروق دروستکراوۋەکانى سەر زەوى، لە هەموویان لەلای خوا بەرێزترە بەرەهاى و خوا هەلبێژاردو بەسەر دروستکراوۋەکاندا، چونکە هەموویان لە ژێر تەسەرپرووفى مروقدان: بەپروووەکەو، بە ماددەى بى ژيانەو، بە ژياندارانەو، بە هەواو ئاو و وشکانیەو، هەموویان لە خزمەتى مروقدان، بەلام بۆ ئەو: کە ئایا مروق له فریشتان گەورەتر و چاکترن، یان مروق بە گشتى لە جند چاکتر و گەورەترن؟ پىووستى بە بەلگەى تەوقىفى دەکات، هەلبەتە بە نىسبەت جىننەو، لەبەر ئەوۋى پىغەمبەران تەنیا لە مروقان بوون، دەتوانین بلىين: ئەو بەلگەيە لەسەر ئەو کە مروق له جىنن گەورەتر و چاکترن، بەلام بە گشتى، ئەگەرنا بىگومان جندىکى مسولمان لە مروقىکى کافر چاکتر و گەورەتر، ئەو هىچ گومانىک لەوۋدا نىە، بەلکو دار و بەرد و ماددەى بى ژيان و پرووۋە و ئاژەل و دڕندەکانىش، لە مروقى کافر چاکترن، بە دەقى ئایەت، بەلام بە نىسبەت مروقە برودارەکان و فریشتانەو، کە زوریک له زانیان لەو بارەو قسەیان کردو، پىم وایە باشتەر وایە نەچىنە نىو ئەو وردەکاریانەو، مەگەر بگوترى: بەو ئىعتىبارانە و لەو پرووانەو: فلان دروستکراو له فلان باشتەر، منىش لەو کتیبەدا کە لە سجنى ئەمریکایەکاندا نووسیومە، لە باسى: ئیمان بە فریشتەدا، تۆزیک باسى ئەو بابەتەم کردو^(۱).

برگەى حەوتەم و کوۋتایى:

ئایا لە نىوان ئەم ئایەتەدا کە دەفەرموى: مروقمان هەلبێژاردوون بەسەر زوریک له دروستکراوانماندا و، ئەو ئایەتەى کە دەفەرموى: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝٤ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥﴾ التین، ناكوکى نىە؟!

دەلىين: نەخیر هىچ جوۋرە ناكوکىيەك نىە، چونکە ئەوۋى دوو ئایەتەکەى سوورەتى (التین) دەیفەرموون: بە دلىیایى مروقمان لە باشتەرىن پىکهاتەدا دروستکردو، دوایى گىراومانەتەو بۆ ژێرى هەرە ژێرەو (نزمترین پلە)، مەبەست پىی ئەوۋى کە: مروق له

(۱) موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى، الكتاب الرابع: الإيمان بملائكة الله وبالجن، الطبعة الثانية/ ۲۰۱۷م.

ئەسڵدا لە باشتەین پیکهاتەدا دروست بوو، بەلام دواى بە ھۆى بېپروایى و لادانیەو ھ گێپراوەتەو ھ بۆ پلەى ھەرە خواری، بەلام لە ئایەتی ژمارە (۷۰) ی (الإِسْرَاءُ) دا تەنیا باسێ حالەتی یەكەم دەکات، کە بریتىە لەو ھى مرؤف لە ئەسڵدا رێز لێگىراو ھ و بەسەر زۆر لە دروستکراو ھکاندا پەسند کراو ھ و بەرز کراو ھتەو ھ.

بەلام باسێ ئەو ھى نەکردو ھ: کاتیک کە بېپروا دەبێ و، لە راستە شەقامى خوا لا دەدا، چى بەسەر دى؟! وەك لە سوورەتی (التین) دا باسکراو ھ و لە سوورەتەکانى دیکەش دا، باسکراو ھ، وەك سوورەتی (الأنفال) کە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ واته: بێگومان خراپترین ژياندار لە لای خوا ئەوانەن کە بېپروان، لەبەر ئەو ھى بپروا ناهێنن.

لە ئێزە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵانێن
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڤەپاندنێ مەكتەبی مامۆستای عەلى بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

پاڤەپاندنێ مەكتەبی مامۆستای عەلى بابێر

عەلى بابېر/ AliBapir

عەلى بابېر/ AliBapir

کەتالانې
پاڤەپاندنێ مەكتەبی مامۆستای عەلى بابېر

مەسەلەى سېئەم و كۆتايى:

ياد بكنەوه! پۇژىك كە ھەر كۆمەلە خەلكە بە پېشەوايەكەيان بانگ دەكەين، ئىجا ھەر كەس نووسراوہكەى بە دەستى راستى بدرىتەوہ، ئەوہ نامەكەيان خۇشحالانە دەخویننەوہو، ھىچ ستمەيان لى ناكرى و، ھەر كەس ئىكش لەم ژيانەدا كوئردل بووبى، لە پۇژى دوايىدا كوئرتەر دەبى و، گوپراتر دەبى:

خو دەفەرموى: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ يَمِينُهُ فَاُولَئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ قِتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە شەش برگەدا:

(۱)- ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئِهِمْ﴾، ئەو پۇژە كە ھەر كۆمەلە خەلكە، بە پېشەوايەكەيان بانگ دەكەين.

وشەى (يَوْمَ) كە (مَنْصُوب)ە، وەك زانايان و شارەزايانى زمانى عەرەبى دەلین: (فعل) يك لە پېشەوہ ھەيە، كە بە سەلىقە دەزانرى، وەك (أَذْكَر) ياد بكنەوہ! كەواتە: (يَوْمَ) دەبىتە (مَفْعُول بِهِ) ئەو (فعل) و (فاعل)ە تەقدىر كراوہ، كە (أَذْكَر)ە.

دەشگونجى (يَوْمَ) بە وانەى پېش خوى (مَنْصُوب) بووبى، واتە: ئەو ئايەتانەى لە پېشىدا ھاتوون، بەلام ئەوہى يەكەميان زياتر پېدەچى.

ھەلبەتە لېرەدا خوا ﷻ دەيەوى لېمان حالى بكات: كە مروڤ لە دنيادا، بە دواى چى بكنەوى و، چ پېيازىك بگرى و، پېشى خوى لە مست كى بنى و شوئى بكنەوى، لە پۇژى دوايىشدا بە ناوى ئەوہو بانگ دەكرى.

(۲)- ﴿فَمَنْ أُوِّيَ كِتَابُهُ يَمِينُهُ﴾، ئىجا ھەر كەس ئىك نووسراوہكەى خوى بە دەستى راستى وى بدرىتەوہ.

(ف) كە چۆتە سەر (فَمَنْ)، شارەزايانى زمانى عەرەبى، پېشى دەلین: (قَاءُ التَّفْرِيع) يان (فاء التوضيح)، واتە: ئەوہى پېشى كە گوتراوہ، پېويستى بە پوونكردنەوہ دەكات، چونكە:

﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنَسٍ بِإِسْمِهِمْ﴾، ئەمە شتێكى كورته و بە كورتیی هاتو و پێویستی بە درێژە پێدان و پووێژکردنەو دەكات، پووێژکردنەو كەش ئەوێه كە: هەر كەسێك بە دەستی راستی نووسراوەكەى بەدرێژتەو، لیستی كردهووەكانى بەدرێژتەو، پڕوانامەكەى بەدرێژتەو:

۳- ﴿فَأُولَٰئِكَ يَقْرَأُونَ كِتَابَهُمْ﴾، ئا ئەوانە نووسراوەكەى خۆیان دەخوێننەو، واتە: بە خوشحالی و شادمانییەو، دەخوێننەو، بە پێچەوانەى كەسێكەو كە لە پشتەو پرا، یاخود بە لای چەپیدا، نامەى كردهووەكانى بەدرێژتەو، كە خۆزگە دەخوێژێ، ئەو نامەى هەر نەبەینیایە و، ئەو نامەى هەر وێ نەدراپایەو، وەك خوا لە سوورەتى (الحاقة) دا، دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ بِإِسْمِهِ، فَيَقُولُ بَلِّغْ لِي أَوْتِ كِتَابِي﴾ ۵۵ ﴿وَلَرَأَىٰ مَا جِئَ بِهِ﴾ ۵۶ ﴿يَلْتَمِهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ﴾ ۵۷، واتە: ئەوێ كە بە دەستی چەپی نامەى كردهووەكانى بەدرێژتەو، دەلێ: خۆزگە ئەو نووسراوەم هەر وێ نەدراپایەو، خۆزگە هەر نەمزانیایە لێپرسینەو م چۆنە! خۆزگە ئەو مردنەى كە دەمردم، یەكجاری بووایە (و، زیندوو نەكرابامەو). كە بێگومان ئەو خۆزگانە هیچیان بەر ناگرن، وەك گوتراو: (دارى خۆزگە بەر ناگرێ).

۴- ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾، ئەوانەى كە بە دەستی راستیان، نامەى كردهووەكانیان دەدرێژتەو و خوشحالانە نامەى كردهووەكانیان و، پڕوانامەكانیان دەخوێننەو و، پێى سەر بەرز: هیچ ستەمیان لێ ناكرێ، (فتیل: شَبَّهَ الْخَيْطِ فِي شَقِّ النَّوَاةِ)، (فتیل) وەك دەزوویك وایە، كە لە نێو كەلێنى نێوكە خورما دایە، نێوكە خورما كە شتێكى رەقە، درزێكى تێدایە، ئنجا لە نێو ئەو درزەدا، شتێكى وەك دەزوو هەیه، ئەو پێى دەگوترێ: (فتیل) كە وێنەى پێ دەهێژێژتەو بە شتى بچوووك و كەم بایه خ و بێ ئەمیهت.

كەواتە: ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾، لێرەدا (ظلم) بە مانای (نقص) دێ، واتە: بە ئەندازەى دەزووى سەر نێوكە خورماش، لە پاداشتی كردهووەكانیان، كەم ناكرێتەو.

۵- ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾، بەلام هەر كەسێك لەمەدا {لەم ژيانە دنیایەدا} كوێر بووبێ، كاتى خۆى كوێر بووبێ، كە بە تەكید مەبەست پێى كوێرى دلە، وەك لە سوورەتى (الحج) دا دەفەرموێ: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَرُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ ۶۱.

واتە: ئەوان چاوەكان (ى سەر) یان كوێر نین، بەلكو ئەو چاوانەیان كوێرن كە لە سینەیاندا، واتە: چاوى دلیان كوێر، چاوى عەقلیان كوێر، كوێر دلن.

که دەفەرموئ: ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ﴾، هەر دیارە: (فِي هَذِهِ) یانی: (فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، بەلام خوا (الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) (حَذَف) کردووە، چونکە بە سەلیقە دەزانرێ و، وەك چەندان جار گوتوو مانە: خوا ﷻ هەر وشە یەك که عەقڵ بە ئاسانی دەری پێ بکات، لە فەرماشتی خۆیدا، نایهێنێ، بۆ ئەوێ هەرچی زیاتر، ئەو فەرماشتە کورت و پوخت بێتەو.

لێرە خوا ﷻ بۆ ئەوانە ی که چاکەکارن و ئیماندارن، دەفەرموئ: ﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ كِتَابِهِ بِمِيزَانِهِ﴾، بەلام بۆ ئەوانە ی دوایی، بۆ بێپروایی خراپەکار، دەفەرموئ: ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾، هەر کەسێک لەم ژیانی دنیاوەدا کوێر بووبێ، ئایا بۆچی: وەك لە شوێنەکانی دیکە بەراوردی پێکردوون: ﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ كِتَابِهِ بِمِيزَانِهِ﴾، ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابِهِ بِمِيزَانِهِ﴾؟!

و ئەلامە کە ی ئەو یە کە: لەبەر ئەوێ وێدرا ئەوێ نووسراو بە دەستە چەپ، لە ئایەتەکانی دیکەدا، باسکراوە، بەلام لێرەدا خوا ﷻ بە سیفەتێکی دیکەش ئەوانە دەناسێنێ، تاكو حَالِیکی دیکەشیان بزانرێ، وێرای ئەوێ بە دەستی چەپیان، یان لە پشتەوێرا، ﴿وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ﴾ ١٠، الإنشاق، نامە ی کردەوێکانیان دەدرێتەو، ئەوێش بزانرێ کە هەر کەسێک لەم ژیاوە دنیاوەدا کوێردل بووبێ، لە پوژی دواییش دا هەر کوێر دەبێ، بگرە کوێرتیش دەبێ.

(٦)- ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾، ئەو کەسە لە دوا پوژدا هەر کوێرە، بەلام لەوێ دەبێتە کوێری پوولەتیی واتە: چاویان کوێر دەبێ، دیارە لە دنیا دا: عەقڵ و دلیان کوێر بوو، بەلام لە دوا پوژدا، چاوی سەریشیان کوێر دەبێ، وەك لە سوورەتی (طه) دا دەفەرموئ: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَمَخْشَرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ ١٢٥، قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ١٢٥، قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَأَيْنَتُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْسِي ١٢٦.

واتە: هەر کەسێک پشت لە بەرنامە و لە یادی من بکات، (پشت لە کتیبێک بکات کە منی دەخاتەوێ یاد، یان دیداری من و دوا پوژی دەخاتەوێ یاد)، ئەو لە دنیا دا ژیا تێکی تەنگ و تال و بێزار کەری دەبێ و لە پوژی دواییشدا بە کوێری کۆی دەکەینەو. گوێ: پەرەردگارم! بۆچی بە کوێری کۆت کردمەوێ {هیناتم بۆ گوێرەپانی سزا و پاداشت} لە حَالِیك دا من لە دنیا دا بینەر بووم، چا و ساغ بووم؟! (خوا) فەرمووی: هەر بەو شیوەیە سزات دەدەین کە بووی، کاتی خۆی ئایەتەکانی ئیمەت بۆ هاتن، تۆ پشت گوێت خست و لە

بیرت کردن، {ئنجابەو شیۆهیه که تو ئایەتەکاھانت پشت گوێ خستن} ئەمڕۆش ئیمە تو پشتگوێ دەخەین {و نەعمەتی بینین و چاوەکانت لێ وەردەگرینەو}.

چونکہ (الْجَزَاءُ مِنْ جُنْسِ الْعَمَلِ) سزاو پاداشت بە پێی جوړی کردەوہیە، کہ سیك له دنیادا چاو و عەقل و دلی، بەرانبەر بە ئایەتەکانی خوا کوێربن، کوێردل بێ و ئایەتەکان نەبینی، لە دواڕۆژیدا خوای دادگەر چاوی روالەتیی لێ دەستینێتەو.

لێرەدا وشە: ﴿أَعْمَى﴾ مەبەست پێی: زێدە کردن (تفضیل) نیە، بەو واتایە کہ بگوتری: کوێترە، بەلکو: ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾، یانی: لە دواڕۆژیدا کوێرە، کوێری روالەتیە، ﴿وَأَضَلَّ سَبِيلًا﴾، گومراتریشە لە راستە پێی.

لێرەدا خوا نەیفەرموو: (أَشَدُّ ضَلَالًا) یاخود وینە ی ئەو، بۆچی؟! بۆ ئەوہی: وشە (سَبِيل) بگونجی لە گەلیدا باسکری، ئەگەر نا ئەگەر فەرمووبای: ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَشَدُّ ضَلَالًا﴾ لە دواڕۆژدا کوێرە و گومراییە کہی سەختتر و خەستتریشە، ئەگەر وای فەرمووبا، ئەو کاتە نەدەگونجا وشە (سَبِيل) ی لە گەل بێ، بۆیە خوا لێرەدا ﴿فَهُوَ﴾ ئەو وشە کورتە ی بە کارنەھێناو، بەلکو گواستوو یە ئەو بۆ تەعبیریك کہ لە زمانی عەرەبییدا پێی دەگوتری: (إِطْنَاب) یاخود (التَّكْيِيبُ الْمُطْنَب) واتە: درێژ کردنەوہی قسە و زیادە لەسەر پۆیشتنی، چونکہ لێرەدا کہ خوای کاربەجێ ئاوا درێژە داوہتی، چەند مانایەکی زیادە دەگەنێ: **یەك:** حالەکیانی وینا کردو: ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلَّ سَبِيلًا﴾.

دوو: زیاتر روونی کردۆتەو.

سێ: زیاتر خراپی حالەکیانی پیشان داو.

چوار: ھەرۆھا روونیکردۆتەو: کہ کوێریان لە دنیا و لە دواڕۆژدا، ھۆکارەکی بریتە لە گومراییان لە راستە پێی خوا ﷻ.

ئەم: ﴿وَأَضَلَّ سَبِيلًا﴾، ھەموو ئەو واتایانە دەگریتە خوێ، بۆیە خوا ﷻ بە پێچەوانە ی عادی قورئانەو، لە شیوازی کورتەو، گواستوو یە ئەو بۆ شیوازی درێژ، کہ لە زمانی عەرەبییدا پێی دەگوتری: (إِطْنَاب)، کہ (إِيجاز) بەرانبەرەکیەتی.

ټنجا که دهفه رموی: ﴿وَأَصْلُ سَيِّلًا﴾، ټه مه به مانای: زیده یی (مُفَاضَلَة) یه، به لام (مُفَاضَلَة) که، ده گه پرته وه بو زیده یی یه کیک له حالته کانی، که حاله تی پوژی دوا ییه تی، له گومراییدا، به سهر حاله تی دنیا ی دا، نه که به راوردی پی کرابی له گه ل غیری خو ی دا، واته: له غیری خو ی گومرا تره، به لکو یانی: گومرا بوونی دوا پوژی زیاتره، له گومرا بوونی دنیا ی، چونکه گومرا بوونی دنیا ی، دیاره له راسته شه قامی خوا گومرا بووه، به لام له پوژی دوا یی دا، گومرا ده بی و، به ری نازانی: چو ن بچی بو جیگا و ریگای خو ی، که دیاره پوژی دوا یی عالهمیکی زور فراوانتره، ټنجا ټه و که سه ی له دنیا دا گومرا بووه، له پوژی دوا یی دا گومرا تریشه.

که دهفه رموی: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمُ﴾، ټه و پوژه یاد بکه وه! ههر کو مه له خه لکه بانگده که ین، به پیشه وایه که ین، بو وینه ده گوتری: ټه ی ټو ممه تی موحه ممه ده! ﷻ، که پیشه وای ټه و ټو ممه ته، موحه ممه ده، پیغه مبه ری کو تایی ﷻ، ههروه ها ټه وانه ی که شوین (بووذا) که وتوون ده گوتری: ټه ی کو مه لی بووذا! یان ټه وانه ی شوین زه پرا ده شت که وتوون: ټه ی کو مه لی (زه پرا ده شت)! ههروه ها ټه وانه ی که شوین بت و، صه نه مه کان که وتوون، یان ټه وه ی شوین ههر طاغووت و دیکتاتوریک که وتبی، ههر که سه به دوا ی ک و به دوا ی چی که وتبی، به ناوی ټه و ری باز وه و به ناوی ټه و پیشه وایه وه، بانگی ده کری.

چونکه وشه ی (إمام) یانی: (كُلُّ مَا يُؤْتَمُّ بِهِ) ههر که سی که بکری ته سهر مه شق و په پره وی لی بکری، جا چ بهر نامه و ری باز ی که بی، چ که سی که بی، چ حیزیک بی، چ پژمی که بی، گرن گ ټه وه یه ههر که سه به دوا ی چی که وتبی، به ناوی ټه وه وه بانگ ده کری.

له کو تایی ټه م ده رسه دا، ده مه وی ټاماژه به وه بکه م: خوا ی پهروه ردگار سی وشه ی له قور ټاندا به کار هی ناو، بو وینه هی نا نه وه بو شتی بچووک و که م: (الْفَتِيل، الْقَطْمِير، النَّقِير) که ههر سی کیان په یوه نندیان به خورما وه هه یه:

یه که: (الْفَتِيل: غَلَاةٌ رَقِيقَةٌ تُشَبُّ الْخَيْطَ فِي بَطْنِ النَّوَاةِ)، (فتیل) بریتیه له ده زوو یکی باریک، که وه که ده زوو ده چی، له ټیو ټیو که خورما دایه.

دوو: (الْقَطْمِير: اللَّفَافَةُ الرَّقِيقَةُ الشَّفَافَةُ بَيْنَ الثَّمَرَةِ وَالنَّوَاةِ)، (قطمیر) په رده یه کی ته نکی پروونه، له ټیوان ټیو که خورما و، گو شته که یدا که ده خوری، واته: ټه و مادده شیرینی هه ی که ده خوری.

سٽ: النَّقِيرُ: تَجْوِيفٌ صَغِيرٌ فِي ظَهْرِ النَّوَاةِ، مِثْلُ النَّقْطَةِ، (نَقِير) بَرِيَّةٌ لَهُ دَرَزِيكٌ بِجَوَّكْ لَهُ پِشْتِي نِيَّوَكْ خورما، كه وهك خالِك وايه، واته: نهو كه لِيْن و درزهى كه له پِشْتِي نِيَّوَكْ خورمايه.

خوارى، ئېدى ھەموو كەس زانىيەتى كە ئەو شتانەى خوارى پەرۋەردگار وڭىنەيان بى دەھىيىتەو بۇ بچووكىي: (فَتِيل وَفُطْمِير وَنَقِير)، چىن و چۆنن؟!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نړۍ كومهلارپيښه كېن له كېنلارپي
Stay in touch on social media
نن مه كم خبر مبالغه انځور كېن

ډاگه ياندي مېگه كېن مامونسا عهالي باپير

علي باپير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي باپير/Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردي

ډاگه ياندي مېگه كېن مامونسا عهالي باپير

دهرسي هه شتم

له نړۍ څخه لارښوونکي نه کېدای
"Stay in touch on social media"
نن به کم غږ مبالغه اېښودل کېږي

ډاګه باندني مخکښي ماموستا علي بابېر

علي بابېر/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کورډي

ډاګه باندني مخکښي ماموستا علي بابېر

Alibapir

ډاګه باندني مخکښي ماموستا علي بابېر

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان هەشت (۸) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۷۳ - ۸۱) و، لە چوار تەوهری سەرەکی دا:

تەوهری یەكەم: هەوالدانی خوای پەنھانزان، بە تیکۆشانی کافرەکان و هەوالدانیان، بو لادانی پیڤەمبەری خوا موحمەد ﷺ لە پەيامی خوا و، لە پێبازی خوا و، چەسپاندن و دامەزراندنی خوا بوی و، ترساندن خوا بو پیڤەمبەر ﷺ کە ئەگەر لابادات، سزای دووقاتی دەادات، لە کاتی ژیان و مردندا.

تەوهری دووهم: هەوالدانی خوا ﷻ بە هەولێ کافرەکان، بو وەدەرنانی پیڤەمبەر ﷺ لە ولات، (کە مەبەست پێی شاری مەککەیه)، کە ئەگەر وایان کردبایە، لە بەین دەبران و ماوہیەکی کەم نەبێ، لە دوا پیڤەمبەر ﷺ نەدەمان، ئەوێش بە پێی یاسای خوا، کە بە پای ژمارەیهک لە زانیان ئەوێش هەر هاتە دی، کە سەرائی کافرائی قورپەش لە جەنگی بەدردا، کوژران، چونکە ئەو: دوو سالی پیچوون دوا ئەوێ پیڤەمبەر ﷺ ناچار کرا شاری مەککە بەجێ بهێڵێ.

تەوهری سێیەم: ئامۆژگاری و پێنمایی خوا بو پیڤەمبەرەکی ﷺ، کە پێنج نوێژە فەرزهکان ئەنجام بدات، بەرپا بکات و، شەو نوێژیش بکات، وەک خوا پەرستییەکی زیاده بووی، بەلکو بەهۆی ئەوێش شایستە ی پێگە ی ستایشکراو (المقام المحمود) بێ.

تەوهری چوارەم: پێنمایی کردنی خوا ﷻ بو پیڤەمبەر ﷺ: لە خوا بپارێتەو، کە چوونە ژوور و هاتنە دەری، پر خێر بێ، هەردووکیانی پر خێر و بەرەکەت بن و، خوا یارمەتی بو برەخسێنی و راپیگەیهنێ: کە هەق هات و ناھەق پووچەل بوو، چونکە ناھەق (باطل) پووچ و قڕپۆکە.

﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِفَتْرَىٰ عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوك خَلِيلًا ۚ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۖ وَإِذَا لَا أَذَقْنَاكَ

ضَعُفَ الْحَيَوةِ وَضَعُفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِنْ كَادُوا لَيْسْتَ فِرْزُونَكَ
مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا يَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ
وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ
يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

((هروه‌ها نیزیک بوو ټهو (بېروای) انه، له‌وه‌ی بۆمان سروش کردووی، سهرت لی
بشیوینن و لات بدهن، تاکو جگه له‌وه به ناوی ټیمه هه‌لبه‌ستی و بلیی، ئنجا ټه‌گهر
واتکردبایه، به دۆستیان ده‌گرتی ﴿٧٣﴾ ټه‌گهر له‌بهر ټه‌وه‌ش نه‌بووایه که چه‌سپاندمانی و،
دامه‌زراومان کردی، نیزیک بوو شتیکی که‌م به لایاندا بچی ﴿٧٤﴾ ټهو کاته‌ش سزای دوو
قاتی ژیان و، سزای دوو قاتی مردنمان پئ ده‌چیژتی، ئنجا هیچ پشتیوانیشت له‌ دژی ټیمه
چنگ نه‌ده‌که‌وتن ﴿٧٥﴾ هه‌روه‌ها نیزیک بوو له‌سهر زه‌مین (ی مه‌ککه) بیزار و سه‌غله‌ت
بکه‌ن، تاکو وه‌ده‌رت بنین لیی، ټهو کاته‌ش که‌می‌ک نه‌بی، له‌ دوا‌ی تو نه‌ده‌مانه‌وه (وله
ټیومان ده‌بردن) ﴿٧٦﴾ (ټه‌وه‌ش) یاسای خوا‌یه له‌ ژیا‌نی ټهو (پی‌غه‌مبه‌ر) انه‌دا که پیش
تو نارده‌وومانن و، هه‌رگیز لادانی‌ش بو یاسای ټیمه‌ نابینی ﴿٧٧﴾ له‌ کاتی لادانی خو‌ر له
ټیوه‌پارستی ئاسمانه‌وه، تاکو تاریکایی شه‌و، نو‌یژ به‌ریا بکه و، قورټان خو‌یندنی (نو‌یژی)
به‌یانی‌ش [گرنگی پئ بده]، به‌ دل‌نایی قورټان خو‌یندنی به‌یانی بی‌زاو له‌ لا ئاماده‌ بووه
(فریشته‌کان ئاماده‌ی ده‌بن) ﴿٧٨﴾ له‌ شه‌و‌گاری‌شدا شه‌و‌نو‌یژی پئ بکه (به‌ قورټان)
(ټه‌وه‌ش خوا په‌رستییه‌کی) زیاده‌یه بو تو، نیزیکه په‌روه‌ردگارت دوا‌ی زیندوو کردنه‌وه‌ت،
پی‌گه‌ی ستایش‌کراوت پئ بدات ﴿٧٩﴾ هه‌روه‌ها بلی: په‌روه‌ردگارم! به‌ چوونه‌ ټیویکی باش،
هم‌خه‌ نیو (هه‌ر کار و چالاکیه‌که‌وه‌و)، به‌ هاتنه‌ ده‌روه‌یه‌کی باشیش، به‌پینه‌ ده‌ری و،
له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه‌ ده‌سته‌لاتیکی وه‌سه‌رخه‌رم بو بره‌خسپنه ﴿٨٠﴾ بشلی: هه‌ق هات و
به‌تال فه‌وتا، بی‌گومان نا‌هه‌ق پوو‌چه‌ل و فه‌وتاوه ﴿٨١﴾).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(لِیَفْتِنُوكَ): واتە: بۆ ئەوێ لاتبەدەن، (فَتَنَ الْمَالُ النَّاسَ: إِسْتَمَالَهُمْ، الْفَاتِنُ: الْمُضِلُّ عَنِ الْحَقِّ، لِيَفْتِنُوكَ: لِيَصْرِفُوكَ)، دەگووترێ: (فَتَنَ الْمَالُ النَّاسَ) واتە: مāl و سامان خەڵکی لادا، (الْفَاتِنُ: الْمُضِلُّ عَنِ الْحَقِّ) (فَاتِن) واتە: گومراکەر، لادەر لە هەق، کەواتە: (لِیَفْتِنُوكَ: لِيَصْرِفُوكَ) بۆ ئەوێ لات بەدەن، بەلام بۆچی خوا نەیفەرموو: (لِيَصْرِفُوكَ) فەرموویەتی: (لِیَفْتِنُوكَ)؟ تاكو ئەو بەگەیهێنێ: وەك حالەتییەکی تاقیکردنەوێ، کە خوا بۆتی دەرەخسێتی، ئەوانە کاردەکەن بە هەوڵ و کۆششی خۆیان لات بەدەن، وشە (فَتَنَ) وێرای ئەوێ کە مانای تاقیکردنەوێ دەگەیهێنێ، مانای سزاش دەگەیهێنێ، واتە: کە سەرەنجامیش تووشی سزا ببی، واتە: (لِیَفْتِنُوكَ) ئەو مانایە: (لِيَصْرِفُوكَ) دەگەیهێنێ، واتە: لات بەدەن، دەگەیهێنێ و وێرای لادان، ئەو مانایانە دیکەش دەگەیهێنێ.

(وَإِذَا لَأَخَذُوكَ خِلَالًا): ئەو کاتەش تۆیان بە دۆست دەگرت، (الْخَلِيلُ: الصَّدِيقُ، وَالْجَمْعُ أَخِلَاءٌ)، وشە: (خَلِيل) واتە: برادەر، هاوێ و کۆیەکە ی بریتیە لە (أَخِلَاءٌ) واتە: هاوێلەکان، وشە (خَلَّةٌ) (الْخَلَّةُ: الْفَقْرُ وَالْحَاجَةُ) واتە: هەژاری و ئاتاجیی، هەروەها (الْخَلَّةُ: الْخَصْلَةُ) بە مانای خەصلەت و سیفەتیش دێ.

(كَذَّبَ): واتە: نزیك بوو، دەگووترێ: (كَذَّبْتُ أَفْعَلَ كَذَا: قَارَبْتُ الْفِعْلَ، وَلَمْ أَفْعَلْهُ) ئەگەر بڵێی: (كَذَّبْتُ أَفْعَلَ كَذَا) واتە: نزیك بوو ئەو کارە بکەم، بەلام نەمکرد، بەلام ئەگەر بگووترێ: (مَا كَذَّبْتُ أَفْعَلَ، أَيْ: فَعَلْتُ بَعْدَ إِبْطَاءٍ) کارەکەم کرد، بەلام دوایی سستی نواندنیك، دوای ئەوێ کە پێی چوو، کەواتە: وشە (كَادَ) (يَانِي: قَارَبَ) نزیك بوو.

(تَرَكَّنْ): واتە: بە لایاندا بچی، پشتیان پێ بەستی، پرویان تێکە، (رَكَنْتُ إِلَى كَذَا: إِعْتَمَدْتُ إِلَيْهِ) پشتم پێ بەست، (تَرَكَّنَ) (ش له (رُكْنٌ) هەواتو، لەبەرئەوێ ئینسان ئەگەر مەترسییەکی بۆ بێ، خۆی دەپەستیته گۆشەیهکەو، چونکە هەم پشتی دیواره، هەم ئەملا ولای دیواره، تەنیا ئەو لایەکی کە رۆبەرپوویەتی دەمیتهو، تاكو بەرگری لە خۆی بکات، (رَكَنَ، يَرْكُنُ، وَرَكَنَ يَرْكُنُ) هەردووکیان هاتوون، واتە: پشتی پێ بەست، یان بەلایدا چوو، خۆی خستە سەر، واتە: سەنگی خۆی خستە سەری، بۆ ئەوێ

به هۆیه‌وه رابوه‌ستى، (رُكُنُ الشَّيْءِ: جَانِبُهُ) واته: لایه‌كه‌ی، به‌لام له راستیدا (رُكُن) به مانای گۆشه‌ی، واته: ئه‌و شوێنه‌ی كه ئه‌ملاولای گیراون و، پشتیشی گیراوه و ته‌نیا لای پێشه‌وه‌ی به‌تاله، چۆلاییه.

(ضِعْفُ): (ضِعْفُ: أَضْعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعْفْتُهُ، وَضَاعَفْتُهُ: ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَضَاعَدًا)، ئەو سێ کردارە: (أَضْعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعْفْتُهُ وَضَاعَفْتُهُ) هەرسێکیان واتە: وێنەی ئەو شتەم خستە گەڵ ئەو شتە، یاخود: وێنەی خۆی و زیاتریش، کە لە کوردیییدا دەڵێن: دوو قاتی کردەوه، دوو چەندان، یاخود دوو بەرانبەر، یان چەند بەرانبەر، چەند قات.

(لَيْسَتْ فَرْوَنَاكُ): (لَيْسَتْ فَرْوَنَاكُ: لَيْزَعُجُوكَ) تاكو بيزارت بکهن، سه غله ت بکهن، ته نگه تاوت بکهن، هه لتيچن، (الْفَرْ مِنْ الرِّجَالِ الْخَفِيفُ) واته: پياويك كه قالب سووک بي، زوو به دهسته وه بي پي ده گو ترئ: (فَرْ)، (الْفَرْ: الْوَيْبَةُ بِالْإِنْزِعَاجِ)، (فَرْ) واته: باز داني ئينسان به هوئ بيزاريه وه، كه سيك شتيك هه لتيچي و سه غله تي بکات، لهوئ لا بچي، ياخود راپه ري و ده رپه ري.

(لَا يَلْبُثُونَ): (لَبِثَ بِالْمَكَانِ: مَكَثَ وَأَقَامَ، لَبِثَ يَلْبُثُ لَبْثًا وَلَبْثًا) (لَبِثَ بِالْمَكَانِ) ما يهوهو
تييدا نيسته جي بوو، ده گوتري: (لَبِثَ يَلْبُثُ)، ههه (لَبِثَ) ههه (لَبِثَ) ههه رددو وكيان
چاوگن.

(خَلْفَكَ): (خَلْفَكَ) واته: له دواى تو، ده گوتري: (جَاءَ خِلَافَهُ، أَي: بَعْدَهُ) له دواى وی هات.

(**سُنَّةٌ**) : (السَّنَنُ: الطَّرِيقَةُ وَالْمَثَالُ) واته: پڙيازو ويڻه، (السُّنَّةُ: الطَّرِيقَةُ وَالسَّيْرَةُ حَمِيدَةٌ كَانَتْ، أَوْ دَمِيمَةً)، (سُنَّةٌ) به مانای پڙياز دئی، ئنجا ستایشکراو بی، یاخود زهمکراو، (سُنَّةٌ) به کوردیی ده بیته وه یاسا، ده گوتری: حاله تیکی به رده وام (العَادَةُ الْمُتَّبَعَةُ نه ریتییکی به یره ویی لیکراو، واته: یاسای خوا.

(لَذُلُّوكَ الشَّمْسِ): واته: له کاتی لادانی خوره وه، (دَلَكْتَ الشَّمْسُ: زَالَتْ عَنْ كَيْدِ السَّمَاءِ، فَهِيَ دَالِكٌ وَدَالِكَةٌ)، خور ته گهر له نیوه پاستی ئاسمان، له نیو جه رگه ئاسمان، لایدا به لای پروژئاوادا، پیی ده گوتری: (دَالِكٌ وَدَالِكَةٌ) و حاله ته که ش پیی ده گوتری: (دلوك) واته: لادان.

(إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ): واته: هه تا تاریکایی شهو، ده گوتری: (غَسَقَ اللَّيْلُ يَعْسُقُ غَسَقًا، وَغُسُوقًا وَغَسَقَانًا، أَي: أَظْلَمَ، وَالْغَاسِقُ اللَّيْلُ إِذَا غَابَ الشَّفَقُ وَأَشْتَدَّتْ ظِلْمَتُهُ)، (غَسَقَ اللَّيْلُ

يَغْسِقُ غَسَقًا، وَغُسُوقًا وَغَسَقَانًا) واتە: شەوێکە تارىک دادى، بە تارىک داهاتن، (غَاسِقُ) بە شەو دەگووترى، کاتێک کە سوورایی و تیشکی خۆر لە ئاسۆی ئاسمان نامى و، تارىکایە کەى خەست دەبێتەو.

(الْفَجْرُ): (الْفَجْرُ: اِنْكَشَافُ ظُلْمَةِ اللَّيْلِ عَنْ نُورِ الصَّبَاحِ) (فجر) بریتىە لە لێک جیاوونەوێ تارىکایى شەو لە رۆشناى بەرە بەیان، هەروەها (فَجْرٌ) بە مانای تەقینەو و بە مانای لێک جیاکردنەو ش دى.

(مَشْهُودًا): دەگووترى: (شَهِدَ: أَي حَضَرَ، يَوْمَ مَشْهُودٍ: يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ لِأَمْرِ ذِي شَأْنٍ)، (يَوْمَ مَشْهُودٍ) واتە: رۆژێکى لە ئامادە بوو، کە خەڵک تێیدا کۆدەبنەو بۆ کارێکى گرنگ.

کەواتە: ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، واتە: بێگومان قورئان خوێندنى نوێژى بەیانى، لە ئامادە بوو (فریشتەکان لە لای ئامادە دەبن).

(فَتَهَجَّدَ بِهِ): واتە: بە قورئان شەو نوێژ بکە، یانی: لە شەو نوێژدا بیخوێنە، (هَجَدَ يَهْجُدُ هُجُودًا: نَامَ، صَلَّى بِاللَّيْلِ، فَهُوَ هَاجِدٌ)، شارەزایانى زمانى عەرەبى دەلێن: وشەى (هَجَدَ) لەو جوړە کردارانهیە، کە دوو مانای پێچەوانەى یە کدى دەگەینن، وەك وشەى (عَسَسَ)، کە هەم بە مانای هات (أَقْبَلَ) دى، هەم بە مانای پۆی (أَذْبَرَ) دى، کە خوا دەفەرموى: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷﴾ التکویر، واتە: شەوگار کە دى، یان شەوگار کە دەروا.

لێرەش (هَجَدَ) هەم بە مانای نووست (نام) و، هەم بە مانای بیداربوو (اِسْتَيْقَظَ) دى، یان بە مانای: شەو نوێژى کرد (صَلَّى بِاللَّيْلِ) دى، وشەى (هَاجِدٌ) واتە: شەو نوێژکەر، کەسێکە کە شەو هەڵدەستێتەو، هەروەها (هَاجِدٌ) بە مانای خەوتوو (نَائِمٌ) یش دى، کەسێک کە خەوتوو.

بەلام بە پێى سیاقە کە دەزانى، کە ئایا لەو شوێنەدا: مەبەست لە (هَجُود)، شەو نوێژ کردن و بیداریە، یاخود خەوتن؟!

ئنجـا (تَهَجَّدَ) هەندىک لە شارەزایانى زمانى عەرەبى دەلێن: وەك (تَأْتَمُّ) وایە، (تَأْتَمُّ) یان (تَحَرَّجٌ) واتە: (تَرَكَ الْإِثْمَ) واتە: وازی لە گوناح هینا، وازی لە (حَرَج) هینا.

کەواتە: (تَهَجَّدَ) یش واتە: وازی لە خەوتن هیناو، بیدار بوو بۆ شەو نوێژکردن.

(نَافِلَةٌ): (النَّافِلَةُ: مَا زَادَ عَنِ الْحَقِّ، أَوِ النَّصِيبِ، أَوِ الْفَرَضِ) (نَافِلَةٌ) له: (تَفْل) ه، یانی: زیاده،
(نَافِلَةٌ) شتیکه زیاد بئی له ههقی، یاخود له پشک و بهش، یاخود له فهرز.
(وَزَهَقَ): (زَهَقَ: أَي: هَلَكَ، مَاتَ، وَمَحَلَ) واته: له بهین چوو، مرد، پووکیه وه.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

(۱) - هۆی هاتنه خواری ئهو سنی ئایه ته موباره که ی، ئه مه دهقه که یانه: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَإِنَّا إِلَيْكَ لِفَتْرِی عَلَیْنَا غَیْرُهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِیلاً ۝۷۳ وَلَوْلَا أَن تَبْنَتَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَیْهِمْ شَیْئًا قَلِیلاً ۝۷۴ إِذَا لَا ذَقْنَكَ ضَعْفَ الْحَیْوةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَیْنَا نَصِیرًا ۝۷۵﴾

له باره ی هۆی هاتنه خواری ئه م ئایه تانه وه، چه ند به سه رهاتیک باسکراون، ئه و به سه رهاتانه دینم، دوایی پای خو شم له و باره وه دینم:

به سه رهاتی یه که م:

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: إِنَّ أُمِّيَّةَ بْنِ خَلْفٍ، وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ، وَرَجُلًا مِنْ قُرَيْشٍ، أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالُوا: تَعَالِ فَاسْتَلِمِ إِلَهَتَنَا، وَنَدْخُلْ مَعَكَ فِي دِينِكَ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَسْتَدُّ عَلَيْهِ فِرَاقُ قَوْمِهِ، وَيُحِبُّ إِسْلَامَهُمْ، فَرَقَّ لَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿نَصِيرًا﴾} (۱).

واته: عه بدوللای کور ی عه بباس (خوا له خو ی و بابی پازی بئی) ده لئی: ئومه ییه ی کور ی خه له ف و ئه بوو جه هلی کور ی هیشام و، پیاوانیک له قور هیش، هاتنه لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، گو تیان: وه ره ده ست له په رسترا وه کانی ئیمه بده (وه ک پیز لیگرتن و به پیرو زگرتن)، ئیمه ش دیننه ئیو ئاییه نه که ته وه، پیغه مبه ریش ﷺ زور له لای قورس بوو که گه له که ی په رت بن، به قسه ی ناکه ن و زور هزی به مسولمان بوونیان ده کرد، (ئه وه ش حاله تیکی ئاسایی و سروشتی پیغه مبه ره ﷺ)، بویه دلای بویان نه رم بوو، (هیچی نه کرد، به س دلای بویان نه رم بوو)، خواش له و باره وه ئه و ئایه تانه ی ناردنه خوار.

بەلام وەك زانایان و شارەزایانی فەرموودەناس گوتووینانە: ئەم گێردراوەیە سەنەدەکی بێهێزە.

بەسەرھاتی دووھەم:

{عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نَفِيرٍ: أَنَّ قُرَيْشًا أَتَوْا النَّبِيَّ ﷺ فَقَالُوا لَهُ: إِنْ كُنْتَ أُرْسِلْتَ إِلَيْنَا، فَاطْرُدِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ مِنْ سِقَاطِ النَّاسِ وَمَوَالِيهِمْ، لِنَكُونَ نَحْنُ أَصْحَابُكَ، فَرَكَنَ إِلَيْهِمْ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾^(۱).

واتە: جوبەیری کوپی نوفەیر دەلی: قورەیش هاتنە لای پیغەمبەر ﷺ پێیان گوت: ئەگەر تۆ بۆ لای ٲیمە نێردراوی، ئەوانە ی کە شویت کەوتوون لە خەڵکی کەم بایەخ و لە کۆیلەکان، ئەوانە دەر بکە، تا کو ٲیمە بێنە هاوێلت و بێنە کوو مە جلیستەو، پیغەمبەریش ﷺ دلی بە لایاندا چوو بەلام خوا ئەو ئایەتانە ی بۆ سروس کردن. بەلام ئەمیش سەنەدەکی بێهێزە و پشتی ٲی نابەستری.

بەسەرھاتی سییەم:

{عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: ذَكَرَ لَنَا أَنَّ قَوْمًا خَلَوْا بِرَسُولِ اللَّهِ ذَاتَ لَيْلَةٍ إِلَى الصُّبْحِ، يُكَلِّمُونَهُ، وَيُفْخِمُونَهُ، وَيَسُودُونَهُ، وَيَقَارِبُونَهُ، وَكَانَ فِي قَوْلِهِمْ أَنْ قَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّكَ تَأْتِي بِشَيْءٍ لَا يَأْتِي بِهِ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ، وَأَنْتَ سَيِّدُنَا وَإِبْنُ سَيِّدِنَا، فَمَا زَالُوا يُكَلِّمُونَهُ حَتَّى كَادَ يُقَارِبُهُمْ، حَتَّى مَنَعَهُ اللَّهُ، فَقَالَ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي ...﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ ج ١٤، ص ٨٨، وَعَبْدُ الرَّزَاقِ فِي تَفْسِيرِهِ ج ١، ص ٣٨٣، وَالْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٢، ص ٤٥٠ و ٤٥١، قُلْنَا هَذَا: مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ}.

واتە: قەتادە {کە یەکیکە لە زانایانی تابیعین، جلی دوا ی هاوێلان، ئەو گێردراوەیە هێناو،} دەلی: بۆمان باسکراو کە قورەیشیەکان شەوێک بە تەنیا لەگەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ دانیشتن، تا کو بەرەبەیان قسەیان لەگەڵدا دەکردو، بە گەرەیان دەگرت و، ٲیزیان لێدەنا، وایان دەکرد خوێان لێ نزیك دەخستەو، لە ٲیو قسەکانیاندا کە لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ یان دەکرد ئەو بوو، کە گوێیان: تۆ شتێکت هێناو، کە هیچ کەس ئەو شتە ی نەهێناو {واتە: قسە یەک دەکە ی بەرنامە و ٲەيامێک کە هیچ کەس نەیهێناو، کە ٲاستیان کردو،}

(١) لُبَابُ النُّقُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ ص ١٣٨، وَالْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٢، ص ٤٤٩، قَالَ (المؤلفان) قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ جِدًّا.

تۆ گەورەمانی و، کۆری گەورەشمانی، ئیدی هەروا قسەیان لەگەڵدا دەکرد و خەریک بوو پیڤەمبەر ﷺ نیزیکیان لێ بکات، دوایی خوا پیڤەگیری لێکرد و پاراستی و، ئەو ئایەتانی ناردنە خوار، فەرمووی: ﴿وَأِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ...﴾

بەلام: ئەمەش گێردراوەیەکی (مُرسَل)ە، یانی: بەرز نەکراوەتەووە بۆ لای هاوێلان ئەوەیان لێگێررابێتەووە، بۆیە بە فەرموودە دانانری، واتە: فەرموودە پیڤەمبەر ﷺ، چونکە ئەو شتانەکانی کە هاوێلان دەپێگێرنەووە، مادام بە سەنەدێکی راست بێ و ئەو شتە پەيوەندیی بە پیڤەمبەرەووە هەبێ ﷺ ئەووە حوکمی فەرموودە وەرده‌گیری.

بەسەرھاتی چوارەم:

{عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ، يَسْتَلِمُ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ فِي طَوَافِهِ، فَمَنْعَتْهُ قُرَيْشٌ، وَقَالُوا: لَا نَدْعُكَ تَسْتَلِمُ حَتَّى تَلِمَ بِالْهَيْتِ، فَحَدَّثَ نَفْسَهُ، وَقَالَ: «مَا عَلَيَّ أَنْ أَلِمَ بِهَا بَعْدَ أَنْ يَدْعُونِي أَسْتَلِمَ الْحَجَرَ، وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنِّي لَهَا كَارِهِ»} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ ج ١٥، ص ١٣٠).

واتە: سەعیدی کۆری جوبەیر، دەلی: پیڤەمبەر ﷺ لە تەوافیدا عادی و ابوو، دەستی دەگەیانده بەردە ڕەشە، {یان ماچی کردووە، یان دەستی گەیاندوتی، کە ئەووە سوننەتە} قورەیشییەکان پیڤەگیریان لێکرد (پێیان نەداو) گوتیان: لێ ناگەرێن دەست بەگەیه‌نیە بەردە ڕەشە، تاکو دەستیش لە پەرستراوەکانی تێمە نەدەو، {کە لە دەوری کەعبە دایانابوون، سێسەدوشەست (٣٦٠) سەنەم بوون} پیڤەمبەریش ﷺ بە دلێدا هات، گوتی: چی دەبێ ئەگەر دەستی‌کیش بەگەیه‌نە بته‌کان، دوای ئەووەی کە لێم دەگەرێن دەست لە بەردە ڕەشە بدهم (یان ماچی بکەم) خواش دەزانێ کە من ئەووەم پێ ناخۆشە!

ئەمەش گێردراوەیەکی (مُرسَل)ە و، بە دەقیکی سوننەت دانانری و پشتی پێ نابەستری.

بەسەرھاتی پینجەم و کوئایی:

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي رَوَايَةٍ عَطَاءٍ: أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي وَفْدِ ثَقِيفٍ، أَتَوْا النَّبِيَّ فَسَأَلُوهُ شَطَطًا، قَالُوا: مَتَّعَنَا بِالْهَيْتِ سَنَةً، حَتَّى نَأْخُذَ مَا يُهْدَى لَهَا، فَإِذَا أَخَذْنَاهُ، كَسَرْنَاهَا، وَأَسْلَمْنَا، وَحَرَّمْ وَادِيَنَا، كَمَا حَرَّمْتَ مَكَّةَ، حَتَّى تَعْرِفَ الْعَرَبُ فَضْلَنَا عَلَيْهِمْ، فَهَمَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَنْ يُعْطِيَهُمْ ذَلِكَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ^(١).

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ١٠، ص ٢٤٤: ٤٠٤٢.

واتە: عەتە لە ئیبنو عەبباسەو (خو لە خووی و بابی رازی بێ) گێراویەتەو: کە ئەم ئایەتە دەربارەی شانیدی ھۆزی (ثقیف) ھاتنە خوار، کە ھاتنە لای پیغەمبەر ﷺ و کۆمەڵی شتی بێ جێیان لێ داوا کردو، گوتیان: لێمان گەرێ ماوەی سالتیک پەرستراوە کاغمان بپەرستین، تا کو ئەوێ بو پەرستراوە کاغمان دەکرێتە دیاریی و خەلات، {خەلک پارە و سامانی بو بته کان دەبرد، بە حساب نەزر و صدەقەیان لە خوێان دەگرت و لەو شوێنانەیان دادەنان، کە ئەو بتانە ی لێن}، با ئەو پارەو سامانە وەر بگرن، دوا ی ئەوێ کە پارە کەمان وەرگرت و کۆمان کردەو، بته کان دەشکێنن و مسوڵمان دەبین، بەلام تۆش ئەو شیوەی ئیمە (ئەو دۆل و ناوچە یە ئیمە) حەرەم بکە، وەك چوون حەرەمی مەککە ھە یە، {با ئیمەش ئەو شوێنە ی کە ھۆزی (ثقیف) ی لێ بوون، بکریتە ناوچە یە کە حەرەم ناوێن و ئەو شتانە ی کە لە شوێنە ئاساییە کان قەدەغە نین، لەوێ قەدەغە بن، وەك حەرەمی مەککە، بۆچی؟!} تا کو عەرەب زیدە یی ئیمە بەسەر یانەو بزانن و، پلە ی ئیمە لەسەر خوێانەو بزانن! پیغەمبەریش ﷺ خەریک بوو وا بکات، بەلام ئەو ئایەتە ھاتە خوار.

منیش بە کورتیی دەربارە ی کۆی ئەو گێراوانە، دەلیم:

بێگومان کافرە کان ھەوڵیانداو لە گەل پیغەمبەر ی خوادا ﷺ کە لایبەدن و بەرەو ناھەق پەلکیشی بکەن و، بپھێننە سەر پێچکە ی خوێان، بەلام گومانێ تێدانە، کە ئەو گێراوانە، جگە لە یەکیکیان کە سەنەدە کە ی راست (صحیح) ە، ئەویش (مُرسَل) ە، ئەوانی دیکە سەنەدە کە یان بپھێزە، بۆیە پشتیان پێ نابەستری.

بەلام بۆیە ھێنامن، تا کو ئەگەر کەسیک لە تەفسیرەکاندا بینیی - چونکە تەفسیرە کان زۆربەیان ھەموو ئەو گێراوانەیان ھێناون - ئنجا بو ئەوێ ھیچکەس بەوانە ھەلنەخەلەتێ و پێی وابێ کە: پیغەمبەر ﷺ شتیکی وای بە دلدا ھاتو، کە دەست بە بتاندا بینێ، یان شتیکی وای بە دلدا ھاتو، کە لەبەر ئەوێ پێی نادەن دەست بگە یەنێتە بەردە رەشە {کە پیغەمبەر ﷺ مادام تەوافی کردبێ، نەبێستراو، تەنیا پێی دەست گە یاندنە بەردە رەشە ی لێ بگرن} ئنجا بو ئەوێ پێی بەدن، با دەست بگە یەنێتە بته کەنیان، یاخود پێگە یان بدات: ماوە ی سالتیک دیکە بته کانیان بپەرستن، ئەو دەبێ کە ی بوو بێ؟ ئەم سوورەتە مەککە ییە و (ثقیف) لە مەدینە دا ھاتوونە لای پیغەمبەر ﷺ مسوڵمان بوون و وتووێژیان لە گەلدا کردو!!

کهواته: ئەو گێردراوانه هیچیان هی ئەوه نین، بۆ تەفسیری ئەو ئایەتانه پشتیان پێ ببەستری، وهك دوایی له مهسهله گرنهكاندا باشت تیشك دهخهینه سهر ئەوه، كه نیوهپۆکی ئەو ئایەتانه و چهك و واتای راستهقینهی ئەو ئایەتانه، لهگهڵ ئەو هۆی هاتنه خوارهوانه دا، ناگونجی، بهلام زانیان و ئەوانه ی كه ویستووین: مانا و مه بهسته كانی قورئان پوون بکه نه وه، زۆر جار هه ندی گێردراوه یان هی ناون، له بهر ئەوه ی له پێش ئەواندا باسكراون، به لام هه ندیكیان زۆر لێی ورد نه بوونه وه، كه ئایا له گهڵ نیوه پۆکی ئایه ته كان دا، ده گونجین، یان ناگونجین؟! كه وهك دوایی باسی ده كه یین، هیچ كام له م گێردراوانه له گهڵ نیوه پۆکی ئایه ته كان دا ناگونجین.

مانای گشتی ئایه ته كان

خوای ﷻ پوو له پیغه مبه ری خاتهم ﷺ ده كات و، هه ول و ته قه للا و كوششی بپوچان و نه پساوه ی كافره كانی بۆ ده خاته پوو، هه م بۆ ئەو، هه م بۆ تۆممه ته كه ی كه چه ند هه ولیان له گهڵ داوه: به یئنه سهر پچكه كانی خو یان و له راسته شه قامی خوا، لایبده ن و وای لێبكه ن كه شتیکی دیکه بفرمو و پابگه یه نی، جیا له وه ی كه خوا ﷻ پێی پاكه یاندوه، به لام خوا پیغه مبه ری ﷻ خوی پاراستوه و دامه زراو و پێی چه سپاوی كردوه و كه میكیش به لایان نه چووه، نهك زۆر، ده ففرمو و:

﴿وَاِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوْكَ عَنِ الَّذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ﴾، ئەوانه نيزيك بوو لاتبدهن، له وه ی كه بۆ لای تۆمان سروش كردوه، ئەو په یام و بهرنامه و قورئانه ی كه بۆ تۆمان سروش كردوه، خهريك بوو له وه لاتبدهن، ﴿لِنَفْتِيَ عَلَيْنَا غَيْرُهُ﴾، بۆ ئەوه ی جیا له وه به ناوی تێمه وه بلێی، دیاره له و شتانه دا كه ئەوان ویستووین، نهك به گشتی، یانی: هه ندیك شت كه له گهڵ قورئاندا دژ و جیا به له قورئان، هه ندی شتی دیکه كه جیی په سه ندی ئەوانه، ﴿وَإِذَا لَأَتَّخِذُوْكَ حَلِيْلًا﴾، ئەگه ر واشت كردبایه، ئەو كاته تۆیان به دۆست ده گرت و خوشده ویست، تۆیان وهك هاوه ل و برارده رێکی خو یان داده نا.

ئەوان به و جوړه هه ولیان داوه له گهڵ پیغه مبه ری خو دا ﷻ، به لام با بزانی ن پیغه مبه ری خوا ﷻ، چۆن بووه؟

﴿وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾، ئەگەر ئېمە تۆمان نەچە سپاندبايە و دامەزراو نەکردبايە، خەریک بوو شتیکی کەم بەلایاندا بچی.

(تثبیت)، بریتیه لە چەسپاندن و راگیرکردن و دامەزاروکردنی شتیك، یانی: ئەگەر ئېمە تۆمان راگیر و دامەزراو و چەسپاو نەکردبايە، ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾، بە دنیایی نیزیك بوو کەمێك، شتیکی کەم بە لایاندا بچی، واتە: ئەصلەن پیغەمبەر ﷺ شتیکی کەمیش بەلایاندا نەچوو و مەیلی بە لادا نەکردوون، ئەوەی کە ئەوان داوایان لێکردو، وەلامی نەداونەو، کەمیشی وەلام نەداونەو، چ جای زۆر.

﴿إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ﴾، ئنجا ئەگەر تۆ کەمێکیش بە لایاندا چووبای، ئېمە هەم سزای دوو قاتی ژیان، هەم سزای دوو قاتی مردغان پێ دەچێژتی، ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾، دوايش تۆ بەسەر ئېمەو و لە بەرانبەر ئېمەدا، هیچ پشتیوان و هاوکار و، وەسەر خەرت چنگ نەدەکووتن، کە لە سزای ئېمە بپاریزن، لە ئازاردانی ئېمە چەپالەت بدەن.

﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، ئنجا کە نەیان توانیو لە لای بدەن، لەو راستە شەقامە ی کە خوا ﷻ پیغەمبەری خاتەمی ﷺ خستۆتە سەر، لەو بەرنامە یە کە بوو سەروە کردو، کاتیك ئاومێد بوون لەو کە لایبەدەن و کەمێك بە لای خوێاندا پەلکشی بکەن، گواستوو یانە تەو بۆ جوړە هەولێکی دیکە، کە بریتی بوو لەوەی: وەدەری بنین، بێزار و جارزی بکەن، سەغڵەت و ناپەختی بکەن و ناچار ی بکەن: وڵات بەجێ بهێڵی، ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، هەر وەها ئەوانە نیزیك بوو کە تۆ هەلپێچن و بێزارت بکەن، جارزت بکەن، وات لێبکەن: ئەو شوێنە ی کە ئیستا لێی، جێی بهێڵی، کە شاری مەککە یە، بۆچی؟ ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، تاكو وەدەرت بنین، لەو سەرزەمینە، کە مەککە یە، ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەگەر واش بکەن، کەمێك نەبێ لە دوا ی تۆ نامێننەو، یان ئەگەر وایان کردبايە، کەمێك نەبا، لە دوا ی تۆ لەو شارەدا، لەو سەر زەمینەدا، نەدەمانەو بە سەلامەتی، کە ئەمە زۆربە ی زانایان وایان لێکداو تەو کە ئەوانە لە دوا ی پیغەمبەر ﷺ بە سەلامەتی نەمانەو، چونکە جەنگی بەدر هاتە پێش، دوا ی ئەوە ی کە پیغەمبەر ﷺ ناچار کرا مەککە بەجێ بهێڵی، کە لە جەنگی بەدر دا، لە زەلزەکانی قورەیش حەفتا (۷۰) کەس کوژران و حەفتا (۷۰) شیان لێ بەدیل گیران و درکیان شکا و، زەبوون کران، واتە: بە سەلامەتی لەو شارەدا، نەمانەو لە دوا ی پیغەمبەر ﷺ.

واتایەکی دیکەى ئەوەیە: کە ئەگەر وابکەن، لە دواى تۆ نامیننەوێه مەگەر کەمێک، واتە: ئەگەر تۆ وەدەر بنێن، بەلام قورەیشییەکان پێغەمبەریان ﷺ وەدەرنەنا لە مەککە، بەلکو خۆی لەبەر بەرژەوهندیى کارو پرۆژە ئیسلامییەکەى، شارى مەککەى بەجێهێشت، ئەگەرنا دەیتوانى هەر بێنیتەوێه، بەلام بە ناپەهەتیی.

کەواتە: ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەوێهە وەوآڵ پێدانە، کە ئەگەر وابکەن، لە دواى تۆ نامیننەوێه لە شارى مەککەدا، جگە لە کەمێک، بەلام وایان نەکرد، بۆیە مانەوێه، بەو واتایە کە شارى مەککە بەسەر کافرەکان دا کاول نەبوو، ئیدی دواى کە لە جەنگى بەدردا، لییان کوژرا و لە جەنگى ئوحدودا و، لە جەنگەکانى دیکەدا، ئەوێه پێچەوانەى مانەوێهەیان نیە لە شارى مەککەدا.

﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، ئنجا ئەوێه کە خوا سزایان دەدا، لەسەر ئەوێه تۆ ناچار بکەن، ئەو شارە بەجێهێلێ و، کەمێک نەبێ لە دواى تۆ بە سەلامەتیی نەمێننەوێه، ئەوێه یاسای خواىە، لە ژيانى ئەو پێغەمبەرەکاندا (عليهم الصلاة والسلام) کە پێش تۆ پەرەوانمان کردوون، واتە: ئەوێه یاسای خواىە و عەدەتیی خواىە، لە ژيانى پێغەمبەرانى پێشوویدا هاتۆتە دى و، بۆ تۆش دیتە دى، ﴿وَلَا تَحْدُ لِسْتِنَا تَحْوِيلًا﴾، تۆش لادان نابینی بۆ یاسای ئێمە، یاسای ئێمە ناگۆڕێ و لاندەری، وەك چۆن بۆ پێغەمبەرانى پێشوو (عليهم الصلاة والسلام) خوا وای کردوێه، هەر کامێکیان، گەلەکەى وەدەریان نابێ، خوا گەلەکەى سزا داوێه، گەلى تۆش ئەگەر وەدەرت بنێن، خوا سزایان دەدا، ئنجا ئایا خوا سزای داوێه، لەبەر ئەوێه کە وەدەریان ناوێه، یاخود ئایا ئەگەر وەدەریان نابایە، سزای دەدان؟ هەردوو واتایە کە لەگەڵ سیرە و ژيانى پێغەمبەردا ﷺ دەگونجێن، دەگونجێ بۆلێن: بەلێ خوا سزای دان، بەوێه کە حەفتا لە زەلەکان و قسە رویشتووێهەکانیان کوژران، لە جەنگى بەدردا و حەفتاشیان بەدیل گیران، پاشان قات و قری و گرانییان بەسەر هات، کە پێغەمبەر ﷺ تووکیى لێ کردن.

دەشگونجێ بۆلێن: نەخێر خوا سزای نەدان بەو واتایە، کە وەك گەلانى پێشوو سزا بدرێن و بنێر بکرین و، لە بەین بیری، چونکە هەر مانەوێه، بەلێ درکیان شکا، بەلام بنێر نەکران وەك گەلانى پێشوو، هەردوو واتایە کە لەگەڵ واقعی ژيانى پێغەمبەردا ﷺ دەگونجێن.

ئنجا خوا ﷻ فەرمان بە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ دەکات بە چەند شتی، کە خولاسەکەیان ئەوێه، ئینسان ئەگەر بیهوێ خۆراگر بێ، لە گەرمەى ناپەهەتیی و گرفتارییەکاندا، دەبێ

پەيوەندىيى لەگەڵ خوادا قايمىتر و پتەوتر بىكات، بۆيە دەفەرموى: ﴿ **أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ** **السَّمِيسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ** ﴾، نوێژ بەرپاىكە لە كاتى لادانى خۆرەو {لە نێوەراستى ئاسمان بە لای رۆژئاوا} تاكو تاريكايى شەو، كە ئەمە چوار نوێژان دەگرێتەو:

۱ - كاتيك كە تۆزێك خۆر لادەدا لە نێوەراستى ئاسمان، نوێژى نێوەرۆ دەبێ.

۲ - كە زياتر لادەدا، نوێژى ئێوارە (عصر) دەبێ.

۳ - كە خۆر ئاوا دەبێ و بە تەواويى لادەدا، نوێژى شىوان دەبێ.

۴ - ﴿ **غَسَقِ اللَّيْلِ** ﴾ لە تاريكايى شەو، دواى ئەوێ سوورايى تيشكى خۆر لە ئاسۆيەكان نامى، نوێژى خەوتنان دەبێ.

۵ - ئنجا نوێژى پێنجەم ﴿ **وَقُرْآنَ الْفَجْرِ** ﴾، ھەروەھا قورئان خوێندنى بەيانى، ﴿ **إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا** ﴾، بە دلنپايى قورئان خوێندنى (نوێژى) بەيانى، لەلا ئامادەبوويه، فریشتەكان لە لای ئامادە دەبن و دەبينن، واتە: گزنگى بدە بە قورئان خوێندنى نوێژى بەيانيش، چونكە قورئان خوێندنى نوێژى بەيانى، فریشتەكان لە لای ئامادە دەبن.

كەواتە: ئەم ئايەتە ئامادەيە بە كاتى ھەر پێنج نوێژەكان، دواى ئەوێ كە خوا ﷻ پێنج نوێژەكەى لەسەر پێغەمبەر ﷺ ھەرز كردن، ھەر لەم سوورەتەدا كە باس دەكات، لە سەفەرى شەوورۆ (بەرزبوونەوێ)دا، ئنجا كاتەكانى بۆ ديارىكردوون، لە قورئاندا، بەلام وەك دوايى باسى دەكەين، خوا ﷻ جىبرىليشى ناردووە و بەكردەوێش پێغەمبەرى ﷺ ڤىر كردووە، بە وردى ھەر كام لە كاتى پێنج نوێژەكان، كەيى و چۆنە؟

﴿ **وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ** ﴾، ھەروەھا لە شەویشدا بە ھۆى خوێندنى قورئانەو، شەونوێژ بكە، ئەوێش زیادەيە بۆ تۆ، واتە: خواپەرستىيەكى زیادەيە بۆ تۆ. ﴿ **عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا** ﴾، نيزىكە پەروەردگارت زىندووت بىكاتەو و پێگەى ستايشكراوت پى ببەخشى.

ئەمە وەك دوايى باسى دەكەين، مەبەست پىيى تەكاردنى مەزن (الشَّفَاعَةُ الْعُظْمَى)ە، كە پێغەمبەرى خوا ﷻ، دواى ئەوێ مروڤەكان دەچن بۆ لای ئادەم و داواى لى دەكەن، تەكايان بۆ بىكات لە لای خواى پەروەردگار: لىپرسىنەو و سزا و پاداشت دەست پىيكات و كۆتايى بە راگرتيان بىت لە (گۆرەپانى) كۆكردنەو و لىپرسىنەو، ئادەم ھەوالەى

لای نووحيان ده کات و، نوو حه والّهی لای ئیبراهیمیان ده کات و، ئیبراهیم حه والّهی لای مووسایان ده کات و، مووسا حه والّهی لای عیسیان ده کات و، عیسا حه والّهی لای موحه ممدیان ده کات، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پیغه مبه ر موحه ممدیش ﷺ تکا له خوی پهره دگار ده کات که ئه و پۆزه، ئه و مهینه تییه کو تایی پی بئی و، دوی تکیه کهی ده ست ده کړی به لیپرسینه وهی مروّقه کان.

﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾، ههروه ها بلّی: ئه ی پهره دگارم! به چوونه نیویکی باش یمخه نیو، به هیئانه ده ریکی باش، مهینه ده ر. وشه ی (مُدْخَلَ) و (مُخْرَجَ)، یانی: برده نه نیو و، هیئانه ده ر، که مه به ست پی چوونه نیوی پیغه مبه ره ﷺ بو هه ر کار و چالاکیه ک و هاتنه ده ری پیغه مبه ره ﷺ له هه ر کار و چالاکیه ک، یاخود چوونه نیو شاری مه دینه یه، بو پیغه مبه ره ﷺ و هاتنه ده ریته ی له شاری مه ککه.

یانی: پهره دگارم! با هه ردووکیان، هه م هاتنه ده ره کهم له شاری مه ککه، هه م چوونه ژووره کهم بو شاری مه دینه، یان: هه م چوونه نیو کارو چالاکییم و هه م لی هاتنه ده رییم به شیوه یه کی ریک و په سند و چاک بی. ﴿وَاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾، له لایه ن خۆته وه ده سه لاتیک پشگیریکه ر و سه رخرم بو بره خسیته، ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبٰطِلُ﴾، ههروه ها بلّی: هه ق هاتوو باتیل پووجه ل بووه، مرد، فهوتا،

﴿اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا﴾، به دلنایی باتیل (ناهق) پووجه ل و فهوتاوه.

له لۆره کۆمهڵه زانییهکان بکەڵێن

Stay in touch on social media

تۆن بکەم مێر عوالم ئانوال بکەڵێن

علي بابير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

کەتای

بکەڵێن عهکتهبی ماموستا علي بابير

بکەڵێن عهکتهبی ماموستا علي بابير

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خوایا ئەو مەمەد ئەو موخە مەمەد! نیزیك بوو لەوێ بۆمان سەروش کردووی، کافەرەکان لات بەدن، تاكو شتیکی جیا لەوێ بۆمان ناردووی، بە ناوی ئیمەو بەلێ، ئەو کاتەش تۆیان بە دۆست دەگرت، ئەگەر تۆشمان نەچە سپاندبایە، نیزیك بوو شتیکی کەم بە لایاندا بچی، ئەو کاتەش سزای دوو قاتی ژیان و، سزای دوو قاتی مردمان پێ دەچێرتی، ئنجا هیچ وەسەر خەریکیشت لە بەرانبەرماندا، چنگ نەدە کەوت:

خوایا دەفەرموی: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِيَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ۚ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّنَاكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرَكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۚ إِذَا لَأَذْنُوكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۚ﴾ (۷۴) (۷۵)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە دە برگەدا:

(۱)- ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾، پێشتریش گوتمان: (کاد)، یانی: (قرب)، نیزیك بوو، (لَيَفْتِنُونَكَ)، واتە: لاتبەدن، (عَدِي لَيَفْتِنُونَكَ بـ) «عَنِ» لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى فِعْلٍ كَانَ الْفَتْنُ لِأَجْلِهِ، وَهُوَ مَا فِيهِ مَعْنَى يَصْرِفُونَكَ، (فَتْن)، واتە: تاقیکردنەوێ، یاخود ئازاردان، سزادان، ناپەڕه تکردن، ئەو مانایانە هەموو هەن.

لێرەدا وشە (لَيَفْتِنُونَكَ)، بە پیتی (عَنِ)، بەرکاری پێ خوازاراوه، تاكو مانای فەلەکی واتە: بچێتە نێو، کە ئەو تاقیکردنەوێ لە پێناوی ئەودا بوو، ئەویش ئەوێ کە مانای: لاتبەدن (يَصْرِفُونَكَ)ی بخرێتە نێو.

کەواتە: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾، واتە: خەریك بوو کە تووشی بەلات بکەن و لاتبەدن، نیزیك و خەریك بوو، لە چی لایبەدن و تووشی بەلات بکەن؟

(۲)- ﴿عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ﴾، لەوێ کە بۆمان سەروش کردووی، ئنجا ئەوێ کە بۆی سەروش کراوه، بێگومان قورئانە، وەك خوایا ئەو سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموی: ئەو پێغەمبەر!

بفهرموا: ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأَتَذَكَّرُ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾، واتە: ئەم قورئانەم بۆلا سروس کراوە، تاكو ئیوهشی پى بترسینم و وریابکه مەوه و هەر که سیکیش که پى دهگات، دیسان پى بترسینم و پى وریا بکه مەوه.

۳- ﴿لِنَفْتَرِيَ عَلَيْنا غَیْرَهُ﴾، تاكو جگه لهو، به ناوی ئیمهوه بلی، واتە: جگه له قورئان، به ناوی ئیمهوه بلی، لهو بابەتانهدا که ئەوان مەبهستیان بوون، ئەمە دهگونجی مەبهست پى یه کیک لهو دووانه، یان، هەردووکیان بى:

أ- پیغه مەهر ﷺ چى دیکه ئاوا به قورسی - وهك له ئایهتەکاندا هاتوه - باسی بت و صەنەمەکانیان نهکات و، قسهی سهخت و پهقیان لهسه نهکات، که: ئەوانه هیچ نین و، بت و صەنەمن و، دەبنه سووته مەنبی دۆزەخ، قسهکانی سووک بکاتهوه، لهو بارهوه.

ب- کاریک بکات که مسولمانه ساده و پەش و پرووتهکان - بهلای که مەوه - جارێ نهیهنه کۆر و مه جلیسه کهی، تاكو ئەو داواکارییه چى به چى بکات، که زله زله کان دهیانگوت: ئیمه له گەل ئەو پەش و پرووتانه دانانیشین، با ئەوانه نهیهنه کۆر و مه جلیسه کهتهوه!

دهبى مەبهست لهوه که خوا دهفهرموی: ﴿لِنَفْتَرِيَ عَلَيْنا غَیْرَهُ﴾، بۆ ئهوهی شتیکی دیکه غهیری ئهوهی بۆمان سروس کردووی، به ناوی ئیمهوه بلی، مەبهست پى ئەو جوړه شتانه بى:

چونکه خواى په نهانزان باس دهکات، که زۆر ههولیان له گەل داوه و، ئەگەر خوا نهیچه سپاندهیه، خهریک بوو، تۆزیک به لایاندا بچى، ئنجا ئەو شتانه، ئەو تۆزەن، ئەگەرنا خوا که قورئانی بۆ ناردوه، ئەو غهیری قورئان بلی، ئەوه تۆزیک و، ههندیك نیه، بهلکو لادانیکى یه کجاره کییه! ئەو کاتهش خوا ﷺ بهوه وازی لى نه دههینا، که سزای ژيانى دنیا و سزای مردن و مه رگی پى بچىژى و بۆی دوو قات بکاتهوه! ئاوا دهبى به وردیى سه رنجی ئایهتەکان بدهین، تاكو به ههله لیان تى نه گهین.

کهواته: لیره دا ﴿لِنَفْتَرِيَ عَلَيْنا غَیْرَهُ﴾، واتە: جگه لهوهی بۆمان سروس کردووی، لهو شتانهدا که ئەوان داواى دهکەن، تۆ شتیکی دیکه جیا له قورئان، به ناوی ئیمهوه بلی، یان بکهی.

۴- ﴿وَإِذَا لَأَتَّخِذُوکَ خَلِیْلًا﴾، ئنجا ئەگەر واشت کردبایه، تۆیان به دۆست دهگرت، (الْخَلِیْلُ: الصَّدِیقُ الَّذِی يَتَخَلَّلُ حُبَّهُ الْقَلْبَ)، واتە: (خلیل) ئەو برادر و هاوهلهیه، که خوشه ویستییه کهی ده چینه نیو دل و دهروونهوه، جیگیر دهبى تێیدا.

(۵) - ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنِّتَكَ﴾، ئەگەر ئېمە تۆمان نەچە سپاندبايە (التَّيْبِتُ: جَعَلَ الشَّيْءَ ثَابِتًا، أي: مُتَمَكِّنًا مِنْ مَكَانِهِ غَيْرَ مُقْلَقٍ)، (تثبیت) ئەو دەیه شتیک بچە سپینی، دامەزراوی بکە لە شوینی خۆیدا، بە شیوەیەك که جوولە جوول و لەرەلەر و لەقەلەقی نەمیئ.

ئەگەر ئېمە تۆمان دامەزرا و و چە سپاو نەکردبايە:

(۶) - ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ﴾، تۆ (ئەى موخەممەد!) نيزيك بوو، هەندیک بە لایاندا بچی و پشتیان پێ ببەستی و سەنگی خۆتیا بەدەیه سەری، یانی: شتیک بکە لە ئەوان لیت داوا دەکەن، (الرَّكُونُ: الْمَيْلُ بِالرُّكْنِ، أي: بِالْجَانِبِ مِنَ الْجَسَدِ، وَاسْتَعْمَلَ فِي الْمَوَاقِفِ)، (رکون)، بریتیه لەو کە ئینسان لایەکی خۆی بخاتە سەر شتیک، سەنگی بداتە سەری، دوايی بە کارهێنراوە بۆ گونجان و، وەلامدانەوێ شتیک که لە مرووف داوا دەکری، پازی بێ و وەلام بداتەو و جیبه جیی بکات.

(۷) - ﴿شَيْنًا قَلِيلًا﴾، (شَيْنًا: مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ لِـ «تَرْكُنْ» أي: شَيْنًا مِنَ الرُّكُونِ)، (شَيْنًا)، لێرەدا بەرکاریکی رەها (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ)، بۆ (تَرْكُنْ)، واتە: شتیکى که مەیلیان بەلادا بکە، یان شتیکى که م پشتیان پێ ببەستی و سەنگی خۆتیا بەدەیه سەری.

(۸) - ﴿إِذَا لَأَذْنُكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ﴾، ئەگەر واشت کردبايە، ئېمە دوو قاتی ژیاغان پێ دەچێژی، واتە: سزای دوو قاتی ژیاغان، چونکە: (الضَّعْفُ: مُمَّاثِلٌ مِقْدَارُ شَيْءٍ ذِي مِقْدَارٍ)، (ضَعْفُ) یانی: وینە ئەندازە شتیک که ئەندازەکەى زاندرابێ.

کە دەفەرموئ: (ضَعْفَ) بە سیاق و بە سەلیقە دیارە کە یانی: (ضَعْفَ عَذَابِ الْحَيَاةِ)، یانی: سزای دوو قاتی ژیاغانی دنیاغان پێ دەچێژی.

(۹) - ﴿وَضَعْفَ الْمَمَاتِ﴾، هەر وەها سزای دوو قاتی مردنیشمان پێ دەچێژی.

(۱۰) - ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾، دوايیش لەسەر ئېمە هیچ یارمەتییەدر و سەر خەرت چنگ نەدەکەوتن، (النَّصِيرُ: النَّاصِرُ، هُوَ الْمُخْلَصُ مِنَ الْعَلَبَةِ، أَوِ الَّذِي يَنْتَارُ لِلْمَغْلُوبِ)، (نصير) سیغەى مبالغەى (ناصر)، زۆر سەر خەر، (ناصر) یش، یانی: دەربازکەر، لەو کە مرووف تى بشکێ، یاخود کەسیک که تۆلە دەکاتەو: بۆ کەسیک که تیشکاو و بەرانبەرەکەى پێ وێراوە.

کورتە باسیک لە پینچ سەرنج دا

لێره دا پینچ (۵) کورتە سەرنج دەخەینە ڕوو لە بارە ی ئەم ئایە تانەوه:

(۱) - که دەفه رموی: (الضَّعْفَ)، خاوهی تەفسیری (التحریر والتنویر) ^(۱) دەلی: (إِنَّ الضَّعْفَ أَطْلَقَ هُنَا عَلَى الْقَوِيِّ الشَّدِيدِ، لِعَدَمِ إِمْكَانِ حَمْلِ الضَّعْفِ عَلَى حَقِيقَتِهِ، إِذْ لَيْسَ ثَمَّ عِلْمٌ بِمِقْدَارِ الْعَذَابِ يُرَادُ تَضْعِيفُهُ، كَقَوْلِهِ: ﴿فَأَتَتْهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ﴾ (الأعراف).

واتە: لێره دا وشە ی (الضَّعْفَ)، بە کارهێنراوه بۆ: بە هێزی سەخت {واتە: سزایەکی بەهێزی سەخت} چونکە ناگونجی وشە ی (ضَّعْفَ)، {یان ی: دوو بەرانبەر} بە پیتی مانا راستە قینە کە ی خۆ ی، بە کارهێنری، چونکە ئیمە زانیاریمان نیە بە ئەندازە ی سزایە کە دەویستری دوو قات بکریته وه، نازانین، ئەو سزایە چەندە؟ تا کو بزانی دوو بەرانبەرە کە ی و دوو قاتە کە ی چەندە؟ ئنجا ئەمە وه ک قسە ی خوا ی بەرز وایە، که دەفه رموی: ﴿فَأَتَتْهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ﴾ ^(۲)، واتە: خوا یە سزای چەند بەرانبەر {یاخود دوو بەرانبەر} یان لە ئاگر بدە، {ه ی ئەو زلە زلانی ئیمە یان گومرا کردو و، لە ڕی لاداو و}.

کەواتە: لێره دا مەبەست هەر ئەو یە: با سزای ئەوان زیاتر بی، دوو هیندە ی ئیمە، یاخود چەند بەرانبەر ی ه ی ئیمە بی، چونکە ئەوان بوونە هو ی گومرا کردنی ئیمە، واتە: سزایەکی سەخت و بەهێز، بەهێزتر و سەختتر لە ه ی ئیمە بی.

(۲) - که دەفه رموی: ﴿ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾، خاوهی تەفسیری (التحریر والتنویر) ^(۲) دەلی: (وَأَصَافَهُ الضَّعْفُ إِلَى الْحَيَاةِ وَإِلَى الْمَمَاتِ، عَلَى مَعْنَى «فِي»، فَالْتَّقْدِيرُ: لَأَذْفَنَّاكَ ضِعْفًا فِي الْحَيَاةِ وَضِعْفًا فِي الْمَمَاتِ)، واتە: وشە ی (ضَّعْفَ)، که پالندراو ته لای ژیان و پالندراو ته لای مردن، لێره دا بە مانا ی (فی) دی، واتە: (ضِعْفًا فِي الْحَيَاةِ وَضِعْفًا فِي الْمَمَاتِ)، دوو بەرانبەر ی سزای ژیان و، دوو بەرانبەر ی سزای مردمان پی دەچیژتی.

(۳) - زۆربە ی زانیان وایان لیک داو ته وه که: ﴿ضِعْفَ الْحَيَاةِ﴾، واتە: لە ژیا نی دنیا دا، سزای دوو قاتمان پی دەچیژتی، ﴿وَضِعْفَ الْمَمَاتِ﴾، واتە: لە ڕۆژی دوا ییدا سزای دوو قاتمان

(۱) ج ۱۵، ص ۱۷۶.

(۲) ج ۱۵، ص ۱۷۶.

پێ دەچێزتی، بەلام (محمد الطاهر بن عاشور) رایەکی دیکە لەو بارەو هەیه و دەڵێ: ئەگەر پیغەمبەر ﷺ بە لای کافرەکان دا، لای دابا و، پستی پێ بەستبان و سەنگی خوێ دابایە سەریان و وەلامی داواکانی دابانەو، ئەو کاتە خوا ﷻ باسی سزای پوژی دوایی دەکرد و سزای پوژی دواییش، و باس ناکرێ کە دوو قات و چەند قات، بەلکو بە ئازار و سزای بەتیش و مەزن، باسکراوە وە خوا ﷻ لە سوورەتی (الأنفال) دا، فەرموویەتی: ﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ٦٨. واتە: ئەگەر لەبەر ئەوە نەبوایە کە خوا پێشتر پڕیاریکی داوە، بە هۆی ئەوەوە کە قەرەبووتان وەرگرت، {فیدیەتان وەرگرت، لە دیلەکانی جەنگی بەدر} سزا و ئازاریکی مەزنتان توش دەبوو.

بەلام لێرە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾، نزیك بوو کە شتیکی کەم بە لایاندا بجی، ئنجا لە بەرانبەر شتیکی کەم دا کە بە لایاندا چووبایە، ناگونجی خوا سزای دواپوژی بدات، کە ئەو مەیلکردنەش مەبەست پێی بەهەلە داچوونی پیغەمبەری خواوە لە کۆششکردن (اجتهاد) دا، کە ئەویش بوو ئەوە بوو بەرژەوهندیی ئایین و بەرژەوهندیی کار و بانگەوازه‌کە‌ی دابین بکات، ئنجا لە بەرانبەر کۆششکردنی پیغەمبەردا ﷻ، ئەگەر لە کۆششەکەشی دا نەپێکابێ، سزای دوا پوژی بوو نەبوو، چونکە سزای دواپوژی بوو ئەوەیە کە پیغەمبەر ﷻ سەرپێچی لە فەرمانی خوا بکات، بەلام هەقی بوو کە ئیجتەهاد و کۆشش بکات، لەو شتەدا کە دەقیان لەسەر نیە و، جارێ خوا سەروشی بوو نەکردووە و پێی پانەگەیانداوە چی بکات، مافی خوێ بوو: کۆشش بکات، هەروەک لە وەرگرتنی قەرەبووی دیلەکانی جەنگی بەدر، خوێ و هاوێلانی کۆششیان کرد و خواش ﷻ لەسەر ئەوە سزای نەدان، لەبەر ئەوەی خوا پڕیاری داوە سزای کەسانێک نادات کە لە کۆششکردن (اجتهاد) دا بەهەلەدا دەچن، بەلام بێگومان سزای کەسانێک دەدا کە سوور و سوور دەزانن ئەوە سەرپێچی فەرمانی خواوە، و، سەرپێچیش دەکەن، بەلام کەسێک کە دەقیکی لەبەر دەست نیە و بەرچاوپوون نیە و عەقڵی خوێ بەکارنێ، لە شتێکدا کە پێی وایە بەرژەوهندیی ئایین و بەرنامە‌ی خوا لەوەدا هەیه، لەسەر ئەوە سزا نیە، چونکە کۆششکەر (مجتهد)، ئەگەر پێکای، دوو پاداشتی هەن و ئەگەر نەپێکا، پاداشتیکی هەیه، وەک لە فەرماشتیکی صەحیحی پیغەمبەردا ﷻ دا هاتو، کە دەفەرموێ:

{إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ} (أخرجه البخاري: ٦٩١٩، ومسلم: ١٧١٦).

واتە: بابای حوکمران ھەر کاتێ کۆششی کرد، (ئێجتهادی کرد و عەقڵی خوێ بەکارھێنا) پاشان پیکای، دوو پاداشتی ھەن و، ئەگەر کۆششی کردو نەپیکای، پاداشتیکی ھەر ھەبە.

کەواتە: لە بواری کۆششکردن دا سزادان ھەر لە ئارادا نیە، بەلام مەبەست لە سزادانی ژیان و مردن، لە کاتی مەیلکردنی پیغەمبەر ﷺ بە لایاندا، مەبەست، ئەو بەلا و گرفتاریانەن، کە بە ھۆی ھەلە و کەم و کورپیەکانەو، کە مروۆف تووشیان دەبێ، بەسەری دین.

چونکە مروۆف ھەرچەندە نیاز و مەبەستی باش بێ، بەلام کە نەپیکای، تووشی دەرەنجامیکی خراب دێ، مادام لەو کۆششکردنە نەپیکابێ، بەلام خوا ﷻ پیغەمبەری ﷺ دامەزراندو، چەسپاندو، کۆششیک و ئێجتهادیکی ھەلە نەکات، کە دوایی باجەکە ی بدات^(۱)، ھەم لە ژيانی دنیا و ھەم لە کاتی مەرگیشتا.

ئەمەش رایە کە (محمد الطاهر ابن عاشور)، ھیناویەتی، بەلام پێم پەسەند نیە، ھەر چەندە ناڵیم ھیچ پێی تێناچێ، بەلام رای زۆربە ی زانیان گونجاوتر و پێکترە.

(۴)- کە دەفەرموێ: (ثُمَّ)، لێرەدا بۆ ریزبەندیی پلە پلەییە، چونکە دەر باز نەبوون لە سزا، گرنگترە لە پێ چێژتێ سزایە کە، لە پلەدا، بۆیە خوا ﷻ کە دەفەرموێ: (ثُمَّ لَا يَجْدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا) ، دوایی تۆ لەسەر تێمە ھیچ یارمەتییدەر و سەرخەرت چنگ نەدەکەوتن، دیارە دەست نەکەوتنی یارمەتییدەر و سەرخەریش، گرنگترە، لە پێ چێژرانی سزا.

(۵)- مروۆف ھەتا پلە ی بەرزتر بێ، ئەو بەلایە ی کە بەسەری دێ، یاخود ئەو سزایە ی کە دەدرێ لەسەر سەرپێچییە کە ی، مەزنتەر دەبێ، وەک لە سوورەتی (الأحزاب) دا ھاتو: (يَنْسَاءُ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا) (۳۰) ، واتە: ئە ی ئافەرەتانی پیغەمبەر! ﷺ، ھەر کامێک لە تێو، گوناھێکی ناوۆلای ئاشکرا بکات، سزای بۆ دوو قات دەکریتەو، {یان: (سزای بۆ چەند بەرانبەر دەکریتەو)} و ئەو ھش لە لای خوا ئاسانە.

لەبەر ئەو کە مەقام و پێگە ی ھاوسەرانی پیغەمبەر ﷺ بەرزتر بوو، بێگومان ئەگەر سەرپێچی بکەن، سزایەکیان سەختەر دەبێ، جێی سەرنجە: کە وشە ی (فَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ) ، کە ھەم لێرەدا لە سوورەتی (الأحزاب) دا ھاتو، ھەم لە سوورەتی (النساء) دا ھاتو، ھەم لە سوورەتی (الطلاق) یشدا ھاتو، زۆریک لە توێژەوانی قورئان بە زینا و

(۱) ئەمە راست نیە و پیغەمبەری خوا ﷻ چەند جارێک لە ئێجتهادە کە ی دا نەپیکاو، بەلام خوا بۆی راست کردووە و، ئەو ی دیلەکانی جەنگ و (ابن أم مكتوم) یش، ھوونە زەقن لەوبارەو.

داوین پیسیان لیکداوەتەو، بەلام وەك لە تەفسیری سوورەتی (النساء) دا باسکردووە،
 ڕووئکردۆتەو^(١)، لە ھەر سێ شوێنەکەدا ﴿فَفَحْشَةً مُّبَيَّنَةً﴾، مەبەست پێی
 سەرپێچیکردنی ئافەرەتە لە مێردی و مەبەست پێی یاخیبوونی و، ئەوەیە کە بە شیوەیەك
 لەگەڵ مێردی دا ڕەفتار بکات، کە مێردەکە ی ناپەرەت بکات، بێ فەرمانیی بکات و
 سەرپێچی لێ بکات و، لە سنووری شەرع بچێتە دەر، بەلام بە تەئکید مەبەست پێی
 داوین پیسی نیه، ھەر کەسیك بە وردیی سەرئەو ئەو ئایەتانە بدا لەو سیاقانەدا کە
 تێیاندا ھاتوون، لەو دُنیا دەبێ کە وشە (فاحشە)، کاتیک لە قورئاندا بەکارھاتبێت
 بە موثلەقی، مەبەست پێی زینا، یان ئێزابزییە، بەلام: ﴿فَفَحْشَةً مُّبَيَّنَةً﴾، واتە:
 گوناھێکی ناوۆلای ئاشکرا و ڕوون، مەبەست پێی سەرپێچی ئافەرەتە لە مێردی.

لێرەدا خوا ﷻ زۆر بە ڕوونی و ڕاشکاوی ڕایگەیانداوە کە: پێغەمبەر ﷺ تەنانت
 کەمیکیش بە لای کافرەکاندا نەچوو، تەنانت کەمیکیش، بەلام بە ھۆی ئەوەوە کە
 خوا عز وجل پاراستوویەتی.

ئەجا ئایا مەبەست لەو: کەم بە لادا چوونە، چییە؟ ئەوەیە کە پێغەمبەر ﷺ
 ئیجتھادیک کۆششیک بکات، بۆ بەرژووەندی ئایینەکە، بۆ بەرژووەندی گەیانندی
 پەيامەکە، و، ئەو ئیجتھاد و کۆششە پێغەمبەر ﷺ تێیدا نەپێکی.

بۆ نمونە:

أ - پێغەمبەر ﷺ لە ڕوو وەرچەرخاندنی دا لە عەبدوللای کۆری ئوممی مەکتووم، نەپێکا و،
 خوای پەروردگار ڕەخنە لێ گرت وەك خوا فەرموویەتی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ (١) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۚ (٢) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَرْكَبُ ۚ (٣) أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرُ ۚ ...﴾ العَبَسَ (١ - ٨).

ب - ھەرۆھا لە وەرگرتنی قەرەبوو لە دیلەکانی جەنگی بەدردا نەپێکا، وەك خوا فەرموویەتی:
 ﴿مَا كَانَتْ لِيَنْيَ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُشْحَتَ فِي الْأَرْضِ ...﴾ (١٧) الأنفال.

ج - ھەرۆھا لە مۆلتدانی دا، بە دَل نەخۆشەکان لە جەنگی تەبووکدا، نەپێکا، ﴿عَفَا اللَّهُ
 عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ﴾ (٤٣) التوبة، بەلام ھەموو ئەو نەپێکانانە کە بە ھۆی کۆششکردنەو
 بوون و، بۆشی ھەبوو کە کۆشش بکات، ئەو نەبوو کە ڕێک دیاربێ سەرپێچی لە فەرمانی
 خوا، ھەلبەتە خوا ﷻ ھەر بۆی راست کردۆتەو و جارجاریش سەرزنشتیکی سووکی کردووە و
 ئاگاداری کردۆتەو کە نەدەبوو وابوایە.

(١) ھەرۆھا لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) یش دا.

مەسەلەى دووهم:

خو بە پىغەمبەرەكەى خوى ﷺ فەرموو: نيزيك بوو كافرهكان بيزارت بكه‌ن و ناچارت بكه‌ن، تاكو لەسەر زەمىنى مەككە دەرت بكه‌ن، ئەو كاتەش كەمىك نەبى پاش تۆ، لىى نەدەمانەو، ئەو‌هش ياساى خوايە لە ژيانى پىغەمبەرانا‌ندا، كە لە پيش تۆ ناردوو‌مانن و، لادانىش بو ياساى خوا نابىنى:

خو دەفەرموى: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۖ﴾ (٧٦) سُنَّةٌ مِّن قَدَرُ سَلْنَا قَبْلَكَ مِّن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسِتِنَا حَوِيلًا ﴿٧٧﴾.

شىكردنەو‌ى ئەم دوو ئايەتە، لە پىنج بركەدا:

١- ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾، (ئەى موحمەد!) نيزيك بوو بىبروايەكان بيزارت بكه‌ن و هەلتىيچن و هەلتستينن لە زەوى، دەگوترى: (فَرَّ: أَي بَارَحَ الْمَكَانَ)، شويئەكەى خوى بە جيھيشت، (الْإِسْتَفْرَازُ: الْحَمْلُ عَلَى التَّحُلِّ)، (إِسْتَفْرَازُ)، بريتيە لەو‌ه كە تۆ كەسيك ناچار بكه‌ى شويئەكەى بە جى بهيلى.

كە دەفەرموى: ﴿لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾، (ال)ى سەر (الْأَرْضِ)، بو ناساندن (تعريف)ى (عهد)، زەوييەكەت ئەو زەوييەى خۆت، ياخود زەوييەك كە تتي‌دا نيشتەجى، كە شارى مەككەيە، نيزيك بوو بيزارت بكه‌ن و ناچارتبكه‌ن و لەسەر زەوى هەلتستينن، بوچى؟

٢- ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، تاكو لەويت دەر بكه‌ن، ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، ئەمە: (تَعْلِيلٌ لِلْإِسْتَفْرَازِ)، هوکار هيئانەو‌ى هەلسانەكەيە، يانى: بيزار و ناچار و چارزت دەكەن، تاكو تۆ لەوى وەدەرنين.

٣- ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئنجا ئەگەر واشيان کردبايە، كەمىك نەبى لە دواى تۆ نەدەمانەو.

(خَلْفَكَ)، خويئراويشەتەو: (خَلْفَكَ)، (خَلْفَكَ: أَي: بَعْدَكَ، وَأَصْلُ الْخَلْفِ: الْوَرَاءُ فَاسْتُعْمِلَ مَجَازًا فِي الْبُعْدِيَّةِ)، وشەى (خَلْفَ)، واتە: پشتەو، بەلام بە مەجاز بەكارهينراو بو دوايى، لە پرووى كات (زمن)ەو.

پیشتر گوتمان: (لَبِثَ)، واتە: مایەو، (لَا يَلْبُثُونَ خِلْفَكَ)، واتە: دواى تۆ نامیننەو، لەو شوینەدا، لە شاری مەككەدا، مەگەر كەمێك، (إِذَا) (إِذَا: ظَرْفٌ لِلزَّمَانِ وَتَنْوِينُهَا عَوْضٌ عَنْ جُمْلَةٍ مَحذُوفَةٍ وَالتَّقْدِيرُ: إِذَا أُخْرِجُوكَ لَا يَلْبُثُونَ بَعْدَكَ..)، (إِذَا)، زەرپە بۆ كات، كاتێك كە شتیكى تێدا ئەنجامدراو، تەنۆینەكەش كە خراوەتە سەری، (إِذَا)، ئەو قەرەبووی پرستەیهكى قرتینراو، كە ماناكەى ئاواى لیدیتهو: ئەگەر تۆیان وەدەر نابایە، كەمێك نەبێ، لە دواى تۆ نەدەمانەو.

تێمە دواى چەند سەرنجێك لەسەر ئەو ئایەتە دەدەین و، زیاتر ماناكەى شی دەكەینەو.

(۴)- ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾، (السُّنَّةُ: الْعَادَةُ وَالسَّيْرَةُ الَّتِي يَلْتَزِمُهَا صَاحِبُهَا)، (سُنَّةٌ)، بریتیە لەو نەرێت و شیوە ژيانەى كە خاوەنەكەى پێو پابەندەبێ.

لە راستى دا (سنة)، یانى یاسا، هەلبەتە یاساش عادیكە دووبارە دەبێتەو و بەردەوامە، واتە: ئا ئەو كە لە دواى تۆ جگە لە كەمێك نەدەمانەو، ئەگەر تۆیان وەدەر نابایە، ئەو یاسای خواى، لە ژيانى ئەو پێغەمبەرەدا كە پیش تۆ ناردوومان، یانى: بە نسیبەت ئەوانیشەو، هەر بەو یاسایە مامەلەمان كردو، لەگەڵ كافەرە ناحەز و دوژمنەكان، كە پێغەمبەرانىیان وەدەرنراو و دەرکردو لە نیشتمان و زێدى خۆیان: ئەویش ئەو یەكە: سزایان داو.

(۵)- ﴿وَلَا تَحْدِلْ سُنَّتَنَا تَحْوِيلًا﴾، هەرۆهە تۆ لادان نابینی، بۆ یاسای تێمە، ئەمە پرستەیه كە نیاوخن كراو، بۆ ئەوێ تەواو پوونى بكاتەو، كەواتە: ئەمە یاسای خواى، لە پێغەمبەرانێكدا كە لە پیش تۆدا پەوانەمان كردوون، هەر بەو شیوەى مامەلەمان كردو لەگەڵ نەیارەكانیاندا، ئنجا تۆ لادانیشت نابینی بۆ یاسای خوا، یاسای خوا ناگۆڕێ و لانداری لە كەس و، هیچ كەس مافى قیتۆی لە بەرانبەر یاساكانى خوادا نە.

چوار سەرنجى كورت لەسەر ئەو دوو ئایەتە:

(۱)- كە دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾، ئەمە ئاماژەى تێداى بەو كە پێغەمبەر ﷺ لە مەككە دەچێتە دەر و، ئەوان ناچارى دەكەن مەككە بەجێ بهێڵن، واتە: دەبنە هوكارى چوونە دەرى لە مەككە و كوچكردنى.

هەر وەها ئاماژەشە بەو: کە دواى ئەوێ پێغەمبەر ﷺ ناچار دەبێ، شارى مەككە بەجێ بهێڵێ، ناحەزەكانى كەمێك نەبێ نامێنەو و ئەوێش پوویدا، چونكە لە جەنگى بەدردا حەفتا (۷۰) لە سەرانى، لە نێواندا ئەبوو جەهل و نەزرى كۆرى حارث و ئومەييەى كۆرى خەلەف و، عوتبە و شەيبەى كورانى پەيغە و زۆرىك لە زەلزەكان، كۆژران، كەواتە: بە سەلامەتیی نەمانەو لە مەككەدا، چونكە حەفتايان لى كۆژرا و حەفتاشيان لى بەدیل گىرا و، مائۆيرانییەكى زۆریان بەسەرھات.

دەشگونجى مەبەست ئەوێ، كە دەفەر موى: ﴿وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، واتە: ئەگەر تۆ وەدەر بنێن لە شارى مەككە، لە دواى تۆ كەمێك نەبێ نامێنەو، بەلكو خوا وەك چۆن گەلانى پێشووى بنێرێ، ئەو گەل و خەلكەى تۆش، كە شار بەدەرت دەكەن و ناچارى كۆچكردنت دەكەن، ئاوا بنێریان دەكات، بەلام لەبەر ئەوێ پێغەمبەر ﷺ بە ويستى ئازادانەى خوێ شارى مەككەى بە جێھێشت، نەك ئەوان هەلپێچن و بلێن: وەرە دەبێ پرۆى، بۆيە خوا ئەو خەلكەى سزا نەدا، بە سزايەكى بنێرێ، ئەوێش مانايەكى دیکەيەتى، كە وەك لە مانا گشتییەكەش دا گوتمان، ئەم ئايەتە موبارەكە هەردوو كە ماناكەى، لەگەڵ ھالەت و ژيانى پێغەمبەردا ﷺ دەگونجێن.

دەگونجى بلێن: كەمێك نەبێ نەمانەو لە دواى پێغەمبەر ﷺ، واتە: بە سەلامەتیی نەمانەو، چونكە زەلزەكانيان ھەموويان كۆژران يان بەدیل گىران لە جەنگى بەدردا، كەواتە: بە سەلامەتیی نەمانەو، بەلكو دركيان نەما و لووتيان شكێنرا.

دەشگونجى بلێن: خوا ﷻ فەرموویەتى: ئەگەر ئەوان دەرتبەكەن، كەمێك نەبێ لە دواى تۆ نامێنەو، بەلام بۆيە مانەو و بنێر نەكران، چونكە پێغەمبەريان ﷺ دەر نەكرد، بەلكو بە ويستى ئازادانەى خوێ شارى مەككەى بە جێھێشت، ھەردوو كە واتايەكان گونجاو.

(۲) - كە دەفەر موى: ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ پەسپۆران گوتويانە: (جُمْلَةُ مُسْتَأْنَفَةٍ اسْتِثْنَاءً بَيَانِيًّا لِبَيَانِ سَبَبِ كَوْنِ لُبِّهِمْ بَعْدَهُ قَلِيلًا)، واتە: ئەمە پستەيەكە كە دەست پێدەكات، دەست پێكردنێكى پوونكردنەو، تاكو ھۆى ئەو پوونبكاتەو، كە بۆچى كەمێك نەبێ لە دواى پێغەمبەرەو ﷺ نامێنەو؟ واتە: كەمێك نەبێ نامێنەو بە سەلامەتیی، لەسەر مانای يەكەميان، ياخود كەمێك نەبێ نامێنەو كە بنێر نەكرێن، لەسەر مانای دووھەميان.

ئەۋىش ئەۋەپە ئەمە: عادەت و ياساى نەگۆرى خۋاى كارزانە.

(۳) - كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَا تَجِدْ﴾، ئەمە ۋەك پىپۇرانی زمان دەلەن: زىدەپۇيە، لە لاۋردن (نەفى)دا، ﴿وَلَا تَجِدْ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾، يانى: لادانت بۇ ياساى ئىمە چىنگ ناكەۋى. ھەرۋەھا دەفەرمۇي: ﴿وَلَا تَجِدْ أَكْثَرَهُمْ شُكْرًا﴾ (۱۷) الأعراف، واتە: زۆربەيانت شوكرانە بۇير و سوپاسگوزار دەست ناكەۋى.

چونكە ئەگەر خوا ﷻ بىفەرمۇي: ياساى ئىمە ناگۆرى، ئەۋە ھەر ئەۋە دەگەيەنئى، كە ناگۆرى، بەلام كە بىفەرمۇي: ﴿وَلَا تَجِدْ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾، يانى: ھەرچەندە زۆر بگەپرى و سۇراغ بگەي و بىشكىنى، ھەۋلەدەي، گۆرانتىك و لادانتىك بۇ ياساى ئىمە نابىنى.

ھەرۋەھا بەنسەت رىستەكەي دىكەيشەۋە: يانى: ھەرچەندە سۇراغ بگەي و بىشكىنى، زۆربەيانت سوپاسگوزار چىنگ ناكەۋى.

(۴) - (التَّحْوِيلُ: تَغْيِيرُ الْحَالِ، وَهُوَ التَّحْدِيدُ)، (تحويل) بىرىتە لە گۆرانی حال، ياخود بىرىتە لە گۆرىن و لادان، ئىنجا ھەر بۇ ئەۋەي بزانرى: لە تەفسىرەكاندا چى ھاتو! ھەرچەندە ئەۋ دوو گىپدراۋەيەم بە دل نىن، بەلام دەيانەيىنم:

(أ) - {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ قَالَ الْمُشْرِكُونَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: كَانَتْ الْأَنْبِيَاءُ يَسْكُنُونَ الشَّامَ، فَمَا لَكَ وَالْمَدِينَةَ؟ فَهَمَّ أَنْ يَشْخَصَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾} (أخرجه السيوطي في (لباب النقول في أسباب): ص ۱۳۹، وقال مؤلفا الإستيعاب: سنده ضعيف) ج ۲، ص ۴۵۲.

واتە: سەئىدى كورى جوبەير، كە يەككە لە زاناپانى شوينكەۋتوۋانى ھاۋەلان، (تابەين)، دەلى: ھاۋەش بۇ خوا دانەرەكان بە پىغەمبەريان ﷺ گوت: پىغەمبەران زياتر لە شام نىشتەجى دەۋون، تۆ چىتە لىرە لە مەدىنە! ئەۋىش وىستى بچى بۇ ئەۋى (يانى: بۇشام) بەلام خۋاى بەرز ئەم ئايەتەي بۇ نادەرە خوار.

كە بە تەئكىد ۋەك سەنەدەي بىيەزە، ئىۋەپۇكەكەشى ھەر بىيەزە، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷻ لەۋە ژىرتەر بوۋە، بە قسەي ھەندىك لە موشكىكەكان ھەلخەلەتى، پاشان موشكىكەكان لە مەككە بوۋون، بەلام ئەمە باسى مەدىنە دەكات، سوۋرەتەكەش سوۋرەتتىكى مەككەيە.

(ب) - {عَنِ الْحَضَرَمِيِّ: أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ بَعْضَ الْيَهُودِ قَالَ لِلنَّبِيِّ: إِنَّ أَرْضَ الْأَنْبِيَاءِ أَرْضُ الشَّامِ، وَإِنَّ هَذِهِ لَيْسَتْ بِأَرْضِ الْأَنْبِيَاءِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيْسْتَغْفِرُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ج ۱۵، ص ۹۰ و ۸۹، وقال مؤلفا الإستيعاب^(۱): سنده ضعيف}.

واته: حەزرەمی دەڵێ: یێمگەیشتووە کە هەندێک لە جوولە کەکان بە یێغەمبەریان
ﷺ گوت: سەرزه مینی شام، سەرزه مینی یێغەمبەرانه، ئێره، (واته: ئەم شاری مەککە)
سەرزه مینی یێغەمبەرانه، (واته: ئێره بە جێ بهێڵە و بجۆ بو شام، گوايه دەبی
یێغەمبەریش ﷺ وەك لە ریوایەتی یێشیدا هاتووە، بە دڵیدا هاتبی، شتیکی وا بکات!).

بەلام خوای پەروردگار ئەو ئایەتە ی بو ناردۆتە خوار!

کە بە تەئکید ئەو دوو گێردراوێه، هەم لە گەڵ نیوهرۆکی ئایەتەکان دا ناگونجین،
هەم لە گەڵ کەسایەتی بەرز و ناوازی یێغەمبەر ﷺ، عەقڵ و تیگەیشتنی دا کە لە
لووتکەدا بوو.

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لێکەڵێن

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

QR Codes

مەسەلەى سىيەم:

خوافرمانى بە پىغەمبەر ﷺ كىردو: لە كاتى لادانى خۆرهو لە نىوه پاستى ئاسمانى، نوێژ بەرپابكە، هەتا تارىكى شەو، هەروەها قورئانى نوێژى بەيانىش بخوێنە، بىگومان قورئان خوێندنى نوێژى بەيانى لە لا ئامادە بوو {فرىشتهكان لە لاى ئامادە دەبن} لە شەویشدا شەو نوێژ بە قورئان خوێندن بكە، ئەو زىادەيەكە تايهت بە تۆ، نىزىكە پەروەردگارت پاش زىندووكرانه وەت، پىگەى ستايشكراوت پى ببەخشى:

﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝ ۷۸ ۝ ۷۹ ﴾

شىكردنهوئى ئەم دوو ئايەتە، لە هەشت بىرگەدا:

(۱)- ﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ ﴾، نوێژ بەرپابكە لە كاتىكدا كە خۆر لادەدا، (الذُّلُوكُ: زَوَالُ الشَّمْسِ عَنْ كَيْدِ السَّمَاءِ، وَاللَّامُ لَامُ التَّوْقُفِيتِ مَعْنَى: عِنْدَ)، (ذُلُوكُ)، بىرتى لە لادانى خۆر لە نىوه پاستى ئاسمان {هەندىكىشان گوتووينا: (الذُّلُوكُ: الغُرُوبُ)، واتە: ئاوابوون} (ل) كەش كە دەفەرموئى: ﴿ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ ﴾، لامى ديارىكردى كاتە، يانى: لە لاى، لە نىزىكى.

(۲)- ﴿ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ ﴾، تاكو تارىكايى شەو (الغَسَقُ: الظُّلْمَةُ)، بە ماناى تارىكايى دى، واتە: تاكو شەو تارىك دادى، تۆ نوێژ بەرپابكە، كە وەك پىشتەر گوتمان: ئەمە ئامازەيە بە كاتى چوار نوێژەكان، نوێژى نيوەرۆ، كە خۆر تۆزىك لە نىوه پاستى ئاسمان لادەدا، نوێژى عەسر، كە خۆر زياتر لادەدا، پاشان نوێژى شىوان، كە خۆر بە تەواويى ئاوا دەبى و، نوێژى خەوتنان، كە شەو تارىك دادى.

(۳)- ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾، هەروەها قورئان خوێندنى نوێژى بەيانىش، گرنگى پى بدە، ﴿ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ﴾، بە چى مەنصوبە؟ دەلى: (أَي: أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، واتە: قورئان خوێندنى نوێژى بەيانى بەرپابكە، واتە: نوێژى پى بكە، ئەمە بۆ ئەوئەيە كە بزائى هەموو نوێژىك دەبى قورئانى تىدا بخوێندى، بەلام بە تايهت لىرەدا باسى قورئان خوێندنى نوێژى بەيانى كىردو، لەبەر ئەوئەي كاتى نوێژى بەيانى، كاتىك كە دىنا كىش و ماتە، ئەو قورئانەى تىدا دەخوێنرى، باشتەر دەبىستى و، لە دى و عەقلى خوێنەر و، بىسەرەكايىش دا باشتەر جىگىر دەبى، سوننەتىشە

قورئان زیاتر له نوێژی به یانییدا بخویندری، بۆیه به تاییهت ئهوه باسکراوه، به لام ئهوه ئاماژه شه که نوێژه کانی دیکهش، دهبی قورئانیان تیدا بخوینری، وهك دواپی باسی دهکهین.

۴- ﴿إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، بیگومان قورئان خویندنی نوێژی به یانی له لا ئاماده بوویه، (مَشْهُودًا)، (شَهِدَ آي: حَضَرَ)، ئاماده بوو، (شَهِدَ)، یانی: بینی، که واته: (مَشْهُود) یانی: بینراو، یان: له لا ئاماده بوو، ئه مهش: (اسْتِثْنَاءُ بَيَانٍ لَّوَجْهٍ تَخْصِيصِ صَلَاةِ الصُّبْحِ بِاسْمِ الْقُرْآنِ، مَشْهُودًا آي مَحْضُورًا) ئه مه بوو نوکر دهنه وهی ئه وهیه که بۆچی نوێژی به یانی تاییهت کراوه به ناوی قورئانه وه، تاكو بزانی: له بهر ئه وهیه که له نوێژی به یانییدا فریشته کان ئاماده دهبن.

۵- ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾، ههروه ها له شه وگاریشدا به هوێ قورئانه وه، شه و نوێژ بکه، (تَهَجَّدُ: مُسْتَقِيمٌ مِنَ الْهُجُودِ وَهُوَ النَّوْمُ، وَمَادَّةُ التَّفَعُّلِ فِيهِ لِلْإِزَالَةِ مِثْلُ: التَّحَرُّجِ وَالتَّأَثُّمِ)، پێشتر باسمان کرد که (تَهَجَّدُ)، له (هُجُودٍ) وه هاتوه، (هُجُودٌ)، هه م به مانای خه و (نوم) دی، هه م به مانای له خه وه لسان و بیداری (استیقاظ) یش دی، {هَجَدَ: نَامَ، إِسْتِيقَظَ}، به لام ماددهی (تَفَعَّلَ) بوو لابردنه، وهك (تَحَرُّجٌ)، واته: لابردنی هه رهج، (تَأَثُّمٌ)، واته: لابردنی گونا، که واته: (تَهَجَّدُ)، واته: لابردنی خه و، که بریتیه له شه و بیداری و شه و نوێژ کردن.

۶- ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾، یانی: (زِيَادَةٌ لَكَ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ الْمَفْرُوضَةِ)، ئه مه زیده ییه بوو تو له پێنج نوێژه فه رزه کان، واته: زیاده بوو تو دانراوه، ئنجا ئایا ئه و زیاده ییه، فه رز بووه له سه ر پێخه مبه ر ﷺ، یاخود سوننه ت بووه؟ دواپی باسی دهکهین.

۷- ﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، نیزیکه پهروه ر دگارت زیندووت بکاته وه و پێگه ی ستایشکراوت پی به خشی، (الرَّجَاءُ مِنَ اللَّهِ وَعَدٌ، آي: لِيُبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا)، وهك ده لێن: (الْكَرِيمُ إِذَا أَطْمَعُ أَعْطَى)، به خشه ر، ئه گه ر که سیکی ئومیده وار کرد، پیی ده به خشی.

لێره دا خوا ده فره موێ: نیزیکه، په نگه، له وانه ییه پهروه ر دگارت زیندووت بکاته وه و پێگه ی ستایشکراوت پی به خشی، که واته: ئه مه به لێنه له لایه ن خوا وه، واته: بوو ئه وه ی که خوا ئه وه ت پی به خشی، به و جوړه ی گوته را خوا په رسته.

۸- ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، (الْمَقَامُ: مَحَلُّ الْقِيَامِ، وَالْمَرَادُ بِهِ الْمَكَانُ الْمَعْدُودُ لِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَهُوَ وَصْفٌ مَجَازِيٌّ، لِأَنَّ الْمَحْمُودَ مَنْ يَقُومُ فِيهِ)، (مقام)، شوینی هه لسان و راوه ستانه و، مه به ست پیی ئه و شوینه ییه که ئاماده کراوه بوو کاریکی مه زن، که ئه وه ش وه صفیکی مه جازییه، چونکه: ئه وه ی ستایش ده کری، ئه و که سه یه که له و شوینه ده وه ستی، له و پێگه ییه دا ده وه ستی، نهك خودی شوینه که.

کورتە باسیک: چوار بابەتی گەڕگ

هەر لەبەر پۆشنایی ئەم دوو ئایەتە (۷۸ و ۷۹) دا، ئیمە چوار بابەتی گەڕگ دەخەینە روو، بۆ زیاتر تیشک خستنه سەر ئیوەرۆک و چەمک و واتای، ئەو دوو ئایەتە موبارەکە، ئەو دوو ئایەتەش، ئەمە دەقە کەیانە:

خوادەفەرموی: ﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ ۷۸ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝ ۷۹ ﴾

بابەتی یەكەم: گەڕگی و پێویستی خواپەرستی، بۆ خۆراگریی لە بەردەم ئاستەنگ و کێشه و گەرفتهکاندا:

۱- (لێرەدا خوا ﷺ پاش باسکردنی فیل و پیلانی دوژمنانی پێخەمبەر ﷺ، کە هەوڵ و تەقەلایان داوە بیزاری بکەن و، و فشاری لێ بکەن و، ناچاری بکەن: شار و سەر زەمینەکە ی خۆی کە مەککەییە بە جێی بھێلێ، دوا ی ئەو، فەرمان بە پێخەمبەر ﷺ، دەکات، کە نوێژ بەرپا بکات، پێنج نوێژە فەرزهکان، هەروەها شەو نوێژیش بکات، زیاده لە پێنج فەرزهکان.

ئەمەش ئەو ی لێ وەرەگیرێ، کە بۆ خۆراگریی و دامەزراوی لە بەردەم کێشه و گەرفت و، تەنگ و چەلەمە و، ناپەرەتیەکانی کە زاده و بەرھەمی پیلان و فیل و تەلەکە ی دوژمنان و ناحەزانن، باشترین ھۆکار بۆ دامەزراوی و نەلەخشاوی، بریتیە لە پتەوکردن و توند و تۆڵکردنی پەیوەندی بەندایەتی لەگەڵ خۆی بەرز ی بێ وێنەدا، لە زۆر شوێنی قورئاندا، ئەو راستییە ھاتو، هەروەها لە فەرماشتی پێخەمبەریشدا ﷺ ھاتو، بۆ وێنە:

۱ - ئایەتەکانی (۷۸ - ۷۹) ی سوورەتی (الْإِسْرَاءِ).

۲ - ئایەتەکانی: (۹۷ - ۹۸ - ۹۹) ی سوورەتی (الحجر)، واتە: س (۳) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الحجر)، کە پێشتر تەفسیرمان کردوون، خۆی پەروردگار ھەمان ئەو راستییە مەزنە دووبارە دەکاتو، کە بۆ خۆراگریی لە بەردەم پیلانی ناحەزاند، پێویستە مەرووف خواپەرستی خۆی، بەندایەتی خۆی، بۆ خوا تۆختر بکات و قوولتر بکاتو، وەك دەفەرموی: ﴿ وَلَقَدْ تَعَلَّمَ أَنَاكَ

يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

واتە: بە دلنایای تێمە دەزانین کە تۆ سینەت تەنگ دەبێ بەوەی کە دەیلێن، (بۆیە) بە ستایشکردنی پەروەردگارتەو، بە پاکیی بگرە، {واتە: زۆر (سبحان الله) و (الحمد لله) بکە، پەروەردگارت بە پاک بگرە و ستایشی بکە}، هەروەها لە کپنووش بۆ خوا بەران بە، {واتە: زۆر نوێژ بکە} و پەروەردگاری خۆت بپەرستە، تاکو یەقینت بۆ دێ. {کە بە تەئکید مەبەست پێی ئەو مردنەیه، کە هیچ کەس گومانی تێیدا نیە}.

(۳) - شوێنێکی دیکە کە خوا ئەو پاستییەتی تێدا خستۆتە پوو، ئایەتی (۴۰)ی سوورەتی (البقرة) یە، کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾، واتە: یارمەتی وەر بگرن لە خۆراگری و لە نوێژ.

واتە: هەولبەدەن سیفەتی خۆراگری لە خۆتاندا بپننە دی، داوای یارمەتی و هاوکاری لە خۆراگری بکەن و داوای یارمەتی لە نوێژ بکەن. بۆ ئەوەی نە لەخشا و دامەزراوبن لە دینداریتاندا، لە خواپەرستی و لە گرتنی راستە شەقامی خوا پەروەردگادا و، لە بەرانبەر کیشمە کیش و گرفت و، نارهەتییهکان دا، کە ناحەزانتان بۆتان دیننە پیش.

(۴) - شوێنێکی دیکەش، ئایەتی ژمارە سی (۳)ی سوورەتی (طه) یە، کە دەفەرموێ: ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾

واتە: دەجا خۆراگر بە لەسەر ئەوەی دەیلێن و، پەروەردگارت بە پاک بگرە بە ستایشکردنەو، بەر لە خۆرەلاتن و لە پیش ئاوابوونی دا، هەروەها لە کاتەکانی شەوگادا، پەروەردگارت بە پاک بگرە و لەملا ولای پۆژگاریشدا، بە پاکیی بگرە، بە لکو پازیبی.

واتە: بە لکو لە ئەنجامی خوا بە پاکراگرتن و ستایشکردن دا، بۆ خوا، لە ئەنجامی بەندایەتی کردنی چاکت دا، بۆ خوا، لە کاتەکانی شەو و لە کاتەکانی پۆژدا، بە شیوەیهک دینداری بکە و بەندایەتی بۆ خوا ئەنجام بدە، کە لە کردو کۆششی خۆت و لە بەرهەمی کۆششی خۆت پازیبی.

(٥) - شوئینیکی دیکه، ئایەتەکانی: (٢٤ - ٢٥ - ٢٦) ی سوورەتی (الإنسان) ن، که دەفەرموێ: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيِمًا أَوْ كَفُورًا ۖ ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۖ ﴿٢٥﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۖ ﴿٢٦﴾﴾

واتە: دەجا خۆراگرە بۆ بریاری پەرورەدگارت و، گوێرایەلیی هیچ گوناھاریک و هیچ سەڵەھەیک لەوان مەکە و، ناوی پەرورەدگارت بێنە بەیانیان و ئیواران و، لە شەوگاریشدا کڕنووشی بۆ بە و، شەوگاریکی دوور و درێژ خوا بە پاک بگرە. که بە تەئکید مەبەستی پێی پاز و نیاز و لێ پارانەو و نوێژکردنە.

(٦) - شوئینیکی دیکه، ئایەتی کۆتایی سوورەتی (النحل) ٥، که دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ۖ ﴿١٢٨﴾﴾، واتە: بە دُنیاویەووە خوا لەگەڵ ئەوانە، که پارێزێان کردووە و لەگەڵ ئەوانەش دایە، که چاکەکارن.

پارێزێان کردووە، یانی: لە هەموو ئەو شتەکانی خوا پێی ناخۆشن، خۆیان پاراستووە، خواش بە گشتی دوو جوورە شتی پێی ناخۆشن: ١- قەدەغەکانی بشکینی، ٢- ئەرکەکانی بچوینی، چاکەکاریش، یانی: هەم لە خواپەرستیاند، هەم لە هەڵس و کەوتی پۆژانەیان لەگەڵ خەڵکدا، خوا لەگەڵ ئەوانە دایە و، بە لەگەڵ دابوونیکی تایبەت، ئەگەرنا خوا بە گشتی لەگەڵ هەموو دروستکراوەکانی خۆی دایە.

(٧) - شوئینیکی دیکه، ئایەتی سوورەتی (آل عمران) ٥، فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۖ ﴿٢٠٠﴾﴾، واتە: ئەو ئەوانە، که پڕواتان هیناوە! خۆرا بگرن و، لە بەرانبەر نەرەحەتیەکان خۆرا بگرن و، سەنگەر نشینی بکەن و، پارێز لە خوا بکەن، بە لکو سەرفراز بن.

(٨) - وهك نمونەیه کیش ئەم فەرمايشته ی پێغەمبەر ﷺ، دینین: {عَنْ حَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ، صَلَّى} (أخرجه أبو داود: ١٣١٩ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي، وَضَعَفَهُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط).

واتە: حوزەیفە خوا لێی پازی بێ، دەلی: پێغەمبەر ﷺ عەدەتی وا بوو، ئەگەر کاریک سەغڵەتی دەکرد و نەرەحەت دەبوو، نوێژی دەکرد {واتە: بە ندایەتی بۆ خوا دەکرد}.

بابەتی دووهم: دیارییکردنی کاتی پینج نوێژە فەرزەکان:

دیاره ئایەتی ژماره (۷۸) له سوورەتی (الإِسْرَاءُ)، کاتی پینج نوێژە فەرزەکان پوون دەکاتەوه، چونکه پینج نوێژە فەرزەکان، له سه فەری شهوڕۆی و بهرزبوونهوهی پیغه مبهەر ﷺ، بۆ ئاسمانه کاندای فەرزکران، وهک پشتر باسمان کرد، له دهرسه کانی سه رهتای تهفسیرکردنی ئەم سوورەته دا، ئنجا دواى ئەوهی پینج نوێژە فەرزەکان، واته: بهیانی، نیوه پۆ، ئیواران، شیوان، خهوتنان، فەرزکران، ده بۆ کاته کانیش دیاریی بکړین، بۆیه له ئایەتی ژماره (۷۸) ی سوورەتی (الإِسْرَاءُ) دا، کاتی پینج نوێژە فەرزەکان دیاریی کراوه، با سه رنج به دین چۆن؟

۱- (-) خوا ده فەرموئ: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ﴾، نوێژ به رپا بکه، لهو کاته دا که خۆر لاده دا، ﴿إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ﴾، ههتا تاریکایی شهو، ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، ههروهها قورئان خویندنی نوێژی به یانییش گرنگی پێ ده، کاتی هه ر پینج نوێژەکان به کورتیی لێره دا هیه:

وشه ی (دلوك)، ده گوتری: (ذَلَكْتَ الشَّمْسُ فِي وَسْطِ السَّمَاءِ، فَهِيَ ذَالِكٌ وَدَالِغَةٌ)، واته: خۆر له نیوه پاستی ئاسمان لای دا، ئنجا: هه م (ذَالِكٌ) ی بۆ به کاردی، هه م (ذَالِغَةٌ) ش، واته: (مَائِلَةٌ) لاداو، ئنجا ئەم (دلوك) ه، واته: لادانی خۆر له نیوه پاستی ئاسمان به رهو پۆژئاوا، به سێ واتایان هاتوه: (زَوَالِ الشَّمْسِ عَنْ وَسْطِ قَوْسِ قَرْصِي فِي طَرِيقِ مَسِيرِهَا الْيَوْمِي، وَوَرَدَ مَعْنَى: مَيْلَ الشَّمْسِ عَنْ مَقْدَارِ ثَلَاثَةِ أَرْبَاعِ الْقَوْسِ، وَهُوَ وَقْتُ الْعَصْرِ، وَوَرَدَ مَعْنَى غُرُوبِهَا، فَصَارَ لَفْظُ الذُّلُوكِ، مُشْتَرَكًا فِي الْمَعْنَى الثَّلَاثَةِ)^(۱).

یهک: لادانی خۆر له نیوه پاستی ئاسمان له کهوانه یه کی گریمانه ییدا، {کهوانه یه کی گریمانه یی، واته: ئەو کهوانه یه له ئاسمان نه، به لام گهردوونناسان وهک گریمانه دایده نین}، له رپی پۆیشتنی پۆژانه ی خۆر دا {له بهر چاوی ئیمه، ئەگه ر نا، زهوییه به دهوری خۆیدا ده خولیته وه له به رانه ر خۆر دا، ئیمه وا ده زانین خۆر له خۆره لاته وه ده چۆ بۆ خۆرئاوا، بۆ چاوی ئیمه وا دیاره} که تۆژی لاده دا، ئەمه کاتی نوێژی نیوه پۆیه.

دوو: واتای دووهمی (دلوك)، لادانی خۆره له ئەندازه ی سێ له سه ر چواری (۴/۳) ی کهوانه یه ک {کهوانه یه کی گریمانه یی} له رپی پۆیشتنی پۆژانه ییدا، که ئەویش کاتی ئیواره یه (عَصْر).

س: ئاوابوونی خۆر، که ئەویش کاتی نوێژی شیوانە.

کهواتە: وشە (لَدْئُوكِ)، ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾، پێشتریش باسمان کرد که (ل) ی سەر (لَدْئُوكِ)، لامی تەوقیتە، واتە: (عِنْدَ دُلُوكِ الشَّمْسِ)، لە کاتی لادانی خۆردا، لە نیوەپاستی ئاسمان، ئەمە وشەیکە سێ مانای تێدا هاوبەشن:

۱- خۆر تۆزیک لادبات که نوێژی نیوەپۆیه.

۲- خۆر بە ئەندازەی سێ لەسەر چوار (۴/۳) ی کهوانەیک لادبات، که نوێژی عەسره.

۳- خۆر بە تەواوی لادبات و ئاوابی که نوێژی شیوانە.

(۲) - که دەفەرموی: ﴿إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ﴾، (وَالْعَسَقُ: الظُّلْمَةُ، وَهِيَ انْقِطَاعُ بَقَايَا شُعَاعِ الشَّمْسِ حِينَ يُمَاطِلُ سَوَادُ أَفْقِ الْغُرُوبِ، سَوَادٌ بِقِيَةِ الْأَفْقِ، وَهُوَ وَقْتُ غَيْبُوبَةِ الشَّفَقِ، وَذَلِكَ وَقْتُ الْعِشَاءِ)، وشە (غَسَقِ)، واتە: تاریکی که بریتیه لە ئەمانی پاشماوەکانی تیشکی خۆر، بە شیوەیکە که تاریکیی ئاسۆی خۆرلێئاوابوون، لەگەڵ تاریکیی بەشەکانی دیکە ئاسۆدا، یەكسان بێ، که ئەویش بریتیه لە ونبوونی سوورایی بنی ئاسمان، (غَيْبُوبَةُ الشَّفَقِ)، که ئەوەش کاتی نوێژی خەوتنانه.

(۳) - ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، (أَيُّ أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ فِي الصَّلَاةِ)، قورئان خویندنی بەیانیی بەرپابکە لە نوێژدا، ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، دەلی: (مَنْصُوبٌ بِالْعَطْفِ عَلَى الصَّلَاةِ)، دەفەرموی: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ﴾، (أَيُّ أَقِمِ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، یانی: (قُرْآنَ الْفَجْرِ) بۆیە (منصوب) چونکە گێڕاوەتەو بۆ سەر: نوێژ بەرپابکە (أَقِمِ الصَّلَاةَ) یانی: قورئانخویندنی بەیانیی بەرپابکە، یاخود: (مَنْصُوبٌ عَلَى الْإِعْرَاءِ أَيُّ: عَلَيْكَ بِقُرْآنِ الْفَجْرِ)، (عَلَيْكَ قُرْآنَ الْفَجْرِ)، واتە: گرنگی و بایەخ بدە بە قورئان خویندنی بەیانیی.

کهواتە: که دەفەرموی: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾، ئەمە مەبەست تەنیا مەبەست پێی یەك نوێژ نیە، بەلكو مەبەست: نوێژکردنە لە (دُلُوكِ)وە تاكو (غَسَقِ)، لە تۆزیک لادانی خۆرەو لە نیوە پاستی ئاسمان، هەتا بە تەواوی ئاوا دەبێ، که ئەویش کاتەکانی ئەنجامدانی هەر چوار نوێژەکانی: نیوەپۆ و عەسره و شیوان و خەوتنانن، دوایش ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾، ئەویش کاتی نوێژی پێنجەمە، چونکە (الْفَجْرِ)، واتە: شەبەقی بەیان، که تاریکیی و پووناکیی لێك جیادەبنەو، بۆیەش تەنیا بۆ نوێژی بەیانیی، باسی قورئان کراوە، چونکە لە نوێژی بەیانیدا دنیا کش و ماتە و لە هەموو نوێژەکە

بەیانیدا، دەنگ بە قورئان خویندن بەرز دەکریتەوه، نەك وهك نوێژی خەوتنان و شیوان تەنیا لە دوو پکاتیان دا دەنگی پێ بەرزبکریتەوه، یان وهك نوێژی نیوهرۆ و ئیوارە (عصر)، کە لە هیچ پکاتیکیان دا دەنگ بە قورئان خویندن بەرز نەکریتەوه، لە نوێژی بەیانیدا، لە هەردوو پکاتیدا دەنگ بە قورئان خویندن بەرز دەکریتەوه، چ سوورەتی (الفاتحة)، چ سوورەتی دواي (الفاتحة) {ئەو سوورەتانی لە دواي سوورەتی (الفاتحة)، دەخوینن} ئنجا وهك لە سوننەتی پیغمبەر ﷺ ھاو، پیغمبەری خوا، ئەوەندە قورئانی کە لە نوێژی بەیانیدا خویندووێتی لە نوێژەکانی دیکەدا بە گشتی هیندە قورئان نەخویندو، کتیبەکانی سوننەت بوومان باس دەکەن کە: پیغمبەر ﷺ نوێژی بەیانی قورئانی زۆری تیدا دەخویند، هەروەها نوێژی خەوتنان، لە دواي نوێژی بەیانی، قورئانی زۆری تیدا خویندو، بەلام نوێژی شیوان بە زۆری و بوو، کەمی قورئانی تیدا خویندو، هەر پکاتە سوورەتیکی کورت، یان چەند ئایەتیکی کەم، لەبەر ئەوەی کاتەکی کەم، دیسان نوێژی نیوهرۆش، زۆری قورئان تیدا خویندو، بەلام بە دەنگی نزم، هەروەها نوێژی ئیوارە (عصر)یش ئەویش کەمتر لە نوێژی نیوهرۆی تیدا خوینراو.

ئنجا جگە لەو ئامارەییە قورئان، پیغمبەریش ﷺ لە بارە کاتی پینج نوێژە فەرزه‌کانەوه فەرمایشتی هەن، کە من دووانیان بە ئوموونە دینمەوه:

(۱) - {نَزَلَ جَبْرِيلُ فَأَمَّنِي فَصَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، ثُمَّ صَلَّيْتُ مَعَهُ، يَحْسُبُ بِأَصَابِعِهِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ} (أخرجه البخاري: ۴۰۰۷، ومسلم: ۱۸۸۸، وأبو داود: ۳۹۴، والنسائي: ۴۹۳).

واتە: پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: جبریل علیہ السلام، لە ئاسمان دابەزی، پێش نوێژی بوو کردم و، منیش نوێژم لەگەڵ کرد، دواي نوێژم لەگەڵ کرد، دواي نوێژم لەگەڵ کرد، دواي نوێژم لەگەڵ کرد، بە پەنجەکانی {پیغمبەر ﷺ} پینج نوێژی ژماردن.

ئنجا نوێژی یەكەمیان ئەگەر نیوهرۆ بووبی، هی دووهمیان عەسەر بوو و هی سێهمیان شیوان بوو و چوارهمیان خەوتنان بوو و پینجهمیان بەیانی بوو.

بەلام ئەگەر نوێژی یەكەم بەیانی بووبی، بیگومان دووهمیان نیوهرۆ بوو، سێهمیان عەسەر بوو، چوارهمیان شیوان بوو، پینجهمیان خەوتنان بوو، کەواتە: جبریل کاتەکانی بوو دیاری کردوون، کە هەر کام لە نوێژەکان، لە چ کاتیکدا بکەن؟

۲- {عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بَرْيَدَةَ عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَسَأَلَهُ عَنْ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «أَشْهَدُ مَعَنَا الصَّلَاةَ»، فَأَمَرَ بِأَلَّا قَادَنَ يَغْلَسَ، فَصَلَّى الصُّبْحَ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالظُّهْرِ حِينَ زَالَتْ الشَّمْسُ عَنْ بَطْنِ السَّمَاءِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ وَالشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْمَغْرِبِ حِينَ وَجَبَتِ الشَّمْسُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ حِينَ وَقَعَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ الْعَدَّ فَنَوَرَ بِالصُّبْحِ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالظُّهْرِ فَأَبْرَدَ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعَصْرِ وَالشَّمْسُ بَيَضاءَ نَقِيَّةً، لَمْ تُخَالِطْهَا صُفْرَةٌ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْمَغْرِبِ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ الشَّفَقُ، ثُمَّ أَمَرَهُ بِالْعِشَاءِ عِنْدَ ذَهَابِ ثُلُثِ اللَّيْلِ أَوْ بَعْضِهِ (شَكَّ حَرَمِي) فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ: «أَيْنَ السَّائِلُ؟ مَا بَيْنَ مَا رَأَيْتَ وَقْتُ» { (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۱۳۹۱، وَأَبُو دَاوُد: ۳۹۵، وَالنَّسَائِي: ۵۲۲).

واته: سولهیمانی کوپی بوپهیده له بابیه وه (خوا لییان پازی بی)، دهگیرپته وه، که پیاوێک هاته لای پیغه مبهری خوا ﷺ له باره ی کاته کانی نوێژه وه، پرساری لی کرد، واته: کاته کانی پینج نوێژه فه رزه کان، تهویش فه رمووی: نوێژمان له گه ل بکه {واته: ته مپو پینج نوێژه فه رزه کامان له گه لدا بکه، ده بی ته وه کاته ی ته وه پیاو هاتوه، شهو بوو بی}، پیغه مبهر ﷺ فه رمانی به بیلال کرد، که له کاتی تاریکاییدا {واته: به ره به یانی دابوو، شه به قی به یانی دابوو، به لام جاری دنیا هه ر تاریک بوو} له کاتیکی زوودا بانگی دا، نوێژی به یانی کرد، کاتی که تازه شه به قی به یانی دابوو، به ره له وه ی دنیا سپی هه لگه پری.

دوایی بو کاتی نوێژی نیوه پو، فه رمانی پی کرد، کاتی بانگ بدات که خوړ له نیوه راستی ئاسمان توژیک لایداوه، نوێژی نیوه پو بوو بوو، ته وه کاته فه رمانی پیدا بانگی دا و نوێژیان کرد.

دوایی له کاتی نوێژی ئیواره (عه سر) دا، فه رمانی پیکرد بانگ بدات له کاتیکدا که خوړ هه ر به رز بوو {واته: کاتی که نوێژی عه سر بوو، یه کسه ر فه رمانی پیکرد} بیلال بانگیدا و نوێژیان کرد.

دوایی فه رمانی پیکرد بو نوێژی شیوان کاتیک بانگ بدات که خوړ ئاوابوو، {خوړ ئاوابوو، شیوان بوو، یه کسه ر بانگیدا و} نوێژیان کرد، له سه ره تای کاته که یه وه.

دوایی بو نوێژی خه وتنان فه رمانی پیکرد، کاتی بانگ بدات که سوورایی بنی ئاسمانی نه ما {واته: پاشماوه کانی تیشکی خوړ نه مان، له سه ره تای کاته که یه وه، ته مه له پوژی یه که م}.

دوایی بۆ به یانی فه رمانی به بیلال کرد: کاتی بانگی به یانی بلی، که به ره به یان رووناك داهات {واته: له كۆتایی یاخود له نیوه راستی کاتی نوێژی به یانیدا بانگی دا}.

دوایی بۆ کاتی نوێژی نیوه پۆ، فه رمانی پیکرد، کاتی بانگ بدات که نیوه پۆ، چرکه ی نیوه پۆ به سه ر چوو بوو و دنیا به ره و فینکی چوو بوو {یانی: له سه ره تای کاته که یه وه بانگی نه دا، بۆ ئه وه ی بزانی، سه ره تای کاتی که نگییه و کۆتایی کاتی نیوه پۆش که نگییه؟ هه ره وه ها بۆ نوێژه کانی دیکه ش}.

دوایی بۆ نوێژی عه سه ر فه رمانی پیکرد بانگ بدات، کاتی که خۆر سپی و پاك بوو {واته: جارێ زه ردایی تیکه ل نه بوو بوو، زه ردایی که به ره و نوێژی شیوان بچێ، تیکه لی نه بوو} بوو.

دوایی بۆ کاتی نوێژی شیوان فه رمانی پیکرد، کاتی بانگ بدات که سوورایی نه مابوو، یان سوورایی خه ریک بوو که کۆتایی بێ، {واته: دوا کاتی نوێژی شیوان}.

دوایی بۆ نوێژی خه وتنان کاتی فه رمانی پیکرد بانگ بدات، که سییه کی شه وێ پۆییوو، یاخود هه ندیکێ پۆییوو {حه ره می که یه کیکه له راوییه کان گومانی هه یه و له وه دا دوو دل بووه، له وه دا که فه رموویه تی: هه ندیکێ پۆییوو، یاخود یه ک له سه ر سی پۆییوو} کاتی که به یانی کرده وه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: پرسیا که ره که له کوێیه؟ {بۆیان هینا} ئه ویش فه رمووی: له نیوان ئه و دوو کاتانه دا که بینیت، ئه وه کاتی پینج نوێژه فه رزه کانه.

له پۆژی یه که م دا له سه ره تای کاته کانه دا به بیلالی فه رمووه: بانگ بده و، له سه ره تای کاته کانه نوێژه کانی کردن، له پۆژی دووه م دا له کۆتایی کاته کانه، ئه و پینج نوێژانه ی کردن، تاكو بزانی که سه ره تا و کۆتایی ئه و کاتانه ی پینج فه رزه کانی تیدا ده کرین، که نگییه؟

له نۆزه كۆمهله زانییه كێن له كۆمهله زانی

Song in nûsch en social media

لەن مەظم عێز مۆطاع الزامەل النجماي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەناڵی

ڕاڤەرباندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

بابەتی سییەم: گەنگیی و گەورەیی نوێژی بەیانیی و شەو نوێژ:

أ- نوێژی بەیانیی:

دەربارەی نوێژی بەیانیی خوا ﷺ که دەفەرموێ: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، هەروەها قورئان خوێندنی نوێژی بەیانیی، گەنگیی و، بایەخ پێبە، یاخود: قورئان خوێندنی نوێژی بەیانیش بەرپا بکە، {زۆربەیی نوێژ بریتییە لە قورئان خوێندن} بە دڵنیایی قورئان خوێندنی نوێژی بەیانیش لەلا ئامادەبوویە.

(مَشْهُودًا)، وەك پێشتر باسمان کردووە، یانی: لەلا ئامادەبوو، هەروەها بە مانای (بێزارو) ییش دێ، که لەلا ئامادەبوو، یانی: فریشتەکان لە لای ئامادەدەبن، هەلبەتە ئەمە ئەوێ لێ وەرەگیرێ، که نوێژ بە بێ قورئان خوێندن نابێ، چونکە لێرەدا خوا ﷻ ناوی لە نوێژی بەیانیی ناو: قورئان خوێندن ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، کەواتە جەوھەر و کاکل و زۆربەیی نوێژ، بریتییە لە قورئان خوێندن.

هەروەها پای زۆربەیی زانیانە که لەسەر هەر کام لە پێش نوێژ خوێن (إمام) و ئەوێ که نوێژ لە دوا پێش نوێژەکەو دەکات (مأموم) و لە هەر پکاتیکدا فەرزە که قورئان بخوێن {واتە: سوورەتی (الفاتحة)} دیارە بە نەسبەت نوێژ خوێننەو، ئەگەر نا بە نەسبەت پێشەواو لە دوو پکاتی یەکەمی هەر پێنج نوێژە فەرزەکاندا وێرایی سوورەتی (الفاتحة)، چەند ئایەتێک، یان سوورەتێک لە دوا سوورەتی (الفاتحة)، دەخوێنێ، هەلبەتە پای دیکەش هەن لەو بارەو، بەلام ئەو پای زۆرینەیی و ئەم پایەش زیاتر راستە، وەك لە سەرەتای، لە بەرگی یەکەمی ئەم تەفسیرەدا تەفسیری قورئانی بەرز و بە پێز، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الفاتحة) دا، باسی ئەوەمان کردووە.

لەو بارەوێش که نوێژی بەیانیی فریشتەکان لە لای ئامادەدەبن، ئەم سێ فەرموودەییە دێنین:

١- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾، قَالَ: تَشْهَدُهُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٣١٣٥، وَابْنُ مَاجَةَ: ٦٧٠، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ، دەلی: پیغمبەر ﷺ لە بارەى ئەم رستە قورئانییەو
کە فەرموویەتی: قورئان خویندنی نوێژی بەیانى، بە دلنایى قورئان خویندنی نوێژی
بەیانى لە ئامادەبوویە، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: فریشتەکانى شەو و فریشتەکانى رۆژ،
{فریشتەکانى شەوگار و فریشتەکانى رۆژگار} لە لای ئامادە دەبن.

واتە: فریشتەکانى شەو، کە کۆتا کاتیانە و فریشتەکانى رۆژگار، کە سەرەتای کاتیانە دین،
یە کدى بەدل دەکەن، هەردوو کۆمەلە فریشتەکان، لە کاتی نوێژی بەیانیدا کۆدەبنەو.

(۲)- هەر لەو بارەو ئەم فەرمايشەش هاتو: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَضْلُ صَلَاةِ
الْجَمِيعِ عَلَى صَلَاةِ الْوَاحِدِ: خَمْسٌ وَعِشْرُونَ، وَتَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ» قَالَ: ثُمَّ
يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: «وَاقْرَءُوا إِن شِئْتُمْ: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ (الإسراء)
(أَخْرَجَهُ البخاري: ۶۴۸، ومسلم: ۶۴۹).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ، دەلی: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: پەسندی و
گەرەیی پلەى نوێژی بە کۆمەل بەسەر نوێژی تاکدا، (پەسندیە کەى) بە بیست و پینج
پلەیه، واتە: بیست و پینج پلە، چاکتر و پەسندترە، فریشتەکانى شەوگار و فریشتەکانى
رۆژگاریش لە نوێژی بەیانیدا پیکەو کۆدەبنەو و ئامادەى نوێژی بەیانى دەبن.

(۳)- {يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةُ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ بِالنَّهَارِ، وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ وَصَلَاةِ الْفَجْرِ} (أَخْرَجَهُ
الْبُخَارِيُّ: ۵۵۵، وَمُسْلِمٌ: ۶۳۲).

واتە: فریشتەکانى شەو و فریشتەکانى رۆژ یە کدى دەگوێن، (یاخود لەگەڵتاندا بەردەوامن
بە دواتان دەکەون) لە کاتی نوێژی ئیوارە (عصر) و نوێژی بەیانیدا کۆدەبنەو.

ب - شەو نوێژ:

بە نەسبەت شەو نوێژەو، خوا دەفەرموێ: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِدْ رُبُّكَ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى
أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾، هەرۆهە لە شەوگاردە شەو نوێژ بکە، زیادهیە بو تۆ،
نیزیکە پەرۆردگارت زیندووت بکاتەو و پلە و پایەى ستایشکراوت پێ ببەخشێ.

ئەمە بە ئاشکرا دیارە کە شەو نوێژی پیغمبەر ﷺ ھۆکارێکە لەو ھۆکارانەى، خوا
ئەو پلەو پایە بەرزەى پێبەخشێ، کە بریتىە لە پلەو پایەى تیدا ستایش کراو، کە
بێگومان ستایشە کە بو پیغمبەر ﷺ دەچیتەو.

که ده‌فهرموئ: (وَمِنْ آيَاتِ) دياره (مِنْ)، بۆ به‌شیکه (لِلتَّبَعِیْضِ)، که ده‌فهرموئ: (فَتَهَجَّدْ بِهِ)، ئەمه ئاوايه (قُمْ فَتَهَجَّدْ بِهِ)، (بِهِ)، راناوه‌که‌ی ده‌چیت‌ه‌وه بۆ قورئان، (أَيُّ: بِالْقُرْآنِ)، واته: له شه‌وگاردا هه‌لسه‌وه و به هۆی قورئان خویندنه‌وه، شه‌ونویژ بکه، واته: شه‌ونویژ بکه و قورئانی تیدا بخوینه.

(وَالْتَهَجَّدْ مِنَ الْهُجُودِ وَهُوَ مِنَ الْأَضْدَادِ، هَجَدَ: نَامَ، وَهَجَدَ: سَهَرَ) (تَهَجَّدْ) له (هُجُودٌ) ه‌وه هاتوه، (هُجُودٌ) یش له‌و کردارانه‌یه که مانای پێچه‌وانه‌یان هه‌یه، دوو مانای دژ به‌یه‌کیان هه‌یه، (هَجَدَ)، واته: خه‌وت، هه‌روه‌ها (هَجَدَ)، واته: بیدار بووه‌وه، هه‌روه‌ك (عَسَسَ) یانی: (أَقْبَلَ): هات، هه‌روه‌ها یانی: (أَدْبَرَ): رۆشت، ﴿وَالْأَيْلُ إِذَا عَسَسَ ١٧﴾ التکویر، واته: شه‌وگار که هات، یان شه‌وگار که رۆشت.

(هَجَدْتُهٗ)، واته: نواندم، خه‌واندم، یاخود هه‌لم ستاند، بیدارم کرده‌وه.

هه‌ندیکیش ده‌لین: (التَّهَجُّدُ: تَرَكُ الْهُجُودِ مِثْلُ التَّائِمِ وَالتَّحَرُّجِ، أَيِ: تَرَكُ الْإِثْمِ وَتَرَكُ الْحَرَجِ)، (تَهَجَّدْ)، واته: وازهینان له‌خه‌و، وه‌ك (تَأْتِمُ) وازهینان له‌گوناح و (تَحَرُّجُ)، وازهینان له‌سه‌غله‌تی، هه‌ر چۆن بئ (فَتَهَجَّدْ بِهِ)، یانی: شه‌ونویژ بکه به هۆی قورئانه‌وه، به‌هۆی قورئان خویندنه‌وه‌وه، شه‌و بیداربه.

(نَافِلَةٌ لَّكَ)، واته: زیاده‌یه بۆ تۆ.

ئنجانه‌و زیاده‌یه، وه‌ك فه‌ر زیاذه‌یه، یان وه‌ك په‌سند (مندوب)؟ هه‌ردووك واتیه‌كان هه‌لده‌گری.

١ - هه‌ندیك له زانایان وه‌ك (القرطبي) هیناویه‌تی^(١) گوتوویه‌نه: که شه‌ونویژ له‌سه‌ر پێخه‌مبه‌ر ﷺ فه‌ر ز بووه، واته: (نَافِلَةٌ لَّكَ: أَيِ فَرِيضَةٍ زَائِدَةٍ لَّكَ عَلَى الْفَرِيضَةِ الْمَوْظُفَةِ عَلَى الْأُمَّةِ)، واته: فه‌رزیکی زیاده‌یه له‌سه‌ر ئەو فه‌رزه‌ی که له‌سه‌ر ئۆمه‌ته‌که‌ت دانراوه، که پێنج نویژه‌کانن.

٢ - هیندیکیش گوتوویه‌نه: (كَانَتْ صَلَاةُ اللَّيْلِ فِي الْإِثْتِدَاءِ وَاجِبَةً عَلَى الْكُلِّ، ثُمَّ نُسِخَ الْوُجُوبُ فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا) واته: گوتراوه: شه‌ونویژ له‌سه‌ره‌تاوه له‌سه‌ر هه‌مووان پێویست بوو، به‌لام دوا‌ی حوكمی فه‌ر ز بوونه‌که‌ی لایرا و، شه‌ونویژ بوو به‌کاریکی خۆبه‌خشانه، (بوو به‌کاریکی په‌سند و باش و فه‌ر ز بوونی تیدا نه‌ما).

هەبەتە خوا ﷻ لە زۆر شوێنی قورئاندا باسی گرنگیی شەونوێژی کردووە، هەرودەها لە سوننەتی پیغمبەریش دا ﷺ زۆر ھاتووە، کە ئێمە چەند نمونە یەکیان دێنینهووە:

(١) - یەکن لەو شوێنانە لە قورئاندا ئەو یە کە خوا دەفەرموێ لە سوورەتی (الإنسان) (٢٦):
﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ (١٦)، لە شەوگارددا کپنووش بۆ خوا ببە و شەوگاریکی درێژ خوا بە پاک بگرە، کپنووش بۆ خوا ببە، واتە: نوێژ بکە، چونکە کپنووش، بە ئێ سەجدە ی قورئان خوێندن ھەیە، کە ھەر لە نوێژ دایە، مەگەر بە دەگمەن، ھەرودەها کپنووشی سوپاسگوزاریی (سَجْدَةُ الشُّكْرِ) یش ھەیە، بە لام سەجدە بردن، کە خوا فەرمانی پێدەکات بە پیغمبەر ﷺ، زیاتر مەبەست پێی نوێژکردنە، ئەو سەجدە یە کە لە نێو نوێژدایە.

(٢) - لە سوورەتی (السجدة) شدا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (١٥) ﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (١٦).

واتە: بێگومان تەنیا ئەوانە برۆا بە ئایەتەکانی ئێمە دێن، کە ھەر کاتێک ئایەتەکانی ئێمە یان بیرخرانەووە و بەسەر یاندا خوێنرایەووە، (خَرُّوا سُجَّدًا)، بە سەجدەدا دەکەون، بە کپنووشدا دەکەون {خَرُّوا)، یانی: (سَقَطُوا)، واتە: وەک بە ویستی خۆیان نەبێ، بکەون، ئاوا بۆ خوا دەکەونە سەجدە {ھەرودەها پەرودەگاریان بە ستایشکردنەووە بە پاک دەگرن و، خۆیان بە زل ناگرن، تەنیشتەکانیان لەسەر جێیەکانیان بەرز دەبنەووە. (١)
{واتە: بۆ شەونوێژ ھەڵدەستن} (٢).

﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾، کە شەونوێژی دەکەن لە پەرودەگاریان دەپارێنەووە، بە لێتسانەووە و بە ئومێداربوونەووە، ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، لەوێش کە پێمان داوون دەبەخشن.

خوا دەفەرموێ: تەنیا ئەوانە برۆا بە ئایەتەکانی ئێمە دێن، کە ئەوانە حال و سیفەتیان.

(١) (تَجَافَى)، یانی: (تَتَبَاعَدُ)، (جُنُوبٌ) کۆی (جَنَب)، واتە: لا تەنیشتان، (عَنِ الْمَضَاجِعِ)، کۆی (مَضْجِعٍ)، (مَضْجِعٍ) یش ئەو شوێنە یە کە ئینسان تێیدا خەوتووە .

(٢) وشە ی (تَجَافَى)، وەک بڵێ: جارێک نەفس و شەیتان دەلێ: ھەڵمەستن، جارێک پالنەری ئیمان دەلێ: ھەڵسن، ئەم وشە یە (تَجَافَى)، ئەوێ لێ وەردەگیرێ.

(٣)- له سوورەتی (الزمر) یشتا، خوا دەفەرموێ: ﴿أَمَنْ هُوَ قَنْتِ عَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

واته: ئایا کەسێک کە لە کاتەکانی شەو گاردا، بە کڕنووش بردوویی و، بە ڕاوەستایی
دەمێنیتەوه، واته: نوێژ دەکات، شەونوێژ دەکات، مەترسیی ڕۆژی دوایی هەیە و بە
ئومیدی بەزەیی پەرورەدگاریەتی {ئایا ئەو کەسە ی کە ئاویە، وەک ئەو کەسە وایە، کە
هەموو شەوگەر بەخەوتن دەباتە سەر، و مەترسیی ڕۆژی دوایشی نیە و ئومیدی بەزەیی
پەرورەدگاریشی نیە؟} بڵێ: ئایا ئەوانە ی دەزانن و، ئەوانە ی نازانن یە کسانن؟ بە دڵنیایی
بەس خاوەن عەقلان پەند وەر دەگرن.

کەواته: لێره دا خوا ﷻ ئەوانە ی کە شەو بیدار دەبن، شەو زیندوو دەکەنەوه بە
کڕنووش بردوویی و، بە ڕاوەستایی و، ترسی ڕۆژی دواییان هەیە و بە ئومیدی بەزەیی
پەرورەدگاریان، ئەوانە بە خاوەن زانست و بە خاوەن عەقل ناوزەد دەکات.

(٤)- له سوورەتی (الإسراء) (٧٩) یشتا کە باسمان کرد: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ
عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾

واته: له بەشیکی شەو گاردا بە هۆی خوێندنی قورئانەوه شەو نوێژ بکە، ئەوه
زیادەیه بۆتۆ، نزیکه پەرورەدگارت زیندووت بکاتەوه و، ئەو پلەیهت پێ ببە خشی،
کە تێیدا ستایش دەکری.

(٥)- با فەرماشتی کیش وەک نمونه بێنین، پیغەمبەر ﷺ، دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُهْلُ حَتَّىٰ إِذَا ذَهَبَ
ثُلُثُ اللَّيْلِ الْأَوَّلِ، نَزَلَ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَيَقُولُ: هَلْ مِنْ مُّسْتَغْفِرٍ؟ هَلْ مِنْ تَائِبٍ؟ هَلْ مِنْ سَائِلٍ؟ هَلْ مِنْ
دَاعٍ؟ حَتَّىٰ يَنْفَجِرَ الْفَجْرُ﴾ (أخرجه مسلم: ١٧٧٤).

واته: خوا لێدەگەرێ {يُهْلُ} واته: لێدەگەرێ کات برۆا {ههتا کاتیک کە سییه کی
یه کەمی شەو تێپەری، {کە گەشتە سییه کی دووهم و گەشتە نیوهراستی شەو} خوا
دادەبەزێ بۆ ئاسمانی نزیك و، دەفەرموێ: ئایا کەس هەیە داوای لێبوردن بکات؟ ئایا
کەس هەیە بگەرێتەوه و پەشیمان بێتەوه؟ ئایا کەس هەیە داوا بکات؟ ئایا کەس هەیە
بپارێتەوه؟ تاكو شەبه قی بەرەبەیان دەدات.

خوَا ۞ بهو شیوهیه چاوه‌پێی به‌نده‌کانی ده‌کات، که داوای لی‌بوردنی لێ بکه‌ن و بۆ لای بگه‌ڕێنه‌وه، و داوای لێ بکه‌ن و، لێی پاری‌نه‌وه، بێگومان ئەمه وینا‌کردنی پێغه‌مبه‌ره ۞، بۆ نیزیکی خوَا ۞ له‌و کاته‌دا له‌ به‌نده‌کانی، ئەوه زیاتر دێته‌ زه‌ینه‌وه.

ده‌شگونجی بڵێن: خوَا ۞ دێته‌ ئاسمانی نیزیك، به‌و شیوه‌یه که بۆ خوَا شایسته‌یه، هه‌ردوو‌ك لێ‌ک‌دانه‌وه‌کان زانایان بوویان، هه‌م هی پێشین، هه‌م هی پاشین، ئەوه‌شم بۆیه باس کرد، بۆ ئەوه‌ی هه‌یج که‌س وانه‌زانێ، که ئە‌گه‌ر زانایه‌ کیش بلی: ئەمه مه‌به‌ست پێی نیزیکی خوایه له به‌نده‌کانی، نه‌ك خوَا ۞ به‌و شیوه‌یه که دێته‌ زه‌ینه‌وه: خوَا سه‌ر عه‌رشی به‌جی به‌ی‌لێ و بێته‌ ئاسمانی نزیك له ئێمه، حه‌وت ئاسمانان به‌ی‌ی و بێته‌ ئاسمانی نیزیك له ئێمه‌وه، ئە‌گه‌ر که‌سی‌کیش وای لێ‌ک دایه‌وه، وا نه‌زان‌ری: به‌ پێچه‌وانه‌ی عاده‌ت و رێ‌بازی پێ‌شینی چا‌ک قسه‌ی کردوه، چون‌که ئە‌وانیش له‌و باره‌وه هه‌ر قسه‌یان کردوون، نه‌ك هه‌ر لێ‌ره، له‌ باره‌ی گه‌لێ‌ک له‌ سیفه‌ته‌کانه‌وه، که پێ‌یان ده‌گوت‌ری: (الصَّٰفَّٰتُ الْخَبْرِیَّةُ)، هه‌ندێ‌کیان جو‌ری له‌ ته‌ئویلیان کردوون، که له‌گه‌ل زمانی عه‌ره‌بییدا ده‌گونجی، له‌گه‌ل پایه و مه‌قامی به‌رزی خوای په‌روه‌ردگارا ده‌گونجی و، له‌گه‌ل عه‌ق‌لی خه‌ل‌ک‌دا دێته‌وه، هه‌ندێ‌کی‌شان وه‌ك مانا پ‌واله‌تییه‌که‌یان مانایان کردوه، به‌لام له‌گه‌ل به‌ پاک‌گرتنی خوا‌دا، که سیفه‌ته‌کانی وه‌ك سیفات‌ی به‌نده‌کان بن، واته: (اِثْبَاتٌ مَّعَ تَنْزِیْهِ)، واته: سیفه‌ته‌که‌یان بۆ خوَا چه‌سه‌پاندوه له‌گه‌ل به‌ پاک‌گرتنی خوا‌دا، واته: هه‌یج که‌س نه‌ی‌گوت‌وه: خوَا سه‌ر عه‌رش به‌جی دێ‌لێ و دێته‌ ئاسمانی یه‌که‌م، که ئە‌مه مانایه‌کی پ‌واله‌تی‌ی و پ‌وو‌که‌شییه، په‌نگه هه‌ندێ له‌ خه‌ل‌کی عه‌وام، یان هه‌ندێ‌ک له‌وانه‌ی تێ‌یان په‌راندوه، له‌ ئیسپاتی سیفه‌ته‌ خه‌به‌رییه‌کان‌دا، وه‌ك هه‌ندێ له‌ حه‌نبه‌لییه‌کان، ئە‌و جو‌ره‌ بیرۆ‌که‌نه‌یان بۆ هات‌بن، به‌لام هه‌یج زانایه‌کی قو‌و‌لی سا‌غه‌ره‌وه (م‌ح‌ق‌ق) شتی وای نه‌گوت‌وه.

له‌ لۆره‌ كۆمه‌ڵه‌یه‌كی‌یه‌كان له‌كه‌ڵانیان
Stay in touch on social media
نەن نەكەم عەر بۆلای الی‌بابیر

پا‌که‌ی‌ب‌اندنی مه‌كتەبی مامۆستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

مه‌كتەبی مامۆستا عه‌لی بابیر

بابهتی چوارهم: پیگهی ستایشکراو (المقام المحمود):

خوا دهفه رموی: ﴿وَمِنْ أَيْلٍ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا﴾، واته: له شه وگارد شه و نوپژ بکه، به هووی خویندنی قورئانهوه، نیزیکه په روه ردگارت زیندووت بکاته وه و، ئه و پیگه یه که تئیدا ستایش ده کریی، پیت به خشی.

ئنجایا مه به ست (المقام المحمود) چیه؟ زانیان به گشتی له و باره وه، چوار قسه یان کردوون، چوار رایان هیان و (القرطبی)، هه ر چواریانی هیانوه^(۱)، که له راستییدا چوار رایه که ش، هه ر ده بنه وه به یه ک، وه ک له دواپییدا باسی ده که یان:

رای یه که م: ده لئین: مه به ست پیی ئه و تکارندنه ی پیغه مبه ری خوا یه ﷺ، که له روژی دواپییدا تکا له خوا ی په روه ردگار ده کات و له خوا ی به به زه یی ده پارته وه، که لیپرسینه وه و سزا و پاداشت دانه وه ی خه لک ده ست پیبکری و، خه لک له و کوکرنه وه ی گوړه پانی مه حشر، که زور ده که ونه سه غله تی، ئه وه کو تایی پی بی و ده ست بکری به لیپرسینه وه، له و باره وه، ئه م دوو فهرمووده یه دئین:

(أ) - {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا﴾. سئل عنها قال: هي الشفاعة} (أخرجه الترمذي: ۳۱۳۷، وصححه الألباني).

واته: ئه بوو هوریه پر ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ که فهرمووی: ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا﴾، پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه وه ی خوینده وه، لیی پرسرا له و باره وه، فهرمووی: مه به ست پیی تکارندنه.

(ب) - {قال رسول الله ﷺ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ، مَاجَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ: اشفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِإِبْرَاهِيمَ، فَإِنَّهُ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمُوسَى، فَيَأْتُونَ مُوسَى، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِعِيسَى، فَإِنَّهُ رُوحُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، فَيَأْتُونَ عِيسَى، فَيَقُولُ: لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمُحَمَّدٍ ﷺ، فَيَأْتُونِي، فَأَقُولُ: أَنَا لَهَا...} (أخرجه البخاري: ۷۵۱۰، ومسلم: ۴۷۸).

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: کاتێ پۆژی هەڵسانەووە هات، خەڵک تێکەڵ دەبن و پێکدا دێن و دەچن، دەچن بۆ لای ئادەم دەلێن: تەکا لە پەروەردگات بکە! دەلێ: من شایستەیی ئەوە نیە، بەلام بچن بۆ لای ئیبراھیم دۆست و خوشەویستی تایبەتی خوا بوو، دەچن بۆ لای ئیبراھیم، ئەویش دەلێ: ئەوە کاری من نیە و، منیش شایستەیی ئەوە نیە، بەلام بچن بۆ لای مووسا، چونکە ئەو دوینەری خوا بوو، (خوای پەروەردگاری راستەوخۆ دواندووە)، دەچن بۆ لای مووسا، ئەویش دەلێ: من شایستەیی ئەوە نیە، بەلام بچن بۆ لای عیسا، عیسا ڕووحی خوا و وشەیی خوا، {واتە: خوا ﷻ یە کسەر ڕووحە کە ی خستۆتە نێو مندالدانی دایکی، بە وشەیی خوێ، بێ ئەوەی پێویست بەوە بێ دایک و باب پێکەووە جووت بن} دەچن بۆ لای عیسا، ئەویش دەلێ: من شایستەیی ئەوە نیە، کاری من نیە، بەلام بچن بۆ لای موحمەد ﷺ، دەفەرموێ: کە دێن بۆ لام، دەلێم: ئەوە کاری منە و من شایستەیی ئەوە پێگەیەم {دوایی فەرماشتە کە هەمووی باس دەکات کە دەپاریتەووە}.

تێمە لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، بە درێژی قسەمان لەبارەی شەفاعەتەووە کرد، بۆیە ئێرە ناچینە نێو وردەکارییەکانەووە.

رای دووهم: دەلێ: ئالای ستایشکردنی لە پۆژی دوایی دا، پێ دەدرێ، {إِعْطَاءُهُ لِقَاءِ الْحَمْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ}:

کە لەم فەرماشتەدا ئاماژەی پێکراوە، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: {أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا فَخْرَ، وَبِيَدِي لِقَاءُ الْحَمْدِ، وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لِقَائِي} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١١٠٠٠، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٦١٥، وَابْنُ مَاجَةَ: ٤٣٠٨}.

واتە: دەفەرموێ: من سەرۆکەری پۆلەکانی ئادەم لە پۆژی هەڵسانەووەدا و، بە شانازییکردنیشەووە واناڵیم، ئالای ستایشکردن بە دەست من دەبێ، بە شانازیی کردنەووەش واناڵیم، هیچ کام لە پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیە لە ئادەمەووە و جگە لە ئادەمیش، مەگەر لە ژێر ئالای بەیداغی مندا دەبێ لە پۆژی دوایی دا.

رای سێیەم: دەلێ: ئەوەیە کە خوا بەرز موحمەد ﷺ، لەگەڵ خوێ لەسەر عەریش، یان لەسەر کورسی دادەنیشێنێ:

(١) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى كُرْسِيِّ الرَّبِّ، بَيْنَ يَدَيِ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى} (١).

واته: عه‌بدوڵڵای کۆری سه‌لام (که یه‌کیکه له زانیانی خاوه‌ن کتێبه‌کان و مسوڵمان بووه، خوا لێی پازی بێ)، ده‌لێ: موحه‌ممهد ﷺ له رۆژی قیامه‌تدا، له‌سه‌ر کورسیی په‌روه‌ردگار له پێش ده‌ستی په‌روه‌ردگاری تَبَارَكَ وَتَعَالَى ده‌بێ.

(٢) - {عَنْ مُجَاهِدٍ: قَالَ: يُجْلِسُهُ مَعَهُ عَلَى عَرْشِهِ} (١).

واته: خوا موحه‌ممهد ﷺ، له‌گه‌ڵ خۆی له‌سه‌ر عه‌رشی خۆی داده‌نیشینێ.

دوایی له‌و باره‌وه، قسه‌ی خۆمان ده‌که‌ین.

پای چواره‌م: ده‌لێ: پێگه‌ی تێدا ستایش کراو، بریتیه له‌ تهاکردنی و ده‌ره‌ینانی ئه‌وانه‌ی له‌ ئاگری دۆزه‌خ دان، ده‌لێ: {إِخْرَاجُهُ مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَتِهِ مَنْ يَخْرُجُ} (که‌ما فی صحیح مسلم: ١٩١، وأحمد فی المسند عن جابر بن عبد الله).

واته: بریتیه له‌ تهاکردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که به‌هۆیه‌وه که‌سانێک له‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌رباز ده‌بن.

هه‌لۆیستی من ده‌رباره‌ی ئه‌و سێ رایه: ده‌لێم: پای یه‌که‌م که بریتیه له‌ تهاکردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و، پای دووه‌م که بریتیه له‌وه که پێغه‌مبه‌ر به‌یداغی ستایشکردنی به‌ ده‌سته‌وه ده‌بێ و، پای چواره‌م که بریتیه له‌ ده‌ربازکردنی خه‌ڵکی که له‌ ئۆمه‌ته‌ی، به‌ هۆی تهاکردنیه‌وه، هه‌ر سێکیان ده‌بنه‌وه به‌ یه‌ک!

به‌ نسه‌ت پای سێیه‌مه‌وه، که ده‌لێ: دانیشتان‌دنی خوا بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌سه‌ر کورسیی، یان له‌سه‌ر عه‌رشی خۆی، ده‌لێین:

خوا ﷻ پێش دروستکردنی گه‌ردوون، چۆن بووه، دواییش هه‌ر وایه، که بێگومان خوا ﷻ پێویستی به‌ عه‌رش و باره‌گا نیه هه‌لپه‌گرتی، به‌لکه‌ عه‌رش و هه‌رچی دروستکراوه‌کانن، خوای په‌روه‌ردگار رایگرتوون، ئه‌وه ده‌بێ له‌ شته‌ ئاشکرا و به‌لگه نه‌ویسته‌کان بێ، بۆ هه‌ر ئیماندارێک: که خوا پێویستی به‌ جگه له‌ خۆی نیه و، خوا ﷻ گۆرانی به‌ سه‌ردا نایه‌ت، پێش ئه‌وه‌ی دروستکراوه‌کانی بێنێته‌ دی، چۆن بووه به‌ عه‌رش و کورسییه‌وه و، جه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی که خوا دروستی کردوه، پێش خوا چۆن بووه، دواییش هه‌ر وایه، خوا گۆرانی به‌ سه‌ردا نایه‌ت و سیفه‌تیک له‌ خوادا زیاد نابێ، که پێشتر نه‌یوو بێ.

ئىنا ئەگەر ئەو شۆيىنەوارانەش بگىرىن، كە ديارە ھەموويان شۆيىنەوارن، ئەو نىە پىڭخەمبەر ﷺ، ھەرمووبنى، ئەگەر ئەو شۆيىنەوارانەش پىروالەتەكەشيان بگىرىن، دەبى بزانين كە: بە تەئكىد مەبەست لە دانىشتاندنى موخەممەد ﷺ، لە سەر عەرش، پىزگرتنى خوايە بو پىڭخەمبەر (محمد) ﷺ، ئەگەر لەسەر عەرشى دابنى، يان لە ھەر شۆيىنكى دابىنى، ماناي وايە خواى پەرورەدگار پىزى زىادەى لى دەنى، بەلام ئەو نىە كە مەبەست ئەو بى، پىڭخەمبەر ﷺ لە سىفەتى بەندايەتتى و دروستكراويتى، بەرزتر بگىرئەو بو مەقامى خوا! پاكى و بى خەوشى و بى ويىنى بو خوا.

(القرطبي) لەو بارەو لە تەفسىرەكەى خۆيدا^(۱) دەلى: (وَلَيْسَ إِقْعَادُهُ مُحَمَّدًا عَلَى عَرْشِهِ مُوجِبًا لَهُ صِفَةِ الرُّبُوبِيَّةِ، أَوْ مُخْرِجًا لَهُ عَنْ صِفَةِ الْعِبُودِيَّةِ، بَلْ هُوَ رَفْعٌ لِمَحَلِّهِ، وَتَشْرِيفٌ لَهُ عَلَى خَلْقِهِ).

واتە: خوا عز وجل كە موخەممەد ﷺ لەسەر عەرش دادەنىشئى، ئەو پىويستكەرى سىفەتى پەرورەدگارئى نىە بو موخەممەد ﷺ، ھەر وەھا ئەو پاساوى ئەو نىە بلى: لە سىفەتى بەندايەتتى براوەتە دەر، بەلكو مەبەست پى ئەو نىە، كە خوا پىگەى پىڭخەمبەر ﷺ بەرز دەكاتەو و پىزى لى دەنى، بەسەر دروستكراوەكانى دا.

بەلام من ئەو شۆيىنەوارانم ناچنە عەقل و دلەو:

أ - عەبدوللای كورى سەلام، يەكك بوو لە زانايانى خاوەن كىبەكان.

ب - موخەيدىش يەككە لە زانايانى تابيعين، واتە: ھىچ كاميان وانين كە قسەكەيان پال بەدەنە لای پىڭخەمبەرى خوا ﷺ، تاكو حوكمى ھەرمائىشتى ھەبى، ئىنا عەبدوللای كورى سەلامىش (خوا لەویش و لە ھەموو ھاوولان پازى بى)، وەك گوتمان: زانايەكى خاوەن كىبەكان بوو و، ھەر تەعبىرى شۆيىنەوارەكەش كە ھىناويەتى: {إِنَّ مُحَمَّدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، عَلَى كُرْسِيِّ الرَّبِّ، بَيْنَ يَدَيِ الرَّبِّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى}، ئەمە بو خۆى تەعبىرى پەيمانى كوون و نوو، واتە: ئەو كارتىكراو بوو بەو كلتوورەى پىشتەر ھەبوو، ھەر بۆيەش گەلىك لە زانايان، ئەوشتانەى كە زانايانى خاوەن كىبەكان گوتوويان، وەك ئەو ھەرموودانەى دىكەيان تەماشاي ناكەن، كە ھاوولانى دىكەى پىڭخەمبەر ﷺ گوتوويان، چونكە زانويانە: كەم و زۆر ئەوانە كارتىكراو بوون، بە كلتوور و بەو بىر و بۆچوونە پىشوانەى كە ھەيان بوون، پىش مسولمان بوونيان.

له كۆتایی ئەم كورتە باسەدا، ئەم فەرمايشتهی پێغەمبەر ﷺ دینین: كه ده‌فه‌رموێ: {مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اَللّٰهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَامَّةِ، اَتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ، وَانْعَثُهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (اَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦١٤، وَابُو دَاوُدَ: ٥٢٩، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢١١، وَابْنُ مَاجَهَ: ٧٢٢).

واته: هەر كه سێك كاتێك كه گوێی له بانگ ده‌بێ، بڵێ: ئه‌ی خوایه! په‌روه‌ردگاری ئەم بانگه‌وازه تێر و ته‌واوه‌و، ئەم نوێژه به‌رپا‌کراوه، وه‌سیله و فه‌زیله به‌ موحه‌ممه‌د ﷺ به‌خشه، {وسيلة)، وه‌ك له فەرمايشتی دیکه‌دا هاتوه، ته‌نیا بۆ یه‌کیك له به‌نده‌کانی خوا ده‌شێ، كه پێغەمبەر ﷺ فەرموویه‌تی: ئومید ده‌که‌م كه من ئەو كه‌سه‌به‌م و ئیوه‌ش بۆم داوا بكهن، (فضيلة)ش پله‌و پایه‌ی به‌رز، په‌سنده‌، هه‌روه‌ها ئەو پێگه‌ تیدا ستایش‌کراوه‌ی كه به‌لێنت پێداوه، پێی بده، {هەر كه‌سێك ئەو دوعایه‌م بۆ بکات} تە‌ک‌کردنی من بۆ وی، له‌ رۆژی دوا‌یدا پێویست ده‌بێ.

پێش‌تریش با‌سمان کرد، كه هاتنی ئەم رسته‌یه: ﴿عَسَىٰ أَن يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا﴾ ٧٩، دوا‌ی با‌سی پێنج فه‌رزه‌ی نوێژه‌کان و شه‌ونوێژ، گرنگی و با‌یه‌خی هه‌ر کام له‌ پێنج نوێژه فه‌رزه‌کان و شه‌ونوێژیش ده‌رده‌خات، كه ئاماژه‌یه‌ کمان دا به‌ گرنگی شه‌ونوێژ و، پێنج فه‌رزه‌کانیش له‌ گه‌لێك شوینی ئەم ته‌فسیره‌دا، كه‌م و زۆر با‌سمان کردوون، له‌ داها‌تووشدا به‌ پێی پێویستی با‌سیان لێوه‌ ده‌که‌ین^(١).

پاڤه‌پاڤدنی مه‌کتبه‌ی مامو‌ستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

له‌ تۆڤه‌ کۆمه‌له‌یه‌یه‌کان له‌ گه‌ڵێمان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عەلی بابێر

عەلی بابێر/ AliBapir

پاڤه‌پاڤدنی مه‌کتبه‌ی مامو‌ستا عه‌لی بابێر

AliBapir

Available on the Google Play

Download on the App Store

AliBapir/عەلی بابێر

Available on the Google Play

Download on the App Store

(١) له‌ ته‌فسیری سوورەتی (العنكبوت)دا، با‌سێکی تێرو ته‌سه‌لمان کردوه‌ له‌ باره‌ی به‌رپا‌کردنی نوێژه‌وه‌ به‌ گشتی.

مەسەلەى چوارەم:

خو! ﷺ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەر موۆ: ھەروەھا بلى: پەرورەردگارم! بە چوونە نىويكى پەسەندەمخە نىو (ھەر کار و چالاكیەكەو) و بە چوونە دەرىكى باشىش، مەھىنە دەرى و، لە لاىەن خۆتەو دەستەلاتىكى وەسەر خەرم بو پەرەخسەنە و بلى: ھەق ھات و بەتال نەما، بىگومان ناھەق پووچەل و فەوتاو:

خو! دەفەر موۆ: ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾ ﴿۸۰﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿۸۱﴾

شىكردنەوئى ئەم دوو ئايەتە، لە شەش بەرگەدا:

(۱)- ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾، ھەروەھا بلى: پەرورەردگارم! بە چوونە نىويكى باشەمخە نىو، يانى: مەخە نىو ھەر کار و بارىكەو ھە ئەنجامى دەدەم، ھەر کار و پرۆژەيەكەو ھە ئەنجامى دەدەم، ھەر ھەنگاوىك ھە لىدەھىنەم، ھەر ھەلۆيستىك ھە دەينۆيەم، ھەمووى دەگرىتەو، (الْمُدْخَلُ وَالْمُخْرَجُ: اسْمٌ مَّكَانِ الْإِدْخَالِ وَالْإِخْرَاجِ)، وشەى (مُدْخَل، مُخْرَج)، ھەردووکیان ناوى شوینەن، ناوى شوینی بردنە نىو و ھىنانە دەر.

(۲)- ﴿وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾، واتە: مەھىنە دەر بە ھىنانە دەرىكى پەسەند.

مەخە نىو بە چوونە نىويكى باش و، مەھىنە دەر، بە ھاتنە دەرىكى باش.

(الصَّدَقُ أَي: الْمُحْمُودُ مِنْ نَوْعِهِ)، (صدق) ھەر شتىك لە جوۆرى خوۆ شتىكى پەسەند و باش بى.

كەواتە: ﴿ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾، بە بردنە نىويكى باش، مەخە نىو ھەر كارىكەو ھە دەستى پى دەكەم، ﴿وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾، ھەروەھا بە ھىنانە دەرىكى باش، مەھىنە دەر، لە ھەر كارىك ھە تەواوى دەكەم.

(۳)- ﴿وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾، لە لاىەن خۆتەو دەستەلاتىكى وەسەر خەرم، دەستەلاتىكى پشتگىرىكەرم بو پەرەخسەنە، پىشتەر گوتمان: (نصير)، زىدەرۆيە لە (ناصِر)، (ناصِر)، واتە: سەر خەر، پشتگىر، پشتگىرىكەر، بەلام (نصير)، زىدەرۆيى لە ماناكەى دا زياترە.

(سُلْطَان)، (سُلْطَان: إِسْمٌ مَّصْدَرٌ يُطْلَقُ عَلَى السُّلْطَةِ، وَعَلَى الْحُجَّةِ، وَعَلَى الْمُلْكِ)،
(سُلْطَان)، ناوی چاوگه به کارده هیئرئ بۆ دهستهلآت، هه م بۆ به لگه، هه م بۆ حوکمرانیی و
دهسترۆیشتوو یه تی.

(٤)- تَنجَا دَوای تَهوہی تَهو پارانهوہیت کردو تَهو سَی داوایهت له خوا کردن:

١- ﴿وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ﴾، ٢- ﴿وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾، ٣- ﴿وَاَجْعَلْ لِّيْ
مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾، دَوای تَهوہی بهو سَی شَیوہیہ، پارایهوه له پهروهردگارت، تَنجَا تَهو
ههوالله ش بده، بَلَّی: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾، ههق هات، چهسپا.

(٥)- ﴿وَزَهَقَ الْبَاطِلُ﴾، باتیل نه ما، پووچایه وه، له بهینچوو.

(٦)- ﴿اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾، به دَلنیایی باتیل فهوتاووه، پووچه له، بَی نَیوهرۆکه.

وشه ی (حق)، به شتی چهسپاوو، له گه ل واقیعدا پر به پیست دهگوترئ و، (باطل)
یش پیچهوانه ی (حق) ه، به شتیکی بۆش و بَی نَیوهرۆک و نه چهسپاو دهگوترئ، شتیک
که حهقیقه تی نه بَی، وهك جاری دیکهش گوتوو مانه: ههر کام له جه رهسی بیژهی ههق و،
جه رهسی بیژهی باتیلیش، واتاکه یان ده گه یه نن، وهك سه یید قوتب (په حمه تی خوای
لیبی) گوتوو یه تی و، زانایانی دیکه ی شاره زای په وان بیژیش گوتوو یانه، چونکه وشه ی
(الْحَقُّ)، له دوو پیتان پیک دیت: (ح) و (ق)، که (ق) گیره دار (مُشَدَّد) ه، تَهو دوو پیته ش
ههردووکیان پیان دهگوترئ: پیتی گه روو (حرف الحلق) و به قوولایی گه روو دهگوترئ:
(حق)، به لَی، تَه گه ر دیکهت بده یه جه رهسی بیژهی (حق) دهلالهت له سه ر چهسپاوی
دهکات، به لَام (باطل)، له چوار پیتان پیکهاتوه: (ب) و (ط) له گه ل (ا) و (ل)، بیژه (لفظی)
(باطل) یش به بۆشایی (جوف) ی زار دهگوترئ و، دهلالهت له سه ر بۆشیی و بَی نَیوهرۆکی
دهکات.

(زَهَقَ: اِضْمَحَلَّ بَعْدَ وُجُودٍ، وَمَصْدَرُهُ: الزُّهُوقُ وَالزَّهْقُ)، (زَهَقَ) واته: دَوای تَهوہی که
هه بوو، له بهینچوو، چاوگه که شی (زُهُوقٌ وَزَهَقٌ) ه.

که دهفه رموی: ﴿اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾، تَه مه: (تذییل) لِلْجُمْلَةِ السَّابِقَةِ، لِمَا فِيْهِ
مِنْ عُمُومٍ يَشْمُلُ كُلَّ بَاطِلٍ فِي كُلِّ زَمَانٍ تَه واکه ری رسته ی پیشوویه، که مانایه کی گشتی
تیدایه، هه موو جوړه باتیل و ناهه قیک دهگریته وه، له هه موو کات و شوینه کاند.

دوای تہوہی خوا ﷺ فرمانی بہ پیغہمبہر ﷺ کردوہ، بہ تہنجامدانی تہو پینج کردوہو گہورانہی کہ پینج نویژہ فہرزهکانن، ہہروہہا شہو نویژیش، تنجا فہرمانی پیکردوہ بہ: کردنی چہند قسہیہ کی ہہرہباش: ہہم لہ خوا بیارپیتہوہ کہ داواکردنی سنی شتی گہورہ و گرنگہ لہ خواہی بہخشہر، ہہم تہو ہہوالہش بدات، کہ ہہق چہسپاو و باتیل پووچہ.

تنجا لہو بارہوہش تہم فہرموودہیہ ہہیہ:

(۲) - (عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ، وَحَوَّلَ الْكَعْبَةَ ثَلَاثِيَّةً وَسُتُونَ نَضْبًا، وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ صَنَمًا) فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَطْعُنُهَا بِمِخْصَرَةٍ فِي يَدِهِ، وَرُبَّمَا قَالَ بِعُودٍ، يَقُولُ: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ﴾ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۶۷۸، وَمُسْلِمٌ: ۱۷۸۱، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۱۳۸).

واتہ: عہبدوللای کوری مہسعوود ﷺ، دہلئ: پیغہمبہر ﷺ لہ سالی نازادکردنی مہککہدا چوہہ نیو مہککہ و، لہ دەوری کہعہہ سیسہدو شہست (۳۶۰) پہیکہر، (لہ گیرانہوہیہ کی موسلیم دا: (۳۶۰) صہنہم) دانرابوون، پیغہمبہر ﷺ بہ گوچاتیک، یان بہ داریک^(۱) کہ بہ دەستیہوہ بوو، لہ بتہکانیہوہ دەژہنی و، تیی دەکوتان و، دەیفہرموو: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾، لہسیرہدا ہاتوہ: ہہر کاتی ناماژہی بو یہکئ لہ بتہکان دەکرد، کہ ہہبووہ بہ ٹاسن داکوتراوہ، زور بہ مہحکہمی، ہہر ناماژہی بو دەکرد، یاخود بہ ٹاستہم گوچانہکہی دەگہیانندی، لہپہو پوو دەکہوت.

بہ لگہ ہینانہوہی (قرطبی) بہم ٹایہتہ لہسہر رہوایی شکاندنی نامیرہکانی موسیقا و بہرپہرچدانہوہی: (الْقُرْطُبِيُّ)^(۲) دہلئ:

(فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى كَسْرِ نَضْبِ الْمُشْرِكِينَ، وَجَمِيعِ الْأَوْثَانِ، إِذَا غَلِبَ عَلَيْهِمْ، وَيَدْخُلُ بِالْمَعْنَى: كَسْرُ آلَةِ الْبَاطِلِ كُلِّهِ، وَمَا لَا يَصْلُحُ إِلَّا لِمَعْصِيَةِ اللَّهِ، كَالطَّنَابِيرِ وَالْعِيدَانِ وَالْمَزَامِيرِ الَّتِي لَا مَعْنَى لَهَا إِلَّا اللَّهُوَبِهَا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى.. وَقَدْ هَمَّ النَّبِيُّ ﷺ بِتَحْرِيقِ دُورٍ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ، وَهَذَا أَصْلٌ فِي الْعُقُوبَةِ فِي الْمَالِ مَعَ قَوْلِهِ ﷺ فِي النَّاقَةِ الَّتِي لَعْنَتُهَا صَاحِبَتُهَا «دَعَوْهَا

(۱) دہلئ: (المِخْصَرَةُ مَا يَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا كَالْعَصَا وَنَحْوُهَا)، (مِخْصَرَةٌ)، ہہر شتیکہ کہ سہنگی بدریتہ سہر، وہک گوچان و شیوہی وی، المعجم الوسيط، ص ۲۲۷.

(۲) ج ۱۰ ص ۲۵۹.

فَإِنَّهَا مُلْعُونَةٌ^(١)، فَأَزَالَ مُلْكَهَا عَنْهَا تَأْدِيبًا لِّصَاحِبَتِهَا وَعُقُوبَةً لِّهَا، مَا دَعَتْ بِهِ، وَقَدْ أَرَأَى عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ لَبَنًا شَيْبَ هَمَاءٍ عَلَى صَاحِبِهِ^(٢).

واته: لهه ئایه ته دا به لگه ههیه له سهر (په وایی) شکاندنی په یکهه و تیکرای ئه و بت و صه نه مانه ی هاو به ش بو خوا دانه ره کان، ههه کاتیک مسو لمانان دهسته لاتیان به سه ریاندنا شکا، ئنجا به قیاس بو سهه بت و صه نه مه کان، هه موو ئه وانیه که ئامپازی شتی خافلان و گورانیین، ده چنه ئیوی، ههروه ها ههه شتیک که ته نیا بو سهه ریچی خوا به کارده هیئری، وهه (طَنَابِيرٍ وَعِيدَانٍ وَمَزَامِيرٍ)^(٣)، {طَبِير} و {عُودَ} و {مِزْمَارَ}، هه موویان ئامیری موسیقاییین، که ههچ واتیه کیان نیه، جگه له خافلان له یادی خوی بهرز... پیغه مبه ریش ﷺ ویستی مالی ئه وانیه بسووتین، که له نویژی به کومه ل دواکه وتبوون، که ئه مه ش بنچینه یه، له سزادان له مال و ساماندا، له گه ل فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷺ، دهه باره ی ئه و حوشتره ی که ئافره ته خاوه نه که ی نه فرینی لیکرد، پیغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: {وازی لی بینن، (سوود له و حوشتره مه بینن)، چونکه نه فرینی لی کراوه} پیغه مبه ر ﷺ ئه و حوشتره ی له ژیر خاوه نداریتی ئه و ئافره ته دا نه هیشت، ههه بو ئه وه ی خاوه نه که ی ته مبی بکات و، ههه جوړیک له سزاشی بدات، به هو ی تووک کردنیوه له و حوشتره، به لگه یه کی دیکه ش له و باره وه: ئه وه یه که عومه ری کوپی خه تتاب ﷺ، شیریک که ئاوی تیکه ل کرابوو، له خاوه نه که ی پشت و به گوړپی وه رکرد.

وه لام و هه لوه شانده وه ی ئه و به لگه هیئانه وه یه:

ده لیم: ئه وه ی که (قرطبی) هیئاویه تی (په حمه تی خوی لی بی)، دیاره پای ژماره یه که له زانیانی دیکه شه، به تایبه تی حه نه لیه کان، به لام پیگومان ئایه ته که ش و فه رمووده که ش که عه بدولای کوپی مه سهوود گیراویه ته وه، دهه باره ی ئه و بت و صه نه مانه ی له دهووری که عبه دانراون، ئنجا په یوه سته کردنه وه یان به هه رچی ئامیری موسیقا و گورانیی هه یه، به بیانووی ئه وه ی که ئه وانیه مایه ی خافلانی خه لکن! ئه وه وپرای عه قل و لوژیک و رییره وی گشتی ئیسلام، له گه ل سوننه تی کرده یی پیغه مبه ریشدا ﷺ تیکده گیری، چونکه:

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٥٩٥، وَأَبُو دَاوُدَ: ٢٥٦١، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ.

(٢) أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٦٤٤، وَمُسْلِمٌ: ٦٥١.

(٣) (الطَّنَابِيرُ)، كَوَى (طَنْبُرُ) ه، (الْعِيدَانِ)، كَوَى (عُودَ) ه، (الْمَزَامِيرُ)، كَوَى (مِزْمَارَ) ه، هه مووشیان له ئامیر و ئامپرازه کانی موسیقا و گورانی و سروودن.

وہک لە کتییی: (چەند بابەتییکی ھونەرایی لەبەر پڕۆشنایی قورئان و سوننەت دا) کە بە تەفصیل ھەموو ئەو شوێنەوارانە و ئەو فەرمايشتانەم ھیناون، کە زانایان لەوبارەوہ پشتیان پێ بەستوون، چ بۆ:

أ - بەناردوا دانانی بەکارھێنانی ئامیرەکانی موسیقا و سروود و گۆرانیی.

ب - بەرپەوا دانانی بەکارھێنانی ئامیرەکانی موسیقا و سروود و گۆرانیی، بەچەند مەرچیک و بەتایبەتی لە بۆنەکان دا.

ئەمەش ئاماژەیەک بە سێ لەو دەقانە ی سوننەت کە زۆر بەروون و پاشکاوێی پەوایی بەکارھێنانی ئەو ئامیرانە - بە گشتی - دەگەیەنن:

(۱) - پێغەمبەر ﷺ لە مالى خويدا، لە کاتیک دا دایکمان عایشە دانیشتو، ئافرەتیک ھاتو، ئەویش فەرموویەتی: ئەى عائشە! ئەمە دەناسی؟ گوتی نەخیر، ئەى پێغەمبەر ی خوا، ئەو گۆرانیی بێژی فلان ھۆزە، پێت خۆشە گۆرانییت بۆ بلی؟ گوتی: بەلێ، ئنجا گۆرانیی بۆ گوت، پێغەمبەر ﷺ سینیەک، یان تەشتیکی ویدا [کە لە جیاتی دەف و تەپل بە کاری بێنی، چونکە دەف و تەپلیان پێ نەبوو] ئەمەش دەقی ئەو پرووداویە کە بەچەند گێراوہیەک ھاتو: (عن السائب بن يزيد أن امرأة جاءت إلى رسول الله ﷺ، فقال: يا عائشة! أتعرفين هذا؟ قالت: لا يا نبي الله، فقال: هذه قبيلة بني فلان، تحبين أن تغنيك؟ قالت: نعم، قال: فأعطاها طبقاً فغنتها...) رواه أحمد والنسائي والطبراني وهو صحيح.

(۲) - ھەروەھا کاتیک ئافرەتیکیان گواستۆتووە بۆ ھاوسەرەکە ی، دایکمان عایشە لەگەڵی دا چوو، دوایی پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {يَا عَائِشَةُ! مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْؤٌ! فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ الْلَهْؤُ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۶۸). واتە: ئەى عائشە! ئایا (لەو) ^(۱) نان پێ نەبوو! ئەنصارییەکان حەزیان لە (لەو) یە.

کەواتە: ئەوہی (قُرْطُبِي) و، ھەندیک لە زانایان لە تەفسیرەکانی دیکەش دا ھیناویانە، ئەم ئایەتە بە ھیچ جوریک نایگرتنەوہ و لەگەڵ سوننەتی کردەیی پێغەمبەریش دا ﷺ ناکۆکەدا، بەلێ، مسوڵمانان دەبێ ئاگیان لیبی، لە فەرزەکان نەخافلین و، لە بەکارھێنانی ئامیرەکانی گۆرانی و موسیقا و سرووددا، زیدەپرویی نەکەن و لەسەر حیسابی ئەرکە شەرعیەکانیان نەبێ و، بۆ مەبەستی خراپ بەکاریان نەھینن، وەک: جوولاندنی غەریزە خراپەکان، بۆ

(۱) (لەو)، ئامیری گۆرانیی و سروود پێ گوتن، واتە: ئامیرە موسیقایەکان وەک: تەپل و دەف و... ھتد.

وَيَنْه: غەریزەى شەپەرەنگیزی، غەریزەى جینیسی، بەلام ئەگەر بە شیوەیه کی ئاسایی بئ و لە بۆنەکاندا بئ، ئنجا ژن هینانە، مەرە مندالەیه، کەسێک کە لە سەفەر دیتەوه، کەسێک لە نەخۆشییه ک چاک دەبیتەوه، لەو بۆنانەدا لە سەردەمی پیغەمبەردا ﷺ ئەوانە بوون.

(٣) - جاریکیان پیغەمبەر ﷺ لە غەزایە، لە سەفەریک، گەرایەوه: {فَجَاءَتْ جَارِيَةٌ سَوْدَاءُ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ أَنْ أَرْضِيَ عَلَى رَأْسِكَ بِالْذَّفِّ، فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ نَذَرْتُ فَأَفْعَلِي، وَإِلَّا فَلَا، قَالَتْ: إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ، قَالَ: فَقَعَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَضَرَبَتْ بِالْذَّفِّ} (أخرجه أحمد: ٢٣٠٦١، وابن حبان: ٤٣٨٦، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح رجال ثقات رجال الصحيح، وأخرجه أيضا وأبو داود: ٣٣١٤).

واته: کەنیزەکیکی رەش پیست هات، گوئی: ئەهی پیغەمبەری خوا! لەسەر خۆمم پیویست کردبوو (نەزرم کردبوو) کە ئەگەر خواى بەرز بە سەلامەتی توی گەپراندهوه، دەف لەسەر سەرت لێبەدم، (پیغەمبەر ﷺ) فەرمووی: ئەگەر نەزرت کردوه لەسەر خۆت، بیکە و ئەگەر نەتکردوه، مەیکە، گوئی: نەزرم کردوه، پیغەمبەری خواش ﷺ دانیشت، ئەویش دەفی لێدا.

دیاره نەزریش - مادام پیغەمبەر ﷺ بفەرمووی: ئەگەر نەزرت کردوه - یان لە شتی پیویست دا، یان لە شتی سوننەت و پەسند دا، یان لە پەوا و موباح دا، دەبئ، لە شتی حەرەم دا نابئ و، ئەگەر دەف لێدان و گۆرانیی گوتن حەرەم و قەدەغە بووایە، پیغەمبەر ﷺ دەیفەرموو: نەزەر لە شتی حەرەم و قەدەغەدا نابئ و، ئەو شتەش قەدەغەیه و نابئ بیکە ی!

کەواته: هەندیک لە زانایان (پەزا و پەحمەتی خویان لێبئ)، هەر چاویان لەسەر ئەو هەل و مەرج و ژینگەیه بووه، کە لە میشکی خویان دا بووه و، لە بەرچاویان بووه زۆریش لە هەستیارییان بەرانبەر بە ئامێرەکانی مۆسیقا و گۆرانیی و سروود دا، کاردانەوه بووه، لە ئەنجامی ئەوهەدا کە بە زۆریی ئەو ئامێرانە لە لایەن خەلکی گوناھبار و سەرپیچیکار و تاوانبارەوه بەکارهاتوون، کە لە پۆژگاری تێمەش دا هەر وایە، بەلام بیگومان شتی پەوا، حەرەم نابئ، لەبەر ئەوهی خەلکی خراپ بەکاری دینئ، چونکە دەگونجئ خەلکی باش بۆ مەبەستیکی باش و پەوا بەکاری بینئ، وەک تەفەنگ و دەمانچە: کەسێک خەلکی پئ بکوژئ و، زۆلمی پئ بکات: حەرەمە، بەلام لە خودی خۆی دا بئ

لایەنە و، ئەگەر کەسێک لە پێی خواو چەوساوان دا، جەنگی پێ بکات، یان بەرگری پێ لە خۆی بکات و، مەبەستیکی باشی پێ بێنێتە دی، ئەو کاتە هەبوون و بەکارهێنانی، نەک هەر پەوا، بگرە پەسند و پێویستیش دەبێ، ئنجا ئەو مەسەلەیە بە گشتی دەکەوێتە بەر حوکمی ئەو بنچینە شەریعیە کە دەلێ: (للوائل حکم المقاصد) ئامرازەکان هەمان حوکمی ئامانجەکانیان هەیە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەڵانێن
Stay in touch on social media
بە ئێمە ئێر نیواڵگ نیواڵگ ئێمە

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

دەرىسى نۆپەم

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان پازدە (١٥) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی (٨٢-٩٦)، ئنجا هەرچەندە لەمیانی ئەو پازدە (١٥) ئایەتەدا، چەند بابەتیکی جوړاو جوړ باسکراون، بەلام تەوهری سەرەکی ئەو پازدە (١٥) ئایەتە، باسی قورئانە، لەو پووێوە کە دابەزێناوی خواپە و، ئەگەر مەرۆڤ و جند، کۆببنەو و هاوکاری یە کدی بکەن، ناتوانن وێنە ی قورئان بێنن، پاشان باسی ژمارەیه ک لە داواکارییه کانی کافرەکان دەکات، کە وەک بیانووگرتن دەیانکردنە مەرگی پرواھێنانیان، کە حەوت (٧) داواکاریین:

پاشان بیانووی سەرەکی کافران بۆ پرواھێنانیان بە وەحیی پێخەمبەرەن (عَلَيْهِم الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پوون دەکاتەو بە درێژایی میژوو، کە بریتیه لە مەرۆقبوونی پێخەمبەرەن (عَلَيْهِم الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)!

لە کۆتاییشدا خوای کارزان، وەلامی ئەو بیانووھیان دەداتەو و، بە پێخەمبەریش ﷺ دەفەرموێ: کە پێیان بلی: خوا بەسە شاھەد بێ لە ئیوانمان دا، چونکە شاھەزا و بینەری کردەو و ھەست و خوستی بەندەکانیەتی.

﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ٨٢﴾
 وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَتُوسَّ ٨٣ قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ٨٤ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ٨٥ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ٨٦ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَتْ عَلَيْكَ كَبِيرًا ٨٧ قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ٨٨ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٨٩ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ٩٠ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ٩١ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا

زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالَهُ وَالْمَلَيْكَةِ قِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُرْفٍ أَوْ تَرْفٍ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى نُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{له قورئانیس ئەوه دادەبەزێنین که چارەسەر و بەزەییە بۆ برۆاداران و، هەر زیانباریش، بۆ سته‌مکاران زێدە دەکات ﴿٨٢﴾ هەر کاتیکیش چاکەمان لەگەڵ مرووف (ی بیروادا کرد) پوو وەردەگیرێ و لاتەنیشتی وەدوور دەخات و، هەر کات زیان و خراپەشی تووش بوو، زۆر ناوێد دەبێ ﴿٨٣﴾ بلی: هەر کام (له مرووفەکان) بە پێی سروشت و پێکەتەیی خۆی کار دەکات، ئنجا پەرورەدگارتان بەو کەسە زاناترە، که پێی راستری گرتووە ﴿٨٤﴾ له بارەیی گیانی‌شەوه پرسیارت لێدەکەن، بلی: گیان (پرووح) له فەرمان (وکار) ی پەرورەدگارمە و، که مێکیش نەبێ زانیاریتان پێ نەدراوه (بەو کەمە زانیاریەش چیه‌تی پرووح نازانن) ﴿٨٥﴾ ئەگەر بێشمانه‌وێ ئەو قورئانه‌ی بۆمان سروش کردووی (له عه‌قل و دلتدا) لایدەبه‌ین، دوایی هیچ بریکار و سه‌رپه‌شتیکاریکت له به‌رابه‌رمان دا بۆ (پاراستنی) وی، چنگ ناکه‌وێ ﴿٨٦﴾ به‌لام له سۆنگه‌ی به‌زەییە که له پەرورەدگارتەوه (ئەوه ناکه‌ین) به‌ دنیایی چاکه و به‌خششی وی، به‌ سه‌رتەوه گه‌وره‌یه ﴿٨٧﴾ بلی: ئەگەر مرووف و جند له‌سه‌ر ئەوه کووبنه‌وه، که وینه‌ی ئەم قورئانه بینن، وینه‌ی ویان پێ نایه‌ت، هه‌رچه‌نده هه‌ندیکی‌شان پشتیوانی هه‌ندیکیان بن ﴿٨٨﴾ به‌ دنیاییش تێمه له قورئاندا، هه‌موو په‌ندیکی جو‌را و جو‌رمان بۆ خه‌لکی باسکردوه، که چی زۆربه‌ی خه‌لکی ناسپاسی نەبێ، نه‌یانویست ﴿٨٩﴾ گویشیان: بروات بۆ ناهێنین، هه‌تا له زه‌وی کانیومان بۆ ده‌رنه‌قولێنی ﴿٩٠﴾ یان باغیکت هه‌بێ له دارخورما و تری و، پرووبارگه‌لیان به‌ نێودا به‌فرکه هه‌لقولێنی ﴿٩١﴾ یان وه‌ك لاف لێدەده‌ی: ئاسمانمان پارچه‌ پارچه به‌ سه‌ردا به‌خیه‌ خوارێ، یان خوا و فریشتان به‌ کوومه‌ل (یان به‌ره‌و پروومان) بێنی ﴿٩٢﴾

يان مائیکت له زېر هې، يان بهرهو ئاسمانی بهرزییهوه و سهرېکهوی و، هرگزیش
 پروا به بهر زبونوه که ت ناکهین، هتا نووسراو یکهان بو دانه به زینی، بیخویننهوه! بلئ:
 پاکیی (بئ خهوشیی) بو پروهردگارم، ئایا من ته نیا پیغه مبه ریکی مروف نیم؟! ﴿۹۳﴾
 هیچ شتیکش پری له خه لک (ی بیروا) نه گرت، کاتیک پینمایان بو هات له خواوه،
 که پروا بینن، مه گهر ئه وه که گو تیان، ئایا خوا مروفی کی به پیغه مبه ر ناردوه؟ ﴿۹۴﴾
 بلئ: ئه گهر هاتبا و له سهر زه وی فریشته ی لیبونایه به ئارامیی رویش تانایه (به سهر
 زه ویی دا)، ئه وه له ئاسمانه وه فریشته مان به پیغه مبه ر داده به زانده سهریان (به لام
 چونکه ئه وان مروفن، ره وانه کراوی مروفی شمان بو ناردوون) ﴿۹۵﴾ بلئ: خوا به سه له
 نیوان من و ئیوه دا شاید و چاودی ر بئ، به دلنیا یی ئه و شاره زا و بینه ری بهنده کانیه تی
 (ئاگاداری هه موو هه ست و خوستیکیان و ئاشکرا و په نهانیانه) ﴿۹۶﴾.

شیکردنه وهی هه نديک له وشه کان

(شِفَاءٌ): (الشِّفَاءُ: البرءُ مِنَ الْمَرَضِ، دَوَاءُ النَّفْسِ)، (شفاء) واته: چاره سهر، لیره دا ده لئ: چاک بوونه وه له نه خوښی، یا خود دهرمانی دهروون، چاره سهری دهروون.

(خَسَارًا): (خَسَرَ التَّاجِرُ: يَخْسِرُ خَسْرًا، وَخُسْرًا، وَخَسَارَةً، وَخُسْرَانًا)، (غَيْنٌ فِي تِجَارَتِهِ، وَنَقَصَ مَالُهُ فِيهَا)، (وَخَسِرَ فُلَانٌ: هَلَكَ وَضَلَّ، وَخَسِرَ الشَّيْءُ: أَضَاعَهُ)، وشه ی (خَسَارًا)، چاوگه له (خَسَرَ التَّاجِرُ يَخْسِرُ خَسْرًا وَخُسْرًا وَخَسَارَةً وَخُسْرَانًا)، بازرگانه که زیانی کرد، زیان ده کا به زیان لیکه وتن، واته: له بازرگانییه که ی دا زیانی لئ کهوت و زهره ری کرد، یا خود مال و سامانه که ی له بازرگانییه که ی دا که می کرد، به لام (خَسِرَ فُلَانٌ: أَي هَلَكَ وَضَلَّ) واته: فهوتا و و گومرا بوو، ههروه ها (وَخَسِرَ الشَّيْءُ)، واته: ټهو شته ی لئ زایه بوو، له دهستی فهوتا، که واته: (خَسَرَ التَّاجِرُ)، (خَسِرَ) (لازم) ه، به لام (خَسِرَ)، هه م به لازم دی، (خَسِرَ فُلَانٌ)، واته: فهوتا و گومرا بوو، هه م به (مَتَعِدِّي) یش دی، وه ک: (خَسِرَ فُلَانٌ الشَّيْءَ)، واته: ټهو شته ی له دهستچوو.

(وَنَاءٌ): (نَأَى عَنْهُ نَائًا: بَعْدَ فَهَوٍ نَاءٍ)، (نَأَى بِجَانِبِهِ: تَكَبَّرَ)، (نَأَى عَنْهُ نَائًا) واته: لئی دوور کهوته وه، لئ دوور کهوته وه، (فَهَوٍ نَاءٍ) ټهو دووره، (نَأَى بِجَانِبِهِ)، واته: ته نیشتی خو ی وه دوور خست، که مه به ست پی خو به زل گرییه.

(بِجَانِبِهِ)، (الْجَانِبُ: شِقُ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ)، ته نیشتی مروؤف و که له که ی مروؤف و جگه له مروؤفیش، وه که له په ند دا هاتوه: (إِنْ جَانِبٌ أَعْيَاكَ، فَالْحَقُّ بِجَانِبٍ)، گهر لایه ک تو ی ماندوو و، دهسته پاچه کرد، لایه کی دیکه بگره، ههروه ها له په ند دا هاتوه: (إِنَّهُ مُنْتَفِعٌ الْجَوَانِبِ: أَي مُتَكَبِّرٌ)، واته: ټهو لاته نیشته کانی فوو دراون، واته: خو به زلگره.

(يَتُوسًا)، (يَتَسَ مِنْهُ: يَنْقَطِعُ أَمْلُهُ مِنْهُ، فَهُوَ يَاتِسُ وَيَتُوسُ وَيَتَسُّ)، (يَتَسَ مِنْهُ) واته: هیوای پی نه ما، (فَهُوَ يَاتِسٌ)، ټهو بی هیوایه، بی ټومیده، (وَيَتُوسُ)، پرژگه (صِيغَةً) ی زیده پروییه بو (يَاتِسُ)، واته: زور ناو مید، ههروه ها (يَتَسُ)، به هه مان شیوه، یانی: زور ناو مید.

(شَاكِلَتِهِ)، (الشَّاكِلَةُ: السَّجِيَّةُ وَالطَّبْعُ)، (الشَّاكِلَةُ)، به مانای سروشت و پیکهاته دی.

(ظَهِيرًا)، (الظَّهِيرُ)، واته: یارمه تییده رو هاوکار، بو ټاک و بو کوښ، دی.

(يَنْبُوعًا)، (يَنْبُوع) واتە: كانیی و سەرچاوە، (عَيْنُ الْمَاءِ، وَالْجَمْعُ يَنْبِيع، نَبَعَ الْمَاءُ نَبْعًا وَنُبُوعًا: خَرَجَ، وَانْبَعَّ الْمَاءُ: أَخْرَجَهُ)، (نَبَعَ الْمَاءُ نَبْعًا وَنُبُوعًا)، واتە: ئاوەکە هەلقۆلی بە هەلقۆلین، هاتە دەر لە سەرچاوەکە، (انْبَعَّ)، واتە: ئاوەکە هەلقۆلاند، هینایە دەر.

(تَفَجَّرَ)، (فَجَرَ الْمَاءُ: شَقَّ لَهُ طَرِيقًا)، واتە: ڕیی بو ئاوەکە کردەو، ئاوەکە هەرقۆلاند.

(قَبِيلًا)، (الْقَبِيلُ: الْجَيْلُ، الْجَمَاعَةُ الْآتِبَاعُ)، واتە: پشتیک (وەچەیهک) کۆمەڵە خەڵکیک، شوێن کەوتوو، هەروەها (قَبِيلٌ) بە مانای (ضَامِنٌ أَوْ كَفِيلٌ)، ئۆبالیار و بریکاریش، دی.

(زُخْرَفٍ)، (الزُّخْرَفُ: الذَّهَبُ، الزَّيْنَةُ، وَكَمَالَ حُسْنُ الشَّيْءِ، وَزُخْرَفُ الْأَرْضِ: أَلْوَانُ نَبَاتِهَا وَزُخْرَفُ الشَّيْءِ: زَيْنَتُهُ)، (زُخْرَفَ)، بە مانای زێڕ دی، هەروەها بە مانای جوانیی و پازاوەیی دی، دەگووتری: (زُخْرَفَ الشَّيْءِ)، ئەو شتە زۆر پازاندۆتەو و جوانی کردو، نەخش و نیکاری تیدا کردو (زُخْرَفَ الْأَرْضِ)، ئەو ڕووێکە ڕەنگاو ڕەنگانەن کە تێیدا دەروێن.

هۆی هاتنە خوارەو هۆی ئایەتەکان

١- هۆی هاتنە خوارەو هۆی ئەم ئایەتە، کە دەفەرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥)

لەوبارەو ئەم دوو گێڕاوەیە دینین:

١- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَتْ قُرَيْشٌ لِلْيَهُودِ: أَعْطُونَا شَيْئًا نَسْأَلُ عَنْهُ هَذَا الرَّجُلُ، فَقَالُوا: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَسَأَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (٨٥) قَالُوا: أُوتِينَا عِلْمًا كَثِيرًا: أُوتِينَا التَّوْرَةَ، وَمَنْ أُوْتِيَ التَّوْرَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا، فَأُنْزِلَتْ: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلَمْتُ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ (١٩) {الكهف} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْنَدِ ج ١، ص ٢٥٥، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣١٤٠، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى: ٦٠٨٣، ١١٣١٤، وَابْنُ حِبَّانَ فِي: ٩٩، وَالْحَاكِمُ ج ٥، ص ٥٣١، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي دَلَائِلِ النُّبُوَّةِ: ج ٢، ص ٤٦، وَأَبُو يَعْلَى فِي الْمُسْنَدِ: ٢٥٠١، الْإِسْتِيعَابُ ج ٢، ص ٤٥٤، قُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ).

واتە: عەبدوڵلای کوپی عەباس (خوا لە خووی و بابی پازی بێ) دەلی: قورەیشییەکان بە جوولە کەکانیان گوت: شتیکمان پێی بلێن، لە بارەییەو لەو پیاوێ بپرسین، جوولە کەکان

گوټیان: له باره‌ی پرووچه‌وه لی‌ی پیرسن، پرسیاریان لی‌کرد دهرباره‌ی پروو، خوا‌ی په‌روه‌ردگار ته‌م ئایه‌ته‌ی نارد‌ه خوار: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥)، جووله‌که‌کان گوټیان: ئیمه‌ زانیاریه‌کی زۆرمان پیدراوه، ته‌و‌ر‌ا‌ت‌مان پیدراوه، که‌سی‌کیش ته‌و‌ر‌ا‌قی پیدرابی، زانیاری و خیر و چاکه‌ی زۆری پیدراوه، ئنجا ته‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلَّمْتُ رَبِّي لَنَفَذَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفَّذَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جَنَّا بِمِثْلِهِ مِدَادًا﴾ (٨٦) الک‌ه‌ف، واته: بلی: ته‌گه‌ر دهریا مه‌ره‌که‌بی وشه‌کانی په‌روه‌ردگارم بووایه، دهریا ته‌واو ده‌بوو، به‌ر له‌وه‌ی وشه‌کانی په‌روه‌ردگارم ته‌واوبن، هه‌رچه‌نده‌ ته‌وه‌نده‌ی دیکه‌شمان خستبایه‌ سه‌ری.

(ب) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَا أَنَا أُمِّشِي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي حَرْبِ الْمَدِينَةِ، وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى عَسِيبٍ مَعَهُ، فَمَرَّ بِنَفَرٍ مِنَ الْيَهُودِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَسَأَلُوهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٧٤٦٢، وَمُسْلِمٌ: (٢٧٩٤).

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری مه‌سه‌عوود خوا‌ لی‌ی پازی بی، ده‌لی: من له‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌پو‌یشتم، له‌ نی‌و هه‌ندی‌ک له‌ که‌لاوه‌کانی مه‌دینه‌دا (له‌ پ‌ی‌وا‌یه‌تی‌کی دیکه‌دا ده‌لی: له‌ هه‌ندی‌ک له‌ کی‌ل‌گه‌ کشتوکالییه‌کانی مه‌دینه‌دا) گو‌چانی‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌ لق‌ی دارخورما دروست کرابوو، کو‌مه‌لی‌ک له‌ جووله‌که‌کان به‌ لایدا تپه‌پ‌رین، هه‌ندی‌کیان گوټیان: له‌ باره‌ی پرووچه‌وه پرسیار لی‌ بکه‌ن، ته‌وانیش له‌و باره‌وه پرسیاریان کرد و، خواش ته‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زانده‌...

به‌ پی‌ی ته‌وه‌ی دووه‌میان بی، ده‌بی له‌ مه‌دینه‌ ته‌و پرسیار و وه‌لامه‌ بووبی، به‌لام به‌ پی‌ی گیراوه‌که‌ی عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عه‌بباس، ده‌بی له‌ مه‌که‌که‌ بووبی، چونکه‌ قور‌ه‌یشیه‌کان له‌ جووله‌که‌کانیان پرسیه‌وه، واته: چوون بو مه‌دینه‌ و له‌ جووله‌که‌کانیان پرسیه‌وه: شتی‌که‌مان پی‌ بلی‌ن، له‌و پی‌اوه‌ی پ‌رسین.

هه‌لبه‌ته‌ ته‌و سوو‌ره‌ته‌ی (الإسراء) مادام سوو‌ره‌تی‌کی مه‌که‌که‌یه‌، ده‌بی ته‌و پرسیار و وه‌لامه‌ش هه‌ر له‌ مه‌که‌که‌ بووبی، به‌لام ده‌شگونجی ته‌و پرسیار و وه‌لامه‌ له‌ مه‌دینه‌ش له‌ لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه‌ بووبی، هه‌روه‌ک چو‌ن له‌لایه‌ن قور‌ه‌یشیه‌کانیشه‌وه‌ بووه‌، پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌ر هه‌مان وه‌لامی دابی‌ته‌وه‌، وه‌ک له‌ سه‌ره‌تای سوو‌ره‌تی (الک‌ه‌ف)دا خوا‌ پشتیوان بی، که‌ بی‌گه‌ینتی، له‌ هو‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌یدا باسی ده‌که‌ین.

مانای گشتی نایه‌تەکان

خوا ﷺ لەم پازدە نایه‌تەدا نایه‌تەکانی: (٨٢ - ٩٦) کۆمەڵیک راستیی گەورەو گرنگ دەخاتە ڕوو، راستیی جوړاو جوړ، کە هەموویان پەيوەستن بە دەستەلات و، سیفەتە پەهاو بێ سنوورەکانی خواوە ﷺ، وەك بەدیھێنەرئیتی و پەروەردگارئیتی خوا، کە خوا ﷺ لەمیانی خستەنەپرووی ئەو راستییانەدا، زیاتر خووی بە بەندەکانی دەناسێنێ و دەستەلات و، زانیاری و، میھرەبانی و، حیکمەت و، ویستی پەهای خووی، دەخاتە ڕوو، تاکو واداریان بکات کە خوايەك ﷺ بەو شیوەیە بێ، شایستەیی ئەوێە کە تەنیا بەندایەتی بۆ ئەو بکری و تەنیا ئەو بپەرستێ، بەمانای گشتگیر و فراوانی پەرستن و بەندایەتی.

یەكەمین راستیی کە خوا ﷺ دەیخاتە ڕوو لەم پازدە نایه‌تەدا، باسی چارەسەرپوونی قورئانە، دەفەرموی: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، ئەوێ لە قورئان دایدەبەزێنین، یان قورئانیک کە دایدەبەزێنین، چارەسەر، بەزەییە بۆ برواداران، ﴿وَلَا يَزِيدُ الْظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾، بەلام ستمکاران، تەنیا زیانباریان بۆ زیدە دەکات، واتە: ستمکاران لێی بەهرەمەند نابن، بەلکو دەبێتە هوکاري زیانبارپوونی زیاتریان، دواتر ئەوێ زیاتر شی دەکەینەو، کە جاری وایە: یەك هوکار، بەلام بە جیاوازی ئەو کەسانە ئەو هوکارە پوویان تێدەکات، بە جیاوازی سروشت، جیاوازی ئامادەییان و هەلکەوتەیان، کاریگەری جیاوازیان لەسەر داهەنێ، بەلکو جاری وایە کاریگەری دژ یەك (متناقض)یان لەسەر داهەنێ، وەك لێرەدا خوای تەك وپاک باسی دەکات کە: ئەوێ لە قورئان دایدەبەزێنێ، چارەسەر و پەحمەتە بۆ برواداران، کە چی ستمکاران هەر زیاتر پێی زیانبار دەبن!

ئەجا دێتە سەر خستەنەپرووی راستییەکی دیکە، کە وەك پێشتریش گوتمان: ئەوێ هەموو ئەو راستییانە پێکەو کۆدەکاتەو: خستەنەپرووی دەستەلات و توانایی و سیفەتە بەرزو بێ وێەکانی خوايە و لەمیانی ئەوێشدا خوێساندنێ زیاتری خوای بەرز و مەزنە بە بەندەکانی، وەك تاکە بەدیھێنەر، تاکە پەروەردگار، تاکە خاوەن، تاکە سەرچاوەی هەرچی چاکە و نێعمەتە لە ژیانی مروڤدا، کە دوایی ئەنجامگیریەکی ژیریژانە کە لەوێ دەکری، ئەوێە کە: مروڤەکانیش دەبێ تەنیا ئەو تاکە بەدیھێنەر، تاکە پەروەردگار، تاکە خاوەن و، تاکە خاوەن چاکەيە لە ژیانی مروڤدا، بپەرستن.

دەفەرموی: ﴿وَإِذَا أُنْعَمَ عَلَى الْإِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، ھەر کاتیش چاکەمان لەگەڵ مروڤدا کرد، ڕوو وەردەگیرێ، ڕوو وەردەچەرخی نی و پشت ھەڵدەکات، ﴿وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، تەنیشتی خۆیشی دوور دەخاتەو، کە لەکە ی خۆی قوول دەکات دەسوورێتەو، یاخود: تەنیشتی تێدەکات نە ک ڕووی تێبکات.

یاخود مەبەست لە: ﴿وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، یانی: خۆی بە زلگرت، چونکە ئەم تەعبیرە لە زمانی عەرەبییدا بۆ خۆبەزلگرتنیش بەکار دەھێندرێ، وە ک چۆن بۆ دوورکەتنەو لە شتێک بە کاردێ.

ئنجای بە دڵنیایی لێرەدا مەبەست لە (الإنسان) کە (ال)ی ناساندنی لەسەرە، ئەم (ال)ە، بۆ جینسی ئینسان نیە، چونکە ئینسانە برادارەکان و انین، بە لکو بۆ (عەد)ە، یانی: ئەو ئینسانانە کە پێشتر قسە لە بارەیانەو کراو، ئەو ئینسانانە کە ڕوو لە ھیدایەتی خوا ناکەن، مەبەست پێی ئەوانە، یانی: ئینسانی بێ ڕوا، ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا﴾، ھەر کاتێک خراپەو زیانیکی تووش بوو، زۆر ناوێدە، ﴿يَئُوسًا﴾، پێژگە ی زێدە ڕۆیە لە (یائس) ناوێد، بە لام (یتوس) واتە: زۆر ناوێد و تەما برارو بێ ھیوا، ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ﴾، بۆی: ھەر کەسە لە مروڤەکان بە پێی سروشتی خۆی، بە پێی پێکھاتە و ئامادەیی خۆی کار دەکات، وشە: {شَاكِلَةٌ} بە: (طريقة) ڕێباز و، بە: (سجیة)، سروشت و پێکھاتە، مانا کراو، واتە: ھەر کەسە مەعدەنەکە ی و سروشتەکە ی چۆن بێ، بەو شێوەیە کار دەکات، وە ک پێشینان گوتوو یانە: (گۆزە چی تێدابێ، ئەو ھی لێ دەپرژێ)، ھەروەھا عەرەب گوتوو یانە: (وَكُلُّ إِنَاءٍ لِّاِذٍ فِيهِ يَنضَجُ)، ھەر دەرە چی تێدا ی، ئەو ھی لێ دەچۆرێ، ئەو ھی لێ دەپرژێ، ﴿فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾، بە دڵنیایی پەروەردگارتان زانترە، بەو کەسە کە ڕێبەکە ی راسترە یان: کێ راستە پرێ ترە و ڕێی راستر بەرنامە ی چاکتری گرتو، پەروەردگارتان پێی زانترە.

ئنجای دێتە سەر بای بابەتێکی دیکە، دەفەرموی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، ھەروەھا لە بارە ی ڕووحەو، پرسارت لێدەکەن، بۆی: ڕووح لە فەرمانی، لە کاری تابیەتی پەروەردگارم، ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئەندازەکی کەمیش نەبێ لە زانیاری، پێتان نەدراو، واتە: بەو ئەندازە کەمە زانیارییە کە پێتان دراو، ناتوانن و نەتوانیو: چییەت و نیو پوکی ڕووح و حەقیقەتی ڕووح دەرک بکەن، یانی: لەبەر کەم تفاقیی و کەم توانایی ئێو یە لە بواری زانستدا، کە دەرکی چییەت و حەقیقەتی ڕووحان نەکردو.

ئیمە دوایی {کورتە باسیکی تایبەت دەربارەی ڕووح} دەکەین، ھەرۆھە باسی ھۆی ھاتنە خواری ئەو ئایەتەش دەکەین، ھەڵبەتە ئیمە پێشتریش باسمان کرد و لەو بارەووە دوو ڕیوایەتەمان ھێنان، بەلام دوایی دووبارە قسەی زیاتری لەسەر دەکەینەو، لە مەسەلە گرنگەکاندا.

ئنجما خوا ﷻ دیتە سەر باسیکی دیکە و دەفەرموی: ﴿وَلَيْنَ شَيْئًا لَّنْذَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ھەر بە بۆنەی ئەووەوە کە مەرووفەکان زانیاریی کە میان پێدراو، بێگومان لە چاوە زانیاریی خواوە، لە چاوە زانیاریی ڕەھا کە لە گەردووندا ھەیە، مەرووف پشک و بەشیکی کەمی پێدراو، لە دەرککردنی نەینییەکانی گەردوون، ئنجما بەشێک لەو زانیارییە - کە گرنگترین بەشە - ئەوێە کە لە ڕۆی وەحییەووە بۆ پێغەمبەرەکان ھاتووە (عليهم الصلاة والسلام)، بە تایبەت بۆ پێغەمبەری خاتەم و کۆتایی ﷺ، ئنجما خوا دەفەرموی: ﴿وَلَيْنَ شَيْئًا لَّنْذَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ئەگەر ویستباشمان ئەوێ کە بۆ تۆمان سروش کردووە {بە شێوەی پەنھان بۆمان ناردوێ، کە قورئانە} لامان دەبەرد، لە عەقل و دلی تۆ دەمانسڕیووە، ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا﴾، دوایی تۆ بۆ ھێشتنەووە پاراستنی ئەو وەحییە لە عەقل و دلی خۆتدا، یاخود بۆ گێرانیووەی، ھیچ بریکارو سەرپەرشتیارو پشتیوانیکت لە دژی ئیمە چنگ ناکەوێ، کە نەھێلی ئەو زانیارییەت لە دەست بڕو، یاخود دوای ئەوێ کە ڕۆیشتووە بێگێریووە، ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾، ئەو زانیارییە کە لە ڕۆی وەحییەووە بۆ تۆ نێردراو، بۆت سروش کراو تەنیا بە ھۆی بەزەیی پەرورەدگارتەوێ، کە لە عەقل و دلتدا دەپاریزێ و، ئەگەر شتێکیشت لە بیر چوو، دیتەو یادت، خوا دەپەننیتەو یادت، ﴿إِنْ فَضَلْنَاكَ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾، بە دلنایی بەخششی خوا لەسەر تۆ گەورە، چاکە خوا و بەخششی خوا لەسەر تۆ زۆر گەورە، ئەو پێغەمبەری خاتەم! ﷺ، ئەویش لەو وەحیی و پەیامی خوادا بەرجەستە، کە خوا وەك دوا فەرماشتی خوێ و دوا پەیام و بەرنامە خوێ، بۆ تۆی ناردووە، کە تۆش بێگەییەتی بە تێکرای مەروفاوەتی.

ئنجما دیتە سەر خستەنە ڕووی پاستییەکی دیکە و دەفەرموی: ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾، بلی: ئەگەر تێکرای مەرووف و جینن کۆبەنەو، خەبەووە سەریە، کە وێنە ئەم قورئانە بێنن، ناتوانن وێنە بێنن، ھەر چەندە ھەندیکیشیان پشتگیری ھەندیکیان بن، واتە: ئەگەر ئەوانە ھەموویان کۆبەنەو و ھاوکارو پشتیوانی یەکیدیش بن، بۆ ئەوێ وێنە قورئان بێنن، ھەر ناتوانن وێنە قورئان بێنن.

ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (هود)دا، باسی ئەو بابەتەمان کردووە، لە کورتە باسێکدا.

دوایی دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، ئیمە لەم قورئانەدا لە هەموو وێنەیە کەمان بۆ خەڵکی هێناوەتەووە، بە جۆراوجۆری، واتە: لە هەر پەندیەک، لە هەر وێنەیەک، کە دەبێتە دەرس و پەندو عیبرەت بۆ خەڵک و، دەبێتە هۆی زیاتر پوونبوونەووی مەبەستەکان بۆیان، بە شیوەی جۆراوجۆر بۆ خەڵکمان خستۆتە روو، ﴿فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾، بەلام زۆربەی خەڵکی هەر سێلەیی و ناسوپاسیان وێست، بە جگە لە ناسوپاسیی، پازیی نەبوون، قبوولیان نەبوو روو لە سوپاگوزاریی خوا بکەن و، شوکرانە بژیری هەلبژێرن، بەلکو هەر ملیان بۆ ناسوپاسیی و سێلەیییدا.

ئنجای خوا ﷻ دیتە سەر خستنه‌پرووی بێ و بیانوو هەکانی کافرەکانی پوژگاری پیڤه‌مبەر ﷺ، کە بەو شیوەیە پروویان لە پیڤه‌مبەری خاتەم ﷺ کردووە و ئەو بەهائانەیان بۆ هێناونەووە و، ئەو داواکاریانەیان لێکردوون و دوایی گوتووین: ئەگەر ئەو داواکاریانەمان بۆ جێبەجێ بکە، ئنجای بپروات پێ دێین، کە دەتوانین بڵێن: سەرجه‌م حەوت داواکاریی سەرەکی، دەشگونجێ وردتریش بکێنەووە ژمارەکیان زیاتریش بکێ، بۆ ئۆ و دە (٩ - ١٠) ش، بەلام حەوتی سەرەکی:

بیانووێ یەكەم: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾، گوتیان: هەرگیز بۆ تۆ بپروا ناهێنین، تاكو كانی و سەرچاوەمان لە زەویدا بۆ دەرئەقوڵێتی، هەلێقوڵێتی و ئاوەکە بەفەرکە بپروات.

ئەوانەى گوتووینە، بێگومان بپرواوا هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی پوژگاری پیڤه‌مبەر ﷺ بوون، کە ئەوان بە زمانى وتار گوتووینە، بەلام بە زمانى حال: بە پانایی زەمین و بە درێژایی زەمان، ئەو بپرویانووینە لە عەقڵ و دلی هەموو ئەوانەدا هەن، کە هیدایەتی خوا قبوول ناکەن، ئەوانەى کە لە بەهائە دەگەرێن، وەك گوتراو: (ئەگەر دز دزبێ، تاریکە شەو زۆرن)، یان گوتووینە: {کەسێک بە تۆبزیی بینیری بۆ مازووێ «بۆ مازوو چێن» لە دارێ هەلناروانی، واتە: دیتەووە دەلی: درەختەکان هیچ مازووێان پێو نەبوون، بە دەستی خالی دەگەرێتەو! یانی: کەسێک لە بیانووگرتنی بێ، پەکی ناکەوێ.

بیانووێ دووهم: ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ﴾، یاخود باخ و بیستانێکت هەبێ لە درەختی خورماو لە درەختی تری.

بیانووی سییه: ﴿فَنُفِجِرَ الْأَنْهَرُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾، که پروبارگهل به نیو ئه و باخ و بیستان و به ژیر دارودره خته کانیدا فرکه بکه، به خوړ برۆن، نهك به سستی له بهر ئه وهی که ئاوه که یان که مه، به لکو ئاوه که یان ئه وهنده زۆر بئ، هه ر فرکه فرکی بئ، به نیو دارو دره خته کاند!

بیانووی چواره: ﴿أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كِسْفًا﴾، یان وهك به هه له گوتوته و خه یالت کردوه، یان گومانته بردوه، یان وهك لافته لیداوه^(١)، ئاسمانمان به سه ردا ببارینی، پارچه پارچه.

بیانووی پینجه: ﴿أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَيْكَةِ قَبِيلًا﴾، یان: خوا و فریشته کانیش به کۆمه ل کۆمه ل بیئی، یاخود: پرو به پرومان بیانیهی.

بیانووی شه شه: ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ﴾، یان مآل و خانوویه کت هه بی له زیړ، یاخود: مآل و خانوویه کی به نه خش و نیگارت، هه بی چونکه: (زخرف) هه م به مانای زیړ دی، هه م به مانای جوانیی و پازیزاوه ییش دی.

بیانووی هه وته: ﴿أَوْ تَرْفَى فِي السَّمَاءِ﴾، یاخود بو ئاسمانی، بو سه ری به رز بیه وه و هه لکشیی، به ره و سه ری برۆی.

﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفْيَاكَ﴾، برپاش به به رز بوونه وه که ت ناهیین، ﴿حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ﴾، تا کو نوو سراوی کمان بو دانه به زینی، بیخوینیه وه!

دوایی له مه سه له گرنگه کاند تیشکی زیاتر ده خهینه سه ر ئه و مه سه له یه و له و باره وه به سه رهاتیکی دريژ ده گیرینه وه، که له ته فسیره کاند هاتوه، هه رچه نده سه نه ده که شی به ییز نیه، به لام تیشکی زۆر ده خاته سه ر نیوه پۆکی ئه م ئایه تانه و ئه و داواکاریانه، که له چ حاله تیک دا بووه و چۆن بووه، ئه و داواکاریانه یان ئاراسته ی پیغه مبه ر کردوو؟

خوا ﷻ فه رمان به پیغه مبه ر ﷺ ده کات: ﴿قُلْ﴾، تو بلئ: له وه لامی هه موو ئه و داواکاریانه دا، هه موو بیانوو گرتانه دا ﴿سُبْحَانَ رَبِّي﴾، پاکیی بو په روهر دگارم، په روهر دگارم به پاک ده گرم، په روهر دگارم دووره له هه ر هه له و په له یهك، دووره له هه ر له که و که م و کوپییهك، واته: ئه و شتانه ی ئیوه ئاراسته ی منیان ده که ن، بیانکه مه

(١) (زعم) به کوردیی ده بیته وه به لاف لیدان، که سیك قسه یهك بکات زیاتر ئه گه ری درۆی هه بی تا کو ئه گه ری راستیی.

داواکاری و بۆ لای خوا و بەرزیا بکەمەوه، بۆ ئەوهی ئیسپاتی پیڤەمبەراییەتیم و بروام پێ بێنن! پاکیی بۆ خوا، کە ئەو جوړە داویانە ی ئێکەم، یاخود: پاکیی بۆ خوا کە هەر کەسێک داوایەکی لە خوا کرد، داوایەکی بۆ جێبەجێ بکات! پایە ی خوا زۆر لەوه بەرزترە.

یاخود: **لَیْرەدا ﴿سُبْحَانَ رَبِّی﴾** بۆ سەر سوپمانە، واتە: ئەوهی ئێوە دەیلێن، زۆر جێگای سەر سوپمانە و شتیکی بێ جێبە، **﴿هَلْ کُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾** مەگەر من جگە لە مرۆڤێکی پەوانە کراو، هیچی دیکە هەم؟ واتە: تەنیا مرۆڤێکم خوا وەک نوێنەری خوێ، پەوانی کردووم و ئەوشتانە لە توانای من دا نین، نەک لە توانامدا نین، بگرە ئامادەش نیم ئەو داویانە لە خوا ی پەروەردگارم بکەم، چونکە خوا خوێ خواوەنی، ئەوپەری زانیاری و، ئەوپەری کاربەجێیی و، ئەوپەری میهرەبانییە، ئەگەر بە پیوستیی زانیاییە، ئەوانە ی پێدەدان، بۆ ئەوهی ئێوە داوی بکەن، هەر وەک چۆن قورئانی پێداوم وەک تاکە موعجیزەو بەلگە ی سەلماندنی پیڤەمبەراییەتیم، بۆ ئەوهی من داوی بکەم، یاخود ئێوە داوی بکەن.

ئەجا خوا **﴿تَبَارَكَ﴾** دوا ی ئەو حەوت داواکاری و، حەوت بیانوو گرتنانە ی کافرەکان، باسی بیانووگرتنیک و بەهانیەکی دیکە ی لەمیژینە ی کافرەکان دەکات، کە بە درێژایی میژوو ئەو برۆبیانوو یان هەر بوو و، ئەوه بیانوووە راستەقینە کەیانە: **﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾**، هیچ شتیک رێگری لە خەڵک نەکرد، هیچ شتیک پێشگیری لە خەڵک نەکرد، برۆبێنن، دوا ی ئەوهی پێنماییان بۆ هات، پێنمایی بەرجەستە لە پەیام و وهی خوادا، **﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾**، تەنیا ئەوه پێشگیریان بوو، تەنیا ئەوه رێگریان بوو کە گوێیان: ئایا خوا تەنیا مرۆڤێکی بە پیڤەمبەر و پەوانە کراوی خوێ ناردووە؟ چۆن دەبێ مرۆڤ نوێنەری خوا و پەوانە کراوی خوا بێ! ئا ئەوه پەرچ و ئاستەنگی راستەقینە ی بەردەمی ئەهلی کوفرە بۆ پراوھێنان بە پیڤەمبەرێک، بە درێژایی میژوو هەر لە ئادەمەوه تاکو خاتەم (عليهم الصلاة والسلام).

ئەجا وەلامی ئەو بیانوو هشیان دەداتەوه و دەفەرموی: **﴿قُلْ لَوْ كُنْتُ فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ﴾**، بۆ: ئەگەر لەسەر زهوی فریشتە ی لێ بوونیایە، بە ئارامی پوشتیان: واتە: فریشتە ژانیان لەسەر زهوی بووایە، **﴿لَنَزِلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾**، لە ئاسمانەوه فریشتە یکی پیڤەمبەرمان بۆ دادەبەزاندن،

چونکہ خوا ﷺ نوینەر ھەر لە سروشتی بۆ لا نێردراوان، پەوانە دەکات، لە جوۆی خۆیان، بەلام سەر زەوی مروۆفی لێن، بۆیە خوا ﷺ پیغەمبەری مروۆفی بۆ ناردوون، ئەگەر فریشتە ی لیبوونایە، بە تەئکید ئەو کاتە پیغەمبەریکی فریشتە ی بۆ دەناردن.

کەواتە: ئەوێ خوا کردووێتی، ئەو بەجێیە و، ئەوێ ئێو داوای دەکەن، شتێکی زۆر بێ جێیە، زۆر نامەنتیقییە، دوایش وردتر باسی دەکەین لە مەسەلە گرنگەکاندا.

لە کۆتاییدا خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾، بَلَى: خوا بەسە شایەد و چاودێر بێ، لە نیوان من و ئێوەدا، شایەد بێ کە: من پیغەمبەر و پەوانە کرای و یم و نوینەری یم، ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾، بە دنیایی ئەو شارەزاو بینەری بەندەکانیەتی، واتە: شارەزا و بینەری دەرو دەروونیان، پڕوالت و پەنھانیان، ھەموو ھەست و خوست و کارو کردەوێکانیانە.

ئنجای خوای شارەزای بینەر، ئەم قورئانیە بە بەس (کافی) زانیو، کە سەلمێنەری پیغەمبەرایەتی من بێ، ئەو خوایە کە شارەزاو بینەری ھەموو کاروباری مروۆفەکانە، ئەو قورئانیە بە کافی زانیو، بۆیەش من ئیکتیفا دەکەم بەوێ کە خوا بە کافی زانیو و ناچم داواکاریی دیکە ی، کە ئێو وە ک بیانوو دەیانگرن، ئاراستە ی خوا بکەم!

پاڤەپاڤدنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

لە نۆڤە کۆمەڵەیەکیەکان لەکەڵانی

Stay in touch on social media

بەن مەشەم عێز مۆالغ البوابل الجەمەاس

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

YouTube

AliBapir/عەلی بابیر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پاڤەپاڤدنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

مهسه له گرنگهکان

مهسه له ی یه کهم:

خوا فهرموویهتی: ئه وهی که له قورئان دایده به زینین، چاره سهر و به زه ییه بو پرواداران و،
سته مکارانیش ههر پتر پتر زیانبار ده بن:

خوا ده فهرموئی: ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ (۸۲)

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱)- ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، له قورئانی دایده به زینین.

ئهم (من) ی سهر: ﴿مِنَ الْقُرْآنِ﴾، (بیانیة و لیسست تبعیة و لا ابتدائیة)، واته: (من) بو
روونکردنه وهیه، بو به شیک نیه و، بو ده ست پیکردنیش نیه، ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾،
واته: ئه و قورئانهی که دایده به زینین.

که ده فهرموئی: ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ ...﴾، ئهمه روونکردنه وهیه بو ئه و (ما) یه
که له دوایی دی، (ما هو) چونکه (ما) یانی: (ئهو شتهی) که ئه وه جوړیک له ئیبهام و
نه زانراوی تی دیه هیه، ئنجا ئهم (من الْقُرْآنِ) تیشک ده خاته سهر ئه و (ما) یه، که
نه زانراوی و لیلیه که له واتاکه ی دا هیه.

ئهمه وه که ئه و ئایه تهی سوورتهی (الحج) وایه، که ده فهرموئی: ﴿فَاجْتَنِبُوا
الرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ (۳۰)، واته: خوئان له پیسی بیاریزن له به ته کان، واته: له
پیسیه ی که له بت و صه نه مه کاند هیه، که ماناکه ی ئاوی لیدی ته وه، (آی: فَاجْتَنِبُوا
الرَّجْسَ الَّذِي هُوَ الْأَوْثَانِ)، خوئان له پیسیه بیاریزن، که بریتیه له به ته کان.

(۲)- ﴿مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، (ئهو قورئانهی که دایده به زینین)، بریتیه له چاره سهر و
به زه یی بو پرواداران.

(الشفاء: هو زَوَالُ الداءِ وَمَجَازًا: زَوَالُ مَا هُوَ نَقْصٌ مَعْنَوِي)، (شفاء) بریتیه له لاچوونی دهر د و نه خوښی، به مه جازیش به مانای لږدنی حاله ټیکه که ناتهواوییه، له رووی مه عنه ووییهوه.

(۳)- ﴿وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، (قورټان هه م شیفایه) هه م په حمه تیشه بو پرواداران، واته: مایه دابه زینی په حمه تی خوایه بویان.

(۴)- ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾، به لام بو سته مکاران ته نیا زیانباری، زیده ده کات، ماناکه ی ناوای لیږدته وه: (نُزِّلَ الشِّفَاءُ وَرَحْمَةً وَهُوَ الْقُرْآنُ، أَي: الْقُرْآنُ كُلُّهُ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا)، ته و چاره سهر و به زه ییه ی که بریتیه له قورټان، دایده به زینین، که هه مووی چاره سهر و به زه ییه بو پرواداران، به لام بیروایانی که سته میان له خوین کردوه، هه ر زیاتر بویان ده بیته مایه ی زیانباری.

نجا لیږده دا که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، دواپی ده فهرموئ: ﴿مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، ته مه: (لِتَحْصِيلِ غَرَضِ اهْتِمَامِ ذِكْرِ الْقُرْآنِ، مَعَ غَرَضِ الشِّفَاءِ عَلَيْهِ، بِطَرِيقِ الْمُصَوِّلَةِ، بِقَوْلِهِ: مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ)، خوا ده یتوانی هه ر یه کسه ر بفهرموئ: (وَنُزِّلَ الْقُرْآنُ الَّذِي هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ)، به لام پیښی ده فهرموئ: ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، دواپش ده فهرموئ: ﴿مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ که ته مه بو گرنگی پیدانه به باسی قورټان، وپرای مه دحکردن و ستایشکردنی قورټان، که به هوئ (ما الموصولة) وه یه، که ته و دوو ټامانجه پیکیږن.

لیږده ده رباره ی ته م ټایه ته موباره که قسه یه که له خوا لیخوښ بوو (محمد متوئ الشعرای) دیننه وه له ته فسیره که ی خوئ (تفسیر الشعراوی) که به (خواطر) ناوی ناوه، هه ندی ته عبیری زور جوان دینن، ده لئ: (فَالْآيَةُ وَاحِدَةٌ وَلَكِنِ الطَّبْعُ الْمُسْتَقْبَلُ، مُخْتَلِفٌ، فَالْمُؤْمِنُ يَسْتَقْبِلُهَا بِمَلَكَاتٍ سَلِيمَةٍ، فَيَزِدَادُ بِهَا إِيمَانًا، وَالْكَافِرُ يَسْتَقْبِلُهَا بِمَلَكَاتٍ فَاسِدَةٍ فَيَزِدَادُ بِهَا كُفْرًا، إِذَا: الْمَشْكَلَةُ فِي تَلْقَى الْحَقَائِقِ وَاسْتِقْبَالِهَا، أَنْ تَكُونَ مَلَكَاتٍ التَّلْقِي فَاسِدَةً، مِنْ هُنَا نَقُولُ: إِذَا نَظَرْتَ إِلَى الْحَقِّ، فَإِنَّكَ أَنْ تَنْظُرَهُ، وَفِي جَوْفِكَ بَاطِلٌ تَحْرِصُ عَلَيْهِ، لِأَنْ تَخْرُجَ مَا عِنْدَكَ مِنَ الْبَاطِلِ، ثُمَّ قَارِنْ وَفَاضِلَ بَيْنَ الْأُمُورِ)^(۱).

دیاره به بونهی تهفسیرکردنی تهو ئایه تی ژماره (۸۲) ی سوورپه تی (الإسراء) هوه، دوو ئایه تی (التوبة) دینیی، که خوا دهفه رموی: ﴿وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۱۲۴﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۲۵﴾﴾

که ئیمه پیشتر له تهفسیری سوورپه تی (التوبة) دا شیمان کردوونهوه، خوا دهفه رموی: هه ر کات سوورپه تیک دابه زیئرا، هه یانه (واته: له دل نه خوشه بیروایه کان) ده لئین: کامتان ئا ئهمه بروای زیاد کردن؟ (واته: ئهم سوورپه ته)، به لام ئهوانه ی بروادارن، ئیمانی زیاد کردن، له حالیک دا که شادمان و دلخوشیشن، به لام ئهوانه ی که دلیان نه خوشی تیدایه، هه ر پیسی زیاتری خسته گه ل پیسیه که یان و به بیرواییش مردن.

(الشعراوی) ده لئ: ئایه ته که یه ک ئایه ته، به لام سروشته پیشوازییکه ره که، سروشته وه رگره که جوړاو جوړه: بابای بروادار، به چند مه له که یه کی ساغ و باش، ئه و ئایه تانه وه رده گری، بویه به هوئی ئایه ته که وه ئیمانی زیاد ده کات، به لام بابای بیروا، به چند مه له که و سیفه تیکی خراب و تیکچوووه و پیشوازیی له ئایه ته کان ده کات، بویه هه ر بیرواییی تیدا زیاد ده کهن، که واته: گرفت له وه رگرتنی راستیه کان و پیشوازییکردنیان دایه، گرفت ئه وه یه که به سیفه ت و به حاله تی خراپه وه ئایه ته کان و راستیه کانیاں وه ربگیرین و پیشوازییاں لییکری، بویه لیروه ده لئین: هه ر کاتیک ته ماشای هه قت کرد، وریا به! له کاتیکدا ته ماشای ئه و هه قه ده که ی له هه ناوتدا له دهروونت دا ناهه قیی (باطل) و نه بئ، سوور ی له سه ری، به لکو ده بئ پیشی ناهه قیه که له دهروونی خو ت دهراوئی و خو تی لی پاک بکه یه وه، پاشان به راورد بکه و کاره کان پیکه وه هه لسه نگیته.

له تیره کومکاره نییه کان له که لئانین
Stay in touch on social media
نن بهکم عیر موباع الزامیل ال اجتماعی

Alibapir/علي بابير

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/Alibapir

که لانی
رکته پاندنی مهکنه بی ماموستا علی بابیر

Alibapir

Google Play

App Store

که لانی
رکته پاندنی مهکنه بی ماموستا علی بابیر

Alibapir

Google Play

App Store

که لانی
رکته پاندنی مهکنه بی ماموستا علی بابیر

کورتە باسیک له باره‌ی شیفابوونی قورئانهوه

ئهم کورتە باسه له سێ برگه‌دا ده‌خه‌ینه‌پوو:

١/ شیفایانی چی؟

٢/ شیفای مه‌عه‌وویی له قورئاندا، یه‌کده‌نگیی زانایانی له‌سه‌ره‌.

٣/ شیفای جه‌سته‌یی له قورئاندا، مشت و مَر و راجیایی له‌سه‌ره‌، واته‌: ئه‌وه که قورئان بێته‌ هو‌ی چاره‌سه‌ری جه‌سته‌یی و ماددی، له‌ نیوان زانایاندا، راجیایی و مشت و مَری له‌سه‌ره‌.

یه‌ک: مانای (شَفَاء):

(راغب الأصفهانی) که‌ ئیمه‌ به‌ پله‌ی یه‌که‌م، بۆ شیکردنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئان و، خسته‌نه‌ پرووی چه‌مک و واتایان، پشت به‌ کتێبه‌که‌ی وی: (مفردات ألفاظ القرآن) ده‌به‌ستین، هه‌لبه‌ته‌ هه‌ندێ جاریش ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بۆ (مختار الصحاح) و، هه‌ندێک جاریش ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بۆ (المصباح المنیر)ی (الفیومی)، و هه‌ندێک جاریش بۆ (المعجم الوسیط) یاخود قاموسه‌کانی دیکه‌ی زمان، به‌لام که‌متر.

ئنجا (راغب الأصفهانی) له‌: (مفردات ألفاظ القرآن)^(١) دا ده‌لێ:

(شَفَا الْبُيْرَ وَالنَّهْرَ وَغَيْرَهُمَا: طَرَفُهُ، وَيُضْرَبُ بِهِ الْمَثَلُ فِي الْقُرْبِ مِنَ الْهَلَاكِ، قَالَ تَعَالَى: ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ ١٩ التوبة، ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ﴾ ١٣ آل عمران، وَأَشْفَى فَلَانٌ عَلَى الْهَلَاكِ، أَي: حَصَلَ عَلَى شَفْتِهِ، أَي: حَصَلَ عَلَى شَفَا، وَالشَّفَاءُ مِنَ الْمَرَضِ: مَوَافَاةٌ شَقَى السَّلَامَةَ وَصَارَ اسْمًا لِلْبُرَى).

واته‌: بۆ بیرو بۆ پرووبارو جگه‌ له‌وانیش، به‌ قه‌راغه‌که‌یان ده‌گوتری: (شفا) واته‌: قه‌راغ و که‌نار، وینه‌ش ده‌هێنرێته‌وه‌ بۆ نزیکیی له‌ فه‌وتان، به‌ وشه‌ی (شفا) وه‌ک خوای به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ ١٩، له‌سه‌ر قه‌راغی که‌نده‌لانیکی بن هه‌لۆل که‌ خه‌ریکی پرووخان بێ، هه‌روه‌ها له‌ سووپه‌تی (آل عمران)دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ﴾ ١٣، ئیوه‌ له‌سه‌ر که‌ناری چالێکی ئاگر بوون، (وَأَشْفَى

فُلَانٌ عَلَى الْهَلَاكِ)، واتە: خەریك بوو بڤهوتی، گەیشته كەناری مەرگ، (الشِّفَاءُ مِنَ الْمَرَضِ)، واتە: شیفای لە نەخۆشیی، یانی: گەیشتنە كەناری سەلامەتی، دوايش وشەى شيفا كراوه به ناو بو چاكبوونهوه و چارهسەر بوون لە نەخۆشیی.

دوو: شیفابوونی قورئان لە رووی مەعنەوییهوه:

یەكدهنگیی زانایانی لەسەر ئەوهیه كە: قورئان لە رووی مەعنەوییهوه چارهسەر، چارهسەری رووحی ئینسانە، چارهسەری دەروونی ئینسانە و، لایەری نەخۆشییه دەروونی و مەعنەوییه کانیەتی، زانایان هەموو لەسەر ئەوه یەكدهنگن، كە جگە لەو ئایەتی ژمارە (٨٢)ی سوورەتی (الإِسْرَاءُ) لەوبارەوه ئاماژە دەکەین بە دوو ئایەتی دیکەش:

یەكەمیان: لە سوورەتی (یونس)دا، خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، واتە: ئەى خەلکینه! بە دُنیاوییهوه ئامۆزگاریتێتان لە پەرورەدگارێتانهوه بو هات، هەرۆهها چارهسەر بو ئەوهی كە لە سینەكان دا هەیه و، پێنمایی و بەزەییە بو برۆاداران.

كەواتە: لێره دا خوا ﷻ نۆختهی خستۆته سەر پیت، كە قورئان چارهسەر، بو ئەوهی كە لە سینەكاندا هەیه، كە بە تەئکید: ئەوهی كە لە سینەكاندا هەیه - كە جاری وایە (صدور) بە مانای (قلوب) بە كاردی - واتە: قورئان چارهسەر بو نەخۆشییه پەنھان و شێردراوه كانی مروۆف، بو حالەتی مەعنەویی مروۆف.

دووهمیان: لە سوورەتی (فصلت)دا، خوا دەفەرموی: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، واتە: ئەگەر ئەم قورئانەمان كەردبا بە قورئانیکی ئەعجمیی {واتە: قورئانیك كە بە غیری زمانی عەرەبی بو عەرەبان هاتبایە} دەیانگوت: دەبوایە ئایەتەكانی پوون بكرێنەوه، چۆن دەبێ ئەعجمیی بێ، لە حالێكدا ئەوهی بو سەری دابەزێندراوه عەرەبە، (كە موحهەمهە ﷺ)، ئەم قورئانە بو ئەوانەى برۆیان هیناوه، پێنمایی و چارهسەر و ئەوانەش كە برۆاناهێنن: گوێیەكانیان قورسایى تێدایە {گوێیان ئاخراوه، واتە: حالێکیان بەسەر خۆیان هیناوه، وهك گوێیان ئاخراى و قورقوشمی تێکراى بو ئەوهی نەبیستی، چونكە مروۆف ئەگەر شتیکی سووکی لە گویدا بێ، پەنگە ببیستی، وهك لوکە، بەلام

شتیكى قورسى ۋەك قورقوشم، يان ئاسن، يان شتىكى دىكەى قورسى تىخراى، ئەو ھە
رېدەگرى لەو ھەى كە ئىنسان ھىچ شتىك بىستى.

﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾، ھەروھەا ئەو (قورئان) لە ئاستياندا كۆپرە، {واتە: ۋەك
چۆن كۆپر ناتوانى بەرپى دا برۋا، قورئانىش رېيان تىنابا، بە رپى نازانى بچىتە نىو عەقل و
دلىانەو، لەبەرئەو ھەى كە عەقل و دل و چا و گوپى خۇيان لە كار خستوون}.

﴿أُولَئِكَ يُادُونَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾، ئەوانە ۋەك كەسپك وان كە لە شوپىنىكى
دوورەو ھە بانگ بكرىن.

كەسپك لە شوپىنىكى دوورەو ھە بانگ بكرى، ھەر دەنگ دەبىستى، بەلام لپى تىناگات.

كەواتە: لپرەدا بە تەككىد مەبەست لە چارەسەر بوونى قورئان، بۆ ئەو ھەى لە دل و
سىنەكان دايە، چارەسەرى مەعنەويە، لە نەفامى و نەزانى، لە شىرك ھاوبەش بۆ خوا
دانان، لە كوفر لە ئىلحاد، لە دەغەلپى و دوورپووى، لە گومان و دوو دلى ھەروھەا
لە سەرچەم ئەو سىفەتە نزم و پەست و خراپانەى، كە دەروونى ئىنسان پىيانەو ھە گرفتار
دەبى، ۋەك خۆ بەزلىگرى، ئپرەى (حسد)، گومانى خراپ، دوو دلى و ... ھتە، ھەموو ئەو
سىفەتانەى كە رووح پىيانەو ھە گرفتار دەبى و دەبنە ھۆى نەخۆش كەوتنى رووح و دەروونى
مرؤف.

ئىنجا ئەو كە ئايەتەكان زۆر بە روونى پاشكاوى دەيگەيەنن، زاناىان ھەمووىان
لەسەر ئەو يەك دەنگن، كە بە پلەى يەكەم: قورئان شىفاو چارەسەرى دەروونى مرؤفە،
شىفاو چارەسەرى نەخۆشپى دەروونى و رووحىيەكانى مرؤفە، كە بىگومان مرؤفەش
بە رووح و دەروونەكەيەو مرؤفە، ئەگەرنا ۋەك كەلەش و جەستە، كەلەش و جەستە
خالى ھاوبەشى نىوان مرؤف و سەرچەم دروستكراوانى دىكەى خوايە، بە ماددەى بى
ژيانىشەو ھە بەر لەو ھەش: ئازەل و پەرەورو درندەو، زىندەو ھەران و ... ھتە، بەلام ئەو ھەى
مرؤفى كردو بە مرؤف و مرؤفى جياكردۆتەو لە دروست كراو ھەى دىكە، ئەو فوو ھە
خواییە، ئەو ھە دروستكراو تايەتەى خوايە كە خراو ھە نىو جەستەى مرؤفەو، كە
رووحەيەكەتى.

سى: شىفا بوونى قورئان بۇ نەخۇشىيە جەستەيەكان:

ئەمە لە ئىوان زانايان دا راجىيى لەسەرە و، زانايان لەو بارەوۈە مشت ومريان
 ھەيە، كە ئايا قورئان وەك چۆن چارەسەرە بۇ دەروونى مروڭ و، لاپەرە بۇ نەخۇشىيە
 دەروونى و پرووحىيەكانى، ئايا بە ھەمان شىوۈش: چارەسەرە بۇ جەستەي مروڭ و،
 لاپەرە بۇ نەخۇشىيە و گرفتارىيە جەستەي و ماددىي و روالەتتەيەكانى مروڭ؟

ھەندىكىان رايان وايە كە قورئان تەنيا شىفاي مەعنەويى تىدايە.

بەلام زۆربەيان (كە منىش بۇ خۆم ھەر رام وايە)، رايان وايە كە قورئان ويپراي
 شىفاو چارەسەرى مەعنەويى، شىفاو چارەسەرى ماددىيىتى تىدايە و، وەك چۆن پرووحى
 مروڭ چارەسەر دەكات لە نەخۇشىيە و تىكچوونەكان، جەستەي مروڭقىش چارەسەر
 دەكات، لەو بارەشەوۈ دەگونجى زۆر بەلگان بىننەوۈ، بەلام پىش ئەوۈى بەلگەكان ريز
 بکەين، دەلیم:

زىدەرپۇيى (افراط) لەو بواردەدا، لە لايەن ھەندى كەسەوۈ، كراوۈ و، دەكرى كە بۇ
 ھەموو نەخۇشىيەك، ئايەتتىك، يان چەند ئايەتتىك بخوینى و قورئان بکەي بە جىگرەوۈو
 بەدىل بۇ چارەسەرى جەستەي، ئەوۈ بىگومان زىدەرپۇيى و، ھەر ئەو ھالەتەشە،
 كەلايەنگرانى راي يەكەمى و لىكردوۈ، ئەو رايە ھەلپۇزىرن كە قورئان تەنيا چارەسەرى
 دەروون و پرووحى مروڭ دەكات، بەلام چارەسەرى جەستەي، چارەسەرى نەخۇشىيە و
 دەرە جەستەيەكانى ناكات، كە وەك گوتم: ھەمىشە لە بەرانبەر زىدەرپۇيىدا، كورتھىنان
 ھەيە، ھەمىشە كەسك بە لايەكدا تىدەرپەرىنى، ئەوۈ دىكە كورتى دىنى، لە كاردانەوۈدا.

بەللى، بەلگە ھەن لەو بارەوۈ كە قورئان دەگونجى چارەسەر بى بۇ ھەندى لە
 نەخۇشىيەكان، ھەلپەتە ھەندىك ئايەت تايەت قورئان، بۇ ھەندىك ھالەت نەخۇشىيە
 جەستەي، دەگونجى چارەسەر بن، بەلام ئەوۈ نىە كە ئىمە بىنن قورئان بکەينە بەدىل و
 جىگرەوۈى زانستى پزىشكى و، ھەموو ئەو لىكۆلىنەوۈ زانستىيانەي كە زانايان پىيان
 ھەلدەستن، دەربارەي چارەسەرى نەخۇشىيە جەستەيەكان، ئنجا مەرجىش نىە ھەرچى
 نەخۇشىيە جەستەيە، بە قورئان چارەسەر بكرى، بەلام راستىش نىە كە بلىي: قورئان
 ھىچ كاريگەرىي نىە بۇ چارەسەرى نەخۇشىيە جەستەيەكان.

سئ بەلگە لەسەر ئەوە کە قورئان چارەسەرە، بۆ نەخۆشیی جەستەیی:

(١)- چەمکی گشتیی ئایەتەکان: هەم ئایەتە کە ی سوورەتی (الإسراء) کە دەفەرموێ: ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، کە لێرەدا خوا ﷻ بە گشتی فەرموویەتی: قورئان چارەسەرە و بەزەییە بۆ پرۆاداران، هەرۆهە لە شوێنەکانی دیکە ی قورئانیشتا، کە باسی شیفای بوونی قورئان کراوە، دەگونجێ بڵیین: چەمکی (شفاء) لە ئایەتەکان دا، وێرای لایەنی مەعنەویی و پرووایی، لایەنی جەستەییشت دەگریتهوه.

(محمد الطاهر بن عاشور) پەحمەتی خۆای لئ بئ، لە تەفسیرە کە ی خۆی (التحریر والتنوير)^(١)، لە تەفسیری ئەم ئایەتە ی سوورەتی (الإسراء): ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ دا، دەلئ: (وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ فِي الْقُرْآنِ آيَاتٍ يُشْفَى بِهَا مِنَ الْأَدْوَاءِ وَالْآلَامِ، وَرَدَّ تَعْيِينُهَا فِي الْأَخْبَارِ الصَّحِيحَةِ، فَشَمَلَتْهَا الْآيَةُ بِطَرِيقَةِ اسْتِعْمَالِ الْمُشْتَرَكِ فِي مَعْنِيهِ). واتە: لەم ئایەتەدا بەلگە هەیە لەسەر ئەوە کە لە قورئان دا، هەندیک ئایەت هەن، بۆ چارەسەری دەردو ئازارەکان بەکار دەهێنن، ئەو ئایەتانەش کە بۆ چارەسەری ئەو دەردو نەخۆشیانە بەکار دەهێنن، لە هەوالە راستەکاندا دیاریی کراون {واتە: فەرمووده راستەکانی پیغەمبەر ﷺ} هەرۆهە ئەم ئایەتەش ئەو چەمک و واتایە دەگریتهوه {بانی: ئەو ی لە فەرماشتهکاندا نوختە ی تیدا خراوتە سەر پیت، هەندیک ئایەت دیاریی کراون و، ئەم ئایەتەش ئەو چەمکە گشتیە دەگریته خۆی} بە هۆی بەکارهێنانی وشەیهک کە دوو مانای هاوبەشی هەن.

واتە: وشە ی شیفای، هەم چارەسەری ماددی، هەم چارەسەری مەعنەویی، دەگریتهوه و خۆای پەرۆردگاریشت لێرەدا ئەو وشەیه ی بەکارهێناوه.

(٢)- چەند ئایەتیکی دیارییکراو هەن، کە لە فەرماشتهکانی پیغەمبەردا ﷺ دیارییکراون، یاخود بە ئەزموون دەرکەوتوه، کە ئەو ئایەتانە بۆ ئەو جوړە نەخۆشیی و دەردانە، شیفای چارەسەرن، بۆ نموونە:

أ- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَرِيَّةٍ ثَلَاثِينَ رَاكِبًا، قَالَ: فَنَزَلْنَا عَلَى قَوْمٍ مِنَ الْعَرَبِ، فَسَأَلْنَاهُمْ أَنْ يُصَيِّفُونَا، فَأَبَوْا، قَالَ: فَلَدَغَ سَيْدُ الْحَيِّ، فَأَتَوْنَا فَقَالُوا: فِيكُمْ أَحَدٌ يَرْقِي مِنَ الْعَقْرِ؟ {وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ قَتَّةٍ: إِنَّ الْمَلِكَ يَمُوتُ}، قَالَ: قُلْتُ: أَنَا نَعَمْ، وَلَكِنْ لَا أَفْعَلُ حَتَّى تُعْطُونَا، فَقَالُوا: فَإِنَّا نُعْطِيكُمْ

ثَلَاثِينَ شَاةً، فَقَرَأْتُ عَلَيْهِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَرْبَعَ مَرَّاتٍ فَبَرَأَ، «وَفِي رِوَايَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ قَتَّةٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ» فَأَقْفَقَ وَبَرَأَ، فَبَعَثَ إِلَيْنَا بُنْزُلًا، وَبَعَثَ إِلَيْنَا بِشَاءٍ، فَأَكَلْنَا الطَّعَامَ أَنَا وَأَصْحَابِي، وَأَبُوءُ أَنْ يَأْكُلُوا مِنَ الْغَنَمِ، حَتَّى آتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ الْخَبَرَ، قَالَ: وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ؟ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ شَيْءٌ أُلْقِيَ فِي رُوعِي، قَالَ: كُلُوا وَأَطِيعُوا مِنَ الْغَنَمِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۰۸۵، وَابْنُ مَاجَه: ۲۱۵۶، وَدَارُ الْقُطَيْبِيِّ: ۲۴۳). وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۴۱۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۰۶۳، وَابْنُ مَاجَه: ۲۱۵۶، وَدَارُ الْقُطَيْبِيِّ: ۲۴۳).

واته: ئەبوو سەعیدی خودریی ﷺ دەلێ: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ، له س‌ریه‌یه‌ك دا كه سی (۳۰) سوار بووین، ئێمه‌ی نارد بو‌ چالاکیه‌کی س‌هر‌بازی، ئنجا له‌ لای ه‌وزیك له‌ ع‌هره‌بان دابه‌زین، {واته: له‌ شوێنێك ئایا دی بووه‌، ئایا ره‌وه‌ند بوون؟}، داوامان لێ‌کردن كه‌ ه‌مانكه‌نه‌ میوان، به‌لام پازی نه‌بوون، {ده‌بی له‌ دووری ته‌وان خ‌ویان بارگه‌و بنه‌یان خستبێ ئاماده‌ نه‌بوون كه‌ خواردنیان پێ بدەن و ه‌ك میوان مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ دا بکه‌ن} ده‌لێ: گه‌وره‌ی ه‌وزه‌كه‌ پێه‌وه‌ درا {دوو‌پشك پێوه‌ی داوه‌} هاتن بو‌ لامان گوتیان: كه‌ستان تێدا هه‌یه‌، كه‌ روقیه‌ بكات له‌ دژی ژه‌هری دوو‌پشك؟ {له‌ ر‌یوایه‌تی ئی‌بو‌قه‌ته‌دا - كه‌ یه‌ك‌یك بووه‌ له‌ ر‌اوییه‌كان - ده‌لێ: گوتیان: پادشامان خه‌ریكه‌ ه‌م‌ری} ئەبوو سەعید دەلێ: گوتم: به‌لێ من ئاماده‌م، به‌لام ئاماده‌نیم دوعای بو‌ بکه‌م، تاكو پێمان نه‌ده‌ن، {پاداشت و به‌رانبه‌رمان پێ نه‌ده‌ن}، گوتیان: باشه‌ ئێمه‌ سی (۳۰) س‌هر مه‌رتان ده‌ده‌ینێ له‌ به‌رانبه‌ردا.

ده‌لێ: منیش سووره‌تی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ م، چوارجاران له‌سه‌ری خویند، چاك بو‌وه‌، {له‌ ر‌یوایه‌تی سوله‌یمان ئینو‌قه‌ته‌دا له‌ ئەبوو سەعیده‌وه‌ ده‌لێ: هاته‌وه‌ ه‌وش و چاك بو‌وه‌} ئیدی پادشایه‌كه‌ ه‌هم‌ خواردنیك كه‌ بو‌ میوان داده‌نرێ، بو‌ی ناردین و ه‌هم‌ مه‌ره‌كانیش {واته: سی (۳۰) س‌هر مه‌ره‌كه‌شی بو‌ ناردین}، ئێمه‌ش من و هاوه‌له‌كانم خواردنه‌كه‌مان خوارد، به‌لام هاوه‌له‌كانم ئاماده‌ نه‌بوون له‌ مه‌ره‌كان بخ‌ون، تاكو چو‌ینه‌وه‌ بو‌ لای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هه‌وا‌له‌كه‌م بو‌ باس‌کرد، ئه‌ویش ف‌هرمووی: چ‌ونت زانی سووره‌ی فاتحه‌ روقیه‌یه‌؟ {له‌ دژی ژه‌هری دوو‌پشك به‌كار دی، بو‌ چاك‌بو‌نه‌وه‌ی كه‌سێك كه‌ دوو‌پشك پێوه‌ی داوه‌ ش‌یفا بێ؟} گوتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! ش‌تێك بو‌و خ‌رایه‌ تێو د‌لمه‌وه‌، واته: خ‌ورپه‌م بو‌ ك‌را، {ز‌وع} یانی: {ب‌ال} یانی: ش‌تێك بو‌و خ‌رایه‌ د‌لمه‌وه‌، ئیله‌مام بو‌ ك‌را، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ف‌هرمووی: بخ‌ون و له‌ مه‌ره‌كان به‌شی ئێمه‌ش بدەن.

مەبەستی پێغەمبەری خوا ئەوە بوو کە دنیابن: ئەوەی کە وەر یان گرتووە لە بەرانبەر چاک کردنەوێتی سەرۆکی ئەو هۆزەدا، بە هۆی خوێندنی سوورەتی فاتیحەو، شتێکی حەلāl.

(ب-) {عَنْ مُعْمَرٍ عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَنْفُثُ عَلَى نَفْسِهِ فِي الْمَرَضِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ بِالْمُعَوَّذَاتِ، فَلَمَّا ثَقُلَ، كُنْتُ أَنْفُثُ عَلَيْهِ بِهِنَّ، وَأَمْسَحُ بِيَدِ نَفْسِهِ لِبَرَكَتِهَا، فَسَأَلْتُ الزُّهْرِيَّ: كَيْفَ يَنْفُثُ؟ قَالَ: كَانَ يَنْفُثُ عَلَى يَدَيْهِ، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ} (أخرجه البخاري: ٥٧٣٥، مسلم: ٢١٩٢، وأبو داود: ٣٩٠٢، والترمذي: ٢٠٦٣، وابن ماجه: ٣٥٢٩).

واتە: موعەممەر لە زوهری دەگیرێتەو، ئەویش لە عورە، ئەویش لە دایکمان عایشە (خوا لای پازای بێ) دەلی: پێغەمبەرمان ﷺ لەو نەخۆشیەیدا کە تێیدا وەفاقی کرد، (مُعَوَّذَات) ی بەسەر خۆیدا دەخویندن و، فووی لە دەستی دەکرد و دەستی بەسەر خۆیدا دەهێنا، بەلام کاتێک کە جەستە قورس بوو {واتە: نەیدەتوانی بۆ خۆی ئەو سێ سوورەتە بخوینێ و، فوو بکاتە دوو دەستەکیەو، بە جەستە خۆیدا بێنێ} من لە ئێوە هەردوو دەستەکیدا سێ سوورەتە کەم دەخویندن و دوایی دەستی خۆیم بە جەستە دا دەهێنا، لەبەر بەرکەتی دەستی پێغەمبەر ﷺ، {واتە: دایکمان عایشە لە جیاتی ئەوەی سوورەتەکان لە دوو دەستی خۆی دا بخوینێ و، بە جەستە پێغەمبەریان دا بهێنێ، هەردوو دەستی پێغەمبەری ﷺ دەهێنان، سێ سوورەتەکی تێدا دەخویندن و دوایی دوو دەستی پێغەمبەری بە جەستەیدا دەهێنان، ئەوەندە پێی بگەشتبایە، موعەممەر دەلی: لە زوهریم پرسی؟! چۆن پێغەمبەر ﷺ فووی دەکرد و دوایی دەستی بە جەستە خۆی دا دەهێنا؟ گوێ: فووی دەکردە هەردوو دەستەکانی، دوایی سوورەتەکانی دەخویندن، ئنجا دەستی بە دەم و چاوی خۆی دا دەهێنا.

لە رێوایەتی دیکەدا هاتووە: {وَمَا بَلَغَ مِنْ جَسَدِهِ}، هەر شوێنێک کە دەستی پێی گەشتبایە، لە جەستە دەستی پێی دا دەهێنا.

ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوە کە ئەو قورئان شیفای جەستەشە، چونکە پێغەمبەر ﷺ دواي ئەوەی ئەو سێ سوورەتە خویندوون، فووی لە دەستی کردووە و، بە دەم و

(١) (المُعَوَّذَات) یش سوورەتی: (الإخلاص، الفلق، الناس)، ئەو سێ سوورەتەن کە پێغەمبەری خوا ﷺ عادی و وابوو هەموو بەیانان و ئیواران، ئەو سێ سوورەتە خویندوون، کە چۆتە سەر جیگای خەوتن، ئەو سێ سوورەتە خویندوون لە دوو لای دەستی داو فووی کردووە و، دوایی ئەوەندە دەستی گەشتووتن لە جەستە، پێیدا هێناوە.

چاوو جهستهی خویدا هیئان، ئنجا ئه گهر ته نیا حاله ته مه عنه ویه که بووایه، پیوستی به وه نه ده کرد، ده ست به جهستهی خویدا بهینئ و فوو بکات.

(۳) چهند فهرموده یه کی پیغه مبهری خوا ده رباره ی سوود به خش بوونی دوعا له پرووی ماددی و مه عنه ویه وه:

(أ) - پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرموئ: {إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ فِي النَّوْمِ، فَلْيَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونَ، فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۲۹۶۲۱، والترمذي: ۳۵۲۸، وحسنه الألباني).

واته: ئه گهر یه کیک له ئیوه له خهویدا، راچله کی و ترسا، با بلی: په نا به وشه ته واوه کانی خوا ده گرم، {ناوه ته واوه کانی خوا، زۆربه ی زانیان ده ئین: (کلمات) لیره دا مه به ست پیی ناوه کان (أسماء) ه، چونکه هه ر ناویکی خوا وشه یه که، ده شگونجی مه به ست له (کلمات الله) وشه کانی خوا بی که قورئانه، له توورپی خوا و له خراپ سزادانی خوا و، له خراپه و زیانی شه ی تانه کان و، له شه ر و خراپه ی ئه وه که له لام ئاماده بین [و، بتوانن زه فهرم پی بهن].

(ب) - پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: {لَا بَأْسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكٌ} (أخرجه مسلم: ۲۲۰۰، وأبو داود: ۳۸۸۶، وابن حبان: ۶۰۹۴، والحاكم: ۷۴۸۵).

واته: هه ر دوعایه ک بخوینری [بو چاره سه ری نه خو شیه ک، چ جهسته یی چ پروو حی] ئاساییه، مادام هاوبه شدانی تیدانه بی.

(ج) - {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، يَقُولُ: لَدَعْتُ رَجُلًا مِّنَّا عَقْرَبَ، وَنَحْنُ جُلُوسٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَقِي؟ قَالَ: مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَفْعَلْ} (أخرجه مسلم: ۲۱۹۹).

واته: جابیری کوپی عه بدوللا (خوا له خو و بابی پازی بی) ده لئ: دوو پشک به پیاو یکی وه دا، ئیمه ش له خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ دانیشتبووین، پیاو یك گو تی: ئه ی پیغه مبهری خوا! ﷺ دوعای بو بکه م؟ فهرمووی: هه ر کامیك له ئیوه ده توانی سوود به برایه که ی خو ی بگه یه نی، با بیکات، واته: ئه گهر دوعایه کی خیر ده زانی، یان به هه ر شیوه یه ک له شیوه کان.

چەمكى وشەى (رُقِيَّة):

دەگوترى: (رَقَى الْمَرِيضَ وَنَحَوَهُ يَرْقِيهِ، رُقِيًّا، وَرُقِيًّا، رُقِيَّةً، عَوْدَةً، يَقَالُ: بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ، وَالرَّاقِي صَانِعُ الرُّقِيَّةِ، وَصَاحِبُ الرُّقَى، وَجَمْعُ الرَّاقِي: رُقَاة، وَهِيَ رَاقِيَّةٌ وَالْجَمْعُ رَوَاق، وَهِيَ رَاقِيَّةٌ وَالتَّاءُ لِلْمُبَالَغَةِ)^(۱).

واتە: (رَقَى الْمَرِيضَ وَنَحَوَهُ)، واتە: شىۋەى نەخۇشىى {بۆ ئموونە: كەسى كە فیدارە، يان كەسىك كە جند چۆتە ئىو جەستەيەوہ} {يَرْقِيهِ، رُقِيًّا، وَرُقِيًّا، وَرُقِيَّةً، عَوْدَةً)، واتە: پەناى پى بە خوا برد، پەناى پى گرت بە خوا ﷺ، دەگوترى: (بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ وَاللَّهُ يَشْفِيكَ) بە ناوى خوا دوعات بۆ دەكەم و، خواش چاكت بكاتەوہ، (راقى) كەسىكە كە (رُقِيَّة) دەكات، خاوەنى (رُقِيَّة) و (راقى) كۆيەكەى (رُقَاة)ە، بەلام ئەگەر ئەوہى دوعا دەكات ئافرەت بى پى دەگوترى: (راقىة) و بە (رواق) كۆدەكرىتەوہ، دەشگوترى: (هِيَ رَاقِيَّةٌ)، واتە: ئەو زۆر دوعا دەكات (ت)يەكە بوو زیدەپۆيىكرنە.

ئىشكالىك و ۋەلامەكەى:

لیرەدا ئىشكالىك دىتە پىش ئەویش ئەوہىە كە لە ھەندىك فەرمووداندا ھاتوہ، يان لە ھەندىك شوپنەواردا كە ھوكمى فەرموودەيان ھەيە، كە دەبى پىغەمبەرى خوا ﷺ پىگىرى كىرەبى لە نوشتەو دوعا، بۆ وینە:

أ - {رَأَى ابْنُ مَسْعُودٍ ﷺ، عَلَى أُمِّ وَلَدِهِ هَيْمَةَ مَرْبُوطَةً، فَجَبَذَهَا جَبْذًا شَدِيدًا فَقَطَعَهَا، وَقَالَ: إِنَّ آلَ ابْنِ مَسْعُودٍ لِأَغْنِيَاءَ عَنِ الشَّرِكِ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ التَّمَاتِمَ وَالرُّقَى وَالتَّوَلَةَ مِنَ الشَّرِكِ، قِيلَ: وَمَا التَّوَلَةُ؟ قَالَ: مَا تَحَبَّبْتُ بِهِ لِرُؤُوسِهَا} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۳۸۸۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۳۵۳۰، وَابْنُ حَبَانَ: ۶۰۹۰، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي).

واتە: ەبەدوللای كورى مەسعوود ﷺ نوشتەيەكى ھەلۋاسراوى بە كەنیزەكەكى خۆيەوہ بىنى، {أُمِّ وَلَدِهِ} دايكى پۆلەكەى، ديارە كەنیزەكى بووہ، زۆر بە توندى پايكىشا و پچراندى و گوتى: مالى ئىينو مەسعوود بى نيازى لە شىرك، دوايى گوتى: گويم لە پىغەمبەرى خوا بووہ ﷺ دەيفەرموو: تەمىمەكان و پوقىەكان و تىوہلەكان لە شىركن.

{تَمَاتِم} كۆى (تَمِيمَة)يە، دوعايەكە كە بنووسرىتەوہ ەلۋاسرى، {رُقَى} كۆى (رُقِيَّة)يە، دوعايەكە بخویندرى، جياوازيەكەيان ئەوہىە ئەگەر بخویندرى، پى دەگوترى: (رُقِيَّة)،

ئەگەر بنووسرى و ھەلبواسرى پىي دەگوترى: (مىمە)، گوترا: (تولە) چىيە؟ پىنخەمبەر ﷺ
فەرمووى^(۱): ئەو يەكە ئافرىت خۇي پىي لە لاي مېردەكەي خۇشەويست بىكات، واتە:
ئەو دوغايەي ئافرىت بىكات {كە بە زۆرىي وايە لە لاي جادووگەرەكان و فالچىيەكان
دەكرى} بۆ ئەو يەكە لە لاي مېردى خۇشەويست بى.

ب - ههروه ها لهو بارهوه ئهم دهقهش ههيه، كه پيغه مبهه عليه السلام فهرموويه تي: {مَنْ عَلَّقَ قَيْمَةً، فَلَا أَتَمَّ اللَّهُ لَهُ، وَمَنْ عَلَّقَ وَدْعَةً، فَلَا وَدَعَ اللَّهُ لَهُ} (أخرجه أحمد: ١٧٤٤٠، والحاكم: ٧٥٠١، وقال: صحيح الإسناد).

(قَالَ: الْخَلِيلُ بْنُ أَحْمَدَ: التَّمِيمَةُ: قِلَادَةٌ فِيهَا عُودٌ، وَالْوَدْعَةُ: خَرْزٌ).

واتە: پېغەمبەر ﷺ فەرمويەتی: ھەر كەسك نوشتەيەك ھەلۋاسى {كە بە ھىساب بۆتەواو كىردنە} خوا كارەكەى تەواو نەكات و، ھەر كەسك (وَدْعَة) يەك ھەلۋاسى، خوا سەلامەتى نەكات.

خه لیلی کوږی ئه حمه دی فه پراهیدی گوتوو یه تی: (تمیمة) ملوانکه یه که دوعای تیدا نووسرابی، بۆ ئه وهی ئینسان بپاریزرئ، (وَدَّعَة) ش بریتیه: له ملوانکه یه که موروو هکان به حیساب له دژی چاو وزار ههسه د به کاردین.

ئىنجايە كىك بۆي ھەيە، بلى: ئەم فەرمايشتانەو، ئەو شويىنە وارانه پېچەوانەي ئەو ھەن،
كە ئىمە گوتمان!!

وہ لامہ کہ ٹھوہیہ: وہك (القرطبي) لہ تہ فسیرہ کہ یدا^(۶) دہ لئ: (هَذَا كُلُّهُ تَحْذِيرٌ مِّمَّا كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَصْنَعُونَهُ، مِنْ تَعْلِيْقِ التَّمَائِمِ وَالْقَلَائِدِ، وَيُظَنُّونَ أَنَّهَا تَقِيهِمْ وَتَصْرِفُ عَنْهُمْ الْبَلَاءَ، وَذَلِكَ لَا يَصْرِفُهُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى).

واته: ٿه وه هم مووی وریاگردنه وه یه له وه که خه لکی سه رده می نه فامیی ده یانگرد، که نووشته کانیاں به خویانه وه هه لده واسی و، ملوانکه کانیاں هه لده واسی و، پییان وابوو: ٿه و نووشته و ملوانکانه ده یانپاریزن و، به لایان لی لاده دهن، له حالیک دا که به لا ته نیا خوی بهرز لایده دات.

(۱) ده‌شگونجی نه‌و پرسپار و وه‌لامه له‌گه‌ل (عبداللّه بن مسعود) دا کرابی.

(٢) ج ١٠، ص ٢٦٥.

واتە: لەبەرئەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ ئەوشتانە قەدەغە کردوون، چونکە خەڵکە کە پێیان وابوو: ئەو نووشتە و ملوانکەیه، یاخود ئەو شتە کە بە خۆیان هەڵدەواسن، بەلایە کە لادەدات، نەک خوا ﷻ ئەوشتە بکات بە ھۆکاریک و بەلایە کە لابادات.

بەلام من پێم وایە کە لەسەردەمی نەفامیدا و ئیستاش ھەر کەسێک نوشتەیهک، یان ملوانکەیهک، یان شتێک کە بەلگەیهکی شەریعی لەسەر نەبێ بۆ فلان شتە باش بێ بە کاربھێنێ، بێگومان ئەوێ کە پێغەمبەری خوا ﷺ قەدەغە کردو، بە تاپەت: **یەک:** ئەوانە کە ھەندێ جار شت دەنووسن، کە مەفھووم نیە و ماناکە ی دیار نیە، یاخود ھەندیک ژمارە و ئاماژەو ھێڵ دەنووسن.

دوو: یاخود ھەندیک ناو و وشە دەنووسن، کە نازاندێ چی؟! یان وشە ی عەرەبی نین، یان بە پیتی عەرەبی دەنووسرێ، بەلام ماناکەیان بە عەرەبی زانراو نیە، یاخود بە کوردیی زانراو نیە.

سێ: یاخود شتانیک کە پشت ئەستور نین بە ھیچ بەلگەیهکی شەریعی و عەقڵی و ھەندیک کەس بە کاریان دەھێنێ: ەکە مت و مورو و، نالی گویدرێژ، یان نالی ئەسپ، قوچی ئازەل، یاخود جوړە دەزوویەک کە لە دەستیانی دەتالێن، یاخود لەسەر گوێری پیاو چاکێک، پەرۆیەک، یان بەردووچکە یەک دێن.

ئەوانە بە تەئکید قەدەغە کراون و پێی لێگیراون و، ئەمە جیا، لەو کە ئایەتێکی خوا ی پەروردگار، یاخود فەرماشتێکی پێغەمبەر ﷺ، بۆ چارەسەری نەخۆشییەکی دیاریکراو، بە کاربھێنێ، ئەو شتێکی رەوایە.

ھەلبەتە لێرەدا دەبێ ئەوێش بزانی: ئایا دروستە ئەو دوعایە کە دەکری بۆ بنووسرێ، پاشان ھەڵبەش بواستی؟ لەو بارەو راجیای لە ئیوان زانیاندا ھەیە، بۆ وێنە: گێردراوەتەو لە عەبدوللای کورێ عەمێ کورێ عاص (خوا لە خوێ و بابی رازی بێ)، کە مندالەکانی، ئەوێ زانیای فیری دەکرد، ئەم دوعایە بێ:

{أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ غَائِبَةٍ لَامَّةٍ} {أخرجه البخاري: ٣١٩١، والترمذي: ٢٠٦٠، وابن ماجه: ٢٥٣٥}، ئەوێ نەشیزانیایە فیر بێ، بۆ دەنووسی و پێی ھەڵدەواسی.

ئەجە ھەندیک لە زانیان ئەوێ دەکەن بەلگە لەسەر ئەو کە دروستە دوعا بنووسرێ و ھەلبواسرێ، کە بە کوردیی پێی دەلێن: نووشتە و، بە عەرەبی پێی دەلێن: (قیمە) واتە:

کاتیک که نووسراو هه لواسرا، ته و جار پێی ده لێن: (قیمه)، ته گهرنا، ته گهر ههر دوعا بێ بخویندری، پێی ده گوتری: (رقیه).

بو خۆم پیم وایه: لای دووربینی و، سه لامه تی زیاتر له وه دایه که ئینسان دوعا نه نووسی و، ته نیا ئیکتیفا بکات به خویندن، به تایبه تی له سه ر ئاو، یان له سه ر خودی نه خۆشه که و، ده ستی پێدا بین.

هه له به ته ته ویش بو هه موو نه خۆشیک نا، به لکو بو هه ندیک نه خۆشی تایبه ت، هه رو هه ها هه موو ئایه تیکیش نا، به لکو هه ندیک ئایه تی تایبه ت، یاخود هه ندیک وشه ی تایبه ت، که پێغه مبه ری خوا ﷺ لێی گێردراونه وه، که بو حا له تیکی تایبه ت به کاری هی ناو، له و سنوورده دا پێویسته ته وه به کار بێ، نه ک به په هایه ی هه موو قور ئان بو ههر نه خۆشییه ک به کار بین و، هیچ نه خۆشییه کت له بهر عاسی نه بی!! به ته ئکید ته وه راست نه، چونکه پێغه مبه ر ﷺ ده ی توانی به فرموی: قور ئان بخوینن بو هه موو نه خۆشییه کان، به لام نه خیر هه م بو خۆشی و هه م ها وه لانی، هه م که سی ک که نه خۆشی و گرفتییکی ته ندروستی هه بو وه و ها ته بو لای، پێنمایه کرد وه بو چاره سه ریکی گونجا و، بو وینه: وه ک پێشتر با سمان کرد له ته فسیری سووره تی (النحل) دا که سی ک دی بو لای و ده لی: براهه که م سکی ده چی، (په وانه) پێی ده فره موی: {اسْقِهِ عَسَلًا} ^(۱)، تا کو چوار جار ان، واته: نه یفه رموو: بچو فلان سووره ته یان فلان ئایه ته ی له سه ر بخوینن.

هه رو هه ها پێغه مبه ر ﷺ بو خۆشی خوی چاره سه ر کرد وه له هه ندیک نه خۆشیان و پزیشکیان بو هی ناوه، دیسان بو خوی فره موویه تی:

{إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَنْزِلْ دَاءً، إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، فَإِذَا أَصَابَ الدَّاءَ بَرِيءٌ بِإِذْنِ اللَّهِ} {أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۵۳۵۴، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}.

واته: خوا هیچ ده ردییکی دانه به زاند وه، مه گهر چاره سه ریکی بو دابه زاند وه، ئنجا هه رکات ته و چاره سه ره، گه یشته ته و نه خۆشییه، به مۆ له تی خوا چاک ده بی.

که واته: پێویسته ههر حا له ته به شیوه ی خوی چاره سه ر بکری، که سی ک برینی له شوینیک ده بی، پێغه مبه ر ﷺ که له جهنگی ئو حوددا کۆلمه ی موباره کی بریندار

(۱) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَى الثَّانِيَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَاهُ، فَقَالَ: فَعَلْتُ، فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ، اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ، فَبَرَأَ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۸۸۹، وَالْبَخَارِيُّ بِرَقْم ۵۳۶۰.

بوو، ددانی شکاوه، خوینی لهبەر پۆشتوه، فاتیمە ی کچی و عەلی ئامۆزای (خوا لێیان رازی بێ) هەسیریان سووتاندوه و خۆلەمیشە کەیان خستۆتە سەر برینه کە ی، بۆ ئەوێ خوینە کە ی بوەست^(١)، نەیفەرمووه: فلان ئایەتی بەسەردا بخوینن، هەروەها زۆر حالەتی دیکە ی نەخۆشیی کە پیغەمبەر ﷺ بەسەری هاتوون، بۆیان باسکردوه کە فلان شتە چارەسەرە، بەکاری هێناوه.

(إبن القيم) کتییکی هەیه بە ناوی (الطَّبُّ النَّبَوِي) تێیدا هاتوه کە لەوێ دا پیغەمبەر ﷺ زۆر شتی پێشنیار کردوه لە جوړه کانی خواردن، لە جوړه کانی میوه، لەو شتانە ی کە خوا ی شیفا بەخش، دروستی کردوون، فەرموویەتی: ئەو شتە بۆ فلان نەخۆشییە، باشە، ئەو چارەسەرە بۆ فلان دەردە بەکاربینن.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

مەسەلە ی دووهم:

خوافەرموویەتی: ھەر کاتیەک چاکەمان لەگەڵ مروۆفی بێ پروادا کرد، پشت ھەڵدەکات و لاتەنیشتی دوور دەخاتەوێ و، ھەرکاتیش خراپە و زیانی تووش بوو، زۆر ناوومێدو بۆ ھیوا یە:

خوافەرمووی: ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَنِ أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَتُوسَّأُ﴾ (٨٢)

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە سێ بڕگەدا:

(١) - ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَنِ﴾، ھەر کاتیەک چاکەمان لەگەڵ مروۆفا کرد.

(الْإِنْعَامُ: إِعْطَاءُ النِّعْمَةِ)، (إِنْعَام) بریتییە لە پێبەخشینی چاکە.

﴿الْإِنْسَنِ﴾، (التَّعْرِيفُ فِي الْإِنْسَانِ تَعْرِيفُ الْجِنْسِ، وَهُوَ يُفِيدُ الْإِسْتِغْرَاقَ، لَكِنَّهُ اسْتِغْرَاقٌ عَرَفِيٌّ)، (ال) ی سەر (الإنسان) بۆ ناساندنە، مەبەستیش لێرەدا (جنس)ە، واتە: تێکرای مروۆف، ھەمووی دەگرێتەو، بەلام دەزانین کە لێرەدا مەبەست ھەموو پێگرتنەوێ باو، واتە: ئەو ئینسانانەی کە باون بەو شیوێ بەن، کە ئینسانە بێ پروایەکانی پوژگاری پێغەمبەر ﷺ، بوون و، ھی ئیستاش ھەر وان و، لە کاتی (هات)دا لە خۆبایی دەبن و، لە کەوڵی خۆیان دەردەچن.

(٢) - ﴿أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ﴾، پشت ھەڵدەکاو تەنیشتی خۆی دوور دەخاتەوێ.

﴿وَنَسَا﴾، خۆی نراویشتەو: (وَنَاءٌ)، (نَاءٌ)، واتە: (بَعْدٌ) یان (أَبْعَدٌ)، (نَسَا بِجَانِبِهِ)، (النَّاسِي: الْبُعْدُ، وَالْجَانِبُ: الْجَنْبُ، وَهُوَ الْجِهَةُ مِنَ الْجَسَدِ الَّتِي فِيهَا الْيَدُ)، (جَانِب) یانی: تەنیشتی، کە لەکە، ئەو لایەییە لە جەستە، کە دەستی دەکەوێتی، ئینسان راست و چەپ (يَمِين و يسار) ی ھەن، ھەر وەک پێش و دوا (أمام و وراء) یشی ھەن.

کە دەفەرمووی: ﴿أَعْرَضَ﴾، واتە: پشتی ھەڵکرد، ﴿وَنَسَا بِجَانِبِهِ﴾، تەنیشتی خۆی دوورخستەو: ﴿أَعْرَضَ وَنَسَا بِجَانِبِهِ﴾، (أَي: بَعْدَ مُصَاحِبٍ لِجَانِبِهِ، أَي: مُبْعَدًا جَانِبَهُ، وَالْبُعْدُ بِالْجَانِبِ مَثِيلُ الْإِجْفَالِ عَنِ الشَّيْءِ)، واتە: پرووی وە چەرخاند و، پشتی ھەڵکرد، تەنیشتی

خۆشی وه دوورخست، واتە: دوورکەوتەوه له گەڵ تەنیشته کە ی دا، یاخود تەنیشتی خۆشی وه دوورخست، کە ئەمە ویناکردنە بۆ سڵەمینەوهی مرۆف و دوورکەوتنەوهی له شتێک.

پسپۆرانی زمان گوتوویانە: (وَحَذِفَ مُتَعَلِّقٌ ﴿١﴾ اَعْرَضَ وَنَا ﴿٢﴾، لِدَلَالَةِ الْمَقَامِ عَلَيْهِ، أَي: اَعْرَضَ عَنَّا، وَأَجْفَلَ مِنَّا، أَي: مِنْ عِبَادَتِنَا وَأَمْرِنَا وَنَهْيِنَا)، واتە: ئەوهی کە وشەیی ﴿١﴾ اَعْرَضَ و ﴿٢﴾ وَنَا، پێوهی پەيوەستن، قرتینراوه، چونکە مه قام و سیاق ده یگه یه نئ، واتە: پشتی له ئیمه کرد و له ئیمه سڵەمیوه، یانی: له به ندایه تی کردن بۆ ئیمه و، له فهرمانی ئیمه و، له قه ده گه کردنی ئیمه.

٣- ﴿١﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٢﴾، ئەگەر زیان و خراپه یه کیشی تووش بوو، زۆر نا ئومید، واتە: وا چاوه پێ مه که که ئەگەر چاکه مان له گه لدا کرد، له خۆبایی ببی، پێت وابی ئەگەر دوا ی تووشی زیان و نا په حه تی ببی، عیبه تی لێوه ربگرێ و بگه پێته وه بۆ لای خوا، به لکو ئەوکاته ش زۆر نا ئومید ده ببی، هه م به (هات) له خۆبایی ده ببی، هه م به (نه هات) ده ستی هه م له پچکان ده برێ و، تووشی نا ئومیدی و بئ هیوا یی ده ببی، به پێچه وانە ی ئینسانی ئیمانداره وه، ئینسانی ئیماندار له حاله تی هاتدا، له حاله تی خۆشییدا، سوپاسگوزاریی ده کات و، له حاله تی نا په حه تی دا، خۆراگریی ده کات.

رێگه یان دانی مه که نه یی عامۆستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر AliBapir

عەلی بابیر AliBapir

کە نه یی

رێگه یان دانی مه که نه یی عامۆستا عه لی بابیر

مەسەلەى سېيەم:

خوافەرموویەتی: بلى: ھەر كەسە بە پىي سىروشت و ھەلكەوتەو پىكھاتەى خوئى كاردەكات و، پەرورەدگارێشتان زانائەرە بەو كەسەى پىي راستەرە:

خوافەرموئى: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾ (۸۴)

شیکردنەوئى ئەم ئایەتە، لە سى برگەدا:

(۱) - ﴿قُلْ كُلُّ﴾ بلى: ھەر کامیکیان.

{(التنوين) في ﴿كُلُّ﴾، (عَوَضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ، أَي: كُلُّ أَحَدٍ مِّمَّنْ شَمَلَهُ عُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ﴾، وَعُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾، وَعُمُومُ قَوْلِهِ: ﴿وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾، تەنوينى سەر ﴿كُلُّ﴾، قەرەبووى پال وەلادراو، واتە: (كُلُّ أَحَدٍ)، واتە: ھەر کامیک، كە چەمكى گشتى ئەو فەرمايشتانەى خوا كە لە ئایەتەكانى پيشى دا فەرمووى: دەیگریتەو: ھەر كەسێك لەم دنیایەدا كوێر بى، لە دواڕۆژیشدا ھەر كوێرە.

یان كە دەفەرموئى: ئەم قورئانە شىفاو بەزەییە بو بڕواداران، بەلام بو ستەمكاران ھەر زیانبارییان زیاد دەكات.

یان كە دەفەرموئى: ئەگەر چاكەمان لەگەڵ مروڤدا كرد، پشت ھەلدەكاو تەنیشتى خوئى وە دوور دەخات.

ھەر كامیک لەوانە: لە بڕواداران و بېروایان ﴿قُلْ كُلُّ﴾، واتە: (كُلُّ أَحَدٍ مِّمَّا دُغِرَ)، ھەركامێك لەوانەى كە باسکران.

(۲) - ﴿يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ﴾، بە پىي سىروشت و پىيازو ھەلكەوتەى خوئى پەفتار دەكات.

(الشَّاكِلَةُ: الطَّرِيقَةُ وَالسَّيْرَةُ الَّتِي اعْتَادَهَا صَاحِبُهَا، وَنَشَأَ عَلَيْهَا، وَأَصْلُ الشَّاكِلَةِ: الطَّرِيقُ، وَهِيَ شُعْبَتُهُ الَّتِي تَتَشَعَّبُ مِنْهَا، (شَاكِلَةً)، بەو پىيازو پى و شوینە دەگوترى: كە خاوەنەكەى خووى پىوہ گرتووە لەسەرى پىگەیشتو، ئەصلى وشەى (شَاكِلَةً)ش، بەو لقە پىيە دەگوترى، كە لە شەقامە پى جیادەبێتەو.

(۳) - ﴿فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾، پهروهردگارتان زاناتره بهوه که کښې پښتو، کښې پښتو راستری گرتوه.

نهمه قسه يه کي کوکه ره وه يه، که خوا ﷺ فهرموويه تي، تاکو خه لک به گشتي فيربکات، به تاييه ت بروداران فير بکات و، هانيان بدات که هه ولېدهن: خاوه ن سروشتي کي باش بن، بو ته وه ي کرده وه ي باشيشيان هه بي، هه ولېده مه عده نه که ت پاک بي، کرده وه که ت چاک ده بي، نجا ته مه ترساندن و وريا کردنه وه شه، بو هاوبه ش بو خوا دانه ره کان، که ئيوه بويه بيرکردنه وه ي واهه تان هه يه، چونکه سروشته که تان خراپه، چونکه باره دهروونيه که تان خراپه، {گوژه چي تيدابي ته وه ي لي ده رږي}، وه ک پيشتريش باسما ن کرد، که واته: به لي مروف مه عده ني چون بي، هه ر به و شيوه ش کارده کات، هه ر بويه پيوسته ئينسان زور کار له سر جه وه هرو که سايه تي و مه عده ن و ديوي په نهاني خوي بکات، ته گهر بيه وي پواله تي جوان بي، ده بي هه ول بدات: نيوه پوکي ئاوه دان بي، له راستييدا ته وه رووحي پاک و چاکي مروقه، که کرده وه پواله تيه کاني چاک ده کات.

خوا به لوتف و که په مي خوي ئيمه له و که سانه بگيرې که سه رکه وتوو ده بن، ناخي خويان پاک و چاک بکه ن، چونکه ناخي ئيمه جيگاي سه رنجي خوايه، نه ک پواله تمان.

وه ک پيغه مبه ري خوا ﷺ فهرموويه تي: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۲۵۶۴).

واته: به دنيايي خوا ته ماشاي ديمه ن و مال و سامانه کانتان ناکات، به لکو ته ماشاي دلّه کان و کرده وه کانتان ده کات.

جي سه رنجي خوا: دلّه، دلّيش سه رچاوه ي کرده وه کانه، ته گهر دلّه که پاک و چاک بي، به ته نکيد کرده وه کانيش ريک و راست و شه ريي ده بن.

نه نوره کوته لاره تپه تان له کتلتان
Stay in touch on social media
نن بشک غبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عالي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

عالي بابير/AliBapir

AliBapir/عالي بابير

که تايي
رکته پاندي مکتبه ي علمي عالي بابير

مەسەلە ی چوارەم:

خو بە پێغەمبەری فەرمووه ﷺ: لە بارە ی ڕووحەو ە پرسیارت لێدەکەن، بۆی: ڕووح
لە کارو فەرمانی پەروەردگارمەو، کە مێکیش نەبێ زانیاریتان پێنەدراو:

خو دەفەرموێ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ
إِلَّا قَلِيلًا﴾ ٨٥

شیکردنەو ی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(١)- ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾، لە بارە ی ڕووح (گیان)ەو ە پرسیارت لێدەکەن.

بێگومان پرسیاریان لێکردو ە دەربارە ی: چیەت و جەو ەری ڕووح کە چیە؟!
ناخی مەرۆف؟ ەموو مەرۆفێک ەست دەکات کە جەستە یەکی ە یە و شتێکی دیکە ی
پەن ەنیشی ە یە، جگە لەو جەستە یە.

(٢)- ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، بۆی: ڕووح لە کاری پەروەردگارمە.

وشە ی (أمر) لێرەدا: (الأمر: إمّا مُرَادِفٌ لِلشَّيْءِ، أي: الشَّيْءُ الْعَظِيمُ الَّذِي هُوَ لِلَّهِ، أَوِ الْمُرَادُ
الْأَمْرُ التَّكْوِينِي)، وشە ی (أمر): یان مەبەست پێی شتە، واتە: ئەو شتە مەزنە ی کە تەنیا
هی خوا یە، یاخو د مەبەست لە وشە ی (أمر)، فەرمانی ەن ەنەدێ (تکوینی) یە، واتە: ڕووح
بە فەرمانی راستەوخو ی خوا ﷻ ەتۆتە دی، ع ەلەمی (خَلَقَ) ئەو شت ەن کە خوا پلە
پلە دروستیان دەکات، بەلام ع ەلەمی (أمر) ئەو شت ەن کە خوا راستەوخو دروستیان
دەکات.

(٣)- ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، کە مێکیش نەبێ زانیاریتان پێنەدراو.

ئایا لێرەدا دویندراو ە کان کین؟ ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ﴾، ئەم (م) ی سەر (أُوتِيتُمْ)، کە پ ەناو ی
کو ی دوینراو ە، مەبەست پێی کین؟ زانیان زۆریان قسە لەو بارەو ە کردو ە، بەلام پێم
وا یە مەبەست تێکپ ەری مەرۆف ەنە، چونکە: دەگونجێ لەو بارەو ە چوار پ ەو بۆچوون ەب ەن:

أ/ دەگونجێ ەاو بەش بۆ خوا دانەرەکان ەن.

کورتە باسیک له باره‌ی ڕووحه‌وه

ئهم کورتە باسه له پینج برگه‌دا ده‌خه‌ینه ڕوو:

یه کهم: مانای وشه‌ی ڕووح له قورئانی دا؟

دووهم: ڕووح چیه‌و چۆنه؟

سییه‌م: ئایا لیکۆلینه‌وه له باره‌ی ڕووحه‌وه، پێی‌دراوه، یاخود پێی لێگیراوه؟

چوارهم: به‌لگه‌کانی په‌وایی لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی ڕووحه‌وه.

پینجه‌م: پینج هه‌لوه‌سته‌ی ڕۆشنکه‌ره‌وه له‌باره‌ی ڕووحه‌وه.

برگه‌ی یه‌که‌م: وشه‌ی ڕووح، به‌ لای که‌مه‌وه، به‌ پینج واتایان هاتوه، به‌ پیتی سه‌رنجدانی من:

(۱) - ڕووحی م‌رو‌ف، وه‌ك له سوورپه‌تی (الحجر) ئایه‌تی (۲۹) دا هاتوه، خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ﴾، واته: له‌و ڕووحه‌ (كه‌ دروستكراوی تایبه‌تی خۆمه‌) فووم به‌ به‌ردا كرد، كه‌ مه‌به‌ست پێی جه‌سته‌ی ئاده‌مه‌ عليه السلام كه‌واته: ڕووح مه‌به‌ست پێی ئه‌و شته‌ مه‌عنه‌و یه‌یه‌ كه‌ له‌ م‌رو‌ف‌دا هه‌یه‌، جگه‌ له‌ جه‌سته‌كه‌ی، جه‌سته‌كه‌ی ئه‌وه‌ به‌ره‌سته، به‌لام ڕووحه‌كه‌ی، شتیکی ناب‌ره‌سته‌و، به‌ پینج هه‌سته‌كان ده‌رك ناك‌ری.

(۲) - وشه‌ی ڕووح، وه‌ك ناو بۆ جیبریل، یان وه‌ك سیفه‌ت به‌كارهاتوه، وه‌ك له‌ سوورپه‌تی (النبا) ئایه‌تی (۳۸) دا، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًا﴾، واته: ئه‌و پ‌و‌ژ‌ه‌ی كه‌ ڕووح و فریشته‌كان به‌ پرز ده‌وه‌ستن، كه‌ به‌ ته‌ئكید مه‌به‌ست له‌ ڕووح: جبریل، چونكه‌ له‌ سوورپه‌تی (الشعراء) دا، خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿نَزَلَ بِرُوحِ الْاَمِيْنِ﴾، واته: ڕووحی ئه‌مین دایه‌زاندو‌ته‌ سه‌ر د‌ل‌ی تو‌، هه‌روه‌ها (روح القدس) یش هه‌ر كراوه به‌ ناو، یان نازناو بۆ جبریل: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ النحل - ۱۰۲ - كه‌واته: مانای دووهمی وشه‌ی ڕووح له‌ قورئاندا، بریتیه‌ له‌ جبریل.

(۳) - وشه‌ی ڕووح، به‌كاره‌ینراوه‌ بۆ عیسا عليه السلام، وه‌ك خوا له‌ سوورپه‌تی (النساء) ئایه‌تی (۱۷۱) دا، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيسٰی ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقَاهَا اِلٰی مَرْيَمَ﴾

رُوحٌ مِّنْهُ، واتە: بېگومان مەسیح، عیسی کۆری مەپیه، پەوانە کراوی خواپە و وشە ی خواپە فری داوہ بۆ مەپیه و پرووحیک بووہ لە لایەن خۆپەوہ {یانی: پرووحیک تاییەت بووہ لە لایەن خۆای پەرورەدگارەوہ، کە خراوەتە ئیو مندالدانی مەپیه}.

(٤) - وشە ی پرووح بە کارهاتوہ بۆ قورئان، لە سوورەتی (الشوری) ئایەتی (٥٢)دا، خۆای پەرورەدگار دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾، واتە: ئاوا بەو شیوہیە {کە پیشتر وەحیمان بۆ پیغەمبەرەن ناردوہ} پرووحیکشمان بە فەرمانی خۆمان بۆ لای تو سروش کردوہ {کە بە تەئکید مەبەست لە پرووح، لیرەدا: قورئانە}.

(٥) - وشە ی پرووح، بریتیە لە پشتگیری کردنی تاییەتی خۆای بەرز، بۆ برواداران، وەک لە سوورەتی (المجادلة) ئایەتی (٢٢)دا هاتوہ، خوا دەفەرموی: ﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، واتە: ئەوانە کەسانیکن، خوا ئیمانی لە دلیان دا چەسپاندوہ، [(كَتَبَ) یانی: تواماری کردوہ و چەسپاندوویەتی، ئەسلی واتای: (كَتَبَ): نووسی، بەلام شتیک کە بنووسری، توام دەکری و دەچەسپنری] ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، بە پرووحیک تاییەت لە لایەن خۆپەوہش، پشتگیری کردوون، کەواتە: (بِرُوحٍ مِّنْهُ) یانی: (تأييدٍ مِنْهُ)، کەواتە: پشتگیری کردنی تاییەتی خوا، بۆ ئیماندارانیش، بە پرووح ناوبراوہ.

برگە ی دووہم: پرووح چییە و چۆنە؟

لەم برگە یەدا ئیمە مەبەستمان ئەوہیە کە زانیان لەو بارەوہ چۆنیان قسە کردوہ؟!

١ - (المعجم الوسيط)^(١) لەو بارەوہ گوتوویەتی:

(الروح: مَا بِهِ حَيَاةِ النَّفْسِ يَذْكَرُ وَيُؤَنِّثُ، وَالنَّفْسُ، وَالنَّفْسُ، وَالْجَمْعُ أَرْوَاحٌ، وَالْقُرْآنُ، وَالْوَحْيُ، وَفِي الْفَلَسَفَةِ: الرُّوحُ مَا يُقَابِلُ الْمَادَّةَ)، واتە: پرووح شتیکە کە ژیانی نەفسی پیوہ بەندە و لە پرووی زمانی عەرەبییەوہ: هەم بە {مُذْكَر} دئی {هَذَا رُوحٌ} و هەم بە {مؤنث}یش دئی {هذه رُوحٌ}، وشە ی پرووح بە مانای نەفس بە کاردی، بە مانای هەناسەدانیش بە کاردی {بە مانای ژیان و هەناسەدان} و کۆی پرووح (أرواح)، هەرورەها پرووح بە مانای قورئان بە کارهاتوہ و، بە مانای وەحیش بە کارهاتوہ، لە فەلسەفەش دا پرووح شتیکە لە بەرانبەر ماددە دایە.

مادده ټه و شته یه که به پینج ههسته کان دهک دهکړی، به لام پرووح له دهروهی بازنه ی پینج ههسته کانه.

٢ - (ابن القيم) له کتبی (الروح) دا هیناویه تی: (إِنَّ الرُّوحَ جَوْهَرٌ بَسِيطٌ مُّجَرَّدٌ، وَجِسْمٌ نُورَانِيٌّ، مُخَالَفٌ بِطَبِيعِهِ لِلْجِسْمِ الْمَحْسُوسِ، سَارَ فِيهِ سَرَيَانُ الْمَاءِ فِي الْوَرْدِ، لَا يَحْدُثُ إِلَّا مُحْدَثٌ، وَهُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ (البقرة) ^(١).

واته: پرووح بریتیه له جهوهه ریکی ساده ی پرووت و، جیسم یکی نورانییه، به سروشت له مادده ی بهر ههست جیا یه، پرووح ده چته نیو جهسته وه، وهک چوڼ ټاو ده چته نیو گول {ټه و ته پراییه کی له ټیو گولیکدا هیه، بونه کی له گه لی ټیکه ل و ټاو ټیه یه} پرووح ته نیا به په یدا که ریکی په یدا ده بی، ټه ویش قسه ی خوی به رزه که دهفه رموی: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ (البقرة) واته: به یه کسه ر ده بی.

(٣ و ٤) - (الغزالي) و (راغب الأصفهاني) یش ټاو پیناسه ی پرووح ده کهن، ده لئین: (الرُّوحُ: لَيْسَ بِجِسْمٍ وَلَا جِسْمَانِيٍّ، مُتَعَلِّقٌ بِالْبَدَنِ، تَعَلَّقَ التَّدْبِيرُ وَالتَّنْصِيفُ) ^(٢).

واته: پرووح نه جیسمه و نه جیسمانی شیه، به لکو په یوه سته به به دهنه وه، وهک په یوه ست بوونی سه ر په رشتییکردن و، هه ل سووران دنی جهسته.

لیره دا پیو یسته ټه وه بزانی کی زانا پی شو وه کان که باسی (جسم) یان کردوه، مه به ستیان پی مادده بووه، (جسم) واته: مادده، شتی بهر ههست، (جسمانی) واته: شتی که له مادده دروست ده بی، ټه وان له جیاتی وشه ی مادده، وشه ی (جسم) یان به کار هیناوه، ده بی ټه وه بزانی، (ابن القيم) که ده لی: (جِسْمٌ نُورَانِيٌّ) واته: پرووح یش حاله ټی کی ماددییه، به لام مادده یه کی نورانی، واته: جگه له و مادده یه کی به پینج ههسته کان ده زانی، ټه و مادده یه جوړه مادده یه کی دیکه یه، که به پینج ههسته کان دهک نا کړی.

٥ - (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره که ی ^(٣) خویدا ده لی: (الرُّوحُ: يُطْلَقُ عَلَى الْمَوْجُودِ الْخَفِيِّ الْمُنْتَشِرِ فِي سَائِرِ الْجَسَدِ الْإِنْسَانِيِّ، الَّذِي دَلَّتْ عَلَيْهِ آثَارُهُ مِنَ الْإِذْرَاكِ وَالتَّفَكُّيرِ، وَهُوَ الَّذِي يَتَقَوَّمُ فِي الْجَسَدِ الْإِنْسَانِيِّ حِينَ يَكُونُ جَنِينًا، بَعْدَ أَنْ مَضَى عَلَى نُزُولِ النُّطْفَةِ فِي الرَّحِمِ مِائَةً وَعِشْرُونَ يَوْمًا).

(١) الروح، ابن قيم الجوزية، تحقيق، عصام الدين الصبابي، دار الحديث ٢٠٠٣ م، ص ٢٢٧.

(٢) تفسير المنير: ج ٨، ص ١٦٨.

(٣) التحرير والتنوير: ج ١٥، ص ١٩٦.

واته: ڤووح به کارده هیئتی، بۆ ئەو دروستکراوه پەنانهی، که به نیو هه موو جهستهی مروّفا بلا بوّته وه، که شوینه واره کانی به لگهن له سه ری، شوینه واره کانی وهك شت زانین و بیرکردنه وه، ڤووح له جهستهی مروّفا په یداده بی، له کاتیکدا که کۆرپه له یه، دوا ی ئەوهی که (نطفة) ده چیته نیو مندالدانی دایکه وه و سه دو بیست (۱۲۰) ڤوژی به سه ردا تیده په پرن، دوا ی ئەوه ڤووحی به به ردا ده کری.

وهك له سوورهتی (الحجر) ئایه تی (۲۹) دا، خوا ده فهرمو ی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾، واته: کاتیک جهسته که یم پیکهست و له ڤووحی خۆم فووم به به ردا کرد، واته: ئەو ڤووحه م به به ردا کرد که وهك فوویهك چهند به خیرایی په یدا ده بی و ئەنجام ده دری، ئاوا به و شیویه، ئەو ڤووحه به خیرایی ده چیته نیو جهسته یه وه، نهك وهك دروستکراوه ماددییه کان، پله پله دروست بی.

له سوورهتی (الفجر) دا، خوا ده فهرمو ی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً (۲۸) فَأَدْخِلْ فِي عِلْدِي (۲۹) وَأَدْخِلْ جَنِّي (۳۰)﴾، واته: ئەه ی نه فسی ئارامگرتوو! بچۆوه نیو بهنده کامه وه، تۆ له خوا پازیی و خواش له تۆ پازیه. بچۆ نیو بهنده کانم و بچۆ نیو بههه شته که مه وه.

(۶) - دوا قسه له باره ی ڤووحه وه که ئایا ڤووح چیه و چۆنه؟! ئەم قسه یه له (الشوکانی) ده وه دینین، ئەویش له تهفسیره که ی خویدا^(۱) ده لی:

(وَقَدْ حَكِيَ بَعْضُ الْمُحَقِّقِينَ: أَنَّ أَقْوَالَ الْمُخْتَلِفِينَ فِي الرُّوحِ بَلَغَتْ إِلَى ثَمَانِيَةِ عَشَرَ وَمِائَةً (۱۱۸) قَوْلٍ، فَنَظَرُ إِلَى هَذَا الْفُضُولِ الْفَارِغِ، وَالتَّعَبِ الْعَاطِلِ عَنِ النَّفْعِ، بَعْدَ أَنْ عَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ قَدْ اسْتَأْثَرَ بَعْلَمَهُ، وَلَمْ يُطْلَعْ عَلَيْهِ أَنْبَاءُهُ، وَلَا أُذِنَ لَهُمْ بِالسُّؤَالِ عَنْهُ، وَلَا الْبَحْثِ عَنْ حَقِيقَتِهِ، فَضُلًّا عَنْ أَمِيمِهِمُ الْمُقْتَدِينَ بِهِمْ).

واته: هه ندیک له لیکۆل ره روان گوتوو یانه: قسه ی ئەوانه که له باره ی ڤووحه وه، پیکه وه ناکۆک بوون و راجیاییان هه بووه، ژماره ی قسه کانیان گه یشتۆته (۱۱۸) قسه، {واته: (۱۱۸) پایان له باره ی ناساندنی ڤووحه وه، خستوونه ڤوو، ئنجا شه وکانیی ده لی: {ته ماشای ئەو هه موو قسه زیاده بۆشانه بکه و، ئەو هه موو ماندوو بوونه بی سووده و خالی له سووده، بکه، دوا ی ئەوهی که زانیویانه خوا زانیاری ڤووحی، ته نیا لای خۆی گداوه ته وه و، هیچ

کام لە پیڤه‌مبه‌رانی‌شی لە حەقیقەتی ڕووح ئاگادار نەکردۆتە‌وه و مۆلەتیشی پێنە‌داون که لە بارە‌یه‌وه بپرسن، یاخود لە جە‌وه‌ه‌رو حەقیقە‌ته‌که‌ی بکۆڵنە‌وه، چ جایی ئۆممه‌ته‌کانیان که شوێن ئەو پیڤه‌مبه‌رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دە‌که‌ون.

هەلبە‌ته ئە‌وه‌و ڕای (الشوکانی) ه لە تەفسیره‌که‌ی خو‌ی دا ^(١)، ئە‌و ڕای وایه که هیچ‌ بوا‌ری تێدا نیه حەقیقەتی ڕووح بزان‌ری، بە‌لام ڕای دیکه هه‌یه که لە ب‌رگه‌ی سییه‌م و کۆتایی ئە‌م کورته لیکۆڵینه‌وه‌یه‌دا، ده‌رباره‌ی ڕووح، ده‌یخه‌ینه ڕوو.

ب‌رگه‌ی سییه‌م: ئایا لیکۆڵینه‌وه له باره‌ی ڕووحه‌وه، ڕی پێ‌دراوه؟ یان ڕی لیک‌یراوه؟

(١) - به‌شیک له زانایان واته: که‌مینە‌یه‌ک، وا له‌و ئایه‌ته موباره‌که تێگه‌یشتوون، واته: ئایه‌تی ژماره (٨٥) ی سوورەتی (الإِسْرَاءُ)، که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾.

که ڕیگه‌ له به‌رده‌م لیکۆڵینه‌وه له باره‌ی ڕووحه‌وه، بۆچی؟ ده‌ڵێن: چونکه خوا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، ب‌ل‌ئ: ڕووح له‌ کاری {یاخود: له‌ فه‌رمانی} په‌روه‌ردگارمه، واته: شتێکی تابه‌ته به‌ خوا‌وه ﷻ، ئە‌وان وای ل‌ئ تێگه‌یشتوون، که‌واته: ئی‌وه ئۆمیدی ئە‌وه‌تان نه‌بی په‌ی پ‌ی به‌ن!

هه‌روه‌ها دوا‌یش که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئە‌ندازه‌یه‌کی که‌میش نه‌بی زانیاری‌تان پ‌ی نه‌دراوه، ده‌ڵێن: به‌و ئە‌ندازه که‌مه زانیاری‌یه‌ش، مرۆف ناتوانی ده‌رکی چیه‌ت و حەقیقه‌تی ڕووح بکات، که‌مینە‌یه‌ک ئە‌وه ڕایانه.

(٢) - به‌لام ڕای زۆرینه - که ئە‌وانیش پ‌یک‌اویانه به‌ بۆ‌چوونی من و، ڕای ئە‌وان ڕای راست و ب‌ی گ‌ری و گۆله - ئە‌وه‌یه که ئە‌و ئایه‌ته موباره‌که ئە‌وه ناگه‌یه‌نی، که لیکۆڵینه‌وه، ڕی لیک‌یرا و ب‌ی له باره‌ی ڕووحه‌وه، به‌ل‌کو ته‌نیا ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نی، که ڕووح له‌ کارو فه‌رمانی تابه‌تی خوا‌یه، واته: جیا‌یه له‌ ماده‌، جیا‌یه له‌ جه‌سته.

دوا‌یش که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، ئە‌وه‌ش با‌سی واقیعی حا‌لی مرۆف ده‌کات، که هه‌م له باره‌ی ڕووحه‌وه، هه‌م له باره‌ی غه‌یری ڕووح‌یشه‌وه،

مرۆڤ زانیارییه کهی کهمه، له چا و نهیینه کانی گهردوون و، له بهرانبه زانیاریی بـ سنووری خوادا، زانیاریی مرۆڤ زۆر که م و گچکهیه، بهلام مانای وانیه که بهو زانیارییه که م و گچکهیه، نهتوانی هیچ شتیک بزانی، با نهتوانی ماهیهت و چیهتی شتهکان بزانی، بهلام دهتوانی کاله^(١) پرووشینیان بکا و، دهتوانی سهردههریکیان لیککا.

ئهوهش که رووح له کاری تاییهتی خوایه، یاخود له فهرمانی تاییهتی خوایه، له سـ ئاییهت له قورئاندا، خوا ﷻ ئهو راستیهی فهرمووه:

یه کهم: له سوورەتی (الحجر)، که دهفهرموئ: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (٢٩)، (خوا پروو به فریشتهکان دهفهرموئ: واته: ههر کاتی پرێکم خست، واته: جهستهکهیم پرێکخست) و له پرووحی خۆم فووم به بهردا کرد، واته: لهو پرووحهی که تاییهته به خۆمهوه، واته: له جینسی مادده نیه، ئهو پرووحهم بهشیوهی فوویک به بهردا کرد {بۆی به کړنووشدا بکهون.

دووهم: ههروهها ههمان ئاییهت و به ههمان بیژه له سوورەتی (ص) ئاییهتی (٧٢) شدا، هاتوه.

سییه م: ههروهها له سوورەتی (السجدة) شدا هاتوه، بهلام بهم سیاقه که دهفهرموئ: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ (٧) ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ (٨) ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (٩).

خوا ﷻ پێناسهی خۆی دهکات دهفهرموئ: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾، خوا ئهو زاتهیه، ئهو کهسهیه، که ههر شتیکی دروستی کردوه، به باشترین شیوه دروستی کردوه و دهستیکی دروستکردنی مرۆفیشی له قورپوهه بووه {واته: جهستهکهی له قورپوهه (ئاو + گل)}، دوایی وهچهکهی له پوختهیهک (پاپازنهراویک)، له ئاوێکی به که م دانراو، گیراوه، دوایی پرێکخستوه، {جهستهکهی پرێکخستوه و ئامادهی کردوه، به که لکی ئهوه بـ پرووحی به بهردا بکری} دوایی له پرووحی خۆی {دروستکراوی تاییهتی خۆی} فووی به بهردا کردوه و بیستن و چاوهکان و عقلهکان بۆ داناون، ئیوه کهمیک نهبی سوپاسگوزاریی (خوا) ناکهن {یاخود: کهمیکیش سوپاسگوزاریی خوا ناکهن}.

(١) کاله پرووشین: ئهجامدانی شتیک به نیوه چلی، بهشیوهیهکی سه رکێل و له قهدهرحال.

لیره‌دا دویندراو به مانای دووه‌میان، ده‌بیٔ هاوبه‌ش بو خوا دانهر و کافره‌کان بن، به‌لام به مانای یه‌که‌م: {که‌می‌ک نه‌بیٔ سوپاس‌گوزاریی خوا ناکه‌ن} مه‌به‌ست پیٔی کؤی مرؤفه‌کانه و که‌مه‌که‌یان که سوپاس‌گوزاریی خوا ده‌که‌ن، برودادارانن و زؤرینه‌که‌یان که سوپاس‌گوزاریی ناکه‌ن، بیٔروایان و هاوبه‌ش بو خوا دانهرانن.

به پیٔی زانیاریی من ئەم ئایه‌ته (السجدة - ۹ -)، تاکه شؤنه له هه‌موو قورٔاندا، خوا ﷺ باسی ئەوه بکات که دواي ئەوه‌ی جه‌سته‌ی مرؤفان به‌گشتی رٔیک ده‌خات و ئاماده و سازیان ده‌کات، که به‌که‌لکی ئەوه بیٔن، پرووحيان به به‌ردا بکا، ئنجا پرووحيان به به‌ردا ده‌کات.

شؤنه‌کانی دیکه، ته‌نیا باسی دروستکردنی ئاده‌من، که باسی رٔیکه‌ستنی جه‌سته‌که‌ی و پروووح به به‌ردا کردنی ده‌که‌ن، به‌لام ئیره تاکه شؤنی‌که باسی ئەوه بکات، چؤن خوا ﷺ جه‌سته‌ی مرؤفاتی به‌گشتی له پوخته‌یه‌کی قورٔی رٔیکه‌ستوه و، دوايش له‌و پروووحه که دروستکراوی تایبه‌تی خؤیه‌تی، فووی به به‌ردا کردوون.

پاڤه‌پاڤدنی مه‌که‌ته‌بی مامؤسنا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

له نۆزه‌ کۆمه‌له‌یه‌یه‌که‌ن له‌که‌شانی

Stay updated on social media

نۆن مه‌که‌م بێر مه‌لایه‌ ئه‌وه‌ل ئه‌وه‌ل

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

که‌ته‌لی

پاڤه‌پاڤدنی مه‌که‌ته‌بی مامؤسنا عه‌لی بابیر

پاڤه‌پاڤدنی مه‌که‌ته‌بی مامؤسنا عه‌لی بابیر

برگهی چوارەم: بەلگەکانی رەواویی لیکۆلینەووە لە بارە ی رووحەووە:

لە تەفسیرەکاندا نەمینیووە، بەلگە لەو بارەووە بەیتریتەووە، رەنگە هەشبێ و من نەمینی بێ، لەو تەفسیرانەدا کە پەرژاومە تەماشایان بکەم و سەرەنجیان بدەم، نەمینی.

ئنجایمە چوار بەلگان لەو بارەووە، وەك نمونه دینینەووە:

دەگونجی ئەو ئایەتانە، لەو بارەووە بە بەلگە بەیتریتەووە، کە سەرەنجانی رووح و تیوەرامانی و لیکۆلینەووە لە بارەووە، شتیکی - بەلای کەمەووە - پێیدراو، ئەگەر فەرمان پێکراویش نەبێ:

(١) - لە سوورەتی (الذاریات)دا، کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۝٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ هەرەووە لە زەویی دا نیشانە هەن، بۆ پروا پتەوان {یاخود: بۆ زانیاری تەواوان، (موقنین) کۆی (موقن)ە، کەسێک زانیارییەکی هەیە، لە عەقل و دلی دا چەسپاو، لەرەلەری تیدا نیە و گومان و دوو دلی نەماو، دەشگونجی مەبەست ئیمانێکی بەو شیوەیە بێ، گرنگ ئەوێە خوا دەفەرموێ: لە زەویی دا نیشانە هەن، بۆ ئەوانە ی ئەهلی یەقینن} ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ هەرەووە لە خودی خوشتان دا ئایا نابینن؟

ئنجاکە بە تەئکید (ئایا نابینن؟)، مەبەست پێی بینینی، عەقل و دل، واتە: ئایا سەرەنج نادەن و تیوەرانامینن؟ یانی: وەك چۆن پێویستە لە نیشانەکانی پەرەردیگارییتی خوا، لە زەویی دا، پامین و، سەرەنجیان لێ بدەین و، لێیان بکۆلینەووە، بە هەمان شیوەش خوا فەرمانان پێ دەکات، بە پرسیارکردنی نکوولیلێکەرانه، یاخود سەرەزەشتکەرانه و دەفەرموێ: هەرەووە لە خوشتاندا نیشانە هەن، بۆچی سەرەنج نادەن و پارانامینن؟ بۆچی لێ ناکۆلنەووە؟ ئاشکراشە: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ﴾، لە خۆتاندا، هەم جەستە دەگریتەووە، هەم رووحیش دەگریتەووە، چونکە خودی ئیمە هەردووکی پێکها تە سەرەکییە کەمان دەگریتەووە، کە جەستە یەکی خاکییە، لەگەڵ رووحیکی خویی، بەو واتایە کە خوا ﷻ رووحی بە شیوەی تایبەت دروستکردووە.

(٢) - لە سوورەتی (فصلت)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿سُرِّيهِمْ ءَايَتُنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٥٣﴾، واتە: لەمەو

دوا نيشانه کانی خوځمانيان له ناسوييه کان و، له خودی خوځياندې پيشان ددهدين، هه تا بويان دهرکهوئ که ههقه، {خوا ههقه، يان قورټان ههقه} ټايا بهس نيه بو خوا که چاودير و ټاگاداره بهسر هه موو شتيکه وه؟

(۳) - له سووره ټي (الطارق) دا، خوا ده فهرموي: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۚ ۝﴾، واته: با ټينسان سه رنج بدات، له چي دروستکراوه! له ناوټکي ده رقولبو دروستکراوه، که له ټيوان (ټيسقاني) پشت و سينگ دټته ده رټي.

که ده فهرموئ: ﴿ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴾، با ئينسان سه رنج بدات، له چي دروستکراوه؟
دوايي که ده فهرموئ: ﴿ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴾، له ئاويکي ده رقولو، که به ته کان دټه
دهرئ، مه به ست پټي ئاوي پياوو ئافره ته، کاتئ ژن و ميږد پټکه وه جووت ده بن، ئنجا
هر چهنده ليږه ته نيا باسي جه سته يه، به لام ئه مه ئه وه ناگه يه ني که مروث بير له
رووحيشي نه کاته وه.

(۴) - له سووړه (الأعراف) دا، خوا دهفه رموي: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (الأعراف، واته: ثايا سه رنجيان نه داووته مولكي فراواني ناسمانه كان و زهوي و، ههر شتيك كه خوا دروستي كرده؟... ئنجا له نيو ټه و شتانه دا كه خوا دروستي كړدوون، خودي مروقه، كه له جهسته يه كي خاكبي به رهه ست و، له رووحيكي خوابي، نابه رهه ست، دروست كراوه.

که واته: خوا ځای به سهرزهنشکردن و نکوولیلکړدنه وه دهغه رموی: ټوچی سهرنجیان نه داووته مولکی ئاسمانه کان و زهوی و هر شتیک که خوا دروستیکړدوه؟ نو و ئایه ته موباره کانه به لای که مه وه پئی پیدان دهگه یه نن، به وه که مروځ له باره ی پووحه وه بکوځته وه، به لکو ده توانین بلین: یو یوست پوونیش دهگه به نن.

به نوره کومه پانچويه پښتن لکه کابلان

Stay in touch on social media

نن سکه غږ موبایل اړتیاوې لږ ځای لري

علي بابا پاپير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

کابلان

پښتانه لکه کابلان

علي بابا پاپير AliBapir

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Facebook

پښتانه لکه کابلان

برگەى پىنجەم : پىنج ھەلۋەستەى رۆشەنكەرەو ھەبارەى رۈوحەو:

يەك: چۆنەتەى دروستكرانى رۈوح؟

زانايان لە ھەبارەو زۆر قسەيان كەردو، بەلام ھەر بە كورتى دەلیم: وا پىدەچى چۆنەتەى دروستكرانى رۈوح، لە چۆنەتەى دروستكرانى جەستە، كە پلە پلە دروست دەبى، جىابى و، رۈوح، خوا يەكسەر دروستىكردى، ئايا بەلگەمان لە ھەبارەو چىيە؟ بەلگەمان لە ھەبارەو ھەو رستەيە قورئانىيە كە لە ھەركام لە سوورەتەكانى: ١ - (الحجر) و، ٢ - (ص) و، ٣ - (السجدة) شدا ھاتو، لە سوورەتى (ص) و (الحجر) دا، دەفەرموى: **﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ﴾** (٢٩)، ئنجا ھەركات رىكم خست (جەستەكەى) و لە رۈوحى خۆم فووم بەبەردا كەرد.

بەلام لە سوورەتى (السجدة) دا دەفەرموى: **﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾** لە رۈوحى خۆى فووى بەبەردا كەرد، ھەلبەتە: فوو كەردنە شتىك، يان فوو كەردنە تىو شتىك، زۆر خىرايە، ئنجا ئەم تەعبىرە موبارەكەى قورئان، ئەو ھى لى دەفامرئەو: كە رۈوح راستەوخو و يەكسەر دروست بى، نەك وەك شتىكى ماددىي پلە پلە دروست بى، بو وینە: جەستەى مروث لە مندالدانى داىكى دا: پىشى (نطفة) يە، دوايى دەبىتە (علقة)، دوايى دەبىتە (مُضْغَة) و.... قوناغەكانى دىكە، وەك خوا دەفەرموى: **﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾** (١٢) **﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾** (١٣) **﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾** (١٤) **﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾**

واتە: بە دلىيەو ھەبىمە مروثمان لە پوختەيەك لە قورپى دروستكردو، (پوختەيەكى ھەرگىراو لە قور)، دوايى ئەو پوختەيەكى كە لە قور ھەمانگرتو، كەردمان بە نطفە، لە نشینگەيەكى سەقامگىردا {كە مەبەست پى مندالدانى داىكە}، دوايى ئەو نطفەيەمان كەردە خوئىنپارە (علقة)، دوايى ئەو خوئىنپارەيەمان كەردە زارجوو (مُضْغَة)، {پارچە گوشتىك بە قەدەر زارجوويك} دوايى ئەو پارچە گوشتە كە ھىندەى زارجوويكە، گىرامان بە تىسقان، دوايى تىسقانەكانىشمان بە گوشت داپوشتى، دوايى كەردمانە دروستكراويكى دىكە، [كە ئەمە دواى چوار مانگ و دە شەو، بە راي زۆربەى زانايان مەبەست پى

پروچ به بهردا كړدنيه تي، بويه دهفهرموئ: ﴿خَلْقَاءَ آخَرَ﴾، پيشي تاكو له حالته كاني: (نُطْفَةٍ) و (عَلَقَةٍ) و (مُضْغَةٍ) و (عظام) و... هتد دابووه، بهر لهوهي پرووحي به بهردا بكرئ، جوړه دروستكراويكي ديكه بووه: زيندوو (حي) بووه، بهلام پرووحي له بهردا نه بووه، ژباني له بهردا بووه، بهلام پرووحي به بهردا نه كراوه، بهلام دوايي كه دهفهرموئ: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾، له دواي چوار مانگ و ده شهو، دواي نهوهي له پرووه جهسته يه كهوه، ريک و پيک و تهواو دهبي و به كه لکي نهوه دي، كه پرووحي به بهردا بكرئ، خوا پرووحي به بهردا دهكات، كه خوا دهفهرموئ: به شيوهي دروستكراويكي ديكه دروستمان كرد] ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، به رزي و پيز بو خواي باشريني به ديهيته ران.

نهمهش وهك گوتمان: نهوهي لي ودرده گيري كه پرووچ دهبي پاسته وخو دروست بووبئ، به بي نهوهي كاتي پي چووبئ و به پله پله دروست نه بووبئ، وهك جهسته.

دوو: كاتي دروستكراني پرووچ:

نهوهش ديسان ته نيا خواي په نهانزان و به ديهيته ر و په روهردگار دهيزانئ، بهلام لهو بارهوه زانايان دوو پايان ههن:

أ - ههنديكيان دهلين: پرووچ پيشتر، واته: بهر لهوهي جهسته كه بخولقي، به شيوهي (نُطْفَةٍ) و (عَلَقَةٍ) و (مُضْغَةٍ)، له مندالدي دايك دا، پرووچه كه پيشتر ههر بووه.

ب - ههنديكيش دهلين: كاتي نهوه جهسته يه دهگاته نهوه حالته ي، به كه لك بي پرووحي به بهردا بكرئ، واته: دواي چوار مانگ و ده شهو، لهو كاته دا خوا پرووچه كه ي دههينيته دي.

بهلام پيم وايه هيچ كام لهو دوو پايه، به لگه يه كي وايان به دهسته وه نيه، كه جي دنيايي بي و ليي مسوگهرو پي پست ته ستور بين.

ليردها به پويستي دهزانم: تاماژه بكم به ههله يه كي زهقي زاناي ناودار (محمد الطاهر بن عاشور)، كه له تهفسيره كه ي خوي دا^(١)، گوتوويه تي: (فَقِيلَ: الْأَرْوَاحُ مَخْلُوقَةٌ قَبْلَ خَلْقِ الْأَبْدَانِ الَّتِي تُنْفَخُ فِيهَا، وَهُوَ الْأَصْحُ الْجَارِي عَلَى ظَوَاهِرِ كَلَامِ النَّبِيِّ ﷺ فَهِيَ مَوْجُودَةٌ مِنَ الْأَزَلِ كَوْجُودِ الْمَلَائِكَةِ وَالشَّيَاطِينِ).

لەبارەوہ کە ئایا پرووحەکان کەى دروست بوون؟ رایەك دینى کە دەلى: لە کاتى دروست بوونى جەستەدا، ھەر پرووحە، خوا دروستى دەکات و بە ھەر جەستەکەیدا دەکات، بە ھەر ئەو کۆرپەلەيەى کە لە منداڵدانى دایکى دا، گەشتۆتە قۇناغىكى ديارىیکراو، دوايى دەلى:

{گوتراویشە: پرووحەکان پيش ھىنانە دى جەستەکان، دروستکراون {واتە: پيش ھىنانە دى ئەو جەستانەى کە پرووحەکانیان بەبەردا دەکړن} ھەر ئەو قسەيەش پاسترە و ئەو قسەيەش بە پيى پوالەتى فەرمايشتى پيغەمبەر ﷺ پيک دیتەو، کە پرووحەکان لە ئەزەلەو، {واتە: بە بى دەستپيکردن، ھەر بوو ون} وەك بوونى فريشتهکان و شەيتانەکان!!

ئىجا وشەى ئەزەل، يانى: ھەر بوو و بى سەرەتا، کە بە تەئکيد ئەو ھەلەيەكى زەقە، ئەو زانا بەرزە تىى کەوتو، چونکە نە پرووحەکان ئەزەليين و نە فريشتهو شەيتانەکانيش ئەزەليين، کە ئەو پرووحەکان، دەشوبھينى بە فريشتهو شەيتانەکانەو و دەلى: وەك چۆن فريشتهو شەيتانەکان ھەربوو و ئەزەليين، يانى: بى سەرەتان، پرووحەکانيش ھەر وان!! بەلام لە راستى دا، جگە لە خوا ﷻ ھيچ کام لە دروستکراوانى خوا ئەزەليى و بى سەرەتا نين، بەلکو ھەموويان سەرەتايەکیان ھەيە و لە کاتىكى ديارىیکراودا کە خوا ويستوويەتى، دروستى کردوون، ئىجا ئایا پرووح لەو کاتەدا کە جەستەکە تەواو دەبى، لە منداڵدانى دایکى دا، خوا پرووحەکەى بو دینیتە دى، ياخود پيشتەر ھىناوئەتەدى؟ گرنگ ئەو ھەيە پرووح دروستکراوىكى خوايە و ھىزاوئەتە دى، ھەر ھەو ھەو فريشتهکان و شەيتانەکانيش دروستکراوانى خوان و، خواى پەرورەدگار ھىناونى دى، لە کاتىکدا کە بو خوى دەزانى، بەلام بە تەئکيد جگە لە خوا، ھيچ شتىک بوونەکەى بى سەرەتا نيە، ھەمووى سەرەتايەكى ھەبوو، لئىھە دەستپيکردو، چونکە خوا تەنیا خوى بە يەکەمین (أول) ناو دەبا: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ الحديد، واتە: ھەر خوا يەکەمین و دوايەمینە.

ئەگەر يەکىک بپرسى: ئەدى چۆن ھەم ئەھلى ئيمان لە بەھەشتى خوادا بە ھەميشەيى دەمیننەو، ئەبەدىي دەبن و، ھەم ئەھلى کوفريش لە دۆزەخ دا ئەبەدىي و ھەرماو دەبن؟ دەلىين: ئەو پاستە و خواى پەرورەدگار لە چەندان ئايەتاندا وايفەرموو، بەلام ئەو کاتە: ھەم ئەھلى ئيمان لە بەھەشتدا و، ھەم ئەھلى کوفر لە دۆزەخدا، کە ھەرماو (أبدى) دەبن، بە ھىشتنەو ھى خوا، ھەر ماو دەبن، ھەر ھەك چۆن کە دروستيشکراون، بە دەستەلات و ويستى بى سنوورى خوا دروستکراون، کەواتە: لە دواپۆژدا بوونەکیان بەردەوام دەبى، بەلام بەھوى ئەو ھەو کە خوا دىانھيلىتەو.

کهواته: مانهوه کهیان (ههرماو بوونه کهیان)، شتیکی زاتیی نیه و بووتیکی خوازا و (مستعار)ه.

سئ: تیکرای زانیان له سهر ئهوه یهك دهنگن، که رووحه کان پاش له بهین چوونی جهسته کان، دهمین و له بهین ناچن:

هه موو زانیان له سهر ئهوه یهك دهنگن، هه لبه ته هه ندیک له موخته زیله کان گوتوو یانه: دواى ئه وهی جهسته کان له بهین ده چن، رووحه کانیش له بهین ده چن، به لام ئه وه رایه کی بی هیزه و هیچ به لگه یه کی له سهر نیه، به لکو ئایه ته کان زور به روونی ئه وه ده گه یه نن، که رووحه کان ده میننه وه، بو وینه: ئه و ئایه ته ی له سوور هتی (الانعام) دایه، که خوا ﷻ باسی حاله تی گیانه لای کافره کان ده کات، ده فهرموئ: ﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (١٣).

واته: ئه گهر تو ببینی کاتی سته مکاره کان له بی هوشییه کانی مهر گدان و فریشته کان ده ستیان درێژ کردوه، پێیان ده ئین: رووحه کانتان (نه فسه کانتان) ده رینن، ئه مرپو سزای ریسوایی ده چیژن، به هوئی ئه وه وه که شتی ناهه قتان بو خوا هه لده به ست و، به هوئی ئه وه شه وه که خوتان له به رامبه ر ئایه ته کانی خوا دا، به زلده گرت.

کهواته: رووح دواى جیا بوونه وهی له جهسته، ده مینئ و، ئه مه ش پای زور به ی زانیانه.

شایانی باسی شه: رووح و نه فس: هه ردووکیان ته عبیریان پی ده کری له جه وهه ری مروف و، دیوی مه عنه وی و په نهانی، جیاوازیی نه فس و رووحیش ئه وه یه، که رووح وهك خودی خوئی، واته: ئه و دیوی مه عنه وی و جه وهه ری مروف، پی ده گوترئ: رووح، به لام وهك ئاوێته له گه ل جهسته دا، پی ده گوترئ: نه فس، هه ر بویه ش هه رچی مه دح و زه ممه، ئاراسته ی نه فس کراوه له قورئان دا، به لام رووح نه زه ممی ئاراسته کراوه و نه مه دح، چونکه: رووح هه تا نه چیته نیو جهسته وه، نه چاکه ی له ده ست دئ، تا کو ستایش و مه دح بکری و، نه خراپه ی له ده ست دئ، تا کو سه رزه نشت و زه م بکری، به لام دواى ئه وه ی که ده چیته نیو جهسته وه، خیر و شه ری له ده ست دئ، با سه رنج بده یین:

١ - له سوور هتی (یوسف) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (٥٣)، واته: به دنیایی نه فس زور فه رمان به خراپه ده کات.

٢ - له سوورەتی (القیامە) دا، خوا دەفەر موی: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ واتە: ئەخێر {پراست ناکەن} سوێند دەخۆم بە ئەفسەیک کە زۆر پەخنە دەگرێ، واتە: پەخنە لە خاوەنەکە ی دەگرێ.

٣ - له سوورەتی (الفجر) دا، خوا دەفەر موی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (٢٧) ﴿أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ (٢٨)، واتە: ئەو ئەو ئەفسە ی ئارامت گرتو! {سەقامگیر بووی لەسەر جاده ی شەرع} بگەرێوێ بەو لای پەرورەدگارت، تۆش لەو پازیب و ئەویش لە تۆ پازیبە.

بەلێ جیاوازیی بەینی ئەفس و ڕووح، هەر ئەوێه کە: ڕووح پێش ئەوێ بچێتە نێو جەستەو، پێی دەگوترێ: ڕووح و، دوایی کە لە جەستەش دێتە دەری، پێی دەگوترێ: ڕووح، بەلام هەتا لە نێو جەستە دایە، پێی دەگوترێ: ئەفس، بۆیەش لە ئایەتەکە ی سوورەتی (الأنعام) دا کە خۆیندمانەو، هاتو: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُم﴾، ئەفسە کانتان بێنە دەری، ئەیفەر موی: (أَرَوَا حَكْمًا)، چونکە ڕووح هەتا لە نێو جەستە دایە، پێی دەگوترێ: ئەفس، هەتا لەگەڵ جەستە دا ئاوێتە بێ، کە لێی هاتە دەر، ئنجا پێی دەگوترێ: ڕووح، وەک لە فەرماشتی پێغەمبەر دا ﷺ هاتو فەرموویەتی: {إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ} (آخره أحمد: ٢٦٥٨٥، ومسلم: ٩٢٠)، واتە: هەر کاتی ڕووح کیشرا، چاو دوا ی دەکەوێ.

یانی: چاو کە ئەبەلق دەبێ، بابای مردوو چاوی ئەبەلق دەبێ، ئەو سەرنج دەداتە ڕووحەکە ی، وەک دەبینین: کاتی ڕووح لە جەستە دێتە دەر، پێی دەگوترێ: ڕووح و، پێش ئەوێ بە نێو جەستەشدا بکری، هەر پێی دەگوترێ: ڕووح.

ئنجا دوو وشە ی دیکەش هەن: (عقل) و (قلب)، ئەوانیش پەیوەندییان بە ڕووحەو هەیە، یەکە میان: (عقل)، کە بە شیوێ ناو (اسم) لە قورئاندا نەهاتو، بەلام بە شیوێ کردار هاتو: (عَقْلُوهُ، يَعْقِلُونَ، تَعْقِلُونَ)، حیکمەتەکەشی ئەوێه کە عەقل ئەگەر بەکارنەهێنێ، ئینسان شتی پێ نەفامێ و بەکاری نەهێنێ، بیری پێ نەکاتو، مانای وایە بوون و نەبوونی وەک یەکە، کەواتە: عەقل بریتیه لە تەعبیر کردن لە ڕووح، بەو ئیعتیبارە ی کە شت دەزانێ.

(قلب) یش بریتیه لە تەعبیر کردن لە ڕووح، لەو ڕووحەو کە شتی پێ دەوێ، یاخود پێ پەفز دەکات، شتی پێ خۆش دەوێ، یاخود دەبوغزێ، شتی پێ قبوول دەکات، یاخود پەت دەکاتو، واتە: وشە ی (قلب)، تەعبیر دەکات لە ڕووح، لە ڕووح ئیرادەییەکیەو، و (عقل) تەعبیر دەکا لە ڕووح لە ڕووح دەرککردن و شت زانینەکیەو، هەرودەها ئەفس تەعبیر دەکات لە ڕووح، لەو ڕووحەو، کە لە نێو جەستە دایە و لەگەڵی ئاوێتە یە، بەلام ڕووح، ناو بە حەقیقەت و خودی خۆی، بێ ئەوێ ئەوێ تیدا پەچاو بکری، کە لە نێو جەستە دایە، یاخود شت دەزانێ، یاخود شت قبوول دەکات، یاخود پەفز دەکات!

جوار: قسه كردن و ليكۆلینهوهی زۆری زانایان دهربارهی رووم:

زانایانی ئیسلام زۆر قسه بیان له بارهی رووحهوه کردوه، که ئهمهش ههر به لگهیه لهسهه ئهوه، که دروسته ئیمه له رووح بکۆلینهوه، به تایهت ئههلی تهزکیه، که به (ئههلی تهسهووف)یش، ناوبراون، بۆ ئههونه: (إِبْنُ الْقَيْمِ)، (پهحههتی خوای لای بی)، کتیبکی ههیه، ههر به ناوی (الروح)، زۆر به درێژی له بارهی رووحهوه دواوه، له بارهی سیفهتهکانی رووحهوه و، له بارهی ئهوهوه، که سزای دوا مهگ چۆنه و، نيعمهتی دوا مهگ چۆنه؟ ههروهها له حالهتی نووستن و خهون دا، رووح چۆن دهستی کراوه دهبی؟ ئنجا له قۆناغی بهرزخ دا، پهیههندی رووح له گهڵ جهستهدا چۆنه؟ لهو بارهوه، زۆر به تهفصیل قسهی کردوه، ههروهها زانایانی تهسهووف و زانستی تهزکیه به تهفصیل له بارهی رووحهوه، دواون.

پینج: دهگونجی له ئهجامی بهرهوپیشچوونی زیاتری زانستدا، زیاتر

به رووم ئاشنابین:

له کۆتایی دا دهئین: دهگونجی به هۆی بهرهو پیش چوونی زانستهوه، زۆر له نهینیهکانی رووح ئاشکرا بن، وهك خوا فهرموویهتی: ﴿سَرُّهُمْ أَيْنَمَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَّلَمَ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (س)، (سوف) که دهچنه سهه کرداری (المضارع)، بهزۆری داهاوو دهگهیهنن، که دهفرموی: ﴿سَرُّهُمْ أَيْنَمَا﴾، یانی: لهمهو دوا، نيشانهکانی خۆمانیان پیشان دهدهین، له ئاسۆیهکان و له خودی خۆشاندا، تاكو بۆیان دهبرکهوێ که ههقه، خوا ﷻ ههقه، {یان: قورئان ههقه، یان پیغهمبهر ﷺ ههقه و ئهوهی که له خواوه هیناویهتی راسته} کهواته: به نسههت کاتی خۆی، (سَرُّهُمْ) دوا ئهوانی گهیانده، لهمهو دوا پیشانیان دهدهین و، به نسههت ئیستای ئیمهشهوه، دوا ئیمه دهگهیهنن، ئنجا ئهمه به روونی لای وهردهگیری، که بهردهوام زانست بهرهو پیشهوه دهچن و بهردهوام خوا ﷻ مروف شارهزاتر دهکات و ئاگادارتی دهکاتهوه له نهینیهکانی گهردوون و خۆشی: ﴿الْأَفَاقِ﴾، ئاسۆیهکان، ﴿أَنْفُسِهِمْ﴾، له خودی خۆشیان (خودی خۆشیان)یش ههه جهسته دهگریتهوه و ههه رووح دهگریتهوه.

مەسەلەى پێنجەم:

خوا فەرموویەتی: ئەگەر ویستباشمان ئەوێ بۆ لای تۆمان سروش کردو، لە عەقڵ و دڵت دا لامان دەبرد، دەمانسڕیو، پاشان هیچ بریکار و هاوکارێ لە بەرانبەرمان دا {بۆ پاراستن و هیشتنەوێ قورئان، لە عەقڵ و دڵتدا} چنگ نەدەکەوت، بەلام لە سۆنگەى بەزەییەکی تایبەتەو، لە پەرورەدگارتەو، ئەو ناکەین و، بە دنیایی پەرورەدگارت بەخشش و چاکەییەکی گەورەى لەسەرته:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَهِبَنَ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۖ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾ (٨٦) (٨٧)

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(١)- ﴿وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَهِبَنَ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، بە دنیایی ئەگەر ویستبامان، ئەوێ بۆ تۆمان سروش کردو، لامان دەبرد، واتە: لە عەقڵ و دڵتدا ئەمان دەهیشت.

(اللام في (لن) موطئة للقسم، و ﴿لَنذَهِبَنَ﴾، جواب القسم).

کە دەفەرموێ: ﴿وَلَيْنَ شِئْنَا﴾، ئەو (ل) ه، زەمینە خوێشکەرە بۆ سوێند خواردن، ﴿وَلَيْنَ شِئْنَا﴾، واتە: بە جەختکردنەو، ئەگەر ویستبامان {ئەوێ بۆ تۆمان سروش کردو، لایەریـ} ﴿لَنذَهِبَنَ﴾، بە تەئکید لامان دەبرد، ﴿بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾، ئەوێ کە بۆ تۆمان سروش کردو، واتە: لە عەقڵ و دڵت دا ئەمان دەهیشت.

(٢)- ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا﴾، دوایی تۆ بۆ هیشتنەوێ قورئان، یان پارێزگاریی لیکردنی لە عەقڵ و دڵتدا، لە بەرانبەر ئێمەدا، هیچ بریکار و ئۆبەلدارو، سەرپەرشتیاریکت، دەست نەدەکەوت.

(ثُمَّ: لِلتَّرْتِيبِ الرُّتْبِيِّ، لِأَنَّ نَفْيَ الطَّمَعِ فِي اسْتِرْجَاعِ الْمَسْلُوبِ أَشَدُّ عَلَى النَّفْسِ مِنْ سَلْبِهِ)، دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا﴾، ئەم ﴿ثُمَّ﴾، بۆ ریزبەندیی پلە پلەییە، چونکە ئۆمید نەبوون بە گیرانەوێ شتێک کە لیت ستێزاو، لەسەر دڵت قورسترە لە خودی لایەردنی ئەو شتەو لیستێزان، واتە: شتێکت کە لای دەستێزێ،

ناخۆشه، به لām ته گهر ئومیدت نه بێ، که ده توانی بیگێریه وه، یان بووت بگێرنه وه، ته وه له سه ر دَل قورستره، بۆیه خوا ﷻ وشه ی: ﴿ثُمَّ﴾ ی به کاره ی ناوه، چونکه ﴿ثُمَّ﴾، جاری و اه یه ته نیا بۆ بادانه وه و گێرانه وه (عطف) ی شتیکه بۆ سه ر شتی، به لām لی ره دا بۆ گێرانه وه شه و بۆ پله به ندیشه.

(٣)- ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، دیاره: ﴿إِلَّا﴾، ئامرازی هه لآواردن، (أداة الإستثناء) ه، به لām لی ره دا به مانای (لکن)، واته: به لām، به زه ییه ک له په روه ردگارت ه وه، پێگرم ان بوو که ته وه ت له گه ل بکه ین، که ته وه ی بۆمان سه ر وش کردوو ی، له عه قَل و دَلت دا لای به رین و بی سه رینه وه و نه یه یلین، یا خود به زه ییه ک له په روه ردگارت ه وه وای کرد: ئیمه ته وه ی که له عه قَل و دَلتایه، بپاری زین نه هیلین لای بچ.

ده لێ: (مَعْنَى) (لکن): لِلْإِسْتِدْرَاكِ، فَالْإِسْتِثْنَاءُ مُنْقَطِعٌ مَعْنَى الْإِسْتِدْرَاكِ، هه لآواردنه که لی ره دا به هه لآواردنی پچرین درا و له قه لām ده درێ و، به مانای (به لām) ه.

(لکن رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ، نَفَتْ مَشِيئَةَ الذَّهَابِ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ فهُوَ بَاقٍ غَيْرُ مَذْهُوبٍ) به، واته: به لām به زه ییه ک له په روه ردگارت ه وه، ویستی نه هیشتنی ته وه ی که بۆ تۆمان سه ر وش کردوه، ته و ویسته ی لای برد، بۆیه ته وه ی که بۆمان سه ر وش کردوو ی، ده مینیت ته وه و لانا بردی.

(٤)- ﴿إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾، به دَلنای بی به خششی وی، (به خششی خوا)، له سه ر تۆ گه وره یه، خوا به خششیک گه وره ی به تۆ داوه، که له و وه حی و په یامه ی خوا دا به رجه سته یه، که دوا فه رمایشتی خوا یه و، دوا په یامی خوا یه بۆ مرؤفایه تی.

زانایان ئاوا ته عبیریان له کۆی واتای ته م ئایه ته کردوه:

(لکن رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ: مَنْعَتْ تَعَلَّقَ الْمَشِيئَةَ بِالذَّهَابِ الَّذِي ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ لَأن فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا، فَلَا يَحْرِمُكَ فَضْلَ الَّذِي أَوْحَاهُ إِلَيْكَ).

واته: به لām به زه یی له په روه ردگارت ه وه، پێگه بوو له وه ی که (ویست) مان په یوه ست بێ، به لایر نی ته وه ی که بۆمان سه ر وش کردوو ی، چونکه به خششی خوا له سه ر تۆ گه وره یه، بۆیه (خوا) ته وه ی که به تۆی خه لات کردوه (ته و به خششهی که به تۆی داوه)، بیهشت ناکات لێ، که بریتیه له وه حییه ک که بۆ تۆی په وان کردوه.

زانایان لەو بارهوه که ئایا: ئەم دوو ئایەتە موبارەکە (٨٦ و ٨٧)، لەگەڵ ئایەتی پیشوویان، ژمارە (٨٥) دا، که دەربارەری ڕووحە، چۆن پەيوەست دەبنەوه بە کۆی ئایەتەکانەوه؟ زۆر قسەیان کردووە.

بەلام من بەرای خۆم دەڵێم: خۆی پەرورەدگار جاری وایە لە سیاقیک دا کۆمەڵیک راستیی مەزن مەزن دەخاتە ڕوو، که هەموویان ئەگەر لێیان وردبێهە لە یەک تەوهردا کۆدەبنەوه، ئنجا جاری وا هەیە: هەموو ئەو راستییانە لەوبارەوهن که: خوا باسی ناوو سیفەتەکانی، نەعمەت و کارەکانی، پێگە و پایەیی بەرزێ خۆی دەکات، تاکو پێمان بفهرموێ: خۆیەک که ئەوه حالێتی و، ئەوه سیفەتێتی و، ئەوه کاریەتی و، ئەوه ناویەتی، شایستەیی ئەوهیە تەنیا ئەو بەندایەتیی بۆ بکری.

لێرەدا هەندیک زانایان لە بارەری چۆنیەتی پێکەوه پەيوەست بوونی ئایەتەکانی: (٨٥ و ٨٦ و ٨٧) و، بە ئایەتەکانی پیشوویانەوه، رایان ئاوايە: ئیوه ئەی خەلکینە! زانیاریەکی کەمتان پێدراوه لە چاو زانیاری خوا، بگرە لە چاو نەهتییەکانی گەردوون و، باشتەری جۆری زانیاریش بریتیه لە وهحیی، ئەویش پێی لە خۆ بايی مەبن، چونکە ئەگەر خوا بیهوێ لایەبەت و لە عەقل و دلتاندا نایهێلێ.

لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەکەلتایی

Stay in touch on social media

لەن بۆشە ئێر بۆ پۆلەکانی ئۆنلەین

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/Alibapir

کەلتایی

لەکەلتایی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

مەسەلەى شەشەم:

خوا دەفەر موئى: بلى: بە دۇنيایى ئەگەر مروؤف و جند كوؤ بېنەو! ناتوان وینەى
ئەو قورئانە بېنن، هەرچەندە هەندىكىان پشتگیری هەندىكىان بن:

خوا دەفەر موئى: ﴿ قُلْ لِّئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيراً ﴾ (٨٨)

شیکردنەوئى ئەم ئایەتە، لە سئى برگەدا:

(١) - ﴿ قُلْ لِّئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ ﴾ بلى: ئەگەر مروؤف و جند پیکەو کۆبېنەو.

وشەى (الإنس) ناوی کۆیە بو (إنسان) و، (جن) یش کۆى (جني) یە، کەواتە: دەتوانین
بلىن: یانی: ئەگەر مروؤفەکان و جندەکان، یان: ئەگەر مروؤف و جند، خربنەو سەریەك و
پیکەو هەواکار و دەستبارگربن...

ئنجالیرە کە دەفەر موئى: ﴿ قُلْ لِّئِنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ ﴾، پسپۆرانی زمان
گوتوو یانە: (إِسْتِثْنَاءٌ لِلزِّيَادَةِ فِي الْإِمْتِنَانِ، وَاللَّامُ مُوْطِئَةٌ لِلْقَسَمِ)، یانی: ئەمە پستەیه کی لە نوئى
دەستپیکەرە {بەندەراوئەتەو و نەگێردراوئەتەو بو پستەکانی پيش خوئى} بو دەرخستنی
زیادە چاکەو مەنەق خوايە و، (ل) کەش زەمینە خوئشکەرە بو سوئند.

بەلام بە سوئند لە قەلەم نادری، هەرچەندە هەندىك لە تەفسیرە کوردیەکان، ئەو
(ل) یان، بە سوئند لە قەلەم داو، لە هەر جییهك هاتبى و بە: (سوئند دەخۆم)، لیکیان
داوئەتەو! بەلام وانیه، چونکە زانایان نەیانگوتوئە: (ل) ی سوئندە دەلین: (اللامُ الْمُوْطِئَةُ
لِلْقَسَمِ)، واتە: لامى زەمینە خوئشکەر بو سوئند، بەلام سوئندە کە نەهاتوئە، ماناکەشی
بریتیه لە: جەخت لەسەر کردنەو و داکوکی لەسەر کردن.

(٢) - ﴿ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ ﴾، کە وینەى ئەم قورئانە بېنن، بیگومان ئەوئى کە
دەیهینن، هەر دەبى وینەى قورئان بى و خودى قورئان نیه، ئنجالیرەدا مەبەست لە وینەى
قورئان بوون، واتە: وینەیهق لە کۆى تاییەتمەندىیەکانى دا، وەك: پەوانبێژی و زمانپارایی و
راستییه مەزنەکان و، ئەدەبە بەرزەکان و، حوکم و یاسایەکان، کە قورئان گرتوونیه خوئى.

(٣) - ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾، واتە: بە جەختکردنەوە و دەوش ئەگەر تێکرای مرووف و جند خر ببنەووە سەرێک، کە وێنەی ئەم قورئانە بێنن، ناتوانن وێنەی بێنن، ئەمە وەلامی ئەو سوێندە قرتێزراوەیە، کە وەک گوتم: (ل) هەکە دەلالەتی لەسەر دەکات، ئەگەرنا خودی سوێندە کە باس نەکراوە.

(٤) - ﴿وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيراً﴾، هەرچەندە هەندیکیشیان هاوکار و پشتگیری هەندیکیان بن، (الظَّهِيرُ: الْمُعِينُ، وَيَسْتَوِي فِيهِ الْمُفْرَدُ وَالْجَمْعُ)، وشە (ظَّهِير)، بە مانای یارمەتیدەر و هاوکار دی و تاک و کوێ تێدا یە کسانن، وشە (ظَّهِير)، بۆ کۆمەڵە خەڵکیکیش بە کاردی، بۆ تاکیکیش بە کاردی.

لە کۆتایی ئەم مەسەلەی شەشەمەدا دەڵێن: ئێمە سوپاس بۆ خوا لە سەرەتای سوورەتی (هود)دا، لە بارەی ئیعجازی قورئانەووە قسەمان کردووە، باسیکی سەر بەخۆمان لەو بارەووە کردووە.

هەر وەها لە کتیی شەشەمی مەوسووعە: (الإسلامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، لە چاپی دووهمی، ئەو مەوسووعەیدا، کە دابەشمان کردووە بۆ دوازدە (١٢) کتیب، لە کتیی شەشەمیدا کە لە بارەی کتیبەکانی خواو قورئانەووە^(١)، بە درێژی قسەمان لە بارەی ئیعجازی قورئانەووە کردووە و، خستوو مانەتەر، پوو، کە پوووەکانی دەسەوسانکەریتی قورئان (وجوه إعجاز القرآن)، ناگونجی دیاری بکری، هەرچەندە من لەوێ وەک نمونە، لە دە (١٠) پوووە دەسەوسانکردنی قورئانم بۆ مرووف و جند، خستوووە پوو، بەلام گووتوووە: پوووەکانی ئیعجازی قورئان، ناگونجی: نە بە دە (١٠) نە بە سەد (١٠٠) یش، دیاری بکری، بە لکو قورئان بە بئ سنوور، پووی ئیعجازی هەیه، لە هەر کات و سەردەمەدا و، هەتا مرووفەکان زیاتر بەرەو پێشەووە بچن، پووی زیاتری لی دەردەکەون و، هەموو چین و توێژەکانی کۆمەلگا، ئەگەر بە چاوی عەقل و دل تەماشای قورئان بکەن، دەزانن کە قورئان دەستەوسانکەر (معجز) و، سەلمێنەری ئەوێه کە موحەممەد ﷺ پێغەمبەری خوایهو، قورئان فەرمایشتی خوایه بۆی هاتووە، نە ک وەک کافرەکانی کاتی خووی و ئەوانی دواپی و، ئەوانە ی ئیستاش گومان دەبەن: کە موحومەد خووی قورئانی دانابی! یان کەسیکی دیکە فیری کردبی! کە ئێمە ئەو تۆمەتەشمان لە کتیی حەوتەمی مەوسووعە: (الإسلامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، کە دەبارە ی ژبانی پێغەمبەری خاتەمە ﷺ بە تەفصیل پووچەل کردۆتەووە^(٢)، هەر وەها لە تەفسیری سوورەتی (النحل)یشدا، لەو بارەووە کورتە باسیکمان کردووە.

(١) موسوعة: الإسلام كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ، الكتاب السادس: الإيمان بكتب الله تعالى. الطبعة الثانية / ٢٠١٨ م.

(٢) هەمان سەرچاوه: الكتاب السابع: محمد خاتم النبيين: موجز سيرته، وبراھین نبوته...، الطبعة الثانية / ٢٠١٨ م.

مەسەلەى حەوتەم:

خو دەفەر موئى: بە دلتيايش لەم قورئانەدا، لە هەموو پەند و وێنەىەكى جۆراوجۆرمان بۆ خەلى هیناوتەوه، كەچى زۆربەيان هەر ناسوپاسيان ويست و گوتيان: بروت بۆ ناهینين، هەتا: كاناومان لە زەوى بۆ دەرنەقوئینى، يان باغىكى خورماو تريت هەبیت، پروبارانى بە نیتودا فركە پێكەى، يان وەك لافى لیتاوه: پارچە پارچە ئاسمانمان بەسەردا بخەى، يان خواو فریشتەكان بە كۆمەل و پرووبەروومان بێنى، يان مالىكى زېرینت هەبیت، يان بە ئاسمانیدا سەركەوى و بەرزىهوه، برپاش بە پێهەلاچوون و بەرز بوونەوه كەت، ناهینين، تاكو نامەيه كمان دانەبەزینە سەر بىخوئینەوه! بلى: پاكى بۆ خوا، ئايا من تەنيا مروئىكى پەوانەكراو نيم؟

خو فەرموو يەق: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝٩٠ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خُلُلًا هَانِئِينَ ۝٩١ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝٩٢ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ أَوْ تَرْفٍ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝٩٣﴾

شیکردنەوى ئەم ئایەتانە، لە سێزده برگەدا:

سەرەتاش دەلیین: ئەو داواکاری و بیانوانەى کافرەكان بۆ برپاهینان بە موخەمەد ﷺ وەك كۆتا پێغەمبەرى خوا ﷺ و، برپاهینان بە قورئان، وەك پەيام و كۆتا كىبى خوا، سەرچەم ئەو داواکاری و بیانوانە، حەوتن، كە دواى بەرپز باسیان دەكەين.

١- ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، بە دلتيايشەوه ئیمە بۆ خەلك لەم قورئانەدا هەموو وێنەيه كمان، يان هەموو پەندى كمان بە جۆراوجۆرى هیناوتەوه.

﴿صَرَفْنَا﴾، پێشتریش زۆرجار باسى ئەو وشەيه مان کردوه: (التَصْرِيف)، يانى: (التَنْوِيع)، ﴿وَتَصْرِيفِ الرَّيْحِ﴾ (٥) الجائية، يانى: جۆراو جۆر کردنى بايه كان، جارێك لە باكوورهوه دى، جارێك لە باشوورهوه، هەروەها: لای راست و چەپ، ياخود جۆراوجۆر کردن: شەمالەو، رەشەبايهو، باى دەريايەو... هتد.

کهواته: که دهفهرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا﴾ بهدنیایی له قورئاندا بۆ خه‌لک له هه‌موو وینه‌یه‌که‌مان به‌ جو‌راو‌جو‌ری، هیناوه، یاخود له هه‌موو جو‌ره‌ په‌ندی‌که‌ هیناومانه‌ته‌وه، مه‌به‌ست ته‌وه‌یه‌ که‌ ته‌م قورئانه‌ چاره‌سه‌ری مه‌سه‌له‌کان به‌ شیوازی‌کی دۆگمای و وشک و قالب به‌ستووی ناکات، به‌لکو شیوازی جو‌راو جو‌ر به‌کار‌دینئ، بۆ ته‌وه‌ی له هه‌موو ده‌رگایانه‌وه‌ له‌ عه‌قل و دلی مرؤف بچیته‌ ژووری، هه‌روه‌ها چونکه‌ مرؤقه‌کان ئاستی جیاواز جیاوازیان هه‌ن، خوای کارزانی‌ش شیوازی جو‌راو جو‌ر به‌کار‌دینئ، بۆ ته‌وه‌ی به‌ که‌لکی هه‌موو ئاسته‌کان بێت، پاشان مرؤقه‌کان سروشتیان جو‌راو جو‌ره‌ و، خاوه‌نی که‌سایه‌تی و بیر و بۆچوونی جو‌راو جو‌رن، بۆیه‌ هه‌ر کامیکیان شیوازی‌ک و جو‌ری‌کی له‌گه‌لدا پر به‌پێسته‌و بۆ گونجاوه‌و، ده‌بێته‌ مایه‌ی قه‌ناعه‌ت پێهینانی.

که دهفهرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، هه‌ر ته‌م ته‌عبیره‌ له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (٤١)ی ته‌م سووپه‌ته‌شدا، هاتوه‌، به‌لام له‌وئ ده‌فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذْكُرُوا﴾ (٤١) **الْإِسْرَاءِ**، له‌م قورئانه‌دا جو‌راو جو‌رمان کردوه‌، تا‌کو‌بیر بکه‌نه‌وه‌و بیریان بێته‌وه‌، به‌لام له‌گه‌ل دوو جیاوازی دا:

(أ) - لێره‌دا وشه‌ی ﴿لِلنَّاسِ﴾ ی بۆ زیاد کردوه‌، بۆچی؟

چونکه‌ لێره‌دا ته‌م ئایه‌ته‌ له‌ مه‌قامی ده‌سته‌وسان کردن و ته‌حه‌ددا کردنی ئینس و جنددا هاتوه‌، بۆیه‌ خه‌لک مه‌به‌ست بوون، که‌ باس بکری‌ن و لێره‌ خوای به‌رز و مه‌زن وشه‌ی: ﴿لِلنَّاسِ﴾ ی بۆ زیاد کردوه‌، به‌لام له‌وئ مه‌قام و سیاقه‌که‌ به‌ جو‌ری‌کی دیکه‌یه‌ و، مه‌قام و سیاقی ته‌حه‌ددا ده‌سته‌وسان کردن به‌رامبه‌ره‌کان نیه‌، به‌لکو له‌وئ ده‌فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذْكُرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ (٤١) **الْإِسْرَاءِ**، له‌م قورئانه‌دا شیوازی جو‌راو جو‌رمان به‌کارهیناوه‌، تا‌کو‌ په‌ند وه‌ربگرن، به‌لام هه‌ر سه‌له‌مینه‌وه‌یان زیاد ده‌کات.

(ب) - لێره‌دا وشه‌ی: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، له‌ هه‌موو وینه‌یه‌ک، زیاد کراوه‌، به‌لام له‌ ئایه‌تی پێش دا، نیه‌ و ته‌نیا ده‌فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾، چونکه‌ - وه‌ک گوتمان - لێره‌ مه‌قامی ده‌سته‌وسان‌کردنه‌و، بێگومان هینانه‌وه‌ی وینه‌ و په‌ندی جیاواز و جو‌را و جو‌ر، زیاتر ده‌سته‌وسان کردن و ئیعجاز ده‌گه‌یه‌نئ.

که دهفهرموئ: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، ﴿مِنْ﴾ (للتبعضِ فالقرآنُ مشتملٌ على أبعاضٍ من جميع أنواع المثل)، بۆ هه‌ندی‌که‌، چونکه‌ قورئان چه‌ند به‌شی‌کی تیکرای په‌ندو

وینەکان دەگریته خۆی، واتە: لە ھەموو پەندیك و لە ھەموو وینە ھێنانەو ھەیک بەشیك ھەبە لە قورئاندا.

(۲) - ﴿فَأَبْأَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾، کە چی زۆربە ی خەلکی ملیان نەدا، مەگەر بۆ زیاتر ناسپاسیی، (کُفُور) یانی: (جُحود)، نکوولییکردن، یاخود (کُفُور) یانی: ناسپاسیی، سپڵەیی و بێ ئەگەری، ﴿فَأَبْأَىٰ﴾، یانی: (فَمَتَعَ) یان (فَامَتَعَ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا)، خەلک رازیی نەبوون مەگەر بەو کە ناسپاس و سپڵە بن، لە زمانی عەرەبییدا، ئەم شیوازە پێی دەگوترێ: (تَأْكِيدُ الشَّيْءِ مِمَّا يُشَبِّهُ ضِدَّهُ)، جەختکردنەو بە شتێک کە دەشوبەیتە پێچەوانەکە، واتە: لە جیاتی ئەوێ ملکەچ بکەن، ئامادە نەبوون مەگەر بۆ ناسپاسیی و، بۆ نکوولییکردن.

(۳) - ثَنَّا دِيتە سەر داواکارییەکانیان، دەفەرموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾: گوتیان: ھەرگیز بۆ تۆ بڕواناھێنین، ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾، ھەک بڕوا ھێنانەکیان بۆ پێغەمبەر ﷺ، بێ! بێخەبەر لەوێ کە ئەگەر بڕوا بێنین، خۆیان لێی بە ھەرمەندن و، ئەگەر بێبڕواش بن، خۆیان لێی زەرەرمەندن، بەلام منەت لەسەر پێغەمبەر ﷺ دەکەن و دەڵێن: بڕوا بۆ تۆ ناھێنین، واتە: بڕوا بۆ تۆ ناھێنین بە قورئان، یان بە خوا ﷻ.

(۴) - ﴿حَتَّىٰ تَفْجَرَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾:

داواکاری و بیانوی یەکەم: تاكو لە زەوی کانیامان بۆ دەرئەقوڵێتی.

وشە (أَرْض)، ﴿تَفْجَرُ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ﴾، (أَل) ی ناساندنی لەسەرە، کە مەبەست پێی (عەھد)ە، واتە: ئەو سەر زەمینە زانراوە، کە دیارە و باوە و بریتیە لە سەر زەمینە مەککە، تاكو لەسەر زەمینە مەککە، کانیامان بۆ دەرئەقوڵێتی، ئێمە بۆ تۆ بڕوا ناھێنین.

(التَّفْجِيرُ مَصْدَرُ فَجَّرَ، مُبَالَغَةٌ فِي الْفَجْرِ، وَهُوَ الشَّقُّ بِاتِّسَاعٍ)، (تَفْجِيرُ): چاوگی (فَجَر) یە، (فَجَرٌ، يُفَجَّرُ، تَفْجِيرًا)، کە زێدەرپۆیی کردنە لە (فَجَر)، یانی: لە تکردن، بەلام لە تکردنێکی وا کە دوو شتەکان لێک جیا بنەو، کەلێنەکیان فراوان بێ.

(الْيَنْبُوعُ: إِسْمٌ لِلْعَيْنِ الْكَثِيرَةِ النَّبْعِ الَّتِي لَا يَنْضُبُ مَاؤُهَا، وَصِيغَةُ «يَفْعُولُ» صِيغَةُ مُبَالَغَةٍ غَيْرِ قِيَاسِيَّةٍ)، وشە (يَنْبُوع)، ناوی کانییە، بەلام کانییەک کە ئاوی زۆری لێ ھەبەقوڵی و ئاوەکە نەبێ، وشە (يَنْبُوع)، لەسەر کیشی (يَفْعُولُ)، ئەمەش یەکیکە لە شیوازەکانی زێدەرپۆیی کردن، بەلام بێ ئەوێ کە قیاس بێ و، شیوازێکی دەگمەنە.

(٥) ﴿أَوْ تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعَشِيرٍ﴾:

داواکاری و بیانوی دووهم: یاخود باغیکت هه بیټ له دار خورما و له ترێ. واته: (دار میو)، به زۆری له قورئاندا خوای پهروهردگار باسی دار خورما دار میو، پیکهوه دهکات، - به بۆچوونی من - له بهر تهوهی دارخورما بهرزترین جوړه درهختی بهردار و میوهداره و، میویش نرمترینهتی، بهزهوی دا پان ده بیتهوه، به تایبهتی تهوهی که له دیمه کار دهکری، میوه که به زهوییدا پان ده بیتهوه، کهواته: له بهرزترین درهختی میوهوه بگره تاکو نرمترینی، دهبی تیدابی لهو باغه دا.

ئنجا هه ره وهندهش نا، که باغه که له بهرزترین جوړی میوهوه، که دار خورمایه، تاکو نرمترینی، که دار میوه، تیدابی، به لکو:

(٦) ﴿فَنَفْجِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا نَفْجِيرًا﴾، ئنجا پرووباره کانی به فرکه تیدا دهرقولینی، واته: له خوا بپاریوه که باغه که پرووبار و سهراچاوهی زۆری تیدابن و، سهراچاوهکان ئاوه که یان کۆبیتهوه و بیته چهند پرووباریک و به نپو درهخته کانی دا برۆن.

(خِلَالٌ: جَمْعُ خَلَلٍ: مُنْفَرِجٌ مَا بَيْنَ كُلِّ شَيْئَيْنِ)، هه ره بۆشاییه که ده کهوێته نپوان دوو شتهوه پپی دهگوتری: (خَلَلٌ) که به (خِلَالٌ) واته: که لینه کان کۆده کریتهوه.

(٧) ﴿أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كِسْفًا﴾

داواکاری و بیانوی سییهم: یاخود وهك لافت لیداوه، ئاسمانمان پارچه پارچه به سهردا بخهیه خواری.

﴿كِسْفًا﴾، خوینراویشه تهوه: (كِسْفًا)، ههردووکیان (كِسْفٌ) یان (كِسْفٌ) کوی (كِسْفَةٌ)، که بریتیه له پارچه، ههروهك (سَدْرٌ) و (سَدْرٌ)، کوی (سَدْرَةٌ).

که دهفه رموی: ﴿كَمَا زَعَمْتَ﴾، (الزَّعْمُ: الْقَوْلُ الْمُسْتَبْعَدُ أَوْ الْمَحَالُّ)، (زَعَمَ) بریتیه له قسهیه کی به دوور زانراو، یان قسهیه که مه حال بی، بۆیه من به (لاف لیدان) مانام کردوه، ﴿كَمَا زَعَمْتَ﴾، وهك لافت لیداوه، خهیا لت کردوه.

(٨) ﴿أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا﴾

داواکاری و بیانوی چوارهم: یاخود خواو فریشته کان به کۆمه ل بپنی، ده لئ: (الْقَبِيلُ: الْجَمَاعَةُ مِنْ جِنْسٍ وَاحِدٍ، وَهُوَ مَنْصُوبٌ عَلَى الْحَالِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، (قَبِيلٌ) بریتیه له

كۆمەلە شتېك كە لە يەك جېنس بن، يەك پەگەز بن، لێرەش: ﴿قَبِيلًا﴾، حالەتە پېژمانىيەكەى ئەوەيە كە حالە و حالیش مەنصوبە، كە دەگەرپێتەو بە بۆ (مَلَانِگە)، واتە: فریشتەكان بە كۆمەل پېن، ئەگەرنا خوای بێ وێنە تاكە، یانی: خوای بەرز و مەزن بێت و فریشتەكانیش بە كۆمەل لە خزمەتی دابن و بېن، بۆمانیان بێنى، دواى بەسەرھاتێك دینین لەو بارەو، زیاتر تیشك دەخاتە سەر ماناو چەمكى ئەو ئایەتانەو ئەو داواكارىیانەى كە كر دوویانن.

(٩) - ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ﴾

داواكارىی و بیانووی پێنجەم: یان مالتێك لە زێر ھەبێ، یاخود مالتێكى پەنگین و پازاوەت ھەبێ، ﴿زُخْرَفٍ﴾، ھەم بە مانای زێر و، ھەم بە مانای نەخش و نیگار و پازیترانەو ھەو جوانى، دى.

(١٠) - ﴿أَوْ تَرَفٍّ فِي السَّمَاءِ﴾

داواكارىی و بیانووی شەشەم: یاخود بە ئاسمانى دا بەرز بێو، سەرکەوى، (الرَّقِي): الصُّعُودُ، رَقَى الطَّيْرُ، يَرْقَى رَقْوًا: سَمًا وَارْتَفَعَ، (رَقَى الطَّيْرُ، يَرْقَى) بەلندەكە بەرز بوو، بەرز دەبێتەو بە بەرز بوونەو، واتە: ھەلڤرى، چوو ھەرى.

(١١) - ﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ نُنَزِّلَ عَلَيْكَ كِتَابًا نَقْرُؤُهُ﴾

بیانوو و داواكارىی ھەوتەم: ھەرگیز پڕواناھێنین بە بەرز بوونەو كەى تۆ بەرەو ئاسمان، ﴿حَتَّىٰ نُنَزِّلَ عَلَيْكَ كِتَابًا نَقْرُؤُهُ﴾، ھەتا نووسراویكمان دانەبەزێنێ ھەرى، بێخوێنێو.

لە ھەندىك لە تەفسیرەكاندا ھاتو ھە كە ھەر كامێكیان داواى كردو، كە دەبێ نامەيەكى تايبەتیی بێ، بەمژۆرە:

لە خوای پەرورەدگارەو: بۆ فلان كەسى كۆرى فلان كەس! دواى سلاو پێز، بۆ ئاگاداریت! موخەممەد پێخەمبەرى منە، بپروای پى بێنە و، قورئان كتیبى منە، دامبەزاندو، بپروای پى بێنە!!

گوتووینانە: دەبێ نامە و نووسراوى تايبەتییان بۆ بێ، بێخوێنێو، ئنجا پڕوات بۆ دینین! ئەو ھەوت داواكارىی و بیانووەكەى بپروایان.

خو له وه لām دا به پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ:

(۱۲) - ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾:

واته: بلی: پاکیی بو پهره ر دگارم، ئەمه مه به ست پئی سه رسوپمانه! یانی: چهند شتیکی سه یرو عه جایب و بئ مانا داوا ده کهن؟

(۱۳) - ﴿هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾: ئایا من جگه له مروڤیکی رهوانه کراو، هیچی دیکه ههم؟ واته: من بهس مروڤیکم وهك ئیوه، خوا رهوانی کردووم و کردوومی به نوینه ری خوئی، به لām تهو شتانه به من ناکرین.

ئەمه پرسیار کردنی نکو و لیلیکه رانه یه، یاخود پرسیار کردنی سه رزه نشتکارانه یه، واته: ئیوه عه قلتان له کوئییه؟ ئایا من جگه له مروڤیک هیچی دیکه ههم؟ جگه له وهی خوا منی رهوانه کردوه؟ لی ره دا بو زیاتر تیشك خستنه سه ر ئیوه پروکی تهو حهوت بیانوو و، تهو پینج ئایه ته موباره که، که ئیمه له م مه سه له ی حهوت هه م دا هینامانن، با سه رنجی تهو به سه رهاته بدهین، که له هوئی هاتنه خواره وه که ی دا، نه مهینا له بهر تهوه ی سه نه ده که ی بیه یزه، به لām له گه ل ئیوه پروکی ئایه ته کاند، زور ده گونجی و تیشکی زیاتر ده خاته سه ر ئیوه پروکی ئایه ته کان، با له پرووی سه نه دیشه وه به هیژ نه بی، ئەمه ش ده قی تهو به سه رهاته یه به عه ره بیی بهر له وه ی وه ری بگپینه سه ر کوردیی:

إِخْنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ عُتْبَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَيْ رَبِيعَةَ، وَأَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ، وَرَجُلًا مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ، وَأَبَا الْبُخْتَرِيِّ أَخَا بَنِي أَسَدٍ، وَالْأَسْوَدَ بْنَ الْمُطَّلِبِ، وَزَمْعَةَ بْنَ الْأَسْوَدِ، وَالْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةِ، وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ، وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ، وَالْعَاصِمَ بْنَ وَائِلٍ، وَنُبَيْهَا وَمُنْبَهَا ابْنَيْ الْحَجَّاجِ السَّهْمِيِّينِ اجْتَمَعُوا، أَوْ مِنْ اجْتَمَعَ مِنْهُمْ، بَعْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ عِنْدَ ظَهْرِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: ابْعَثُوا إِلَى مُحَمَّدٍ فَكَلِّمُوهُ وَخَاصِمُوهُ حَتَّى تُعْذِرُوا فِيهِ، فَبَعَثُوا إِلَيْهِ: إِنَّ أَشْرَافَ قَوْمِكَ قَدِ اجْتَمَعُوا إِلَيْكَ لِيُكَلِّمُوكَ.

فَجَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَرِيعًا، وَهُوَ يَظُنُّ أَنَّهُ بَدَأَ لَهُمْ فِي أَمْرِ بَدَاءٍ، وَكَانَ عَلَيْهِمْ حَرِيصًا، يُحِبُّ رُشْدَهُمْ، وَيَعِزُّ عَلَيْهِ عَنْتَهُمْ، حَتَّى جَلَسَ إِلَيْهِمْ.

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّا قَدْ بَعَثْنَا إِلَيْكَ لِنُعْذِرَ فِيكَ، وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا نَعْلَمُ رَجُلًا مِنَ الْعَرَبِ أَدْخَلَ عَلَى قَوْمِهِ مَا أَدْخَلْتَ عَلَى قَوْمِكَ، لَقَدْ شَتَمْتَ الْأَبَاءَ، وَعَبْتَ الدِّينَ، وَسَفَهْتَ الْأَحْلَامَ، وَشَتَمْتَ

الْآلِهَةِ، وَفَرَّقْتَ الْجَمَاعَةَ، فَمَا بَقِيَ أَمْرٌ قَبِيحٌ إِلَّا وَقَدْ جِئْتُهُ، فِيمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ، فَإِنْ كُنْتَ إِمَّا جِئْتَ بِهَذَا الْحَدِيثِ تَطْلُبُ مَالًا، جَمَعْنَا لَكَ مِنْ أَمْوَالِنَا، حَتَّى تَكُونَ أَكْثَرَنَا مَالًا، وَإِنْ كُنْتَ إِمَّا تَطْلُبُ الشَّرَفَ فِينَا، سَوَدْنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ بِهِ مُلْكًا، مَلَكْنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كَانَ هَذَا الَّذِي يَأْتِيكَ بِمَا يَأْتِيكَ بِهِ رِئْيَا تَرَاهُ، قَدْ غَلَبَ عَلَيْكَ، وَكَانُوا يُسَمُّونَ التَّابِعَ مِنَ الْجِنِّ: الرَّئِيَّ فَرِيحًا كَانَ ذَلِكَ، بَدَلْنَا أَمْوَالَنَا فِي طَلَبِ الطُّبِّ لَكَ، حَتَّى نُبْرِتَكَ مِنْهُ، أَوْ نُعْذِرَ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا بِي مَا تَقُولُونَ، مَا جِئْتُكُمْ بِمَا جِئْتُكُمْ بِهِ، أَطْلُبُ أَمْوَالَكُمْ، وَلَا الشَّرَفَ فِيكُمْ، وَلَا الْمُلْكَ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي إِلَيْكُمْ رَسُولًا، وَأَنْزَلَ عَلَيَّ كِتَابًا، وَأَمَرَنِي أَنْ أَكُونَ لَكُمْ بَشِيرًا وَنَذِيرًا، فَبَلَّغْتُكُمْ رَسُولَهُ رَبِّي، وَنَصَحْتُ لَكُمْ، فَإِنْ تَقَبَّلُوا مِنِّي مَا جِئْتُكُمْ بِهِ، فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصْبِرْ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ» أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! فَإِنْ كُنْتَ غَيْرَ قَابِلٍ مِنَّا مَا عَرَضْنَا عَلَيْكَ، فَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ أَضْيَقُ بِلَادًا، وَلَا أَقَلُّ مَالًا، وَلَا أَشَدُّ عَيْشًا مِنَّا، فَسَلْ رَبَّكَ الَّذِي بَعَثَكَ بِمَا بَعَثَكَ بِهِ، فَلْيَسِّرْ عَنَّا هَذِهِ الْجِبَالَ الَّتِي قَدْ صَيَّقَتْ عَلَيْنَا، وَيَبْسُطْ لَنَا بِلَادِنَا، وَلْيُجْعِرْ لَنَا فِيهَا أَنْهَارًا كَأَنْهَارِ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ، وَلْيُبْعَثْ لَنَا مَنْ مَضَى مِنْ آبَائِنَا، وَلْيَكُنْ فِيمَنْ يَبْعَثُ لَنَا مِنْهُمْ: قُصِيُّ بْنُ كِلَابٍ، فَإِنَّهُ كَانَ شَيْخًا صَدُوقًا، فَتَسْأَلُهُمْ عَمَّا تَقُولُ، حَقٌّ هُوَ أَمْ بَاطِلٌ؟ فَإِنْ صَنَعْتَ مَا سَأَلْنَاكَ، وَصَدَّقُوكَ صَدَقْنَاكَ، وَعَرَفْنَا بِهِ مَنْزِلَتَكَ عِنْدَ اللَّهِ، وَأَنَّهُ بَعَثَكَ بِالْحَقِّ رَسُولًا، كَمَا تَقُولُ.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَمَا بِهَذَا بُعِثْتُ، إِمَّا جِئْتُكُمْ مِنَ اللَّهِ بِمَا بَعَثَنِي بِهِ، فَقَدْ بَلَّغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ، فَإِنْ تَقَبَّلُوهُ فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصْبِرْ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ».

قَالُوا: فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ لَنَا هَذَا، فَخُذْ لِنَفْسِكَ، فَسَلْ رَبَّكَ أَنْ يَبْعَثَ مَلَكًا يُصَدِّقُكَ بِمَا تَقُولُ، وَيُرَاجِعُنَا عَنْكَ، وَاسْأَلْهُ، فَلْيَجْعَلْ لَكَ جَنَانًا وَكُنُوزًا وَقُصُورًا مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ، وَيُغْنِيكَ بِهَا عَمَّا نَرَاكَ تَبْتَغِي، فَإِنَّكَ تَقُومُ بِالْأَسْوَاقِ، وَتَلْتَمِسُ الْمَعَاشَ، كَمَا نَلْتَمِسُهُ، حَتَّى نَعْرِفَ فَضْلَ مَنْزِلَتِكَ مِنْ رَبِّكَ إِنْ كُنْتَ رَسُولًا كَمَا تَزْعُمُ.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَنَا بِقَاعِلٍ، مَا أَنَا بِالَّذِي يَسْأَلُ رَبَّهُ هَذَا، وَمَا بُعِثْتُ إِلَيْكُمْ بِهَذَا، وَلَكِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي بِشِيرًا وَنَذِيرًا، فَإِنْ تَقَبَّلُوا مَا جِئْتُكُمْ بِهِ، فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ

تَرُدُّوهُ عَلَيَّ، أَصْبِرُ لِأَمْرِ اللَّهِ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ».

قَالُوا: فَأَسْقِطِ السَّمَاءَ عَلَيْنَا كِسْفًا كَمَا زَعَمْتَ، أَنْ رَبَّكَ إِنْ شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّا لَا نُؤْمِنُ لَكَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلَ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ذَلِكَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ فَعَلَ بِكُمْ ذَلِكَ».

فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! فَمَا عَلِمَ رَبُّكَ أَنَّا سَنَجْلِسُ مَعَكَ، وَنَسْأَلُكَ عَمَّا سَأَلْنَاكَ عَنْهُ، وَنَطْلُبُ مِنْكَ مَا نَطْلُبُ، فَيَتَقَدَّمُ إِلَيْكَ، وَيُعَلِّمُكَ مَا تَرَاغِبُنَا بِهِ، وَيُخْبِرُكَ مَا هُوَ صَانِعٌ فِي ذَلِكَ بِنَا، إِذْ لَمْ نَقْبَلْ مِنْكَ مَا جِئْتَنَا بِهِ، فَقَدْ بَلَّغْنَا أَنَّهُ إِنَّمَا يُعَلِّمُكَ هَذَا رَجُلٌ بِالْيَمَامَةِ يُقَالُ لَهُ: الرَّحْمَنُ، وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا نُؤْمِنُ بِالرَّحْمَنِ أَبَدًا، أَعَذَرْنَا إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ، أَمَا وَاللَّهِ لَا نَتْرُكَكَ وَمَا بَلَغْتَ مِنَّا حَتَّى نُهْلِكَ أَوْ تُهْلِكَنَا.

وَقَالَ قَاتِلُهُمْ: نَحْنُ نَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ، وَهُنَّ بَنَاتُ اللَّهِ، وَقَالَ قَاتِلُهُمْ: لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا.

فَلَمَّا قَالُوا ذَلِكَ، قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْهُمْ، وَقَامَ مَعَهُ، عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ مَخْرُومٍ، وَهُوَ ابْنُ عَمَّتِهِ هُوَ لِعَاتِكَةَ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَقَالَ لَهُ: يَا مُحَمَّدُ! عَرِّضَ عَلَيْكَ قَوْمُكَ مَا عَرَضُوا، فَلَمْ تَقْبَلْهُ مِنْهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوكَ لَأَنْفُسِهِمْ أُمُورًا، لِيَعْرِفُوا مَنْزِلَتَكَ مِنَ اللَّهِ، فَلَمْ تَفْعَلْ ذَلِكَ، ثُمَّ سَأَلُوكَ أَنْ تُعْجَلَ مَا تُخَوِّفُهُمْ بِهِ مِنَ الْعَذَابِ، فَوَاللَّهِ لَا أَوْمِنُ لَكَ أَبَدًا، حَتَّى تَتَّخِذَ إِلَى السَّمَاءِ سُلْمًا تَرْقَى فِيهِ، وَأَنَا أَنْظُرُ حَتَّى تَأْتِيَهَا، وَتَأْتِيَّ مَعَكَ بِنُسْخَةٍ مَنَشُورَةٍ، مَعَكَ أَرْبَعَةٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَشْهَدُونَ لَكَ أَنَّكَ كَمَا تَقُولُ، وَأَيُّمُ اللَّهِ لَوْ فَعَلْتَ ذَلِكَ، لَطَنَنْتُ أَلَا أَصْدُقُكَ، ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَانْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى أَهْلِهِ حَزِينًا أَسِيفًا، لِمَا فَاتَهُ مِمَّا كَانَ يَطْمَعُ فِيهِ مِنْ قَوْمِهِ حِينَ دَعَا، وَلِمَا رَأَى مِنْ مُبَاعَدَتِهِمْ إِيَّاهُ.

فَلَمَّا قَامَ عَنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ أَبُو جَهْلٍ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ، إِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ أَبَى إِلَّا مَا تَرَوْنَ مِنْ عَيْبٍ دِينِنَا، وَشَتَمِ آبَائِنَا، وَتَسْفِيهِ أَحْلَامِنَا، وَسَبِّ آلِهَتِنَا، وَإِنِّي أَعَاهِدُ اللَّهَ لَا أَجْلِسَنَّ لَهُ عَدَاً يَحْجَرُ قَدْرَ مَا أُطِيقُ حَمْلَهُ، فَإِذَا سَجَدَ فِي صَلَاتِهِ فَضَخْتُ رَأْسَهُ بِهِ { أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ١٥، ص ١١٠ و ١١١، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدُّرِّ الْمُنْتَشُورِ، ج ٥، ص ٣٣٧، وَقَالَ مُؤَلِّفُ الْإِسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ^(١)، وَقُلْنَا: وَهَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ }.

واته: عه بدوللای کورې عه عباس (خوا له خوۍ و بابې پازی بڼ)، ده گټړېته وه که: (عَبْتَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَيْ رَبِيعَةَ، وَأَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ، وَرَجُلًا مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ، وَأَبَا الْبُخْتَرِيَّ أَخَا بَنِي أَسَدٍ، وَالْأَسْوَدَ بْنَ الْمُطَلِّبِ، وَزَمْعَةَ بْنَ الْأَسْوَدِ، وَالْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةِ، وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمَيَّةَ، وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ، وَالْعَاصَ بْنَ وَائِلٍ، وَنُبَيْهًا وَمُنْبَهًا ابْنَيْ الْحَجَّاجِ السَّهْمِيِّينَ) ته مه چوارده (۱۴) که س، ته مه چوارده که سه، يا خود له و چوارده ته وه يان که کوښونه وه له دواي خوړ ټاوابوون، له پشت که عېه وه، هه نديکيان به هه نديکيان گوت: بنيرن بو لای موحه ممهد ﷺ، قسه ی له گهل بکه ن و، مش و مړی له گهلدا بکه ن، تا کو بيانو وېراوی ده که ن، کو مه لیک له زله زله کانی وه لاميان بو نارد، که کو مه لیک له گه وره گه وره کانی گه له که ت و قسه به ده ستانی کوښونه ته وه و، ده يانه وې قسه ت له گهلدا بکه ن، پيغه مېه ری خوا ﷺ زوړ به خپرایي هات بو لایان، پيی و ابو و که له باره ی وييه وه شتيکيان بو ده رکه و توه، پايه کی باشيان بو په يدا بو وه و، ته و زوړ سوور بو و له سر ته وه که پيی راست بگرن و زوړ حه زی ده کرد که سر راست بن و ناره حه تی و، پوژ په شيه که که چاوه پريان ده کات، زوړ له سره دلی قورس بو و، ټیدی هات هه تا له لایان دانېشت.

گوتيان: ته ی موحه ممهد! ټيمه بو يه به دواي تو مان دا نارد وه، تا کو له باره ی تو وه ټيمه خاوه ن عوزر بين {واته: تو هيچ به هانه و بيانو و نه بی که گله یی له ټيمه بکه ی} سویند به خوا، هيچ پياوړیک له عه ره بان پيمان شک نايه ت، ته وه ی هي نا بېته ټيو گه له که ی خو ی، که تو هي نا و ته، جنيوت به باب و با پيراغان دا وه و ټايینی ټيمه ت په خنه ليگر توه و عاقله کانی ټيمه ت {يا خود پياوه ژيره کانی ټيمه ت} به نه فام له قه له م دا ون و جنيوت به په رسترا وه کاغان دا وه و، کو مه لی ټيمه ت په رته وازه کرد وه و، هيچ شتيکی خراب و ناقولاً نه ما وه، مه گهر تو کردو و ته له نيوان ټيمه و خو تدا، تنجا ته گهر تو ته وه ی که هي نا و ته {ته و ټايينه ی هي نا و ته} مه به ست پي سامانه، با له مال و سامانی خو مان بو ت کو بکه ينه وه، تا کو له هه موومان ده وله مه ندر ده ی، هه روه ها ته گهر مه به ست سهر و کايه تی و گه وره ييه به سهر ماندا، ده تکه ينه سهر وک و گه وره ی خو مان و، ته گهر مه به ست پادشايه تييه ده تکه ينه پادشای خو مان و، به لام ته گهر ته و حال ته ی به سهر تدا هات وه، شه يتانیک ده ستی لی وه شان دووی و به سهر تدا زال بو وه، ته وانه کاتيک شه يتانیک ده چو وه ټيو به ده نی که سي که وه و به سهر يدا زال ده بو و پريان ده گوت: (وَيُي)، که ته و حال ته ش جاری و اه يه ده ی، مال و سامانی خو مان خه رج ده که ين بو ته وه ی

چارەسەرت بکەین، تاكو چارەسەرت دەکەین، یاخود کاریکت لەگەڵدا دەکەین کە پێی
گلەییەت نەمێنێ لە ئێمە، {یاخود: خەزمە کانت نەتوانن گلەییەمان لێ بکەن}

پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەو شتانە ی ئێوە دەیانلێن: هیچ کام لەوانەم نیە، من
نەهاتووم: مآل و سامانە کانتان داوا بکەم، هەر وەها نەشەهاتووم کە لە نێوتان دا گەورەیی
بکەم، هەر وەها نەشەهاتووم کە بێمە سەرۆکتان، بەلام خوا ﷻ منی بۆ لای ئێوە پەوانە
کردووە، کتیبێکی دابەزاندۆتە سەر من و، فەرمانی پێکردووم کە موژدەدەر بێم بۆتان و،
ترسێنەر بێم بۆتان، منیش ئەوە پەيامی پەرورەدگارم پێگەیانندن و دڵسۆزییم بۆ نواندن،
ئەجە ئەگەر لێم وەر بگرن {ئەو پەيامە ی بۆم هێناون، لێم وەر بگرن} ئەوە پشک و بەشی
خۆتانە لە دنیاو دواڕۆژدا و، ئەگەر پەتیشی بکەن ئەوە بەسەرماندا، خۆم پادەگرم تاكو خوا
دادوهریی لە نێوان من و ئێوەدا دەکات، یان شیوە ئەوە ی فەرموو.

گوێیان: ئەو موحەممەد! ئەگەر ئەوە ی بۆ تۆمان پێشنیار کرد، هیچمان لێوەرنەگاری،
تۆ خۆت دەزانی کە هیچ کەسێک لە خەڵک، نیشتمان و ولاتەکە ی لە ئێمە بەرتەسکتر
نیە و، هیچ کەسێک لە ئێمە کەم سامانتر نیە و، هیچ کەسێک لە ئێمە گوزەرانی سەختتر
نیە، بۆیە تۆ داوا لە پەرورەدگار بکە، ئەو پەرورەدگارە ی تۆی پەوانە کردووە، ئەو
پەيامە ی پێدا پەوان کردووی، کە ئەم چیاپانە ی دەوری ئەم شارەمان بۆ لابەرێ، کە
ژیاپان لێ وەتەنگ خستووین و، ولاتەکەمان بۆ فراوان بکات، چیاپەکان دووربخاتەو،
هەر وەها با پروبارمان بۆ دەر قوێنێ، وەك ئەو پروبارانە ی کە لە شام و لە عێراق
هەن، {مەبەستیان پروباری ئوردن و، دیجلەو فورات بوو} هەر وەها با ئەو باب و
باپیرانەمان کە لە پێش ئێمەدا مردوون، بۆمان زیندوو بکاتەو، با لە نێو ئەوانەدا کە
زیندوو یان دەکاتەو، قوصە ی کوپی کیلاب هەبێ، چونکە پیاویکی بە تەمەنی راستگو
بوو، ئێمە لە بارە ی ئەوەوە کە تۆ دەلێی، پرسیاپان لێ دەکەین، ئایا هەقە یان
ناهەقە؟ ئەجە ئەگەر ئەوەت کرد کە ئێمە داوامان لێکردووی و، ئەو باب و باپیرانەمان
کە زیندوو یان دەکەیتەو، تۆیان بە راست دانا، ئەوە ئێمەش تۆ بە راست دادەنێین و ئەو
کاتەش دەزانین کە پێگە ی تۆ لە لای خوا ی پەرورەدگار چۆنە؟ دەشزانین کە ئەوە ی
تۆی پێ پەوانە کردووە، هەقە وەك تۆ دەلێی!

پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئەوە ی ئێوە دەیانلێن: من بەو پەوان نەکراووم، بەلکو من
ئەوهم بۆ هێناون لە خواوە، کە بۆم هێناون، ئەوە ی کە پێی پەوانەش کراوم، پێم گەیانددون،

ئىجا ئەگەر لىم وەر بىگرن، ئەو پىشك و بەشى خۇتانه لە دنیا و لە دواړوژدا و، ئەگەر بەسەرىشم دابەنەو، ئەو خۆم رادەگرم، تاكو خوا دادوهریى لە نىوان من و ئیوهدا دەكات.

گوئیان: ئەگەر ئەو شىمان بۆ ناکەى، تۆ لە پەروەردگارت بپاړیو: كە فریشتەیهك بنیږی تۆ بە راست دابنئ، لەوهدا كە دەلیلی واتە: شایەدییت بۆ بدات و با لەگەڵ ئیمەدا وتووێژو قسە و دیالوگمان لەگەڵدا بکات و بەرگریی لە تۆ بکات، هەروەها داواى لێكە كە باخ و بیستانت پى بدات و، خەزینەت پى بدات و، كۆشكت پى بدات لە زیرو زیو و، بىنیازت بکات لەوہى كە ئیمە دەبینین، كە تۆش بە داواى بژیودا دەگەرپی، چونكە تۆش لە بازاران دا دەجووڵی و كەسابەت و بازرگانى دەكەى، یانی: وەك چۆن ئیمە بە داواى بژیودا دەگەرپین، تۆش بە داواى بژیودا دەچی، با پەروەردگارت بىنیازت بکات تاكو ئیمە گەورەیی پێگەى تۆ لە لای پەروەردگارت بزاین، ئەگەر تۆ پیغەمبەرى خواى وەك لاف لێدەدەى.

پیغەمبەر ﷺ {بۆ جارى سییەم} فەرمووی: ئەوہى ئیوہ دەلین: من نایكەم و ئەوہ نیم كە ئەو داوايە لە پەروەردگارى بكەم و، بەوہش كە ئیوہ داواى دەكەن، بۆ لای ئیوہ نەنێردراوم، بەلكو خوا منى ناردوہ كە دلخۆشكەر و ترسینەر بىم، ئىجا ئەگەر ئەوہى هیناومە لىم وەر بىگرن، ئەوہ پىشك و بەشى خۇتانه لە دنیاو لە دواړوژدا و، ئەگەر بەسەرىشم دابەنەو، خۆم رادەگرم بۆ فەرمانى خوا، تاكو دادوهریى لە نىوان من و ئیوهدا دەكات.

دیسان گوئیان: كەواتە: وەك لاف لێداوہ: ئاسمانمان پارچە پارچە بەسەردا بخە خوارى، كە تۆ دەلیی: ئەگەر پەروەردگارم بیەوئ، وا دەكات، چونكە ئیمە بپروا بەوہ ناھینین، تاكو وانەكەى، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەوہش عایدی خوايە، ئەگەر بیەوئ وا دەكات و، ئەوہتان پێدەكات كە داواى دەكەن.

گوئیان: ئەى موحەممەد! ئایا پەروەردگارت ئاگادار نەبوو، كە ئیمە لەگەڵ تۆ دادەنیشین و ئەو شتانەت داوا لى دەكەین و ئەو داواكارىیانەت ئاراستە دەكەین؟ دەبوایە پەروەردگارت بى، ئاگادارت بکاتەوہو، فیرت بکات كە تۆ وتووێژ لەگەڵ ئیمەدا بكەى و هەوالیشت پى بدات، ئایا ئەگەر ئەوہى هیناوتە قبوولمان نەکرد، خوا چى دەكات؟ چیمان پى دەكات و چۆن سزیمان دەدا؟ بۆیەش ئەوہى هیناوتە قبوولمان نەکرد، چونكە بیستوومانە: ئەوہى فیرت دەكات، پیاویكە لە یەمامە، پى دەگوترى:

(الرَّحْمَن)، ئىمەش بە خوا ھەرگىز بىر بەرھەممان ناھىيىن، {واتە: ئەو بەرھەممانى كە لە يەمامەيە}. ئەي موحەممەد! ئەو ئىمە بىرھەممان بە دەست تۆو نەھىشت، سوئند بە خوا ئىمە واز لە تۆ ناھىيىن و، ئەو ئىمە تۆ بە ئىمەت كەردو، لىت ناگەرپىن تاكو يان نەتفەوتىن، يان نەمان فەوتىنى!

ئىمە فرىشتان دەپەرستىن و ئەوان كچانى خوان.

بىزەرپىكى دىكەيان گوئى: ئىمە بىر بەرھەممان ناھىيىن، تاكو خوا ﷻ فرىشتەكان بە كۆمەل بۆ لاي ئىمە نەھىنى، كاتىك ئەوھيان پىگوت: پىغەمبەرى خوا لە كۆرەكەيان ھەلسا، عەبدوللای كۆرى ئەبوو ئومەييە كۆرى مۇغىرە كۆرى عەبدوللای كۆرى عەمرى كۆرى مەخزوم كە دەپتە كۆرە پوورى: عاتىكە كچى عەبدول مۆتەلىب دەپتە كۆرى خوشكى بابى {عاتىكە كچى عەبدول مۆتەلىب بوو، وەك چۆن عەبدوللای بابى پىغەمبەر ﷺ كۆرى عەبدول مۆتەلىب بوو} لەگەلى ھەلسا گوئى: ئەي موحەممەد! ئەو گەلەكەت كۆمەل شىيان بۆ پىشنيار كەردى، ھىچت لىوھەرنەگرتن، پاشان چەند شىيان داوا لىكەردى بۆ خويان، تاكو ئەوان پىگەي تۆ لە لاي خوا بزانن، ئەوھشت بۆ جىبە جى نەكەردن، دوايى داوايان لىكەردى كە ئەو ئىمە تۆ ئەوانى پى دەترسىنى لە سزا، پەلە بىكەي و بۆيان بىنى، ئەوھشت نەكەرد، دەجا سوئند بەرھەممان ناھىيىن تاكو نەچە ئاسمانى و بە پەيژەيەك پىھەلەنەچى و منىش تەماشات بىكەم، كە تۆ بەو پەيژەيەدا سەر دەكەوي و دەچە سەرى و، لەو پەيژەيەدا نەھى نامەي كراوھم بۆ بىنى و چوار فرىشتەشت لەگەلدا بن، شاھەدىي بەدن كە ئەو ئىمە تۆ دەپتە: راستە، بەرھەممان، ئەگەر ئەوھشت بىكەي، پىم وايە ھەر بەرھەممان نازانم، {واتە: لە پىش چاوي من بە پەيژەيەدا سەر كەوي بۆ ئاسمانى و، نامەيەكەش بىنى، چوار فرىشتەشت شاھەد بن كە تۆ پىغەمبەرى خواي، ئىمە پىم وايە ھەر بىرھەممان پى ناھىيىم} دوايى ئەو كەبىرەي وازى لە پىغەمبەر ﷺ ھىنا و پۆيى، پىغەمبەرىش ﷺ چو لاي خىزانى زۆر بە خەفەتباريى و بە دلتەنگيى، بە ھۆي لە دەستچوونى ئەوھو كە ئومىدى پى بوو و چاوپروانيى دەكەرد لە گەلەكەي، كاتى بانگيان كەرد {وايدەزاني: بۆيە بانگيان كەردو، تاكو بىر وايى بىن} ئىمە كاتىك كە بىنى ئاوا خويانى لى دوور دەگرن، زۆر دلتەنگ بوو.

ئىمە كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷻ ھەلسا لە لايان و بە جىھىشتن، ئەبوو جەھل ھەلسا، گوئى: ئەي كۆمەل قورەيش! خوتان بىنيتان موحەممەد، ئەو ئىمە كە ئىو داواتان لىكەرد،

هەمووی پەفز کرد و، هەر لەسەر ئەوە بەردەوام بوو، کە خۆتان بینیتان، کە پەخە
لە ئایینە کەمان بگرێ و جێو بە باب و باپیرمان بلی و، عەقلمان بە کەم تەماشای بکات
(بە نەفام و کەودەمان لە قەلەم بدات) و قسە بە پەرستراوە کافان بلی، منیش پەیمان
بە خوا دەدەم کە بەیانینی چاوەڕێ دەکەم و خۆی لێ مەڵاس دەدەم، بەردێک هێندە
گەورە بێ، بە عاستەم بۆم هەلبگیرێ، دەستی دەدەم، هەر کاتێک کێنووشی برد
لە نوێژە کە دا، سەری پێ دەقەپینم. {ئایا هەر پەشە کردووە، بەلام بێگومان خوا
پاریزەری توانا پیغەمبەری خۆی پاراستووە}.

بێگومان ئەو بەسەرھاتە گێرامانەو: زیاتر تیشکی دەخاتە سەر نیو پۆکی ئەم
ئایەتە موبارەکانە، بە سەنەدە کەشی بەهێز نەبێ، ئیمە وەک بەرچاو پوونیە کە هێنمان.

لە نۆڤە کۆمەڵانە ئێمەکان لە کەلێنێک
Sung research on social media
نەن عەلەم عەز مەلەم مەلەم مەلەم

Alibapir/عەلەم یاپیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلەم یاپیر

Alibapir/عەلەم یاپیر

Alibapir/عەلەم یاپیر

Alibapir/عەلەم یاپیر

مەسەلەى ھەشتەم:

خوادەفەرموى: ھىچ شتېكىش پرى لە خەلك نەگرت، كاتىك پىنمايان لە خواو ھەت، پىرواى پى بىنن، ئەو ھە نەبى كە گوتيان: ئايا خوا بە شەرىكى بە پىغەمبەر ناردو ھ؟ بلى: ئەگەر فرىشتە لەسەر زەوى بوونايەو، بە ئارامى پىيدا پۆشتباناىە، لە ئاسمانەو ھە فرىشتەىە كمان بە پىغەمبەر دادەبەزاندە سەريان، بلى: خوا بەسە لە نىوان من و ئىو ھەدا شاىدە بى، بىگومان ئەو شارەزاو بىنەرى بەندەكانىەتى:

خوادەفەرموى: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۚ﴾ ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

شىكردنەو ھەم ئايەتەنە، لە پىنچ بەرگەدا:

(۱)- ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ ھىچ شتېك پىشگىرى و پىگىرى لە خەلك نەكرد، پىروا بىنن، كاتىك كە پىنمايان بۆ ھەت.

(۲)- ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ مەگەر ئەو ھە كە بەسەر سوورمان و بە نكوولپىلېكردنەو ھە، گوتيان: ئايا خوا مروڤىكى بە پەوانەكراو ناردو ھ؟ واتە: ھەموو خەلك بە گشتى ئا ئەو پىگىريان بوو، ئيمان بىنن بە پىغەمبەرەن ﷺ، ئيمان بىنن بە پەيام و كىتەبە كانى خوا، كە خوا مروڤىكى بە پەوانەكراو، بە پىغەمبەر، ناردو ھ؟!

خوا ﷻ لە وەلاميان دا دەفەرموى:

(۳)- ﴿قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ بلى: ئەگەر لەسەر زەوى فرىشتەى لىبوونايە! بە ئارامى بە زەوى دا پۆيانايە، لە ئاسمانىو ھە فرىشتەىە كمان وەك پىغەمبەر دادەبەزاندە سەريان، واتە: ئەگەر فرىشتەكان لەسەر زەوى نىشتەجى بوونايە و بە ئارامى بەسەر زەوىدا پۆشتباناىە، ئەو كاتە لە شىو ھە خويان و لە پەگەزى خويان، پىغەمبەرمان بۆ دەناردن، پىغەمبەرىكى فرىشتەمان

دەناردە لای ئەو فریشتانەیی که دانیشتووی سەر زەویین، بەلام ئیستا ئیوه مروّقن لەسەر زەوی و فریشتە نین، بۆیەش لە شیوهی خوێنان پێغەمبەر و پەوانە کراوتان بۆ دەنێرین، که مروّقن بێ، ئەویش موحەممەد ﷺ وەک چۆن هەموو پێغەمبەران دیکهی خوا، مروّق بوون.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموێ:

۴- ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾، بَلَى: خواش بەسە شایەد بێ لە نێوان من و ئیوه دا.

۵- ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾، بە دنیایی ئەو شارەزاو بینەری بەندەکانی.

ئێستاش با سەرنجی چەند وردەکارییهکی رێزمانی و پەوانبێژی بدەین:

﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾

أ - (الباء ب) في (بالله) لتأكيد لُصُوقِ فِعْلِ كَفَى بِفَاعِلِهِ: ﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾، يانی: (ب)ی سەر (كَفَىٰ بِاللَّهِ) بۆ تەكید کردنەوهوی پەيوەست بوونی کرداری ﴿كَفَىٰ﴾، یه، بەبکەرەکیه، که خوايه ﷺ: ﴿كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾، خوا بەسە، (مَفْعُولُ كَفَى مَحذُوفٌ)، بەرکاری ﴿كَفَى﴾، قرتیندراوه، (آي: كَفَانِي)، واتە: بۆ من بەسە خوا شایەد بێ.

ب - (الشَّهِيدُ: الشَّاهِدُ، وَهُوَ مُخْبِرٌ بِأَمْرِ وَاقِعٍ كَمَا وَقَعَ)، (شَهِيد) لێرەدا بە مانای شایەدە، که هەوالدەرە بەشتیک که لە واقع دا هەیه.

ج - ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ لە نێوان من و ئیوه دا، واتە: خوا بەسە شایەد بێ، که من راست دەکەم و پێغەمبەری خوا، شایەدی خوا بۆ من بەسە، ئایا شایەدی خوا، لە چیدا بەرجەستە دەبێ؟ لەوه دا که موحەممەد ﷺ بە شیوهیک هەلخستوه، هەر کەسیک تەماشای بکات: دەزانن راستگوییە، هەروەها قورئانیکیشی بۆ ناردوه، هەر کەسێ گویی لێبگرێ، دەزانن که فەرمايشتی خوايه، شایەدی دانی خوا لەوه دا بەرجەستە دەبێ، خوا ئاوا شایەدی بۆ دەدا: هەم موحەممەدی ﷺ وا هەلخستوه: سروشتەکی، پەوشتەکی، کەسایەتییهکی، هەر کەسیک تەماشای بکات، وەک زۆرجار کافرەکان تەماشایان کردوه، کەسیک که نهیناسیوه، گوتوویهتی: (أَيَسَ هَذَا الْوَجْهُ بِوَجْهِ كَذَّابٍ)، ئەم دەم و چاو، ئەم ڕووه ڕووی مروّقی درۆزن نیه! دیسان هەر کەسیکیش تەماشای قورئانی کردبێ و، گویی لە قورئان گرتبێ، زانیویهتی که ئەوه نەك قسەي موحەممەد ﷺ نیه، که پەوانبێژترینی عەرەبان بووه، بەلکو قسەي هیچ کەسیک نیه، جگە لە خوا ﷻ.

د - که دەفه رموی: ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا﴾، ئەمە تەعلیلی ئەوەیە، که بۆچی خوا بەسە؟ چونکە خوا شارەزاو بینەری کردەووی بەندەکانیەتی، ئنجا بۆیەش هەم موحەممەدی ﷺ والیکردووە، هەر کەسێک تێی بفرکێ و، تێوەی پامینێ، دەزانێ کە پیغەمبەری خواوە ﷺ، هەروەها قورئانیشی وا ناردۆتە خوارو دابەزاندووە، هەر کەسێ تیبفرکێ و بیخوینیتەووە، دەزانێ کە فەرماشتی خواوە.

بیگومان هەر کەسێ بڵی: من پیغەمبەرم، یان دەبێ باشتەین کەس بێ، یان دەبێ خراپترین کەس بێت، بۆچی؟ چونکە: ئەگەر باشتەین کەس نەبێ و لە داوای پیغەمبەرایەتیە کە دا راست نەکات و درۆ بکات، بیگومان خراپترین کەسە، چونکە خراپترین کەس نەبێ درۆ بەناوی خواوە ناکات، هەڵبەتە هەر پیغەمبەرێک لە پڕۆگاری خۆیدا، باشتەینی خەڵکی پڕۆگاری خۆی بوو و پیغەمبەران بە گشتی هەڵبژێردراوی نیو مەروفاوەتین، وەك خوا دەفه رموی: ﴿وَسَلِّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾ ٥٩ ﴿النَّمْل، سەلامی خوا لەسەر ئەو بەندەکانی کە هەڵبژێاردوون، (پیغەمبەران) گۆلێژیری نیو باغی مەروفاوەتین، بەڵێ هەر کەسێک داوای پیغەمبەرایەتی کردبێ، ئەگەر باشتەین کەس نەبووبێ و، راستی نەکردبێ و، لە لایەن خواوە پەوان نەکرا بێ، دیارە خراپترین کەس بوو، چونکە خراپترین کەس کەسێکە کە بە ناوی خواوە درۆ دەکات: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا...﴾ ٦١ ﴿الْأَنْعَام، واتە: کێ ستمکارترە لە کەسێک کە بە ناوی خواوە درۆ هەڵبەستێ { و بڵی: من پیغەمبەرم و هەوێش نەبێت، بڵی: وەحییم بوو دی و، بۆشیی نەیت؟!}

بۆ ئه زۆر، کۆمهڵایهتییهکێن له کهڵهکان

Stay in touch on social media

تۆن بهکام بێر مۆهافه ئهوانهله ئهوانه

علي بابير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

علي بابير AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

کهتالی

بۆ ئه زۆر، کۆمهڵایهتییهکێن له کهڵهکان

Stay in touch on social media

تۆن بهکام بێر مۆهافه ئهوانهله ئهوانه

کورتە باسیک دەربارە ی مروؤف بوونی پیغەمبەران

ئیمە لە کۆتایی تەفسیری ئەم ئایە تانەدا، واتە: ئەم پازدە (۱۵) ئایەتە، کورتە باسیک لە دوو بڕگەدا دەربارە ی مروؤف بوونی پیغەمبەران، دەکەین:

بڕگە یە کەم:

مروؤف بوونی پیغەمبەران، گەورەترین کۆسپی پڕواھێنانی بېروایان بە پیغەمبەران بوو: بەلێ کافران کە پڕوايان بە پیغەمبەران نەھێناو، مروؤف بوونی پیغەمبەران بە گەورەترین کۆسپی بەردەمی خۆیان دانائو، لە زۆر شوینی قورئان دا، خوای پەرورەدگار ئەمە ی خستۆتە روو، بۆ وینە:

(۱) - لە سوورەتی (الأعراف) دا نووح عليه السلام بە گەلە کە ی خو ی دەفەرمو ی: ﴿أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (۱۳) الأعراف.

واتە: ئایا سەرتان سوپما کە لە پەرورەدگارتانەو بەرخەرەووە بەرنامەتان بۆ هات، بە پیاویک دا لە خۆتان، تا کو بتانترسین و، تا کو پارێز بکەن و، بەلکو بەزەیتان لە گەل بنوین و؟ دیارە پێتان سەیر بوو، بۆیە فەرمو یەتی: ئایا پێتان سەیر بوو؟

(۲) - هەرورەها هەمان رستە هەر لە سوورەتی (الأعراف) دا، لەسەر زمانی پیغەمبەر هوود بەرانبەر بە گەلە کە ی (عاد) هاتو: ﴿أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ...﴾ (۱۱) الأعراف.

واتە: ئایا پێتان سەیر بوو، سەرتان سوپما کە لە پەرورەدگارتانەو بەرخەرەووەتان بۆ بێ، بە پیاویک دا لە خۆتان، تا کو بتانترسین؟

(۳) - هەرورەها لە سوورەتی (یونس) دا، دەفەرمو ی: ﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبٌ أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّيْنٌ﴾ (۲) یونس.

واتە: ئایا بۆ خەلک جی سەرسویمان بوو، کە سروشمان کرد بۆ پیاویک لە خۆیان، کە خەلک بترسین و، مژدە بدە بەوانە ی پڕوايان هێناو، کە لە لای پەرورەدگاریان

پێشدهستییهکی باشیان ههیه، {پلهو پایهیهکی باشیان بو خۆیان پێشخستوه، یاخود: پێگهیهکی باش و پر ریزو حورمهتیان ههیه}، بێپروایهکان گوتیان: ئا ئهوه جادووگهریکی ئاشکرایه.

(٤)- له سوورەتی (هود)دا دیسان نووح عليه السلام، که بو لای گه له کهی پهوان ده کړی، زلهزلانی گه له کهی به مجوره دهیدوین: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَبُّكَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلَنَا...﴾ (٢٧) واته: دهسترویشتووانی بپروا له گه له کهی گوتیان: تو ته نیا مروڤیکی وهك خۆمانی {یانی: له بهرته وهی مروڤیکی وهك خۆمانی، بروات پێ ناھینین}.

(٥)- ههروهها له سوورەتی (ابراھیم)دا، دهفهرموی: ﴿...قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلَنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ (١٠) واته: بپروایهکان به پێغه مبه رانیان گوت: ئێوه ته نیا مروڤیکن، وهك خۆمان، دهتانهوی ئه وهی باب و باپیرا مان په رستوو یانه، ئێمه ی لێ لابدهن، به لگهیهکی پروو و ئاشکرامان بو بین.

(٦)- ههروهها له سوورەتی (المؤمنون)، له به سه رهاقی (نوح)دا، دهفهرموی: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ (٢٤) واته: بریار به دهستانی بپروا له گه له کهی، (واته: گه لی نووح) گوتیان: ئه مه ته نیا مروڤیکی وهك خۆتانه، دهیهوی خۆیتان به سه ردا په سند بکات، هه لێژیری، (خۆیتان به سه ردا هه لکێشی)، ئه گهر خوا ویستبای: فریشته ی ده ناردنه خوار، ئێمه له ئێو باب و باپیرانی پێشوومان دا، شتی وامان نه بیستوه.

هه لێ ته راستیان نه کردوه، چونکه خوا له هه موو ئێو گه ل و نه ته وان دا، پێغه مبه رانی ناردوون، به لام ئه وانه نکوولییان له هه ق کردوهو، وهك چۆن پروایان به نووح نه هیناوه، پروایان به پێغه مبه رانی پێشووش هه ر نه هیناوه.

(٧)- ههروهها هه ر له و باره وه، له سوورەتی (المؤمنون)دا، له سه ر زمانی مووسا و هاروون دهفهرموی: ﴿فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ (٤٧) واته: {فیرعه ون و دارو دهسته کهی} گوتیان: ئایا بروا بینین به دوو مروڤی وهك خۆمان، که گه له کهشیان ملکه چی ئێمه ن؟

۸- هەروەها لە سوورەتی (الفرقان) دا دەفەر مۆی: ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوبُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُنْفَخَ إِلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾﴾

{ئێرەدا مەبەست کافرەکانی پوژگاری پیڤەمبەری خاتەمە ﷺ} گوتیان: ئەو پیڤەمبەرە چیەتی! خواردن دەخواو بە بازاراندا دەپوا، دەبووایە فریشتەیک لەگەڵی دابەزیایە کە خەڵکی ترساندبایە، یاخود خەزنەیکە بۆ دابەزێنابایە، یاخود باغیکی هەبووایە لێی خواردبایە، هەروەها سەمکاران گوتیان: ئێوە بەس بە دواي پیاویکی جادوو لێکراو دەکەون. کەواتە: راستە گەورەترین کۆسپی بەردەمی بیروایان، بۆ پڕواھێنان بە پیڤەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەر لە ئادەمەوێ تاکو خاتەم، ئەوێ بوو کە پیڤەمبەران مروۆف بوون.

ئەجا بابزانی خوا چۆن وەلامی ئەوێ دەداتەوێ؟

برگە ی دووهم: وەلامی خواي زانا وشارەزا بۆ ئەو گرفت و ئیشکالە:

۱- لە سوورەتی (الانعام) دا، خوا دەفەر مۆی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفُتِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾﴾

واتە: (کافرەکان)، گوتیان: دەبووایە فریشتەیک دابەزێتە سەری، (بەلام) ئەگەر فریشتەمان دابەزاندبایە کاریان تێکدەپەری و چاوەڕێیان نەدەکرا، {واتە: خوا عادیکی وایە ئەگەر فریشتە دابەزێت، بۆ سزادانی ئەو کۆمەلگایانە دایاندەبەزێتی، بۆیە ئەگەر فریشتەمان بۆ دابەزاندبان، سزایان دەدان و کۆتاییان پێ دەهات و چاوەڕێشیان نەدەکرا} ئەگەر {ئەو پیڤەمبەرێ دەنێرین}، کردبامان بە فریشتە، دەبوو ئەو فریشتە شمان هێنابا سەر شیوێ پیاویک، ئەو کاتە ئەوێ کە لە خۆیانی تێکەڵ دەکەن، هەر لێمان تێکەڵ دەکردن.

واتە: ئەوێ ئێستا لە خۆیانی تێکەڵ دەکەن و دەلێن: ئەو موخەممەد! ﷺ تۆ پیڤەمبەری خوانی، چونکە مروۆفی، ئەگەر فریشتەیک شمان ناردبایە، چونکە فریشتە لەسەر شیوێ خۆیان نابێزێن و لە ماددەییەکی دروستکراون، کە بۆ ئێمە نەبێزێن و

نابەرەهەستە، دەبوو خوای بەرز و مەزن ئەو فریشتەیه بەریتە سەر شیوەی پیاویک، ئنجا ئەو پیاو فریشتەییە کە دەهات، ئەگەر گوتبای: من فریشتەم، دەیانگوت: راست ناکە، ئەووە نیە تۆ لەسەر شیوەی پیاویکی؟ دیسان لێیان تیکەڵ دەبوو.

﴿وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَائِلِسُوتَ﴾ (٩) الأنعام، یانی: (وَلَخَلَطْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَخْلُطُونَ)، لێمان تیکەڵ دەکردن، ئەووی لە خۆیانی تیکەڵ دەکەن، لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا بە درێژی لەو بارەووە باسمان کردووە، لێرەدا هەڵەیه کی (هەژار) مان^(١) لە تەرجمە کوردییە کە ی دا بۆ قورئان خستۆتە پوو، کە وایزانیووە: (لَلْبَسْنَا) بە مانای: (الْبَسْنَا) یە، بەلام (لَبَسَ، يَلْبَسُ) یانی: (خَلَطَ يَخْلُطُ)، تیکەڵی کرد، تیکەڵی دەکات، بەلام (لَبَسَ، يَلْبَسُ)، واتە: پۆشی، دەپۆشی، ئنجا هەژار وایزانیووە: کە ئەم (لَبَسَ) یە بریتیە لە (لَبَسَ)، بۆیە گوتووین: پۆشاکمان پێ دەپۆشی، لەووی کە بۆ خۆیان دەپۆشن! کە لە راستیدا هەر بە لای دا نەچوو، بەلکو (لَبَسَ) بە مانای (خَلَطَ) یە، یانی: لێمان تیکەڵ دەکردن ئەووی کە لە خۆیانی تیکەڵ دەکەن، وەک چۆن ئیستا هەق و باتیلیان لە خۆیان تیکەڵ کردوون، ئەو کاتەش فریشتەو مرووفیان لێ تیکەڵ دەبوون، چونکە ئەو فریشتەیه، دەبووایە چووبایە سەر شیوەی پیاویک و، ئەو کاتەش ئەگەر پیاو کە گوتبای: من فریشتەم، دەیانگوت: نا، ئەووە نیە تۆش هەر مرووفیکی وەک ئیمە!

(٢) - وەلامی دووهمی خوای پەروەردگار لە سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ﴾ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا (٢٠)

لەوەلامی ئەو قسەیان دا کە ئەوان گوتووین: ئەو پیڤەمبەرە چییە؟ خواردن دەخوات و بە بازاردا دەڕوات؟ واتە: کار و کەسابەت دەکا! خوا دەفەرموی: لە پێش تۆدا هیچ کام لە پیڤەمبەرافمان نەناردووە، مەگەر خواردنیان خواردووە {واتە: مرووفی ئاسایی بوون} و بە بازاراندا ڕۆشتوون و، هەندیکتان بە هەندیکتان تاقی دەکەینەو، تاکو بزاین ئایا خۆراگر دەبن؟ بیگومان پەروەردگاریشت بێنەرە.

واتە: بێنەری حال و باس و خواسی مرووفەکانە، ئەگەرنا پیڤەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

(١) هەژار موکریانێ، کە بە (مام هەژار) و (مامۆستا هەژار) ناسراوە.

وَالسَّلَام)، مروّف بوون و، که مروّفیش بوون، دەبی بخوون و بخۆنهوه و، کارو کهسابەت بکەن و، دەبی ساغ بن و نەخۆش بن و، دەبی هەموو ئەو شتانهی بەسەر مروّقه کان دین، بەسەر وانیش بین.

(۳) - وەلامیکی دیکە، لە سوورەتی (الإسراء)دا، هاتووە: ﴿قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾، واتە: بۆی: ئەگەر لەسەر زەوی فریشتەیی لیبوونایە، بە ئارامیی بەسەر زەویدا پڕووبانایە، ئەو کاتە لە ئاسمانیو پێغەمبەریکی فریشتەمان دادەبەزاندە سەریان.

بەلام مادام سەر زەوی مروّقی لین، دەبی مروّقیکی وەك خۆشیان خوا بیکاتە نوینەر و پێغەمبەری خووی و، پەیام و بەرنامەیی خووی پێدا بنێری.

کەواتە: دەبی پێغەمبەر ﷺ لە جووری بۆ لا پەوانەکراوان بی، تاكو لە یەکدی تیبگەن، هەروەها هەمان سروشتیان هەبی و، بیانوویمان نەبی، چونکە ئەگەر خوای پەروەردگار فریشتەیهکی کردبایە پێغەمبەر، هەر کەس گوتبای: خوا بپەرستن، بەپۆژو و بن، چاکە بکەن، وا بکەن، وا مەکەن، دەیانگوت: تۆ بۆیە بوّت دەکری، چونکە فریشتەیی، تۆش با وەك ئیمە مروّقی بای، ئەو کاتە تۆش وەك ئیمە بوّت نەدەکرا! یانی: بیانوویمان دەبوو، بەلام ئیستا خوای کارزان و میهرەبان پێغەمبەرانێکی ناردووە، کە وەك خۆیان: خوین و گوشتن، پرووح و جەستەن، سەرمايان دەبی، گەرمايان دەبی، بە خۆشیی دلخۆشن، بە ناخۆشیی دلناخۆشن، هەست بە ئازار دەکەن، هەست بە خۆشیی دەکەن، وەك سەرجهەم مروّقه کانن.

کەواتە: کاتی دەبنە پێشپەرە و سەرەشقیان لە چاکەدا و، لە واز هێنان لە خراپەدا، بیانوویمان نیە بۆین: ئیمە وەك ئیوەمان بۆ ناکری، چونکە پێغەمبەرانیش وەك ئەوان مروّقن، سەلات و سەلامی خوا لەسەر هەموو پێغەمبەران بی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نورو کومپلایه نړیواله لیکونکین
Stay in touch on social media
نن مه کمه غږ موانع التواصل الاجتماعي

ډاګه باندني مه کنه ډي ماموستا علي بابير

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردي

ډاګه باندني مه کنه ډي ماموستا علي بابير

کتابي

ډاګه باندني مه کنه ډي ماموستا علي بابير

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media (Telegram, WhatsApp, Facebook)

دهرسي دهيم

پێناسە ی ئەم دەرسە

لەم دەرسەدا ماناو مەبەستی هەشت (۸) ئایەت پروون دەکەینەوه، ئایەتەکانی: (۹۷) - (۱۰۴) ئەو هەشت (۸) ئایەتەش دوو تەوهری سەرەکیان هەن:

تەوهری یەكەم: لە چوار ئایەتی پێشەوهدا، چەند راستییەکی مەزن باسکراون:

۱ - خستنه سەر راسته پێ و گومرا کردنی خوا بۆ خەڵک، هەر کەسە بە پێی شایستەیی خۆی.

۲ - هەروەها سەرەنجای شوومی بێ پروایان.

۳ - ئنجا توانایی بێ سنووری خوا، بۆ زیندوو کردنەوهی مردووان.

۴ - دەولەمەندی و بێ نیازی خوا.

۵ - هەروەها خاوەنداریتی پەهای خوا بۆ عەمبارەکانی و، بە پێچەوانەشەوه: چرووکی و پێژدیی بێ پروایان بە تاییەت و، مەوڵەکان بە گشتی لە ئاست بەخشیندا.

تەوهری دووهم: کە چوار ئایەتی دووهم پێک دێنن، لەو هەشت ئایەتە، چوار مەسەلە باسکراون:

۱ - ئێردرانی مووسا سەلامی خۆی لێی بە نۆ (۹) بەلگەو نیشانەوه بۆ لای فیرعەون و گەلەکە ی.

۲ - تۆمەتبار کردنی فیرعەون بۆ مووسا، بەوه کە جادوو لێکراو و، وەلامدانەوهی مووسا بۆ فیرعەون و ترساندنی.

۳ - پاشان ناچار کردنی فیرعەن بۆ بەنی ئیسرائیل - گەلە چەوسێنراوەکە ی مووسا، لەو کاتەدا - کە سەرزمینی میسر چێڵن و، سەرەنجام نغزوکرانی فیرعەون و، دارو دەستەکە ی لە دەریای سووردا.

۴ - نیشتهجێ کرانی گەلی بەنو ئیسرائیل لە سەرزمینی شامدا و، پێراگەیانندیان کە لە کاتی هاتنی بەلێنی دواجار، یان پوژی دوایدا، هەموویان پەپێچەک دەدرێن و دەبرێنە گۆرەپانی لێرسینەوهو سزاو پاداشت.

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ عُمًىٰ وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّاوَلَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَائِلِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَمًا وَرَفْنَا أِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{هەر کهسیکیش خوا راسته پئی بکات، هەر تهو پئی راستگرتوووهو، ههرکه سیکیش گومرای بکات، هیچ دۆست و پشتیوانت بۆیان جگه لهوی، چنگ ناکهون و، پوژی قیامهتیش به کویری و لالی و که پئی لهسه رپوویان دهیانرۆینین و، کویان دهکهینهوهو، پاپیچیان دهکهین، جی حهوانهوهیان دۆزهخه، هەر که ناگره که دامرکا، بلیسهیان بۆ زیاد دهکهین ﴿٩٧﴾ تهو سزایهشیان له سۆنگه ی تهوهوهیه که برویان به نایه تهکاغان نه کردو گوتیان: نایا ته گهر بووینه ئیسک و پرووسک و وردو خاش بووین، لهشیوهی دروستکراویکی تازه دا، زیندوو ده کرینه وه؟! ﴿٩٨﴾ نایا (به چاوی عهقل و دل) نه یاندیوه که تهو خوایهی ئاسمانهکان و زهوی هیناونه دی، لهسه ر دروستکردنی وینه ی وان توانایه و، کاتیکی دیاریی کراویشی (بۆ ژياندهوهیان) داناوه، هیچ گومانی تیدانیه! که چی ستهمکاران هەر سپله ییان ویست ﴿٩٩﴾ بلی: ته گهر تپوه خاوهنی عهبارهکانی بهزهیی پهروهردگاریشم بوونایه، له ترسی (تهواو بوون و بران) دهستان دهگرتهوهو، رژدیستان دهکردو، مروقی (بیپرواش) زۆر چرووکه ﴿١٠٠﴾ ههروهها به دلنایای نۆ نیشانه و بهلگه ی ئاشکرمان به مووسا دابوون (بۆ سهلماندنی راستی خوی) لهو بارهوه لهوهچهی ئیسرائیل بپرسه، کاتیک که (مووسا) چوه لایان، یه کسه ر فیرعهون پئی گوت: تهی مووسا! پیم وایه جادوو لیکراوی! ﴿١٠١﴾ (مووسا) گوتی: تۆ دهزانی که تهو (نیشانه و بهلگ) انه

تەنیا پەرەردگاری ئاسمانەکان و زەوی، بەپروونکەرەووەو بەرچاوپروونی دایبەزاندوون و، ئەو فیرەهون! من بە فەوتوتوت دەزانم ﴿۱۰۲﴾ ئنجا (فیرەهون) ویستی هەلیانیچی و لە زەوی (میسر) وەدەریان بنی، ئیمەش یەکسەر خووی و تیکرای ئەوانە یەگەلی بوون، نغرومان کردن (لە دەریای سووردا) ﴿۱۰۳﴾ دوا ی ویش بە وەچە ی ئیسرا ئیلما ن فەرموو: لە زەوی شامدا نیشتەجی بن، ئنجا هەر کات (کاتی) بەلینی دوا جار (یان دواپوژ) هات، بەرێکدراوی دەتانهینین (بۆ گۆرەپانی قیامەت) ﴿۱۰۴﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(عُمِيَا وَبُكْمًا وَصَمًا): (عُمِي جَمْعُ أَعْمَى، وَبُكْمُ جَمْعُ أَبْكَم، وَصَمُ جَمْعُ أَصَم)، وشە ی (عُمِي) واتە: کوێرەکان، کووی (أَعْمَى) یە یانی: کوێر، (بُكْم) واتە: لالەکان، کووی (أَبْكَم) ه، یانی: لال، (صَم) واتە: کەرەکان، کووی (أَصَم) ه، یانی: کەر.

(حَبَّتِ): (حَبَّتِ النَّارُ تَحْبُو: سَكَنَ لَهْبُهَا وَصَارَ عَلَيْهَا خَبَاءٌ مِنْ رَمَادٍ أَيْ: غِشَاءٌ)، (حَبَّتِ النَّارُ تَحْبُو) واتە: ئاگرە کە دامرکا، بلیسە کە ی نیشتەو، لەو وەو هاتو وە: چادریک خۆلەمیشی بەسەردا دەدری، پەردە یەکی دەکەوێتە سەر لە شوێنەواری ئەو ماددە یە کە سووتینراو و دەبێتە خۆلەمی و دایدەپووشی.

(سَعِيرًا): (سَعِير) واتە: بلیسە، کلپە، (السَّعَرُ: الْتِهَابُ النَّارِ، سَعَرْتُهَا وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا)، واتە: بلیسەم دایە، یان کلپەم پی سەند، (وَالْمُسْعَرُ: الْخَشْبُ الَّذِي يُسْعَرُ بِهِ)، (مُسْعَر) ئەو بزووتە یە، یان ئەو دارە ی کە ئاگرە کە ی پی خوش دەکری و پیی، تی وەردەدری، بۆ ئەو ی بجوولێ و زیاتر بلیسە ی بەرز بێتەو، (فَهُوَ فَعِيلٌ مَعْنَى مَفْعُول) واتە: بلیسەدار، (سَعِير) لەسەر کیشی (فَعِيل) ه، بەلام بە مانای (مَفْعُول) ه، واتە: بلیسەدار کراو.

(وَرَفَّتَا): (رَفَّتِ الشَّيْءُ، أَرْفَعْتُهُ رَفْعًا: أَيْ فَتَتُهُ، وَالرَّفَاتُ وَالْفَتَاتُ: مَا تَكَسَّرَ وَتَفَرَّقَ مِنَ الثَّبَنِ وَغَيْرِهِ)، (رَفَّتِ الشَّيْءُ، أَرْفَعْتُهُ رَفْعًا) واتە: ئەو شتەم وردو خاش کرد، تیکمگوشی، هەر شتیک کە تیک بشکێنێ و پارچە پارچە بکری، ئنجا کاو کوته، گیاو گۆلە، هەر شتیک بی کە پارچە پارچە بکری بەبەشەکانی دەگوتری: (فُتَات) یاخود (رُفَات).

(لَفِيفًا): (اللَّفِيفُ: مَا اجْتَمَعَ مِنَ النَّاسِ مِنْ قَبَائِلَ شَتَّى، أَوْ مِنْ أَخْلَاطٍ شَتَّى (جئنا بكم لفيفاً) أي: مُجْتَمِعِينَ، مُخْتَلِطِينَ)، (لَفِيف) هه ر کوومه له خه لکیکه که له هوزانی جیا جیا، یاخود له شتی تیکه لی جیا جیا کووبنه وه، که واته: (جئنا بکم لفيفاً) واته: خرتان ده که بنه وه، به ئاویتهو به تیکه لیی ده تانه نین.

[illegible]

مانای گشتی ئایەتەکان

وهك له پیناسەى ئەم دەرسەدا گۆمان: ئەم هەشت (۸) ئایەتە دوو تەوهر پێك دێنن:

تەوهرى یەكەمیان: خوا چەند راستییەك دەخاتە روو، لە چوار (۴) ئایەتى یەكەمدا، سەرەتا خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾، هەر كەسێكیش خوا راستە پێى بكات، هەر ئەو پێى راستگرتوویە، بە دلنایییەوه لێردا مەبەست لە (يَهْدِ) واتە: بێخاتە سەر راستە پێى، راستە پێى بكات، نەك بە مانای: پێى پێشان بدات، چونكە خوا پێگای پێشانى هەموو كەس داوه، وهك دواتریش باسى دەكەین، بۆیە دەبێ ورد بین لە سەرنجدانى وشەكانى قورئان، جارى وایە وشەیهك بەچەند واتایەك دى، بەلام بەپێى سیاقەكە، یەكێ لە واتاكانى دیاریى دەكرێ، لێردا: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾، بە مانای ئەوه نیه، هەر كەسێ خوا پێنمایى بكات، ئەو كەسە پێنمایى كراوه! نا، بەلكو یانى: هەر كەسێك خوا راستە پێى بكات و بێخاتە سەر پێى راست، ئەو كەسە پێى راستى گرتوه، ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُمَ أُولِيَاءَ﴾، هەر كەسێكیش خوا گومراى بكات، ئەوه توو جگە لە خوا، بوو، هیچ سەرپەرشتیارو دۆست و نزیكت چنگ ناكهون، كە لە گومراى دەربازى بكەن، خواش ﷻ وهك زۆر جار ان گوتوو مانە: نە لە گۆترە كەس دەخاتە سەر راستە پێى، نە لە گۆترەش كەس سەرلێدەشیوینى و گومرا دەكات، بۆیە لێرەش گۆمان: لە رستەى: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ دا، مەبەست لە ﴿يَهْدِ﴾، پێشاندان نیه، بەلكو بە مانای: خستنه سەر پێیە، هەر وهك ﴿يُضِلِلْ﴾ ییش، واتە: پێى لێ تێكدان و گومرا كردن، خواش لە گۆترە كەس ناخاتە سەر راستە پێى، هەر وهها لە گۆترەش سەر لە كەس ناشیوینى، بەلكو كەسێ شایستەى ئەوهبێ خوا بێخاتە سەر راستە پێى و، هیدایەتێك كە خوا ناردوویەتى، قبوولى بكات، خواش دلى وەرده چەرخینى بەرهو گوێرپایەلى خۆى و، دەستى دەگرێ و لوتفى لەگەڵ دەنوینى، وهك دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَيْنَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واتە: ئەوانەى كە هیدایەتى خۆیان وەرگرتوه، خوا هیدایەتیان بوو زیاد دەكات و، پارێزكارىیان پێى دەبەخشى.

بەلام بە نەسبەت گومرا كردنەوه، خواى دادگەر دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (۱۷) فصلت، واتە: بەلام گەلى سەموود، ئێمە پێنماییمان كردن (هیدناهم) لێردا بەمانای: {پێنماییمان كردن} دى، بەلام ئەوان كۆیریان هەلبارد

بەسەر بەرپیی خۆ بینین و، پێنمایى خوادا، یان وەك دەفەرموی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ ۲۷. إبراهيم، خوا ستەمکاران گومرا دەکات.

ئىجا دەفەرموی: ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَٰ وَبُكَمَا وَصُمَّا﴾ الإسراء، لەپرۆژی هەڵسانەویدا (لەپرۆژی قیامەتدا) کۆیان دەکەینهووە لەسەر پروویان (واتە: لەسەر پروویان دەیانرۆژێن) کۆیان دەکەینهووە بە کویری و بەلالیی و بە کەری.

واتە: ئەوانە کە کۆیان دەکەینهووە، هەم کوێرن، هەم لالەن، هەم کەرن، ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾، جیی حەوانەوێان دۆزەخە ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾، واتە: هەر کاتێک ئاگرەکەى دامرکا، خامۆش بوو، ئێمە بلیسەیان بۆ زیاد دەکەین، یانی: بۆ ئەوان بلیسەى زیاد دەکەین، دواتر لە مەسەلە گرنگەکان دا زیاتر تیشك دەخەینە سەر ئەو تەعبیرە، بۆچی خوا نافەرموی: (زدناها سعيراً) ئاگرەکەمان کڵیە بۆ زیاد کرد؟ چونکە ئاگرە کە کڵیەى هەر هەیه، بەلام بە نەسبەت ئەوانەووە کە پێی سزا دەدرێن، بلیسە و کڵیەکەى زیاد دەکری.

﴿ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ﴾ ئا ئەو سزایانە، (جزاء) بە مانای قەرەبوو دی، کە بەپێى سیاقە کە دەزانین، لێرەدا (جَزَاؤُهُمْ) بە مانای سزایە، ئەگەرنا بە نەسبەت ئەهلی ئیمانەووە (جَزَاؤُهُمْ) یانی: پاداشتیان، ئێمە لە کوردیدا وشەیه کمان نیە پر بە پێستی (جزاء) بێ، مەگەر بلیین: قەرەبوو، یان بەرانبەر، ئەگەرنا بۆ خراپە کاران دەلیین: سزا و، بۆ چاکە کاران دەلیین: پاداشت.

ئا ئەو سزایانە، لەبەرچی؟ ﴿يَا نَهْمُ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾، لە سۆنگەى ئەووە کە ببڕوا بوون بە نیشانەکان و ئایەتەکانى ئێمە، ﴿وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفَتًا﴾، هەرۆهەا گوتیان: ئایا ئەگەر ئێمە بووینەووە تیشك و پرووسکی وردو خاش، ﴿أَءَنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾، ئایا ئێمە لە شیوەى دروستکراویکی نویدا، زیندوو دەکریینەووە!! بەسەر سورمانەووە وایان گوت، کە ئەو پرسیارە، پرسیار کردنى نکوولیلێکەرانیە.

خوا وەلامیان دەداتەووە، دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾، ئایا سەرنجیان نەداو، ئەیانینیووە (واتە: بە چاوی عەقل و دل) ئەو خوایهى ئاسمانەکان و زەوى هیناونە دی، توانایە کە وێنەى ئەوانیش بێنێتە دی؟ ﴿وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، هەرۆهەا کاتێکی دیاریی کراوى بۆ داناون، کە هیچ گومان و دوو دلیی تێدانیه ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُّوا﴾، کەچی ستەمکاران ملیان نەدا، مەگەر بۆ سپڵهیی و ناسپاسیی، واتە: هیچیان قبوول نەکرد، جگە لە ناسپاسیی.

﴿قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾، بَلَى: ئەگەر ئیوھ عەمبارەکانی بەزەیی پەرورەدگار یشمتان ھەبن.

﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾، ئەو کاتەش لەترسی بێران، لە ترسی تەواو بوون، دەستتان دەگرتەوھ لە بەخشین، (وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا) مەروڤیش بە گشتی {بە تاییەت مەروڤی بێپروا} چەرووک و پڕدە، مەروڤ بە گشتی لە بەرانبەر خوادا و لە چاوخا، پڕدە چەرووکە، مەروڤی بێپرواش، پڕدە چەرووکە لە چاوخا مەروڤە بێپروادارو دلفراوان و بەخشندەکان.

تەوھری دووھم: کە چوار ئایەتی کۆتایی ئەم دەرسە بۆ تەرخانکراون، باسی بەسەرھاتی مووسایە عليه السلام بە کورتیی و پوختیی، چونکە وەك جاری دیکەش باسمان کردوھ: ھەموو ئەو مەبەستانە بۆ ئەو خوا عليه السلام لە سوورپەتەکانی پێشوو (واتە: ئەو سوورپەتانە بێش ئەم سوورپەتە، لە پێزبەندیی دابەزیندا) باسی کردوون، دوایی بە کورتیی و ئاماژە ئاسا باسیان دەکات، بەسەرھاتی مووساش عليه السلام کە لە چەند شوێنی دیکەدا باسکراو، لێرەدا تەنیا ئاماژە بە کورتیی پێ دەکاتەوھ و، دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ يُنَبِّئُ﴾، واتە: بە دڵنیاوییەوھ نۆ نیشانە بۆ روون و ئاشکران، بە مووسا دان، کە ھەر کام لەو نیشانانە بە لگە بوو لەسەر راستیی مووسا عليه السلام، ﴿فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، لێرەدا: پروی دواندن لە پێغەمبەرە عليه السلام، ھەر و ھا ھەر کە سێکیش کە قورئان دەخوێنێ:

لە وەچە ئیسرائیل بپرسە، لە گەلی جوولە کە بپرسە، چونکە ئەوھ لە کتیبەکانی ئەوانیشدا ھەیە، وەك دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا باسی دەکەین و پێشتریش بە دوورو درێژی باسمان کردوھ، ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾، کاتێ (مووسا) چوو بۆ لایان، بە نۆ نیشانە کەوھ، ﴿فَقَالَ لَهُمْ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾، فیرعەون پێی گوت: ئەو مووسا! من پێم وایە جادوولیکراوی، واتە: جادوویان لێکردووی و تیک چوو.

مووسا عليه السلام وەلام دەداتەوھ و دەفەرموێ: ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾، گوتی: تۆ دڵنیا و دەزانی کە ئا ئەوانە {ئەو نۆ نیشانانە} جگە لە پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی، ھیچ کەس داینەبەزاندوون، کە ھەر کامێک لەوانە: پێگا نیشانەدەر، زانستە، عیبرەتە، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَبْجُورًا﴾، ئەو فیرعەون! من بە لەبەینچوو و فەوتاو تێدەگەم.

(ظن) لێرەدا دەبێ بە مانای دڵنیا بێ، یان بە مانای زانیاری بێ، واتە: من دەزانم کە تۆ فەوتایی و سەر بە فەتارەت چوو، خوا ی پەنھانزان مووسای دڵنیا کردۆتەوھ، کە ئەگەر فیرعەون ھەر ملی نەدا، خوێ و سوپا سەرکەشە کە دەفەوتێن.

﴿ فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾، فیرعهون ویستی له زهویدا هه لایانیچی، هه لاینبقه نئ، ناچار و، بیزاریان بکات، بۆ ئه وهی خو یان برۆن، ﴿ فَأَعْرِفْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴾، [که دوایی گه لی ئیسرا ئیل ناچار بوون سه رزه مینی میسر به جی به یلن و شه به یخوونیک رو یشتن و فیرعهون و دارو ده سته که شی که و تنه شو ییان، وه که له ته فسیری سوور هتی (الأعراف) دا، به ته فصیل با سمان کردوه] سه رزه نجام هه موو ئه وان ه ی له گه لی دابوون و خو یشیمان نغرو کردو خنکاندمانن {له ده ریای سووردا} ﴿ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ائْسْكُوا الْأَرْضَ ﴾، دوای و یش به گه لی ئیسرا ئیل مان گوت: ﴿ ائْسْكُوا الْأَرْضَ ﴾ له سه ر زهوی نیشته جی بن.

﴿ الْأَرْضَ ﴾ ئه و (ال) ه ی که له سه ری ه تی، بۆ ناساندنه و مه به ست پیی (عه د) ه یانی: ئه و سه رزه مینه ی که ده زانین، سه رزه مینی شام، نه که مه به ستی پیی ره گه زی زهوی بی، به لکو مه به ست زهوییه کی دیاریی کراوه، که سه ر زه مینی شامه و، پیشتی بۆ یان دیاریی کراوه، ﴿ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴾.

ئهمه دوو واتای ههن:

أ - ئنجا ههر کاتی به لئینی روژی دوایی هات، هه مووتان خرده کهینه وه و ره پیچه کتان ده دهین به ره و گو ره پانی مه حشر.

ب - یاخود: ههر کاتیک به لئینی دواچار، هات، به لئینی یه که مجار و دواچاریش پیشتی له سه ره تای ته فسیری ئهم سوور ه ته دا با سمان کردن، به ته فصیل، له ته فسیری ئه و ئایه ته دا که ده فه رموی: ﴿ لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلِنَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴾ الإسرائ، دوو جار ان خراپه کاری و تیکدان و خو به رز کردنه وه و سته م ده کهن، له زهویدا.

ئنجا به رای به شی که له زانایان، جاری که له و دوو تیکدانانه، تییه ریوه و جاری دووه می ماوه، خواش ده فه رموی: ئنجا ئه گه به لئینی جاری دووه م هات: ﴿ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴾، هه مووتان ره پیچه که ده دهین و، کو تان ده کهینه وه و ده تانبه ی نه سه ر زه مینی شام، بۆ ئه وه ی له و یش قه واره یه کی سته مکارانه بنیات بنین و، سه رزه نجام شایسته ی ئه وه بن: خوا سزاتان بدات و، به لئینی سزادانی جاری دووه میشتان به سه ردا بچه سپینی، ئه و ئایه ته ئهم دوو واتایه ی ههن، له مه سه له گرنگه کانیشدا زیاتر تیشکی ده خه ی نه سه ر.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

هەر كەس ئىكش خوا راستە پى بكات، هەر ئەو پى راستگرتوو يە هەر كەس ئىكش گومپاى بكات، جگە لەوى هىچ دۆست بۆيان چنگ ناكەون، پۆزى قىامە تىش لەسەر پرويان دەيانرۆيىن: كویرانەو، لالانەو، كەرانە، خپان دەكەينەو، جىگايان دۆزەخە، هەر كە ئاگرە كە دامركا، نىللى دەدەين و، كەپەيان بۆ زياد دەكەين، ئەو سزايە شيان لە سۆنگەى ئەو دەو دەيە كە بە نىشانە كاغان بپروا بوون، {يان بە ئايە تە خوینراوەكان}، گوتيان: ئايا ئەگەر بووینە ئىسك و پروسك و ورد و خاش بووین، بە دروستكراوێكى تازە دەژيەينەو؟ ئايا نەيانديووە نازانن: خوايەك كە ئاسمانەكان و زەوى هیناونە دى، توانايە كە وینەى ئەوانىش دروست بكات و، كاتىكى گومان لىنە كراویشى بۆ داناون كەچى ستەمكاران هەر ناسپاسيان ويست:

خو فەرموويەتى: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ يُنْجِئُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِمْ عُمًىٰ وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا وُتِبَ لَهُمْ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ إِنَّكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا ۚ بَعَيْنَا وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْتًا أَءَنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۚ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُّوا ۖ﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە يازدە بركەدا:

(۱) - ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ هەر كەس ئىك خوا راستە پى بكات، هەر ئەو پى راستگرتوو يە، (فَهُوَ الْمُهْتَدِ) كورته لىنان، دەگەينەى، هەر كەس ئىك خوا راستە پى بكات، تەنيا ئەو پى راستى گرتو، كەواتە: هەر كەس ئىك خوا راستە پى نەكات، ناتوانى پى راست بگرى، پى راست واتە: لە پرووى: بووناسپيەو، ئيمان و عەقيدەو، پەرستشەكانەو، حەلال و حەرامەو، ... هتد، بە دلىيائى لىرەدا مەبەست لە (هداية) - وەك پىشترىش لە مانا گشتيە كەيدا باسما كەرد - پىنمايى نى،

بەلكو مەبەست پىي: خستنه سەر پىي راسته، واته: ماناي دووهم و تاييه تىي هيدايت له بهر چاو گىراوه، نهك ماناي يه كه مى كه برىتيه له پىنمايى كردن، بۆچى؟ چونكه خوا پىنمايى هه موو كه سى كردوه، كه واته: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ته گهر مەبەست پىنمايى كردن بى، خوا پىنمايى هه موو خەلكى كردوه، ئنجا ئايا هه موويان پىي راستگرتوون؟ نا، كه واته: مەبەست ئه وه يه ههر كه سىك خوا راسته پىي بكات، ههر ئه وه پىي راستى گرتوه، نهك كه سى خوا پىنمايى بكات، چونكه خوا هه موو خەلكى پىنمايى كردوه، به لام هه موو ئه وانەى خوا پىنمايى كردوون، پىي راست گرتوون نين.

(۲) - ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾، ههر كه سىك خوا گومراي بكات، تۆ له جياتى خوا، دۆست و پشتيوانت بۆيان چنگ ناكهون، كه سهرپه رشتييان بكهن و ئاگايان لىيان بى و، بياخه نه وه سەر راسته پىي.

(أولياء) كۆى (ولئى)ه، (ولي) له ته صلدا له (ولئى) وه هاتوه، (الْوَلِيُّ: القُرْب) نيزىكى، ئنجا (ولئى) به ماناي: دۆست، پشتيوان، يارمه تيدەر، نيزىك، به وه مانايانه هه موويان، دى.

كه ده فهرموئى: ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ﴾، بۆچى (أَوْلِيَاءَ) ي به كو هيناهه؟ (جمع الأولياء، باعتبار مقابلة الجمع بالجمع)، وشەى (مَنْ) هه م بۆ تاك، هه م بۆ كو، به كار دى، ئنجا كه ده فهرموئى: ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ﴾ بۆ ئه وان چنگت ناكه وئى، ئه وان مادام كو (جمع)ن، (أَوْلِيَاءَ) يشى به كو هيناهه و نه يفهرموه: (فلن تجد لهم ولياً) فهرموويه تى: (أَوْلِيَاءَ) كۆى له به رانبه رى كوڊا به كار هيناهه.

(۳) - ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾، له پوژى هه لسانه وشه دا له سەر پرويان كوڭيان ده كه ينه وه، كه ليرده دا مەبەست ئه وه يه: له سەر پرويان ده يانرپوڭين و، كوڭيان ده كه ينه وه وه، خريشيان ده كه ينه وه (النَّحْشُ: جَمْعُ النَّاسِ مِنْ مَوَاضِعَ مُتَفَرِّقَةٍ إِلَى مَكَانٍ وَاحِدٍ، عُدِّي النَّحْشُ بِـ «عَلَى» لتضمين معنى «يُحْشَوْنَ») واته: (نَحْشُ) (كوڭ كردنه وه) برىتيه له كوڭ كردنه وهى خەلك له چه ند شوڭينىكى جوڭراو جوڭره وه، به ره وه يهك شوڭينى ديارىيكره وه، وشەى (نَحْشُ) به پىي (على) په رپىنراوه ته وه بۆ به ركار (مفعول به) تاكو ماناي ده رۆڭ (يُحْشَوْنَ) ي بخريته نيۆ، ته گهرنا (نَحْشَرُهُ) يانى: كۆى كرده وه و، پىويست به (على) ناكات، وهك: (نَحْشَرُ اللَّهُ النَّاسَ)، به لام كه به پىتي (على) به ركار (مفعول به) ده خوازى، ته وه ماناي (أَمْشَى) ي خراوه ته نيۆ، يانى: (نَحْشَرُهُمْ وَمَشْيُهُمْ) كوڭيان ده كه ينه وه و ده شيانرپوڭين.

لهو بارهوهش ئەم فەرموودەیه هەیه: {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ {يُحْشَرُ الْكَافِرُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَاهُ عَلَى الرُّجُلَيْنِ فِي الدُّنْيَا، قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمَشِّيه عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟} (أخرجه البخاري: ۴۴۸۲).

واته: ئەنەسی کوپی مالیک (خوا لێی پازی بێ) دەلێ: پیاویک گوتی: ئەهێ پێغه مبه‌ری خوا! ﷺ {خوا که ده‌فه‌رموێ: له‌سه‌ر پروویان، له‌سه‌ر دەم و چاویان کۆ ده‌کری‌نه‌وه} ئایا کافر له‌سه‌ر دەم و چاوی کۆ ده‌کری‌ته‌وه، ده‌رۆی‌تری؟ پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ئایا ئەو زاته‌ی که له‌سه‌ر پێه‌کانی رۆیاندوو‌یه‌تی، ناتوانی له‌سه‌ر دەم و چاویشی بپروێنی، له‌رۆژی قیامه‌ت دا؟

(۴)- ﴿عُمَيَّا وَبُكْمًا وَصَمًّا﴾ ئەمانه، هه‌رسیکیان کۆ (جمع‌ن)، واته: کۆی کوپرو لال و که‌ر، ئنجا جێی سه‌رنج ئەوه‌یه، که له هه‌موو قورئاندا، خۆی په‌نه‌نازان هه‌میشه (صم) ی پێش (بکم) خسته‌وه، به‌لام لێ‌ده‌دا (عُمَي) ی پێش خسته‌وه، ده‌فه‌رموێ: کوپرن، لال‌ن، که‌رن؟!

حیکمه‌ته‌که‌شی ئەوه‌یه که له شوێنه‌کانی دیکه، خۆی کاربه‌جێ پرێبه‌ندی مه‌نتیقی و زانستی په‌چاو کردوه، چونکه بیکومان: هه‌ر که‌سیک که‌ر بوو، لالیش ده‌بێ، بۆیه له شوێنه‌کانی دیکه له سووره‌تی (البقرة) له دوو شوێن دا (۱۸ و ۱۷۱)، هه‌روه‌ها له شوێنه‌کانی دیکه‌دا (صم) واته: که‌ران، خراوه‌ته پێش (بکم) واته: لال‌ن، چونکه که‌سیک لال ده‌بێ، که که‌ر بێ، به‌لام لێ‌ده‌دا:

﴿عُمَيَّا وَبُكْمًا وَصَمًّا﴾، کوپرن و لال‌ن و که‌رن، له‌به‌ر ئەوه‌ی لێ‌ده‌دا مه‌به‌ست پرێبه‌ندی بوونی، (الترتيب الوجودي) نیه، به‌لکو مه‌به‌ست پرێبه‌ندی له‌ گرنگ‌تره‌وه‌ بۆ گرنگ چوونه (الأهم فالأهم) ئنجا به‌ر له هه‌موو شتێک ئەوانه کوپرن و هه‌یج نابینن، ناخۆش‌ترین شتیش ئەوه‌یه که ئینسان نابینا بێ، پاشان ئەوانه لال‌ن قسه‌یان بۆ ناکرێ، ئنجا که‌ریش و هه‌یج نابستن، واته: له رۆژی دوا‌ییدا: به‌لای کوپری، که‌وره‌تره له لال‌ی و، لال‌ی که‌وره‌تره له که‌ری، به‌لام له ژیا‌نی دنیا‌دا: که‌ری ده‌بێته هۆی لال‌ی، بۆیه ته‌نیا له‌م شوێنه‌دا که باسی قیامه‌ت ده‌کات، لال‌یتی پێش که‌ریتی خراوه.

(۵)- ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ (المأوى محل الأوى، أوى یاوی أویاً) واته: په‌نا پێ بردن و تیدا هه‌وانه‌وه: شوینی هه‌وانه‌وه‌یان، شوینی تیدا سه‌روه‌تیان دۆزه‌خه.

(۶)- ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ (خبت أي سكنت وانطفأت) هه‌رکات ئاگره‌که خامۆش بوو، دامرکا، بلیسه‌یان بۆ زیاد ده‌که‌ین، لێ‌ده‌دا خوا ﷻ ناهه‌رموێ: (کلما خبت زدناها سعيراً) هه‌ر

که ئاگره که دامرکا زیاتر بلیسه ی ده ده ینی، واته: نیلی ده ده یین و ئاگره که خوش ده که یین، به لکو ده فهرموئ: (زدناهم)! چونکه ئاگری دۆزه خ ناکوژیتنه وه، به لام به نسبته ئه وانته وه که ماوه یه ک به و جوړه ئاگره وه رادین و خووی پیوه ده گرن، بویه خوا ده فهرموئ: {زدناهم} بۆ ته وان بلیسه زیاده ده که یین، ته گهرنا له خودی خویدا ئاگره که، نه خهفه ده بی و، نه خاموش ده بی و، نه داده مرکئ، بویه نافه رموئ: (زدناها سعیراً) ته گهر وای فهرمووبا، مانای وابوو، ئاگره که خاموش بووه و دامرکاوه، به لام، یانی: به نسبته ئه وانته وه ته وان پیاوانیه، که ئاگره که خاموش بووه و دامرکاوه، **﴿ زِدْنَهُمْ سَعِيراً ﴾**، ههر کاتیک به نسبته ئه وانته وه، که پپی سزا ده درین، ئاگره که دامرکا و خهفه بوو، بلیسه دارتر ده کرى بۆ ته وان، ته گهرنا له خودی خویدا ههروه ک خویه تی.

وشه ی (سعیر) یش یانی: بلیسه سهندن و کلپه سهندن.

(۷) - **﴿ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَايُنِنَا ﴾**، خوا ﷻ ده فهرموئ: ئا ته وه سزایانه به هوی ته وه وه که بیبروا بوون به ئایه ته کانی ئیمه، (آیات) کوی (آیه) ه، واته: نیشانه، به لام ههم به مانای رسته کانی فهرمایشتی خوا، دی، ههم به مانای موعجیزه ی پیغه مبه ران سهلامی خویان لیئی، دی، ههم به مانای دیارده سروشتیه کانیش دی، ههروه ها به مانای ته وه به لایانه ش دی، که خوا به سه ر گهل و نه ته وه یاخیه کانی هیانوان، به چوار واتا دی، که لیڤه دا ده گونجئ: مه به ست پپی ئایه ته خویراوه کان بن و، ده شگونجئ مه به ست موعجیزه ی پیغه مبه ران، یان دیارده سروشتیه کانیش بی، به هوی ته وه وه که بیبروا بوون به نیشانه کانی ئیمه، بویه سزیمان دان.

(۸) - **﴿ وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْتًا ءَآءَنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ؟ ﴾**، گوئیان: ئایا ته گهر بووینه وه ئیسک و پرووسکی وردو خاش و پرتوو کاو، ئایا ئیمه به دروستکراویکی تازه زیندوو ده کریینه وه، (رُفات) به شه کانی شتیکی تیک شکاون، شتی که وردو خاش کرابی، که لیڤه دا: ئیسقانه، ته گهرنا ههر شتیکی رهقی تیکشکاو و وردو خاش (رُفات) و (فُتات) ی پیده گوترئ.

ئنجا خوا ﷻ له وه لامیان ده فهرموئ:

(۹) - **﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ؟ ﴾**

به دنیایی لیڤه مه به ست له (أولم یروا) بینینی چاونه و، مه به ست بینینی عه قل و دلّه:

ئایا به چاوی عه قل و دل نه یانبینیوه، که ته وه خویایه ئاسمانه کان و زهوی هیانونه دی، توانایه: وینه ی ته وانیش دروست بکات، نه یفه رمووه: ته وان، به لکو فهرموویه تی: (مثله م) وینه ی ته وان، چونکه ته وه ی له پوژی دوا بیدا، خوا دروستی ده کاته وه، خودی ته وه جهسته یه نیه، به لکو شیوه ی ته وه یه و له مادده یه کی دیکه یه، به لام ههمان مروقه وه له ههمان شیوه دا.

بەلێ ئەم پستەیه: ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ بەلگەیه لەسەر ئەو کە زیندوو کرانەو، بریتیه لە ھێنانەوێ جەستە ی مردووێ لە نەبوونەو، بەلام بۆ ھەر مردوویەك جەستە یەکی تازە، لەسەر شیوێ جەستە ی پێشووەکە ی دروست دەکریتەو، بەلام مەرج نیە بە ھەمان قەبارە و لە ھەمان ماددە بێ، کە کاتی خۆی لە دنیا دا بوو، بۆچی؟ چونکە:

یەكەم: ھەمان قەبارە نابێ، لەبەر ئەوێ لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ ھاتو، کە ئەھلی بەھەشت لەسەر شیوێ بابیان ئادەم کە شەست (٦٠) باسک کەلەگەت بوو و^(١)، دیارە چەندەش بەرز بێ، دەبێ لە قەدەر ئەو، ئەوئەندەش ئەستوور بێ! شایانی باسە: لە سوورەتی (الواقعة) دا، خوا ﷻ ئاماژە یەك بەو راستییە مەزنە دەکات، کە من پێم وایە: لە ھەموو قورئان دا لەوبارەو: بەس لێرە لە سوورەتی (الاسراء) دا، ئەو ئاماژە یە ھە یە و لە سوورەتی (الواقعة) شدا، کە دەفەرموێ: ﴿عَنْ قَدَرْنَا يَنْكَرُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿١٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبْدِلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾﴾، واتە: ئێمە مردغان لە نێو ئێوەدا ئەندازە گیری کردو، دامانناو، بپارمان داو و، ئێمە (دەستە وسان و) لێو پێشکەوتوو و نین {کەسێک کە پێشبرکە دەکات، کەسێ پێشی بکەوێتەو، واتە: دەر بازی بێ و دەستەلاتی بەسەریدا نەبێ} کە وێنە ی ئێو بێنن و بە جوړێک دروستان بکەینەو، کە نایزان، یانی: ئیستا نایزان.

دووەم: ماددە کەشی دەگوێ، چونکە جەستە یەك بەرگە ی ژیا ئێکی ھەتا ھەتایی بگرێ لە بەھەشتا، یاخود لە دۆزەخا، دیارە دەبێ ماددە کە ی و قەبارە کە ی جیا بێ، وەك لە فەرماشتەکانی پێغەمبەری خوا دا ﷺ ھاتو.

١٠- ﴿وَجَعَلْ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ﴾، کاتیکی دیاری کرای بۆ داناون، کە ھیچ دوودلی تێدانیە.

١١- ﴿فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾، کەچی ستەمکاران پازی نەبوون بە جگە لە ناسپاسیی و سپڵە ی، ئامادە نەبوون بۆ ملکە چیی بەلکو ھەر سپڵە یی و ناسپاسیان ھەلێارد، ستەمکاران سەرپێچیان کرد و لامیان کرد لە ئیمان و فەرمانبەری و، تەنیا ناسپاسیی و سپڵە ییان ھەلێارد.

(١) إِبْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ قَالَ خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا فَلَمَّا خَلَقَهُ، قَالَ: اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ مِنَ النَّفَرِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ فَاسْتَمِعَ مَا يُحْيُونَكَ فَإِنَّهَا تَحْيِيكَ وَتَحْيِيكَ دُرِّيَّتُكَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَقَالُوا: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَزَادُوهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ فَلَمْ يَزَلْ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَ حَتَّى الْآنَ {صحيح البخاري: ٥٨٧٣}.

مەسەلەى دووهم:

خو دەفەر موئى: بلى: ئەگەر ئيوە عەمبارەکانى بەزەيى و بەخششى پەرورەدگارمتان ھەبووايە، ئەو کاتەش لە ترسى برانيان، لە خەرج کردنیدا، ھەر چرووکیيتان دەکردو، دەستان دەگرتەو، مروؤفیش رژد و بەرچاو تەنگە:

خو دەفەر موئى: ﴿قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(۱) - ﴿قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾، بلى: ئەگەر ئيوە عەمبارەکانى بەزەيى و بەخششى پەرورەدگارمتان ھەبووايە.

دەگوئى: (أَنْفَقَ الرَّجُلُ: أَيِ افْتَقَرَ وَذَهَبَ مَالُهُ) (إنفاق) بەمانای ھەژار کەوتن دى، (نَفَقَ يَنْفِقُ نَفَقًا، أَيِ: نَفِدَ)، واتە: برا، نەما.

(۲) - ﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾، يانى: ئەگەر عەمبارەکانى بەزەيى پەرورەدگارمشتان لەبەر دەست دا بووايە، لە ترسى ھەژارکەوتن، چرووکیيتان دەکردو دەستان دەگرتەو، یاخود لەترسى برانى ئەوێ کە لە عەمبارەکان دا ھەيە، چرووکیى و رژدييتان دەکرد.

(۳) - ﴿وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا﴾، واتە: مروؤفیش بەرچاو تەنگەو، چنگ قووچاو.

(قتور) واتە: زۆر چرووک و رژد، کە لە (قَتْر) ھو وەرگىراو، ئەویش کە مکردنەوێ خەرچکردن و دەستگرتنەو و تەنگکردنەو، (الإنفاق) ھەم بەمانای ھەژار کەوتن دى و، ھەم بەمانای براندنى ئەو مالى و سامانە دى، کە لەبەردەستدایە.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

بەدلىيى نو (۹) نيشانەى پۆشنمان بە مووسا دابوون، لەو بارەووە لە گەلى ئيسراييل بېرسە: كە چوووە لاىان و فيرەن پىي گوت: ئەى مووسا! پىم وايە جادووت لى كراوە، مووساش گوتى: دەزانى كە ئەو نو نيشانەيە تەنيا پەرەردگارى ئاسمانەكان و زەوى دايەزانددوون و پروونكەرەوون و، ئەى فيرەوون! من بە فەوتوت دەزانم، ئەویش كاريكى كرد كە ناچارى بە جىيشتنى سەرزەمىنى ميسريان بكات و، ئيمەش خووى و هەموو ئەوانەى لەگەلدا بوون خنكاندمانن و، دواى ویش بەبەنى ئيسراييلمان فەرموو: لەسەر زەمىنى شام نيشتە جى بن، ئنجا كە كاتى بەلئىنى جارى دواىى {يان: پۆژى دواىى} هات هەمووتان پادەپچين و دەتانهين:

خو دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ قَسَلَبَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفْزِهِمْ مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمِن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِّن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾﴾

بەريزان! ئيمە بەخيىايى و لە دە (۱۰) برگەدا، بەسەر ئەم چوار ئايەتەدا پەت دەبين، لەبەر ئەوەى لە تەفسىرى سوورەتى (الأعراف) و، لە تەفسىرى سوورەتى (يونس) ياشدا، باسى بەسەرھاتى مووسامان کردووە:

۱- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾، واتە: بە دلىيى نو (۹) نيشانەى پروون و ئاشكرامان بە مووسا دابوون.

(بىيات) دەگونجى بە مانای (واضحات) پروون و ئاشكراکان بى، يانى: نيشانە پروون و ئاشكرایەكان، دەشگونجى (بىيات) كۆى (بىيە) بى، يانى: ئەو نيشانەى كە بەلگە بوون لە خودى خوينايدا.

ئيمە لە سوورەتى (الأعراف)دا بە دريژى باسى ئەو نو (۹) نيشانەمان کردووە كە برىتين لە:

(۱- گوچانەكەى، ۲- دەستى، ۳- سالانى گرانيى، ۴- كەمى لە بەروبوومدا، ۵- توفان و ئاو هەلسان، ۶- كوللە، ۷- ئەسپى، ۸- بوق، ۹- خوین).

(۲) - ﴿فَسَلِّ بِنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ﴾ ، له به نى ئیسرائیل بپرسه کاتیک هاته لایان.

شایانی باسه له: (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱)، (ص ۱۴۴ - ۱۵۲)دا، به درێژیی باسی ئەو نیشانانه کراوه، به لām لهویدا یازده (۱۱) دانه لهو به لایانهی به سهریان هاتوون، باسکراون، به لām خوا باسی نوێان دهکات، که ئەو دووانه دیکه شیان هەر گرتوونه خوێان، که به دلنیا ییه وه کتیبهکانی تهوان دهستکاری و کهم و زیادیان تیدا کراوه، به لām ئەوهی که له سهدا سهده (۱۰۰/ ۱۰۰) ههق و راسته، هەر ئەوهیه که له دوا کتیبی خوای زانا و توانادا هاتوه.

(۳) - ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ ، فیرعهون پێی گوت: ئەى مووسا! من به جادوو لیکراوت تیدهگه.

هه ندیکیش گوتوویانه: وشه (مسحور) وهك (میمون) و (مشغوم) وایه، که هی یه که میان: به مانای پیرۆزو به ره که تدار و، هی دووه میان به مانای نه گبهت، دین و، هه ردوکیان له بنچینه دا به مانای (مائن) و (شائم)ن، (مسحور) یش (ساحر)ه، فیرعهون پێی ده لێ: ئەى مووسا! من به جادووگه رت تیدهگه.

به لām پێم وایه هەر مانای یه که میان راسته، واته: به جادوو لیکراوت تیدهگه، یانی: پێم وایه: تۆ شێتی و عه قلّت تیکچووه!

(۴) - ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ، (مووسا عليه السلام) فهرمووی: تۆ ده زانی که ئەمانه {هَؤُلَاءِ} ناوی ئاماژه یه بۆ عاقلان، به لām بۆیه خوای تاک و پاک، لێره دا به کاری هێناوه، یانی: هه ریه ك لهو به لگانه، وهك مروڤێکی عاقل وایه، رێ پێشانی خه لك ده داو بۆیان پروون ده کاته وه {ته نیا پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی دایه زاندوون.

(۵) - ﴿بَصَائِرَ﴾ کۆی (بصیره) یه، یانی: (الحجج المفیده للبصیره، آی: العلم، فکأنها نفْسُ البصیره) واته: ئەو به لگانهی که سوود به خشن بۆ به صیرهت و عه قلّی مروڤ، یاخود بۆ زانیاری و بهرچاو پروونی، وهك خودی خوێان زانیاری و بهرچاو پروونییه که بن.

(۶) - ﴿وَلِيَّ لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾ ، ئەى فیرعهون! من به فهوتاویشته ده زانم، یان: من به فهوتاووت تیدهگه و وا گومان ده بهم: تۆ فهوتاو، له بهر ئەوهی دلنیا نه بووه ئایا فیرعهون ئیمان دین، یان ئیمان ناهیت و، دلنیا نه بووه سه ره نجامه که ی چۆن ده بێ، بۆیه فهرموویه تی: ﴿وَلِيَّ لَأَظُنُّكَ﴾ ، چونکه وشه (ظن) هه م به مانای (گومان) دی، واته: پێوابوونی شتیک،

ئىنجا پىۋابوونەكە، بەبارى بوون، يان بەبارى نەبوون دا، ھەم بە مانای زانیاری و دلىيايش، دى،
دوایی بە پىى سىاقەكە، ماناكەى دەگوڤى.

أ - ئىنجا ئەگەر مەبەست لە (ظن) گومان بى، ناگونجى مووسا گومانی ھەبى و خواش ئاگادارى
کردىتەو! بەلام لەبەر ئەوێ دلىيا نەبوو، فیرەھون ئیمان دىنى، يان نا؟ لەبەر ئەو گوتووێتە:
گومانم وایە تۆ فەوتوای.

ب - ئەگەر (ظن) یش بە مانای دلىياى (یقین) بى، یانى: دلىيام و دەزانم تۆ فەوتوای، لەبەر
ئەوێ خوا ئاگادارى کردووتەو کە فیرەھون ھەر ئیمان ناھىتى.

(مبشور) کەسێکە کە (ئبور)ى تووش دى، (ئبور)ریش بە مانای لە بەین چوون و
نەمانە.

(۷) - ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (فیرەھون) ویستی لەسەر زەوى ھەلیانسى،
بیانورووژىنى، (الْإِسْتِفْزَارُ: الْإِسْتِخْفَافُ، كِتَابَةٌ عَنِ الْإِبْعَادِ) (استخفاف) بە مانای: بىزارکردن و
جوولاندنە، یانى: ناچارىان بکات ھەلسن و، سەر زەوى میسر بە جى بهیلتن.

(۸) - ﴿فَاغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾، ئیمەش خۆى و تیکرای ئەوانەى لەگەیدا بوون، خنکاندمانن،
نغرومان کردن، فیرەھون ویستووێتە ناچارىان بکات: سەر زەمینى میسر بە جى بهیلتن و دوایش
بە جىیان هیشت، ئىنجا کە بە جىشیان هیشتو، خۆى دادگەریش فیرەھون و سوپایەکەى سزا
داو و ھەموویان نغرو کردو، لە دەریای سووردا.

(۹) - ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ائْسْكُنُوا الْأَرْضَ﴾، لە دوای وی، {لە دوای فیرەھون، کە
فەوتا} بە گەلى بەنى ئیسرائیلیمان فەرموو: لەسەر زەوى نىشتە جى بن.

یانى: سەر زەمینى شام، کە ئەمە ھەم بەسیاق دەزانرى، بە شوینەکانى دیکە، کە
بەسەرھاتەکانى فیرەھون و مووسا و گەلەکەى، تیاندا باس کراون، بەو دەزانرى کە
مەبەست لەو سەر زەمینە، ئەو (ال)ى کە لەسەر (الارض) (ال)ى جینس نیە، کو سەر
زەوى، بەلکو مەبەست سەر زەمینىکى دیارىی کراو، کە شامە.

ھەندى لە زانیانىش گوتووینە: (الارض) لیرەدا (ال)ەکەى کە ھى ناساندنە بو
(جنس)ە، لەکو سەر زەمین دا نىشتە جى بن، چونکە گەلى جوولەکە دوایی بە ھەمو
دنیا دا بلاو بوونەو!

بەلام پيەم وايە: راي يەكەم راستە، چونكە: پەراگەندە بوونی جوولەكە بە دنیادا، سزايەکی خوا بوو، نەك چاکە و نيعمەت، کە سياقی ئەم ئايەتانه دەگەن!

(۱۰) ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾، ئنجا هەر کاتی بەلێنی پۆژی دوایی هات {ئەو پۆژی دواییە، کە خوا لەسەر زمانی پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هەوآلی پێداوە، کە بریتیه لە کۆ کردنەهەو و زیندوو کردنەهەو {تَبَوَّشْ هَهُمُوتَانِ رَهْپِيچَك دَهَكَيْنِ وَ كُوتَانِ دَهَكَيْنَهَو، دَه تَانَهَيَيْنِ بُو مَهيدان وَ گۆرەپانی سزاو پاداشت.

ياخود: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾، واتە: هەركات بەلێنی جاری دووهم هات، لەو دوو تێكدانەي کە گەلی ئيسرائيل ئەنجامی دەدەن و خواي دادگەريش لەبەرانبەر هەر تێكدانتيكدا، سزايەکیان دەدا، (لَفِيفًا: الْجَمَاعَاتِ الْمُخْتَطِئِينَ مِنْ أَصْنَافٍ شَتَّى) کۆمەلە خەلکیکی تێکەل و ئاوێتە لە جوورە جیا جیاکان.

کەواتە: دەگونجی مەبەست لە: (الْآخِرَةِ) پۆژی دوایی بی، دەشگونجی مەبەست پیی جاری دووهم بی، لەو دوو جارانهي کە وەچەي ئيسرائيل تێكدان و خراپەکاریی دەکەن لە زەویدا و، خواي تۆلەستينيش سزايان دەدات، لەسەر ئەو دوو تێكدانە.

ئنجا ئەگەر بەم واتايە بی، دەبی:

أ - جاری يەكەم تێپەری بی و گوزەرائی.

ب - جاری دووهم، تاكو ئیستا نەهاتبی، ئنجا جیي هەلۆهسته شه كه: ئیستا لە هەموو شوینەكانەو هەلی جوولەكە، لە قەوارەکیان خڕدەبنەو، ئەو قەوارەیهی کە لە سالی (۱۹۴۸ز) هەو، لەسەر بەشیکی خاکی داگیرکراوی فەلەستین دامەزرانو و، بەقەدەری خوا لە هەموو شوینانەو هاتوون و، لەوێ خڕکراونەو، کە نيزیکە بُو ئەو بی، خوا بە تێکرای سزايان بدات وەك لە فەرمايشتی پیغەمبەری خوادا ﷺ ئاماژەي پی کراو، کە مسوڵمانان لە دژی جوولەكە جەنگ دەکەن، ئنجا وا پی دەچي کە ئەو جاری دووهم بی، ئەو قەوارەیهی کە بە ستم و خۆ فەرزکردن بنیاتیان ناو، خواي دادگەر تێکی بدات، بە تەئکیدیش ئەو هی خواو پیغەمبەرەکی ﷺ فەرموویانە، هەر دیتە دی، درەنگ یان زوو.

بەلام ئەو هەش پەيوەستە بەو هەو کە ئایا: ئەوان تا چ پاددەیهك تیدەپەڕینن لە ستم و خراپەدا و، شایستەي سزای خوا دەبن، هەروەها مسوڵمانانیش، تا چ پاددەیهك پابەند دەبن بە شەریعەتي خواو و، شایستەي ئەو دەبن کە یەکیك لە دوژمنە هەرە

سەر سەختە کانیان، کە خەڵکی ستەمکاری جوولە کەن، نەك گەلی جوولە کە بە تێکرا،
بە لکۆ ئەوانەیان کە ستەم دە کەن، سەر زەمینی خە لکی دیکە داگیر دە کەن، یە کەمین
پرووگە ی مسوڵمانان و، شوێنی شە و پوویی پێغەمبەری خوا ﷺ و، سییەمین حەرەم.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

بۆ ئۆڤە کۆمەڵە نەتییەکان لە کەمەڵانیان
"Say in much on social media"
نەن مەگم عێز مێوانع التواصل الجڤمعی

بۆ ئۆڤە کۆمەڵە نەتییەکان لە کەمەڵانیان
"Say in much on social media"
نەن مەگم عێز مێوانع التواصل الجڤمعی

علي بابير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير AliBapir

کەمەڵانی
بۆ ئۆڤە کۆمەڵە نەتییەکان لە کەمەڵانیان
"Say in much on social media"
نەن مەگم عێز مێوانع التواصل الجڤمعی

AliBapir

Google Play

App Store

بۆ ئۆڤە کۆمەڵە نەتییەکان لە کەمەڵانیان
"Say in much on social media"
نەن مەگم عێز مێوانع التواصل الجڤمعی

له نړۍ څخه تاسو ته رسول شوي
Stay in touch on social media
په خپل ټولنیزو اړيکو کې

ډاګه باندنۍ مخکښه علمي باپير

علي باپير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي باپير/Alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

ډاګه باندنۍ مخکښه علمي باپير

ګڼه نالې

ډاګه باندنۍ مخکښه علمي باپير

دهرسي يازدهم

پێناسەی ئەم دەرسە

بەڕیزان! ئەم دەرسەمان ھەوت (۷) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الإسراء) دا، دەگریته خۆی، ئایەتەکانی: (۱۰۵ - ۱۱۱)، کە سێ بابەتی سەرەکیان تێدا خراونه‌روو:

۱- باسی قورئانە، کە بە شیوازیکی ھەق و بە ھەقیشەو دابەزێنراوە، تاكو بە شێنەیی بەسەر خەڵکدا بخوێنرێتەو، لە لایەن پیغەمبەری خاتەمەو ﷺ، پاشان باسی ھەلۆیستی ئەرێنیانەیی بەشیک لە زانایانی خاوەن کتیب کراوە، کە چۆن کارلیکی لەگەڵدا دەکەن و پێی کارتیکراو (متاثر) دەبن!

۲- باسی پارانەو کراوە، کە مسوڵمانان: چ بە ناوی: خوا (الله)، چ بە ناوی: بە بەزەیی (الرحمن) لێی بپارێنەو، خوا ناو ھەر بەرزو پەسندەکانی ھەن و، پێویستی شە پارانەو نوێژ، بە دەنگیکی میانجی ئەنجام بدری، نە زۆر بەرز، نە زۆر کپ.

۳- فەرمان بە پیغەمبەر ﷺ کراوە، کە ستایشی خوا بکات و بە گەورەیی بگری، خوا بەک کە نە پۆلەو ھاوبەشی ھەن و، نە بە ھۆی بێ دەستەلاتیی شەو، ھەو جیی سەرپەرشتیارو پشتیوانە.

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقَدْ آتَيْنَاكَ الْكِتَابَ فَارْتَقِ الْوُجُوهَ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَنَزَلْنَا نَزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا يَهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرًا تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

مانای دهقا و دهقى ئایه تهکان

{ههروهها ئهم (قورئان)همان به شیوازیکى ههق دابهزاندوهو، به ههقیشهوه دابهزیوهو، توشمان تهنیا به موژدهدهرو ترسینه رپهوانه کردوه (۱۰۵) ئهو خویندراوهیهمان جیاجیا کردوه (له دابهزاندن دا) تاكو به شینهی بهسهر خه لکی دا بخوینیهوهو، به دابهزاندن بهش بهش دامانبهزاندوه (۱۰۶) بلی: پروای پی بینن، یان پروای نههینن، به دلیایی ئهوانه ی له پیش ویدا زانیارییان پیدراوه (و شارهزای کتیه پیشوووهکانی خوان) کاتیک بهسهریاندا بخوینیتیهوه، لهپه وپوو بهسهر چه نهگه کانیاندا به کپنووشدا ده کهون (۱۰۷) ده شلین: پاکیی بو پهروهردگارمان، به دلیایی بهلینی پهروهردگارمان جیه جیکراوه (۱۰۸) لهسهر چه ناگه کانیاان لهپه وپوو ده کهون و دهگریه و (قورئان خویندن) گهردنگه چییان بو زیاد ده کات (۱۰۹) بلی: به ناوی خوا بپارینهوه، یان به ناوی به بهزهیی، به ههر کامیان بپارینهوه، خوا ناوه ههره چاکهکانی ههن، ههروهها (دهنگ به) نویترو پارانهوهت بهرزمه کهوهو، په نهانیشی مه کهو، حالهتیکى میانه لهو نیوانه دا ره چاو بکه (۱۱۰) بشل: ستایش بو ئهو خوایهی که هیچ رۆلهی بو خوی دانه ناو و، په نای بو هیچ پشتیوانیک نهبردوه و، به گهوره گرتیکى شایسته، به گهورهی بگره (۱۱۱).

له نۆره کۆمهڵه ئایه تهکان نه که ئه ئایه

Stay in touch on social media

ئین مهکم عیر بزوایع الوبال الوبال

AliBapir/عەلى بابیر

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir/عەلى بابیر

AliBapir

Google Play

App Store

کەتانی

پۆلگه پاندنی مهکتهبی ماموستا عەلى بابیر

AliBapir

پۆلگه پاندنی مهکتهبی ماموستا عەلى بابیر

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(فَرَّقْنَاهُ): (أَي: بَيَّنَّا فِيهِ الْأَحْكَامَ وَفَصَّلْنَاهُ، وَقِيلَ: فَرَّقْنَاهُ أَي: أَنْزَلْنَاهُ مُفْرَقًا)، (فَرَّقْنَاهُ) واتە: یاساکامان تێدا ڕوونکردوونەوێ و خستوونە ڕوو، گوتراویشە: (فَرَّقْنَاهُ) بەش بەش دامانبەزاندوێ.

(عَلَى مُكْثٍ)، (الْمُكْثُ: ثَبَاتٌ مَعَ انْتِظَارٍ، يُقَالُ: مَكَثَ مُكْثًا وَمَكْثًا أَي: لَبِثَ وَانْتَظَرَ)، (مُكْثٌ) بریتییە لە چەسپان لەگەڵ چاوەڕێ کردندا، (مَكَثَ مُكْثًا وَمَكْثًا) واتە: مایەوێ و چاوەڕێی کرد.

(يَخْرُونَ): (الْخَرِيرُ: صَوْتُ الْمَاءِ، وَخَرَّ يَخِرُّ خَرِيرًا، وَخَرَّ سَاجِدًا: سَقَطَ)، (خَرِيرٌ) بە مانای دەنگی ئاو دێ، {دەلیم: بە مانای دەنگی ((با))ش دێ} دەگوترێ: (خَرَّ يَخِرُّ خَرِيرًا) واتە: دەنگی هات، (خَرَّ سَاجِدًا) واتە: لەپەوڕو بە کڕنووشدا کەوت.

(لِلْأَذْقَانِ): (جَمْعُ ذَقْنٍ: وَهُوَ مَجْمَعُ اللَّحْيَيْنِ)، (أَذْقَان) کۆی (ذَقْن)ە یانی: چەناگە، شوینی کۆبوونەوێ دوو شەویلاگە، (يَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ) مرووف کە کڕنووش دەبات، وەک بەسەر چەناگەدا بکەوێ، وایە بۆیە ئەو تەعبیری بە کارهێناوێ.

(خَشُوعًا): (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِيمَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ أَكْثَرُ مَا تُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُوجَدُ فِي الْقَلْبِ)، (خَشُوع) بریتییە لە کزیی و زەبوونی دەربڕین، بەلام بە زۆری وشە (خَشُوع) بۆ ئەو بەکاردهیترێ کە لەسەر ئەندامەکان دەردەکەوێ، {حالتی دامایی و کزیی و بچوویی دەربڕین لەبەرانبەر خوادا} بەلام (ضراعة) بە مانای کڕووزانەوێ و لالانەویە، کە لە دڵدا هەیە، زیاتر بۆ ئەو بەکاردهیترێ.

(وَلَا تَجْهَرُ): واتە: دەنگ بەرز مەکەوێ، دەنگ هەلمەهێنە، (الْجَهْرُ: يَقَالُ لظُهُورِ الشَّيْءِ يَافِرًا، لِحَاسَةِ الْبَصَرِ أَوْ حَاسَةِ السَّمْعِ)، (جهر) بۆ دەرکەوتنی شتێک بە کاردێ، کە بە تێپەڕاندنەوێ بۆ هەستی بینین، یان هەستی بیستن دەرکەوێ، وەک: وێنەیهکی زەق، ڕۆشاییەکی، یان دەنگێکی بەرز.

(بِصَلَاتِكَ): (الصَّلَاةُ: قَالَ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ اللُّغَةِ: هِيَ الدُّعَاءُ وَالتَّبَرُّكُ وَالتَّمَجِيدُ)، وشەى (صلاة) زۆر لە زانایانی شارەزای زمان گوتووینە: واتە: پارانەو، بە پێز دانان و، بە پایەبەرزانان، ھەروەھا (صلاة) بە مانای نوێژیش ھاتو.

(وَلَا تُخَافُهَا): دەنگ بە نوێژو پارانەو کەت کە مەکە، (المُخَافَةُ وَالْخَفْتُ: إِسْرَؤُ النُّطْقِ)، ئەوێھە کە ئێنسان شتێک بە دەنگی کە و نزم ببیژی.

(الذَّلِ): (الذَّلُ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ، يُقَالُ: ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا، وَالذَّلُ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ)، (ذَلَّ) ئەوێھە کە بە ھۆی دەستەلاتەو کە سێک ملی پێکەچ کرابی، دەگوتری: (ذَلَّ يَذِلُّ ذُلًّا) بەلام (ذَلَّ) ئەوێھە کە لە دواى قورسی و زەحمەتی بی، دەگوتری: (ذَلَّ يَذِلُّ فَهُوَ ذَلُولٌ) ئەو ھەوێ ئازەتێک بە کاردی کە چەمووش بی، ملکەچ نەبی، بەلام دواى دەستەمو بی.

ھۆی ھاتنە خوارەو ھۆی ئایەتەکان

ھۆی ھاتنە خوارەو ھۆی ئایەتە ھەرمو: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱)

لەوبارەو، سێ بەسەرھات گێردراونەو:

(۱) - {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُهَا﴾، قَالَ: نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُحْتَفٍ بِمَكَّةَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ، رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ، فَإِذَا سَمِعَهُ الْمُشْرِكُونَ، سَبُّوا الْقُرْآنَ، وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ، فَقَالَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ﴾، أَيُّ: بِقِرَاءَتِكَ، فَيَسْمَعُ الْمُشْرِكُونَ، فَيَسُبُّوا الْقُرْآنَ، وَلَا تُخَافُهَا بِهَا عَنْ أَصْحَابِكَ، فَلَا تَسْمِعُهُمْ وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۷۲۲، ومسلم: ۴۴۶، والترمذي: ۳۱۴۶، والنسائي في الكبرى: ۳۲۰).

واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس (خو لە خوێ و بابی رازی بی)، دەلی: ئەم ئایەتە: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُهَا﴾، کاتیەک ھاتە خوار کە پێغەمبەری خوا ﷺ لە ھالەتی خو پەنھان کردن و خو ھەشاردان داوو، ئنجا کاتیەک نوێژی بە ھاوولانی دەکرد، دەنگی بە قورئان بەرز دەکردو، ھاوبەش دانەرەکانیش کە دەیانبست، جێویان بە قورئان دەدا و، بەو کەسە ھەوێ کە دایبەزاندو، بەو کەسەش کە ھیناویەتی، خواش بە

پېغەمبەرى خۆى فەرموو: دەنگ بە نوێژه کەت (قورئان خویندنه کەت) بەرز مەکەو، نەو هەك هاو بەشدانەرەکان بییست و، جنیو بە قورئان بدەن، هەروەها دەنگیشتی پئی کپ مەکەو، وا بکەى هاو لە کانت نەبیست، لەو نیوانە دابە {نە دەنگت هەلەینە و نە دەنگت زۆر نزم بکەو و میانجیی بە}.

(۲) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أُنْزِلَ ذَلِكَ فِي الدُّعَاءِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۷۲۲، ومسلم: ۱۰۳۰).

واتە: دایکمان عائشە (خوا لئی پازی بئی) گووویەتی: ئەم ئایەتە کە دەفەرموئ: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، دەربارەى پارانەو دابەزێناو، یانی: پارانەو کە، نە زۆر بە دەنگی بەرزبئی و، نە زۆریش کپ بئی، کەس نەبیست.

(۳) - {عَنْ دَرَّاجٍ، أَنَّ سَيِّحًا مِنَ الْأَنْصَارِ، مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ حَدَّثَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾، ذَلِكَ فِي الدُّعَاءِ: لَا تَرْفَعُ صَوْتَكَ فِي الدُّعَاءِ، فَتَذْكُرُ ذُنُوبَكَ، فَيَسْمَعَنَّ مِنْكَ، فَتُغَيَّرَ بِهَا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي التَّارِيخِ الْكَبِيرِ: ۸۸۲، وسنده حسن، كما قال مؤلفا الاستيعاب).

واتە: دەرپراچ دەلئ: پیاوێکی بە تەمەنی ئەنصاریی لە هاو ئەلانی پېغەمبەر ﷺ بوئ باسکردو، کە پېغەمبەرى خوا ﷺ پئی فەرموو: ئەم ئایەتە: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾، مەبەست پئی پارانەو، واتە: لە کاتی پارانەو، دەنگ هەلەمەینە، گوناھە کانت باس بکەى، دواى بەھوئ ئەو وە خەلک پەخنەت لێگرئ { و بلین: بو خۆت دانت پێداھینا، لە کاتی پارانەو تدا!!}.

دەیانەندى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردى

له نۆڤه كۆمهله له مەكتەبى

Salvo in touch on social media

لەن مەكتەبى عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

کەتالى

دەیانەندى مەكتەبى ماموستا عەلى بابىر

Google Play

App Store

WhatsApp

Telegram

Facebook

مانای گشتی ئایەتەکان

خوا سبحانه و تعالى له م حەوت ئایەتەدا، سێ بابەت باس دەکات:

بابەتی یەكەم: باسی قورئانه، له ئایەتەکانی (۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹)دا، خوا دەفهرموێ:

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ﴾، ئەم قورئانه مان بە شیوازیکی هەق دابەزاندوه و بە هەقیشهوه دابەزیوه، واتە: شیوازی دابەزاندنه کهی، له کات و شوێنی خۆیدا بوووه، هەر ئایەتەو هەر سوورەتە، کاتیکیش دابەزیوه، هەقی له ئێو خۆی گرتوه.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، ئەهی موحهممەد! تۆشمان ته نیا به موژدهدهرو ترسینهه رهوانه کردوه، واتە: ئه رکیکی دیکهت نیه، که تۆ به تۆبیزی، مل بهوانه بسووڕینی و بیانخهیه سه ر پێگای راست، ئەوه کاریکه ئیشی تۆ نیه، ئەوه کاریکه ته نیا به خوا ده کری.

﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ﴾، ئەم خویندراوهیه شمان بهش بهش کردوه، ئەم قورئانه مان لهیه که جیاکردۆتهوه: سوورەت سوورەت، ئایەت ئایەت، ئنجا ئایا حیکمهتی ئەوه چیه؟ ﴿لِنَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَرْتِلُّهُ نَزِيلًا﴾، تاكو به شینهیی و به کاوه خو به سه ر خه لکیدا بخوینیهوه، بۆیه: به شیوهی بهش بهش دامانه زاندوه، نه که هه مووی به یه کجار، که وه که دواپی باسی ده کهین، کافره کان ره خنه یان له وه ده گرت و ده یانگوت: ﴿لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ الفرقان، واتە: ده بووایه ئەم قورئانهی به یه کجار دابەزیایه سه ر، {خوا ده فه رموێ: حیکمه ته کهی ئەوه یه:} که عه قل و دلتی پی بچه سپینن {یانی: بۆت وه ر بگیری و تیی بگهی و کارلیکی له گه ل بکهی} به هیمنیی و جوانیش خویندوو مانه ته وه.

﴿قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا﴾، بلی: یه کسانه ئیوه {ئهی کافرو بیپرواو هاوبه شدانه ره کان!} بپروای پی بینن، یاخود بپروای پی نه هینن، ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ﴾، به دلتیایی ئەوانه ی که پیش ئەم قورئانه زانیارییان پیدراوه، {له کتیبه کانی خوا شاره زاکراون} ﴿إِذَا يُنَالِي عَلَيْهِمْ يُحْزَنُونَ لِالَّذِينَ سَجَدَا﴾، کاتیک به سه ریاندا بخوینرێته وه، به سه ر چه ناگه کانیان دا به کړنووشدا ده کهون،

﴿وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾، دەشڵین: پاکیی بو پەروەردگارمان، که بئ خەوشە! {ئەمە بو سەر سوڕمانە} بە دلناییی بەڵینی پەروەردگارمان، هاتە دی، ئەو بەڵینی لە کتیبە پێشووەکاندا دا بووی، که کۆتا پێغەمبەری خووی، بە کۆتا کتیبی خووی، پەوانە دەکات، ئەو ئەو بەڵینە هاتە دی، زانیوانە که ئەو پێغەمبەری کۆتاییە، ئەو بەڵینەیه که خوا لە کتیبە پێشووەکاندا، بەڵینی داو، پەوانە ی بکات.

﴿وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾، واتە: بە سەرچەناگەکانیان دا لەپەروو دەکەون و دەگرین و {ئەم قورئانەش که دەخوینن، یان بەسەریاندا دەخوینن ئەو} ملکه چییان تیدا زیاد دەکات.

ئنجە دێتە سەر بابەتی دووهم: که یەك ئایەتی بو تەرخان کراو، دەفەرموی: ﴿قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا﴾ بڵی: لە خوا بپارێنەو، یاخود لە (الرحمن) بپارێنەو، واتە: بڵین: (یا الله)، یان (یا رحمان)، یاخود بە جگە لەو دوو ناوانەش بپارێنەو، ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، خوا ناو هەرە چاک و پەسندەکانی هەن، ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُهَا وَأَتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، لە نوێژەکەت دا، یان: لە پارێنەو کەت دا دەنگ هەلمەهێنە و دەنگیش کپ مەکە، لەو ئێوانە دا، واتە: لە ئێوان دەنگ هەلێنان و، دەنگ کپ کردندا {رێهەکی میانجیی بدۆزەو و حالەتێکی میانجیی پەچاو بکە.

ئنجە دێتە سەر بابەتی سییەم: دەفەرموی: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذَ وَلَدًا﴾، هەر وەها بڵی: ستایش بو ئەو خاویەکی که پۆلەکی نیە {پۆلەکی بو خووی نەگرتووە} وشە (وَلَد) هەم بو تاک، هەم بو کو، بو کورو کچ، بەکار دەهێنرێ، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ﴾، هەر وەها خوا لە مۆلک و دەست پڕۆشتووپی و خاوەنداریتیی دا، هیچ هاو بەشی نین و، بە هووی ملکه چیی و بئ دەستەلاتییەو، هیچ سەرپەرشتیارو پشتیوانی نین {چونکه پێوستی پێیان نیە} ﴿وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا﴾، بە گەورە گرتنێکی شایستەش پەروەردگارت بە گەورە بگرە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

قورئانمان بە شیوازیکی ھەق دابەزاندووە و ھەقیشی گرتۆتە خۆی و، تۆشمان تەنیا بە موژدەدەرو ترسیئەر پەوانە کردووە و، قورئانیشمان ڕوونکردۆتەووە، تاكو بە شینەیی بەسەر خەلکیدا بیخوێنیەووە، ھیدی ھیدی دامانبەزاندووە:

خو دەفەرموێ: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝۱۰۵﴾ وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا ﴿۱۰۶﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

(۱) - ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾، ئەو ڕاناو (آنزناو) بۆ قورئان دەچیتەووە، بە پێی سیاق و سەلیقە دەزانری، واتە: بە شیوازیکی ھەق دامانبەزاندووە، واتە: ھەر سووپەتە و ھەر ئایەتە، لە کات و شوینی خویدا، قەبارەیی سووپەتەکان و قەبارەیی ئایەتەکان، پاشان نیوەڕۆکی ئایەتەکان و، ئەو بابەتانەیی کە قورئان باسی کردوون، ھەموو ئەوانە: ھەق و راست و ئەندازەگیریی کراون، بۆ وینە: زۆرتەین پانتایی بۆ باسی خوا، باسی خوا بەیە کگرتن، تەرخان کراو، ھەروەھا ھەر بابەت و مەسەلەیک، بە ئەندازەیی خۆی گرنگیی پێدراو، قورئان بەو شیوەیە، بە ھەق دابەزیئراو.

(۲) - ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ﴾، ئنجا کە داشبەزیووە: ھەقی گرتۆتە خۆی، لە ھەموو ڕووەکانەووە:

- ۱ - لە ڕووی بوونناسییەووە.
- ۲ - لە ڕووی ئیمان و عەقیدەووە.
- ۳ - لە ڕووی پەرستەنەکانەووە.
- ۴ - لە ڕووی پەروشت و ئاکارەووە.
- ۵ - لە ڕووی باری کەسییتی و ھەلسووکەوتەکانی خێزان و کۆمەلگەووە.
- ۶ - لە ڕووی ھەڵال و ھەرامەووە.

۷ - له پرووی جهنگ و ناشتییهوه.

۸ - له پرووی حوکم و سیاسه تهوه، له هه موو پروویکهوه قورپان ههقی گروته خوی.

(۳) - ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، تۆشمان ته نیا به موژدهددهو ترسینه، به دلخۆشکهر و وریاکه رهوه، په وانه کردوه، واته: ئه رکی تۆ کورت هه له لاتوه، له: دلخۆشکردنی ته وانه دا که به دهم بانگی خواوه دین، که دلپان خۆش بکهی و هه واییان پێ بدهی به بههشت و به په زامه ندیی خوا، له دواړوژداو، به سه رکهوتن و به خته وه ریی له دنیا دا، ته وانه ش که به دهم بانگه وازی خواوه نایه، بیانترسینی و وریایان بکه یه وه که: سه ره نجامی دنیاو دواړوژیان، خراپ ده بی.

(۴) - ﴿وَقَرَأْنَا فَرَقَّتَهُ﴾، ئه مه ش قورپانی که، پروومان کردۆته وه، یان به ش به شمان کردوه، له کاتی دابه زیترانی دا، (فرقناه) خوینراویشه ته وه: (فَرَقْنَا)، (فَرَقَ يَفْرُقُ، أَي: بَيْنَ يَبَيْنَ) پرووی کرده وه، پرووی ده کاته وه، به لام: (فَرَقْنَا: فَصَّلْنَا، مُفَرِّقًا فِي أَيَّامٍ) له چه ندان روژدا به جیا جیا دامانه زاندوه.

که هه ردوو واتاکه ش راستن، دیاره (فَرَقَ وَفَرَّقَ) ش، هه ردوو و واتاکلیان هه ن، به لی قورپان هه م پروونکراوه ته وه، که دابه زیتراره، هه م به ش به ش و جیا جیا دابه زیتراره.

(۵) - ﴿فَرَقْتَهُ لِنَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكَّةَ﴾، بۆ ئه وهی به شینه یی به سه ر خه لکی دابخوینیه وه، (علی مکة: أي: علی مَهْلٍ وَتَأَنٍّ، وَهِيَ عِلَّةٌ لَتَفْرِيقِهِ) بوچی خوا قورپانی به ش به ش دابه زاندوه؟ تا کو به شینه یی، بی په له پهل به سه ر خه لکیدا بخوینیه وه، ئه گهر هه مووی پیکه وه بووایه، ده بووایه هه مووی پیکه وه بخوینیه وه.

(۶) - ﴿وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾، به ش به شیش دامانه زاندوه، (نَزَّلَهُ، أَي: أَنْزَلَهُ، مُنْجَمًا مُفَرَّقًا) واته: به ش به ش و بربر، دامانه زاندوه، نه ک به لیک به سترایی، وه ک له سووره تی (الفرقان) دا هاتوه،

خوا ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (۳۲)، واته: ته وانه ی بی پروان، گو تیان: ده بووایه قورپانی به یه کجار دابه زیترابیه سه ر، (خوا ده فهرموئ: بۆیه ئاوا دامانه زاندوه {سوورته سوورته، ئایهت ئایهت، یان هه ر کومه له ئایهتیک پیکه وه} تا کو دلی تو ی پێ بچه سپینن، له عه قلتدا بچه سپینن و به شینه یی و به ریکی به سه رت دا خویندوو مانه ته وه.

مەسەلەى دووهم:

بلى: بىرۋاي پى بىنن، يان بىرۋاي پى نەھىنن، بىگومان ئەوانەى لە پىش ويدا زانىارىي
خاويان پىدراو، ھەر كات بەسەرياندا بخوئىرتەو، لەپەوورو بەسەر چەناگەكانياندا
دەكەونە كىنووش و دەلەين: پاكىي بۆ پەروەردگارمان، بە دلەيىي بەلەينى پەروەردگارمان
جىبەجى كراو، لەسەر چەناگەكانيان دەكەونە كىنووش و دەگريەن و، ملكەچيان بۆ
زىدە دەكات، يانى: قورئان خوئىندنەكە، يان قورئان بەسەردا خوئىندرانەو، كە:

خو دەفەرموى: ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِىْٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِىْٓ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ
يَخْرُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجْدًا ۝۱۰۷ وَيَقُولُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ۝۱۰۸ وَيَخْرُوْنَ لِلْاَذْقَانِ
يَسْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ خُشُوْعًا ۝۱۰۹﴾

شيكردنەوئى ئەم ئايەتانه، لە ھەشت بەرگەدا:

(۱) - ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِىْٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا﴾، بلى: يەكسانە، بىرۋاي پى بىنن، يان بىرۋاي پى نەھىنن، واتە:
بە قورئان كە پىشتەر باسكراو، (حرفُ لا) حرفُ النّفي، ولىس حرفُ النّهي (ئەم لا) يە بۆ لا بردنە، ئەك
نەھىشتن، كاتىك كاريك ھەردوو لاى يەكسان بن، ئەم (لا) يە بەكاردى، بۆ وئە: خو دەفەرموى:
﴿فَاصْبِرُوْا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا سَوَاءٌ عَلٰىكُمْ ۝۱۱﴾ الطور، واتە: خوئابگرن، يان خوئرانەگرن، يەكسانە.
لەردەدا مەبەست كەم بايەخىي و گىنگىي پىنەدانىانە، واتە: يەكسانە ئەوانە بىرۋاي بىنن،
يان بىرۋاي پى نەھىنن، بۆچى؟

(۲) - ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِىْٓ﴾، بە دلەيىي ئەوانەى كە زانىارىيان پىدراو، پىش ئەو، پىش
قورئان، ئەوانەى لە كتيبەكانى خوئان شارەزان، كە پىش قورئان دابەزيون.

(۳) - ﴿اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخْرُوْنَ لِلْاَذْقَانِ﴾، كاتىك بەسەرياندا بخوئىرتەو، (قورئانيان بەسەردا
بخوئىرتەو) بەسەر چەناگەكانياندا بە كىنووش دا دەكەون.

(۴) - ﴿سَجْدًا﴾، كىنووش بردووان، كوئى (ساجد)ە.

یانی: پیغمبەر ﷺ بى نیازە لەوەی ئیوە بپروا بە قورئان یینن، چونکە ئەوانەى که زانیارییان پیدراوه، پيش دابه‌زێترانی قورئان، ئەوانە که له ئیوە عاقلتر و شارەزاتر و پێگه‌یان باشتره، قه‌دری زێریش له‌لای زێرنگه‌ره.

(۵)- ﴿وَقُولُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا﴾، ده‌شڵین: پاکیی بۆ په‌روه‌ردگارمان، که گفت و به‌لێنی خۆی نه‌باته‌سه‌ر.

(۶)- ﴿إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾، به‌دنیایی به‌لێنی په‌روه‌ردگارمان جیه‌جی کراوه، ئەو گفت و به‌لێنه‌ی خوا له‌ کتێبه‌ پيشووه‌کاندا باسی کردوه، که قورئانیک داده‌به‌زینى و، پیغمبهری کوتایی ده‌تیری، ئەوه‌ هه‌مووی جیه‌جی کراو هاته‌دی.

(۷)- ﴿وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ﴾، به‌سه‌ر چه‌ناکه‌کاناندا ده‌که‌ون و ده‌گرین، بێگومان مرو‌ف به‌سه‌ر چه‌ناکه‌و ده‌م و چاويدا کړنووش ده‌بات، ئەم ته‌عبیره‌ش به‌جوانترین شیوه‌ حاله‌تی کړنووش بردن ویناو به‌رجه‌سته‌ ده‌کات.

(۸)- ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾، هه‌روه‌ها ملکه‌چیيان بۆ زێده‌ ده‌کات، یانی: ئەو قورئان خویندنه، یان: قورئان به‌سه‌ردا خوێترانه‌وه‌یه، ملکه‌چی و، خۆ به‌ که‌مزانییان له‌ به‌رانبه‌ر خوادا، بۆ زیاد ده‌کات.

گریانی‌ش له‌ ئەنجامی هه‌لچوونێکی ده‌روونی دا ده‌بى، چ به‌ هو‌ی دلته‌نگی، یان ترس و بیم، یان به‌زه‌یی و په‌رۆش، جاریش هه‌یه‌ به‌ هو‌ی تامه‌زرو‌یی و شه‌وقه‌وه، بۆ ئینسان په‌یداده‌بى،

تێره‌ش یه‌کیکه‌ له‌و ده‌ پازده (۱۰ - ۱۵) شوینانه‌ی قورئان که ده‌بى سه‌جده‌یان تیدا به‌بردى، که ئیمه‌ له‌ کوتایی سووره‌تی (الأعراف) دا، به‌ درێژی باس‌مان له‌و شوینانه‌ کرد، که سه‌جده‌ی قورئان خویندنیان تیدایه.

لێره‌دا دوو جاران باسی: که‌وتن (خرو) کراوه، مه‌به‌ستیش پى ئەوه‌یه، که ئەوانه‌ هینده‌ به‌ قورئان، کارتی‌کراو (متاثر) ده‌بن: که وه‌ك ویستیان نه‌مینى، یه‌کسه‌ر ده‌که‌ون.

وشه‌ی (وعد) له‌سه‌ر ئەصلی واتای خۆی ماوه‌ته‌وه، که مانای چاوگی (مصدر) هه‌یه: (وعد يعد وعداً) به‌لێنی دا، به‌لێن ده‌دا، به‌لێن دان.

ده‌شگونجی (وعد) به‌ مانای (موعود) بى، واته‌: ئەوه‌ی که خواى، په‌روه‌ردگارمان به‌لێنی داوه، هاته‌دی.

با له وبارەو، ئەم دوو دەقە بێنین:

۱ - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، كَانَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۹۴، ومسلم: ۴۸۴، وغيرهما).

واتە: عائیشە خوا لێی پازى بى، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ له كړنووش بردن وړكوو بربنیدا، زۆر دەگوت: پاكیى بو تو ئهى خوايه و، په‌روه‌ردگارمان ستایش بو تو، ئه‌ى خوايه! لىم ببووره.

۲ - {عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: «يُصَلِّي وَفِي صَدْرِهِ أَزِيْرٌ كَأَزِيْرِ الْمَرْجَلِ مِنَ الْبُكَاءِ»} (أَخْرَجَهُ الْحَاكِم: ۹۷۱، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ، وَقَالَ الذَّهَبِيُّ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ).

واتە: موته‌رپرېف له بابى ﷺ ده‌گيریتته‌وه، گوتوویه‌تى: چووم بو لای پىغەمبەر ﷺ نوپژى ده‌کرد، سنیه‌و هه‌ناوى، وه‌ك چۆن مه‌نجه‌ل قۆلپ ده‌دا، ئه‌ویش به‌ هو‌ى گریان‌ه‌وه، به‌وشیویه‌یه‌ قۆلپى ده‌دا.

(الْأَزِيْرُ: صَوْتُ الرُّعْدِ، وَصَوْتُ غَلِيَّانِ الْقَدْرِ)^(۱)، (أزیز) به‌ ده‌نگى هه‌وره‌ برووسكه‌و، به‌ ده‌نگى كۆلینى مه‌نجه‌لیش ده‌گوترى.

ئجبا له‌ وبارەو كه‌ خاوه‌ن كتیبه‌ پىشووه‌كان كه‌ خاوه‌ن زانیاریین، كاتیک قورئانیان به‌سه‌ردا ده‌خوینزیتته‌وه، چۆن كارلیكى له‌ گه‌ل ده‌كه‌ن و كړنووش ده‌بن، ئەم به‌سه‌رهاته‌ هاتوه، كه‌ ئیمه‌ ته‌نیا جیى مه‌به‌ستى لیدینین:

باسى عه‌بدوللای كورى سه‌لام ده‌كات، كه‌ یه‌كێك بوو له‌ زانیانی جووله‌كه‌و، مسوولمان بوو: {...قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ الْيَهُودَ قَوْمٌ بُهْتٌ، فَاسْأَلْهُمْ عَنِّي قَبْلَ أَنْ يَعْلَمُوا بِإِسْلَامِي، فَجَاءَتِ الْيَهُودُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَيُّ رَجُلٍ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ فِيكُمْ؟» قَالُوا: خَيْرُنَا وَابْنُ خَيْرِنَا وَأَفْضَلُنَا وَابْنُ أَفْضَلِنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَسْلَمَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ؟» قَالُوا: أَعَادَهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ، فَأَعَادَ عَلَيْهِمْ، فَقَالُوا مِثْلَ ذَلِكَ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالُوا: شَرُّنَا وَابْنُ شَرِّنَا، وَتَنْقُصُوهُ، قَالَ: هَذَا كُنْتُ أَخَافُ يَا رَسُولَ اللَّهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۹۳۸، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

{عەبدوڵلای کۆری سەلام دێ چەند پرسیارێک لە پیڤەمبەر ﷺ دەکات، کە وەلامەکانیان لە رێی وەحییە وە نەبێ نازانرێن، پیڤەمبەر وەلامیان دەداتە وە وەیش ئیمان دینێ { گوێ: ئەه پیڤەمبەری خوا! جووله که کان کۆمه ئێکی بوختانکه رن، بۆیه له باره ی منه وه پرسیاران لێکه پێش ئەوهی مسوڵمان بېم، جووله که کان هاتن {دیاره پیڤەمبەری خوا ﷺ له دوا ی ناردوون}، فەرمووی: ئایا عەبدوڵلای کۆری سەلام چ جوړه پیاویکه له نیوتاندا؟ گوتیان: باشتريتنامه و، کۆری باشتريتنامه، پایه دارترينمانه و، کۆری پایه دارترينيشمانه، پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەدی ئەگەر عەبدوڵلای کۆری سەلام مسوڵمان بێ، هەلۆیستان چی دەبێ؟ گوتیان: خوا له وه بیپاریزی، پیڤەمبەر ﷺ دووباره ی کرده وه، ئەوانیش وایان گوته وه، ئیدی عەبدوڵلای هاته دەر بو لایان و گوێ: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ئەوانیش گوتیان: خراپترينمانه و کۆری خراپترينيشمانه و، کەم و کۆرییان پالدايه لا، عەبدوڵلایش گوێ: ئا ئە وه بوو لێی دەترسام، ئەه پیڤەمبەری خوا!

مەسەلەى سىيەم:

بلى: لە خوا بپاړينهوه، يان له به بهزهى (الرحمن) يه كسانه، هەر كام له ناوه كانى بىنن، ناوه هه ره چاكه كان هه ر هى وين و، دهنگ به نويزو پارانه وه كهت بهرز مه كه وه و په نهانىشى مه كه و، له و نيوانه دا حاله تىكى ميانه ره چاو بكه:

خوا ده فەرموى: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُ يَهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱۰)

شیکردنه وى ئەم ئایەتە، لە ھەت بڕگەدا:

(۱) - ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ﴾، بلى: لە خوا بپاړينهوه، يان: له به بهزهى، يان: ناوى (خوا) بىنن، يان ناوى (الرحمن)، يان: باسى خوا بکەن، ياخود باسى (الرحمن) بکەن، ئەو واتايانە ھەموويان دەگرێتەو، واتە: کام ناو بىنن، نيوەپۆکیان ھەر يەكە.

(۲) - ﴿أَيًّا مَا تَدْعُوا﴾، ھەر کام لە ناوه كانى بىنن، (آي: اسم الإستفهام في الأصل، فإذا اقترنت بها «ما» الزائدة، أفادت الشرط، مثلها في ذلك مثل «كيفما» ولذلك جُزِمَ الفعل بعدها)، (آي) له ئەسلدا ناوى پرسيارکردنە، بەلام كە (ما الزائدة) دەچیتە سەر، مانای مەرج (شرط) دەگەيەنئ، وەك: (كيفما)، ھەرچۆنێك تۆ بیکەى، بۆيەش (فعل)ى دواى وى مەجزووم دەبئ.

(۳) - ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾، ئەو (خوا) ناوه هه ره چاكه كانى هەن، لە پرووى زمانەوانییەو، ئەم پرستەيە: (علّة الجواب، والتقدير: أي اسم من أسمائه تعالى تدعون، فلا حرج في دعائه بعدة أسماء، إذ له الأسماء الحسنى)، ئەمە ھۆكاری قسەكەى پيشیيە، يانی: ھەر کام لە ناوه كانى خواى بهرز بىنن، ھىچ سەغڵەتییان لەسەر نیە، لە كاتێك دا كە لە خوا دەپاړينهوه {بە ھەر ناویك لى بپاړينهوه ھەر يەكە} چونكە خوا ناوه ھەر پەسند و باشە كانى ھەن.

(۵) - ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ﴾، نويزەكەت، يان: پارانه وەكەت، دەنگى پى ھەلمەھینە، (صلاة) بە مانای: نويزە، يان: بە مانای پارانه وەيە، بەلام بە تەكيد لێرەدا مەبەست پى ئەو قورئانەيە، كە لە نويزدا دەخوینئ.

(۶) - ﴿وَلَا تَخَافُ يَهَا﴾، ھەروەھا دەنگیشتى پى كپ مەكە، بەدەنگى زۆر نزمیش قورئان مەخوینە، (الْخَفْتُ وَالْمَخَافَةُ: خَفَضُ الصَّوْتِ) دەنگ نزم كردن، دەنگ كپ كردن.

(۷) - ﴿وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، لەو نێوانەدا رێیەک ڕەچاو بکە، یانی: ڕێ و حالەتێکی میانجیی ڕەچاو بکە، نە دەنگ زۆر هەلێنە و، نە دەنگ زۆر کپ بکە.

لەوبارەوهش ئەم شوێنەوارە هاتووە:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ سَاجِدًا يَدْعُو: «يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ» فَقَالَ: الْمَشْرُكُونَ: هَذَا يَزْعُمُ أَنَّهُ يَدْعُو وَاحِدًا، وَهُوَ يَدْعُو مَثْنَى مَثْنَى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ۲۲۷۳۹).

واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس خۆ لایان ڕازی بێ، دەلێ: پێغەمبەر ﷺ لە کڕنووشدا بوو دەپارایەوه دەیگوت: ئەو بە بەزەیی! ئەو بە خەشە! هاوبەش بو خوادانەرەکان گوتیان: ئەو پێی وایە لە یەك (خوا) دەپارێتەوه، کەچی ناوی دووان دێنێ! خۆی بەرزیش ئەم ئایەتە دابەزاند.

شایانی گوتنە: ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) داو، لە کتێبی سییەمی مەوسووعە: (ئیمان و عەقیدە ئیسلامی) داو، لە کتێبی سییەمی مەوسووعە: (الإسلام) کما یتجلی فی کتاب (اللہ) دا، چەند باسیکی تیرو تەسەلمان کردوون، دەربارە ناووسیفەتەکانی خۆی بەزر و مەزن و تاک و پاک.

لە نێوانەدا پێشکەش ئەکەن

Stay on top of social media

نحن نقدم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابير / AliBapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆڤی

کەتەبێ

پاڤەباندنی مەکتەبی مامۆستا علی بابیر

پاڤەباندنی مەکتەبی مامۆستا علی بابیر

پاڤەباندنی مەکتەبی مامۆستا علی بابیر

پاڤەباندنی مەکتەبی مامۆستا علی بابیر

مەسەلەى چوارەم:

هەروەها بۆ: ستایش بۆ ئەو خواىەى پۆلەى نیهو، ھاوبەشى نیه لە مۆلك و دەستەلات داو، لەبەر بۆ دەستەلاتى پەناى بۆ هیچ پشتیوانىك نەبردووەو، بە گەورەگرتنىكى شایستە بە گەورەى بگرە:

خو دەفەرمۆی: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا﴾

شکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە پێنج بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، هەروەها بۆ: ستایش هەمووی بۆ خواىە.

ئیمە چەمك و واتای وشەى (حمد)مان لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الفاتحة) و (الأنعام) و (سبأ) و (فاطر)یش دا، بەدریژی پوون کردۆتەو، کە پوختەکەى بریتىە لە: مەدح و سەناى خوا و باسکردنى ناو و سىفەتە بەرز و بۆ وینەکانى.

(۲)- ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا﴾، ئەو خواىەى کە هیچ پۆلەى نیه، پۆلەى بۆ خوێ دانەناو، (اتخذە: آی: صَيَّرَهُ، وَالْإِتْخَاذُ افْتِعَالٌ مِنَ الْاِخْذِ) (أَخَذَ) يَانى گرتن، (إِتْخَاذٌ) يیش (إِفْتِعَالٌ) ه، لە (أَخَذَ) هەو یانى: هەلبژاردن.

(۳)- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ﴾، هەروەها لە مۆلك و دەستەلاتیشیدا ھاوبەشى نین.

ھاوبەشدانەران دەیانگوت: خوا پۆلەى هەیه، کە هەندىکیان دەیانگوت: شەیتانەکان کوپانى خوان و، فریشتەکان کچانى خوان، بۆیە خوا لێرەدا: وشەى (ولد)ى بەکارهیناوە، کە بۆ کوپ (ابن) و کچ (بنت)یش دەبۆ، واتە: خوا هیچ پۆلەى نیه.

هەروەها ھاوبەشیشى نیه لە مۆلك و دەستەلات و خاوەندارىتیى دا.

(۴)- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ﴾، بە هۆى بۆ دەستەلاتیشیهو، پەناى نەبردۆتە بەر هیچ پشتیوان و ھاوکارو سەرخرەیک.

وشەى (مِنْ)، لە (مِنَ الذَّلِّ) دا، (مَعْنَى لَامِ التَّغْلِيلِ)، یانى: بە هۆى ملکه چى و بۆ دەستەلاتیهو، پێویستى بە سەرپەرشتیارو دۆست و پشتیوان نەبوو.

(الذَّل): الْعَجْزُ وَالْإِفْتِقَارُ، وَهُوَ ضِدُّ الْعِزِّ أَي: لَيْسَ لَهُ نَاصِرٌ مِنْ أَجْلِ الذَّلِّ، وَالْمُرَادُ نَفِي النَّاصِرِ لَهُ عَلَى وَجْهِ مُؤَكِّدٍ، فَإِنَّ الْحَاجَّةَ إِلَى النَّاصِرِ، لَا تُكُونُ إِلَّا مِنَ الْعَجْزِ عَنِ انْتِصَارِ لِلنَّفْسِ)،
واته: مانای (ذَل) دەستەپاچەیی و ئاتاجیی یه و، پێچهوانه‌ی (عِز)ه، واته: بالادەستی،
زالیی، واته: خوا پێویستی به هیچ یارمه‌تی‌ده‌رو هاوکاری‌ک نه‌بووه، به هۆی بـی
دهسته‌لاتیه‌وه، یانی: خوا هیچ هاوکاری‌کی نه‌بووه، چونکه پێویستی به هاوکارو پشتیان
بۆ که‌سیکه، دهسته‌پاچه بـی و به‌رگری پـی له خۆی نه‌کری، به‌لام خوا دهسته‌لاتیی بـی
سنوورو په‌های هه‌یه.

(۵)- ﴿وَكَبِيرَةٌ تَبْكِي﴾، به‌گه‌وره‌ی بگه‌ (خوای به‌رزی مه‌زن) به‌گه‌وره‌گرتن‌کی شایسته.

(تکبیراً: مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ لِلتَّأَكِيدِ، إِعْتَقِدْ أَنَّهُ كَبِيرٌ، أَي: عَظِيمٌ الْعِظَمَ الْمَعْنَوِي الشَّامِلَ لَوُجُوبِ
الْوُجُودِ، وَالْغِنَى الْمَطْلَقِ)، واته: (تکبیراً) به‌رکاری په‌ها (مفعول مطلق)یه بۆ جه‌ختکردنه‌وه،
ب‌پروات وا بـی که خوا مه‌زنه، گه‌وره‌یی‌ه‌کی مه‌عنه‌ویی گشتگیر، که خاوه‌نی بوون‌یک
پێویسته و، خاوه‌نی بـی نیازی ده‌وله‌مه‌ندییه‌کی په‌هاو بـی سنووره.

خوا به‌ لوتف و که‌په‌می خۆی، ئیمه‌ له‌و که‌سانه‌ بگ‌یر‌ی که خوا به‌یه‌ک‌گرتن‌ی
ته‌واو (التوحيد الكامل) له‌عه‌قل و د‌لیاندا ده‌چه‌سپ‌ی و، له‌ ژبانی پ‌ژژانه‌یاندا: خوا به‌
ته‌نیا په‌رستن و خوا به‌یه‌ک‌گرتن، به‌باشترین شیوه‌ تێگه‌یشتنی به‌رجه‌سته‌ ده‌ب‌ی و، خوا به‌
که‌په‌می خۆی زیاتر به‌هره‌مه‌ندمان بکات به‌ هۆی ئیمانی باشته‌وه، له‌ فەرمايشتی به‌رز و
مه‌زن و بـی وینه‌ی خۆی: قورئانی به‌رز و به‌پ‌یز.

ل‌یره‌دا ک‌وتایی به‌ شیک‌ردنه‌وه‌ی پ‌وونکردنه‌وه‌ی ماناو مه‌به‌سته‌کانی سووره‌تی (الإسراء)ه
د‌ینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نيوهرۆك

- ۵..... پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگشتى
- ۹..... بەرچاۋ پروونىيەكى گرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەو
- ۱۰..... پروونکردنەوئەك لەبارەى سى (۳۰) بەش (جزء) ەكەى قورئانەو
- ۱۲..... پېشەكى ئەم بەرگە
- ۱۷..... دەستپېك
- ۱۷..... پېناسە و نيوهرۆكى ئەم سوورەتە
- ۱۷..... يەكەم: شوئىنى دابەزىنى:
- ۱۸..... دووهم: ناوى ئەم سوورەتە:
- ۲۰..... سىيەم: رىزبەندىي ئەم سوورەتە:
- ۲۱..... چوارەم: نيوهرۆكى ئەم سوورەتە:
- ۲۲..... پېنجەم: تايبەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە:
- ۲۴..... شەشەم: دابەشكردنى بابەتەكانى ئەم سوورەتە بۆ يازدە دەرس:
- ۲۷..... دەرسى يەكەم
- ۲۹..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۳۰..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۳۱..... شىكردنەوئەى ھەندىك لە وشەكان
- ۳۴..... ماناى گشتى ئايەتەكان
- ۴۰..... مەسەلە گرنگەكان
- ۴۵..... ھىكمەتى ئەو سەفەرە لەو كات و ساتەدا
- ۴۷..... كورتە باسېك دەربارەى شەورۆ و بەرزبوونەو (الإسراء والمعراج) ەو
- ۴۷..... (۱)-ماناى (إسراء) و (معراج):
- ۴۹..... (۲)-كاتى شەورۆ و بەرزبوونەو:
- ۵۰..... (۳)-شوئىنى شەورۆ و بەرزبوونەو، لە كوئو بۆ كوئى؟!:
- ۵۸..... (۴)-چۆنەتى شەورۆ و بەرزبوونەو پېغەمبەر ﷺ لەبەر رۆشنايى قورئان و سوننەتدا:
- ۶۵..... سى مەسەلەى گرنگى پەيوەست بە شەورۆيى و بەرزبوونەو

- مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: وه‌سفی (بیت المقدس): ۶۵
- مه‌سه‌له‌ی دووه‌م: نوێژکردنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به پیغه‌مبه‌ران: ۶۶
- مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: ئایا پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوای به‌رزی بینیوه‌ له‌ وه‌سه‌ره‌یدا، یان نا؟! ۶۷
- هه‌لۆیستی هاوه‌لان (خوا لییان رازی بێ) له‌وباره‌وه‌: ۶۸
- ئنجای ئایا ته‌ وه‌سه‌ره‌ مووباره‌که‌ به‌ پرووح و به‌ جه‌سته‌ بووه‌، یاخود ته‌نیا به‌ پرووح؟ هه‌روه‌ها
ئایا له‌ کاتی بیدارییدا بووه‌؟ یاخود له‌ کاتی خه‌ودا بووه‌؟ ۷۱
- کورتیه‌ باسیک ده‌باره‌ی دوو که‌رته‌ خراپه‌کاری و، سزادانه‌که‌ی خوا بۆ به‌نو ئیسرائیل ۹۵
- ده‌رسی دووه‌م** ۱۰۳
- پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه‌ ۱۰۵
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۱۰۷
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان ۱۰۸
- مانای گشتی ئایه‌ته‌کان ۱۱۱
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ۱۱۷
- کورتیه‌ باسیک شه‌وگارو پوژگارو په‌یوه‌ندی ئیوان زه‌وی و مانگ له‌چوار هه‌لۆه‌سته‌دا ۱۲۸
- کورتیه‌ باسیک چوار راستیی گه‌وره‌ و گرنگ ۱۳۷
- راستییه‌کی مه‌زن: ۱۵۴
- ده‌رسی سییه‌م** ۱۵۹
- پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه‌ ۱۶۱
- مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان ۱۶۴
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان ۱۶۵
- مانای گشتی ئایه‌ته‌کان ۱۶۸
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ۱۷۸
- کورتیه‌ باسیک ده‌باره‌ی چاکه‌ له‌گه‌ڵ دایک و بابدا ۱۸۸
- برگه‌ی یه‌که‌م: پێگه‌ و پله‌ی چاکه‌ له‌گه‌ڵ باب و دایکدا، له‌ قورئان و سوننه‌دا: ۱۸۸
- برگه‌ی دووه‌م: دایک و باب کافریش بن، هه‌رده‌بێ چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکری: ۱۹۴
- برگه‌ی سییه‌م: له‌ چاکه‌ له‌گه‌ڵ کردندا، دایک مافی زیاتره‌ له‌ باب: ۱۹۶
- برگه‌ی چواره‌م: مه‌گه‌ر باب و دایک سته‌مکار بن، ئه‌گه‌رنا پۆله‌کان هه‌ر قه‌رزدارین: ۱۹۷
- کورتیه‌ باسیک ده‌باره‌ی (تبذیر) و (إسراف) ۲۰۵

۳۳۷..... پیناسه ی تهم دهرسه

- ۳۳۸ مانای دەقا و دەقى ئايەتەکان
- ۳۳۹ شىكرىدەنەۋەى ھەندىك لى وشەكان
- ۳۴۱ مانای گشتى ئايەتەكان
- ۳۴۵ مەسەلە گرنگەكان
- ۳۵۱ كورته باسنىك لى بارەى رېزگرتنى خواۋە بۆ مرۆف
- ۳۵۱ بېرگەى يەكەم: خوا ﷺ لى ئايەتە موبارەكەدا، پېنج (۵) شتى باسكردوون:
- ۳۶۳ **دەرسى ھەشتەم**
- ۳۶۵ پېناسەى ئەم دەرسە
- ۳۶۶ مانای دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۳۶۷ شىكرىدەنەۋەى ھەندىك لى وشەكان
- ۳۷۰ ھۆى ھاتنە خواۋەۋەى ئايەتەكان
- ۳۷۴ مانای گشتى ئايەتەكان
- ۳۷۹ مەسەلە گرنگەكان
- ۳۸۲ كورته باسنىك لى پېنج سەرنج دا
- ۳۸۷ چوار سەرنجى كورت لەسەر ئەو دوو ئايەتە:
- ۳۹۳ كورته باسنىك: چوار بابەتى گرنگ
- ۳۹۳ بابەتى يەكەم: گرنگى و پىۋىستى خواپەرستى، بۆ خۇراگرى لى بەردەم ئاستەنگ و كىشە و گىفتەكاندا: ...
- ۳۹۶ بابەتى دوۋەم: دىبارىيكردى كاتى پېنج نۆيژە فەرزەكان:
- ۱۰۴ بابەتى سىيەم: گرنگى و گەورەى نۆيژى بەيانى و شەو نۆيژ:
- ۴۰۱ أ- نۆيژى بەيانى:
- ۴۰۲ ب- شەو نۆيژ:
- ۴۰۷ بابەتى چوارەم: پېگەى ستايشكراو (المقام المحمود):
- ۴۱۹ **دەرسى نۆيەم**
- ۴۲۱ پېناسەى ئەم دەرسە
- ۴۲۲ مانای دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۴۲۴ شىكرىدەنەۋەى ھەندىك لى وشەكان
- ۴۲۵ ھۆى ھاتنە خواۋەۋەى ئايەتەكان
- ۴۲۷ مانای گشتى ئايەتەكان

- ۴۳۴..... مەسەلە گىرەنگە كان
- ۴۳۷..... كورتە باسىڭ لە بارەى شىفابوونى قورئانەو
- ۴۳۷..... يەك: ماناى (شَفَاء):
- ۴۳۸..... دوو: شىفابوونى قورئان لە رووى مەعنەو يىيەو:
- ۴۴۰..... سى: شىفا بوونى قورئان بۆ نەخۇش يىيە جەستە يىيە كان:
- ۴۴۱..... سى بەلگە لەسەر ئەو كە قورئان چارەسەر، بۆ نەخۇش يىيە جەستە يىيە:
- ۴۴۵..... چەمكى وشەى (رُقِيَّة):
- ۴۵۶..... كورتە باسىڭ لە بارەى رووحەو
- ۴۵۶..... بىرگەى يەكەم: وشەى رووح، بە لاي كەمەو، بە پىنج واتايان ھاتو، بە پىي سەرنجدانى من: ...
- ۴۵۷..... بىرگەى دوو: رووح چىيەو چۆنە؟
- ۴۶۰..... بىرگەى سىيەم: ئايا لىكۆل يىيەو لە بارەى رووحەو، پى پىندراو؟ يان پى لىگىراو؟
- ۴۶۳..... بىرگەى چوارەم: بەلگە كانى رەوايى لىكۆل يىيەو لە بارەى رووحەو:
- ۴۶۵..... بىرگەى پىنجەم: پىنج ھەلۋەستەى رۆشكەرەو لە بارەى رووحەو:
- ۴۶۵..... يەك: چۆن يەتى دروستكرانى رووح؟
- ۴۶۶..... دوو: كاتى دروستكرانى رووح:
- سى: تىكرانى زانا يان لەسەر ئەو يەك دەنگى، كە رووحە كان پاش لە بەين چوونى جەستە كان،
- ۴۶۸..... دەمىنن و لە بەين ناچن:
- ۴۷۰..... چوار: قسە كردن و لىكۆل يىيەو زۆرى زانا يان دەر بارەى رووح:
- ۴۷۰..... پىنج: دەگونجى لە ئەنجامى بەرەو پىشچوونى زىاترى زانستدا، زىاتر بە رووح ئاشنا يىن:
- ۴۹۲..... كورتە باسىڭ دەر بارەى مروڤ بوونى پىغەمبەر ان.
- ۴۹۷..... دەرسى دە يەم
- ۴۹۹..... پىناسەى ئەم دەرسە
- ۵۰۰..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتە كان
- ۵۰۱..... شىكردنەو ھەندىك لە وشە كان
- ۵۰۳..... ماناى گشتى ئايەتە كان
- ۵۰۷..... مەسەلە گىرەنگە كان
- ۵۱۹..... دەرسى يازدەم
- ۵۲۱..... پىناسەى ئەم دەرسە

- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ۵۲۲
- شیکردنەووی هەندیک لە وشەکان ۵۲۳
- هۆی هاتنە خوارەووی ئایەتەکان ۵۲۴
- مانای گشتی ئایەتەکان ۵۲۶
- مەسەلە گەزەڵەکان ۵۲۸

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان
Say hi to each on social media
بۆ ئەم هەم هەر خاڵەکان

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر/ AliBapir

کەتانی

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

Telegram

WhatsApp

Phone

رێگەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر